

முன்றுறையராயர்

இயற்றிய

பழமொழி நானூறு

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

முன்றுறையடையர்

இயற்றினார்

பழமொழி நானூறு

EDITED BY

I. Cheivakesavaroya Mudaliar, M A

Pachaiyappa's College, Madras

MADRAS

PRINTED AT THE S P C K PRESS, VEPIRY

Registered

1917

விலை, ரூ. 2

Prefatory Note

‘THERE IS a great mass of noble writing ready to hand in Tamil and Telugu folk-literature, especially in the former. To raise these books in public estimation, to exhibit the true products of the Dravidian mind, would be a task worthy of the ripest scholar and the most enlightened government. I would especially draw attention to the Eighteen Books that are said to have received the sanction of the Madura College, and are among the oldest specimens of Dravidian literature. Any student of Dravidian writings would be able to add a score of equally valuable books. If these were carefully edited, they would form a body of Dravidian classics of the highest value.’ Thus wrote Mr. Charles E. Gover, member of the Royal Asiatic Society, in his introduction to the Folk-Songs of Southern India, printed in 1871.

Palamoli Nānūru is one of the two yet unpublished of these Eighteen Books. The author of this book is a Jain King of Munrurai in the Pandiyan kingdom. The book is so called because every stanza has a *palamoli* (proverb) tacked to it at the end. The proverbs are found altered here and there so as to suit the metre.

Though some of the proverbs lost currency in the course of time, most of them continue to this day. Proverbs are found occasionally used in other books of the series, and also in later works. But there is not to be found any other work in the ancient or the mediæval

classics in which proverbs are used so predominantly. This is the most characteristic feature of this work.

A *sūtram* in *Tolkáppiyam* explains the nature and usage of proverbs. The four hundred proverbs used in this work were current in the time of the Last Academy at Madura. They are said to be 'ancient proverbs' in the author's preface. This work must, therefore, prove a valuable record for the antiquary interested in the ancient civilization of the Tamils.

In almost every stanza the author addresses a king (perhaps the then Pandiyan) or some lady in the third line. The first two lines generally contain what the author wants to inculcate. The last line is a proverb. The analogy between the subject matter and the proverb in many stanzas is remarkable, and in some instances ingenious; though occasionally it is obscure as the usage of some of the proverbs is not now understood. In some stanzas the proverbs serve as similes; in others the truth of the proverb is illustrated by some classical allusion.

Though classical usages find a place here and there, the diction in this work is not so happy as in *Náladi* and *Kural*. The style is pointed—characterized by distinctness of meaning and pithiness of expression. The author is more a scholar than a poet. What charm there is in the book is afforded by the proverbs which rivet the attention of the reader to what is said in every stanza.

The author, though a Jain, is not of the orthodox; in some stanzas where he refers to religious truth he appears to be free from all prejudice. His reference to certain chieftains famous for liberality and to certain kings of the

age of the Sangam and his borrowing from *Kural* and *Nāladī* lead us to infer that *Palamoli* might have been one of the later works of the Eighteen *Kilkanakku*. Some stanzas from this work are quoted by Nachinarkiniyar in his commentaries. About one hundred and fifty stanzas are found included in an old yet unpublished poetical anthology named *Purathirattu*.

Like the others of the series, this work treats of *purushārtham* (objects suitable for a man). The work, as it is found in the manuscripts, is only a collection of notes from life, some of which are very valuable and practical hints and suggestions not found even in *Nāladī* and *Kural*. It is matter for regret that the author did not himself classify and arrange his notes. The note under 'இருசயலுண்கண்' (see the Tamil preface) by the anonymous commentator who paraphrased the whole book, also shows that there was no attempt made at classification and arrangement.

Mr. Subbaraya Chettiar, Tamil Pandit of the old Normal School (now Teachers' College), printed the bare text for the first time in 1874, classifying the contents into thirty-nine chapters of ten stanzas each (his manuscript copy was perhaps incomplete). Mr. Arumukam Nainar, Tamil Pandit of the National High School, Trichinopoly, printed the text in 1904 as found in the manuscripts. Some of the stanzas in both these editions are not in accordance with the old paraphrase.

Having on hand my father's manuscript copy, I entertained the idea of publishing this work with the old paraphrase many years ago. As the old paraphrase is of very little use to ordinary students, I prepared

padavurai and *karuthurai*, and added notes wherever necessary. To enable them to grasp the contents comprehensively, all the stanzas are classified under five sections, each comprising a number of minor divisions, and a heading is given to each stanza.

All the manuscripts, so far as I have seen and heard of them, are incomplete. Wherever the paraphrase is incomplete I have inserted dots. My thanks are due to Messrs. S. Anavarata Vinayakam Pillai, M.A., L.T., University Tamil Reader, A. Singaravelu Mudaliar, Tamil Pandit of Govindu Naicker's School, Madras, and T. Kanakasundaram Pillai, B.A., Superintendent of Vernacular Studies, Christian College, Madras, for lending their manuscript copies, and to Mr. V. O. Chidambaram Pillai for the help rendered while the work was passing through the press.

PERAMBUR,
December 1, 1916

T. C.

CONTENTS

WORSHIP OF THE DEITY

I

1 Learning

- 1 Learn when young : you cannot when old.
2. The more you learn the more you realize your ignorance.
3. Study books which would be instrumental in destroying birth
- 4 Many are the advantages of learning.
5. Better gather from the discourses of the great than from the cold page
6. Family vocation comes by instinct.
7. The learned know the value of the learned.
8. The learned know the excellence of the learned
9. Modest are the learned , themselves praise the illiterate.
10. Blamable deeds of the learned appear conspicuously like the spot in the moon

2. Illiterate Men

11. An abstruse meaning given by an illiterate man is not worth attention.
12. No learning, no ingenuity.
- 13 An illiterate man cannot well express an idea, however ingenious.
14. A subtle idea explained to the illiterate is only misunderstood.
15. Good advice to the illiterate ends in harm to the adviser.
16. A challenge to the learned of the illiterate, though armed with a few chosen words brings dishonour to themselves.

3. Knowing the Tone of an Assembly

17 Understand the capability and inclination of an assembly before you speak

18 Two persons should not speak simultaneously in a debate.

19 An answer which has no bearing whatever upon the question, is like dressing the nose when the knee is bruised

20 The illiterate who presume to speak in a learned assembly ought to be dreaded and avoided.

21. The speech of the illiterate in a learned assembly is like a song of a yokel sung in a village of bards.

22. The sounding by the illiterate of the knowledge of the learned is ridiculous like examining the teeth of an elephant.

23 The illiterate speaking despicably of the learned do themselves harm.

24. An illiterate man who praises himself in an assembly of the ignorant is like a coward who, dreading the valour of his enemies on the field, darts his arrows on old pots at home.

25 Giving advice to any one of an assembly of fools, is like pouring mango juice into the sea.

4 Knowledge

26. The greatness of knowledge is pre-eminent

27. One who has knowledge shines better than a thousand who have no knowledge.

28 Learning is of no avail without commonsense.

29. With the wise associate the wise

30 The wise do not approach the ignorant

31 The wise know their own nature

32. The merit of the wise cannot be eclipsed

33. Knowledge is better than wealth

5. Good Manners

34. Persons of high birth and their good conduct.

35. Do not despise the good words of others.

36. Conduct yourself in accordance with your good nature.

37. Conduct yourself so as not to be misunderstood by others.

38. Rectify yourself before you attempt to rectify others.
 39. Avoid scandalous deeds even when your good is at stake.
 40. Deprive scandal of its tongue by virtuous conduct
 41. Scandal is no scandal to those who do not feel the shame thereof
 42. Slanderers are not in want of words.

6. Avoid inflicting Evil

43. Do no evil to the poor
 44. Do nothing that will cause sorrow to others
 45. Do not despise and distress poor relations depending upon you
 46. Evil inflicted on others in the forenoon will recoil on you in the afternoon
 47. The tears of the oppressed prove fatal to the oppressor
 48. Attempt not to ruin the wealthy and influential, for you draw evil on yourself.
 49. Distress not those who distressed you.
 50. Return not evil for evil

7. Avoid Anger

51. The great are not provoked by the evil deeds of the mean.
 52. He is a fool whose anger cannot be appeased. Avoid him
 53. Guard against anger : all evils vanish
 54. Do not be provoked by false reproaches directed against you
 55. Do not mind the reproach of fools.
 56. Why should you be affected when a person slanders you to please your enemy who obliged him?
 57. Would the learned return the base words of fools?
 58. Do not lose patience and revile one who reviled you.
 59. Bearing patiently the cruel deeds of others begets praise.

8. Avoid Offence to the Great

60. Do not pass through an assembly of the great.
 61. Do not fall out with the great uttering harsh words.

62. Do not vex the great.
 63. Would the great bear patiently more than once ?
 64. One who taxes the patience of the great meets with destruction.

9. Praise

65. Impropriety of praising oneself.
 66. Do not accept undeserving praise
 67. Avoid praising despicable persons who flatter themselves.
 68. To praise a person in terms inappropriate is as bad as to praise one among the deserving many.

II

1. Nature of Great Men

69. Greatness of the great is not surpassed.
 70. They persist in rectitude even in adversity.
 71. From magnanimity they swerve not even in adversity.
 72. Even in distress they do not fall short in the estimation of the wise
 73. They excel in magnanimity, even though they be illiterate
 74. Even feigned ignorance adorns them.
 75. They do not wound any one's feelings in an assembly
 76. They do no dishonourable deeds in private.
 77. They avoid friendship with the wicked.
 78. They do not covet others' property even in distress.
 79. The faults of the great are as glaring as the brand on a white bull.
 80. The faults of the vulgar are unnoticed, while even a single fault of the great glares as a beacon light.

2. Deeds of Great Men

81. They fulfil established duties even when in want.
 82. They fulfil established duties even incurring debt.
 83. They speak the truth impartially.
 84. They continue to be friends even with those who have wronged them.
 85. They continue to do good, even to friends who are not good-natured.

86. They are kind even to enemies when they suffer misery.
 87. They would condescend to live even with the vulgar for their sake.
 88. They would condescend to allow the vulgar to move in their company
 89. The adversity of the great is better than the prosperity of the vulgar

3. Nature of the Vulgar

90. Though they move in good company, they do not improve in their nature.
 91. Though they associate with the great, the vulgar should not be mistaken for the great
 92. They are incapable of doing what is done by the great.
 93. The vulgar cannot be taught wisdom
 94. The vulgar are stubborn.
 95. Their nature never changes.
 96. They never rectify the vicious course of their lives.
 97. They fear not scandal.
 98. They persist in scandalous deeds without finding means to avoid them
 99. They rejoice at the sight of drink.
 100. Though chastized they persist in evil
 101. Always they do sinful deeds.
 102. Notoriety of the vulgar.
 103. None good among the vulgar.
 104. The evil of forsaking the good and fostering the vulgar.
 105. They do not deserve honours that are due to the great.
 106. They cannot acquire greatness, though wealth they may acquire.

4. Deeds of the Vulgar

107. Their slandering the great is like the barking of dogs at the Moon.
 108. They preach heterodoxy.
 109. Doing good to them is like removing the tick from the face of the tiger.
 110. Irreclaimable even to those who suffered for them.
 111. The vulgar turn against the person who interposes in their quarrel with their enemy.

112. Provoking them in their own house is like removing the lynch-pin from the carriage you are driving in.
113. Do not live with them.
- 114 They bring misery upon themselves by their own words
- 115 Back-biters never mend
116. They cannot be silenced
- 117 They make the innocent who point out their faults, appear to be guilty
- 118 They reveal not the truth except in a law court
- 119 All fear their bad conduct as they fear a mad man
120. They annoy others like the gravel-stone in one's shoe
121. They dismiss faithful servants without any cause
- 122 The prosperity of the vulgar and the adversity of the virtuous are as unnatural as the floating of the grinding stone and the submerging of the gourd
- 123 Is there no poison for the extirpation of the vulgar ?

5. Friendship

124. The virtuous feel as if their friends are incorporated with themselves.
125. Thoughts and words agree among friends.
- 126 Separation from friends is very painful
127. Mere words cannot relieve friends from their distress
- 128 Accept friendship whoever the person may be that offers it
- 129 Do not avoid new friends for the sake of old friends who have no affection for you
- 130 Do not expose the weakness of your chosen friends.
131. Do not be indignant so as to cause ruin to a friend whom you have established in life, though he is really in fault.
- 132 Bear patiently the evil done by a friend as though you were the cause of it
133. Reveal your wants to those who can sympathize and afford relief.
134. The impoverished have no friends.

6. Forbidden Friendship

135. Those who befriend with a purpose.
136. Those who help not in distress.

137. Those who pray for their friends after death, without rendering help when they were alive.
138. The vulgar readily believe the scandal against their friends, and thus their friendship ends in evil
139. Friendship with those who are not friendly produces no good
140. Give up the friendship of those who are indifferent
141. Persons who pretend to be friendly with both the parties who are enemies and increase their enmity, are like a brand burning at both ends.

7. Discerning others' Nature

142. Discerning one's nature by one's deeds
143. Sharpness of the eye
144. The face is the index of mind
145. Those who can read one's face understand one's thoughts
146. One's birth reveals one's disposition
147. One's disposition reveals one's birth
148. Know one by one's company.

III

I. Perseverance

149. Every one must help himself.
150. Though illiterate, the wise man accomplishes what he undertakes
151. Without pains no one prospers.
152. One never thrives unless one makes the best of what one owns
153. Nothing impossible to the indefatigable.
154. Before undertaking to do anything, scrutinize your resources, your friends' resources and the result of the attempt.
155. With proper means nothing is impossible
156. Do nothing which will stand in the way of approaching fame. Persevere and you will find the necessary ability latent in you.
157. One who does not stick to one patron never thrives.
158. What you have undertaken will end in loss, if you leave it in the hands of an unsteady person.

- 159 Do not think of entrusting to another what you can do yourself
- 160 Do not bemoan your fate, but try to remove your misery
- 161 Miscellaneous.

2. Accomplishing one's Purpose

- 162 Accomplish your purpose by acting according to the nature of the persons concerned
- 163 The evil of making an enemy of one who has been your support.
164. Use kind words so as to get your work done by others cheerfully, even though they are your intimate friends.
- 165 Get your work done by others without finding fault with them.
- 166 Get your work done by others by doing what will endear you to them.
- 167 A business in which an idler is employed is never accomplished.
- 168 No man will do your work without compensation.
169. Supervise frequently those who do your work
170. Do not entrust your business to the vulgar
171. Engage intelligent persons to do your work.
172. What is given to an educated employee is never lost.
173. Do not engage dishonest persons to do your work.
174. Get rid of useless employees without exposing their faults.
175. A dishonest employee sent on your business to a distant place never returns.
176. Business undertaken without a knowledge of its defect fails even when you are advised by an intelligent man.

3. Preserving Secrets

177. Confide in none in a business requiring secrecy.
178. Remove the ignoble when you hold secret council.
- 179 Do not reveal secrets to one before sounding his sincerity.
180. Do not reveal secrets to the vulgar.

181. Secrets are preserved by the wise, but they are made public by the vulgar.

182. If those who reveal secrets to friends without scrutinizing them suffer, what about those who confide in the insincere?

4. Acting with Discrimination

183. Every man is the cause of his misery.

184. Even educated persons of good birth sometimes speak indiscriminately.

185. Be guarded in speaking out even what you have seen

186. There is no use of a man interfering in a quarrel between two persons, who would not take his words

187. Seek the good near at hand, however small it may be.

188. Do what the people want you to do, even though it is forbidden by the great.

189. Avoid deeds which are likely to bring in misery.

190. There are those who take an ell if you give them an inch.

191. Sweet words never cause misery

192. Preserve your character, though you may have to use tact in dealing with the good and the bad.

193. A man who has lost anything is apt to suspect even great persons near him; do not therefore take offence when he suspects you.

194. Beware of hypocrites

195. Miscellaneous.

5. Wealth

106.

196. Influence of wealth.

197. The business of the wealthy prospers.

198. Men who have anything to accomplish will of their own accord go to the wealthy.

199. All praise the wealthy.

200. Wealth and its possessor protect each other.

201. A little saved daily swells into a large fortune.

202. Do not despise a person having a small capital; he may eventually become wealthy.

203. The wealth of persons with a large income is inexhaustible.

204. The wealthy do not stoop even when impoverished

6 Safeguarding Wealth

205. Earn and save enough to sustain you and your relations.

206. Safeguard your property yourself, do not entrust it to others.

207. Keep your valuable property in a safe place

208. Savings left with the vulgar for custody are lost for ever

209. Your property left with the vulgar is not fruitful to you.

210. It is impossible to recover property once let slip out of your hands

211. What is lent never returns.

212. Demanding a debt produces unpleasantness

7. Wealth that Profits Not

213. Ill-got wealth will not do for charity

214. Wealth acquired by the uneducated brings only misery to them.

215. Even some educated persons are close-fisted, neither giving their wealth to others nor enjoying it themselves

216. A miser's wealth is robbed by others.

217. Wealth loses its charm when it is not spent in charity.

218. What though they fear sin or not—those who do not spend their wealth in relieving the needy?

219. The wealth of persons not spent in charity, will not serve them in their next birth.

220. It is not commendable to help strangers in preference to your distressed friends and relations

221. Even the bad acquire wealth as the result of good deeds in their former birth.

222. Some pretend to help, but do not.

223. Some promise to help while they cannot.

224. They get nothing who beg of the hard-hearted.

225. One who does not give to the poor who expect his help, cannot obtain beatitude.
 226 That which is given to the discontented is only so much lost

8 Fate

227. Perseverance is of no avail when fate prevails.
 228 Our actions are influenced by our fate
 229. Miseries doomed to happen do happen.
 230. Whatever is doomed will happen, will ye nill ye
 231. Fortune approaches only those for whom it is destined
 232 One cannot acquire large wealth in this birth unless one had laid up good deeds in his former birth.
 233 Wealth arrives only at the time destined.
 234 People escape any danger if they are destined to live.
 235. Fate transforms even evil into good
 236. One prospers according to the good deeds done in his former birth.
 237 No good to those who are ill-starred.
 238 Distress caused by enemies is the effect of deeds done in one's former birth
 239. There are none who do not reap the benefit of good deeds done in their former birth.
 240 The wise do not fear impending evils.

IV

1 Royalty

- 241 The king should chastise the guilty, though they be dear to him
 242 Youth and old age are left out of consideration in the dispensation of justice.
 243.. The king must be impartial to the rich and the poor.
 244. Collect tax without teasing the subjects.
 245. Collect tax in whatever form, without leaving arrears.
 246. To collect oppressive tax from the subjects and protect them is not good policy.
 247. There is no remedy for the subjects if the king turns out a tyrant.

- 248 Those kings are impoverished who do not quell their enemies and dispense impartial justice to their subjects
- 249 Enemies even with powerful armies cannot conquer a king who is kind to his subjects.
250. Kind sceptre quells the might of enemies
- 251 No man's authority can overwhelm sovereign's authority.
252. Kings can make or unmake their faithful dependants.
- 253 It would prove dangerous to the king, if he raises to his level those who are bent on self-aggrandizement.
254. You cannot but submit when the king unjustly enslaves you.
255. Do not entrust mean persons with authority
- 256 Kings can by their words make very submissive even those who did immense evil to them.
- 257 Those who approach the great never go unbenefited.

2. Ministers

258. The king's court is an index of his capability
- 259 As is the king so are his ministers
260. The decision arrived at in a crisis by the king who has not many wise ministers, is not good.
261. A king should attract capable ministers to his service.
- 262 Ministers who are masters of their minds, words and deeds are the cause of people's prosperity.
263. A king should accept the advice of his ministers though it may be disagreeable at first.
264. If the king swerves from the right path, the ministers redeem him even by means of deception.
265. The learned will not do anything which will provoke the king, even if he should do sinful deeds productive of evil.

3. How to serve under a King

266. What is the good of idling away your time without doing what you have been ordered by the king.
267. One who does what was ordered by the king is eventually benefited
268. Relations requested to do something by the king should do it at any risk.

269. They obtain very valuable things who do what pleases the king without breaking off from him when he frowns.

270. The credit and benefit go to him who has successfully accomplished a task ordered by the king.

271. Those who are attached to powerful kings, never fear others

272. The people esteem those whom the king esteems.

273. Those who are attached to the king need not ask for any favour.

274. It is not desirable to obtain favours through servants when you are familiar with the king

275. Objects can be realized when properly represented to the king at the proper moment, hence a servant in the zenana can help better than a minister in the court.

276. Do not aim at things desired by kings.

277. Do not despise a fallen king, he may yet have the power to harm you

278. He who intercedes between two kings suffers evil.

279. Some win over the king by money unlawfully earned in his service.

280. To murder treacherously the king who had favoured and advanced you is to bring down ruin upon yourself.

281. Do nothing which may arouse malice in the king.

282. To frown upon the king is to put an end to oneself.

283. Do not tax the patience of the king by repeating what would offend him.

284. When a person is falsely slandered before a king, try to convince the king of the falsehood.

4. Enemies

285. They attain no fame who have no strength of their own, though they have powerful friends.

286. Nip your enemy in the bud.

287. Do not wait till your enemy harms you.

288. Extirpate your enemies by any means.

289. Enemies will have no confidence in you even if you protect them.

290. You cannot make peace with the enemies who hate you bitterly.

291. Do not voluntarily make an enemy of one who is more powerful than you.

292. Do not incur the enmity of those who are friends of the powerful
293. It is wrong to fight with the strong.
294. It is not good to provoke powerful enemies.
295. Braggarts who provoke the stronger enemy lose their lives.
296. Old enemies never become faithful friends
297. Feigned friendship is worse than open enmity.
298. Are open enemies so dangerous as feigned friends ?
299. To seek passionately the death of an enemy already conquered is not commendable.
300. It is not worth your while to make the weak your enemy.

5. How to Put Down Enemies

301. Personal beauty is potent in winning over enemies
302. Submitting silently to the strong and behaving overbearingly to the weak make you appear strong though you are weak.
303. In spite of your personal bravery, secure the help of many persons to win your enemies, weak though they be.
304. When a strong enemy prepares to attack you, seek an ally who will press him in the rear.
305. Try to win over to your side those who are capable of helping your enemy.
306. Create an enemy to your enemy : you may then easily conquer him.
307. Crush your enemy with the help of his enemy.
308. Root out your enemy with the help of his feigned friend.
309. Do not befriend the enemy whom you failed to conquer
310. Four ways of winning your enemy.

6. Warriors

311. True warriors prove their valour by open fight in the battle-field.
312. One who would die for his king would not go over to the enemy's side.

313. One who cannot fight against the enemy, and yet complains that he is not honoured by the king, goes to ruin.
314. Warriors fight out bravely to the end whether the king recognizes their valour or not.
315. Let others but not yourself praise your victory.
316. Deeds, not words, to put down your enemy
317. However strong one may be, it is dangerous to attack an enemy far stronger
318. Having once boasted before the king's assembly that you will conquer, do not shrink from the enemy without venturing for victory.
319. It is ignoble to overwhelm the weak mercilessly, while you yield without resistance to the strong
320. Cowards, though secure in a well-fortified place, fall into the hands of the enemy out of fear.
321. Braggarts seek the patronage of the king by boasting of their valour.
322. Some obtain their bread by boasting of their heroic ancestors.
323. A fool can never become a hero.
324. A king who has no enemy stronger than himself, is not in quest of young warriors.
325. Those who are weak ought to make their army appear portly rather than attack the enemy.
326. Having refused to give their daughter in marriage to the king, the women of the warrior clan declare war against him.

V

1. Household Life

327. Miscellaneous.
328. Be contented with what you obtain from your friend who heartily supports you.
329. Though dire poverty oppresses you at home, keep up decent appearance in public.
330. Those well-to-do persons are fortunate whose wives do things untold and treat guests hospitably.
331. A father must anyhow make his children walk in virtuous ways.
332. Mothers are partial to some of their children.

333. A lady refusing the intervention of a bard on behalf of her husband.

334. Keep away from women; their looks quell one's bashfulness.

335. Do not enter all alone even a friend's house.

336. There is no good of keeping watch over a woman who will not guard herself.

337. Let not the rich go to the poor as guests, as it taxes their resources heavily.

338. Without kind words all the help rendered to relieve the poor becomes useless.

339. It is real penance to be equitable to all whether they treat you ill or well.

340. Return anything entrusted to you without delay when the owner wants it.

341. It is good to have one to help you.

342. It is not commendable that one who has renounced the world should eat flesh when affected by disease.

343. Why resort to animal sacrifice, when you can obtain salvation by kindness to all creatures?

344. Be ever grateful to one who has done you any good, however small.

345. Even though one who has done good offends you, it is not desirable that you should offend that man.

346. To plot evil against your benefactor is to lay the axe on the branch that supports you.

347. To join the enemy of your benefactor and slander him is to set fire to the house which gave you shelter.

2. Relations

348. What is the good of the persons who do not sympathize with those who seek their help?

349. What are the poor to do if they are not helped by their rich relations? They must only help themselves.

350. One's true relations are those that relieve him in distress.

351. However indifferent relations may appear to be, yet they render help eventually.

352. Relations, though unkind before, will not stand aloof when they find you in overwhelming distress.

353. Take advice from relations though their remarks be cutting.
354. Render help like a relative to one who regards you as such
355. It results in unpleasantness even if brothers live long together.
356. Do not gamble with your relations.

3. Doing Virtuous Deeds

357. It is commendable that the wealthy should do virtuous deeds, and at the same time be merciful
358. Real treasure is not money hoarded, but what is spent in doing virtuous deeds after satisfying one's wants
359. When one gets wealth, let one spend it in doing virtuous deeds so as to benefit one in the next birth also.
360. One who does virtuous deeds gets praise in this world and blessings in the other world.
361. Do virtuous deeds before you die.
362. Induce a wealthy man to do deeds of virtue.
363. The good induce others to do deeds of virtue if they be negligent.
364. Deeds of virtue, when directed towards the deserving, bring benefits in the next world.
365. Do deeds of virtue as far as possible.
366. Do deeds of virtue uninterruptedly.
367. Do excellent deeds of virtue at least for a short time, though you have been negligent for a long while.
368. Spend your money in deeds of charity, because many are ready to usurp it.
369. You cannot prevent Death by the money saved ; spend it in deeds of charity.
370. Mercy is the source of virtue. Virtuous deeds without mercy are of no avail.
371. Simulation of saintly virtue brings scandal in this birth, and also tethers one to a next birth.

4. Liberality

372. Spend a little in this birth and get a large return in the next.

373. Believe the miserable. What you save and hide will not serve you but only the king.

374 Riches, lying idle, when discreetly utilized in charity, produce everlasting good.

375 Noble are those who relieve the wants of the poor without being asked.

376. Those who are accustomed to be liberal relieve the poor even when in straitened circumstances

377 However poor you be, give what you can spare to the needy, though they may deprecate your gift Alms-giving never made any man poor

378 The more you spend in charity, the more your wealth increases.

379. Gifts are in accordance with the nobility of the donors ; not in accordance with the state of the recipients.

380 Those who are naturally liberal give their best without desiring praise.

381. Even in straitened circumstances, the liberal give their best.

382. True liberality consists in giving away whatever one has to any that asks for it

383. Those who give for fame are like those who work for wages.

384. When more than one ask for anything simultaneously, even a benevolent man hides it.

385. A person who aims at anything great should not seek the patronage of one who cannot fulfil his desire.

386. There can be no remedy when the king takes away the surplus wealth of his subjects.

5. Salvation

387. Even the estimation of kings is not desirable Self-control is all-in-all for this as well as the next world.

388. Do the needful in time for the next world

389. What is the good of this body, if after successfully performing household duties, you do not assume the duties of an ascetic ?

390. Those who waver between household life and ascetic life, do not get the blessings either of this world or of the next.

391. Death is not scared away by one's wealth, fame, strength, beauty, youth and birth. (The wise, therefore, renounce the world)

392 Give up your desires so as to attain salvation.

393 Infatuated by transitory pleasures, some continue in household life without embracing ascetic life

394. If you adhere to household life, you are undone. Wives and children are so many fetters.

395 Why do you have regard for the body after forsaking your relations and riches ?

396 One's good deeds, however numerous, are not enough to cancel one's bad deeds.

397. Birth disappears when the causes thereof are ripped off.

398. Habit becomes second nature, avoid, therefore, any habit which will stand in the way of salvation.

399. Hold fast what is good among the tenets of the various religions, it gives you the greatest blessing

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு விளக்கம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

வனப்பிய றுனே வகுக்குங காலேச
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டமமை தானே அடிநிமிர் பின்றே

“சிலவாக எனபது எண்ணுச சுருங்குதல, மெல்லியவாயச சிலவாய சொற
கள்” எழுத்தினுள் அகன்று காட்டாத சிலவெழுத்தினுள் வருவது அடிநிமி
ராத்தெனது ஐந்தடியின் ஏழுத்தெனவற்று தாய்பனுவலோ டெனறது,—
இலக்கணஞ் சொல்ல எடுத்ததாககொண்ட அறம் பொருள் இன்பமென்னும்
மூன்று மன்றியும் வேறு இடையிடையையச செல்வது எனறவாறு அஃதா
வது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனவுணாக அதனுள் இரண்டடியானும்
ஐந்தடியானும் ஒரோ செயபுள் வந்தவாறும், அவை சிலவாய மெல்லிய
சொற்களான வந்தவாறும், அறம் பொரு ளின்பமென அவற்றககு இலக்க
ணவகூறிய பாட்டுப பயின்றவருமாறும், கார நார்பது களவழி நார்பது
முதலாயின வந்தவாறும் கண்டுகொள்க”.—தொல்காப்பியம்—பொருளதிகா
ரம்—செய்யுளியல்—286—ஆ

அடிநிமிர் வில்லாச் செய்யுட் டொருதி
அறம்பொரு ளின்பம் அடுக்கி அவ்வகைத
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காரும்

—பன்னிரு ாட்டியல்

நானூற்பது

கால மிடம்பொருள் கருதி நாற்பான்
சால வுரைத்தல் நானூற் பதுவே

காலமும் இடமும் பொருளும்பற்றி நாற்பது வெண்பாப் பொருந்த வுரை
த்தல் நானூற்பதாம். காலம்பற்றி வருவது கார்பாற்பது. இடம்பற்றி வரு

வது களவழிநாற்பது பொருளபற்றி வருவன இன்னுநாற்பது இனியவை நாற்பது துணைலாககுதலை இனாலுவனறும் இனிமையாககுதலை இனி யவையெனறுங் கூறினா.—இலககண விளக்கம்—பாட்டியல்-91-கு

ஐந்திணைச்செய்யுள்

உரிப்பொரு டோன்ற ஓரைந திணையும்

தெரிப்ப தைநதிணைச செய்யு ளாகும்

புணாதல் முசலிய ஐந்த ஓழுக்கமும் விளகதும் குறிஞ்சி முதலிய ஐந்த திணையிணையும் தெரித்தக கூறுவது ஐந்திணைச செய்யுளா.—இலககண விளக்கம்—பாட்டியல்-89-கு

முதுமொழிக்காஞ்சி

பலர்புகழ் புலவா பன்னின தெரியும்

உலகியல் பொருணமுடி புணரககூ றினறு

எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடைபோ குறம்பகீககி சூராயும் உலக தரியுள்ள முடிந்த பொருளாகிய அறம்பொரு ளினபத்தை அறியச்சொல்லி யது—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை—பொதுவியற படலம்—காஞ்சிப்பொது வியறபாலை-1

ஏதமி லறமுதல் இயல்ப்வை யென்னும்

மூதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி

—இலககணவிளக்கம்-619-கு

கழிந்தோர் ஏனை ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய

முறைமையாகும் முதுமொழிக்காஞ்சி

—திவாகரம்-ஒலிபற்றிய பெயாததொகுதி-126

காஞ்சியின் பொதுவிலக்கணமாவது:

பாங்கருஞ் சிறப்பின பல்லாற் றுணும்

நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

—தொல் - புறத்திணை - 23 - கு

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

நாலடி நானமணி நாளுற்ப தைநதிணைமுப

பால்கடுகம கோவை பழமொழி மாமூலம்

இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் வலாதி யென்பவே

கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு

1. நாலடியார் - (அஜனமுனிவர்கள்) - நாற்று வெண்பாக்களை யுடையது. பதனூர் என்பவர இவைகளை முப்பாலாய நாற்பது அதிகாரங்க ளாகப் பகுத்து உரையும் இயற்றினார். கடவுள் வாழ்த்தும அகரே இயற்றிய தென்பா
2. நான்மணிக்கடிகை - (விளம்பிநாகனார்) - கடவுள் வாழ்த்துட்பட நூற்றொரு வெண்பாக்களை யுடையது ஒவ்வொன்றும் 78நாளுக்கு பொருளைக் கூறும்
3. இனியவை நாற்பது - (மதுரைத் தமிழாகிரியா மகனார் பூதஞ்சேநந் னார்) - இன்னனது இன்தெனறுரைக்கும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடையது
4. இன்று நாற்பது - (கபிலர்) - இன்னநினது தன்பநதரும் என்ற ரைக்கும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடையது
5. சார்நாற்பது - (மதுரைக் கண்ணிங் கூத்தனார்) - சார்காலத்து கடி, வேனென்று வினாமல சென்ற தலைவன வராமையின தலைவிரிவா றறாமல வருந்துவதைக் கூறும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடையது
6. களவழிநாற்பது (பொய்கையார்) - போசெயது தோலவியடை ந்த கண்ணசகாலிற்முபொறையைப் பற்றிப்போய்ச சோழன் செகுக ணை சிறையிலிட்டபோது பொய்கையார் களமபாடி வீடுகொண் டார் இந்நூலின் பொருள், மேற்படி போடிகள் வாணனை துங் ககுகே காட்டியிருக்கும் உவமைகள் நிரம்ப அழகானவை
7. கிந்திணையெம்பது - (மாறன்பொறையனார்) - ஒவ்வொரு அடிய பொருட்கிணைக்கும் பப்பத்தாகப் பாடிய கீம்பது வெண்பாக்களை யுடையது
8. திணைமொழியெம்பது - (சாததநாதையார் மகனார் கண்ணஞ்சேநந் னார்) - ஒவ்வொரு அகப்பொருட்கிணைக்கும் பப்பத்தாகப் பாடிய * கீம்பது வெண்பாக்களை யுடையது.

- 9 ஐந்திணையெழுபது - (மூவாதியார்). அகப்பொருள்நினைகரும பதினான்கு பதினான்காசப்பாடிய எழுபது வெண்பாக்களை யுடையது
- 10 திணையால னூற்றைம்பது - (மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாககாயனார் மாணாக்கா கணிமேதாவியர்) - அகப்பொருள்நினைகரும முப்பது முடபதாசுப பாடிய நூற்றைம்பது வெண்பாக்களை யுடையது
- 11 முப்பால - திருக்குறள் - திருவள்ளுவபயன - (திருவள்ளுவ நாயனார்) - அறத்தப்பால், பொருட்பால், காமத்தப்பால் எனனும் முப்பாலாய, நூறு முப்பத்தொன்று அதிகாரங்களாய, ஆயிரத்த முந்நூறு முப்பதுகுறள் வெண்பாக்களை டுடையது. டரிமேலழகா உரை பயில் வழங்குகின்றது இந்நூலின் பெருமைபை உணர்த்துவது திருவள்ளுவமாதே
- 12 திரிகடுகம் - (நல்லநதனர்) - முழுமுறை பொருள்களை விளக்கும் வெண்பாக்கள் (கடவுள் வாழ்த்துட்பட) ஐந்தெழுந்தையது திருக்கோட்டியூர் இராமநாதசாசிரியர் உரை பயில் வழங்குகின்றது
- 13 ஆசாரககோவை - (பெருவாயினமுள்ளியார்) - இருமுகள் சொல்லிய ஆசாரங்களைக் கோத்துரைக்கும் பலவகை வெண்பாக்கள் (நற் சிறப்புப்பாயிர முட்பட) நூற்றெழுந்தையது
- 14 பழமொழி - (முன்றுறையரையனார் ஐனார்) - ஆவ்வொரு பழமொழியை இறுதியில் பெற்ற நூற்று வெண்பாக்களை யுடையது
- 15 சிறுபஞ்சமலம் - (காரியாசான்—ஐனார்) - ஐவைத்து பொருளைக் கூறும் தொண்டை நடுநடு வெண்பாக்களை யுடையது
- 16 இனனிலை (பொயல்கயார்)-மதுரை யாசிரியர் பூதனார் தொகுத்தது கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றியது அறப்பால் பத்தது பொருட்பால் ஒன்பதும் இனப்பபால் பன்னிரண்டும் வீட்டிலக்கப்பால் பதினான்கும் ஆகிய நூற்றைம்பது வெண்பாக்களை யுடையது [சிலா கைநிலை என்பா]
- 17 முதுமொழிக்காஞ்சி - (மதுரை கட்டலூர்க் கீழார்) - பத்ததிகாரமாய ஒவ்வொருதிகாரமுட பப்பத்த முதுமொழியால் அமைந்தது [சிலா இருட்பலகாஞ்சி என்பா]
- 18 ஏலாதி - (தமிழாசிரியர் மகனார் மாககாயனார் மாணாக்கா கணிமேதாவியர் - ஐனார்) - அவ்வாறு பொருளுரைக்கும் வெண்பாக்கள் (கடவுள் வாழ்த்து நீவகலாக) எண்பது துடையது.

ப தி ப் பு ரை

ஒவ்வொரு பழமொழியை ஈற்றில தொடுத்தாள நானூறு வெண் பாககையுடைய இந்நூல் பாண்டிநாட்டில் முன்றுறையென்னும் பதியின அரசர் இயற்றியது இது கடைசசங்கமருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்று. அக்காலத்த நூல்களிலும் இடைக்காலத்த நூல்களிலும் பழமொழிகள் ஒவ்வொரிடத்த வழங்கப்பெற்றுள்ளன. ஆய்நிலும் பழமொழிகளின் சார்பை முற்றுநகொண்டு பொருளுணர்த்திய வேறு நூல் எதுவும் இவ்வாசிரியருக்குமுன் இருந்ததாகப் புலப்படவில்லை. இந்த முதன்மை இந்நூலுக்கே உரியது.

இந்நூலில் காட்டிய பழமொழிகளில் எதுகை மோனை முதலிய வற்றிற் கேற்ப மாறுதலுற்றிருப்பன பல: இக்காலவரையிலும் சிதைவுறாமல் வழங்கிவருவன பல: வழக்கிழந்தனவாகக் காண்பவை சில சில பழமொழிகளைச் சில பொருள்களோடு பொருத்தியிருக்குமாறு மிகவும் வியக்கத்தக்கது சில பழமொழிகளின் அக்காலப் பிரயோகமனனகு விளங்காமையால், உத்தேசமாததிரமாகவே அவைகளைப் பொருத்தியறிதல் கூடும். எடுத்துரைக்கும் பொருள்களுக்குச் சில பழமொழிகள் மேற்கோள்க ளாகின்றன எடுத்துரைக்கும் பொருள்கள் சில பழமொழிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுக ளாகின்றன சில பழமொழிகள் உவமானங்களாகின்றன சிற்சில பழமொழிகள் ஒப்புமைக்கூட்டத்தில அடங்கிவிடுகின்றன

இருக்குறள் நாலடியார முதலியவற்றிலும் காணப்படாமல் ஆசிரியர் அதுபவசித்தமாக நுனித்தறிந்த அநேக அரிய விஷயங்கள் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கின்றன ஒவ்வொரு வெண்பாவும், முதலிரண்டடியில் ஆசிரியர் கூற விரும்பும் பொருளும், நான்காமடியில் ஒரு பழமொழியும், மூன்றாமடியில் பெரும்பாலும் ஆடீஉ முன்னிலையும் சிறுபான்மை மகடீஉ முன்னிலையுமாகக்கொண்டு நடைபெறுகின்றது. ஆடீஉ முன்னிலைகளில் அநேகம் அக்காலத்துப் பாண்டியனை நோக்கியனபோலும். ஆகவே அவை உபகாரம்நுகியாக இருக்கலாம். உள்

ளுறையுமம் கொள்ளத்தக்க முன்னிலைகளும் சில உண்டு அதனால் அவைகளை நின்றுபயனின்மை என்னும் குற்றத்தின் பார்ப்புத்தல் ஆகாது இவை நீங்கலாக வேறே வீணான அடைமொழிதொடர்கள் எங்கும் புலப்படவில்லை சுருங்கச் சொல்லுதலும் ஆடிமுடைத்தாத லுமான அழகுகள் இந்நூலில் மிககுள்ளன பொருளையும் பழமொழி யையும் பொருத்தியிருப்பது பலவிடங்களில் உய்த்துணரவைப்பாக இருக்கின்றது. விளங்குகாரணத்ததாகும் சில அரிய பிரயோகங்களும் அங்கங்கே உண்டு நச்சினாகுகினியா இந்நூலினின்றும் சில மேற் கோள்களைக் காட்டியிருக்கின்றனா

தமிழ்மொழியின் புராதனத்தையும் தமிழாளுடைய புராதன நாக ரிக நிலைமையையும் விளக்குதற்குக் குன்றின்மேலிட்ட விளக்குப் போல இன்றளவும் சான்றான பழமொழிகளையே சாப்பாகக் கொண்டிருத்தலால், தமிழர்களுடைய புராதன நிலைமையை ஆராய்வதற்கான சாதனங்களில் இந்நூல் தலையான சாதனம் கடைச்சங்கமிருந்த கால ததுப் புலவரான இந்நூலாசிரியர் இப்பழமொழிகளைப் “பண்டைப் பழமொழி” என்று கூறுதலால், தமிழருடைய பூவகால சரித்திரத்தை ஆராயப் புதுவார்க்கு இந்நூலைக்காட்டிலும் மேலான சாதனம் இல்லையென்பது துணிவு

புராணேதிகாசங்களில் சில விஷயங்களையும், சரித்திர காலத்தாக முற்பட்ட சில சேர சோழ பாண்டியர்களையும், கடையெழுமள எல்களில் சிலரையும் இந்நூல் அங்கங்கே சுட்டுகின்றது இந்நூலில் சில செய்யுள்கள நாலடியாரில் சில செய்யுள்களோடு அடியொத்தும் பொருளொத்தும் இருக்கின்றன. சில செய்யுள்கள சில திருக்குறட் பாக்களின் கருத்துக்களைத் தழுவிருக்கின்றன இங்ஙனம் உய்த்துணர்ந்து பார்க்கையில் இந்நூலானது பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் பிற்பட்டவைகளில் ஒன்றாக இருத்தல் கூடும் என்று ஊகிக்கலாம்.

திருவள்ளூர்ப்போல இவ்வாசிரியர் தமது நூலைப் பாலியல்களாக வகுத்துரைக்கவில்லை: அப்போதப்போது கண்டும் கேட்டும் ஊகித்தும் தெளிந்த பொருள்களை ஒவ்வொரு பழமொழியோ டியைத்து ஒவ்வொரு வெண்பாவாகப் பாடிச் சேர்த்துவந்தா ராதல்வேண்டும். “இரு

கயலுணகண” என்னும் வெண்பாவின் உரையில் உரையாசிரியர் “‘முத்தகம் குளகம் தொகைதொடா நிலையென, எசுதிறத்தனவும் சாரணடாகும்’ என்பதலை உலகததுண்டான செய்யுட்களெல்லாம் நாலவகையான் அடங்கும் இந்த நானூறும் முத்தகச்செய்யுள் ஆதலால் தனியே நின்று ஒரு பொருள் பயந்து முற்றுப்பெற்றன என வறிக” என உரைத்திருப்பதே இதற்குச் சான்று பலமுனிவா லுயற்றிய நாலடியாரின்போல இந்நூலில் கூறியதுகூறல மாறுகொளக கூறல் முதலியன இவ்வூ டூநூலாசிரியர் சைனராயினும் இதர மதங்களில் துவேஷமுள்ளவராகப் புலப்படவில்லை

வழங்கும் பழைய வுரையில் நூரணடோரிடத்து உள்ள குறிப்புக்களால் இதற்கு முற்பட்ட நூ உரையும் உண்டு, உரையாசிரியர் காலத்தே பாடபேதமுட உண்டு எனனும் செபதி விளங்கும் புறத்திரட்டில் தழுவியுள்ள பழமொழி வெண்பாக்களில் பாடபேதங்கள் பலவாக உள்ளன

பழைய நாமல காலெஜில் தமிழாசிரியராக இருந்த தி சோடசாவ தானம் சுப்பராய செட்டியார் 1874-ல் இந்நூலைப் பால்யலீகளாக வகுத்து மூலபாடத்தை அச்சிட்டார் அந்நூல் பப்பத்து வெண்பாக்கள் அடங்கிய முப்பத்தொன்பது அதிகாரங்கள் உண்டு பத்து வெண்பாக்கள் விடுப்பட்டுப்பாய்ந் நாலடியாரின் அதிகாரவடைவில் உள்ள சில குறைகள் இந்நூல் பதிப்பில் உண்டு அப்பால் திரிசிரபுரம் நாஷனல் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் தி ச அறுமுகம் நயினார் 1904-ல் பழைய பிரதிகளில் உள்ள முறையாகவே இந்நூலின் மூலபாடத்தைப் பூரணமாக அச்சிட்டார் இவ்விரண்டு பதிப்பிலும் பழையவுரையோடு ஒவ்வாத பாடங்கள் சில இடங்களில் காணப்படுகின்றன

பழைய பொழிப்புரை தமிழ்க்கற்கு மாணககாக்களுக்கு எளிதின் விளங்காமையால், பதவுரையும் கருத்துரையும் சோத்து இந்நூலை அச்சிடுதலான கருத்து நெடுநாளாக உண்டு இங்ஙனம் சோத்தும், ஓரின் மான பொருள்களை ஒருவழிவைத்து வகைப்படுத்தாவிட்டால் இந்நூலைப் படிப்பது மாணககாக்களுக்கு இனிதுறாதென்று, கடவுள்வாழ்த்து நீங்கலான முந்தூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது செய்யுள்களையும் கீர்த்து

பெரிய பிரிவுகளாகவும், அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்றபெற்றி சிறிய உட்பிரிவுகளாகவும் பிரித்துவைத்தேன் இங்ஙனம் பிரிப்பதில் எல்லாரும் ஒருமனப்படார் எனபது உரைக்கவேண்டா அதன்மேல் இன்றியமையாத சில குறிப்புகளையும் மேற்கோள்களையும் காட்டி, ஒவ்வொரு வெண்பாவுக்கும் சுருக்கமாகத் தலைபட்டி, கிடைதமட்டில் நோநேரான சில இடங்கள் உபயோகங்களையும் சேர்த்துக் காண்போம்.

இவ்வல்லாம செய்வதற்கு ஆதாரமாயிருந்தது பச்சையப்பன் (சென்னை) ஹைஸ்கூலில் தமிழாசிரியராக இருந்த என தந்தை திருமணம்-உதவ சபபராய முதலியா (மயிலை) அண்ணாசாமி உவாததியாருடைய பிரதியைப் பார்த்தெழுந்திய பிரதியே அச்சுவேலை ஆரம்பகு செய்வதற்குமுன் சந்தேகமான சில இடங்களில், உரைத்தனைகையெழுத்துப் பிரிவுகளாலையில் உள்ள சிறிலமான ஒரு பிரதியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன் சில அச்சுவேலை மாதிரியே அந்தப் பிரதியால் நிவாததியாயிற் அச்சுவேலை ஆரம்பமானபிறகு கோவிந்தநாயகா பாடசாலையில் தமிழாசிரியர் ஆ சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களும், பூண்டி அச்சுவேலை அச்சுவேலை அச்சுவேலை அச்சுவேலை, எல்லா அச்சுவேலை, சென்னை கிளப்பியன் காலேஜ் தமிழாசிரியர் திரு. தி. சங்கரநாம பிள்ளை, பி. வ. அவர்களும் தங்களிடம் உள்ள பிரிவுகளை உதவினா இவைகளுடைய அரண்பான பிரிவுகள் அல்ல இவைகளில் உள்ள குறை ஏனையோருடைய பிரிவுகளிலும் மிகுத குறைந்தும் உள்ளனவாகக் கெட்டிருந்து, கிடைத்தவைகளைக்கொண்டு இயன்றமட்டில் சுத்தபாடமாக ஆகவேலை அச்சிடத் துணிக் தேன். மேல் கூறிய புலவர்கள் செய்க உதவி நாலத்தாற் செய்ததாகலின், வந்தன மளிப்பதன்றி, அவர்களுக்காக செய்பவன் கைமமாறு வெறில்லை.

நூல் அச்சேறுகையில் அப்போதப்போது ஆக்கப்படுகின்ற செய்து துட்பமான சில பகுதிகளை விளங்கவைத்தற்குக் காரணமாக இருந்த ஸ்ரீ சிதம்பரம் பிள்ளையவர்களிடம் நான் நன்றிபாராட்டக் கடவேன்.

பிரம்பூர், சென்னை }
1916-1917 டிசம்பர் 15

தி. செ

பொருளடக்கம்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

I

1 கல்வி

1. இளமையிற சுறமல	6. குலவித்தை கலலாமல வருதல
2. மேனமேற சுறமல	7. சுறஞே ரஞமே சுறஞே ரறிதல
3. ஞானனால் சுறமல	8. சுறஞா நலத்தைக் சுறஞா உணா
4. கலவியின சிறப்பு	9. சுறஞ ரடசுகம [தல
5. கேனவியின சிறப்பு	10. சுறமவா பழியாய செய்தல

2 கல்லாதார்

11. கலலாதான கண்ட மெய்ப்பொருள்	14. கலலாமுன சொலவிய சழிதட்பம
12. கலவி முாதஞுத் சழிதட்பம இலலை	15. கலலாரிடம் கடடுரைத்தல பொல்லாதாம
13. கலலாதான கண்ட சழிதட்பராதைக் கடடுத லரிது	16. கல்லா சுறமவரைக் சுறப்பித்தல

3 அவையறிதல்

17. அவையின செவவி யறிதல	22. சுறஞரவையில் கல்லா ஞானம கிலுவியுரைத்தல்
18. வாதககிரமப.	23. சுறஞரைக் கலலார் ளாளிக கூறல
19. வார்த்தையில் கிடையழு	24. புலலவையுன கலலார் புகழ்ந்து கொள்ளல
20. சுறஞரவையில் கலலா சொல்லாடுதல	25. கலலாரவையில் உறதியுரைத்தல
21. சுறஞரவையில் கலலா புன சொல கினமபல	

4. அறிவுடைமை

26. அறிவின மாண்பு	31. அறிவுடையோ தம குணகுணவ களைத் தாமே அறிதல
27. அறிவினர் மாண்பு	
28. இயறகையறிவின சிறப்பு	
29. அறிவுடையாரிடம் அறிவுடையார சேர்தல்	32. பரந்த திறலாரைக் கரந்து மறைக் கலாகாமை
30. அறிவிலாரிடம் அறிவுடையார் புகாமை	33. அறிவு செல்வத்தினும் சிறத்தல்

5. ஒழுக்கம்

34. குடிப்பிறந்தோ ரொழுக்கம	39	வடுவலை செய்தல்
35. பிறருரைக்கும் நலனாரைய இக ழாமை	40	பழியை ஒழுகத்தால பரிசரித தல்
36. தத்தம் இயல்பின்படி ஒழுதகல்	41	பழியை அஞ்சிப்பாதுகாவாதவா
37. குற்றமபடாமல் ஒழுதகல்	42	பழிப்பவாககுச் சொனமுட டிலி
38. தம குற்றம் நீக்கல்		

6 இன்னு செய்யாமை

43. எளியாக்கு இன்னு செய்யாமை	48	மதிப்பு மக்கவரை அழிக்க ரூய ல்தல்
44. பிறாக்கு இன்னு செய்யாமை		
45. உறவினரை இகழ்ந்து நலியாமை	49.	நலிந்தாரை நலியாமை
46. முற்பகல் செய்யிற. பிறபகல் வினியும	50	திமைக்குத திமை செய்யாமை
47. நலியப்பெற்ற எளியா அழுத கண்ணீர்		

7. வெதுளாமை

51. இன்னு செய்வினும வெகுளாமை	55.	முடருடைய திசையைப் பொ றுத்தல்
52. ஆருச சினத்தனை அகனெருமுரு தல்	56.	பொய்யாக அவதூறு பேசினால் அதைப் பொறுத்தல்
53. கோபத்தை அடக்கலால் திமை நானே வெடுதல்	57.	புலனுரைக்கு எதிர சொல்லாமை
54. அடாது சொன்னவனைக் கோபி யாமை	58.	பொருமல் வைவதின வெடுதி
	59.	பொறுத்தல் புகழாதல்

8 பெரியாரைப் பிழையாமை

60. மன்றுடறுதலைப் போகாமை	63.	சானரோ பொறையின அளவு
61. பெரியாரோடு மாறுகொள்ளல்	64	பெரியா வருந்த ஒழுவின பயன
62. பெரியாரைக் கைப்பித்தல்		

9. புகழ்தலைக் கூறுபாடு

65. தம்மைப் புகழ்தல் தகுதியனறு	68.	பலாடுவில் ஒருவனைப் புகழு மாறு
66. அமராத புகழை அகற்றல்		
67. தம்மைத் தாமே புகழ்வோரைப் பீழ் புகழ்தல்		

II

1 கரன்றே ரியல்பு

69 சானரேர பெருமை	74 அறிமடமுப அன்யாதல
70 வறுமையறினும் நன்ற க்கையில்
வழுவாமை	75 எவரையும் பழியாமை
71 பீழலா விடத்தம பெருகதகை
மையில் வழுவாமை	76 பதைவிடம் தீவினை செயயாமை
72 இடருற விடத்தம மதிடபிற
குறையாமை	77 தீயாரை விட்டு நீங்குதல
73 கலவி யில்லாவிடத்தம மாடசி
மை மிகுதல	78 வெகோபை
	79 உயாநதோரிடத்தகை குற்றம்
	80 சிறியா டெரியா குற்றவகை

2 கரன்றே செய்கை

81 பொருள இனறெறினும் ஒப
புரவுசெய்தல	85 நறகுணமில்லாத கண்பினாககும
கண்பைசெய்தல
82 கடன்பட்டும ஒபபுடவுசெய்தல	86 பகைவரிடத்தம கணனேடுதல
83 நடுவுக்கலைபையில் நன்ற பெய
பேசுதல	87 சிறியாரிடத்தம சோநதவாயுதல
84 குற்றரு செய்த கண்பினதை
சிறுத்தல	88 சிறியா ரினமாய ஒழுக்குதல
	89 சிறியா செலவமும் டெரியா
வறுமையும

3 கீழ்மக்க வியல்பு

90 இனகலம் பெற்றம மனநலம்
பெருமை ✓	98 பழியில் மிக்கெழுதல
91 பெரியாரோடு சோநதாலும் டெ
ரிய ராகாமை	99 களனிக்க கண்டு வளித்தல
92 பெரியா செயவன சிறியா செய
யலாகாமை	100 ஒறத்தாலும் தீமை ஒழியாது
செய்தல
93 உரைத்தாலும் உணவு தோன்
ருமை ✓	101 எககாலமும் பாவமே செய்தல
94 தொண்டது விடாமை	102 எல்லாராலும் கீழோர் அறியப
படுவீ
95 இயறகை மாருமை	103 சீசரில் கலலா இல்லாமை
96 தீயொழுக்கம் சிறுநதாமை	104 தீயாரைப பெருககுதலினதீமை
97 பழியஞ்சாமை	105 பெரியோர் சிறப்புக்குச் சிறி
யோர் அருகராகாமை
	106 குடியாகாமை ✓

4 கீழ்மக்க செய்கை

107 பெரியோரை அடாத வாரத்தை
சொல்லுதல்	110 தம்பொருட்டு வருநதிறுக்கமும்
வயப்படாமை
108 தூப்போதனை செய்தல	111 விஸகருவாரமேல் வெகுண்டெ
ழுதல
109 கணமை செய்தவர் இடருறதல	

112	கீழ்க்ககளை முனிவித்த லாகாது	118	சியாயசபையி லனறி உண்மை
113.	கீழ்க்ககளைடு உடனுறைத லாகாது		யுறையாமை
114	தனசொல்லாலே தன்னை தயா படுததல்	119	கீழ்க்ககச னொழுக்கத்தைப் பல நும் அஞ்சுதல்
115.	புறங்கூறவார திருநதாமை	120	கீழ்க்ககளில் விலக்கத்தக்கவா
116.	கீழ்க்ககளை நாவடசுருதல் முடி யாமை	121	சாரியனா செய்பவரைக் காண மினறித தவித்தல்
117	வெள்ளரைக் காளராக்க காட் டுதல்	122	பரியோர் ஒடுங்கிச் சிறியோர் ஓங்குதல் அநியாயம்
		123	பாவிகள் ஒழிதலின் அவசியம்.

5 நட்பின் இயல்பு

124.	நட்பினரை நல்லா உடலாக்க கொள்ளல்	130	நட்பினர் பழியைத் தூறாமை
125.	நட்பினரிடம் உரையுட பொரு ளும் ஒத்தல்	131	நட்பினரிடம் குற்றவ கண்டு கோரியாமை
126.	நட்பினரைப் பிரித்த ஒலாமை	132	நட்பிற் பிணை பொறுத்தல்
127.	கனபுறந நட்பினர்க்குப் பொரு ளுதவி செய்தல்	133	தொக்கத் தகவாரிடம் உற்ற குறை உரைத்தல்
128	கட்டாக்குத் தக்கார தக்கா என ப தில்லை	134	கெட்டாக்கு நட்டார் இல்லா மை
129	அணிலார நட்பின் பழமைபற நிப புறநடபை கேகாமை		

6 நட்பின் விலக்கு

135	சாரியம் பற்றி நட்பவா	139	கண்டுமுகா கண்பினரால் கண மை யின்மை
136.	உறறுழி உதவாமை	140	நட்பினமை செயவாரிடம் தா முட மதசெய்தல்
137	இறநதில் உதவாமல் இறநத பின் தவளுசெய்தல்	141	விசவாச டாதா
138	பெதையார் நட்பு		

7 பிற நியல்பை துறிப்பா லறிதல்

142	குணங்களைச் செய்கையா லறி தல்	146	குணத்தால் குணத்தை அறிதல்
143.	கண்ணின் கூமை	147	குணத்தால் குணத்தை அறிதல்
144	கருத்தை முகம் அறிவித்தல்	148.	இனத்தால் இயல்பை அறிதல்
145.	முகத்தையறிவார் கருத்தையறி தல்		

III

1 முயற்சி

149	தாம் நன்மை யடைதற்குத் தாமே காரணம்	155	முடியுந் திறத்தால் முயல்தல்
150.	கற்ற திணறியும் கரும் முடிபவ வன	156.	பெறலாகும் பெருமையை முய னறு பெறுதல்
151	வருநதாதா வாழ்க்கை திருந தாமை	157.	சொழிந்முயற்சியில் நிலையாத வா நன்மை பெறா
152.	ஒருவகையாலும் முயலாதவா ஒருநாளும் வாழார்	158	தவகருமத்தைத் தாமே கடைப பிடித்தல்
153.	வெருது முயலபவா விருமபிய தடைவா	159.	தம்மால் முடிவதைத் தாமே செய்தல்
154	காரியதித்தி அடையும் வழி	160.	அல்லலை முயற்சியால் நீக்கல்
		161.	பொது

2 கரும் முடித்தல்

162.	ஏறப்பெற்றி ஒழுக்கிற் கரும் முடித்தல்	170.	கவலாமேல காரியம் வைத்த வா நன்மையடையார்
163	ஆதரவானவரை விரோதித்த லால் விசையும் கெடுதி	171.	கரும்ஞ்செய்ய அறிவுள்ளாரை நியயித்தல்
164.	பதரும்ல நல வார்த்தையால் கரும்வ சொளனல்	172	கற்றவனுக்குக் கொடுத்த தொ ருள்
165.	உணவுவகையாது உறுதிகொள்	173.	கரும்ஞ்செய்ய அயோக்கியரை வயரமை
166.	பிறரிடம் பெறலான நன்மை யைச் சமயபற்றிநது பெறுதல்	174	நன்மையில்லாதவனைக் காரியத் தினின்று கணியுமாறு
167.	சோம்பனை எவிய காரியம் முடி வுபெருது	175.	வஞ்சகா தூரத்தில எவப்பட்ட கரும் முடித்ததை திருப்பார்
168.	காணி கொடாமல் காரியம் முடியாமை	176.	துண்ணிவிடையானுக்கும கரு மம் கெடுதல்
169.	காரியம் செய்பவனை எச்சரித் தல்		

3 மறை பிறாறியாமை

177.	மறைவான காரியத்தில எவ ரையும் நம்புதலாகாமை	180	கவலாகரு மறையுரையாமை
178.	மறைவான சூழ்ச்சியில் மாண யிலாரை நீக்குதல்	181	சிறிய ரறித்த மறைவெளிபட்டு தல்
179.	அன்பறியுமுன் மறையை வெளி யிடாமை	182.	பிறரை நம்பி மறையை வெளி யிட்டவன் கெடுதல்

4 தெரிந்து செய்தல்

183. அவரவர் தனபுத்துக்கு அவர் வரே காரணம்	190 இருகரத்திடப் பெறமுடிககக இடப் பெறவாரா
184 சொற்சொராமையின் அருமை	191 இனசொல் இடாப்படுககாமை
185. அதயும் எண்ணிச் சொ	192 தமதம் தனமையராய் ஒழுரு தல
186. சொல்கனாதவணை, திருத்தப் புகலாகாத	193. தமமை கீயுறறவணைப் பொறுத் தல
187. அணமையிற கொள்ளும் நன மையை நாடல்	194 மயில்போறும் கனவர்
188 சனவகன உவநதன செய்தல	195 பொத.
189. தனபம் படவருவன செய யாமம்	

5 பொருள்

196. பொருளின வலிமை	201 சிந்தி சிந்தியச சொநது பெ ருரு செலவமாதல்
197 பொருளுடையார் காரியம் நன குமுடிதல்	202 சிந்திய முத்தறபொருளால் பெரிய தனிகளுதல்
198. பொருளுடையர் ரிடம் அரும முனனவா தேடிவருவா	203. வறமுத செலவம்
199. பொருளுடையாரை எல்லாரும புகழ்தல்	204 பெருஞ்செலவா தரிதிரப்பட டாஜம் தாமூரா
200. பொருளும் உடைபாறும்	

6 பொருளின் போற்றுதல்

205 வேண்டு மளவாகப் பொருள் செயது பாதுகாத்தல்	209 கீழமககனிடம் வைத்த பொ ருள தமக்குப் பயன்படாமம்
206. தம்பொருளைத் தாமே போற்றல்	210. கைவிட்ட பொருளைத் தேடிக்கொள்ளுதல் முடியாத
207. அரியபொருளை அரணை இடத் தில் வைத்துக் காத்தல்	211 கடன கொடாமம்
208 கீழமககனிடம் வைத்த பொ ருள திருமபாமம்	212 கொடுத்த கடன கேட்டல் ஸைப்பாதல்

7 நன்றியில் செல்வம்

213. பாவத்தால் வந்த பொருள் அறத்துக்கு சூகாமம்	217 சயாதான செல்வம் பொவிஷு பெருத
214. அறிவில்லார் செல்வம் பெறுதல் தனபம் பெறுதலே	218. சயாத பொருள் இருகதம் பயன்படாமம்
215. இவறன்மை	219 சயாது பொருளைவைத் திறப்ப வர்
216. லோபி செல்வம்	

220. உற்றுநுறவினாகு உதவாமல்
வம்பாக குதவுதல்	224. வன்னெஞ்சரிடம் இரந்தவா
ஒன்றம் பெறா
221. பூவ புண்ணியத்தால் பொ
லா பொருள பெறுவார	225. நம்பிவந்தவனை ஆதரியாதலனு
சகு மோகூடம் இல்லை
222. உதவிசெய்வார போல காட்டி
ஒன்றம் செய்யாமை	226. திருபதி யடையாதவர்களு ரந்த
பொருள இழந்த பொருளே
223. இயலாததை இயலவதாக ஓட
டுதல்	

8 ஊழ்

227. முயற்சியினும் முனைவினை
வலிதாதல்	235. ஆவாரகுத தீமையும் நன்மை
யாதல்
228. கருமவசன வினையின வசையின
வாதல்	236. விதிவழியில்லாத வேண்டியன
கைகூடாமை
229. உறறபால் உறுதல்	237. ஆகாதாசகு ஆகுவு தில்லாமை
230. உறறபால் திண்டாது விடாமை	238. பகைவா தனபுறப்பது பழ
வினைப் பானே
231. திண்டுதற குரியாரை இலகருமி
திண்டுதல்	239. உயிருடையார எய்தா வினை
யில்லை
232. பெரிய செலவம் பெறுதற்கு
முனவினை காரணம்	240. அறிவுடையார உறுசனை அரு
சாமை
233. கூடுங்காலத்தில செலவம் வந்து
கூடுதல்	
234. உயவதற்கு உய்யுமிடம் உள்
தாதல்	

IV

1. அாசியப்பு

241. குறறஞ்செய்தவரை ஒறுத்தல்
அரசியலபு	248. டகைவரை அடாதவரும் நீதி
தவறினவரும் எவியராவா
242. முப்பினமை முறைமையிற் பரி
கார மாகாமை	249. பகைவரை வெல்லும் படை
அரசனுடைய அன்பே
243. நடுவுநிலைமை	250. பகைவா வலியைச் செடுப்பது
கோலின் தட்பமே
244. வருத்தாமல் வரிவாங்குதல்	251. அரச குணையினகீழ்ப் பிறராளை
நடவாமை
245. நிறுவை வைகசாமல் வரிதண்ண
டுதல்	252. அரசா ஆககலும் அழித்தலும்
246. அழிகப்படி வரிகொண்டு அளி
செய்தல்	253. தலைமை கருதுவோரை நொ
செய்திருத்தலின் அபாயும்
247. கொடுங்கோலுக்குக் குடி கள்
செய்யும் பரிகாரம் இல்லை	

254. அரசன் அடிமை கொண்டால் 256. பொல்லாகரு செயநாருமவண்
ஒருப்படுத்தல் வகுமப்படி செய்தல்
255 அறப்பிடத்தில் அதிகாரவ கொ 257 பெரியாரைச் சாரந்து பயன்
டாா பெறுதல்

2 அமைச்சர்

- 258 அரசன் திறத்துக்கு அவன்சபை 262 உயிரகா இனிது வாழ்தற்கு
அறிஞர் அமைச்சர் காரணம்
259 அரசு நெப்படி அமைச்சரு 263 அமைச்சர் சொல்லி அரசன்
ப்படி கொள்ளுதல்
260 அமைச்சரைக் கண்டுக கொ 264 பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை
னளாத அரசன் நலவழிப்படுத்தல்
261 அமைச்சரை ஆராய்ந்து வசய 265 அரசன் செய்த தீங்கைக் கல்வி
ப்படுத்தல் பாணகா பெறுக

3 மன்னரைச் சேர்த்தொழுகல்

- 266 பேரரசர் ஏவியதைச் சோம்பா 276 மன்னர் விருப்புலத்தைத் தா
மற செய்தல் முய விருமபற்க
267 அரசன் ஏவியது செய்வோ 277 மன்னர் ாகெட்டவிடத்தைய
நன்மை பெறுதல் அவனை இகழா
268 அரசன் ஏவியதைத் தமா செய 278 அரசர் இருவரிடையில் புகுந
யாமை தவறு தவன் தீமையடைவான்
269 அரசர் ருவடபன் செய்பவா 279 அரசனிடம் சுவர்ந்த பொரு
அரிப பொருள் பெறுவர் னால் அவனை வசடப்படுத்தல்
270 கரும்முடித்தவனே முடித்த 280 தம்மைய மாகிய அரசனை வஞ்
புகழ் நிறகும சித்தக கொன்றவர்
271 பேரரசரை யடைந்தவா பிற 281 அரசன் கழுவ கொள்ளத்தக்கன
ரை யஞ்சார் செய்யார்
272 மன்னன் மதித்தவனை மாந்தருட 282 அரசனைக் கோப்பபது உயிரக
மதிப்பா கிறிச் யாகும்
273 அரசனை யடைந்தவா ஒன்றடி 283 அரசன் பொறுத்தா னென்று
வேண்டாமையே மேறுப பொருத்தன் செய்தல்
274 சேவகரால் காரியங்கொள்வது 284 குற்றமைய பொய்யென்று அரச
செவவிதன்று சனைத் தெருட்டல்
275 காலமறிந்து சொல்வோர்க்குக்
கரும்முடித்தல்

4 பகைத்தீரம்

- 285 சம்வலி யில்லார் புகழைய 287 நலிக் பகைவரை உடனே
தாமை லீதல்
286 உண்டான போதே பகையைக் 288 பகைவரை வேறுததல்
களைதல் 289 பகைவர் ஒட்டாமை

290. பகைவரை வசப்படுத்த லா 295. வலியாரை வெகுளித்த உயி
காமை ரிழத்தல்
291. பெரியாரோடு பகைகொள 296. பழம் பகைவரை நன்னாமை
நாமை : 297. உட்பகை துன்பநதரும்
292. பெரியாரைச் சாராதாரோடு 298. வெளிப்பகை தீயதனறு
மாறுகொள்ளாமை 299. வென்ற பகைவரை வெகுளல்
293. வலியாரோடு பொருதல் குற 300. வலியிலாரோடு பகைகொள்ளல்
றம். பயனின்று
294. வலிய பகைவருக்குக் கோபப்
புணர்ச்சியை

5. பகையறுத்தும் உபாயம்

301. உருவு பகை தவிர்த்தல் 307. தம் பகைவரை ஆவா பகை
302. வலியாரிடம் அடங்கி மெலி வரைகொண்டு களைதல்
யாரை மீதுராதல் 308. உட்பகை யுடையாரைக் கொ
303. பலரைத் துணையாகக் கொள்க ண்டு பகைவரைக் களைதல்
304. வலிய பகைவனைத் தமது துணை 309. நலிந்தவிடத்தித் தளராதவனை
வலியால் தவிர்த்தல் நடடல் நன்றன்று
305. பகைவரைச் சாராதாரை வசப் 310. சததுருவை வெல்லும் சதாவீத
படுத்தல் உபாயம்
306. பகைவனுக்கு மறநெருங்குந்
கும பகையாகுதல்

6. படைவீரர்

311. பகைவரைத் தாக்கி வெல்ப 319. எளிப்பகைவரை இரக்கமின்றி
வரை வீரா அடுதல் இழிவே
312. தன் அரசனுக்குத் தன் உடம் 320. ஆறருதார பகைவர் கையில்
பை உதவல் அகட்படுதல்
313. வீரமில்லாதார சிறப்படைபார 321. ஆடம்பரவகாட்டி அரசனிடம்
314. அரசன் நன்கு மதிக்காவிட்டா சேறுண்ணல்
றும் வீரா வினை செய்க 322. முன்கூர் பெருமையைச் சொ
315. தம் வீரத்தைத் தாமே புக்கத் 323. பேதை தறுகணன் ஆகான்
லாகாது 324. வலிய பகைவரில்லாதார படை
316. சொல்லாலன்றிப் பகைவரைச் 325. வலியிலார தம் படையைப்
செயலால் அடுதல் பொலியச் செய்தல் நன்று
317. வலிய பகைவாரமேல் எரிய 326. மகன் மறுத்த மொழிதல்
வீரர் படைவிடுதல்
318. வலியடங்கியபின் பகைவரை
வெல்வோ மென்பது கீண்

V

1. இவ்வாழ்க்கை

327. பொது	338 ஏனை நாமம் இனசொல ராயாமை
328. பெற்ற அளவால் உவகக	339 நடுவுநிலைமை
329 புறத்தாற் பொலிவுறல்	340 அடைக்கலப் பொருளைக் கொ ள்ளாது கொடுத்தல்
330. நனமனைவிய ருடையார	341 துணையுடைமை
331. நெறிமேல் மககளை நிற்பசசெய தல்	342 புலான மறுத்தல்
332 நாயாகருச சில பிள்ளைகளிடம் கண்ணோட்டம்	343 அருள புரியாது உயிர்ப்பலி கொடுத்தல்
333 பாணற்குத் தலைம்கள வாயின மறுத்தல்	344 நனமை செய்வவாககு உறுதி குழிதல்
334 மகனிரைச் சார ஒழுகாமை	345 நனடை செய்வா காயினும் உவரைக ராயாமை
335 பிறா மனையில் தமிழராயட புகாமை	346 உபகாரத்தககு அபகாரம்
336. நிறை காவரைச சிறை கா வாமை	347 நனமை செய்வரைப புறவ கூழ்தல்
337 வறியாரிடம் செலவா வீருநது செல்லவேண்டா	

2. உறவினாி

348. அறநாபம் இல்லாதவா உறவு	353 உறவினா உரைகரும் உறுதி யைக கேட்டல்
349 அறமையை உறவினா தீராவி டத்துச செய்பத்தககு	354. உறவினா செய்வதை உறநா செய்க
350. சுற்றத்தா ரிலக்கணம்	355. கொடுநாள வேர்க்கறைதலால் கேரும் துன்பம்
351. உதவுவோர் உறவினரே	356 சுற்றத்தா கொடுகுநாட்டலாகாது
352. உறவினா பிரியாமல் பொருந துதல்	

3 அறஞ் செய்தல்

357. செலவா அறஞ்செய்து அரு ளுடைய ராகுதல்	363 கலவோ உறவரை அறநெ றிடப்படுத்தல்
358. செய்த அறமே எயப்பினால் வைப்பாம்	364. பொருளை அறத்திறையில் செல விடுத்தல்
359. அறத்தால் மறுமையின்பம் பெ றுதல்	365 ஒருநூல் களைபுய அறஞ்செய தல்
360. அறம் இம்மைப் புகழும் மற மை யின்பமும் தரும்	366 இடை தகியினின்று அறஞ் செய்தல்
361 இறக்குமுன்னே அறஞ்செய்க	367 சிலநாளாயினும் சிறகா வழி களில் அறஞ்செய்தல்
362. உடையாளை அறஞ் செய்யத் துண்டுதல்	

- 368 பொருளைக் காத்தலைவிட அறஞ் செய்தலு நனமு 370 அருளொடு படாத அறம்
369. பொருளைப் போற்றுகுத சுக வழியில் அறஞ்செய்தலு 371. அறநெறியிலும் தவநெறியிலும் படிற்றொழுக்கம்

4 நுகை

- 372 சிறிய பொருள கொடுத்தபு பெரிய பேறு பெறுதலு 380 சேரன குட்டுவனுடைய கொடை
373 வறிபவாகு சீதலு 381 பாரிமகளுடைய கொடை
374 பாசகிர மறிந்து கொடுத்தலு 382 டிசனனமை
375 குறிப்பறிந்து கொடுத்தலு 383 இசைநோக்கி அதலிச பயன
376 பிறா துண்பய நீக்க வல்லவா 384 ஒருவனிடத்திலு பலா ஒன்றிரத சலி ஆகாது
377 ஏழைகளுக்காக கொடுத்த ஏழைப்பாவு நிலலை 385 தம வருபபத்தைத் தீர்க்காத வரை அடைதலு ஆகாது
378 கொடுக்கக் கொடுக்கச் செலவழி பெருகும 386 செவ்வாராமலு மிகுதியாக உள்ள செலவழி

5 வீட்டு நெறி

387. தம மனத்தைத் தமவயப்படுத்தலு 394 இவ்வாறு உகையில அழிவுருமல துறத்தலு
388. பறவைகளுக்கானவைகளைக் காலத்தாலே செய்து 395 எல்லாப் பறவைகளும் நீங்கித் தீக்காபிமானப் நீங்காமையு
389. இல்லறம் நடத்தியு பின் துறவறம் மேற்கொள்ளு 396 தீவினை கழிவுதற்கு நலவினை போதாமையு
390. இல்லறம் மனம துறவறம் மனம் தழுவாதவா 397. வினையற்றலு பிறப்பறுதலு
391. செலவழி முதலியன நிலையாமையு 398 யாதொரு நெறியிலும் பயிலாமையு
392 சூசையைத் தவிர்ந்தலு 399 சமயக் கொள்கைகளிலு நலவைகளை மேற்கொள்ளு

பழமொழி நானூற்றில் புராண இதிகாசங்களிலிருந்தும்

பழைய தமிழிலக்கியங்களிலிருந்தும்

எடுத்துக்காட்டிய விஷயங்கள்

1	அரகநுமாளிகையிலிருந்து பாண்டவா தபயியது . . .	234
2.	உபையானைச் சிவன ஒரு கூறுகக் கொண்டது ..	124
3	கரிகாலன நரை முடித்து முறை செய்தது	6
4	கரிகாலனைக் கழுவா, சிவியுந்து வந்த களிறு கொண்டுபோய் அரசிறகுரிமை செய்தது	230
5.	கரிகாலன சுடப்பட மீயிருந்தது மாயனான இருமபிடாத சூலையா நுதவியால் செவகொல செலுத்தியதும் . . .	239
6	சுருடனூல தேவா உயிழந்து போடப்பட்டமை ..	207
7	கௌரவ பாண்டவா சூசாடி வேறுபட்டது	356
8	தருமன் பொய்யுரைத்து நிரையம புரகது .	288
9	திவசுனும் (பாய்பினூல) தீவசுமதில் .	229
10	நிரிவிசுசுமன் (உலகம தாவின அண்ணல்)	177
11	தூவகெயிலெறிந்த செம்பியன்	155
12	உபயினனை மாயவனை மயக்குறுத்தியது	334
13	பலராமன் (பாண்டமேலியான)	137
14	பலயானைச் செலகெழுகுடமிவன பாலிக செளதமனாககு வீடளித்தது	580
15	பாரி முலகைககுத் தோ கொடுத்தது	74
16	பாரியமகன் பாணனுக்குப் பொண்ணைச் சோராக நலகியது	381
17.	புகாப்பழி குறிகாண்டல	185
18.	பேகன மயிலுக்குப் போவை கொடுத்தது	74
19	பொறகைப் பாண்டியன் (கைக்குறைத்தான தென்னவனும்)	76
20.	மதுகைகடவா மாயனைக் கொலனுதல தவிராந்து	301
21.	மறுதீச்ச சோழன் கன்றாந்த புதல்வனைத் தேரால ஊராந்து .	242
22.	மாவலி வாமனனுக்கு கீவாரத்து உலகமெல்லாம் இழந்து	183
23.	விபீஷணன் இராமனைத் துணிகொண்டு இலககைககிந்து யாயது	257

விடுபட்ட சில

பாடபேதங்கள்

செய்யுள்	பாகம்	வரி	பாடம்.	பாடபேதம்
46	ப-பொ	2	அறியமாட்டாய்	அறியமாட்டாயாய்.
116.	பாட்டு	4.	கிடுவாரோ	கெறிவாரோ
135	பாட்டு	3.	கொள்வானவேண்டி	கொள்வானென்ற
136.	பாட்டு	2.	உதவலார	உதவலராய்ப
139	பாட்டு	3.	மானமனைய	மானமா
152.	ப-பொ	2	போதாதென்றம்	போகாதென்றம்
161.	ப-பொ	1.	முடியப்பட்டு	முயலப்பட்டு
167.	பாட்டு	3.	தவனை	தவரை
172.	ப-பொ	1.	சுற்றத்தான அலனை	சுற்றத்தான சுற்றத்தானல்ல

குறிப்பு — புறத்திரட்டில் நன்றியில் செல்வம் என்னும் அதிகாரத்தில் அடியிற்கண்ட செய்யுள் பழமொழி வெண்பாவாகச் சேர்த்திருக்கிறது. கிடைத்த எந்தப் பிரதியிலும் இது காணப்படவில்லை.

அறியாமை யோடினமை யாவதா மாங்கீசு

செறியப் படுவதாஞ் செல்வம்—சிறிய

பீறைபெற்ற வானுதலாய் தானேயா இம்பேய்

பறைபெற்றூ லாடாதோ பாய்ந்து.

பழமொழி நானூறு

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பிண்டியி னீழற் பெருமா னடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறும்--கொண்டினிதா
முன்றுறை மன்னவன் நானகடியும் செய்தமைத்தான்
இன்றுறை வெண்பா இவை.

(பதவுரை). முன்றுறைமன்னன் — முன்றுறையாசர், பிண்டியின் நீழல் பெருமான்—அசோகமரத்தது நீழலின்கண் அமர்ந்திருந்த கடவுளின், அடி—நிருவடிகளை, வணங்கி—தொழுது, இன்றுறை—இனிய பொருட்டுறைகள் வாய்ந்த, வெண்பா—வெண்பாகளாகிய, இவை நானூறும்—இவை நானூற்றையும், பண்டை பழமொழி கொண்டு—முற்காலத்துப் பழமொழிகளை (இறுதியில்) தழுவி, நான்கு அடியும்—நான்கு அடிகளையும், இனிதாகி—சுவைதோன்ற, செடதமைத்தான்—செய்தமைத்தாரா.

பிண்டியின் நீழற் பெருமான்—அருகன், சினன்

பிண்டியினீழற் பெருமானடி வணங்கலால் இந்நூலாசிரியரான முன்றுறையரையர் சைனசமயத்தின ரென்பது தெளிவு.

‘சம்பந்தர் சடகோபா முதலாயினோரும் திவாகாரும் பதினெண் கீழ்க்கணக்குச் செய்தாரும் முன்னகைப் பின்னகைப் பதிகங் கூறுவது காண்க’ எனப் பிரயோக விவேகமுடையார் கூறுதலால் இந்தப் பாயிரம் முன்றுறையரையரே கூறியதுபோலும்.

கடவுள் வணக்கம்.

அரிதவித தாசின் றுணர்ந்தவன பாதம
விரிகடல சூழ்ந்த வியனகணமா ஞாலத
துரிபதன்ற கண்டுணாந்தா ஶாககமே போலப்
பெரியத னுவி பெரிது

உலகத்தினகண் கெடுத்தற்கரிய குற்றத்தைக் கெடுத்ததுச்
சிறிதும் ஒழியாமல முழுதும் உணர்ந்தவன் பாதத்தைத்
தமக்கு உரிமைப்பட ஆராய்ந்து உணர்ந்தவர்க்கு ஒக்கமே
உளதாவது; பேருடம்பினை யுடையதன் ஆளி பெரியது
போன்று.

குற்றம்—முககுற்றம் ஒக்கம—உயாவு.

இதுவரையில் கடவுள் வணக்கம் பல பிரதிகளிலும் உரையளவா
கவே காணப்பட்டிருந்தது இந்த வெண்பாவை நன்னூலின் பழைய
உரைகாரர் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளுககு மேற்கோளாகக் காட்
டியிருப்பதை மஹா மஹோபாத்யாயா ஸ்ரீ உ வே சாமிநாதையரவா
கள் கண்டுபிடித்ததாயச செந்தமிழ், 14 தொகுதி, 11 பகுதியில்
தெரிவிக்கின்றது.

பழமொழி நானூறு

I

1. கல்வி

1. இளமையிற் கற்றல்

ஆற்றம இளமைக்கண் கற்கலான் மூப்பின்கண்
போற்று மெனவும் புணருமோ?—ஆற்றச்
சாமபோக்கி உல்குகொண்டார் இல்லையே. இல்லை
மாமபோக்கிக் கூலிகொண்டார். 60

(பழைய மொழிப்புரை). கற்கலாம் இளமைக்கண் கற்கலாகாதான், மூப்பு வந்த காலத்துக் கல்வியைக் கற்றுப் போற்றாம என்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவும் சமநது வழியைக் கடக்கப் போகவிட்டு ஒருவனைச் சுகங்கொண்டார் இல்லை. ஓடத்தினின்றும் போகக் கரையேற்றி நின்று கூலிகொண்டாரும் இல்லை.

(பதவுரை) சரம் ஆற்ற போககி—ஆயத்திறையின் வழியை மிகவும் கடக்கவிட்டு, உல்கு கொண்டார்—(வாணிகச் சாக்குகளின் மீது ஒருவனிடம்) கடமை கொண்டவா, இல்லை—இலர் மாம்போக்கி—ஓடத்தினின்றும் போக்கி(க்கரையேற்றி நின்று), கூலிகொண்டார்—(ஓடத்தில் ஏறி வந்தவரிடம்) கூலிகொண்டவரும், இல்லை—இலர். (அங்ஙனமே), ஆற்றும் இளமைக்கண்—கற்கக்கூடிய இளமைப்பருவத்தில், கற்கலான்—கல்வி கற்காதவன், மூப்பின்கண்—மூப்பு வந்த காலத்தில், போற்றும் எனவும்—கல்வியைக் கற்றுப் போற்றுவான் என்று சொல்லப்படுவதும், புணருமோ—ஒருவருக்குக் கூடுமோ? [ஏ—அசை].

(கருத்து) ஆயத்திறையைக் கடக்கவிட்ட பிறகு ஆயம் வாங்குவது இயலாது; ஓடும்விட்ட டிறக்கியபிறகு ஓடத்தி லேறிவந்தவர்களிடம் சரியான கூலி வாங்குவது இயலாது அங்கனமே, இளமையை வீணில் கடக்கவிட்டவர்கள் அப்பால் கல்வி கற்பது இயலாது

பழமொழி—சங்கம் மாறினால் சண்ணாம்பும் கிடையாது ஓடும் விட்டு இறக்கினால் ஓடக்காரனுக்கு ஒரு சொட்டு

2 மேன்மேற் கற்றல்

சொற்றொறும் சோர்வு படுதலால் சோர்வின்னிக்
கற்றொறும் கல்லாதே னென்று வழியிரங்கி,
உற்றொன்று சிந்தித் துழன்றொன் றறியுமேல்,
கற்றொறுநதான் கல்லாத வாறு.

332

(ப-பொ). சொல்லாததோறும் சோர்வுபடுதலான், மடிதலின்னிக் கற்குநதோறும் கற்றிலேனென்று பின்னையும் இரங்கி, அதன்கண்ணே உற்று ஒருமைபடச் சிந்தித்து முயன்று வருந்தி ஒரு தூலை அறியுமாயின், அது கற்குநதோறும் தான் கல்லாதவாறாகக் கருதுமாறு போலும்.

(ப-ரை) சொல் தொறும்—(ஆசிரியன்) சொல்லுந்தோறும், சோர்வு படுதலால்—மறதி உண்டாதலால், சோர்வு இன்றி—சோம்பலின்றி, கல்தொறும்—(ஒருவன்) கற்குந்தோறும், கல்லாதேன் என்று—நான் கல்லாதவென்று கருதி, வழி இரங்கி—பின்னையும் பரிந்து, உற்று—அதன் கண்ணே மனம் பொருந்தி, ஒன்று சிந்தித்து—ஒருமைப்பட்ச சிந்தித்து, உழன்று—முயன்று வருந்தி, 'ஒன்று—முன்பு அறிந்திராத ஒரு பொருளை, அறியுமேல்—அறிவானாயின், கல்தொறும் தான் கல்லாத ஆறு—(அது) கற்குந்தோறும் தான் கல்லாத வாறாகவே கருதுமாறு போலும்

(க-து). சோம்பலின்றி ஒருவன் தூல்களைக் கற்கும்போது, அந் தூற்பொருள்களைப் பலமுறையும் சிந்தித்துவருவானாயின், அவன் முன்பறியாத பொருள்களை அறிவான் இங்ஙனம் கற்று முன்பறியாத பொருள்களை அறியுந்தோறும், தான் கல்வி நிரம்பாதவன் என்பது

தோன்றும். அங்ஙனம் தோன்றுதலால் மேலுமேலும் கற்றலான ஊக் கம பிறக்கும்.

“அறிதோற்றியாமை கண்டறறால்” என்பது இக்கருத்தே இதன் பொருள் “நூல்களாலும் நுண்ணுணாவாலும் பொருள்களை அறிய அறிய முன்னையறியாமையைக் கண்டாற்போலும்” என்பது. “அறி வீற்து எல்லையின்மையால் மேன்மேல் அறிய அறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியும்.” ஆகவே, கல்வியில் விருப்பமுள்ளவன் கற்றவளவில் அமையாது மேனமேலும் கற்பான் என்பது தெளி யப்படும

3 ஞானநூல் கற்றல்

விளக்கு விலைகொடுத்ததுக் கோடல் விளக்குத்
 துளக்கமின் றென்றனைத்தும தூக்கி.—விளக்கு
 மருள்படுவ தாயின், மலைநாட! என்னை?
 பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளா ரிருள்.

334

(ப-பொ). விளக்கினான் ஒன்றனைக் காணுமிடத்து ஐயம் வாராதெனக் கருதி, விளக்கிடுகுக் காரணமாகிய நெய் முதலா ரினவற்றை விலைகொடுத்துக் கொண்டு, விளக்கினை ஒருவர் உண்டாகருவது. அவ்விளக்குத தெளிவாகக் காட்டாதே ஐயத்தைச் செய்யுமாரின், மலைநாடனே! அதனால் பயன் வதுண்டா? இந்நா யாவரும பொருள்கொடுத்ததுக் கொள் ளார் ஆதலான்.

என்றுது ஆசிரியனுக்குப் பொருள்கொடுத்துப் பிறப்பறு தற்குக் கருவியாகிய நூல்களை ஒதுக என்றம, உலகமயக்கத் தைச் செய்வதாகிய நூல்களைக் கழகவேண்டா என்றார் கூறி யதாம் அவ்வாறு கல்லாத நூல் ஐயமே தநது பிறப்பறது என்பது தோன்ற “மருள்படுவதாயின் என்னை” என்றார்.

(ப-ரை). மலைநாட—மலைநாடனே! விளக்கு துளக்கம் இன் றென்று தூக்கி—விளக்கினால் (ஒன்றைக் காணுமிடத்து) ஐயம் உண்

டாகாதென்று கருகியே ஆகும், அனைத்தும்—விளக்கிற்குக் காரணமாகிய நெய் முதலாயினவற்றை, விலைகொடுத்து—விலைகொடுத்துக் கொண்டு, விளக்கு கோடல்—விளக்கினை ஒருவர் உண்டாக்குவது, விளக்கு மருள்படுவது ஆயின்—அவ்விளக்கானது (தெளிவாகக் காட்டாமல்) மயக்கத்தைச் செய்வதாயின், எனனை—அதனால் என்ன பயன் உண்டாகும்? இருள் பொருள் கொடுத்து கொள்ளார்—இருளை (எவரும்) பொருள்கொடுத்து வாங்கா

குறித்த பொருளை மறைத்து அதனொடொத்த வேறொரு பொருளைக் கூறுதலால் இச்செய்யுள் பிறிது மொழிதல் (ஒட்டு) என்னும் அணியாகும் குறித்த பொருளாவது, பிறப்பறுதற்குக் கருவியாகிய நூல்களை ஆசிரியனுக்குப் பொருள்கொடுத்தது ஒதுதல்.

“அலகுசால் கற்பின் அறிவுநூல் கல்லா
துலகநூல் ஒதுவ தெல்லாம்—கலகல
கூஉந் துணையல்லால் கொண்டு தமொற்றம்
போளுந் துணையறிவா ரில்”—நாலடியார்

4. கல்வியின் சிறப்பு

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார். அஃதுடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை. அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா: தமவேயாம. ஆயினால்
ஆற்றாறு வேண்டுவ தில். 55

(ப-பொ). அறிவுடையாராவார் மிகவும் கற்றார். கல்வியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்கு திசையினகண்ணும் சொல் செல்லாத நாடு இல்லை. சென்ற நாடுகள் வேற்றுநா டாகா: தம்முடைய நாடுகளேயாம். ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணாக் கொண்டுபோக வேண்டுவதில்லை அவர்கட்கு.

(ப-ரை). அறிவுடையார்-அறிவுடையாராவார், ஆற்றவும் கற்றார்-மிகவும் கற்றவர். அஃது உடையார்-அக்கல்வியாலாகிய அறிவினை உடையாருக்கு, செல்லாத-சொல் செல்லாத, நாடு-நாடு, நால் திசையும்-நான்கு திசையின்கண்ணும், இல்லை-இல்லை. அ நாடு-சென்ற

நாடுகள், வேறு நாடு ஆகா—வேற்று நாடுகள் ஆகா; தமவே ஆம்—தம்முடைய நாடுகளே யாம். ஆயினால்—அங்ஙனமானால், ஆறு உண—அவ்வழிக்கு உணவு, வேண்டுவது—அவர்கள் கொண்டிப்போக வேண்டுவது, இல்—இல்லை

“கற்றார்க்குந் தம்முரென் றாரில்லை” —நான்மணிக்கடிகை

“யாதானு நாடாமால்; ஊராமால்; என்றொருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு?” —திருக்குறள்.

பழமொழி.—சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பே கல்வி. He who has an art, has everywhere a part. An artist lives everywhere

5. கேள்வியின் சிறப்பு

உணற்கினிய இன்னீர் பிறிதுழிஇல் லென்னும்
கிணற்றகததுத் தேரைபோல் ஆகார்:—கணக்கினை
முற்றப் பகலும் முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று. 61

(ப-பொ). உண்ணுதற்குரிய இன்னீர் பிறிதோரிடத் தில்லை எனக்கருதிக் கிணற்றகததே வாழும் தவளைபோல ஒருமுகலாகாது; நூல் ஒன்றினையே முடியும்படி நாடோறும் வெறுதே இனிதாக ஒதிக் கற்றலின், பல நூல்களையுட கேட்டலே நன்றதலான்.

(ப-ரை). உணற்கு இனிய இன்னீர்—உண்ணுதற்கினிய நன்னீர், பிறிது உழி இல் என்னும்—(தானுள்ள இடம் தவிர) வேறோரிடத்தில் இல்லை என்றெண்ணும், கிணறு அகத்து தேரைபோல்—கிணற்றினுள்ளே வாழும் தவளைபோல், ஆகார்—ஒருவர் ஒருகாது, கணக்கினை—நூலொன்றினையே, முற்ற—முடியும்படி, பகலும்—நாள் தோறும், முனியாது—வெறாமல், இனிது ஒதி—இனிதாக ஒதி, கற்றலின்—கற்றலைக்காட்டிலும், கேட்டலே—(பல நூற்பொருள்களைக்) கேட்டறிதலே, நன்று—நன்றும்.

(க-து). கிணற்றிலுள்ள தவளை அக்கிணற்று நீர்போல வேறு நீர் இல்லையென்று நினைக்குமாறு, ஒரு நூலிலே அழுத்தியிருப்பவன்

அதுபோல வேறு நூல் இல்லையென்று அதையே பெரிதாக எண்ணியிருப்பான்: பல விஷயங்களை அறியான் ஆதலால், ஒரு நூலையே தான் கற்றலைக்காட்டிலும் பல நூல்களைக் கற்ற பல பெரியோரிடத்தில் பல விஷயங்களைக் கேட்டறிதலே நன்றும்

ஒரு நூலையே கற்று அடைதலான புலமையினும் பல நூல்களைக் கற்றறிந்தவா கூறக் கேட்டு அடைதலான புலமையே சிறந்தது என்பதாம்.

“கற்றலிற் கேட்ட வினிது” எனபது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்.

“எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.”—திருக்குறள்.

6. குலவித்தை கல்லாமல் வருதல்

• உரைமுடிவு காணன் இளமையோன் என்ற நரைமுது மக்கள உவாபப—நரைமுடித்துச் சொல்லால முறைசெய்தான் சோமுன். குலவிச்சை கல்லாமல் பாகம் படும. •

21

(ப—பொ). தமமுன் மறுதலைபாயினு ரிருவா தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச் சொல்லின் முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமையாபருவத்தான என்றிகழ்ந்த நரைமுது மக்கள் உவக்கும வகை நரை முடித்துவந்து, முறைவேண்டி வந்த இருதிருத்தாரும் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறை செய்தான், கரிகாற் பெருவளத்தான் என னும் சோமுன். ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத் தக்க விச்சைகள் கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகம் உளவாம்.

(ப—ரை). உரைமுடிவு காணன் இளமையோன் — உரைத்துக் கொண்ட வழக்கினது வார்த்தை முடிவைக் கண்டறியக் கூடாதவன

பாலியன், என்ற-என்றிகழ்ந்த, நரைமுது மக்கள்-நரைமயிருள்ள முதியோர், உவப்ப - உவக்கும் வகை, நரை முடிதது-நரைமயிரை முடித்துவந்து, சொல்லால்-வழககுரைத்தவாகளுடைய சொற்களைக் கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து, முறைசெய்தான் - முறைசெய்தான், சோழன்-கரிகாற் பெருவளததான் எனனும் சோழன் குலவிசைசை- தததம் குலததுககுரிய விததைகள், கலலாமல் பாகம் படும-கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகமாக உளவாம

பழமொழி — குலவிததை கற்றுப பாதி கலலாமல் பாதி

இசெய்தி பொருநராற்றுப படையுள் (187-88 வரி) “முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம பகைமுரண செலவும்” என்று குறித்திருக்கின்றது) அதற்கு ஓசூர்நாக்கினியா “என்றது வழககு மாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழககு வீடறுப்பன் என்றவாறு ‘உரை முடிவு காணு’ எனனும் பழமொழி கூறினா” என்று உரையெழுதியிருக்கின்றனா மணிமேகலை - பளிககறை புகக காதையில் (107-8 வரி) “இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, உரை முடிவு காட்டிய உரவோன்” எனற வருஉதம இசெய்தியையே குறிக்கின்றது

7 கற்றே ரருமை கற்றே ரறிதல்

புலமிக் கவரை புலமை தெரிதல்

புலமிக கவர்க்கே புலனும் — நலமிக்க

பூர்புன ஷார’ பொதுமககட காகாதே

பாமபறியுப பாம்பின கால.

5

(ப-பொ) அறிவுமிக்கவரை அம்மிக்க அறிவினை ஆராய்ந்தறிதல் அறிவுமிக்கவர்க்கே உளதாம, நனமை மிக்க புன ஷாரனே’ சிறப்பில்லாத மககட்டுத தெரிதல் அறிது: பாம்பினுடைய கால்களைத் தமக்கினமாகிய பாம்புகள அறியும், அது போல.

(ப-ரை). நலமிக்க பூ புனல் ஷார-நன்மை மிக்க அழகிய நீர் வளம் உள்ள ஷாரனே! பாம்பின கால் பாம்பு அறியும்-பாம்பினுடைய

கால்களைத் தமக்கு இனமாகிய பாம்புகள் அறியும். (அதுபோல), புலமை மிக்கவரை புலமை தெரிதல்—அறிவுமிக்கவரது அறிவினை ஆராய்ந்தறிதல், புலமை மிக்கவர்க்கே புலன் ஆம்—அறிவுமிக்கவர்க்கே உளதாம்: பொதுமக்கட்கு ஆகாது—சிறப்பில்லாத மக்களுக்கு அது முடியாது [ஆகாதே என்பதில் ஏ அசை]

கல்வியறிவில்லார் மக்களுள் சிறப்பாக வைத்தது அறிவுடையோரால் எண்ணப்பெறா ஆதலால், “பொதுமக்கள்” என்றார்.

பழமொழி—பாவலர் அருமை நாவலர் அறிவார். வித்துவான் அருமையை வித்துவான் அறிவான்; விற்றகுதலையன் அறிவானு?

8. கற்றா நலத்தைக் கற்றா உணர்தல்

நல்லார் நலத்தை உணரின் அவரினும்

நல்லார் உணர்ப: பிறருணரார் நல்ல

மயிலாடு மாமலை வெற்ப! மற்றென்றும்

அயிலாலே போழ்ப அயில்.

337

(ப—பொ). கற்று நல்லாரது நலத்தை உணரின் அவரினும் கற்று நல்லாரே உணரவல்லர்: பிறர் உணரமாட்டார். நல்ல மயிலாடும் மாமலை வெற்பனே! என்றும் கூரிய இருமபாலே இருமபைப் போழ்வர் ஆதலான்.

(ப—ரை) நல்ல மயில் ஆடும மாமலை வெற்ப—அழகிய மயில்கள் கலாபம் விரித்தாடும் பெரியமலை வெற்பனே! என்றும்—எக்காலத்தும், அயில் அயிலாலே போழ்ப—இரும்பைக கூரிய இருமபாலே பிளப்பர். (ஆகவே), நல்லார் நலத்தை உணரின்—கற்று நல்லவராயினார் நன்மையை உணர்வதாயின், அவரினும் நல்லார் உணர்ப—அவரினும் கற்ற நல்லாரே உணரவல்லார்: பிறர் உணரார்—பிறர் உணரமாட்டார். [மற்று—அசை].

“இரும்பின் இரும்பிடை போழ்ப”—நான்மணிக்கடிகை.

பழமொழி.—அரத்தை அரங்கொண்டும் வயிரத்தை வயிரங்கொண்டும் அறுக்கவேண்டும். Diamonds cut diamonds.

9. கற்றா அடக்கம்

கற்றறிந்தார் கண்ட அடக்கம். அறியாதார்
பொச்சாந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பர் - தெற்ற.
அறைகல் அருவி அணிமலை நாட!
நிறைகுடம நீர்தளும்ப வில். 243

(ப-பொ). நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்கள் அறிந்தன அடக்கத்திற்குக் காரணமாம். கற்றறியாதார் மறந்து தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பர் தெளிய. பாறைக்கல்லிலே அருவி வந்து வீழும் அழகிய மலைநாடனே! நிறைகுடம நீர்தளும்புதல் இல்லை (குறைந்த குடமே தளும்புவது).

(ப-ரை). அறைகல் அருவி அணி மலைநாட - பாறைக்கல்லிலே அருவி வந்து வீழும் அழகிய மலைநாடனே! கற்றறிந்தார் கண்ட அடக்கம்-நூல்களைக் கற்றறிந்தார் தங்கள் அறிவால் கண்டனவே அடக்கத்துக்குக் காரணம் அறியாதார்-கற்றறியாதார், பொச்சாந்து - மறந்து, தம்மை-தங்களை, தெற்ற-தெளிவாக, புகழ்ந்துரைப்பர்-தாங்களே புகழ்ந்துரைப்பர் நிறைகுடம நீர் தளும்பல் இல்-நிறைந்த குடம் நீர் தளும்புதல் இல்லை (குறைகுடமே தளும்புவது)

“பணியுமா மென்றும் பெருமை: சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து”-திருக்குறள்

பழமொழி.—குறைகுடம கூததாமும் Empty vessels give the greatest sound. Deep rivers move in silence, shallow brooks are noisy.

10. கற்றவர் பழியாய செய்தல்

விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து வேற்றுமை யில்லார்
கதிப்பவர் நூலினைக் கையிகநதா ராகிப்
பதிப்பட வாழ்வார் பழியாய செய்தல்
மதிப்புறத்துப் பட்ட மறு. 258

(ப-பொ). நெறிப்பட்ட நூலின் பயனை உணர்ந்து நெறியின் வேறுபடாதார், அந்நூற்கு மாறாய்க் கழறமவர் நூலைத்

தேரூது கைகடநதாராய் நிலைமைப்பட்டுடொழுமவர், பழியாயினவற்றையே செய்தல், மதிப்புறத்து மறுப்போல விளங்கித் தோன்றும்.

(ப-ரை) விதிப்பட்ட நூல் உணராத வேற்றுமை இல்லா-நெறிப்பட்ட நூலின் பயனை உணராத (உற்றறியின்) வேறுபடாதவராய், கதிப்பவா நூலினை கையிகாதா ஆகி-அநூலுக்கு மாறாய் எழுவோரது நூலைத் தேரூது அகன்றுநின்று, பதிப்பட வாழ்வா - நிலைமைப்பட்டுடொழுமவா, பழியாய் செய்தல் - பழியாயினவற்றையே செய்தல், மதி புறத்து பட்ட மறு - சந்திரனிடத்தின்களங்கமப்போல் விளங்கித் தோன்றும்

(க-து) நெறிப்பட்ட நூல்களைக் கற்று நிலைமைப்பட்டுடொழுமவர் பழியான காரியங்களைச் செய்தல், சந்திரனிடத்தின்களங்கமப்போல விளங்கித் தோன்றும்

இந்த உவமானம் திருக்குறளில் “குடிபற்றாதா கண்விளங்குகுக்குறம் விசும்பின், மதிசுண மறுப்போ லுயாந்து” என வருகின்றது

2. கல்லாதார்

II கல்லாதான் கண்ட மெய்ப்பொருள்

கற்றானும் கற்றாவாய்க் கேட்டானும் இல்லாதார்
தெற்ற உணரார் பொருள்களை. — எற்றேல்,
அறிவில்லான் மெய்தலை பாடு பிறிதில்லை;
நாவற்கீழ்ப் பெற்ற கனி.

138

(II-பொ). நூல்களைக் கற்றறிந்தவனும் கற்றார்வாய்க் கேட்டறிந்தவனும் மல்லாத பிறர் தெரியப் பொருள்களின் உண்மையை அறியமாட்டார். எற்றேல், அறிவில்லாதான் ஒரு நுண்மையப்பொருளை அறிந்தது சொல்லுதல், பிறிதொன்றில்லை; நாவலின் கீழ் வீழ்ந்ததொரு பழம் ஒருவன் பெற்றது போலும்.

(ப-ரை) கற்றானும் கற்றாவாய் கேட்டானும் இல்லாதார்-தானே கற்றவனும் கற்றவரிடம் கேட்டவனும் அல்லாதவர், பொருள்களை தெற்ற உணரார்-நூற்பொருள்களைத் தெளிவாக அறியார் அறிவு இல்லான்-நூற்பொருளை அறிதவில்லாதவன், தலைப்பாடு மெய்-தானே பெறுதலாகிய மெய்ப்பொருள், எறறேல-எததன்மையதெனில், நாவல் கீழ் பெற்ற கனி-நாவல் மரத்தின் அடியில் (ஒருவன்) பெறுதலான பழம் போலவதன்றி, பிறிது இல்லை-வேறென்றில்லை.

பெரிய திருமொழி, 10-ம் பத்து, 9-ம் திருமொழி, 5-ம் பாசரம், “திருமொழி யெங்கன தெமலாக கோதை சீமையை நீனைந்திலை அந்தோ, பெருவழி நாவற ஈனியினு மெளிய ளிவளைப பேசுகின்றயே” என இப்பழமொழியை உத்கரித்திருக்கின்றது “பெருவழிக் கரையில் நாவலில் விழுந்த பழமானது துளிந்தெடுக்கவுமாம், தவிரவு மாயிருக்கும்” எனபது இப்பழமொழியின் பொருள்

(க-து) கல்வி கேள்வி யில்லாதவன் தலைப்பட்ட மெய்ப்பொருளைக் கொள்ளலுமாம் தவிதலுமாம்

அறிவில்லான் மெய்தலைப்பாடு, “தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டறறால், தேரின் அருளாதான் செய்ய மறம்” எனத் திருக்குறளில் உவமானமாக வந்திருக்கிறது.

12 கல்வி முந்துறாத கழிநுட்பம் இல்லை

கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் கற்றாமுன்

சொல்லுங்கால் சோவுபடுதலால்.—நல்லாய்!

வினாமுந் துறாத உணர்விலலை, இல்லை

கருமுந் துறாத வினை

2

(ப-ரை) கற்று வல்லாதான் ஆராய்ந்துகண்ட மிக்க துண்மை, கற்றார் முன்பு தான் சொல்லுங்கால் சோர்வுபடுதலால், நல்லாய்! வினா முற்படாத செப்பும் இல்லை, கருமுற்படாத வினையும் இல்லை யாதலால், அவைபோலக் கல்வி முந்துறாத துண்மையுணர்வும் இல்லை.

(ப-ரை). நல்லாய்-நலமுடையாளே! கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம்-கல்லாதவன் ஆராய்ந்துகண்ட மிக்க துண்பொருளை, கற்றார்

முன் சொல்லுங்கால்—கற்றவ ரெதிரில் சொல்லும்போது, சோர்வுபடு தலால்—அப்பொருள் வலியிழத்தலால், வினா முந்துறாத உரை இல்லை— வினா முன்னர் உளதாகாத விடை இல்லை, கனா முந்துறாத வினை இல்லை—கனா முன்னர் உளதாகாத செயலும் இல்லை; (ஆதலால் அவை போலக் கல்வி முந்துறாத நுண்ணுணர்வு இல்லை)

(க-து) எழுந்த வினாவுக கேற்ப விடை உண்டாகும்: கண்ட கனாவுக கேற்பச் செயல் உண்டாகும்: அங்ஙனமே கற்ற கல்விக கேற்ப ஒருவனிடம் நுண்பொருள் தோன்றும வினாவின்றி விடையில்லை: கனாவின்றிச் செயல் இல்லை: கலவியின்றி நுண்பொருள் தோன்றுவ

துட்பமான ஒரு பொருளைக் கண்டறிந்தாலும், கற்றறிந்தவருக்கு அதனை விளங்க உரைக்கும் திறம, கல்லாதவனிடத்தில் இல்லை.

பரிமேலழகா திருக்குறளில் பொழுதுகண்டிரங்கல் என்கிற அதி காரத்தை விளக்குமிடத்தில் “மாலப்பொழுது வந்துழி அதனைக் கண்டு தலைமகள் இரங்குதல் ‘கனாமுந்துறாத வினையிலை’ என்பது பற்றிப் பகற்பொழுது ஆற்றியிருந்தாட்டு உரியதாதலின், இது கனவு நிலை யுரைத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது” என்று இப்பழமொழியை ரர்

13. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பத்தைக் காட்டே லரிது.

கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பம் காட்டரிதால்,
நல்லேம்பாயம் என்றொருவன் நன்கு மதித்தலென்? .
சொல்லால் வணக்க வெகுண்டடு கிற்பார்க்கும்
சொல்லாக்கால் செல்லுவ தில். 367

(ப-பொ). பல நூல்களையும் கல்லாதான் தானாகக் கண்ட தொரு நுண்ணிய பொருள் பிறர்க்கு மேற்காட்டுதல் அரிதா கலான், நல்ல பொருள்ள்ளக்கம் உடையமென்று ஒருவரையும் மதியாமல் ஒருவன் தன்னைத்தானே நன்குமதித்ததனால் என்ன பயன் உண்டு? தம்மை இகழ்ந்தவரைத் தாழ்வித்து வெகுண்டு தம் சொல்லால் கெடுக்கவல்ல முனிவர்க்குமே,

பிறர்க்கேற்கச் சொல்லாக்கால், சொல்லுளு சொல்லால் பயனில்லை, ஆதலான்.

(ப-ரை). கல்லாதான் கண்ட கழி துட்பம்-(பல நூல்களையும்) கல்லாதவன் தானாகக் கண்ட மிகவும் துண்ணிய தொருபொருளை, காட்டு-பிறருக்கு விளங்கும்படி காட்டுதல், அரிதால்-அரிதாகையால், ஒருவன்-சொல்வன்மை யில்லாத ஒருவன், நல்லேம் யாம் என்று நன்குமதித்தல்-நல்ல பொருள் விளக்கம் உடையேம் என்று (ஒருவரையும் மதியாமல்) தனனைத் தானே நன்குமதித்தல், என்-என்ன பயனைச் செய்யும்? வணக்கி வெகுண்டு சொல்லால் அடுகிற்பார்க்கும்-(தம்மை இகழ்ந்தவரைத்) தாழ்வித்துக் கோபித்துத் தமது சொல்லால் கெடுக்கவல்ல முனிவருக்கும், சொல்லாக்கால்-சொல்லக் கருதியதைப் பிறருக் கேற்கச் சொல்லாவிடத்து, செல்லுவது இல்-(சொல்லும் சொல்லால்) உண்டாவதான பயன் இல்லை.

(க-து). முனிவரேயாயினும் தாம் கருதியதை விளக்கமு வலி இல்லாவிடின் அவர் வார்த்தையால் பலன் இல்லை. ஆகவே, தான் கண்ட சூட்சுமப் பொருளைப் பிறருக்கு விளக்கதல் முடியாத மூடன் தன்னைத்தானே நன்குமதித்தலால் என்ன பலன் உண்டு?

“குணமென்னும் குன்றேறி நின்றா வெகுளி, கணமேனும் காததலரிது” ஆதலால், முனிவரை “வெகுண்டுகிற்பா” என்றார் கழி துட்பம் காட்டுதலாவது, “என்பொருளவாகச் செலச சொல்லுதல்”.

14. கல்லார்முன் சொல்லிய கழிநுட்பம்

கல்வியா னாய கழிநுட்பம் கல்லார்முன
சொல்லிய நல்லவும் தீயவாம்,—எல்லாம்
இவர்வரை நாட! தமரையில் லார்க்கு
நகரமும் காடுபோன் றாங்கு.

3

(ப-பொ). கல்வியானாய் மிக்க துண்மையறிவால் ஒருவன் கல்லார்முன்பு சொல்லிய நல்ல பொருள்களும் தீயவாம்; எல்லாப் பொருள்களாலும் விரும்பப்படாநின்ற வரைநாடனே! தமரை யில்லாதார்க்கு நகரமும் காடுபோன்றது போல.

(ப-ரை). எல்லாம் இவா வரைநாட - எல்லாப் பொருள்களும் விரும்புதலான மலைநாடனே! தமரை ஆலலார்க்கு - உறவினரைப் பெற்றிலார்க்கு, நகரமும்-நகரமும், காடு போன்றாகு-காடு போன ததுபோல; கலவியான் ஆய கழி துட்பம்-கலவியாலாகிய மிக்க நுண்மையறிவால், கலலாமுன் சொல்லிய நல்லவும்-கலலாதா முன்பு சொல்லிய நல்ல பொருள்களும், சீயவாட-சீயனவாம

(க-து) காட்டை அடைந்தவா நிசை சிமொழி அச்சமடைந்து இடர்ப்படுவா ஆபத்துகளுக்கும் உள்ளாவா உற்றா உறவினா இவ் வாத நகரை அடைந்தவரும் இன்ன இடத்தில் இருப்பது இன்ன இடம் செலவது இன்னது செய்வது என்றறியாமல் இடர்ப்படுவா ஆபத்து களுக்கும் உள்ளாவா உற்றா உறவினா உள்ள நகரை அடைந்தவா பல நன்மைகளை அடைவா ஆகவே உற்றா உறவினா இல்லார்க்கு நல்ல நகரமும் காடுபோலவ தாகின்றது இங்ஙனமே, கற்றறிந்தவா கல்லாரிடம் உரைக்கும் நல்ல பொருள்கள் சீயனவாகவே முடியும் துண்ணறிவால் கண்ட பொருளை மூடரிடம் சொல்லலாகாது என்பதாம்

“அங்கணத்தள உகக அமிழ்த்தறால், தங்கணத்த
ரல்லாமுன் கோட்டி கொளல்” —நிருக்குறள்

“இனனா தினனிலவா வாழ்தல்” —நிருக்குறள்
பழமொழி —உற்றா ரிலலாத ஊரும் ஊரோ?

15 கல்லாரிடம் கட்டுரைத்தல் பொல்லாதாம்

கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோ
பொல்லாத தில்லை ஒருவற்கு.— நல்லாய்!
இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை. இலலை
ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு.

64

(ப-பொ). கலலாதார் முன்பு சொல்லும் கட்டுரையின் மிக்கதொரு பொல்லாமை இல்லை: ஒருவற்கு, நல்லாய்! இழுக்கத்தின் மிக்கதோர் இழிவும் இல்லை; ஒழுக்கத்தின் மிக்கதோர் உயர்வும் இல்லை ஆதலான்.

(ப-ரை). நல்லாய்-நல்லாய்! ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இழுககத தின் மிக்க இழிவு இல்லை - இழுககததைப்பாக்கிலும் மிக்கதோர் இழிவும் இல்லை ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயாவு இல்லை-ஒழுககததைப் பாக்கிலும் மிக்கதோர் உயாவும் இல்லை (ஆதலால்), கல்லாதவ ரிடை கட்டுரையின்-கல்லாதார் முன்பு சொல்லும் கட்டுரையைப் பாக்கிலும், மிக்கது ஓர் பொல்லாதது-மிக்கதொரு பொல்லாமை, இல்லை-இல்லை

(க-து) “ஒழுககததின் எய்துவா மேன்மை. இழுககததின் எய்துவா எய்தாப் பழி”. கற்றா இதனை அறிவார். கல்லாதாட்டம் கட்டுரைததால் அது பொல்லாதாகவே முடியும்

“ஒழுககததின் ஸூதிய மறறு” என்பது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்

“புல்லவையுள் பொசசாந்தம் சொல்லறக நல்லவையுள் நன்கு செலசசொல்லு வா” —திருக்குறள்

“அருளின் அறமுரைககும் அன்புடையா வாய்ச்சொல் பொருளாகக கொள்வா புலவர் —பொருளல்லா ஏழை அதனை இகழ்ந்துரைககும், பாறகூழை மூழை சுவையுணரா தாங்கு” —நாலடியா

“வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொதது மெய்கொள்ளார் கன்றிக கறுததெழுதது காய்வாரோ—டொன்றி உரைவித தகமெழுவாரா காண்பவே கையுள் சரைவித்துப் போலுந்தம பல்” —நாலடியார்.

16. கல்லா கற்றவரைக் கறுப்பித்தல்

கற்றாற்று வாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார் சொற்றாற்றுக் கொண்டு சீனைத்தெழுதல்—கற்றெனின் தானு நடவான் முடவன் பிடிப்பூணி

• யானையோ டாடல் உறவு.

192

(ப-பொ). கற்றுவல்லாராய்க் கல்வியை நடத்தவல்லாரை வெகுள்வித்துக் கல்லாதார் சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு மனவெழுச்சியான் மிக்கெழுதல் எத்தன்மைத்தெனின், ஒருவன் தானும் நடக்க ஆற்றவில்ன், முடவனாய்க் கைப்பாணி கொண்டு தவழ்வாறொருவன், யானையோடாடி வினையாடலுறுதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கற்று ஆற்றுவாரை-கற்றுவல்லாராய்க் கல்வியை நடத்தவல்லவரை, கறுப்பித்து-கோபமூட்டி, கல்லாதார்-கல்லாதவர், சொல் தாற்றுக்கொண்டு - சொற்களைக் கொழித்துக்கொண்டு, சீனத்து எழுதல்-மனவெழுச்சியால் மிக்கெழுதல், என்று எனின்-எத்தன்மைய தெனரால்; தானும் நடவான் முடவன்-தானும் நடக்கமுடியாத முடவனாய், பிடிப்பூணி-கைப்பாணிகொண்டு தவழ்வா றொருவன், யானையோடு ஆடல் உறவு-யானையோடு வினையாடலுறுதலோ டொக்கும்

(க-து). தம்முடைய சொல்லால் வென்றுவிடலாமென் றெண்ணிக் கல்லாதார் கல்விமாண்களுக்காக கோபமூட்டி எழுதலானது, கைப்பாணிகொண்டு தவழ்கின்ற முடவன் யானையோடு வினையாடலுறுவது போலாம். முடவன் உயிரிழப்பான். கல்லா அவமான மடைவர்.

“சொற்றூற்றுக் கொண்டு சீனத்தெழுதல் காமுறுவா கற்றூற்றல் வன்மையும் தாந்தேரார்”-நாலடியாரா

3. அ வ வ ய றி த ல்

17. அவையின் சேவ்வி யறிதல்

கேட்பாரை நாடிக் கிளக்கப படும்பொருட்கண்
வேட்கை அறிந்துரைப்பார் வித்தகர்.—வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய்! தோற்பன
கொண்டு புகாஅ ரவை.

4

(ப-பொ). தாம் உரைக்கின்ற பொருளைக் கேட்கவல்லா னா நாடித் தாம் சொல்லப்படும் பொருட்கண் அவர் விரும்பு

வா ரென்பதனை அறிந்து சொல்லுவார் தெள்ளியார்; தம் காதலாலே வண்டிகள் பூவென்று பின்செல்லாநின்ற ஒளியினை யுடைய கண்ணாய்! தோற்பவை கொண்டு அவையின்கண்புகார் ஆதலால்.

(ப-ரை). வேட்கையால் வண்டு வழிபடரும் வாள் கண்ணாய் - (தமமுடைய) விருப்பத்தாலே வண்டிகள் (பூவென்று) பின்செல்லாநின்ற ஒளியினையுடைய கண்ணாய்! கேட்பாரை நாடி-தாம் உரைக்கின்ற பொருளைக் கேட்கத்தக்கவரை நாடி, விளக்கப்படும் பொருள்கண் வேட்கை அறிந்து-தம்மால் சொல்லப்படும் பொருளின்கண் அவருக்கு விருப்பம் இருப்பதை அறிந்து, உரைப்பா-சொல்லுவா, வித்தகா-அறிஞர் தோற்பன கொண்டு அவை புகார்-தோற்பதற்குக் காரணமானவைகளைக் கொண்டு சபையின்கண் புகார்

(க-து). ஒருவா ஒரு சபையில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லப் புகுமுன் அச்சபையில் அவ்விஷயத்தை அறியத்தக்கவா உளரா, அவ்விஷயத்தைக் கேட்க அவருக்கு விருப்பம் உளதா என்பதை அறிந்து கொண்டே அச்சபையில் அவ்விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டும் அப்படிச் சொல்பவரே வித்தகர்

இவ்வாறு ஆராய்ந்து, தாம் சொல்லியநல்லனவற்றைத் தீயனவாகாதபடி பயன்படுத்தும் அறிவினராதலால் அவரை “வித்தகா” என்றார்

“அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தாய்மை யவா”-திருக்குறள்

18. வாத்தக்கிரமம்

ஒருவ ருரைப்ப உரைத்தால், அதுகொண்டிருவரா வாரும எதிர்மொழியற் பாலா. பெருவரை நாட! சிறிதேனும் இன்னு
திருவர் உடனூடல் நாய்.

(ப-பொ). ஒருவர் ஒருபொருளை, 'இப்பொருள் இப்பெற்றித்தே' என்றுரைப்ப, அப்பொருளை, 'அஃது இப்பெற்றித்து' என்று ஒருவர் உரைப்பனவெல்லாம் உரைத்தால், அந்தப் பொருளை உட்கொண்டு அது முடிந்தால், இருவராவாரும் எதிர்மொழியல் தரும்பகுதியை உடையனவல்லன பெருவரைமேல் உண்டாகிய நாடனே! அது சிறிதாயினும் பொல்லாது. எவ்வண்ணமெனில், இருவா தனித்தனியேயன்றி ஒரு காலத்திலே ஒரு நாயைக் கொண்டு வேட்டையாடுதல் பொல்லாதாம் அதுபோல.

(ப-ரை) பெருவரை நாட-பெரிய மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே! இருவர் நாய் உடனூடல் (இன்னாது)-இருவா தனித்தனியேயன்றி ஏககாலத்தில் ஒரு நாயைக்கொண்டு வேட்டையாடுதல் பொல்லாதாம் (அதுபோல), ஒருவர் உரைப்ப-ஒருவர் ஒரு பொருளை இத்தன்மைதென உரைப்ப, உரைத்தால்-அப்பொருளை அஃது இதின்மையதென்று மற்றொருவா உரைப்பனவெல்லாம் உரைத்தால், அது கொண்டு-அந்தப் பொருளை உட்கொண்டு (அது முடிந்தபோது), இருவராவாரும் எதிர்மொழியல்-வாசம் செய்யலுற்ற இருவரும் தம்முள் ஏககாலத்தில் எதிர்மொழியல், பாலா-தகுதியாகுமா? சிறிதேனும்-அது சிறியதாயினும், இன்னாது-பொல்லாது

ஒரு பொருளைப் பற்றிய வாதத்தில், ஒருவர் அது இத்தன்மைதென்று சொல்ல, மற்றவர் அது இத்தன்மைதென்று வேறாகச் சொல்வதைச் சொல்லிய பின், அவ்விருவரும் அப்பொருளைப்பற்றி ஏககாலத்தில் எதிர்வார்த்தை பேசுதல் ஆகாது. அது, தனித்தனியேயன்றி, ஏககாலத்தில் இருவர் ஒரு நாய் கொண்டு வேட்டையாடுதல் போல், பொல்லாதாம்.

(க-து). வாதஞ்செய்வோ ரிருவர் தத்தம் கட்சியை ஒருவர்பின் ஒருவராக எடுத்துப் பேசவேண்டும். ஏககாலத்தில் இருவரும் ஒன்றாகக் கூவுவதனால் நன்மை உண்டாகாது: கெடுதியே உண்டாகும்.

19. வார்த்தையில் விடைவழி

துன்னி இருவர் தொடங்கிய மாற்றத்திற
பின்னை உரைக்கப் படற்பாலான்,—முன்னி
மொழிந்தால், மொழியறியான் கூறல், முழந்தான்
கிழிந்தானே மூக்குப் பொதிவு. 347

(ப-பொ). கடவுவானும் விடைகொடுப்பானும் ஆகிய இருவர் தம்முள் கூடிச் சொல்லத்தொடங்கிய மாற்றத்தின் கண், பின்னாக விடைகூறாத தருவான், முன்னுரைத்துக் கடா வினால் அந்த உரையின் பெற்றி அறியாதே தான் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதல், முழந்தான் கிழிந்து புண்பட்ட மூக்கை இழைகொண்டு பொதிவதனோடொருகும்.

(ப-ரை). இருவர் துன்னி தொடங்கிய மாற்றத்தின்-வினாவுவானும் விடைகொடுப்பானுமாகிய இருவரும் தம்முள் கூடிச் சொல்லத் தொடங்கிய வார்த்தையின்கண், பின்னை உரைக்கப்படற்பாலான்-பின்னாக விடைகூறத் தக்கவன், முன்னி மொழிந்தால் மொழி அறியான் கூறல்-முன்னுரைத்து வினாவிலை அந்த வார்த்தையின் தன்மையை அறியாமல் தான் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதலானது, முழந்தான் கிழிந்தானே மூக்குப் பொதிவு-முழந்தான் கிழிந்து புண்பட்டவனுக்கு மூக்கை இழைகொண்டு கட்டுவதோடொருகும்.

(க-து). இருவர் வார்த்தையாடுவதில், ஒருவனுடைய வினாவின் தன்மையை அறியாமல் மற்றவன் மற்றொன்றை விடையாகக் கூறுதலானது, முழங்காலில் அடிபட்டவனுக்கு மூக்கில் கட்டுக் கட்டுவது போலும்.

“பட்டுக் கோட்டைக்கு வழி ஏதென்றால், கோட்டைப் பாக்குப் பத்துப் பணம் என்கிறான்”. “I am talking of hay, and you of horse beans” “I ask for a fork, and you bring me a rake”. இவை போல்வன இச்செய்யுட் பொருளுக்கு உதாரணமாகும்.

20. கற்றா ரவையில் கல்லார் சொல்லாதேல்

கல்லாதும் கேளாதும் கற்றா ரவைநடுவண்
 சொல்லாடு வாரையும் அஞ்சறபாற்—றெல்லருவி
 பாய்வரை நாட! பரிசுழிந் தாரோடு
 தேவரு மாற்ற விலர். 350

(ப-பொ). ஒரு நூலைக் கற்பதும் செய்யாராய்க் கற்றா
 ருடன் கேட்டுணராருமாய்க் கற்றுவல்லவர் இருக்கும் அவை
 நடுவே இருந்து சில சொல்லும் தன்மையுடையாரை (முர்க்க
 ராகிப் பழிக்கு அஞ்சாதார்க்கு அஞ்சமாறுபோல) அஞ
 சதல் பகுதியுடைதது; விளங்கிய அருவி பரந்த வரை
 நாடனே! பண்பழிநதாரோடே தேவாகளும் ஒரு வார்த்தை
 சொல்லுமா றில்லையாய் அஞ்சமாறு போல.

(ப-ரை) எல் அருவி பாய் வரைநாட-விளங்கிய அருவி பாயும்
 மலைநாடனே! பரிசு அழிநதாரோடு-பண்பழிநதாரோடு, தேவரும்-
 தேவர்களும், மாற்றல் இலர்-ஒருவாததை சொல்லார் (ஆதலால்),
 கற்றார் அவை நடுவண்-கற்றுவல்லவர் இருக்கும் சபையின் நடுவ்
 லிருந்து, கல்லாதும் கேளாதும் சொல்லாடுவாரையும்-ஒரு நூலே
 யும் கற்பதும் செய்யாராய்க் கற்றாரிடம் கேட்டுணராருமாய்ச் சில
 வார்த்தை சொல்லும் தன்மையுடையாரையும், அஞ்சல் பாற்று-அஞ
 சதல் தகுதியுடையது.

21. கற்றாரவையில் கல்லார் புன்சொல் விளம்பல்

அகல முடைய அறிவுடையார் நாப்பண்
 புகலரியார் புக்கவர் தாமே—இகவினால்
 ியிண்சேர்ந்த புன்சொல் விளம்பல் அதுவன்றோ
 றாண்சேரிப் பற்கிளக்கு மாறு. 115

(ப-பொ). விரிந்தகன்ற அறிவினையுடையார் நடுவே புகு
தற்குத் தகாதார் புக்கு, அவர்தாம் மாறுபாட்டினால் பய
னில்லாத புல்லிய சொற்களை வலியத் தாமே சொல்லுத லது
வன்றோ, பாணரிருநத சேரியினுளானே புக்குப பிறனொருவன்
பாடுவேமென்று பத்தோன்ற வாயைத்திறநது பாடும் நெறி.

(ப-ரை) அகல முடைய அறிவு உடையார் நாப்பண் - விரிந்த
கன்ற அறிவினையுடையார் நடுவிலே, புகல் அரியார் புக்கு-புகுதற்
குத் தகாதவர் புகுநது, இகலினால்-விரோதத்தால், வீண் சேர்ந்த
புன்சொல்-பயனில்லாத அற்பமான வாததைகளை, அவாதாமே
விளம்பல் அது-அவர் வலியத தாமே சொல்லுதலாகிய அச்செய்கை,
பாண்சேரி பல் கிளக்கும் ஆறு அன்றோ-பாணரிருநத சேரியில்
புகுந்து வேறொருவன் தான பாடுவதாகப் பத்தோன்ற வாயைத்
திறந்து பாடும் விதமன்றோ.

(க-து). அறிவுடையார் கூட்டத்தில் அறிவிலார் புகுந்து அவர்
களோடு மாறுபட்டு வீண்வார்த்தை சொல்லுதல், பாட்டில் வல்ல
பாணா சேரியில் பிறனொருவன் சென்று தான் பாட்டில் வல்லவ
னென்று பத்தோன்ற வாயைத்திறநது பாடுவதனோ டொகரும்

பழமொழி—Enchantments to Egypt: Indulgences to
Rome. You bring owls to Athens.

22. கற்றூரவையில் கல்லா ஞானம் வினாலியுரைத்தல்

மாணமும் நாணும் அறியார் மதிமயங்கி,
ஞான மறிவா ரிடைப்புக்குத் தாமிருந்து
ஞானம் வினாவு யுரைத்தல், நகையாகும்,
யாண்ப்பல் காண்பான் பகல்.

298

(ப-பொ). தம்முடைய மாணம் அழிதலையும் நாணம்
அழிதலையும் அறியாராய் நெஞ்சம் மயங்கி, பல ஞான்களை
யும் அறிவார்நடுவே புகுநதிறந்து, பகலே யாணையைப்

பல்பிடித்துப் பார்ப்பார்போல, அவர் துணையைத் தெரியாதே, நூல்களை வினாவியுரைத்தல் நகையாகும்.

(ப-ரை) மானமும் நாணும் அறியார்-தமமுடைய மானம் அழிதலையும் நாணம் அழிதலையும் அறியாராய், மதிமயங்கி-புதமியங்கி, ஞானம் அறிவாரிடை தாம் புகுது இருந்து-பல நூல்களையும் அறிவார் நடுவில் தாம் புகுநதிருந்து, ஞானம் வினாய் உரைத்தல்-(அவா அறிவின் அளவை அறியாது) நூல்களை வினாவியுரைத்தலானது, பகல் யானைப்பல் காண்பான்-பகலே யானையைப் பல் பிடித்தப் பாப்பார்போல், நகையாகும்-யாவாகும் நகை தருவதாகும்

யானைப்பற காண்டல்-அளவிடுதற் கருமை சொன்னதாம்

(க-து). கல்விமான் வினாவிடையால் ஒருவருடைய ஞானத்தின் அளவை அறியலாம் நல்லா அது செய்தல் நகைப்புக கிடமாம்

23. கற்றாரைக் கல்லா எள்ளிக் கூறல்

அல்லவையுள் தோன்றி அலவலைத்து வாழ்பவர்

நல்லவையுள் புக்கிருந்து நாவடங்கக்—கல்வி

அளவிறந்து மிக்கா ரறிவெள்ளிக் கூறல்.

மிளகுளு வுண்பான் புகல்.

326

(ப-பொ). நல்ல குழுவல்லாத குழுளின்கண் புக்குத் தோன்றி நாணமில்லாத தன்மையைச் செய்து வாழ்பவர். நன்றாகிய அவையின்கண்ணே புக்கிருந்து, பிறர்நா அடங்கும்படி கல்வியால் அளவினைக் கடந்து மிக்கோருடைய அறிவை இகழ்ந்து சொல்லுதல், நன்றாக விளைந்த விளைபயனை உண்ணாமல் மிளகின் உளுவை உண்பான் வேண்டிப் புகுந்தவதனே டொக்கும்.

(ப-ரை). அல் அவையுள் தோன்றி-நல்லதல்லாத சபையுள் புகுந்து, அலவலைத்து வாழ்பவர் - நாணங்கெட்டு வாழ்பவர், நல் அவையுள் புக்கிருந்து - நன்றாகிய சபையிலே புகுந்திருந்து, நா அடங்க கல்வி அளவிறந்து மிக்கார் அறிவு - பிறர்நா அடங்கும்படி

கல்வியால் அளவினைக கடந்து மிககோருடைய அறிவை, எள்ளிக் கூறல்—இகழ்ந்து சொல்லுதல், மிளகு உளு உண்பான் புகல்—(நன்றாக விளைந்த விளைவினை உண்ணாமல்) மிளகின் உளுவை உண்ணப் புகுவதனோடொகும் [உளு-புழு]

மிளகு சாதிககாய் வலககாய் முதலியவற்றில் உள்ள புழுவை உண்டவா பிழைத்த லரிதென்பா

24 புல்லவையுள் கல்லா புகழ்ந்துகோள்ளல்

நல்லவை கண்டககால் நாசகருட்டி, நன்றுணராப் புல்லவையுள் தமமைப் புகழ்ந்துரைத்தல்;—புல்லாப் புடைத்தறுகண் அஞ்சுவான், இல்லுளாவில் லேற்றி இடைக்கலத தெய்து விடல். 249

(ப-பொ). கற்றறியும் நல்லவையததாரைக் கண்டால் ஒன்றைச் சொல்லாதே தமமுடைய நாலை மடக்கி, நன்றறியாத புல்லிய அவையததாரிடைத தம்மைததாமே புகழ்ந்துரைத்தல். தமபகைவர்மாட பிள்ள தறுகண்மையை அஞ்சுவா னொருவன், தன் மனையின்கண் நின்று, தன் வில்லை ஏற்றிக் கருங்கலங்களிடையே அம்பை விடுவதனோடொகும்.

(ப-ரை). நல்லவை கண்டககால் நா சருட்டி—கற்றறிந்தவருடைய நல்ல சபையைக் கண்டால் ஒன்றும் சொல்லாமல் தம்முடைய நாலை மடக்கி, நன்று உணரா புல்லவையுள் - நன்றறியாத கேவலமானவருடைய சபையில், தம்மை புகழ்ந்துரைத்தல்—தமமைத் தாமே புகழ்ந்து பேசுதலானது, புல்லாப் புடை தறுகண் அஞ்சுவான் - தன் பகைவரிடத்துள்ள தறுகண்மையை அஞ்சுவா னொருவன், இல்லுள் - தன் மனையின்கண் நின்று, வில் ஏற்றி—தன் வில்லை ஏற்றி, கலத்து இடை எய்துவிடல் - கருங்கலங்களின் இடையே அம்பை எய்வதனோடொகும்.

“பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வான், அவையகத் தஞ்ச மவன்கற்ற னால்”—திருக்குறள்

25. கல்லாரவையில் உறுதியுரைத்தல்

நடலை இலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமக்கள் மொய்கொ ளவையுள
உடலா ஒருவற் குறுகி யுரைத்தல்,
கடலுளால் மாவடித் தறறு.

72

(ப-பொ). மனத்தின்கண் கவலையில்லாராய் நன்மைபறி யாராகிய மனம்வலிய முழுமக்கள் மொய்கொண்ட அவையின்கண் இருந்த ஒருவற்கு அறிவிற் குடலாகிய உறுதியாயினவற்றை உரைத்தல், கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற்போலும்.

(ப-ரை) நடலை இலராகி - மனத்தில் கவலை இல்லாதவராய், நன்று உணரார் ஆய - நன்மை அறியாராகிய, முடலை முழுமக்கள் - மனவலிமையுள்ள மூடா, மொய்கொள் அவையுள் - நெருங்கியுள்ள சபையில், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உடலா(க) உறுதி உரைத்தல் - உடலாக உறுதிகளை உரைத்தலானது, கடல் உள் மாவடித்தால் அற்று - கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற்போலும் [ஆல்-அசை].

“பன்றிககடும்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்

நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா—றுரைக்குங்கால்” —நாலடியார்.

பழமொழி.—துளையன் அறிவான ரத்தினத்தின் பெருமையை

To throw pearls before swine.

4. அறிவுடைமை

26. அறிவின் மாண்பு

அறிவினால் மாட்சியொன் றில்லா ஒருவன்
பிறிதினால் மாண்ட தெவனும்?—பொறியின்
மணிபொன்னும் சாந்தமும் மாலையும் இன்ன
அணியெல்லாம் ஆடையின் பின்.

271

(ப-பொ). அறிவினால ஒரு மாட்சிமையும் இல்லாத ஒரு வன், செல்வம் குலம் முதலாயினவற்றால் மாட்சிமைப்பட்டன என் செய்ய வல்லன்? ஆம் பொறிச்செய்கையையுடைய மணியும் பொன்னும் சாந்தும் பூமாலையும் என்று சொல்லப்பட்ட இன்ன அணியெல்லாம் ஒருவருக்கான ஆடையின் பின்னை விரும்பப்படுவன ஆதலான்.

(ப-ரை) ஆம்-நனமையாகிய, பொறியின்-பொறிச்செய்கையை யுடைய, மணியும்) பொன்னும்-இரத்திரபரணமும் பொன்பரணமும், சாந்தமும் மாலையும்-சந்தனகரும்பும் பூமாலையும், இன்ன அணியெல்லாம்-என்று சொல்லப்பட்ட இவைபோன்ற அணிகளெல்லாம், ஆடையின் பின்-(உகெகும்) ஆடைககுப் பின்னை விரும்பப்படுவன (ஆதலால்), அறிவினால ஒன்று மாட்சி இல்லா ஒரு வன்-அறிவினால் ஒரு பெருமையும் இல்லாத ஒருவன், பிறிதினால் மாண்டது எவன்-மற்றச் செல்வம் குலம் முதலானவற்றால் மாட்சிமைப்படுதல் இல்லை

பொறித்தல் - பொலிவுபெறச் செய்தல் எவன் என்னும் வினா வினாககுறிப்பு இல்லை என்னும் பொருள்மேல நின்றது

(க-து). 'ஆடை யில்லாதவன் அரை மனிதன்'. ஆகவே ஆபரணங்களைக் காட்டிலும் ஆடையே மேலானது அங்ஙனமே செல்வம் குலம் முதலவியவைகளைக் காட்டிலும் அறிவே மேலானது

“மாலையும்ற் றின்ன” என்பது புறத்திரட்டில் கண்ட பாடம்.

“அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.”—திருக்குறள்.

27. அறிவினார் மாண்பு

ஆயிரவ ரானும் அறிவிலார் தொக்கக்கால்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்.
பாயிருள் நீக்கும் மதியம்போல் பன்மீனும்
காய்கலா வாகு நிலா.

(ப-பொ). அறிவில்லாதார் ஆயிரவர் திரண்டாராயினும், மாரிருளுலதது அறிவால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பரந்த இருளை நீக்கும தீங்களைப்போல நிலாவை எறிககமாட்டார், பலமீனுமாய்த் திரண்டாலும், அது போல.

(ப-ரை) பலமீனும் (தொகக்ககால்)—பல நகூத்திரங்கள் திரண்டாலும், பாய் இருள் நீக்கும் மதியம்போல—பரந்த இருளை நீக்கும் சந திரணைப்போல, நிலா காய்கலாவாகும்—நிலவை எறிககமாட்டார் (அது போல), மா இரு ஞாலதது—மிகவும் பெரிய பூமியில், அறிவிலார் ஆயிரவரானும் தொகக்ககால்—அறிவில்லாதவா ஆயிரம்பேர் திரண்டாராயினும், மாண்பு ஒருவன் போல்கலா—அறிவால் மாட்சிமைப்பட்ட ஒருவன்போல் விளங்கமாட்டார்.

(க-து) ‘ஆயிரம் நகூத்திரம் கூடினாலும் ஒரு சந்திரன் ஆகா’ பலபேர் அறிவிலார் கூடினாலும் அறிவுள்ளவன் ஒருவனுக்கு ஒப்பாகார்.

“கல்லார் பலகூடிக் காதலிதது வாழ்கினுதால்
வல்லா னொருவனையே மானுவரோ?—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீன் இலகிடினும் வானகத்தோ
வெண்ணிலா ஆமோ விளம்பு” —நீதிவெண்பா

24. இயற்கையறிவின் சிறப்பு

நற்கறி வில்லாநை நாட்டவு மாட்டாதே
சொற்குறி கொண்டு துடிபண் ணுறுததுவபோல்,
வெற்பறைமேல் தாமூர் இலங்கருவி நன்னூல்!
கற்றறிவு போகா கடை. 270

(ப-பொ). மிகவும் அறிவில்லாதாநை ஆக்கவும் ஆகாது, சொல்வல்லவர் சொல்லும் சொற்குறிகளைக்கொண்டு சிலா பண்ணுறுத்தகின்ற துடியேபோல்: மலையினின்றும் பாறை

மேல விழாநின்ற இலங்கருவி நாடனே' இயற்கையாலுண்டான அறிவின்றிக் கல்வியான் வந்த அறிவு கடைபோக நில்லாததலான்.

(ப-ரை) வெற்பு அறைமேல் தாமும இலங்கு அருவி நாட-மலை யினின்றும் பாறைமேல் விழாநின்ற விளங்கும அருவிகளையுடைய நல்ல நாடனே! கற்றறிவு கடைபோகா(து)-(இயற்கையால் உண்டான அறிவன்றிக்) கல்வியான வந்த அறிவு கடைபோக நில்லாது (ஆதலால்), துடி-(பண்ணினியல்பு அமையாத) உடுககையில, சொல்குறி கொண்டு - (சொல்லவல்லவா சொல்லும்) சொற்குறிகளைக் கொண்டு, பண்ணுறுததுவ போல-சிலா பண்ணுறுததுதல போல, நனகு அறிவு இல்லாரை-மிகவும் இயற்கையறிவு இல்லாதவரை, நாட்டவும் மாட்டாது-அறிவுடையாராகக்வும் முடியாது [ஏ-அசை]

நற்கறிவு எனபதில நனகு எனபது நற்கு என வலிததல விகாரம் பெற்றது.

(க-து). இயலவில் பண்ணமையாத துடியில சொற்குறிகளைக் கொண்டாயினும் சிலா பண்ணுறுததுவா' இயற்கையறிவில்லாத கற்றறிமோழைகளை நுண்ணறிவின ராககுதல் எவ்வாற்றானும் ஆகாத காரியம்.

24) அறிவுடையாரிடம் அறிவுடையாரா சோதல்

ஆண முடைய அறிவினார் தநநல
மாளும் அறிவி னவதை தலைப்படுததல,
மானமர் கண்ணாய்' மறங்கெழு ப் தீ னர்
யானையால் யானையாத துறா.

223

(ப-பொ). உள்ளத்தி னயப்புடைததாகிய அறிவினைபுடையார் தமது நலத்தையொத்த அறிவாளிகளைத் தமமுடனே கொண்டு சென்று தலைப்படுக்குமது, மானமர் கண்ணாய்! மறத்தொடு கெழுமிய மன்னர் தங்கள் யானைகளாலே காட்டி யானைகளைப் பிணித்துக்கொண்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). மான் அமர் கண்ணாய் - மான் கண் வைத்திருந்தார் போன்ற கண்ணாய்! ஆணம் உடைய ஆறிவினார்-உள்ளத்தில் நயப் புடைததாகிய அறிவினையுடையார், தம் நலம் மாணும் அறிவினவரை- தமது நலத்தை ஒத்த அறிவாளிகளை, தலைப்படுத்தல்-தம்மோடு சேர்த்த லானது, மறம் கெழு மா மன்னா - வீரம்பொருந்திய பேரரசா, யானை யால்-தங்கள் யானைகளால், யானை-காட்டு யானைகளை, யாததற்று-கட்டிகொண்டதனோ டொககும

(க-து) அறிவுள்ளோர் தம்மைப் போன்ற அறிவுள்ளோரையே தம்மோடு சேர்த்துகொள்வா

பழமொழி - கைக குருவியைக் கொண்டு காட்டுக் குருவியைப்

30. அறிவிலாரிடம் அறிவுடைபா புகாமை

தெரிவுடையா ரோடு தெரிந்துணர்ந்து நின்றா

பரியா ரிடைப்புகார் பண்பறிவார் மன்ற.

விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே!

அரிவாரைக் காட்டார் நரி.

244

(ப-பொ). ஆராய்ந் துணர்ந்துநின்ற பண்பறிவார், ஆராய்ச்சியுடையாரோடு கூடி, துண்ணிய அறிவிலலாதாரிடைப்புகார்; விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நெல்லரிவார்க்கு நரியைக் காட்டி வினைகெடப்பண்ணுவோர் இல்லை, அதுபோல.

112

(ப-ரை) விரியா இமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப-பரந்தொலிக்கும் அலைகளுள்ள கடலின் கரையை உடையானே! அரிவாரை நரி காட்டார்-நெல்லரிவார்க்கு நரியைக் காட்டி அவ்வேலை கெடும்படி செய்வோர் இல்லை. (அதுபோல்), தெரிந்து உணர்ந்து நின்றார் பண்பறிவார் - ஆராய்ந்துணர்ந்து நின்ற பண்பறிவார், பரியார் இடை-துண்ணறிவில்லாரிடம், தெரிவுடையாரோடு-ஆராய்ச்சியுடையாரோடுகூடி, புகார்-புகமாட்டார். [மன்ற-தேற்றப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்]

(க-து) அறிவுடையார அறிவுடையாரை அறிவிலாரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போகார் நெல்லரிவாககு நரியைக காட்டினால் நெல்லரிகிற வேலை கெடும் அறிவுள்ளார்க்கு அறிவிலவாரைக காட்டினால் அவருடைய நன்மை கெடும்.

31. அறிவுடையோர் தம் குணகுணங்களைத் தாமே அறிதல்

பொற்பவும் பொல்லா தனவும் புனைநதிருநதார்
சொறபெய் துணர்ததுதல வேண்டுமோ?—விறகீழ்
அரிபாய் பரநதகன்ற கண்ணாய்' அறியும்
பெரிதாள பவனே பெரிது. 82

(ப-பொ). நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் மருங்கி ருநதார புனைநது சொறகளைப பெய்து உணர்ததுதல வேண்டுமோ? விறபோலும் புருவததின்கீழ் அரிபாககப்பட்டுப பரநதகன்ற கண்ணிணையுடையாய்' பெரிதும் முதன்மையை யுடையனாய் ஆளுமவனே மிகவும் அறியும்.

(ப-ரை) விலகீழ் அரி பாய பரநதகன்ற கண்ணாய்—விலபோன்ற புருவததின்கீழ்ச செவ்வரி பரநத மிகவும் அகன்ற கண்ணையுடையாய்' பொற்பவும் பொல்லாதனவும்—(ஒருவனிடத்தது அமைநதுள்ள) நல்ல வற்றையும் தீயவற்றையும், இருநதார - அருகில் இருநதவா, சொல் பெய்து புனைநது உணர்ததுதல்—சொறகளில் அமைநது அலங்கரித்தது உணர்ததுதல், வேண்டுமோ—அவசியமோ? பெரிது ஆளபவனே—பெரிதும் முதன்மையை உடையவனாய் ஆளுமவனே, பெரிது அறியும்—மிகவும் அறிநதுகொளவான்

(க-து) கல்வியறிவால் முதன்மையுள்ளவா தமமுடைய குணகுணங்களைத் தாமே நன்கறிவர். பிறா அவற்றை அவர்க்கு உணர்த்தல் வேண்டா.

32. பரந்த திறலாரைக் கரந்து மறைக்க லாகாமை

பரநத திறலாரைப பாசுமே விட்டுக்
கரநது மறைக்கலும் ஆமோ?—திரநதெழுநது
வேயிற் றிரண்டதோர் வேறகண்ணாய்' விண்ணியங்கும்
நூயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில். 34

(ப-பொ). எங்கும் பாந்து வெளிப்பட்ட திறவினையுடையாரைப் பாசிபோலே யிருக்கும் சில சொற்களையும் செய்கைகளையும் இட்டுக் கரந்து மறைக்கல் ஆகுமோ? நிரந்தெழுந்த வேயின் திரண்டதோள் வேற்கண்றைய்! விண்ணின்கண் செல்லா சின்ற ஞாயிற்றைத் தமகையால் மறைப்பார் இலலை, ஆதலான்.

(ப-ரை) நிரந்து எழுந்து-தசை நிரம்பி உயாந்து, வேயின் திரண்டதோள்-மூங்கில்போல திரண்ட தோளையும், வேல கண்ணாய்-வேல்போன்ற கண்ணையும் உடையாளே! விண இயங்கும் ஞாயிற்றை-ஆகாயத்தில் செல்லும் சூரியனை, கைமறைப்பார்-தமது கையால் மறைப்பவா, இல்-இலலை (ஆகவே), பரந்த திறலாரை-எங்கும் பரவி வெளிப்பட்ட வலிமையுடையவரை, பாசி மேல் இட்டு-பாசி போலே இருக்கும் சில சொற்களையும் செயல்களையும் இட்டு, கரந்து மறைத்தலும்-தெரியாது ஒளித்துவைத்தலும், ஆமோ-கூடுமோ?

(க-து) சூரியனைக் கையால் மறைத்தல் முடியாமைபோலப் புகழ் பெற்றவரது திறமையை மறைத்துவைத்தல் முடியாத காரியம்.

ஒருவருடைய திறமையைப் பிறா சொல்லாலும் செயலாலும் மறைப்பது நீரைப் பாசியால் மறைப்பதுபோலும் என்று சொல்லதைப் “பாசிமேலிட்டு” என்றது உருவகம்

பழமொழி—சூரியனைக் கையால் மறைத்தது போல.

33. அறிவு செல்வத்தினும் சிறத்தல்

அருவிலை மாண்கலனும் ஆன்ற பொருளும்

திருவுடைய ராயின் திரிந்தும்—வருமால்.

பெருவரை நாட! பிரிவின் நதனூல்

திருவினும திட்பம் பெறும்.

136

(ப-பொ). அரிய விலைகளையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட அணிகளும், நிரமபியபொருளும், புண்ணியமுடையராயின். பிரிவின்றியே செல்வத்துக்குத் தகுதியில்லார் மாட்டும் வரா நிற்கும். ஆதலால், பெருவரை நாடனே! இப்பெற்றிப்

பட்ட 'செல்வத்தினும் தம்மனைய கலங்காத அறிவின் செல்வமே நன்று.

(ப-ரை). பெரு வரைநாட-பெரிய மலைநாடனே! திரு உடைய ராயின்-ஒருவா புண்ணியம் உடையரானால், அரு விலை மாண்கலனும்-அரிய விலையுள்ள சிறந்த ஆபரணமும், ஆன்ற பொருளும்-நீரம்பிய பொருளும், திரிந்தும்-இடம் மாறியும் (அதாவது தகுதியில்லாத வரிடத்தும்), வரும-வராநிற்கும். அதனால் - தகுதியில்லாமையால், பிரிவின்று-அவை அவரைவிட்டுப் பிரிதல் இல்லை திருவினும்-இத்தன்மையுள்ள செல்வத்தைக் காட்டிலும், திட்பம்-மனங்கலங்காத அறிவின் செல்வமே, பெறும்-நன்று [ஆல-அசை]

(க-து). புண்ணியம் பலிக்கின்ற காலத்தில் தகுதியில்லாதாரிடத்தும் செல்வம் வந்து சேர்ந்து நிலபெற்றிருக்கும் (புண்ணியம் கழிசின்ற காலத்தில் போயவிடும்). அறிவின செல்வம் இங்ஙனம் வருவதும் போவது மின்றி நிலபேறுடைய தாகையால், அது பொருட்செல்வத்தினும் சிறந்தது

5. ஒழுக்கம்

34. குடிப்பிறந்தோ ரொழுக்கம்

விழுத்தொடைய ராகி விளங்கித்தொல் வந்தார்
ஒழுக்குடைய ராகி ஒழுகல், - பழத்தெங்கு
செய்த்தலை வீழும் புனலூர! அரீதன்றே
நெய்த்தலைப்பா லுக்கு விடல். 339

(ப-பொ). சீரிய தொடர்ச்சியை உடையராகி விளங்கிய பழைய குடியுள்ளே தோன்றிவந்தார் ஒழுக்கமுடையராகி ஒழுக்கும் தன்மை எவ்வண்ண மென்னின், தெங்கம்பழம் செய்யின்கண்ணே வீழும் புனலூரனே! அரீதன்றே நல்ல நெய்யின்கண்ணே பால் சிந்திவிடும் தன்மை.

(ப-ரை). பழத்தெங்கு செய் தலை வீழும் புனல் ஊர-தெங்கம்பழம் புலத்தின்கண்ணே வீழும் புனலூரனே! விழு தொடையர் ஆகி

விளங்கி-சிறந்த தொடர்ச்சியை உடையராய் விளங்கி, தொல்வந்தார்-பழைய குடியுள்ளே தோன்றிவந்தவா, ஒழுககு உடையராகி - ஒழுக்கம் உடையவராகி, ஒழுகல் அஃது-ஒழுக்கும் தன்மை, நெய் தலை-நல்ல நெய்யின்கண்ணே, பால் உகருவிடல்-பால் சிந்திவிடும் தன்மையோ டொக்கும்

(க-து) நல்ல சம்பந்தம் உடையராய்ப் பழைய குடியில பிறந்தவரிடம் ஒழுக்கம் சோந்திருப்பது, நெய்யினிடம் பால் சிந்திய தன்மையோ டொக்கும்.

35. பிறருரைக்கும் நல்லுரையை இகழாமை

கள்ளி யகிலும் கருங்காக்கைச் சொல்லுமபோல
எள்ளற்க யார்வாயின நல்லுரையைத.- தெள்ளிதின்
ஆர்க்கும் அருவி மலைநாட்' நாய்கொண்டால்
பார்ப்பாரும் தின்பர் உடும்பு. 47

(ப-பொ). கள்ளியின்கண் பிறக்கும் அகிலையும் கருங்காக்கை வாயின்கண் சொல்லையும் போலக் கீழாயினார் வாயில பிறந்ததேயாயினும், நல்லுரையாயின் அதனை இகழா தொழிக; மிகவும் ஆர்க்கும் அருவியையுடைய அணிமலை நாடனே! நாய் கொண்ட உடுமபினைப் பார்ப்பாரும் தின்பர், அதுபோல.

(ப-ரை) தெள்ளிதின் ஆர்க்கும் அருவி மலைநாட்-மிகவும் ஒலிக்கும் அருவியையுடைய மலைநாடனே! பார்ப்பாரும் - பார்ப்பாரும், நாய் கொண்டால் - நாய் கொண்டதாயினும், உடும்பு - உடும்பின, தின்பர் - தின்பர். (அதுபோல), கள்ளி அகிலும் - கள்ளியினிடம் உண்டாகும் அகிலையும், கருங்காக்கைச் சொல்லும்போல்-கருங்காக்கை வாயின்கண் உண்டாகும் சொல்லையும்போல், யார் வாயின் நல்லுரையை-கீழாயினார் வாயிற் பிறந்ததேயாயினும் நல்லுரையாயின் அதனையும், எள்ளற்க-இகழாதொழிக.

(க-து). பார்ப்பாரும் நாய் கெளவிக்கொண்டுவந்த உடும்பை உண்பர். கள்ளிவயிற்றில் உண்டானதென்று அகில இகழ்வா

ரில்லை நன்னிமித்தமாகக் கொள்வதன்றிக் சாககை கரைவதை இகழ்வாரில்லை ஆகவே நல்ல வாததை எவா வாயிலிருந்து வந்தாலும் அதனை இகழ்தலாகாது.

“கள்ளியகில்” என்பது “கள்ளியவயிற்றின் அகில் பிறக்கும்” என நான்மணிக்கடிகையில் உரைத்திருப்பதால் விளங்கும்.

வீட்டிலிருந்து சாககை கரைவதை விருந்தினா வருவதற்கு நிமித்தமாகக் கொள்வது தமிழ்நாட்டில் வழக்கம் பெரிய திருமொழி பதினேராமபதது முதல் திருமொழியில்,

“கரையாய் சாககைப் பிள்ளாய்
கருமா முகில்போல நிறத்தன்
உரையா தொலபுகழ் உத்தமனைவாக
கரையாய் சாககைப் பிள்ளாய்”

என்று சாககையை நோக்கி உரைத்ததாகப் பாசரம உண்டு

ஐங்குறுநூற்றில் 391-வது அகவல்,

“மறுவில் தூவிச சிறுகருங் சாககை!
அன்புடை மரபின கிளையோ டாரப்
பசுகுன் பெய்த பைநநிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தில் தருகுவன் மாதோ:
வெஞ்சின விறல்வேல் காளையொ
டஞ்சில் லோதியை வரக்கரைந் தீமே”

என உடன்போகிய தலைமகள் மீடற்பொருட்டுத் தாய் சாககத்திற்குப் பராய்க்கடன் உரைத்ததாக உரைக்கின்றது.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”—திருக்குறள்.

36. தத்தம் இயல்பின்படி ஒழுகுதல்.

தநநடை நோக்கார், தமர்வநத வாறறியார்,
செநநடை சேராச சிறியார்போல் ஆகாது,
நின்னடை யானே நடஅத்தா! நின்னடை
நின்னின் றறிகிற்பா ரில்.

(ப-பொ). தம்முடைய முன்புள்ள ஒழுக்கத்தைப் பாராது தம் சுற்றத்தார் வரலாற்றையும் பாராது செவ்விய நடையைச் சேராத சிறியாரைப்போல ஒழுகாது, நினக்கியல் பாகிய ஒழுக்கத்தானே செல்வாயாக: அததனே! நினக்கியல் பாகிய ஒழுக்கங்களை நின்னின்று அறிவார் பிறர் இல்லை: நீயே அறிதி யாதலான்.

(ப-ரை) அததா - அத்தனே! நின் நடை - உனக்கு இயல்பாகிய ஒழுக்கங்களை, நின்னின்று-உனனிடத்தில் நின்றும், அறிகிற்பா - அறியக்கூடியவா, இல்-பிறர் இல்லை (நீயே அறிவாய் ஆகலால்); தம் நடை நோக்கார் - தம்முடைய முன்புள்ள ஒழுக்கத்தைப் பாராது, தமர் வந்தவாறு அறியா-தம் சுற்றத்தாரா வரலாற்றையும் பாராது, செம்நடை சேரா சிறியார்போல் ஆகாது-செவ்விய நடையைச் சேராத சிறியாரைப்போல ஒழுகாது, நின் நடையானே நட - உனக்கு இயல்பாகிய ஒழுக்கத்தின்படியே நடப்பாயாக

(க-து) சிறியார்போல் ஒழுகாமல் உன் இயல்பின்படி ஒழுகுக.

பழமொழி—To thine own self be true. Every man is best known to himself.

37. குற்றம்படாமல் ஒழுகுதல்

நீர்ததன் றொருவர் நெறியன்றிக் கொண்டக்கால்,
பேர்ததுத் தெருட்டல் பெரியார்க்கும ஆகாதே.
கூர்த்தநுண் கேளவி யறிவுடையார்க் காயினும்
ஓர்த்த திசைக்கும் பறை.

195

‘(ப-பொ). நீர்மையுடைத்தாக வன்றியே நெறியன்றி ஒருவர் தம்மை மனத்தின்கண் கொண்டக்கால், அக்கொண்ட பாட்டினின்று மீட்டுத் தெருட்டுதல் தவத்தால் பெரியார்க்கும் முடியாது. மிக்க கேள்வியால் நெறியறிவுடையார்க்கே யாயினும், கருதிய அனுகரணத்தை ஒலிக்கும் பறை. (ஆத

லால், தம்மை ஒருவர் பிறழக் கொள்ளாதபடி, ஒரு குற்றமும் படாமல் ஒழுகுக).

(ப-ரை) நீர்தது அன்று நெறியன்றி ஒருவர் கொண்டக்கால்-குணமுடையதாக வன்றியே நெறியன்றி ஒருவர் தம்மை மனத்தின் கண் கொண்டக்கால், போதது தெருட்டல்-அக்கொண்ட கொள்கையினின்றும் மீட்டும் தெளிவித்தல், பெரியார்க்கும் - தவததால் பெரியார்க்கும், ஆகாது-முடியாது கூாதத கேள்வி நுண் அறிவுடையார்க்கு ஆயினும்-மிகக கேள்வியால் நுண்ணறிவுடையார்க்கே ஆயினும், ஓர்த்தது பறை இசைக்கும் - தாம் கருதிய அனுகாரணத்தைப் பறை ஒலிக்கும்

(க-து) ஒருவர் கொண்ட கெட்ட கொள்கையை மாற்றித் தெளிவிப்பது முனிவாக்கும் முடியாது அறிவுடையார்க்கும், தாம் கருதிய அனுகாரணத்தையே பறை ஒலிப்பதாகத் தோன்றுவதுபோல், தமது கருத்தின் போககாகவே பிறருடைய ஒழுக்கம் தோன்றும் ஆதலால், தம்மை ஒருவர் வேறுகக் கொள்ளாதபடி, ஒரு குற்றமும் படாமல் ஒழுகுக

“போற்றின் அரியவை போற்றல; கடுத்தின்

தேறுதல யாக்கு மரிது” — திருக்குறள்

பழமொழி — As the fool thinks the bell clinks.

38. தம் குற்றம் நீக்கல்

தங்குற்றம் நீக்கல ராகிப பிறாகுற்றம்

எங்கேனும் தீர்த்தற கிடைப்பு குதல். — என்கும்

வியனுலகின் வெள்ளாடு தனவளி தீரா

தயலவள் தீர்த்து விடல.

124

(ப-பொ). தாம் செய்யும் குற்றத்தை நீக்காமே பிறர் செய்யும் குற்றத்தைக் கற்பிந்து நீக்குதற்குத் தாம் எங்கெங்கும் இடைபுகுதல், பெரிய உலகின்கண் எங்கும் வெள்ளாடு தன்வாதம் தீர்க்கமாட்டாது வேற்றுபிரியின் வாதநோயைத் தீர்க்கும்மதனோ டொக்கும.

(ப-ரை) தம் குற்றம் நீக்கலர் ஆகி-தாம் செய்யும் குற்றத்தை நீக்காமல், பிறர் குற்றம் தீர்த்தற்கு-பிறா செய்யும் குற்றத்தைக் கற்பித்து நீக்குதற்கு, எங்கேனும் இடைப்புக்குதல்-எங்கெங்கும் இடைப்புக்குதலானது; வியன் உலகின் எங்கும்-பெரிய உலகின்கண் எங்கும், வெள்ளாடு-வெள்ளாடு, தன் வளி தீராது-தன் வாதத்தைத் தீர்க்கமாட்டாது, அயல்வளி - வேற்றயிரின் வாதநோயை, தீர்த்துவிடல் - பால் முதலியவற்றால் தீர்க்குமதனோ டொக்கும

(ச-து) ஒவ்வொருவரும் ததம் குற்றங்களையே முன்னர்க்களைதல் வேண்டும்

“தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைககு” — திருக்குறள்

பழமொழி — தன் குற்றம் இருக்கப் பிறர் குற்றம் பாககிறதா? Point not at another's spots with a foul finger. Physician, heal thyself.

39. வடுவல்ல செய்தல்

கெடுவல் எனப்பட்ட கண்ணும தனக்கோர்
வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும். — நெடுவரை
முற்றீ ராழி வரையகத தீண்டிய
கற்றேயும்; தேயாது சொல்.

394

(ப-பொ). இவர்க்கு இந்த வடுவைச் செய்யாதொழித்தால் யாம கெடுவேம் என்பது கருதப்பட்டவிடத்தும், தனக்கு ஆதனால் வடுவாகாதனவற்றைச் செய்தலேவேண்டும்: பெரிய சக்கரவாளமாகிய மலைசூழ்நத வட்டமாகிய எல்லையிடத்துத் தொக்க மகமேரு முதலாகிய மலைகள் தேயும்; வடுப்பட்ட சொல் தேயாது ஆதலான்.

(ப-ரை) நெடு வரை-பெரிய சக்கரவாளமாகிய மலை, முற்று-சூழ்ந்த, ஆழிரீர் வரையகத்து-வட்டமாகிய எல்லையிடத்து, ஈண்டிய-தொக்க, கல்-மகமேரு முதலாகிய மலைகள், தேயும்-தேய்வடையும்; சொல்-வடுப்பட்ட சொல், தேயாது-தேயாது (ஆதலால்), கெடுவல்

எனப்பட்ட கண்ணும் - (இவர்க்கு இந்த வடுவைச் செய்யாதொழிந்தால்) யான் கெடுவேன் என்பது கருதப்பட்டவிடத்தும், தனக்கு ஓர் வடுவில் ஏ-தனக்கு அதனால் யாதொரு வடுவும் உண்டாகாதனவற்றையே, செய்தல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும்

(க-து) தான் அழியவரினும் பழியொடு பட்டவைகளைச் செய்ய வேண்டா

“கெடுவல்யான என்ப தறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவொரீஇ அலல செயின்” — திருக்குறள்

“பாவமும் ஏனைப் பழியும் படவருவ
சாயினும் சான்றவர் செய்கலா — சாதல்
ஒருநாள ஒருபொழுதைத் தன்பம, அவைபோல்
அருநவை ஆற்றுத வின்று” — நாலடியார்.

பழமொழி - காலம போம வாததை நிற்கும்: கப்பல் போம் துறை நிற்கும் வார்த்தை இருந்துபோம், வழி தூர்த்துபோம். A wounded reputation is seldom cured.

40- பழியை ஒழுக்கத்தால் பரிகரித்தல்

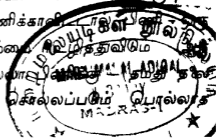
பொருந்தாப் பழியென்னும் பொல்லாப பிணிக்கு
மருந்தாகி நிற்பதாம மாட்சி. மருந்தின்
தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்ப!

பிணியீ டழிதது விடும.

355

(ப-பொ) தமது தலைமைக்குப் பொருந்தாத பழியென்று சொல்லப்படும் பொல்லாத பிணிக்கு மருந்தின் தன்மையாய் நடப்பதே மாட்சிமையாவது மருந்தினால் தாம் கொண்ட பிணியைத் தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்பனே! அப்பிணி தன்மை ஈடழிகதுவிடு மாதலான் அதுபோல.

(ப-ரை). தண்கடல் சேர்ப்ப-தண்கடல் சேர்ப்பனே! மருந்தின் தணியாது விட்டக்கால் - மருந்தினால் தணிக்காவிடாவிட்டால் தணியாததுவிடும (தண்கடல் சேர்ப்பதால் தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்பனே! அப்பிணி தன்மை ஈடழிகதுவிடு மாதலான் அதுபோல.) பொருந்தா பழி என்னும் பொல்லாப பிணிக்கு மருந்தின் தன்மையாய் நடப்பதே மாட்சிமையாவது மருந்தினால் தாம் கொண்ட பிணியைத் தணியாது விட்டக்கால், தண்கடல் சேர்ப்பனே!

வியாதிக்கு, மருந்தாகி நிற்பது - மருந்தின் தன்மையாய் நடப்பதே, மாட்சி ஆம் - மாட்சிமையாகும்

(க-து) ஒருவன் உற்ற நோய் அவன் வலியை அழிககு மாகையால், தக்க மருந்துகொண்டு அதனை ஒழித்தல்வேண்டும் ஒருவன் உற்ற பழி அவன் மாட்சியை அழிககுமாகையால், தக்க ஒழுக்கத்தால் அதனைப் பரிகரித்தல் வேண்டும் மருந்தால் உடல்வலி அழியாமை போல ஒழுக்கத்தால் மாட்சி அழியாது என்பதாம்

41. பழியை அஞ்சிப் பாதுகாவாதவா.

உரிஞ்சி நடப்பாறை உள்ளடி நோவ

நெருஞ்சியும் செய்வதொன றிலலை —செருந்தி

இருங்கழித தாமும் எறிகடல் தண்சேர்ப்பு'

பெரும்பழியும் பேணாதார்க் கில

170

(ப-பொ) தாமடியினால் உரிஞ்சி நடப்பாறை உள்ளடி நோவ நெருஞ்சிமுள்ளும் செய்வதொன றிலலை. அதுபோல, செருந்திமரங்களா இருங்கழிபிலே வந்து தாமுத தழைக்கும் எறிகடல் தண்சோப்பனே! பெரும்பழியும் அஞ்சிப் பாதுகாவாதார்க்கு இல்லை.

(ப-ரை). செருந்தி - செருந்திமரங்கள், இரு கழி தாமும்-பெரிய கழியிலே வந்து தாமுத்தழைக்கும், எறிகடல் தண்சேர்ப்பு - எறிகடல் தண்சேர்ப்பனே! உரிஞ்சி நடப்பாறை-தம் அடியினால் உராய்ந்து நடப்பவரை, உள்ளடி நோவ - உள்ளடி நோவும்படி, நெருஞ்சியும் - நெருஞ்சிமுள்ளும், செய்வது ஒன்று இல்லை-ஊறுசெய்வது ஒன்றும் இல்லை பெரும்பழியும் - பெரும்பழியும், பேணாதார்க்கு - அஞ்சிப் பாதுகாவாதவர்க்கு, இல்லை - இல்லை

(க-து) நெருஞ்சிமுள்ளுககு அஞ்சாமல் காலை உராய்ந்து நடப்பவர்க்கு நெருஞ்சிமுள்ளால் கால் ஊறுபடுதல் இல்லை: பழிக்கு அஞ்சாமல் நடப்பவாக்குப் பழியால் மனம் வருந்துதல் இல்லை நல்லோர் பழிக்கு அஞ்சி நடப்பார்: பொல்லார் அதற்கு அஞ்சார்

“நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர், நெருஞ்சுத தவல மிலர்” ஆதலின், “பெரும்பழியும் பேணாதார்க் கில்” என்றார்.

42. பழிப்பவர்க்குச் சோன்முட் டில்லை

ஆவிற கருமபனி தாங்கிய மாலைபும

கோவிறகு க கோவல னென்றுலகம கூறுமால்.

தேவர்க்கு மககட கெனலவேண்டா. தீங்குரைக்கு
நாவிற்கு நலகுர வில.

152

(ப-பொ). ஆநிரைசகு வந்த அருநதுயரைக் கெடுத்த திருமாலைபு பசுநிரைககே தகக இடையெனன்று உலகத் தார் கூறாநிற்பார். ஆகலால், தேவர்க்கு உரைக்கும் உரை இது, மக்கட்கு உரைக்கும் உரை இது என்று வேறுபடுக்க வேண்டுவதில்லை. ஒருவரைத் தீங்குரைசகு மிடதது நாவிற்கு நலகுர வில்லை

(ப-ரை) ஆவிற்கு அரும்பனி தாங்கிய மாலைபும-ஆநிரைகளுக்கு வந்த அரிய துன்பத்தைக் கெடுத்த திருமாலையும், கோவிற்கு கோவலன் என்று - பசுநிரைககே தகக இடையெனன்று, உலகம் கூறும் - உலகத்தார் கூறாநிற்பார் (ஆதலால்) தேவர்க்கு மககட்கு எனல் வேண்டா - தேவர்க்கு உரைக்கும் வாரத்தை இது மககட்கு உரைக்கும் வாரத்தை இது என்று வேறுபடுக்க வேண்டுவதில்லை. தீங்கு உரைசகு - ஒருவரைத் தீங்குரைசகுமிடதது, நாவிற்கு - நாவிற்கு, நலகுரவு - சொல் முட்டுப்பாடு, இல்-இல்லை [ஆல்-அசை].

சொல்முட்டு - (முட்டு - குறைவு) - வாரத்தைக் குறைவு

(க-து) பழிப்பவர்க்குச் சொல்முட் டில்லை: இவா தேவர் இவர் மனிதர் எனற வேறுபாடின்றியே எவரையும் அவா பழிப்பா

பிரதிபேதம்-நாவிற்கு நல்கூவ தில்

ஆவிற்கருமபனி தாங்கியது —போகி பண்டிகையில் இடையார் இந்திரானுக்கிடும் பொங்கலை ஒரு காலத்தில கண்ணன் ஏற்றுக் கொள்ள, அதுகண்ட இந்திரன் கோபங்கொண்டு கல்மழை பெய்யும்படி மேகங்களை வலினான் அப்போது பசுக்களையும் இடையார் களையும் கண்ணன் ஒரு மலையைக் குடையாகப் பிடித்துக் காத்தான்.

6 இன்னு செய்யாமை

43. எளியார்க்கு இன்னு செய்யாமை

பூவுட்கும கண்ணாய்! பொறுப்பர் எனக்கருதி
 யாவர்க்கே யாரினும் இன்னு செயல்வேண்டா.
 தேவர்க்கும கைகூடாத் திண்ணன்பி னூர்க்கேயும்
 நோவச்செய் நோயின்மை யில். 335

(ப-பொ). தாமரை உள்ளஞ்சுபபட்ட கண்ணையுடையாய்' இவர் நான் செய்தனவற்றைய பொறுப்பொன்று விசாரித்தது, எத்துணையும் எளியாரினோகுகும் பொல்லாதன செய்ய வேண்டா தேவர்க்கும் இயலாத சிக்கென்ற அன்பிணையுடையார்க்கே யாரினும் நோவச்செய்தால் பொறுக்கும பொறை இல்லையாதலான்

(ப-ரை) பூ - தாமரைப்பூ, உட்கும - (ஒப்பாவதற் கில்லையே என்று) உள்ளஞ்சுபபட்ட, கண்ணாய் - கண்ணையுடையாய்! தேவர்க்கும் கைகூடா திண் அன்பினோகுகேயும் - தேவர்க்கும் இயலாத சிக்கென்ற அன்பிணையுடையாகுகேயாயினும், நோவச செய் நோயின்மை - நோவச செய்தலால் பொறுக்கும் பொறை, இல் - இல்லை. (ஆதலால்), பொறுப்பர் என கருதி - இவர் நாம் செய்தனவற்றைப் பொறுப்பொன்று விசாரித்தது, யாவாக்கேயாயினும் - எத்துணையும் எளியாரினோகுகும், இன்னு - பொல்லாதனவற்றை, செயல்வேண்டா - செய்யவேண்டா.

(க-து) மிக்க அன்புடையாரும் நோவச்செய்தால் பொறா ஆதலால் எவர்க்கும் பொல்லாதன செய்யவேண்டா.

“பொறுப்பொன் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
 வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபின்
 ஆர்ச்சு மருவி அணிமலை நன்னாட!
 பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது”—நாலடியார்

44 பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை

வினைப்பயன் ஒன்றின்றி வேறறுமை கொண்டு
நினைத்துப் பிறர்பனிப்ப செய்யாமை வேண்டும்.
புனப்பொன் அவிர்சுணங்கி ஓங்கொம்ப ரன்னாய்!
தனக்கின்ன இன்னு பிறாக்கு. 266

(ப-பொ) தான் செய்யத் தொடங்குகின்ற வினையினாலே ஒரு பயன் காணாது, பகைமை கொண்டு, பிறர் துயருறுவன வற்றை ஆராய்ந்து செய்யாதொழிதல் வேண்டும்: புனத்திற படும பொன்றோல விளங்குகின்ற சுணங்கினையுடைய ஓங்க கொம்ப ரன்னாய்! தன் கண்ணே வந்த இனனா பிறர்க்கும இன்னுவாம் ஆதலான்.

(ப-ரை) புனம் பொன்-வயல்லபடுமபொன்போல, அவிர்-விளங்கும், சுணங்கின்-தேமலையுடைய, ஓங்கொம்பா அன்னாய் - ஓங்கொம்பைப் போன்றாய்! தனக்கு இனனா - தன்னிடம் வந்த துன்பம், பிறாக்கு இன்னா - பிறாக்கு துன்பமாம் (ஆதலால்), வினைப்பயன் ஒன்று இன்றி - தான் செய்யத் தொடங்குகின்ற வினையினாலே ஒரு பயன் காணாது (அதாவது, வீணாய்), வேற்றுமை கொண்டு-பகைமை கொண்டு, பிறா பனிப்ப-பிறா துயருறுவனவற்றை, நினைத்து-ஆராய்ந்து, செய்யாமை வேண்டும் - செய்யாதொழிதல் வேண்டும்

(க-து) தனக்குத் துன்பந் தருவது பிறர்க்கும் துன்பந் தருவதே பிறர் தமக்குத் துன்பம் செய்வதை எவரும் விரும்பார்: ஆகவே தாரும் வீணாகப் பகைமைகொண்டு பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யவேண்டா

“தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்?”—திருக்குறள்.

45. உறவினரை இகழ்ந்து நலியாமை

ஆற்றா ரிவரென் றடைந்த தமரையும்
தோற்றத்தா மெள்ளி நலியற்க.—போற்றான்
கடையடைத்து வைத்துப் புடைத்தக்கால் நாயும்
உடையாணிக் கொள்கி விடும. 252

(ப-பொ). தமமை யடைந்த தமரையாயினும் வலியில் ரென்று பிறாககு வெளிப்படத தாம இகழ்நதுரைதது நலியநு தொழிக் பாதுகாவாது வாயிலை அடைததுவைததுத தான் வளர்த்த நாயப புடைத்தால், அநராயும் வளர்த்தவனையே கவ்வும், அது காரணத்தால்.

(ப-ரை) போற்றான் - பாதுகாவாது, கடை அடைததுவைத்து - வாயிலை அடைததுவைத்து, புடைத்தககால் - புடைத்தால், நாயும் - வளர்த்த நாயும், உடையானை - வளர்த்தவனையே, கெளவிவிடும - கௌவும் (ஆகவே), அடைந்த தமரையும் - தமமையடைந்த உறவினரையாயினும், இவா ஆற்றா எனறு - இவா வலியிலரென்று, தோற்ற - பிறாககு வெளிப்பட, தாம எள்ளி நலியறக - தாம இகழ்ந் துரைதது நலியாதொழிக

(க-து) நன்றாயப் பாதுகாவாமல் - வாயிலை அடைததுவைதது அடித்தால், தான வளர்த்த நாயும் தன்னைக கடிக்கும் தமமையடைந்த உறவினா எளியரென்று அவரைப பலரறிய இகழ்நது நலிந்தால், அவரும் தன்னை நலிதல் கூடும்

பிரதிபேதம்—தோற்றத்தா னெள்ளி

4b. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் வினாயும்

கொடியது காண்கிலாய நீயெளியை நெஞ்சே!

கொடியது கூறினாப் மனற - அடியினோ

முன்பகல் கண்டான் பிறன்கேடு தன்கேடு

பின்பகல் கண்டு விடும.

1:30

(ப-பொ). பின்பு நெடுங்காலத்தின மிக் குவரும் துன்பத் தை அறியமாட்டாய்: பிறரைக் கேடு சூழ்துமென்று நமக் குக் கொடியதனைக கூறினாப்காண், நெஞ்சே! ஒன்று மறியாப் பிறனொருவன் கெடுங்கேட்டை முன்பொழுது கண்டவன், அந்நிலையினோ தான் கெடுங்கேட்டினைப பின்பொழுது காணுமா.

(ப-ரை). நெஞ்சே! கொடியது காண்கிலாய்-நெஞ்சே பின்பு நெடுங் காலத்தில் மிக் குவரும் துன்பத்தை அறியமாட்டாமல், கொடியது கூறி

னாய் - (பிறரைக் கேடு சூழ்வோமென்று) நமக்குக் கொடியதனைக் கூறி
னாய்: நீ எனியை - நீ ஒன்றும் அறியாய் பிறன்கேடு-பிறனொருவன்
கெடும் கேட்டை, முன்பகல் கண்டான்-முன்பொழுது கண்டவன்,
அடியுளே - அந்நிலையுளே, தன்கேடு - தான்கெடும் கேட்டினை, பின்
பகல் - பின்பொழுது, மன்ற - நிச்சயமாக, கண்டுவிடும் - காணுவான்

(க-து) முற்பகல் செய்யின பிற்பகல் விளையுமாதலால் பிறரைக்
கெடுக்க எண்ணவேண்டா

“பிறர்க்கின்ன முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்ன
பிற்பகல் தாமே வரும்”—திருக்குறள்

பழமொழி—Whoso diggeth a pit shall fall therein.

47. நலியப்பெற்ற எளியா அழுத கண்ணீர்

தோற்றத்தால் பொல்லா துணையிலலார் நல்கூர்ந்தார்
மாற்றத்தால் செற்றார் எனவலியார் ஆட்டியக்கால்,
ஆற்ற தவாழுத கண்ணீ ரவை, அவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடு.

166.

(ப-பொ). பிறந்த குடியால் பொலிவில்லாதார், தமக்
கொரு துணையில்லாதார், தாம வறியார். தாம சொல்லும்
மாற்றங்களால் நமக்குப் பகைவர் என்று கருதி, அவரின்
வலியார் அவரை நலிந்தக்கால், அநநலிவினை ஆற்றமாட்
டாது மற்றவர் அழுத கண்ணீராகிய அவை, அநநலிந்
தார்க்குக் கூற்றமாய்விடும்.

(ப-ரை). தோற்றத்தால் பொல்லார்-பிறந்த குடியால் பொலிவில்
லாதவரும், நல்கூர்ந்தார் - வறியாரும், மாற்றத்தால் செற்றார் என -
தாம் சொல்லும் வார்த்தைகளால் நமக்குப் பகைவருமாவரென்று கருதி,
வலியார் - அவரின் வலியார், ஆட்டியக்கால் - அவரை நலிந்தக்கால்,
ஆற்றது-அநநலிவினைப் பொறுக்கமுடியாமல், அவர்-மற்றவர், அழுத
கண்ணீர் அவை - அழுத கண்ணீராகிய அவை, அவர்க்கு - அநநலிந்
தார்க்கு, கூற்றமாய் வீழ்ந்துவிடும் - கூற்றமாய் விழும்.

(க-து). வலியாரால் நலியப்பெற்ற எளியா அழுத கண்ணீர் அவ் வலியாருக்கு மிக்க துன்பம் செய்யும்.

கூற்றமாய் வீழ்ந்துவிடும் - வீழ்ந்து யமன்போல் வருததுவதாம்
பழமொழி-ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாள் ஓசும். எளி யாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிகும்.

48. மதிப்பு மிக்கவரை அழிக்க முயலுதல்

மிக்குடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை
ஓறகப் படமுபறும என்றல இழுக்காகும்.
நறகெளி தாகி விடினார், நளிரவரைமேல்
கற்கிளளிக கையுய்தார நில.

36

(ப-பொ). முதன்மையாய் மிகப் பொருள் உடையராகிப் பிறரால் மதிக்கப்பட்டாரை வறியராம்படி முயல்வேம் என்று நினைத்தல், தமக்கு இழுக்காகும்: மிகவும் சிறிதாய் எளிதாய் யிறறாயினும், பெரிய வரைமேல் உள்ள கல்லைக் கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத் தப்பினார் இல்லையாதலால்.

(ப-ரை) நற்கு எளிதாகிவிடினும் - மிகவும் சிறிதாய் எளிதாயிற் றாயினும், நளிர் வரைமேல் - பெரிய மலைமேலுள்ள, கல் - கல்லை, கிள்ளி - கிள்ளி, கை உயந்தார் - கைவருந்துதலைத் தப்பினார், இல்- இல்லை (ஆதலால்), மிககு உடையராகி - முதன்மையாய் மிக்க பொருளுடையராகி, மிக மதிக்கப்பட்டாரை-பிறரால் மிகவும் மதிக்கப் பட்டாரை, ஓறகப்பட - வறியராம்படி, முயறும் என்றல் - முயல் வேம் என்று நினைத்தல், இழுக்கு ஆகும் - தமக்குக் குற்றமாம்.

முயறும்-(முயல் + தும்)-தன்மைப் பன்மை முற்று நற்கு-நற்கு.

(க-து). மிகப் பொருளுடையராய் அதிக மதிப்புற்றவர்களை அழிக்க முயல்வது கல்லைக் கிள்ளிக் கைவருந்துதல் போலும். தமக்குத் துன்பமல்லது அவர்க்கு ஒன்றும் உண்டாகாது என்பதாம்.

“கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க் காற்றாதா ரின்னா செயல்.”—திருக்குறள்.

“தங்கண் மரபிலலா பின்சென்று தாபவரை
எங்கண் வணககுதும் எனபவா—புன்கேணமை
நற்றளிாப் புனனை மலரும் கடற்சோப்ப!
கற்கிள்ளிக கையிழந் தற்று” —நாலடியார்

பழமொழி.—An ass that kicketh against the wall,
receives the blow himself.

49. நலிந்தாரை நலியாமை

நீர்ததக விலலா நிமபாமைத தநநலியின்,
கூாததவரைத தாநலிதல கோளன்றால் சான்றவர்க்குப்.
பாாததோடிச சென்று கதமாட்டு நாய்கவ்வின்
பேர்த்துநாய் கவ்வினு ரில. 375

(ப-பொ). நீமைத தகுதி யிலலாதா அறிவு நிமபாமை
யால் தமமை நலிந்தாராயின், தாம் அவாககு உள்ளங்
கொண்டு நலிதல சான்றவாககுக் கோட்பா டன்று கோபம்
பொருந்தி நாய் கவ்வியவிடதது அதனைப் பாத்தோடிச
சென்று மீண்டும் அநத நாயைக கடித்தவர்க்கு இல்லை, அது
போல.

(ப-ரை) நாய் கதம்பட்டு கவ்வின் - நாய் கோபம் பொருந்திக்
கவ்வினால், பாாதது ஓடி சென்று - அதனைப் பாாதது ஓடிச்சென்று,
பேர்த்து - மீண்டும், நாய் - அநநாயை, கவ்வினார் - கடித்தவர்கள்,
இல் - இல்லை. (அங்ஙனமே), நீ தகவு இல்லா - நற்குணமாகிய
தகுதியில்லாதவர், நிமபாமை - அறிவு நிமபாமையால், தம் நலியின்-
தம்மை வருத்தினாராயின், கூாதது - மனமிக்கு, தாம் அவரை நலிதல் -
தாமும் அவரை வருத்துதல், சான்றவாககு - சான்றோருக்கு, கோள்
அன்று - கோட்பாடன்று.

“கூர்த்துநாய் கௌவிக் கௌக்கண்டும் தம்வாயால்
பேர்த்துநாய் கௌவினார் ஈங்கில்லை —நீர்ததன்றிக
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்கால் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு.” —நாலடியார்.

50. தீமைக்குத் தீமை செய்யாமை

காழார மார்ப்! கசடறக் கைகாவாக்
 கீழாயோர் செய்த பிழைப்பினை மேலாயோர்
 உள்ளத்துக் கொண்டுநேர்ந துக்கல், குறுநரிக்கு
 நல்லநா ராயங் கொளல். 80

(ப-பொ). வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்தினை யுடைய மார்ப்! குற்றமற ஒழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத கீழ்மக்கள் செய்த பிழைப்பினை மேன்மக்கள் தம்மனத்தினகண் கொண்டு, மற்றதற்கு நேர்ந்து அக்கீழாயினுரை இடுமபை செய்தற்கு ஊக்குதல், சிறிய நரியின்பொருட்டு நாராயணமென்னும் அட்பினை எய்தற்கு வாங்கிக்கொண்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) காழ் ஆரம் மார்ப - வடமாகக் கோக்கப்பட்ட முத்தினை யுடைய மார்பனே! கசடு அற - குற்றம் அற, கை காவா - ஒழுக்கங்களைப் பாதுகாவாத, கீழாயோ - கீழ்மக்கள், செய்த பிழைப்பினை - செய்த தவறுகளை, மேலாயோ - மேன்மக்கள், உள்ளத்து கொண்டு தம்மனத்தில் கொண்டு, நேர்ந்து - அக்கீழோரை எதிர்த்து, ஊக்கல் - தீங்குசெய்ய முயலுதல், குறுநரிக்கு - சிறிய நரியின்பொருட்டு, நல்ல- திவ்ய சகதியுள்ள, நாராயம் - நாராயணம் என்னும் அட்பினை, கொளல் - எய்தற்கு வாங்கிக்கொண்டதனோ டொக்கும்

(க-து) நரியின்மேல் நாராயணஸ்திரம் தொடுப்பா ரில்லை கீழோர் தவறு செய்தால் மேலோர் அதற்கு எதிராகத் தீங்குசெய்ய முயலார்.

“கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னா

செய்யாமை மாசற்றா கோள்” — திருக்குறள்

7. வெகுளாமை

51. இன்னு செயினும் வெகுளாமை

இறப்பச சிறியவர் இன்னு செயினும்

பிறப்பினால் மாண்டார் வெகுளார்.—திறத்துள்ளி

நல்ல விறகின் அடினும் நனிவெந்நீர்

இல்லம் சுடுகலா வாறு.

370

(ப-பொ). மிகவும் சிறியவர் பொல்லாது செய்தாராயினும் குடிப்பிறப்பின்கண்ணே மாட்சிமைப்பட்டார் அவரைச் சிறிதும் கோபியார்: கூறுபாடாக விசாரித்து நல்ல விறகினானே அடப்பட்டதாயினும் மிகவும் வெந்நீர் இல்லத்தைச் சுடுதலில்லாத வாறு போல.

(ப-ரை). இறப்ப சிறியவர்-மிகவும் சிறியவர், இன்னு செயினும்-பொல்லாது செய்தாராயினும், பிறப்பினால் மாண்டார்-குடிப்பிறப்பின்கண்ணே மாட்சிமைப்பட்டவர், வெகுளார்-அவரைச் சிறிதும் கோபியார். (அது), திறத்து உள்ளி-கூறுபாடாக விசாரித்து, நல்ல விறகின் அடினும்-நல்ல விறகிட்டுக் காய்ச்சினாலும், நனிவெந்நீர்-மிகவும் வெப்பமான நீர், இல்லம்-வீட்டை, சுடுகலா ஆறு-சுடுதலில்லாத தன்மை போலாம்.

(க-து) வெந்நீரினால் வீடு வேகாதவாறு போலக் கீழ்மக்கள் செய்யும் துன்பத்தால் பெரியோர் கோபியார்.

52. ஆறூச் சினத்தனை அகன்றெழுகுதல்

ஆறூச் சினததன் அறிவிலன். மற்றவனை

மாறி யொழுகல் தலையென்ப.—ஏறி

வளியால் திரையுலாம வாங்குநீர்ச் சேர்ப்ப'

தெளியானைத தேற லரிது.

385

(ப-பொ). ஆறூத வெகுளியை யுடையனாவான் அறிவிலன். மற்றவனை நீங்கியொழுகுதல் தலைமையென்று நல்லார் சொல்வர். காற்றூலே கரைமேல் ஏறித் திரை உலா

வாநிற்ப வளைந்த நீர்ச் சோப்பனே! மனத்துத தெளி விலலாதானை எவ்விடத்தும் தேறல் அரிது.

(ப-ரை) வளியால்—காற்றால், திரை—அலைகள், ஏறி—கரை மேல் ஏறி, உலாம்—உலாவாநின்ற, வாங்கு நீர் சேர்ப்ப—வளைந்த நீர்ச்சேர்ப்பனே! ஆற சினத்தன் அறிவில்ன்—ஆறாத கோபத்தை யுடையவன் அறிவில்லாவான் அவனை மாறி ஒழுகல் தலை என்ப—அவனை நீங்கியொழுகுதல் சிறந்ததென்று நல்லா சொல்வர். தெளியானை—மனத்துத தெளிவில்லாதவனை, தேறல்—எவ்விடத்தும் தேறல், அரிது—அரிதாம் [தேறல்—தெளிதல், நம்புதல்]

(க-து) அதிக கோபமுள்ளவனான மூடனைத் தெளிதல் முடியாதாகையால் அவனை அணுகாமல் அகன்றொழுகுவதே மிகவும் நல்லதாம்.

“பேதையோ டியாதும் உரையறக—பேதை

உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கும் ஒல்லும் வகையால்

வழுக்கிக் கழிதலே நன்று” —நாலடியார்

53. கோபத்தை அடக்கலால் தீமை தானே கெடுதல்

உற்றதற் கெல்லாம் உரஞ்செய்ய வேண்டுமோ?

கற்றறிந்தார் தமமை வெகுளாமைக் காப்பமையும்

நெற்செய்யப் புறநேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை

தற்செய்யத் தானே கெடும்.

83

(ப-பொ). உற்றதற்கெல்லாம் தனித்தனியே தமமை வலி செய்ய வேண்டுமோ? கற்றறிந்தவர்கள் தம்மை வெகுளாமைக் காப்பதே அமையும். நெல் செய்யப் புல் தேய்ந்தாற்போலப் பெரிய பகை தானே கெடும். தன்னை வலிபண்ண.

(ப-ரை) நெல் செய்ய—நெற்பயிர் செய்ய, புல்—வயலில் இருந்த புல், தேய்ந்தாற்போல — தானே அழிந்தாற்போல, தன் செய்ய—(ஒருவன்) தன்னை வலிபண்ண, நெடும்பகை—பெரிய பகை, தானே கெடும்—தானே கெட்டுவிடும் (ஆதலால், உற்றதற்கெல்லாம்—நெரிட்டதற்கெல்லாம், உரம் செய்ய வேண்டுமோ—தனித்தனியே தம்மை வலிசெய்ய வேண்டுமோ? கற்றறிந்தார்—கற்றறிந்தவர்கள், வெகுளாமை

—கோபங் கொள்ளாமல், தம்மை காப்பு — தம்மைக் காப்பதே, அமையும்—போதும்.

(க-து). நெற்பயிரிட்டு அதனைக் காத்தால் வயலிலுள்ள புல தானே அழிவதுபோல், தன் மனத்தைக் கோபம் வராமல் அடக்கிக் காத்தால் எல்லாத் தீமைகளும் தாமே கெடும்

“வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருககு” — திருக்குறள்

54. அடாது சொன்னவனைக் கோபியாமை

எய்தா நகைச்சொல் எடுத்துரைக்கப் பட்டவர்
வைதாராக கொண்டு விடுவாமன். அஃதால்
புறப்பொய்கை ஊர! விளக்கெலி கொண்டு
தனக்குநோய் செய்து விடல.

189

(ப-பொ). தமக்கு உளதன்றியிருந்த இகழ்ச்சிச்சொல்லைப் பிறரால் எடுத்துரைக்கப்பட்டவர், அவ்வெடுத்துரைத்தாரை தமமை வைதாராக மனத்திறகொண்டு வெகுள்வர் அறிவின்மையானே. அஃது, புறப்பொய்கை ஊரனே! விளக்கினை எலி கொண்டு ஏறி, அவ்வெலி தனக்கு நோய் செய்ததனோடொக்கும்.

(ப-ரை). புறல் பொய்கை ஊர-நீர் நிறைந்த தடாகங்கள் உள்ள ஊரனே! எய்தா—தமக்குப் பொருந்தியிராத, நகைச்சொல்—இகழ்ச்சிவாதையை, எடுத்துரைக்கப்பட்டவா—பிறரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவா, வைதாராக—(அங்ஙனம் எடுத்துச் சொன்னவா) தம்மை வைதாராக, கொண்டுவிடுவா—(அறிவினமையால்) மனத்திறக் கொண்டு கோபிப்பா அஃது—அச்செய்கை, எலி விளக்கு கொண்டு—எலி விளக்கினைக் கொண்டேறி, தனக்கு நோய் செய்துவிடல்—தனக்கு நோய் செய்ததனோடொக்கும். [மன்—ஆல்—அசை]

(க-து). தமக்குப் பொருந்தாத இகழ்ச்சி வார்த்தையைச் சொன்ன ஒருவன் தம்மை வைத்தாக (அறிவினமையால்) கோப்பவன், விளக்கினைக் கொண்டேறி எலி தனக்கு நோய் செய்துகொள்வதுபோல், தாமே தமக்குத் துன்பத்தை வருவித்துக்கொள்வ ராவர்.

55. முடருடைய நிந்தையைப் போறுத்தல்

தெரியாதவர் தம் திறனில் சொல் கேட்டால்
பரியாதார் போல இருக்க. பரிவில்லா
வம்பலர் வாயை அவிப்பான் புகுவாயே
அம்பலம் தாழ்க்கூட்டு வார்.

135

(ப-பொ). அறிவில்லாதார் தம்மைச் சொல்லும் திறப்பா
டில்லாத சொற்களைக் கேட்டால் அதற்குத் துன்புறுதாராய்ப்
பொறுத்திருக்க. பிறன்மேல் அன்பில்லாத ஏதிலர் வாயை
அடக்கப் புகுவார் அம்பலம் தாழ்கூட்டுவாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை) தெரியாதவர் தம் திறனில் சொல் கேட்டால்-அறிவில்
லாதவர் தம்மைச் சொல்லும் திறப்பாடில்லாத வாததைகளைக் கேட்
டால், பரியாதார்போல இருக்க-அதற்குத் துன்புறுதவாராய்ப் பொறுத்
திருக்க. பரிவு இல்லா வம்பலர் வாயை அவிப்பான் புகுவார்-பிறன்
மேல் அன்பில்லாத அயலார் வாயை அடக்கப்புகுவார், அம்பலம்
தாழ்க்கூட்டுவார்-அம்பலம் தாழ்கூட்டுவாரோ டொப்பர். [ஏ-அசை].

அம்பலம்-பலரும் கூடுவதான பொதுவிடம்

(க-து) பலரும் வந்து கூடும் பொதுவிடத்தில் ஒருவரும் வராத
வண்ணம் தாளிடத் துணிதல் முடியாத காரியம். மூடருடைய வாயை
அடக்கலும் முடியாத காரியமே அவருடைய நிந்தையான வார்த்தை
யைக் கேட்டால் துன்புறாமல் பொறுக்க

பிரதிபேதம்—அம்பலத்தாள் கூட்டுவார்.

“நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது

தாரித் திருத்தல் தகுதி”—நாலடியார்

56. பொய்யாக அவதூறு பேசினால் அதைப் போறுத்தல்

கையார உண்டமையால் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்லார் கூறுபவேல்,
மையார உண்டகண் மாணிழாய்! என்பரிவ?
செய்யாத எய்தா வெனின்.

44

(ப-பொ). தம்மைக் காய்வார் கைப்பொருளை அவர் கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலர் உண்டமையால், அக்காய்வார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாத குற்றங்களைச் சொல்லுவாராயின், மையார உண்ட கண் மாணிழாய்! அதற்கு என்ன காரணத்தால் பரிவதாம்? செய்யாத குற்றங்கள் தமக்குக் குற்றமாகாவா மாயின்.

(ப-ரை) ஆர மை உண்ட கண் மாண் இழாய்-நிரம்ப மையிட்ட கண்களும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களும் உடையாய்! கை ஆர உண்டமையால் - தம பகைவருடைய கைப்பொருளை அவர் கொடுக்க நிறையக்கொண்டு உண்டமையால், காய்வார் பொருட்டாக - அப்பகைவர் நிமித்தமாக, பொருளல்லா-அற்பாகள், தம்மை பொய்யாக கூறுபவேல்-தம்மீது உண்மையின்றிப் பொய்யாக அவதூறு பேசினால், செய்யாத எய்தா எனின்-ஒருவர் செய்யாத குற்றங்கள் அவரைச் சாரா என்பது உண்மையாயின், பரிவது-அதற்காக மனம் வருந்துவது, என்-என்ன காரணம்' [கை-கைப்பொருள்].

(க-து) ஒருவர் செய்யாத குற்றங்கள் அவரைச் சாரா. ஆகையால், தமது பகைவருடைய பொருளை நிரம்ப உண்டவர், பகைவர் நிமித்தமாகத் தம்மைப் பொய்யாக அவதூறு பேசினால், அதன்பொருட்டு வருந்தவேண்டா.

57. புல்லுரைக்கு எதிர் சொல்லாமை

ஆய்ந்த அறிவின ரல்லாதார் புல்லுரைக்குக்
காய்ந்தெதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்?—தீந்தேன்
முசுக்குத்தி நக்கு மலைநாட! தம்மைப்
பசுக்குத்தின் குததுவா ரில். 268

(ப-பொ) ஆய்ந்த அறிவின ரல்லாதார் தம்மைச் சொல்லிய புல்லுரைக்கு மாறாக வெகுண்டு அவ்வறிவில்லாதா டெதிரே சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்? இனிய தேன் பொதியை முசுக்கலை பாய்ந்து நக்கு மலைநாடனே! தம்மைப் பசுப்பாய்ந்தால் அப்பசுவை எதிரே பாய்வா ரில்லை ஆதலான்.

(ப-ரை) தீம் தேன்-இனிய தேன்கூட்டை, முசு குத்தி-மந்திகள் குத்தி, நக்கும-நககுகின்ற, மலைநாட-மலைநாடனே! தம்மை பசு குத்தின்-தம்மைப் பசு இடித்தால், குத்துவார் இல்-தாமும் அதனை இடிப்பவர் இல்லீல (ஆதலால்), ஆய்நத அறிவினர் அல்லாதா-ஆய்நத அறிவினரல்லாத கீழோர், புல் உரைககு-சமமைச சொல்லிய புல்லுரைககு மாறாக, கற்றறிநதா-கற்றறிநத மேலோர், காய்நது-கோபித்தது, எதிரா சொல்லுபவோ-எதிருரை சொல்லுவரோ (சொல்லார்). [மந்தி-குரங்கு]

(க-து). அறிவிலா நிரதைவாராததை சொன்னால், கல்விமான்கள் அதைப் பொறுப்பதன்றி அதற்கு எதிராகத் தாமும் நிரதைவாராததை சொல்லார்.

“நேர்த்து நிகரல்லா நீரலல சொல்லியககால்
வேர்த்து வெகுளா விழுமியோ” —நாலடியாரா

“கீழ்மக்கள கீழாய சொல்லியககால் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தமவாயால் மீட்டு” —நாலடியாரா

54. பொருமல் வைவதின் கேடுதீ

நோவ உரைத்தாரைத் தாமபொறுக்க லாகாதார்
நாவின் ஒருவரை வைதால் வயவுரை,
பூவிற்பொலிநதகன்ற கண்ணாய்! அதுவனரோ
தீயில்லை ஊட்டும திறம்.

45

(ப-பொ). தமமைத துன்புறுப்படி வெகுண்டு வைதாரைத் தாம் பொறுக்கமாட்டாதார். தமமுடைய நாவினால் தாம் பிறரொருவரை வெகுண்டு வைதால், அவ்வைத வயவுரை, பூவிற்பொலிநதகன்ற கண்ணாய்! தம்மில்லைத் தாமே தீக்கு உணவாக ஊட்டிய திறத்தோ டொக்கும்.

(ப-ரை) பூவின் பொலிந்து அகன்ற கண்ணாய்-தாமரைபோல் விளங்கி விசாலமான கண்ணையுடையாய்! நோவ உரைத்தாரை-தமது மனம் நோம்படி கோபித்து வைதவரை, தாம் பொறுக்கலாகாதார்-தாம் பொறுக்கமாட்டாதவர், நாவின்-தம்முடைய நாவினால், ஒருவரை வயவுரை வைதால் - தாம் அவரைக் கோபித்து வயவுரை சொல்லி

வைதால், அது-அச்செய்கை, இல்லை தீ ஊட்டும திறம் அன்றோ-தம் , இல்லை தாமே தீகருணவாக ஊட்டிய திறத்தோ டொக்கும்.

(க-து). “தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், நெம்மையிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால்-உமமை, எரிவாய் நிரயதது வீழ்வர்கொல் என்று, பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன” ஆகியிருக்க, தம்மை இகழ்ந்த வரைத தாம் இகழ்வது தம்மை எரிவாய நிரயதது வீழ்விக்கும் செய்கையாதலால், அங்ஙனம் செய்வது, தாம குடியிருக்கும் வீட்டில் தாமே கொளளிவைப்பதை ஓகுகும் பொறுக்காமல் வைவது தம்முடைய நன்மையைத தாமே கெடுததுக்கொள்வதாகும் எனபதாம்

59. பொறுத்தல் புகழாதல்

கறுத்தாற்றித தம்மைக் கடிய செய்தாரைப்
பொறுத்தாற்றிச சேறல புகழால்.—ஒறுத்தாற்றின,
வானோங்கு மால்வரை வெறப' பயனின்றே.
தானோன் றிடவரும் சாலபு. 19

(ப-பொ). கோபத்தின்கண்ணே மிக்குத தமக்குக் கொடிய வாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுத்துச் செலுத்துவது புகழாவது. ஒறுப்பின்கண்ணே மிககொழுகின், வானோங்கும் மால்வரை வெற்பனே' அதனால் ஒருபயன் இல்லை. தான் பிறரைப் பொறுக்கும் பொறையான் வருவது சால்பாவது.

(ப-ரை) வான் ஒங்கு மால்வரை வெறப-வானில ஒங்கிய பெரிய மூங்கில்களையுடைய வெற்பனே' கறுத்து-கோபித்து, ஆற்றி-மிகவும், தம்மை-தமக்கு, கடிய செய்தாரை-கொடியவைகளைச் செய்தவரையும், பொறுத்து-(கோபியாது) பொறுத்து, ஆற்றி-நனமை செய்து, சேறல்-ஒழுக்குதல், புகழ்-புகழாகும். ஒறுத்து-தாமும் கோபித்து, ஆற்றின்-கொடுமை செய்தால், பயன் இன்று-அதனால் ஒரு பயனும் இல்லை. தான் நோன்றிட - தான் பொறுத்தவினால், சால்பு-சால்பாகிய குணம், வரும்-உண்டாகும். [ஆல்-ஏ-அசை]

(க-து). கொடுமை செய்தாரைக் கோபியாமல் பொறுத்தவர்க்கே புகழும் சால்பும் உண்டாம்: கோபித்துக் கொடுமை செய்தலால் ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

“ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்”.—திருக்குறள்.

8. பெரியாரைப் பிழையாமை

60. மன்றாடறுத்துப் போகாமை

அறிவன் நழகன் நறிவதூஉ மன்று,
சிறிய ரெனப்பாடும செய்யும்:—எறிதிரை
சென்றுலாம் சேர்ப்ப! குழுவத்தார் மேயிருந்த
என்று டறுப்பினு மன்று.

207

(ப-பொ). தமக்கு அறிவும அன்று, அழகும அன்று, அறநெறியும் அன்று; குடிப்பிறப்பால் சிறியர் எனப்படுதலையும் செய்யும்: எறிதிரை சென்றுலாம சேர்ப்பனே! என்று டறுத்துப் போராயினும் குழுவத்தார் மேயிருந்த மன்றை ஊடறுத்துப் போகலாகாது.

(ப-ரை) எறி திரை சென்றுலாம் சேர்ப்ப-எறியும் அலைகள் சென்று உலாவுதலான கடற்சோப்பனே! என்று ஊடறுப்பினும்-சூரியனே ஊடறுத்துப் போயினாயினும், குழுவத்தார் மேயிருந்த மன்று-கட்டத்தார் பொருந்தியிருந்த சபையை ஊடறுத்துப்போதல் ஆகாது. (அது), அறிவு அன்று-தமக்கு அறிவும் அன்று; அழகு அன்று-அழகும் அன்று; அறிவதும் அன்று-அறநெறியும் அன்று; சிறியர் எனப்பாடும் செய்யும்-கீழ்மக்கள் எனப்படுதலையும் செய்யும்

(மன்று) ஊடறுத்துப்போதல் ஆகாது என்றது இசையெச்சம்.

(க-து). பெரியோர் கூடியிருக்கும் சபையிலே ஊடறுத்துப்போதல் ஒழுக்கத்தவறும்.

“இடையறுத்துப் போகிப் பிறனொருவற் சேரார்
கடைபோக வாழ்துமென் பார்”.—ஆசாரககோவை.

61. பெரியாரோடு மாறுகொள்ளல்

ஆமாலோ என்று பெரியாரை முன்னின்று
தாமாச் சிறியார் தறுகண்மை செய்தொழுகல்,
போமா றறியா புலன்மயங்கி ஊர்புக்குச்
சாமாகண் காணாத வாறு.

233

(ப-பொ). நமக்கு இவரோடு மாறுபடல் ஆமாவென்று தாமாக வலியப் பெரியாரைச் சிறியார தறுகண்மை சொல்லி மாறுபட்டொழுகல், போமவழி அறியாவாய்ப் புலத்தை மயங்கவுணர்ந்து ஊரிலேபுகுஞ்ச் சாவக்கடவ மாக்கா காணாத வாறு போலும்.

(ப-ரை). ஆம ஓ என்று-நமக்கு இவரோடு மாறுபடல் ஆமோ வென்று, தாமா முன் நின்று-தாமாக வலிய எதிரே நின்று, சிறியார்-சிறியார், பெரியாரை தறுகண்மை செய்து ஒழுகல்-பெரியாரைத் தறு கண்மைசொல்லி மாறுபட்டொழுகுதலானது, போம் ஆறு அறியா (து)- போம்வழி அறியாவாய், புலன் மயங்கி-புலத்தை மயங்க உணர்ந்து, ஊர்புக்கு-ஊரிலே புகுந்து, சாம் மா-சாகக்கடவ மாக்கள், கண்காணாத ஆறு-காணாதவாறு போலும் [ஆல்-அசை]

(க-து). தமக்கு இறுதி வருவதை உணர்வார் பெரியாரோடு மாறு கொள்ளார்.

62. பெரியாரைக் கைப்பித்தல்

எல்லாத திறத்தம இறப்பப பெரியாரைக
கல்லாத் துணையார்தாம் கைப்பித்தல் சொல்லின்,
நிறைநதார் வளையினாய்! அஃதால் எருக்கு
மறைநதியானை பாய்ச்சி விடல்.

376

(ப-பொ). எல்லாவகையானும் மிகவும் பெரியவரை அறிவு நிரம்பக் கல்லாத அளவியுடையவர் வெறுக்கப்பண்ணுதல் சொல்லுவேமாயின், தகுதி நிறைநது பொருந்திய வளையையுடையாய்! எருக்கந்தாற்றிலே மறைநது நின்று யானையை மதம்பாய்ச்சி வெகுள்யிப்பதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) நிறைந்து ஆர் வளையினாய்-தகுதி நிறைந்து பொருந்திய வளையையுடையாய்! சொல்லின்-சொல்லுமிடத்து, எல்லா திறத்தும், இறப்ப பெரியாரை-எல்லா வகையாலும் மிகவும் பெரியவரை, கல்லா துணையா கைப்பித்தல் அது - கல்லாத அளவையுடையா வெறுக்கப்பண்ணுதலானது, எருக்கு மறைந்து-எருக்கம் புதரிலே மறைந்து நின்று, யானை பாய்ச்சிவிடல்-யானையை மதம்பாய்ச்சி வெகுள்விப்பதனோடொக்கும்.

(க-து). எருக்கம் புதரிலே மறைந்து நின்று யானையை வெகுள்விப்பவன் உயிரிழப்பது நிச்சயம். கல்லாமையில மறைந்து நின்று மிகப் பெரியாரை வெறுப்புறுவிகரும் சிறியோர் கெடுவது நிச்சயம்.

பிரதிபேதம்—யானை காய்ந்துவிடல்

63. சான்றோ பொறையின் அளவு

முன்னும் ஒருகால் பிழைப்பானை ஆற்றவும்
பின்னும் பிழைப்ப பொறுப்பவோ?—இன்னிசை
யாழின்வண் டாக்கும் புனலூர்! ஈனுமோ
வாழை இருகால் குலை? 221

(ப-பொ). முன்னும் ஒருகாலத்துப் பிழைத்த பிழைப்பினைச் சான்றோர் பொறுக்கவும், பின்னும் பிழைசெய்தால் பொறுப்பார்களோ? இனிய இசையை உடைததாகிய யாமே போல் வண்டுகள் ஆர்க்குமா புனலையுடைய ஊரனே! வாழை இருகாலாவது குலையை ஈனுமோ? ஈனாது.

(ப-ரை) இன் இசை யாழின் வண்டு ஆர்க்கும்புனல் ஊர்-இனிய இசையையுடைய யாழ்போல வண்டுகள் ஒலிக்கும் புனலையுடைய ஊரனே! முன்னும் ஒருகால் பிழைப்பானை-முன்னும் ஒரு காலத்துக்குற்றம் செய்தவனை, ஆற்றவும்-சான்றோ பொறுக்கவும், பின்னும் பிழைப்ப-பின்னையும் குற்றம்செய்தால், பொறுப்பவோ-பொறுப்பார்களோ? வாழை இருகால் குலை ஈனுமோ-வாழை இருமுறை குலை ஈனுமோ (ஈனாது).

(க-து). சூலியின் பாரத்தை ஒருமுறை பொறுத்தீன்ற வாழை இரண்டாமுறை அது செய்வதில்லை செய்த குற்றத்தை ஒருமுறை பொறுத்தநாளிய சான்றோ இரண்டாமுறை அது செய்யார்

64 பெரியார் வருந்த ஒழுகலின் பயன்

நெடுங்காலம் வந்தார் நெறியின்மை கண்டு

நடுங்கிப் பெரிதும் நலிவா பெரியா.

அடும்பார் அணிகானற சோப்ப' கெடுமே

கொடும்பா டுடையான குடி.

194

(ப-பொ). தீநெறிக்கண்ணே நெடுங்காலம் ஒழுகிப்போந தோ நெறியின்மையைக் கண்டு பெரியோர் மிகவும் நடுங்கி ஒரு குறையை மேலிடுவாகில், அடுமபைப பூவால் அழகு பெறும் கானல் சேர்ப்பனே' கொடிய தன்மையையுடையான் குடி கெடும்.

(ப-ரை) அடுமபு அணி ஆ கானல் சோப்ப அடுமபைப பூவால் அழகுபெறும் கானல் சோப்பனே' நெடுங்காலம் நெறியின்மை வந்தா கண்டு-நெடுங்காலம் தீநெறிககண்ணே ஒழுகிப் போந்தாரைக் கண்டு, பெரியா-பெரியோ, பெரிதும் நடுங்கி-மிகவும் நடுங்கி, நலிவா-ஒரு குறையை மேலிடுவா' (அங்கனம் மேலிடுவாகில்), கொடும்பாடி உடையான்-கொடிய தன்மைபை உடையான், குடிக்கெடும்-குடிக்கெடும்

(க-து) கொடியவன நெடுங்காலமாகக் கெட்ட வழியிலே நடப்பதைக் கண்டு அதனால் என்ன கெடுதி நேரிடுமோ எனறஞ்சிப் பெரியோர் வருந்துவா: அங்கனம் அவர் வருந்தலுற்றால் அவன் குடிக்கெடும்

“குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு

நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்த” — திருக்குறள்

9. புகழ்தலின் கூறுபாடு

65. தம்மைப் புகழ்தல் தகுதியன்று

செய்த கருமம் சிறிதானும் கைகூடா.

மெய்யா உணரவுந் தாமபடார்—எய்த.

நலத்தகத் தம்மைப் புகழ்தல், புலத்தகத்துப்

புள்ளரைக்கால் விற்பே மெனல.

132

(ப-பொ). தாம் செய்யாத தொடங்கிய கருமங்கள் சிறிதாயினும் தமக்குக் கைகூடுவதும் செய்யா. அவை கூடாவாயினும் அவை செய்துமுடிக்க வல்லரென்று பிறரால் மெய்யாக மதிக்கவும் படார். இதத்தன்மையாயுள்ளார் நிரம்ப நன்மையிலே தகத் தாமே தம்மைப் புகழ்தல், தகைக்கப்படாதே புலத்தின்கண் இருக்கின்ற பறவையை அரைக்காற் பொன்னுக்கு விற்பேமென்று சொல்லுமதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). செய்த கருமம்-தாம் செய்யத் தொடங்கிய கருமங்கள், சிறிதானும்-சிறிதாயினும், கைகூடா-கைகூடுவதும் செய்யா மெய்யா உணரவும் தாம் படார் - (அவை கைகூடாவாயினும்) அவற்றைச் செய்து முடிக்க வல்லவர் என்று பிறரால் மெய்யாக மதிக்கவும் படார் எய்த நலம் தக தம்மை புகழ்தல்-(இத்தன்மையாயுள்ளார்) நிரம்ப நன்மையிலே பொருந்தாத தாமே தம்மைப் புகழ்தலானது, புலத்தகத்து புள்-தமக்கு அகப்படாமல் புலத்தின்கண் இருக்கின்ற பறவையை, அரைக்கால் விற்பேம் எனல்-அரைக்கால் பொன்னுக்கு விற்பேமென்று சொல்லுமதனோ டொக்கும்

(க-து). எடுத்த காரியத்தை முடிக்கக்கூடாமலும் முடிக்க வல்லவரென்று மதிக்கப்படாமலும் இருப்பவர், தாம் அக்காரியத்தை முடிப்பதாகத் தம்மைப் புகழ்ந்துகொள்வது, கையிலகப்படாமல் புலத்திலிருக்கிற பறவையை ஒருவர் அரைக்கால் பொன்னுக்கு விற்பேம் என் பதுபோலும்.

பழமொழி.—Make not your sauce till you have caught the fish. Catch the bear before you sell his skin.

66. அமராத புகழை அகற்றல்

தமரேயும் தமமைப் புகழ்நதுரைக்கும் போழ்தில்

அமரா ததனை அகற்றலே வேண்டும்.

அமையாரும் வெற்பு' அணியாரே தம்மைத

தமவேனும் கொள்ளாக கலம

232

(ப-பொ). தம்மால் உதவிபெற்ற தமராயினும் தம்மைப் புகழ்ந்து சொல்லும் பொழுது, தம்மொடு பொருந்தாத புகழை அவர் சொல்லாமை நீக்கல் வேண்டும்: அமையாரும் வெற்பனே' தமக்குத் தகாத அணிகலங்களைத் தாம் உடைய ரேயாயினும் நல்லார் தம்மை அணியார், அதுபோல.

(ப-ரை). அமை ஆரும் வெற்ப-மூங்கில் நிறைந்த வெற்பனே! கொள்ளாக கலம-தமக்குத் தகாத அணிகலங்களை, தம ஏனும்-தாம் உடைய ரேயாயினும், தமமை அணியார்-நல்லார் தமமை அணியார். (அது போல), தமரேயும்-தமமால் உதவிபெற்ற உறவினரேயாயினும், தம்மை புகழ்ந்து உரைக்கும் போழ்தில்-தம்மைப் புகழ்ந்து சொல்லும் பொழுது, அமராததனை - தம்மொடு பொருந்தாத புகழை, அகற்றலே வேண்டும்-அவா சொல்லாதபடி நீக்கலே வேண்டும். [அணியாரே-வ-அசை].

(க-து) தமக்குச் சொந்தமாயினும் தமக்குத் தகுதியில்லாத ஆபரணங்களை ஒருவர் அணிந்துகொள்ளா தமக்கு உறவினரேயாயினும், தமக்குப் பொருந்தாதவைகளைச் சொல்லிப் புகழ்ந்தால், அவைகளை நல்லார் அங்கீகரிக்கமாட்டார்.

67. தம்மைத் தாமே புகழ்வோரைப் பிறர் புகழ்தல்

தாயானும் தநதைபா லானும் மிகவின்றி

வாயின்மீக் கூறு மவர்களை ஏததுதல்,

நோயின் றெனினும் அடுப்பின் கடைமுடங்கும்

நாயைப் புலியா மெனல்.

117

(ப-பொ). தம்மைப் பெற்ற தாயாலேயாகத் தநதையாலே யாகத் யாதுமொரு சிறப்பின்றித் தம வாயாலே தமமை மீக்

கூறுமவர்களைப் பிறர் ஏத்துதல், நோயில்லையாயினும் அடுப
பின் மருங்கே முடங்கும் நாயினைப் புலியென்று சொல்லுத
லோ டொக்கும்.

(ப-ரை) தாயானும் தந்தையானும்-தம்மைப்பெற்ற தாயாலேயா
வது தந்தையாலேயாவது, மிகவு இன்றி-யாதுமொரு சிறப்பினறி.
வாயின்-தம் வாயால், மீககூறுமவர்களை - தமமை உயர்த்திச சொல
வோரை, ஏத்துதல்-பிறா ஏத்துதலானது, நோய இன்று எனினும்-
நோய் இல்லையாயினும், அடுபபின்கடை முடங்கும் நாயினை-அடுப்பின்
பக்கலில் முடங்கியிருக்கும் நாயை, புலியாம் எனல்-புலியென்று
சொல்லுதலோ டொக்கும்

தாயானும் . ஏத்துதல் = புதல்வா செயத தீச்செயல்களை
மறைத்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் அன்பினையுடைய தாய் தந்தை
யராலும் நன்குமதிக்கப்படுதலின்றித் தமமைத தாமே வியந்துகூறும்
பேதையருடைய மொழியை நம்பி அவரைப் பிறா புகழ்தல்.

62 பலர் நடுவில் ஒருவனைப் புகழுமாறு

பல்கிளையுள் பார்த்துறா னாகி ஒருவனை

நல்குவான் வேறாக நன்குணரான்—சொல்லின்

உரையுள் வளவியசொல சொல்லா ததுபோல்

சிரையுள்ளே இன்னா வரைவு.

366

(ப-பொ). பல கிளைநடுவே ஒருவன் ஆராயானாகி மிகவும்
உணர்விலாதான், ஒருவனை வேறாகச் சிறப்பித்தே அதனை
ஆராய்ந்து சொல்லுமேயாயின், எல்லாச் சொற்களுள்ளும்
சிறப்புடைபதென்று நல்லாரால் மதிக்கப்பட்ட நல்ல சொல்லை
நல்குவான் சொல்லாததுபோல, பத்தியா யிருநதோர பல
ருள் ஒருவனையே வரைந்து சிறப்புச்செய்தல இன்னது.

(ப-ரை). பல்கிளையுள் பார்த்துறான் ஆகி-பல சுற்றத்தார் நடுவே
ஆராயானாகி, நன்கு உணரான்-நன்குணராத ஒருவன், ஒருவனை-
ஒருவனைப்பற்றி, வேறு ஆக-ஒரு சிறப்பியல்புடையவனாக, சொல்
வின்-சொல்லின், நல்குவான்-தரித்திரத்தால், உரையுள் வளவிய

சொல் — சொற்களுள் சிறப்புடையதென்று மதிக்கப்பட்ட நல்ல சொல்லீல, சொல்லாதது போல்-சொல்லாதது போலவே, நிரையுள்-பததியாயிருந்தோர் பலருள், வரைவு-ஒருவனையே வரைந்து சிறப்புச் செயதல், இன்ன-இன்னது

(க-து) ஒருவனுடைய சிறப்பியலபை உணராமல், பல சுற்றத்தாரா நடுவில் அவனைக் குறித்துப் பேசலுற்றவன், வறுமை காரணமாக வளவிய வாததை சொல்லாமையும் தீது வரிசையா யிருந்த பலரில் ஒருவனை மாத்திரம் சிறப்பித்தலும் தீதே

II

I. சான்றோ ரியல் பு.

69 சான்றோர் பெருமை.

நீரூர்ந்தும் ஒட்டா நிகரில் மணிபேபோல்
வேறாகத தோன்றும் விளக்கம் உடைததாகித்
தாரூப் படினும் தலைமகன் தன்னொளி
நூறூ யிரவாக்கு நோ.

214

(ப-பொ). பொதுப்படாது சிறப்புப்படத தோன்றும் ஒளி
மை யுடைததாய் நீரூர்ந்தும் அந்நீரோடு ஒட்டா நிகரில்
மணியே போலத தாற்றிப் போகப்பட்டதாயினும் தலைமகன்
தன்னொளி நூறூயிரவ ரொளிக்கு நேராம்.

(ப-ரை) வேறாக தோன்றும் விளக்கம் உடைததாகி - பொதுப்
படாமல் சிறப்புப்படத தோன்றும் ஒளியை உடைததாய், நீறு ஆந்தும்-
நீறிலே படிந்தும், ஒட்டா-அந்நீரோடு ஒட்டாத, நிகரில் - சமானமில்
லாத, மணியே போல்-மாணிக்கமே போல, தலைமகன்தன் ஒளி - தலை
மகனுடைய ஒளியானது, தாரூ படினும் - தாற்றிப் போகப்பட்டதாயி
னும், நூறூயிரவாக்கு-நூறூயிரவா ஒளிககு, நேர்-சமானமாம்

‘ தாற்றுதல்-கொழித்தல், புடைததாற்றிக கழித்தல்

(க-து) நீறிலே படிந்தாலும் அதனோ டொட்டாமல் மாணிக்கம்
மிகச் சிறந்த ஒளியை உடைததாதல்போல், சிறியரோடு பொருந்தினு
லும் அவரோ டொட்டாமல் சான்றோன் மிகச்சிறந்த பெருமையை
உடையவனாவான். புடைத்தாற்றிக் கழித்த பிறகும் அப்பெருமை
அநேகம் ஆயிரவருடைய பெருமைக்குச் சமானமாகும்

பெருமையைப் புடைத்தாற்றிக் கழித்தலாவது, உள்ள சில குற்றங்.
களை நீக்கிக் கழித்தல் என்பதாம். “நீரூர்ந்தும் ஒட்டா” என்பது

“தீயவரொ டொன்றிய திறத்தரு நலத்தோ
ஆயவரை அந்நிலை அறிந்தனா துறந்தாங்
கேயவரு துண்பொடி படிநதுடன் எழுந்தொண்
பாய்பரி வினாந்துதறி நின்றன பரந்தே” —கம்பராமாயணம்.

எனற கருத்தை ஒத்தது

70. வறுமையுறினும் நின்ற நிலையில் வழுவாமை

ஒற்கம்தாம உற்ற விடத்தாம உயர்ந்தவா
நிற்பவே நின்ற நிலையினமேல். - வற்பத்தால்
தனமேல் நலியும் பசிபெரி தாயினும்
புனமேயா தாகும் புலி

119

(ப-பொ). வறுமை தாம உற்றவிடத்துப். உயர்ந்தார்
நின்ற நிலையின்கண் வழுவாதே நிற்பா பஞ்சத்தால் மிகவும்
தனமாட்டு நலியும் பசி பெரிதாயினும், புலி புல்லினை மேயா
தாகும், அது போல.

(ப-ரை) வற்பத்தால் - பஞ்சத்தால், தன்மேல் நலியும் பசி-தன்
னிடம் வருத்தம் பசி, பெரிதாயினும்-அதிகரித்தாலும், புலி-புலியான
து, புல் மேயாதாகும்-புல்லினை மேயாதாகும் (அது போல), தாம்
ஒற்கம் உற்றவிடத்தும்தாம் வறுமை அடைந்தாலும், உயர்ந்தவா-பெரி
யோர், நின்ற நிலையின்கண் நிற்பவே-நின்ற நிலையின்கண் வழுவாதே
நிற்பார்.

நின்ற நிலையாவது, மேற்கொண்டொழுகும் ஒழுக்கம்.

(க-து) புலி புலலை மேயாமை போலப் பெரியோர் இழிவான
செய்கையை விரும்பா

“உடுகை யுலறி உடம்பழிந்தக கண்ணும்
குடிப்பிறப் பானர்தம் கொள்கையிற் குன்றார்
இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று” —நாலடியார்.

71. பீடிலாவிடத்தும் பெருந்தகைமையில் வழுவாமை

மாடம அழிந்தக்கால் மற்றும் எடுப்பதோ
கூடம மரத்திற்குத் துப்பாகும். அஃதேபோல்
பீடிலாக் கண்ணும பெரியோர் பெருந்தகையா
ஈடில லதற்கில்லை பாடு.

96

(ப-பொ). மாடம செய்கைபன்றி அழிந்தக்கால அதன்
கண் மாமுதலாயின உறுப்புகளா பின்னையும் எடுப்பதொரு
கூடத்து உதவும். அதுவேபோலப் பெரியோர் தம செல
வம் அழிந்தவிடத்துத் தம பெருந்தகைமையின்கண் வழு
வார்; வலியிலதற்குப் பெருமையில்லை ஆதலான.

(ப-ரை) மாடம்-வீடு, அழிந்தக்கால் - செய்கைகெட்டு அழிந்தா
லும், மரம்-அதிலுள்ள மாமுதலாயின உறுப்புகள், மற்றும் எடுப்ப
தோர் கூடத்திற்கு துப்பு ஆகும் - பின்னையும் கட்டுவதான ஒரு வீட்
டிற்கு உதவியாகும். அஃது போல் ஏ-அதுபோலவே, பெரியோர்-
பெரியோர், பீடு இலாக்கண்ணும்-தம செல்வம் அழிந்தவிடத்தும்,
பெருந்தகையர் - தமது பெருந்தகைமையின்கண் வழுவார் ஈடு இல்
லதற்கு பாடு இல்லை-வலியில்லாததற்குப் பெருமை யில்லை.

மரத்திற்கு என்பதன் உருபைப் பிரித்துக் கூடம் என்பதனோடு
கூட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும்

(க-து) வீட்டை ஆதரவாகக் கொண்டிருந்த மரம் முதலிய உறுப்
புகள், வீட்டழிந்தவிடத்தும், பின்னையுங் கட்டப்பட்ட வேறொரு வீட்
டை ஆதரவாகக் கொண்டு சிறப்படைதல்போல், செல்வத்தை ஆதர
வாக உடைய பெரியோர், அஃதழிந்தவிடத்தும், வேறு ஆதாரம்
பெற்று உயர்வு குறையாதிருப்பர். உறுப்புகளின் வலியால் விளங்
கியிருந்து, வீட்டழிந்த விடத்து உதவாமற்போகும் மண் கல் முதலியன
போல், கீழ்மக்கள் ஆதாரமானதை இழந்தவிடத்து உதவியற்றவராய்ப்
பெருமை யிழப்பர்.

72. இடருற்ற லிடத்தம் மதிப்பிற் குறையாமை

இணரோங்கி வந்தாரை என்னுற்ற கண்ணும்
உணர்பவர் அஃதே உணர்ப.—உணாவார்க்
கணிமலை நாட! அளமுடிக் கண்ணும்
மணிமணி யாகி விடும்.

78

(ப--பொ). தொடாச்சிய ருது உயர்ந்தவந்தாரை அவர்கள்
எல்லா இடர் உற்ற காலத்தும், அறிவுடையார் அப்பெற்றறி
யே அவர்களை உணர்ந்து மதிப்பா: அணிமலை நாடனே!
சேமுடியவிடத்தும், உணாவார்க்கு, ஸல மணி மணியே
யாய்த தோன்றும், அதுபோல.

(ப--ரை) அணிமலைநாட-அடுக்கடுக்காக உள்ள மலைகளையுடைய
நாடனே! அளறு ஆடியகண்ணும் - சேமுடியவிடத்தும், உணர்
வார்க்கு-இரத்தின பரீகை தெரிந்தவர்க்கு, மணி மணியாகிவிடும்-
நல்ல மாணிக்கம் மாணிக்கமேயாய்த தோன்றும் (அதுபோல),
இணா ஒங்கி வந்தாரை-தொடாச்சியருது உயர்ந்தவந்தவரை, என்
உற்ற கண்ணும் - அவர்கள் எல்லா இடரும் உற்ற காலத்தும், உணர்
பவர் - அறிவுடையார், அஃதே உணாப—அப்பெற்றியே அவர்களை
உணர்ந்து மதிப்பா.

ஆடிய என்பது ஆடி என ஈறு தொகுத்தவாயிற்று.

(க-து) சேறு படிந்திருப்பினும் இரத்தினமானது அதன் இலக்க
ணத்தை அறிந்தவார்க்கு இரத்தினமேயன்றி வேறுகாத வாறுபோல,
இடையருது கௌரவத்துடனே ஒழுகிவருகின்றவர் பலவித துன்
பம் உற்ற காலத்தும் கௌரவத்தாழ்வு உடையராகார அவருடைய
அருமையை அறிந்தவர் அததுன்பத்தின் காரணமாக அவரை இகழாது
முன்போலவே சிறப்பாக மதிப்பர்

“மாசு படினும் மணிதஞ்சீர் குன்றாவாம்”.—நான்மணிக்கடிகை.

பழமொழி. — குப்பையிற் கிடந்தாலும் குன்றிமணி நிறம் போரு
மா? A diamond is valuable, though it lies on a dunghill.
A myrtle among thorns is a myrtle still.

73. கல்வியில்லாவிடத்தும் மாட்சிமை மிகுதல்

கற்றதொன் நின்றி விடினும் குடிப்பிறந்தாரா
மறறென் றறிவாரின மாண்பிக நல்லாரல
பொற்ப உரைப்பான் புகவேண்டா. கொற்சேரித
துன்னுசி விற்பவ ரில. 50

(ப--பொ). கற்றகுடிப்பிறந்தார், கற்றதொன் நில்லைபாயி
னும். குடிப்பிறவாது கற்றாரின மிக நல்லாரா. மாட்சிமைப
பட்ட உரை சொல்லவேண்டுவ தில்லை. கொற்சேரிக்கண்ணே
துன்னுசியை விற்பாரா ஒருவரும் இல்லை, அதுபோல

(ப--ரை) கொலசேரி-கருமாருடைய சேரியில், துன் ஊசி-தைய
லாசியை, விற்பவா-சென்று விற்பவா, இல-ஒருவரும் இல்லை (அது
போல), குடி பிறந்தாரா - நற்குடிபய்ந்தாரா, கற்றது ஒன்று இன்றி
விடினும்-கற்றதொன் நிலையாயினும், மறறென்று அறிவாரின்-குடிப்
பிறவாமல் கற்றாரைக்காட்டினும், மாண் மிக்க நல்லாரா-மாட்சிமைமிக்க
நல்லவராவாரா (ஆதலால்), பொற்ப - பொலிவுறும்படி, உரைப்பான
புகவேண்டா-(அவரிடம் ஒன்றை) உரைக்கும்பொருட்செ செல்ல
வேண்டா [ஆல-அசை. மறறு-வினைமாற்று]

(க-து) உயாகுடியில் பிறந்தவரிடம் கல்வியறி வில்லையாயினும்
பெருந்தன்மை இயல்பாகவே பொருந்தியிருக்கும் அவரிடத்தில்
கல்வியறி வுள்ள ஏனையோர் சென்று பெருந்தன்மையை விரிததுரைப்
பது, கொல்லரிடம் சென்று ஊசி விற்பதுபோ லாம்

“கொண்டிழிப் பண்டம் விலையொரீஇக கொற்சேரி
துண்டுளாத துன்னுசி விற்பாரின்”—ஐந்திணையம்பத்து.

பழமொழி—கொல்லத் தெருவில் ஊசி விலைபோமா?

74. அறிமடமும் அணியாதல்

முல்லைக்குத தேரும் மயிலுக்குப் போவையும்
தொல்லை யளித்தாரைக் கேட்டறிதும்.--சொல்லின்
நெறிமடற் பூந்தாழை நீடுநீர்ச் சேர்ப்ப!
அறிமடமும் சான்றோர்க் கணி.

(ப--பொ) தேரைத தொடங்கிய முல்லைக கொடிக்குத் தன தேரையும், குளிராநது ஒடுங்கிநின்ற மயிலிற்குப் பெறற் கரிய பட்டுறாலேயும் போலவையையும் பண்டு கொடுத்தா னாக கேட்டறிவேம. ஆதலால், சொல்லின, நெறித்த மடலகளை புடைய பூநதாழை நீடுநீச சோப்பனே' அறிவின் கண் உள்ள மடமும் சான்றோராககு அழகேயாம

(ப--ரை) நெறி மடல பூ தாழை நீடுநீ சோப்ப - நெறித்தலான மடலகளையுடைய அழகிய தாழைகள் பொருந்திய கடறசோப்பனே! முல்லைககுத தேரும்-சக்கரத்தில சிக்கிய முல்லைககொடிககுத தன் தேரையும், மயிலுக்கு போலவையும்-குளிரால் ஒடுங்கிநின்ற மயிலுக்கு அருமையான தன் போலவையையும், தொல்லை - முனளுளில், அளித் தாரை - கொடுத்தாரை, கேட்டறிதும் - கேட்டறிவேம (ஆதலால்), சொல்லின் - சொல்லுமிடத்தில், அறிமடமும் - அறிமடமும், சாண் றோராககு அணி-சான்றோராககு அழகேயாம

அறிமடம்-அறிந்தும் அறியாபோன் நிருத்தல்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில்

“முல்லைககுத தேரும் மயிலுக்குப் போலவையும்
எல்லைநீ ஞாலத் திசைவிளங்கத்—தொல்லை
இரவாம லீந்த இறைவாபோல நீயும்
கரவாமல சகை கடன்”

என்றும்

சிறுபாணற்றுப்படையில்

“வானம் வாயத்த வளமலைக கவாஅன
கான மஞளுககுக் கலிங்கம் நல்கிய
அருந்திற லணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்
பெருங்கட னுடன் பேசனும

சுரும்புண

நறுவீ புறைக்கும் நாக நெடுவழிச
சிறுவீ முல்லைககுப் பெருந்தோ நல்கிய
பிறங்கு வெள்ளருவி வீழுஞ் சாரல்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும்”

என்றும்

புறநானூற்றில்

“இவரே, பூததலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை
நாததமும் பிருப்பப் பாடா தாயினும்
கறவகுமணி நெடுந்தோ கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்”

“ஊருட னிரவலாக கருளித தேருடன்
முல்லைக கீத்த செல்லா நல்லிசைப்
படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்”

என்றும்

“உடாஅ போராஅ ஆகுதல் அறிநதும்
படாஅம மஞ்சைக கீத்த எங்கான
கடாஅ யானைக கலிமான் பேகன்”

“மடததகை மாமயில் பனிககுமென் றருளிப்
படாஅம் ஈதத கெடாஅ நல்லிசைக
கடாஅ யானைக கலிமான் பேகன்”

என்றும்

இச்செய்தி குறித்திருக்கின்றது

75. எவரையும் பழியாமை

பல்லா ரவைநடுவண் பாற்பட்ட சான்றவர்
சொல்லார் ஒருவரையும் உளநூன்றப்—பலலா
நிரைப்புறங் காத்த நெடியோனே யாயினும்
உரைத்தால் உரைபெறுதல் உண்டு.

345

(ப—பொ). நல்லோர் பலரும் கூடியிருக்கப்பட்ட அவை
நடுவே நெறிப்பட்டொழுஞ்சூழ் சான்றவர் புன்சொல்லால் ஒரு
வரை மனத்தின்கண் தங்கச் சொல்லார்: பலவாகிய ஆநிரை
யைக் காத்த நெடியோனேயாகினும் பிறனொருவனை ஒரு
வரிச் சொன்னால் தாமும் அவனாலே வரிச்சொல் பெறுதல்
உண்டு ஆதலான்.

(ப—ரை). பல் ஆநிரை புறங்காத்த நெடியோனே ஆயினும் — பல
வாகிய பசுமந்தையைக் காத்த நெடியோனேயாகினும், உரைத்தால் —

(பிறனொருவனை) ஒரு வடுச் சொன்னால், உரைபெறுதல் உண்டு—
(தாமும் அவனாலே) வடுச்சொல் பெறுதல் உண்டு. (ஆகையால்),
பால்பட்ட சான்றவா - நெறிபபட் டொழுதும் சான்றவா, பல்லார்
அவை நடுவண்-நல்லோ பலரும் கூடியிருக்கும் சபைநடுவில், ஒருவ
ரையும்-எவரையும், உள ஊன்ற சொல்லார்-(புனசொல்); மனத்தின்
கண் தங்கும்படி சொல்லார்

நிரைப்புறங் காதத நெடியோன்-வாசுதேவன்

(க-து) எவரேயாயினும் பிறரைப்பழித்தால பிறர் அவரைப்பழிப்
பார் ஆகையால் சானரோ ஒரு சபையிலே ஒருவரையும் மனத்தில்
தைகரும்விதம் நிகதைசொல்லார்.

76. மறைவிலும் தீவினை செய்யாமை

எனக்குத் தகவன்றால் என்பதே நோக்கித்

தனக்குக் கரியாவான் தானாய்த் தவற்றை

நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான தென்னவனும். காணர்

எனச்செய்யார் மாண வினை.

112

(ப-வா). எனக்கு இது தகுதியன்று என்பதனைப் பார்த்து,
தான் செய்த குற்றநனைக்குச் சான்று தானாய்த் தான்
பிறனொருவன் மனையாளேத் தனியிடத்தே பிடித்த குற்றத்தை
நினைத்து, மறந்தற்குத் தண்டமாகத் தன்கையைத் தென்னவ
னும் குறைத்தா னுதலால், பிறா காணரென்று தீவினைகளைச்
செய்யார் நல்லார்.

(ப-ரை). தென்னவனும் - பாண்டியனும், எனக்கு தகவு அன்று
என்பதே நோக்கி - இது எனக்குத் தகுதியன்று என்பதனைப் பார்த்து,
தனக்குக் கரியாவான் தானாய்த் தான் செய்த குற்றத்துக்குச் சாட்சி
தானேயாய், தவற்றை நினைத்து-(பிறனொருவன் மனையாளேத் தனி
யிடத்தே பிடித்த) குற்றத்தை நினைத்து, தன் கை குறைத்தான்-(அதற்
குத் தண்டமாகத்) தன் கையை வெட்டினான் (ஆதலால்), காணர்
என - பிறர் காணரென்று, மாண வினை-சீவினைகளை, செய்யார்-(நல்ல
வர்) செய்யார்.

இச்செய்தி சிலப்பதிகாரம் கட்டுரைகாதையில்

“உதவா வாழ்க்கைக கீரந்தை மனைவி
புதவக கதவம் புடைததன னோர்நாள்
‘அரச வேலி அல்ல தியாவதும்
புரையீர் வேலி இல்லென மொழிந்து
மன்றத திருத்திச செனநீர் அவவழி
இன்றவ் வேலி காவா தோ?’வெனச
செவிசுசூட் டாணியிற் புகையழல பொத்தி
நெஞ்சம சுடுதலின் அஞ்சி நடுககுறறு,
வசசிரத தடககை அமரா கோமான்
உசசிப் பொன்முடி ஒளிவீள உடைததகை
குறைதத செங்கோல குறையாக கொற்றத
திறை”

என விரித்திருக்கின்றது அஃதாவது—

கீரந்தை என்னும் அந்தணனொருவன், “அரசன் நீதிமானாதலால் அஞ்சற்க” எனத் தன் மனையாட்டியைத் தேற்றிக் காசியாததிரை சென்றபோது, அப்பாப்பனிககு யாதொரு தீங்கும் நேராதபடி அவளை யறியாமல் காததுவந்த பாண்டியன், அந்தணன் திருமபியதை அறியாது, உள்ளே ஆணரவம கேட்பதறிந்து கதவைத் தட்டினான் கதவைத் தட்டினவன் கள்வனென என்று அந்தணன் அஞ்ச, அவன் மனைவி “நீர் யாததிரை போனபோது, ‘அரசனுடைய காவலன்றி வேறு காவல இல்லை’ யென்று சொல்லிப் போயினீர் இப்போதும் அரசனுடைய காவல் காவாதோ?” என்றானாக, அவ்வாததை கேட்ட அரசன் அந்தணனுடைப் பீயத்தை அகற்றும்பொருட்டுக் கதவைத் தட்டிய தன் கையைக் குறைத்துவிட்டான்

இது காரணம்பற்றி இவன் அரசாண்ட நகரம் கொற்கை என வழங்கப்பெற்றது என்பா. அப்பால் பொற்கை பெற்று நெடுநாள் ஆட்சிசெய்திருந்தனன் எனவும் பொற்கை என ஒரு நகரம் நிறுவினன் எனவும் கூறுகின்றனர்.

பழமொழி.-Do in the hole as thou wouldst do in the hall.

பிரதிபேதம்—எனக்குத தகவன நெனப்படுதல் நோக்கி

77. தீயாரை விட்டு நீங்குதல்

தீபபால வினையினை தீரவும் அஞ்சாராய்க்
காப்பாரே போன்றுரைத்த பொய்குறளை--ஏய்ப்பார்முன்
சொல்லோ டொருப்படார் சோர்வினறி மாறுபவே
வில்லோடு காக்கையே போன்று. 193

(ப--பொ) தீபபான்மையுடைய செய்கையை மிகவும்
அஞ்சாராய்த் தமமைக காப்பாரே போலச சில உரைத்துப்
பொய்ப்பையும் குறளையும் பொருநத்ச சொல்லுவார் முன்பு
சொல்லும் சில இனிய சொற்களால் அவரைத் தமமோடு நட
புகுகொள்ளாதே மறவியினறியே மாறிநீங்குவா, வில்லோடு
காக்கையே போன்று.

(ப--ரை) தீ பால வினையினை - தீய தன்மையையுடைய செய்
கையை, தீரவும் அஞ்சாராய-மிகவும் அஞ்சாராய, காப்பாரே போன்று-
தமமைக காப்பாரே போல, உரைத்த பொய் குறளை ஏய்ப்பாரா - சில
உரைத்துப் பொய்யையும் குறளையும் பொருநத்ச சொல்லுவார்,
முன் சொல்லோடு - முன்பு சொல்லும் சில இனிய சொற்களால்,
ஒருப்படார் - அவரைத் தம்மோடு நட்புகொள்ளாதே, சோர்வு இன்
றியே-மறவியின்றியே, மாறுப - மாறிநீங்குவா; வில்லோடு காக்கையே
போன்று-வில்லவிட்டு நீங்கும் காக்கையைப் போன்று

(க-து) வில்லின் கொடுமையை அறிந்தபிறகு காக்கை அதனி
டம் தங்காமல் நீங்குவதுபோல், தீயார் தீமையை அறிந்தபின் நல்
லோர் அவரிடம் நெருங்கார

78. வெஃகாமை

மடங்கிப் பசிபிணும் மாண்புடை யாரா
தொடங்கிப் பிறருடைமை மேவார. - குடமபை
மடலொடு புட்கலாம மால்கடர சோர்ப்பு'
கடலொடு காட்டொட்ட வில. 372

(ப--பொ). தம்முடைய உடம்பு ஒடுங்கும்படி பசித்தாராயினும், மாட்சிமையைத் தமக்கு உடைமையாக உடையவர், பிறருடைய பொருளைத் தாம் கொள்ளத்தொடங்கி விருமபார்: தாம் உறையும் கூடு பொருந்திய பணமடல்களோடு புட்கள் விரவாநின்ற பெரிய கடற்சேர்ப்பனே! கடலோடு துரால் பொருந்துதல் இல்லாததே போல.

(ப--ரை) குடம்பை மடலொடு புள் கலாம் மால் கடல் சேர்ப்ப - (தாம் உறையும்) கூடு பொருந்திய (பண) மடல்களோடு பறவைகள் விரவாநின்ற பெரிய கடற்சேர்ப்பனே! கடலொடு காடு ஒட்டல் இல் - கடலோடு துரால் பொருந்துதல் இல்லை (அதுபோல), மடங்கி பசிப் பினும்-(தம்முடைய உடம்பு) ஒடுங்கும்படி பசித்தாராயினும், மாண்புடையாளர்-மாட்சிமையைத் தமக்கு உடைமையாக உடையவர், பிறா உடைமை தொடங்கி மேவா-பிறருடைய பொருளைத் தாம் கொள்ளத் தொடங்கி விருமபார்

காடு-துரால்-செததை-துரும்பு. “காட்டுக களைந்து” என ஆசாரக கோவையில் வருகின்றது

(க-து). தன்னிடம் சேர்ந்த துரும்பைக் கடல் வைத்துக்கொள்ளாமல் ஒதுக்கிவிடுவதுபோல், தம்மிடம் வந்த பிறர் பொருளைப் பெரியோர் தாம் வைத்துக்கொள்ளாமல் நீக்கிவிடுவர்.

பழமொழி.—கடலிலே துரும்பு கிடந்தாலும மனதிலே ஒரு சொல் கிடவாது.

79. உயாந்தோரிடத்துக் குற்றம்

நிரைதொடி தாங்கிய நீடோளமாற் கேயும்

உரையொழியா வாகும். உயர்ந்தோர்கட் குற்றம்.

மரையாகன் றாட்டும மலைநாட் மாயா

. நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

48

(ப--பொ). நிரைத்த கடகத்தைத் தாங்கிய நீண்ட தோளையுடைய மால் குற்றத்தைச் செய்தானாயினும் அம்மாலுக்குக் குற்றஞ்செய்தான் என்னும் உரை ஒருநாளும் ஒழியாவாகும்.

ஆதலால், நரையான் புறதகூட்ட சூடுபோல் உயர்ந்தோர் ஊட்டுள்ள குற்றம் ஒருநாளும் மாயா மரையா கன்றுட்டும் மலைநாடனே!

(ப-ரை). மரை ஆ கன்று ஊட்டும் மலைநாட-பெண்மான் கன்றை ஊட்டும் மலைநாடனே! நிரை தொடி தாங்கிய நீள் தோள் மாற்கேயும் - வரிசையாகக் கடகத்தை அணிந்த நீண்ட தோளையுடைய திருமாலுக்கேயாயினும், உரை - குற்றஞ்செய்தான் என்னும் வாரத்தை, ஒழியாவாகும்-ஒருநாளும் ஒழியாவாகும் (ஆதலால்), நரை ஆன் புறத்து இட்ட சூடு-வெண்மையாகிய மாட்டின்மேல் இட்ட சூடு போல், உயர்ந்தோர்கண் குற்றம் - உயர்ந்தோரிடம் உள்ள குற்றம், மாயா - ஒருநாளும் மாயா

(க-து) ரக்ஷகாதாவே யாயினும் திருமால் இன்ன இன்ன அவதாரத்தில் இன்ன இன்ன குற்றம் செய்தான் என்கிற பழிச்சொல் ஒழிவதில்லை வெள்ளை மாட்டினமேல் இட்ட சூடு பலநாள் ஆனபிறகு மறையாமையே, பெரியோ செய்த குற்றம் மறைபடாது

“பெருவரை நாட! பெரியாகட் டமை

கருநரைமேல் சூடேபோல தோன்றும்.”—நாலடியார்

பழமொழி—The fairer the paper, the fouler the blot.

90 சிறியார் பெரியார் குற்றங்கள்

கன்றி முதிர்ந்த கழியப்பான் னுளசெயினும்

ஒன்றும் சிறியார்கண் என்றனும்--தோன்றாதாம்.

ஒன்றாய் விடினும் உயர்ந்தாராய் படுங்குற்றம்

குன்றின்மேல் இட்ட விளக்கு.

204

(ப--பொ). வெகுண்டு முதிர்ந்த தீவினைகளை மிகப்பல நாள் செய்யினும், அவற்றுள் ஒரு குற்றமும் சிறியார்மாட்டு ஒன்றும் தோன்றாதாம். உயர்ந்தார்க்கு உளதாம் குற்றம், ஒன்றாயினும், குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குப்போல் விளங்கும்.

(ப-ரை). கன்றி, முதிர்ந்த - வெகுண்டு முதிர்ந்த செயல்களை, கழிய் பல நாள் செய்யினும்-மிகப் பல நாள் செய்யினும், ஒன்றும்- அவற்

றுள் ஒரு குற்றமும், சிறியார்கண் - சிறியாரிடம், என்னும் - எவ்வளவாகவும், தோன்றாது - தோன்றாது உயாந்தா படும் குற்றம் - உயாந்தார்க்கு உளதாகும் குற்றம், ஒன்று ஆய்விடினும் - ஒன்றேயாயினும், குன்றின்மேல் இட்ட விளககு - (அது) குன்றின்மேல் இட்ட விளககுப்போல் விளங்கும் [ஆம்-அசை]

(க-து) சிறியோர் பல நாள் பல குற்றம் செயினும், அவைகளை எவரும் கவனிப்பதில்லை பெரியோர் ஒருகுற்றம் செயினும், அது குன்றின்மேல் வட்ட விளககைப்போல் யாவரும் அறிவதாகும்

“கருகரையைக

கொன்றனன இனன செயினும் சிறியாரிடமேல்
ஒன்றினும் தோன்றா கெடும” —நாலடியார்

சிறுநாமணி நாமகளிலம்பகம் 233-ம் பாட்டு “தோன்றினன குன்றத்துச்சிசு சுடாப்பழி விளக்கிட்டனற” என இக்கருத்து உள்ளிட்டு வருகின்றது.

2. சான்றோர் செய்கை

41. பொருள் இன்றெனினும் ஒப்புரவு செய்தல்

சுட்டிய ஒன்பொருள் இன்றெனினும் ஒப்புரவாற்றும் மனைபிறந்த சான்றவன். - ஆற்றவும் போற்றப் படாதாகிய புலனறி மேயினும் ஏற்றுக்கன நேறப் விடும.

217

(ப-பொ) தன்னால் சுட்டிய ஒன்பொருள் இல்லையாயினும், குடிப்பிறந்த சான்றவன் ஒப்புரவினைப் பிறர்க்குச் செய்ய வல்லனும். மிகவும் பிறரால் பாதுகாக்கப்படாதாகி தின்னும் புல்லு மின்றி யாதானும் ஒன்றை மேயினும், நல்ல ஏற்றிற்குப் பிறந்த கன்று பின்னையும் ஏற்குகிடும.

(ப-ரை). ஏற்றுக் கன்று - நல்ல எருதிற்குப் பிறந்த கன்று, ஆற்றவும் போற்றப்படாதாகி-மிகவும் பிறரால் பாதுகாக்கப்படாதாகி, புல் இன்றி-தின்னும் புல்லும் இன்றி, மேயினும்-யாதாயினும் ஒன்றை

மேயினும், ஏறு ஆயவிடும-பின்னையும் எருதாகிவிடும மனை பிறந்த
சான்றவன்-குடிப்பிறந்த சான்றவன், ஈட்டிய ஒண்பொருள் இன்று
எனினும்-தான் தேடிய மிக்க பொருள் இல்லையாயினும், ஒப்புரவு ஆற்
றும்-ஒப்புரவினைப் பிறருக்குச் செய்யவல்லனம்

ஒப்புரவு - உலகநடை - இது அறநூல்களுள் கூறப்படுவதென்றித்
தாமே அறிந்து செய்யும் தன்மையது ஒப்புரவு என்பது ஒப்பு ஊர்
சல அதாவது மேலோர் மேற்கொண்டொழுமும் நடையை மேற்கொ
ண்டு நடத்தல். முறைமை - கடமை - கடப்பாடு இக்கடப்பாடு கைம
மாறு வேண்டாமல் செயற்பாலன செய்தலாம்

“எவ்வம் உழந்தக கடைததும் குடிப்பிறந்தார்
செய்வா செயற்பா லவை” —நாலடிபா

82. கடன்பட்டும் ஒப்புரவு செய்தல்

அடாநது வறியராய ஆற்றாத போழ்தும்
இடங்கண் டறிவாமென நெண்ணி யிராஅர்
மடங்கொண்ட சாயல் மயிலன்னாய்! சான்றோ
கடங்கொண்டிம் செய்வார் கடன.

216

(ப-பொ). வறுமையால் அடாக்கப்பட்டு வறுமையராய்
ஒருவர்க்கு ஒன்றைச் செய்யவே மாட்டாத காலத்தும், ‘நம
க்குச் செய்யலாக காலம் கண்டால் ஒப்புரவு செய்வே’ என்
றெண்ணி ஒப்புரவு செய்யாது இராதே. மடங்கொண்ட சாயல்
மயிலன்னாய்! சான்றோர் யுள்ளார் வேறொருவா கையில்
தனிசு கொண்டாயினும் தாம் செய்யக் கடவனவற்றைச்
செய்வா.

(ப-ரை). மடங்கொண்ட-மடமாகிய குணம் கொண்ட, சாயல்-
அழகுள்ள, மயில் அன்னாய்-மயில்போன்றவளே! சான்றோர் - சான்
றோராயுள்ளோர், அடாநது வறியராய-வறுமையால் நெருக்கப்பட்டு
எளியராய், ஆற்றாத போழ்தும் - ஒருவர்க்கு ஒன்றைச் செய்யவேமாட்
டாத காலத்தும், இடம் கண்டு அறிவாம் - தமக்குச் செய்யக்கூடிய
காலம் வந்தால் ஒப்புரவு செய்வோம், என்று எண்ணி இரார்-என்றெ

ண்ணி ஒப்புரவு செய்யாதிரார்: கடம் கொண்டும-வேறெருவர் கையில் கடன் வாங்கியாயினும், கடன் செய்வார்-தாம்செய்யக்கடவனவற்றைச் செய்வார்.

“கடங்கொண்டும் செய்வன செயத வினிதே”. இனியவை நாற்பது

“இடனில் பருவததும் ஒப்புரவிற் கொல்கார

கடனறி காட்சி யவர்”—திருக்குறள்.

“நரம்பெழுந்து நல்காந்தா ராயினும் சான்றோர்

குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறா—உரங்கவரு

உள்ளமெனு நாரினால் கட்டி உளவரையால்

செய்வார் செயற்பா லவை”—நாலடியா

பிரதிபேதம்—செய்வ கடன

83. நடுவுநிலைமையில் நின்று மெய்பேசுதல்

மொய்கொண் டெழுந்த அமரகத்து மாறறார்வாய்ப

பொய்கொண் டறைபோய்த திரிபவர்க் கென்கொலோ?

மையுண் டமாநதகண் மாணிழாய்! சான்றவர்

கையுண்டும் கூறுவா மெய்.

241

(ப-பொ). ஒருவரு மொருவரும் தம்முள் மாறுகொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கிய போரிடதது, அவருள் ஒரு பக்கத்தாருடைய மாற்றசா “எமக்காக நின்றால் ஒரு சிறப்புச் செய்கின்றேம்” என்ற பொய்யைக் கேட்டுக் கீழ்ந்து, மற்றவர்க்காகப் போய்த்திரியும் கீழ்மக்கட்கு மெய்யுரையால் என்ன பயன் உண்டாம்? மையுண்டு முகததுக்குப் பொருந திய கண்ணையும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையும் உடையாய்! அமைந்த அறிவுடையார் பிறா கைப்பொருளை உண்டாராயினும், அவர்க்காக ஒருபொய் சொல்லார்; நடுவு நின்று மெய் சொல்லுவார்.

(ப-ரை). மை உண்டு அமாந்த கண் மாண் இழாய் - மையுண்டு முகத்துக்குப் பொருந்திய கண்ணையும் சிறந்த ஆபரணத்தையும் உடையாய்! மொய்கொண்டு எழுந்த அமர் அகத்து - (ஒருவரும் ஒருவரும்)

தம்முள் பகைகொண்டு போர்செய்யத தொடங்கிய போரிடதது, மாற்றூர்வாய் பொய் கொண்டு - பகையரசா (எமக்காக நின்றால் ஒரு சிறப்புசெய்கிறோம் என்ற)பொய்யைக்கேட்டு, அறைபோய் திரிபவர்க்கு-கீழறுதது அவாக்காகப் போய்த் திரியும்கீழ்மக்கட்கு, என்-மெய்யுரையால் என்ன பயன் உண்டு? சான்றவா-பெரியோர், கை உண்டும்-பிறருடைய கைப்பொருளை உண்டாராயினும், மெய் கூறுவர்-(அவர்க்காக ஒரு பொய் சொல்லா: நடுவுநின்று) மெய் சொல்லுவர். [கொல்லு - அசை]

அறைபோதல்-கீழறுதல் - அரசனைவிட்டுப் பகையரசனை அடைதல்

“சமன்செய்து சீர்தாக்குங் கோலபோல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சானரோக கணி”-திருக்குறள்

84. குற்றஞ்செய்த நண்ணினரைத் திருத்தல்

ஆண்டண் டெனவொன்றே வேண்டா அடைந்தாரை.
மாண்டிலா னென்றே மறைபபக் கிடந்ததோ?
பூண்டாங் கிளமுலைப பொற்றொடி! பூண்ட
பறையறையா ராயின ரில.

112

(ப-பொ). அன்றொரு குற்றம் செய்தாவென்று அடைந்தாரைச் சொல்லவேண்டா. அவர்கா மாட்சிமை உடையாரல்லவென்று நட்புத்தவிற்கைக்குக் கிடந்ததொரு நீதி உண்டோ? பொறுத்தது நட்பாகவே கொண்டு வேண்டிவன செய்க. பொற்றொடி! தாம பூண்ட பறையை அறையாது இடையே தவிர்த்தார் இல்லை, ஆகலான்.

(ப-ரை) பொற்றொடி - பொற்றொடி உடையாய்! பூண்ட பறை அறையாராயினார் இல்-தாம் பூண்ட பறையை அறையாது இடையே தவிர்ந்தார் இல்லை. (ஆகலான்), ஆண்டு சண்டு என அடைந்தாரை ஒன்று ஒ வேண்டா - அன்றொரு குற்றம் செய்தாவென்று அடைந்தா

ரை ஒன்றும் சொல்லவேண்டா மாண்டிலா என்று மறைப்ப கிடந ததோ - அவர்கள் மாட்சிமையுடையா ரல்லரென்று நட்பை விடுதற்குக் கிடந்ததொரு நீதி உண்டோ? (ஒறுத்து நட்பாகவே கொண்டு வேண்டி வன செய்க)

(க-து) தாம பூண்ட பறை குற்றமுடையதென்று அறையாமல் இடையே தவிர்ப்பாரில்லை தாம நட்பாகக் கொண்டவா மாட்சிமையில்லாதவரென்று, அவருடைய நட்பைத் தவிாததலாகாது பறையைத் திருத்தி நன்றாகக் கொள்வதுபோல், அவரை ஒறுத்து நட்பாகக் கொண்டு வேண்டிவன செய்க

“தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவா தமமைத
தமரனமை தாமறிந்தா ராயின அவரைத்
தமரினு நனகு மதிததுத் தமரனமை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல” —நாலடியாரா

“நல்லா ரெனத்தாம் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
அல்லா ரெனிணும அடக்கிக் கொள்வேண்டும்” —நாலடியாரா
பிரதிபேதம்—மாண்டில ரென்று மறுப்பக ... பறையறையாரா
போயினூரில

85. நற்குணமில்லாத நண்பினாக்கும் நன்மை செய்தல்

பரிபப பதிபவா பண்பிலா ரேணும
திரியப் பெறுபவோ சான்றோர்.—விரிதிரைப
பாரெறியும் முநநீர்த துறைவ! கடனன்றோ
ஊரறிய நட்பார்க் குண?

101

(ப--பொ). தமமால் காதலிததுப பாதுகாக்கப்படுவார் குணமில்லாராயினும், சான்றோர் தமது தன்மையின் வழுவப பெறார். விரிதிரை பாரில எறியும் முநநீர்த துறைவனே! ஊரிலுள்ளார் எல்லாரும் அறியாத தம்மோடு உறவுசெய்தார்க்கு உணுக்கொடுக்கை கடனன்றோ?

(ப--ரை) விரிதிரை பார் எறியும் முநநீர் துறைவ-அகன்ற அலைகள் பாரி வெறியும் கடற்றுறைவனே! பரியப்படுபவர் - தம்மால் விரும்பிப்

பாதுகாக்கப்படுபவா, பண்பு இலாரேனும்-குணம் இல்லாராயினும், சான்றோர்-சான்றோர், திரிய பெறுபவோ-தமது தன்மையின் வழுவப் பெறார் ஊரா அறிய நட்பாக்கு உணை கடன் அன்றே-ஊரிலுள்ளார் எல்லாரும் அறியத தமமோடு உறவுசெய்தாக்ககு உணவுகொடுக்கை கடனன்றே.

(க-து) நட்பா குணமில்லாராயினும் பெரியோர் அவர்களுக்ககு நன்மை செய்வதன்றி வேறு செய்யா

86 பகைவரிடத்தும் கண்ணோடுதல்

தெற்றப் பகைவ ரிடாப்பாடு கண்டககால்
மற்றுங்கண் ணோடுவா மேன்மக்களா.—தெற்று
நவைக்கப் படுந்தன்மைத தாயினும் சான்றோ
அவைப்படின சாவாது பாமபு. 313

(ப-பொ). தெளியத தமக்குப் பகைவராயினார் மிகவும் இடாப்படுவதனைக் கண்டவிடத்து. முன்பு தமக்கு எல்லாப் பிழையும் செய்தாராயினும், மீண்டும் கண்ணோட்டம் செய்வார் குடிப்பிறந்தோர்: தெளியத துயா செய்யப்படும தன்மைத்தாயினும் சான்றவ ரவைக்களம் புகின் பாமபு சாவாத வாறுபோல.

(ப-ரை) தெற்ற நவைக்கப்படும் தன்மைதது ஆயினும்-தெளியத துயர் செய்யப்படும் தன்மையுடைய தாயினும், பாமபு-பாம்பானது, சான்றோர் அவை படின-சான்றவா கூட்டத்தில் புகுநதால், சாவாது-சாவாது (அதுபோல), தெற்ற பகைவா இடாப்பாடு கண்டககால்-தெளியத தமக்குப் பகைவராயினார் மிகவும் இடாப்படுவதனைக் கண்டால், மற்றும்-முன்பு தமக்குப் பல பிழையும் செய்தவராயினும், கண்ணோடுவர்-மீண்டும் கண்ணோட்டம் செய்வார், மேன்மக்கள்-குடிப்பிறந்தோர்.

பிரதிபேதம்.—கண்டக்கண்.

“பேராண்மை யென்ப தறுகண்ணின் றற்றககால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு” —திருக்குறள்.

“நாங்காச் சினத்தொடு காட்டி உயிர்செருக்கும்
பாம்பும் அவைப்படி உய்யுமாம்”—நெய்தற்கவி.

பழமொழி—நல்லவர் கண்ணில் நாகம் அகப்பட்டாலும் கொல்லார்.

87. சிறியாரிடத்தும் சேர்ந்து வாழ்தல்

இறப்ப எமக்கீ திழிவரவென் றெண்ணார்,
பிறப்பிற் சிறியாரைச் சென்று—பிறப்பினால்
சாலவு மிக்கவர் சார்ந்தடைநது வாழ்பவே:
தால வடைக்கலமே போன்று.

198

(ப-பொ). மிகவும் இச்செயல் எமக்கு இளிவரவென்று பாராது, குடிப்பிறப்பால் சிறியாரைக் குடிப்பிறப்பினால் மிகவும் பெரியார் சென்று சார்ந்தடைநது வாழ்தல் குற்றமில்லை, ஒருவாமாட்டு வைத்த தாலவடைக்கலமே போன்று ஒளிமழுங்கியாயினுமே.

(ப-ரை). பிறப்பினால் சாலவும் மிக்கவர் - குடிப்பிறப்பினால் மிகவும் பெரியார், சென்று-போய், பிறப்பின் சிறியாரை சார்ந்து அடைந்து-பிறப்பால் சிறியாரைச் சார்ந்தடைந்து, ஈது எமக்கு இறப்ப இழிவரவு என்றெண்ணார்-இச்செயல் எமக்கு மிகவும் இழிவைத் தருவது என்று பாராமல், தால அடைக்கலமே போன்று - ஒருவரிடம் வைத்த தாலவடைக்கலமே போல், வாழ்ப-(ஒளிமழுங்கியாயினும்) வாழ்வார். (அதனால் குற்றம் இல்லை). [முதல் ஏ-அசை]

தாலம் என்னும் பலபொருளொருசொல் இங்கு நிலம் குறித்து நின்றது.

(க-து). உடையவனிடத்தில் பொலிவுற்றிருந்த நிலம் அடைக்கலமாக வைக்கப்பெற்றவனிடத்தில் ஒளிமழுங்கியிருக்கும். வறுமையோ காரியமோ காரணமாய்ப் பிறப்பின் மிக்கார் பிறப்பிற் சிறியாரிடம் அமைந்து (ஒளிமழுங்கி) வாழ்வதை இழிவாக எண்ணார், “கரும வரிசையால் கல்லாதார் பின்னும், பெருமை யுடையாரும் சேறல்-அருமரபின், ஒத மரற்றும் ஒலிகடற் றண்சேர்ப்ப! பேதைமையன்ற தறிவு” ஆதலான்.

38. சிறியாரினமாய் ஒழுகுதல்

பெரிய குடிப்பிறந் தாரும் தமக்குச்
சிறிபா ரினமா யொழுகுதல்,—எறியிலை
வேலொடு நேரொக்கும் கண்ணாய்! அஃதன்றே
பூவொடு நாரியைக்கு மாறு. 356

(ப--பொ). பெரிய குடிப்பிறந்தவர்களும் தமக்குக் கீழ்மக்கள் இனமாய் ஒழுகுதல், எறியிலை வேலொடு நேரொக்குமகண்ணாய்! அதுவன்றே பூவொடு நாரைச சேர்க்கு நெறி.

(ப--ரை) எறி - ஒளிவீசும், இலை - இலைபோல் அச்சமான, வேலொடு-வேலோடு, நோ ஒக்கும் - நேராக ஒக்கும், கண்ணாய் - கண்ணையுடையாய்! பெரிய குடிப்பிறந்தாரும்-உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களும், சிறியார் தமக்கு இனமாய் ஒழுகுதல் அஃது - கீழ்மக்கள் தமக்கு இனமாக ஒழுகுதலான அச்செய்கை, பூவொடு நா இயைக்கும் ஆறு அன்றே-பூவொடு நாரைச சோகரும் நெறி அன்றே

(க-து). பூவொடு சேர்ந்த நா மணம பெறுவதுபோல், குடிப்பிறந்தாரோடு சேர்ந்த சிறியா நற்குணம பெறுவர்

“தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினும் அவர்தம்
மருண்ட புன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே.”

—கம்பராமாயணம்.

39. சிறியார் செல்வமும் பெரியா வறுமையும்

சிறிபவ ரெய்திய செல்வத்தின மாண்பு
பெரியவா நல்குரவு நன்றே.—தெரியின்
மதுமயங்கு பூங்கோதை மாணிழாய்! மோரின்
முதுநெய்தீ தாகலோ வில். 70

(ப--பொ). கீழ்மக்கள் பெற்ற செல்வத்தின் மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோர் பெற்ற வறுமை உலகத்துப பயன்படும்: ஆராய்வேமாயின், தேன்மிடைந்த பூங்கோதையை யுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது, நன்றேயாம், அதுபோல.

(ப-ரை) மது மயங்கு-தேன் மிக்க, பூ கோதை-பூமாலையும், மாண் இழாய்-மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமும் உடையாய்! தெரியின்-ஆராய வோமாயின், மோரின் - மோபோல, முதுநெய் - பழைய நெய், தீது ஆதலோ இல் - தீதாவதில்லை (நன்றேயாம்) சிறியவா எய்திய செல்வத்தின்-கீழ்மக்கள் பெற்ற செல்வத்தைக்காட்டிலும், மாண பெரியவா நல்குரவு ஏ - மாட்சிமைப்பட்டப் பெரியராயினர் பெற்ற வறுமையே, நன்று-உலகத்தில் பயன்படும்

(க-து) மோ பழையதாய்க் கெட்டால் உதவாது; அற்பர் செல்வங்கெட்டால் கவைக்காகா நெய் பழையதாயினும் கெடாது நன்றேயாம்; பெரியோர் கெட்டாலும் நன்மைசெய்வார்

வியாதியால் உடல்மெலிந்தோருக்கு மோர் கெடுதிசெய்யும், சிறியோர்க்குச் செல்வம் கெடுதிசெய்யும் நெய் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்யும்; பெரியோருடைய வறுமைதானும் அவாக்கும் பிறர்க்கும் சீமைசெய்யாது நன்மையே செய்யும்

பெரியோர் வறுமையடைந்த காலத்தும் செய்தற்குரிய கடன்களைச் செய்தலாலும், சிறியோர் செல்வம்டைந்த காலத்தும் அவற்றைச் செய்யாமல் சீயவற்றையே செய்தலாலும், இவா செல்வத்தினும் அவா வறுமை நன்மை தருவதாகும்

செல்வம் சிறியாரைக் கெடுக்க வறுமை பெரியாரைக் கெடாது நின்றலால்

“நல்லார்கட் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு”-திருக்குறள்
என்ற கருத்தே இச்செய்யுளின் கருத்தாம்

“எறிநீய்ப் பெருங்கடல் எய்தி யிருந்தும்
அறுநீய்ச் சிறுகிணற் றூறல்பாந துண்பா
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை”-நாலடியார்

“மிகப்பே ரெவ்வம் உறினும் எனைத்தும்
உணர்ச்சி யில்லோ உடைமை உள்ளேம்.
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளதும் பெருமயாம் உவந்துநனி பெரிதே.”-புறம்.

3. கீழ்மக்களியல்பு

90. இனநலம் பெற்றும் மனநலம் பெறாமே

மிக்குப் பெருகி மிகுபுனலு பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல் செலலா ஒலிகடலபோல—மிகக
இனநலம் நன்குடைய வாரினும் என்றும்
மனநல மாகாவாம கீழ்.

11

(ப-பொ). மிகப் பெருகி ஆறுகளின் மிகுநீர் புகப் பாய்ந்
தாலும், ஒலிகடல் உவர்ப்பு நீங்காத வாறுபோல, மிகக இனத்
தின நன்மை மிக உண்டாயினும், எஞ்ஞான்றும் மனத்தால்
நல்லவ ராகமாட்டா கீழ்மக்கள்.

(ப-ரை) மிகு புனல் - (ஆறுகளின்) மிகுதலான நீர், மிககு பெ
ருகி பாய்ந்தாலும் - மிகப் பெருகி வந்து பாய்ந்தாலும், ஒலிகடல் -
ஒலிக்கின்ற கடல், உப்பு ஒழிதல் செலலா(து)-உவர்ப்பு நீங்கப்
பெறுது போல் - அது போல, மிகக இனம் நலம் - மிகக இனத்
தின் நன்மை, நன்கு உடையவாயினும் - மிகவும் உள்ளவராயினும்,
கீழ் - கீழ்மக்கள், என்றும் - எக்காலத்தும், மனம் நலம் ஆகா - மனத்
தால் நல்லவராகமாட்டா [ஆம் - அசை]

(க-து) பல ஆறுகளின் நன்னீர் இடைவிடாமல் பாயப் பெறி
னும், கடலினீர் உவர்ப்பு நீங்கி நன்னீ ராவதில்லை அங்ஙனமே, பல
நல்லோருடைய நன்மை இடைவிடாமல் கிடைக்கப்பெற்றும், கீழோர்
நீமை நீங்கி நல்ல மனத்தினா ஆவதில்லை.

“தததம்

இனத்தினைய ரல்லர் எறிகடற்றண் சேர்ப்பு
மனத்தினையா மக்களென் பார் —நாலடியார்

91. பெரியரோடு சேர்ந்தாலும் பெரிய ராகாமை

தக்காரோ டொன்றித் தமராய் ஒழுகினார்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாம்தேறார்.
கொக்கார் வளவய லூர! தினலாமோ
அக்காரம சேர்ந்த மணல்.

18

(ப-பொ). தக்காரோடு பொருந்தி மற்றவர்க்கு உறவாய் ஒழுகின ராதலால் அவருடைய மிக்க குணத்தை யுடையார் இவ்வொன்று கருதிச் சிறியகுணத்தை யுடையாரைத் தாம் தேறலாகாது. மாஞ்சோலையால் நிறையப்பட்ட வளவயல் ஊரனே! அக்காரமாகிய பாகினோடு சேர்ந்த மணலைத் தின்னலாமோ, ஆதலான்.

(ப-ரை). கொக்கு-மாஞ்சோலை, ஆ-நிறைந்த, வளவயல்-வளமாகிய வயல்களையுடைய, ஊர-ஊரனே! தக்காரோடு ஒன்றி-தக்காரோடு பொருந்தி, தமராய் ஒழுகினா-(அவர்க்கு) உறவாய் ஒழுகினார் (ஆதலால்), மிக்கார் என்று-மிக்க குணத்தை யுடையார் (இவர்) என்று கருதி, சிறியாரை-சிறிய குணத்தை யுடையாரை, தாம் தேறார்-தாம் தெளிந்து நட்புக்கொள்ளார் அக்காரம சேர்ந்த மணல் தின்னலாமோ - அக்காரமாகிய பாகினோடு சேர்ந்த மணலைத் தின்னலாமோ? [ஆல் - அசை].

(க-து). சர்க்கரை உண்பவர் அதனோடு கலந்துள்ள மணலை நீக்கிவிடுவரேயன்றி அதனைச் சர்க்கரையோ டொப்ப உண்ணார். அதுபோல, அற்பர் பெரியாரோடு சேர்ந்திருந்தாலும், அவர்களை அற்பரென் றொழிப்ப தல்லது பெரியாரோ டொப்பக கொள்ளார்.

பழமொழி—சர்க்கரையும் மணலும் சரியாமா?

92. பெரியார் செய்வன சிறியார் செய்யலாகாமை

தந்தொழி லாற்றும தகைமையார் செய்வன
வெந்தொழில ராய வெகுளிகட்குக் கூடுமோ?
மைந்திறை கொண்ட மலைமார்ப! ஆகுமோ
நந்துமுத வெல்லாம் கணக்கு.

245

(ப-பொ). தம தொழில்களை ஆற்றி முடிக்கவல்ல தன் மையார் செய்வன, வெய்ய தொழிலராய வெகுளிகட்கும செய்யக்கூடுமோ? வலி தங்கிய மலை மார்பனே! நததை உழுது வரைந்ததெல்லாம் எழுத்தாகவே அறியாதார்க்குத் தோன்றும், அதுபோல.

(ப-ரை). மைந்து-வலிமை, இறைகொண்ட-தங்கிய, மலைமார்ப-மலைபோலும் மார்பனே! தம் தொழில்-தம் தொழில்களை, ஆற்றும் தகைமையார்-செய்து முடிக்கவல்ல தன்மையார், செய்வன - செய்யும் காரியங்கள், வெந்தொழிலர் ஆய வெகுளிகட்டு-கொடுந்தொழிலராகிய வெகுளிகளுக்கும், கூடுமோ-செய்யக்கூடுமோ? நந்து உழுத எல்லாம்-நத்தை உழுது வரைந்தவெல்லாம், கணக்கு ஆகுமோ-(அறியாதார்க்கு எழுத்தாகத் தோன்றுவ தல்லது) அறிந்தார்க்கு எழுத்தாகுமோ.

(க-து) மேன்மக்கள் செய்யும் காரியம் கீழ்மக்களுக்குச் செய்யக் கூடுமா?

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர். சிறியர் செயற்கரிய செய்கலா தார்”.—திருக்குறள்.

93. உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாமை

பூத்தாலும் காயா மரமுள: மூத்தாலும்
நன்கறியார் தாமு நனியுளர். பாததி
விதைத்தாலும் நாரூத வித்துள: பேதைக்
குரைத்தாலும் தோன்றா துணாவு.

399

(ப-பொ). பூத்தவிடத்தும் காயாமலிருக்கும் பாதிரி முதலாகிய மரங்கள் உள. மக்கள முததவிடத்தும் கருமருசெய்யும் நன்மையை அறியாதார் மிகவும் உண்டு. பருதிபண்ணி விதைத்தவிடத்தும் முளையாத வித்துக்களும் உண்டு. அது போல, அறிவில்லாதார்க்கு அநேக முகமாகப் பொருள்களைச் சொன்னாலும், அப்பொருளுணர்வு உண்டாகாது.

(ப-ரை). பூத்தாலும்-பூத்தவிடத்தும், காயா-காய் விடாத, மரம்-பாதிரி முதலாகிய மரங்கள், உள-உள்ளன: (அதுபோல), மூத்தாலும்-மூத்தவிடத்தும், நன்கு அறியார் உம்-கருமம் செய்யும் நன்மையை அறியாத மக்களும், நனி உளர்-மிகவும் உளர்

பாததி-(பதர் முதலியன நீக்கிப்) பருதிபண்ணி, விதைத்தாலும் - விதைத்தவிடத்தும், நாரூத-முளையாத, வித்து - வித்துக்களும், உள - உண்டு. (அதுபோல), பேதைக்கு - அறிவில்லாதார்க்கு, உரைத்தா

லும்-பல விதமாகப் பொருளைச் சொன்னாலும், உணர்வு-அப்பொருளுணர்வு, தோன்றாது-உண்டாகாது. [தாம்-அசை]

“கனம்பொதிந்த நூல்விரிததுக காட்டினும் கீழ்தன் மணம்புரிந்த வாறே மிகும்”—நாலடியார்.

பூவாது காய்க்கு மரம் வடமொழியில் உபநி என்றும் வானபத்தியம் என்றும் வழங்கும்: பலா முதலியன:

இக்கருத்தை இவ்விதமாகவே வேறு ஆசிரியர்களும் பாடியிருக்கின்றனர்.

பூத்தாலுங் காயா மரமுள நன்றறியார
மூத்தாலு மூவார்தால தேற்றாதா —பாத்திப்
புதைத்தாலும் நாறாத வித்துள பேதைக்
குரைத்தாலும் செல்லா துணர்வு”.—சிறுபஞ்சமூலம்.

“பூவாது காய்க்கு மரமுள. நன்றறிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார —தாவா
விதையாமை நாறாவ வித்துள. மேதைக்
குரையாமை செல்லு முணர்வு”.—சிறுபஞ்சமூலம்.

“பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மககளுளும்
ஏவாதே நின்றுணாவார் தாமுளரே.—தாவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே, பேதைக்
குரைத்தாலும் தோன்றா துணர்வு”.—நல்வழி.

94. கொண்டது விடாமை

ஓர்த்த கருத்தும் உணர்வும உணராத
மூர்க்கர்க்கு யாதும் மொழியறக --மூர்க்கன்றான்
கொண்டதே கொண்டு விடானாகும். ஆகாதே
உண்டது நீலம் பிறிது.

168

(ப-பொ). தான ஓர்த்த கருத்தினையும் உலகொழுக்கத்தினையும் அறியாத மூர்க்கர்க்கு மனததால் இகழ்ச்சியின்றி இகழ்ந்ததுபோல நகையாடி உரைக்கும் உரையைத் தவிர்த்து அம்மூர்க்கன் தான் கொண்டதையே மனத்தின்கண் கொ

ண்டு விடானாகும். நீல நிறத்தை உண்டதொன்று பிறிதொரு நிறம் ஆகாது, அதுபோலும்.

(ப-ரை) ஓர்த்த-தான் ஆராய்ந்து தெளிந்த, கருத்தும்-கருத்தினை யும், உணர்வும்-உலகவொழுக்கத்தினையும், உணராத மூர்க்காக்கு-அறி யாத மூர்க்கருக்கு, யாதும் மொழியற்க - யாதொன்றும் உரையாமல் தவிரக. நீலம உண்டது பிறிது ஆகாது-நீல நிறத்தை உண்ட பொருள் வேறு நிறம் ஆகாது (அதுபோலும்), மூர்க்கன் - மூர்க்கன், தான் கொண்டதே கொண்டு-தான் கொண்ட அதனையே மனத்தின்கண் கொண்டு, விடானாகும்-விடான. [ஏ-அசை]

“தன்சொல்லே மேறபடுபான் தண்டி தழிபணககன்
புன்சொல்லே போதரவு பாததிருப்பான்—இன்சொல்லே
என்றிருந்தும் கேளாத ஏழை எனவிவர்கட்
கான்றவர்கள் கூறா அறம்.—அறநெறிச்சாரம்

“காணாதற் காட்டுவான தானகாணை காணாதான்
கண்டானும் தான்கண்ட வாறு”—திருக்குறள்.

பழமொழி.—மூர்க்கரும் முதலையும் கொண்டது விடா கறுப்பு வெளுப்பாகாது கசப்பு இனிதாகாது.

95 இயற்கை மாறமை

தெற்ற ஒருவரை தீதுரை கண்ட உகால்
இற்றே அவரை தெளியற்க.—மற்றவர்
யாவரே யாயினும் நன்கொழுகார். கைக்குமே
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

114

(ப-பொ). தெளிய ஒருவரை ஒருவர் தீதுரைக்கும் உரையைக் கேட்டால், அததீதுரைக்கின்ற அவரை நம்மையும் இப்பெற்றியே உரைப்பொன்று உறவாகத் தேறாதொழிக. யாவரே நட்புக் கொண்டாராயினும் மற்றவர் நன்கொழுகார். தேவரே தின்றாராயினும் வேம்பு கைக்கும், அதுபோல.

(ப-ரை). தெற்ற ஒருவரை தீதுரை கண்டக்கால்-தெளிய ஒருவரை ஒருவர் பொல்லாங்குரைக்கும் உரையைக் கேட்டால், அவரை, பொல்லாங்குரைக்கின்ற அடிமை, இற்றே தெளியற்க-நம்மையும் இப்பெற்றியே உரைப்பொன்று உறவாக நம்பாதொழிக. தேவரே தின்னிணும் வேம்பு கைக்கும்-தேவரே தின்றாராயினும் வேம்பானது கசக்கும் (அதுபோல), யாவரே ஆயினும் அவர் நன்கு ஒழுகார்-யாவரே நட்புக்கொண்டாராயினும் அவர் நன்றாக ஒழுகார். [மற்று-அசை].

(க-து). தேவா தின்றாலும் வேம்பின் இயற்கை மாறாது: நல்லேர் நட்பாலும், பிறரை நிந்தைகூறும் தீயோ ரியற்கை மாறாது. ஆகையால் தீயவரை உறவாக நம்பாதொழிக.

பிரதிபேதம்—எற்றே அவரைத . மற்றவர்வாய், யாவரே வேண்டினும் நன்கொழுகார்

“தக்காரும் தக்கவ ரல்லாரும் தந்நீர்மை

எக்காலும் குன்றல் இலராவார்—அக்காரம்

யாவரே தின்னிணும் கையாதாம்: கைக்குமாம்

தேவரே தின்னிணும் வேம்பு”—நாலடியார்.

96. தீயொழுக்கம் திருந்தாமை

காடுறை வாழ்க்கைக் கருவினை மாக்களை

நாடுறைய நல்கினும் நன்கொழுகார்.—நாடொறும்

கையுள தாகி விடினும் குறும்பூழ்க்குச்

செய்யுள தாகு மனம்.

121

(ப-பொ). காடுறையும் வாழ்க்கையை யுடைய கொலைத் தொழிலையுடைய மாக்களை நாட்டின்கண் உறைய ஒருவர் நல்கினும், கொலைத்தொழில் முதலானவற்றைத் தவிர்த்து நன்றாக ஒழுகமாட்டார்: நாடொறும் கையுள மருவி வளரினும் குறும்பூழ்க்குச் செய்யின்கண்ணே உறையவேண்டும் மனமே உள்ளதுபோல.

(ப-ரை). நான்தொறும் கை உளதாகிவிடினும்-நாடொறும் கையுளே பொருந்தி வளர்ந்தாலும், குறும்பூழ்க்கு-காடைக்கு, மனம்-மனமா

னது, செய் உளதாகும்-வயலில் வசிப்பதிலேயே பொருந்தியிருக்கும். (அதுபோல), காடு உறை வாழ்க்கை கருவினை மாக்களை - காட்டில் வசிகும் வாழ்க்கையையுடைய கொலைத்தொழிலு மேற்கொண்ட மாக்களை, நாடு உறைய நல்கினும்-நாட்டின்கண் வசிக்க ஒருவர் இடம் கொடுத்தாலும், நன்கு ஒழுகா-(கொலைத்தொழில் முதலானவற்றை ஒழித்து) நன்றாக ஒழுகமாட்டா

(க-து). கீழ்மக்களை எவ்விடத்தில் கொண்டு வைத்தாலும் நல்லொழுக்கம் உண்டாகாது சன்மவாசனை நீங்குவது அரிது. என்ன செய்தாலும் கீழ்மக்கள் திருந்தப்பெறார் என்பதாம்

97 பழியஞ்சாமை

கருந்தொழில் ராய கடையாயார் தமமேல் பெரும்பழி யேறுவ பேணா.—இரும்புன்னை புன்புலால் தீர்க்கும் துறைவ'மற் றஞ்சாதே தின்ப தழுவதன் கண்.

262

(ப-பொ). கொலைத்தொழில் செய்வாராகிய கீழ்மக்களாயுள்ளார் தம்மிடத்துப் பெரிய பழி வந்தேறுவனவற்றைப் பாதுகாக்கமாட்டார் பெரிய புன்னை புல்லிய புலாலை நீக்கும துறைவனே! அழுவதன் கண் உடைய புன்கண்மையைத் தின்பது அஞ்சாதே, அதுபோலும்.

(ப-ரை). இரு புன்னை-பெரிய புன்னை, புன் புலால்-புல்லிய புலால் நாற்றத்தை, தீர்க்கும்-நீக்கும, துறைவ-துறைவனே! அழுவதன் கண்-(பெரிய பிராணிகளுக்கு இரையாய் அகப்பட்டு) அழுகின்ற சிறிய பிராணிக குண்டான துன்பத்தைக் கண்டு, தின்பது-அதைத் தின்னும் பெரிய பிராணி, அஞ்சாது-அததுன்பத்துக் கஞ்சி அநதப் பிராணியைத் தின்னாமல் விடாது கரு தொழிலராய கடையாயார் - கொலைத்தொழில் செய்பவரான கீழ்மக்கள், தமமேல் ஏறுவ பெரும்பழி-தம்மீது வந்தேறுவனவான மிகக் பழிகளை, பேணார் - (வராதபடி) பாதுகாக்க மாட்டார்.

(க-து). கொலைத்தொழில் செய்யும் கீழ்மக்கள் தமக்கு வரும் பழிக்கு அஞ்சி அவ்விழிதொழிலைச் செய்யாமல் விடார்.

98. பழியில் மிக்கெழுதல்

மிக்க பழிபெரிதும் செய்தக்கால் மீட்டதற்குத்
தக்க தறியார் தலைசிறத்தல்,—எககர்
அடுமபலரும் சேர்ப்ப! அகலுணீ ராலே
துடும்ப லெறிநது விடல்.

202

(ப--பொ). தாம் மிக்க பழியை மிகவும் செய்தால் பின்னை
அது தீர்க்கதக்கதனை அறிநது ஒழுகாது அப்பழி வருவன
வற்றிலே மிக்கொழுதல. மணலின்மேலே அடுமபு அலரும்
சேர்ப்பனே! ஊவாரி நீரிலே உடம்பு தூய்மைபெறுதற்குக்
குளித்துத் தினேத்ததனோ டொக்குமு. [அல்லதூஉம அகலி
னீரின்கண் தினேத்ததனை ஏய்க்குமு].

(ப--ரை) எககர் அடுமபு அலரும் சோப்ப - மணலின்மேலே
அடுமபு அலரும் சோப்பனே! மிக்க பழி பெரிதும் செய்தக்கால்-தாம்
மிக்க பழியை மிகவும் செய்தால், மீட்டு அதற்கு தக்கது அறியா-
பின்னை அதனைத் தீர்க்கதக்கதனை அறிந்தொழுகாமல், தலைசிறத்தல்-
அப்பழி வருவனவற்றிலே மிக்கொழுதலானது, அகலுள் நீராலே-
ஊவாரி நீரிலே, துடும்பல் எறிந்துவிடல் - உடம்பு சுத்தம் பெறுதற்-
குக் குளித்துத் தினேத்ததனோ டொக்குமு [(ஊ)வாரி - வெள்ளம்].

“அதற்குத் தக்கது” எனபது பிணிககு மருந்து என்பது போல்
வேற்றுமை மயக்கம்.

(க-து) செய்த பழியை நீக்க வகையறியாமல் பின்னும் பழியிலே
மிக்கொழுதல், முன்னமே அசுத்தமானவன் ஊவாரி நீரிலே நீராடி
னதை ஒக்கும்

99 கள்ளினைக் கண்டு களித்தல்

மாணப் பகைவரை மாறொறுக் கல்லாதார்
பேண துரைக்கும் உரைகேட் டுவந்ததுபோல்,
ஊணர்ந் துதவுவதொன் றில்லெனினும் கள்ளினைக்
காணக் களிக்கும் களி.

256

(ப--பொ). தமமோடு மாட்சிமையில்லாத பகைவரை அவர்க்கு மாறாய் நின்று ஒறுக்கமாட்டாதார், அவரைப பாதுகாவாதே பிறா இகழ்நதுரைகுகும் உரை கேட்டு இன்புற்றுச் சிலர் உவப்பதுபோலே, தனக்கு ஊண் சிரமப உதவுவதொன் றில்லையாயினும் கள்ளிருந்ததனைக் கண்டால் களிகுகும் களிமகன்.

(ப--ரை) மாண்பகைவரை - மாட்சிமையில்லாத பகைவரை, மாறு ஒறுக்கல்லாதார் - அவருக்கு மாறாக நின்று தண்டிக்கமாட்டாதார், பேணுது - அவரைப பாதுகாவாமல், உரைகுகும் உரை - பிறர் இகழ்நது சொல்லும் வார்த்தையை, கேட்டு-கேட்டு, உவந்ததுபோல்-சிலர் உவப்பதுபோல், ஊண் ஆரந்து உதவுவது ஒன்று இல்லெனினும் - தனக்கு உணவாக நிரமபும் தனமை இல்லையாயினும், கள்ளினை காணு - (தன் எதிரில்) களைக கண்டால், களி-களிமகன், களிகுகும் - உண்டானைப் போலக் களிகுகும்

(க-து) அடக்கமுடியாத தம பகைவரை ஒருவர் இகழ்ந்துரைக்கக் கேட்டால், தாம் பெறலான நன்மை ஒன்றும் இல்லையாயினும், அதனைக் கேட்டபோது நன்மை யடைந்ததுபோலச் சிலர் உவகையடைவார் அங்ஙனமே களிமகன் தன்னெதிரில் கள்ளிருக்கக் கண்டால், அது தனக்கு உணவாக நிரம்புவதொன் றன்றாயினும், அதனை உண்டதுபோல் களிப்படைவான்

100. ஒறுத்தாலும் தீமை ஒழியாது செய்தல்

உழந்ததூஉம பேணு தொறுததமை கண்டும்
விழைநதார்போல் தீயவை பின்னரும் செய்தல்,
தழங்கண் முழுவிரங்கும் தண்கடற் சேர்ப்பு'
முழங்குறைப்பச் சாணீளு மாறு.

211

(ப--பொ). முன்னர்த தாம் செய்த சில பிழை கண்டால் அவற்றைப் பேணுதே, தமமோடு வருந்திப் போந்த பழைய நட்பும் பாராதே, தமமை ஒறுத்தது கண்டிவைத்து, பின்னையும் அவர் தம்மை விரும்பினார்போலத் தீயவற்றைச் செய்

தல், தழங்கும் கண்ணையுடைய முழவுபோல ஆரவாரிகும குளிர்ந்த கடற்சேர்ப்பனே! சாண் நீளமா யிருப்பதொன்றைக் குறைத்த பின்னா அது முழநீளமாக நீளும் என்று கோடல் போலும்.

(ப-ரை). தழங் (கு) கண் முழவு இரங்கும் - ஒலிகும் கண்ணையுடைய முழவுபோல ஆரவாரிகும, தண்கடல சோப்ப-குளிர்ந்த கடற்சேர்ப்பனே! உழந்ததும் பேணுது - தம்மொடு வருந்திப்போந்த பழைய நட்பும் பாராமல், ஒறுத்தமை கண்டும் - தம்மை ஒறுத்ததைக் கண்டிருந்தும், பின்னரும்-பின்னையும், விழைந்தார்போல் - அவர் தம்மை விருப்பினவாபோல், தீயவை செய்தல்-தீயவற்றைச் செய்தல், சாண் குறைப்ப முழம் நீளும் ஆறு-சாண் நீளமா யிருப்பதொன்றைக் குறைத்தபின்னா அது முழநீளமாக நீளுவது போலும்.

(க-து) சாண் குறைத்தாலும் அவ்வளவோ டொழியாது மீண்டும் முழம் வளாதலான பொருள்போல, ஒறுத்தாலும் அவ்வளவோ டொழியாது மீண்டும் தீமை செய்வர் கீழோ

பிரதிபேதம் — பேணொறுத்தமை.... ..முழவியம்பும்.....
முழங்குறையச்

101. எக்காலமும் பாவமே செய்தல்

அல்லவை செய்ப அலப்பின்: அலவாக்கால்

செல்வ தறிகல ராகிச் சிதைத்தெழுப:

கல்லாக் கயவர் இயல்.போல் நரியிற் கூண்

நல்யாண்டும் தீயாண்டு மில்.

290

(ப--பொ). பாவங்களைச் செய்துண்பார் வறுமை உற்ற விடத்து: அஃதன்றிச் செல்வம் உற்றவிடத்து மறுமைக்குச் செல்லும் வழி அறியாராகித் தருமத்தைக் கெடுத்தொழுகுவர்: இது கல்லாக் கீழ்மக்க ளியல்பு. நரியிற் குணவு பெறுதல் நல்யாண்டும் உணவுபோம் தீயாண்டும் இல்லை, அது போல.

(ப-ரை). அலப்பின்-வறுமையுற்றால், அல்லவை செய்ப-பாவங்களைச் செய்துண்பார்: அலவாக்கால் - வறுமையின்றிச் செல்வம் பெற்றால், செல்வது அறிகலராசி-மறுமைகருச் செல்லும் வழியை அறியா ராகி, சிதைத்து எழுப-தருமத்தைக கெடுத்தொழுருவா: கல்லா கயவர் இயல்-இது கல்லாத கீழ்மக்களது இயல்பு. நரியிற்கு ஊண் நலயாண் டும் தீயாண்டும் இல் போல் - இது நரிகு உணவு பெறுதலான நல்ல காலமும் உணவு பெறாத கெட்ட காலமும் இல்லையாதல் போலும். [யாண்டு - காலம்].

(க-து). நரிகு கீழ்மகால மென்பதும் கூாமகால மென்பதும் இல்லை: எக்காலத்தும் பிணமுதலியவற்றைத் தின்று உயிவாழும் கயவருக்கு வறுமைககாலமென்பதும் செல்வககாலமென்பதும் இல்லை: எக்காலத்தும் பாவங்களையே செய்தொழுருவா

102. எல்லாராலும் கீழோர் அறியப்படுதல்

கூர்நிவி னார்வாய்க் குணமுடைசசொல் கொள்ளாது
காரறிவு கந்தாக் கடியன செய்வாரைப்
பேர்நியா ராயின பேதைகள் யாருளரோ?
ஊர்நியா மூரியோ இல்.

351

(ப--பொ). உண்மை ஞானம் உடையார் வாயால் சொல்லும் பழிபாவ மஞ்சம குணத்தையுடைய சொல்லை உட்கொள்ளாது, அஞ்ஞானமே துணையாகக் கொண்டு, கடியன வாகிய தீங்குகளைச் செய்வாரைப் பேர்நியாதே இருக்குமவ ராகிய அறிவிலாதார் உலகத்துள் யாவர்? உளஞ்ஞரிலே வாழ்வார் அறியாத உழாத மூரியெருது இல்லை [அதுபோலக் கயவர் எல்லாராலும் அறியப்படுவர்].

(ப-ரை). கூர் அறிவினார்-உண்மை ஞானம் உடையார், வாய்வாயால் சொல்லும், குணம் உடை சொல்-(பழிபாவம் அஞ்சம்) குணத்தையுடைய சொல்லை, கொள்ளாது-உட்கொள்ளாது, கார்அறிவு - அஞ்ஞானமே, கந்து ஆ(க) - துணையாகக் கொண்டு, கடியன செய்வாரை-கடியனவாகிய தீங்குகளைச் செய்வாரை, பேர் அறியாராயின பே

தைகள்-பேரூறியாதவராகிய அறிவிலா, யாா உளர் - உலகத்தள் எவா உள்ளார்? ஊா அறியா மூரியோ இல்-ஊரிலே வாழ்வாா அறியாத உழாத மூரியெருது இல்லை [ஓ-ஓ-அசை]

103. நீசரில் நல்லா இல்லாமை

நிரந்து வழிவந்த நீசரு ளெல்லாப.

பாநதொருவர் நாடுங்கால் பண்புடையா தோன்றா.

மாமபயில் சோலை மலைநாட' என்றா

குாங்கினுள நன்முகத்த வில்.

53

(ப--பொ). இடையறாது குடியாகப் பிறந்துவந்த கீழ்மகக ளுள்ளெல்லாம பாந்து ஆராயுங்கால் பண்புடையா ளொருவா தோன்றார்' மாமபயில் சோலை மலைநாடனே' குாங்கினத்தில் நன்முகத்தவா யுள்ள குாங்குகள இல்லை. அதுபோல.

(ப--ரை) மாம பயில் சோலை மலைநாட-மாங்கள் உள்ள சோலைகள பொருந்திய மலைநாடனே' என்றும்-எககாலத்தும், குாங்கினுள-குாங்கினத்தில, நல்முகத்த - நல்ல முகமுள்ள குாங்குகள, இல - இல்லை (அதுபோல), நிரந்து வழிவந்த நீசருள எல்லாம்-இடையறாமல் குடியாகப் பிறந்துவந்த கீழ்மகக ளெல்லாருள்ளும், பாந்து நாடுங்கால் - பாந்து ஆராயுங்கால், பண்புடையா ஒருவர் - குணமுள்ளவா ஒருவரும், தோன்றா-காணப்படார்

(க-து) குாங்கு முகமெல்லாம ஒரு முகம்: நீசர் அனைவரும் ஒரு தன்மையரே குாங்குகளில் நல்லமுக முள்ளது ஒன்றுதானும் காணக்கிடைக்காது நீசரில் நல்லோ ஒருவரும் காணப்பெறா

பழமொழி—One devil is like another.

104. தீயாரைப் பெருக்குதலின் தீமை

ஊழாயி னாரை களைந்திட் டுவாத

கீழாயி னாரைப் பெருக்குதல்—யாழ்போலும்

தீஞ்சொல மழலையாய்! தேனார் பலாக்குறைத்துக்

காஞ்சிறை நட்டு விடல.

371

(ப-பொ). முறைப்படவே தமக்கு நலவழி ஒழுக்குவா
கைக் கைவிட்டுத் தமக்கு ஓரிடா வந்துறறல உதவியாகாத
கீழமக்களாயினுரை ஆக்கச்செய்தல், யாழ்ப்போலும் இனிய
சொல்லையுடையாய்' தேன் நிறைந்த பலாமாததை வெட்டிக்
காஞ்சிமாததை வைத்தாகும் தன்மை போலும்.

(ப-ரை) யாழ்ப்போலும் தீம் சொல் மழலையாய் - யாழ்ப்போலும்
இனிய மழலைய சொல்ல யுடையாய்' ஊழாயினுரை களைநதிட்டு-
முறைப்படவே தமக்கு நன்மையாகிய வழியிலே ஒழுக்குவாரை கை
விட்டு, உதவாத கீழாயினுரை பெருக்குதல் - (தமக்கு ஒரு துன்பம் வந்
துற்றால்) உதவியாகாத கீழமக்களை மிகுவித்தல், தேன் ஆர் பலா
குறைதது-தேன் நிறைந்த பலாமாததை வெட்டி, காஞ்சிரை நட்டு
விடல் - எட்டிமாததை வைத்து வளாகும் சன்மையை ஒருகும்

(க-து) நல்லாரை கைவிட்டுத் தீயாரை பெருக்குதல், பலா
வை வெட்டியெறிந்து எட்டியை வளர்ப்பது போலாம்.

105. பெரியோ சிறப்புக்குச் சிறியோ அருகராகாமை

பெரியார்க்குச் செய்யும் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல், - பொறிவண்டு
பூமேல் இசைமுாலும் ஊர' அதுவன்றே
நாய்மேல் தவிசிடு மாறு.

75

(ப-பொ). பெருமைக்குணம் உடையார்க்குச் செய்யக்
கடவ சிறப்பினை விருமபிச சிறுமைக்குணம் உடையார்க்குச்
செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேல் படிந்து இசைமுாலா
நின்ற ஊரனே' அதுவன்றே குதிரைமேல் இடக்கடவ பண்
ணியை நாய்முதுவில் இடுகொறி.

(ப-ரை) பொறிவண்டு பூமேல் இசை முாலும் ஊர-பொறிவண்டு
பூமேல் படிந்து இசை இசைக்காரின்ற ஊரனே' பெரியார்க்கு செய்
யும் சிறப்பினை-பெருமைக்குணம் உடையார்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்
பினை, பேணி-விரும்பி, சிறியார்க்கு செய்துவிடுதல் அது - சிறுமைக்

ருணம் உடையார்க்குச் செய்துவிடுதலானது தவிசு-குதிரைமேல் இம் தலான கல்லணையை, நாய்மேல் இடுமாறு அனரே-நாய் முதுகில் இடுவதாக மன்றே.

(க-து). பெரியோருக்குச் செய்யத்தக்க சிறப்பைச் சிறியோருக்குச் செய்வது பொருந்தாது.

சீவகசிந்தாமணியில், “அடுகளிற் றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந் தவிசு தன்னை ஞமலிமே லிட்டதொககும், கண்ணகன் ஞாலங் காததல் எனக்” கெனக் கட்டியங்காரன் சச்சந்தனிடம் கூறுகின்றனன்

106. குடியாகாமை

பேதுறவு தீர்ப பெருக்கத் தலையளித

தாசறு செய்யாராய் ஆற்றப பெருகினும்

மாசற மாண்ட மனமுடைய ராகாத

கூதறைக ளாகார் குடி.

360

(ப-பொ). துன்பம் நீங்குமாறு மிகத் தலையளி செய்து குற்றமற்றவைகளைச் செய்யாராய் மிகப் பெருகினும், குற்றமற்ற மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தையுடைய ரல்லாத முறைமையின் ஒழுகார் தங்குடியிற் படார்.

(ப-ரை) பேதுறவு தீர-துன்பம் தீருமாறு, பெருக்க தலையளித்து-மிகவும் காத்து, ஆச அறு - குற்றம் நீங்கியவற்றை, செய்யாராய் - செய் தொழுகாதவராய், ஆற்ற பெருகினும் - மிகப் பெருகினும், மாச அற-குற்றமற்ற, மாண்ட மனம் உடையராகாத கூதறைகள் - மாட்சிமைப்பட்ட மனத்தையுடைய ரல்லாத கீழோர், குடி ஆகார் - தம் குடியிற் படார்.

..கூதறை-(கிழியல் - கூட்டற்றது-இழிந்தது) - முறைமையின் ஒழுகாதவர்.

(க-து). மாட்சிமைப்பட்ட மனமில்லாத கீழோர் மிக்க செல்வம் பெறினும் நற்குடியிற் பட்டவ ராகார்.

4. கீழ்மக்கள் செய்கை

107 பெரிபோரை அடாத வார்த்தை சொல்லுதல்

நெறியா லுணராது நீர்மையு மின்றிச்,
சிறியார், எளியரா லென்று—பெரியாரைத்
தங்கணர் வைத்துத் தகவல்ல கூறுதல்,
திங்களை நாய்குரைத தற்று.

149

(ப-பொ). நெறிமையால் உணராதே தகுதியும் இன்றிப் பெரியாரை எளியரென்று கருதி, சிறியார் தங்கட்கு நேராகக் கொண்டு பெரியார்க்குத் தகவல்லாதன கூறுதல், திங்களை நாய்குரைததாற்போலும்.

(ப-ரை) பெரியாரை-பெரியாரை, சிறியா-சிறியார், நெறியால் உணராது - நெறியால் உணராமல், நீர்மையும் இன்றி - தகுதியில்லாமல், எளியா என்று - எளியரென்று எண்ணி, தங்கள் நேர் வைத்து - தங்களுக்குச் சமமானமாகக் கொண்டு, தகவு அல்ல கூறுதல் - தகுதியில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுதல், நாய் திங்களை குரைத்தற்று - நாய் சந்திரனைப் பார்த்துக் குரைத்தாற்போலும் [ஆல்-அசை]

(க-து). பெரியோரைப் பார்த்துக் கீழ்மக்கள் அடாதன சொல்வது சந்திரனைப் பார்த்து நாய்குரைப்பது போலும்.

கீழ்மக்கள் தகுதியில்லாத வார்த்தை உரைப்பக் கேட்டும் பெரியோர் அவ்வார்த்தையைப் பொருட்டுசெய்யா அது அவருடைய பெருந்தகைமை. இங்ஙனம் உரைப்பது இவருடைய இழிதகவு.

பழமொழி.—சந்திரனைப் பார்த்து நாய்குலைத் தாவதென்ன? The moon does not heed the barking of dogs.

108. தூர்ப்போதனை செய்தல்

மறுமைமொழி னுண்டோ மனப்பபட்ட எல்லாம்
பெறுமாறு செய்ய்மினென் னாரே—நறுநெய்யுள்
கட்டி யடைபுயைக் களைவித்துக் கண்ணொரிஇ
இட்டிகை தீற்று பவர்.

158

(ப-பொ) ‘மறுபிறப்பு எனபதொன் றுண்டோ? மனத தால் காதலித்தனவற்றை யெல்லாம துகரப்பெறு மாற்றைச் செய்ம்மின்’ என்று ஒருவர்க்கு உறுதியாக உணர்ச் சொல்லு வார், நறுநெய்யுள்ளே தோய்த்த பாகுபெய்த அடையை நுக ராமல் காத்துக் கண்ணினைச் சொருகுவித்து ஒருவனை இட்டி கையைத் தீற்றுவிப்பாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை) ‘மறுமை ஒன்று-மறுமையென்ப தொன்று, உண்டோ உளதோ’ மனப்பட்டது எல்லாம்-மனத்தால் விரும்பின எல்லாவற்றை யும், பெறும் ஆறு-அதுபவிக்கப்பெறும் விதத்தை, செய்ம்மின்-செய்யுக கள்,’ எனபார் - என்று மறறவர்க்கு உறுதியாக உபதேசிப்பவா, நறுநெய்யுள் கட்டி அடையை-வாசனையுள்ள நெய்யுள் தோய்த்த பாகு பெய்த அடையை, களைவித்து - உண்ணாமல் காத்து, கண்சொரீஇ - கண்ணினைச் சொருகுவித்து, இட்டிகை தீற்றுபவர் - ஒருவனை இட்டி கையை உண்பிப்பவரோ டொப்பா [ஏ-அசை] இட்டிகை-செங்கல்

(க-து) “மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியங்களைச் செய்க” என்று வற்புறுத்தாமல், “மறுமையென்ப தொன்றிலலை மனம் விரும் பினபடி செய்க” என்று தூப்போதனை செய்வோ, ஒருவரது கண்ணை மூடுவித்து அவரைப் பணிகாரம் உண்ணாமல் காத்துச் செங்கலலை உண்பிப்பவரோ டொப்பா

109 நன்மை செய்தவா இடருறுதல்

கண்ணில் கயவர் கருத்துணர்நது கைமிக
நண்ணி யவர்க்கு நலனுடைய செய்பவேல,
எண்ணி, இடர்வரும் என்னார், புலிமுகக
துண்ணி பறிதது விடல்

74

(ப-பொ). கண்ணோட்ட மில்லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின் கண் விருமபிய துணர்ந்து செயல்மிக்கு அவரோடு நன்பு கொண்டு நன்மையாயின செய்வாராயின், ஆராய்ந்து இது செய்தால் நமக்கு இடர்வரும் என்னாதே, புலிமுகத்தின் உண் ணியை அருளிநாலே பறித்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கண் இல் கயவர் கருதது உணர்ந்து-கண்ணோட்ட மில்
 லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின்கண் விரும்பியதை அறிநது, கை மிக
 நண்ணி-செயல்மிக்கு அவரோடு நண்புகொண்டு, இடா வரும எனனார்-
 (இது செயதால்) துன்பம் உண்டாகும் எனறெண்ணாராய், அவர்க்கு
 நலன் உடைய எண்ணி செயபவேவ-அவர்க்கு நனமையாயினவற்றை
 ஆராயந்து செய்வாராயின, (அது), புலிமுக்கது உண்ணி பறிதது
 விடல் - புலிமுக்கத்தில் உள்ள உணணியை (அருளிஞாலே) பறித்
 ததனோடொகும்

உண்ணி - (உண்பது) - இரத்தத்தை உண்ணும் பூசசி tick.

(க-து) புலிமுக்கத்தில் உள்ள உணணியை அருளிஞால் பறிககப்
 புகுவோர் புலியால் கொலையுண்பா கயவர்க்கு இரங்கி நனமைசெய்
 யப் புகுந்தவா அவரால் துன்பமடைவா

110) தம்பொருட்டு வருந்தினாக்கும் வயப்படாமை

திருநதாயீ ஆர்வத்தை தீமை யுடையார்

வருந்தினு ரென்றே வயப்படுவ துண்டோ?

அரிந்தரிசால் பெய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும்

பொருந்தாமண் னுகா சுவர்.

4)

(ப-பொ). அவர்மேல் ஆர்வத்தை விட்டுத் திருநதாயீ நீ
 ரெஞ்சமே! நமமேல் தீயமனதையுடையார் இவா வருந்தினு
 ரென்று வயயாவ துண்டோ? அரிதானே அரிந்துபெய்து சேரக்
 கூட்டியவிடத்தும் சுவரெடுக்கின்ற பொழுதே பொருந்தாத
 மண் பின்னை! பொருந்திச சுவராகாததுபோல், அவரும்
 பொருந்தார்.

(ப-ரை) நீ-ரெஞ்சமே நீ, ஆர்வத்தை திருந்தாய்-அவர்மேல் ஆசை
 யைவிட்டுத் திருந்துக பொருந்தா மண் - (சுவர் எடுக்கின்றபோதே,
 பொருந்தாத மண், அரிசால் அரிந்து பெய்து - அரிதானே அரிந்து
 கலந்து, அமையக் கூட்டியக்கண்ணும் - சேரவமையக் கூட்டிய விடத்
 தும், சுவா ஆகா - பின்னைப் பொருந்திச சுவராகாது. (அதுபோல்),
 தீமை உடையார் - நம்மேல் தீய மனத்தையுடையார், வருந்தினார் ஏ

என்று இவர் தம்பொருட்டு வருந்தினாரே என்று நம்மேல் இரங்கி, வயப்படுவது உண்டோ-வசமாகிப் பொருந்துவ துண்டோ? பொருந்தாரா. [அரிதாள்-ஓட்டு - கதிர்கொய்த தாள்].

(க-து) 'இவர்நம்பொருட்டு வருந்தினாரே' என்றிரங்கிக் கீழ்மககள் நமக்கு வசமாகி மனம்பொருந்தி நடவார் ஆகவே அவர்மேல் ஆசை வைப்பது வீணே

111 விலக்குவார்மேல் வெகுண்டெழுதல்

குலத்துச் சிறியார் கலாந்தணிப்பான் புக்கு
விலக்குவார் மேலும் எழுதல்—நிலத்து
நிலையழுங்க வேண்டிய புடைத்தக்கால் வெண்மாத
தலைகீழாக் காதி விடல். 300

(ப-பொ). பிறரோடு தாம்கொண்ட கலாத்தைத் தணிக்கல் வேண்டி இடைப்புக்குது விலக்குவார் மேலும் குலத்தாற் சிறியார் வெகுண்டெழுதல், நிலத்தின்கண் ஓடாதே நிற்கின்ற நிலை தவிரவேண்டி இருந்தவன் மத்திகையால் புடைத்தால் கற்பனை கொள்ளாதே வெள்ளிய மாவேறியவன் தலைகீழாக விழுவதனோடொக்கும்.

(ப-ரை) கலாம் தணிப்பான் புக்கு விலக்குவார்மேலும்-பிறரோடு தாம்கொண்ட பகையைத் தணிக்கல்வேண்டி இடைப்புக்குது விலக்குவார்மேலும், குலத்து சிறியார்-குலத்தால் சிறியார், எழுதல் - வெகுண்டெழுதலானது, நிலத்து நிலை அழுங்கவேண்டி - நிலத்தின்கண் ஓடாமல் நிற்கின்றநிலை தவிரவேண்டி, புடைத்தக்கால் - இருந்தவன் சாட்டையால் அடித்தால், வெண்மாதலைகீழாக் காதிவிடல் - சவாரிபண்ணக் கற்றுக்கொள்ளாமல் வெள்ளிய குதிரை ஏறியிருப்பவன் தலைகீழாக விழுவதனோடொக்கும்

கோபத்தை அடக்கமுடியாத கீழ்மகனுக்குச் சவாரிபண்ணக் கற்காதவன் உவமானம்.

(க-து) ஓடாது நிற்கும் சூதிரையை அடித தோட்டினபோது, சவாரிபண்ணக கற்காதவன் தலைகீழாக விழுந்து இடர்ப்படுவதுபோல், நான் பிறரிடம் பகைகொண் டிருந்தபோது, கீழ்மகன் தன்னைத் தணிக்க வந்தவன்மீது வெகுண்டெழுந்து துன்பமடைவான்

காதுதல் வருத்துதல் என்று பொருள்படுதலால், சவாரிபண்ணத் தெரியாதவனைக் சூதிரை தலைகீழாகத் தள்ளி வருத்துவதுபோல், கீழ் மகன், தன் கோபத்தைத் தணிக்க வந்தவன்மீது வெகுண்டெழுந்து, அவனை வருத்துவான் என்று பொருள்கொள்வதும் பொருந்தும்.

112 கீழ்மக்களை முனிவித்த லாகாது

சொல்லெதிர்த்து தம்மை வழிபட் டொழுகலாய்க்
கலவெறிந்தாற போலக் கலாந்தலைக் கொள்வாரை
இலலிருந் தாறற முனிவித்தல், உளவிருந
தச்சாணி தாங்கழிக்கு மாறு.

276

(ப-பொ). தம்முடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டு தம்மை வழிபாடு செய்கலாய்க் கல்லை யெறிந்தாற்போலே சில வார்த் தைகளைச் சொல்லி மாறுபாடு கொள்வாரை, அவர்களில்லின் கண்ணே இருந்து தாம் அவரை முனியப்பண்ணுதல், தேரி னுள்ளேயிருந்து அச்சாணியைத் தாம் கழிக்கு மதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) சொல் எதிர்த்து-தம்முடைய சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டு, தம்மை வழிபட்டு ஒழுகலாய் - தம்மை வழிபாடு செய்யாராய், கல் எறிந்தாற்போல - கல்லை எறிந்தாற்போல, (சில வார்த்தைகளைச் சொ ல்லி) கலாம தலைகொள்வாரை - மாறுபாடு கொள்வாரை, இல் லிருந்து-அவர்களுடைய இல்லின்கண்ணே இருந்து, ஆற்ற முனிவித் தல்-தாம் அவரை மிகவும் கோபிக்கும்படி செய்தல், உள் இருந்து-தேரின் உள்ளே இருந்து, அச்சாணி - அச்சாணியை, தாம் கழிக்கும் ஆறு- தாமே கழிக்ருமதனோ டொக்கும்

(க-து) கடுமையான வாத்தை சொல்லி விரோதங் கொள்பவரை அவருடைய வீட்டிலிருந்து கோபமுள்வித்தலானது, தேரிலிருந்து கொண்டே ஒருவர் அச்சாணியைக் கழற்றிவிடுவதற்கு ஒப்பாகும்

இச்செய்கை தாமே கேட்டதைத் தேடிக்கொள்வதாகும் என்பதாம்.

113. கீழ்மக்களோடு உடனுறைத லாகாது

நாணர் பரியார் நயனில செய்தொழுதும்
 பேணு அறிவிலா மாக்களைப் பேணி
 ஒழுக்கி அவரோடு உடனுறை செய்தல்,
 புழுபெய்து புண்பொதியு மாறு.

142

(ப-பொ). பழிநாணது, பிறர்மேல் அனபினறி, நன்மையிலாதனவற்றைச் செய்தொழுதும் பிறரால் விருமயப்படாத அறிவிலாத மாக்களை விரும்பி நடாததி, அவரோடு தாம் உடனுறைதலைச் செய்தல், சிலபுழித்திய புழுவை உள்ளே பெய்து தம புண்ணைப் பொதிந்ததனோடு டொகுகும்.

(ப-ரை) நாணா - பழிககு நாணமல், பரியா - பிறாமேல் அனபுகொள்ளாமல், நயனில செய்தொழுதும் - நன்மையில்லாதனவற்றைச் செய்தொழுதும், பேணு - பிறரால் விருமயப்படாத, அறிவிலா மாக்களை - அறிவில்லாத மக்களை, பேணி ஒழுக்கி - விருமயி நடத்தி, அவரோடு உடனுறை செய்தல் - தாம் அவரோடு உடனுறைதலைச் செய்தல், புழு பெய்து-புழுவை உள்ளே பெய்து, புண்-தம புண்ணை, பொதியும் ஆறு - மூடிவைத்ததனோடு டொகுகும்

(க-து). கீழ்மக்களோடு ஒன்றாக வசித்தல் புழுவை உள்ளே விட்டுப் புண்ணை மூடிவைத்ததனோடு டொகுகும் அதனால் பொல்லாங்கு விளையும் என்பதாம்

“உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட்
 பாம்போடு உடனுறைந் தற்று” — திருக்குறள்

114. தன் சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுத்தல்

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுதும் பேதைதன்
 சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும் --நல்லாய்'
 மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
 நுணலுந்தன் வாயால் கெடும்.

184

(ப-பொ). நன்மையிலாதனவற்றைப் பிறரைச் சொல்லிக் கரந்தொழுதும் பேதை, தான் சொல்லும் சொல்லாலே

தன்னைத் துயரினகண் அகப்படுக்கும நல்லாய்! மணலுள்ளே முழுகியே ஒளித்துறையும் துணலும் தன குலைக் காட்டித் தன் வாயாலே தன்னைத் தினபாாகு அகப்படும. அது போலும்.

(ப-ரை). நல்லாய-நல்லாய்! மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும் துணலும் - மணலுள்ளே முழுகி ஒளித்து உறையும் தவளையும், தன் வாயால் கெடும் - தன குலைக் காட்டித் தன் வாயாலே தன்னைத் தினபாாகு அகப்படும. (அதுபோல), பொல்லாத சொல்லிமறைந்து ஒழுக்கும பேதை பற்றைப் பொல்லாதனவற்றைச் சொல்லி ஒளித்தொழுகும் அறிவிலான, தன் சொல்லாலே - தான சொல்லும் சொல்லாலே, தன்னை துடாடப்படுகும் தன்னைத் துன்பத்தினகண் அகப்படுகும்

(க-து) மணலில் பறைசூடுகுகின்ற தவளையானது சுமமாவிராமல் கத்தித் தான தூடுகுகிற இடத்தைத் தானே வெளியிடுதலால், தன்னைத் தினனும் தானை அறிந்துவந்து தன்னைப் பிடித்து விழுங்குவதற்கு இடமுண்டாதபோல, மூடன சுமமாவிராமல் புறங்கூறித் தன்னியல்பைத் தானே வெளியிடுதலால் சீகுகுகள் வந்தடைந்து தன்னைக் கெடுக்க இடமுண்டாகின்றது

பழமொழி — தவளையம் தன் வாயால் கெடும். Birds are entangled by their feet, and men by their tongues.

115. புறங்கூறுவா திருந்தாமை

தாக்குற்ற போழ்தில் தமரேபோல் நனகுரைத்துப்
போக்குற்ற போழ்திற் புறனழீஇ மேன்மைக்கண்
நோக்கற நவரைப் பழித்தலென்? என்னுணும்
மூக்கற்ற தற்கில பழி.

250

(ப-பொ). யாவொருவரைத் தலைப்பட்ட பொழுதின்கண் அவர்க்கு நட்பாயினரைப் போல நன்றாகப் புகழ்ந்துரைத்து, மற்றவர் அவ்விடத்துரின்று சீங்கியபொழுது புறங்கூறுதலை யுடையராய், இவர் மேன்மைக் குணத்தின்கண் உள்ளாரா

யிருந்தாரென்று ஒருவரால் விசாரிக்கப்படாதவரைப் பழித்துச் சொல்வது என்னை? எப்படியானாலும் மூக்கற்றதற்குப் பழியில்லை, அதுபோல.

(ப-ரை). என்னும் - எப்படியானாலும், மூக்கற்றதற்கு பழி இல் - மூக்கற்றதற்குப் பழிப்பில்லை (அதுபோல), தாக்குற்றபோழ்தில் - ஒருவரை எதிர்ப்பட்டபோது, தமரேபோல் நன்கு உரைத்து - அவருக்கு நண்பானவர்போல் நன்றாகப் புகழ்ந்துரைத்து, போக்குற்ற போழ்தில்-அவா அவ்விடத்திலிருந்து நீங்கியபோழுது, புறன் அழிஇ-புறங்கூறுதலை யுடையராய், மேன்மைககண நோக்கற்றவரை - மேன்மைக் குணத்தின்கண் நோக்கமில்லாதவரை, பழித்தல் என் - பழித்தலால் பயன் என்ன?

“ (க-து) பழித்தாலும் அற்ற மூக்குப் பற்றாது அங்கனமே, பழித்தாலும் புறங்கூறுவா திருந்தார்

“முன்னின் றொருவன் முகத்தினும் வாயினும்
கன்னின் றருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின்
றிழித்துரைக்கும் சான்றோரை அஞ்சிபே தேவா
விழித்திமையா நின்ற நிலை” —அறநெறிச்சாரம்

பிரதிபேதம்—புறனெழீஇ பழிப்பதென ஒன்றனும்

116. கீழ்மக்களை நாவடக்குதல் முடியாமை

கோவாத சொல்லும் குணனிலா மாக்களை
நாவா யடக்கல் அரிதாகும்.—நாவாய்
கனிகள்போல் தூங்கும் கடற்சேர்ப்பு! வாங்கி
வளிதோட் கிடுவாரோ இல்.

79

(ப-பொ). பொருந்தாதனவற்றைச் சொல்லவல்ல குணனில்லாத மாக்களை நாவினிடத்தை அடக்குதல் பிறர்க்கு அரிதாகும். கள் றுகர்நது ஆடும் கனிகள்போல நாவாய்கள் தூங்கும் கடற்சேர்ப்பனே! காற்றை வாங்கித் தம்முடைய தோள்மேலே இடவல்லா நிலை.

(ப-ரை). களிகள்போல் - கள்ளாண்டு ஆடும் குடியாபோல், நாவாய் தூங்கும் - கப்பல்கள் ஆடும், கடல் சேர்ப்ப - கடற்சேர்ப்பு, 'பேனே' கோவாத சொல்லும் - பொருந்தாதனவற்றைச் சொல்லவல்ல, துணன் இலா மாககளை-குணமில்லாத மாககளை, நாவாய் அடக்கல்-நாவினிடத் தடகருதல், அரிதாதும்-பிறருக்கு அரிதாதும் வளிவாங்கி-சாற்றை வாங்கி, தோட்கு திடுவார் இல் - தோளின்மேல் இடவல்லா இல்லை [ஒ-அசை]

நாவாய - (வாய - இடம்)-நாவினிடம் நாவாய-(நவ்வி - நவ்வு - தோணி) நாவ் - நாவிகா என்னும் வடசொல்லின் திரிவு

(க-து) காற்றை ஒரு கொளகலத்தில் வாங்கித் தோளின்மேல் இடவல்லா இல்லை: அதுபோல வீணவாததை சொல்லும் வீணரை நாவடக்கி யிருக்கச்செய்தல் முடியாது

சாற்றைத் தமவயப்படுத்தி பாளவா இல்லை. சீழ்மக்களுடைய நாவை படக்கி பாளவாரும் இல்லை. ஆரணம்: ஆகாதகாரியம் "காற்றைப் பிடித்துக் கட்டில்டைத்துக் கடியப்படுங், காற்றைக் குரம்பைசெய்வா செய்கைபோலும்" எனபது சிலப்பதிகார வரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

117. வெள்ளரைக் கள்ளராகக் காட்டுதல்

தெரியாதார் சொல்லும் திறனின்மை தீதாய்
பரியார், பயனின்மை செய்து, பெரியார்சொல்
கொள்ளாது, தானதம்மைக் காவா தவர், பிறரைக்
கள்ளராச செய்குறு வார.

310

(ப--பொ). நன்மை தீமை ஆராயாதார் கறபிக்கும் திறனின்மையைத் தீங்கென்று களையாராய், அவர்கள் சொன்ன பயனின்மையைச் செய்து, பெரியார் சொல்லிய உறுதிச் சொற்களைக் கொள்ளாராய், தம்மைத் தாம் பாதுகாவாதவர், நாம் செய்த குற்றத்தைச் சொல்லுகின்ற பிறர் வெள்ளராயினும் அவர்களைக் கள்ளராகச் செய்வார்.

(ப-ரை) தெரியாதா - நன்மை தீமை தெரியாதவா, சொல்லும-
கற்பிக்கும், திறனின்மை - திறப்பாடிவலாத காரியத்தை, தீதா - தீங்கா
மென்று, பரியா களையாராய, பயனின்மை செய்து - அவா
சொன்ன பயனில்லாத காரியத்தைச் செய்து, பெரியார் சொல்
கொள்ளாது-பெரியா சொல்லிய உறுதிச்சொற்களைக் கொள்ளாராய்,
தம்மை தாம் காவாதவர் - தமமைத தாம் பாதுகாவாதவா, பிறரை
கள்ளரா(க) செய்குறுவா (தாம் செய்த குற்றத்தைச் சொல்லுகின்ற)
பிறா (வெள்ளராயினும் அவரைக்) கள்ளராகச் செய்வார்

(க-து) பெரியா சொல்லைக் கொள்ளாமல் அறிவிலா சொல்
லைக் கேட்டு வீணகாரியம் செய்கின்றவா, தமது குற்றத்தை எடுத்துக்
காட்டும் வெள்ளரைக் கள்ளராக எடுத்துக்காட்டுவா

கள்ளராச் செய்குறுவா எனபது ந்ரபராதிகளை அபராதிகளாகக்
கொள்ளும்படி செய்வா எனபதாம்

118. நியாயசபையிலன்றி உண்மையுரையாமை

செய்த கொடுமை யுடையான் அதன்பயம்

எய்த உரையான் இடரினால.-எய்தி

மரிசாதி யாயிருந்த மன்றஞ்சு வாறகுப்

பரிகாரம் பாதொன்று மில்.

333

(ப-பொ). பிறாக்குத் தான் செய்யத்தகாத கொடுமையை
மறையச் செய்தானொருவன், பிறா தன்னை அலைத்து வினாவில்
அவ்வலைப்பிற கஞ்சிச் செய்தபடியை மெய்யாகச் சொல்
லுவானல்லன், மெய்யாகச் சொன்னால் தனக்கு இடராம்
தண்டம் செய்வாராதலான். பலரும் திரண்டிருந்த மன்றி
னைக் கண்டு வெருவித் தான் செய்தபடி சொல்லுவாறகுப் பரி
காரம் யாது நிலை

(ப-ரை). செய்த கொடுமை உடையான் - பிறாக்குத் தான் செய
யத்தகாத கொடுமையை(மறைய)ச் செய்தா னொருவன், அதன் பயம்
எய்த உரையான் - (பிறா தன்னை வருத்திக் கேட்டால் அவ்வருத்தத்
திற் கஞ்சிச்) செய்தபடியை மெய்யாகச் சொல்லான், இடரினால் -

(மெய்யாகச சொன்னால்) தனக்குத் துன்பமாகத் தண்டம் செய்வா ராதலால் மரிசாதியாய் எய்தியிருந்த மனறு அஞ்சுவாறகு - பலரும் திரண்டிருந்த சபையைக் கண்டு பயந்தது தான் செய்தபடி சொல்லுவா னுக்கு, பரிகாரம் யாதொன்றும் இல் - பரிகாரம் யாதும் இல்லை

மரிசாதி - (மரியாதை - கீதிவழி நிறைவு) - நீதி

(க-து) கீழோர் தாம் மறையச் செய்த கொடுமையை நியாய சபை யில் உள்ளபடி சொல்லுவா தண்டம் செய்வாரென்று பிறரிடம் சொல்லலா

119. கீழ்மக்களொழுக்கத்தைப் பலரும் அஞ்சுதல்

முதுமக்க ளன்றி முனிதக்கா ராய

பொதுமக்கள் பொல்லா வொழுக்கம்—அதுமன்னும்

குன்றத்து வீழும் கொடியருவி நன்னடை'

மன்றத்து மையலசேர்ந தற்று.

209

(ப-பொ). அறிவால் நிரம்பிய மக்களன்றி மக்களிற சொல் லப்படாந்து யாவராலும் வெறுக்கத்தக்கவராய்ச் சிறப்பில் லாத மக்களுடைய பொல்லாத ஒழுக்கமாகிய அது, குன் றத்தினின்று வீழும் கொடி தடங்குவது போன்ற அருவியை யுடைய நன்னடை' மன்றத்திலே நின்றொருவன் பித தேறியது போலும்.

(ப-ரை) மன்னும் குன்றத்து வீழும் கொடியருவி நன்னடை— நிலைபெற்ற குன்றத்துநின்று வீழும் கொடி தடங்குவது போன்ற அருவியையுடைய நன்னடை' முதுமக்கள் அன்றி - அறிவால் நிரம் பிய மக்களன்றி, முனிதக்கார ஆய பொதுமக்கள்—யாவராலும் வெறுக்க தக்கவராய்ச் சிறப்பில்லாத மக்களுடைய, பொல்லா ஒழுக்கம் அது—பொல்லாத ஒழுக்கமாகிய அது, மன்றத்து மையல் சேர்ந்தற்று— மன்றத்திலே நின்றொருவன் பிததேறியது போலும்.

(க-து). பிததேறியவனைக் கண்டு பலரும் அஞ்சுவதுபோல், கீழோருடைய பொல்லாத ஒழுக்கத்தைக் கண்டு பலரும் அஞ்சுவர்.

120. கீழ்மக்களில் விலக்கத்தக்கவர்

தருக்கி பொழுதித தகவல்ல செய்தும்,
பெருக்க மதித்தபின் பேணுத செய்தும்,
கரப்புடை யுள்ளங் கணற்று பவரே,
செருப்பிடைப் பட்ட பரல்.

221

(ப-பொ). தகவல்லனவற்றின்மேலே தருக்கியொழுது தலைச் செய்தும், தன்னைப் பிறர் பெருக மதித்த காலத்துப் பிறர் பேணுத வில்லாதனவற்றைச் செய்தும், இவ்வாறு கரப்புடைத்தாகிய உள்ளத்தினை யுடையவராய்ப் பிறரை வருத்துமவர்கள், செருப்பிடைப் பட்ட பரலோ டொப்பா.

(ப-ரை) தகவு அல்ல தருக்கி ஒழுதி செய்தும் - தகுதியல்லாதனவற்றின்மேலே அகங்கரித்தது ஒழுதுதலைச் செய்தும், பெருக்க மதித்தபின் பேணுத செய்தும்-தன்னைப் பிறர் அதிகமாக மதித்த காலத்துப் பிறர் பேணுத வில்லாதனவற்றைச் செய்தும், கரப்புடை உள்ளம் கணற்றுபவர்-(இவ்வாறு) மறைவாகிய மனத்தினையுடையராய்ப் பிறரை வருத்துமவர்கள், செருப்பிடை பட்ட பரல்-செருப்பில் அகப் பட்ட பரலோ டொப்பர். [ஏ-அசை] பரல்-பருக்கைக்கல்

(க-து). செருப்பி லகப்பட்ட பரல விலக்கவேண்டும் அதுபோல இக்கீழ்மக்களை விலக்கவேண்டும்.

121. காரியஞ் செய்பவரைக் காரணமின்றித் தவிர்த்தல்

உறுமக்க ளாக ஒருவரை நாட்டிப்
பெறுமாற்ற மின்றிப் பெயர்த்தே யொழிதல்,
சிறுமைக் கமைந்ததோர் செய்கை. அதுவே
குறுமக்கள் காவு நடல்.

172

(ப-பொ). தனக்கு உறுதிசெய்தான் ஒரு மகனாக ஒரு வனை ஒரு கருமத்திலே சிறுத்தி, அவன் செய்ததொரு குற்றம் உண்டென்னும், கொல் இன்றியே அவனைக் கருமத்தினின்று தவிர்த்தொழிதல், சிறுமைக் குணத்துக்கெல்லாம் அமைந்த

தொரு செய்கையாம். அது பிள்ளைகள் காவு நடுதலோ
டொத்துப் பயன்படாதாம்.

(ப-ரை). உறுமக்களாக ஒருவரை நாட்டி-தனக்கு நன்மை செய்த
வராக ஒருவரை ஒரு கருமத்திலே நிறுத்தி, பெறுமாற்றம் இன்
றியே-அவர் செய்ததொரு குற்றம் உண்டென்னும் சொல் இன்
றியே, பெயாதது ஒழிதல்-அவரை அக்கருமத்தினின்று தவிர்த்தல்,
சிறுமைக்கு அமைந்ததோ செய்கை-சிறுமைக் குணத்துக்கெல்லாம்
அமைந்ததொரு செய்கையாம் அது-அச்செய்கை, குறுமக்கள் காவு
நடல்-பிள்ளைகள் சோலை வைப்பதுபோல் பயன்படாதாம் [ஏ-அசை]

(க-து) தமக்கு நன்மை செய்தவரென்று ஒருவரை ஒரு காரி
யத்தில் நிறுத்தி, அவர் யாதொரு குற்றமும் செய்யாம லிருக்கவும்
அவரை அக்காரியத்தினின்று தவிர்த்தல், கீழ்மக்களுடைய இயற்கை.
சோலை வைக்கப் புகுந்த சிறுவர்கள் செடிகளை நட்ட இடத்தில்
நாரிக்க வொட்டாராதலால் அவர்கள் செய்கை பயன்படாத வாறுபோல,
இக்கீழ்மக்கள் செய்கையும் பயன்படாதாம்

பிரதிபேதம்-குறுமக்கள் காவு நடல்.

122. பெரியோர் ஒடுங்கிச் சிறியோர் ஒங்குதல் அநியாயம்

உரைசான்ற சான்றோர் ஒடுங்கி யுறைய,
நிரையுள ரல்லார் நிமிர்ந்து பெருகல்,
வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்பு! அதுவே
சுரையாழ அம்மி மிதப்பு.

125

(ப-பொ). புகழ்மைந்த சான்றோர், விளங்காது ஒடுங்கி
யுறையத் தூய குடிமரபின் உளரல்லாத கீழோர் செல்வத்தால்
ஒங்கிப் பெருகுதல், வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்பனே!
அஃதன்றோ சுரை ஆழ அம்மி மிதந்ததனோ டொப்பது.

(ப-ரை). வரை தாழ் இலங்கு அருவி வெற்பு-மலையினின்றும்
தாழ்வதாய் விளங்கும் அருவியையுடைய வெற்பனே! உரைசான்ற
சான்றோர்-புகழ்மைந்த சான்றோர், ஒடுங்கி உறைய-விளங்காது ஒடு
ங்கி உறைய, நிரை உளர் அல்லார் - நல்ல குடிமரபின் வரிசையில்
சேராதவரான கீழோர், நிமிர்ந்து பெருகல் அது-செல்வத்தால் ஒங்

கிப் பெருகுதலானது, சுரை ஆழ அமம் மிதப்பு-தண்ணீரிலே சுரை ஆழ அமமி மிதப்பதை ஓசுகும்.

(க-து) நீரில சுரை ஆழ்வதும் அம்மி மிதப்பதும் இயற்கையில பொருந்தாத வாறுபோலப் பெரியோர் ஒடுங்கியிருக்கச் சிறியோர் ஒங்கிப் பெருகுதல் பொருந்தாது.

“புணாகடல்கூழ் வையததுப் புணையமோ வேறே
உணர்வ துடையா ரிருப்ப—உணாவீலா
வட்டும் வழுதுணையும் போலவாரும் வாழ்வீர
பட்டும் துகிலும் உடுதது” —நாலடியா

“சுரையாடி வம்மி மிதப்ப வரையணைய, யானைக்கு நீத்து முயற்சு நிலையென்ப, காளை நாடன் சுனை” எனவருவது மொழிமாற்று (நன்னூல்-413-சு)

123. பாவிகள் ஒழிதலின் அவசியம்

தேர்நதுகண் றோடாது தீவினையா அஞ்சலாய்ச்
சேர்ந்தாரை யெல்லாம் சிறிதுரைத்துத்—தீர்ந்த
விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பானவே செய்யும்
நகர்கட் கிலையோ நஞ்சு. 27

(ப-பொ). ஆராய்நது ஒருவாமாகட்டும் கண்ணோடாது தீவினைகளும் அஞ்சாது செய்து, தமமைச சேர்ந்தாரை யெல்லாம் சிறுமைப்பட உரைத்து, தமக்குக கிளையானமிகக சுற்றத்தார்க்கெல்லாம் வெறுப்பானவே செய்யாநிற்கும் நகர்கட்குச் சாவக கொல்லவல்ல தொரு நஞ்சில்லையோ?

(ப-ரை) தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, கண்ணோடாது - ஒருவரிடத்தும் தாட்சண்ணிய மிலலாமல், தீவினையும் அஞ்சலாய் - தீவினைகளையும் அஞ்சாது செய்து, சேர்ந்தாரை எல்லாம் - தம்மைச சேர்ந்தார் எல்லாரையும், சிறிது உரைத்து-சிறுமைப்பட உரைத்து, தீர்ந்த விரகர்கட் கெல்லாம்-தமது கிளையான மிகக சுற்றத்தா ரெல்லாருக்கும், வெறுப்பானவே செய்யும் நகர்கட்கு-வெறுப்பானவைகளையே செய்யும் நகர்களுக்கு, நஞ்சு-சாவக கொல்லவல்லதான ஒரு நஞ்சு. இல்லையோ-இல்லையோ?

(க-து) இக்கீழ்மக்கள் சாதற்பாலர்: சாவராயின் உலகம் செவ்வி பெறும் என்பதாம்.

5. நட்பின் இயல்பு

124. நட்பினரை நல்லார் உடலாகக் கொள்ளல்

ஒட்டிய காதல் உமையாள் ஒருபாலாக்
கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டானும் கொண்டானே,
விட்டாங் ககலா முழுமெய்யும் கொள்பவே
நட்டாரை ஒட்டி யுழி. 85

(ப--பொ). பொருந்திய அன்பினையுடைய உமையானைத் தனதொரு கூறாகக் கட்டங்க வெல்கொடியைக் கொண்ட முதல்வனும் கொண்டான். அதுபோலத் தம்மை அங்கு விட்டகலாத தம்முடம்பு முழுதினும் கலந்துகொள்ள வல்லார் அவர் தம்மொடு நட்டாரை அவர்கள் வந்தடைந்தவிடத்து.

(ப--ரை) கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டானும்-கட்டங்க வெல்கொடியைக் கொண்ட முதல்வனும், ஒட்டிய காதல் உமையாள்-பொருந்திய அன்பையுடைய உமையானை, ஒருபாலா(க)வகொண்டான்-தனக்கு ஒரு கூறாகவே கொண்டான் ஒட்டிய உழி - தம்மை வந்தடைந்த விடத்து, நட்டாரை - தம்மொடு நட்டாரை, ஆங்கு விட்டகலா முழுமெய்யும் கொள்பவே-தம்மை அங்கு விட்டகலாத தம்முடம்பு முழுவதினும் கலந்துகொள்ள வல்லா.

கட்டங்கம் - தண்டம் - திருவோடு ஶீதாபிததுச் சிவனடியார் பிடிக்கும் தண்டம். கட்டங்கம் வெல்கொடி கொண்டவன்-சிவபெருமான்.

(க-து). தன்னிடம் அன்புள்ள உமையைச் சிவபெருமான் தன் உடலில் ஒருகூறாகக் கொண்டான். தம்மை யடைந்த நட்பினரை நல்லோர் தம்முடல் முழுவதுமாகக் கொள்வர். (வேற்றுமையணி).

தாம்வேறு அவர்வேறு என்னும் வேறுபாடு இலராவர் என்பதாம்.

125. நட்பினரிடம் உரையும் பொருளும் ஒத்தல்

புரையின்றி நட்பார்க்கு நட்பா உரைத்த
உரையும் பொருண்முடிவும் ஒன்றால்.—உரைபிறிது
கொண்டெடுத்துக் கூறல், கொடுங்கழித் தண்ணேர்ப்ப!
ஒன்றேற்றி வெண்படைக்கோ ளொன்று. 196

(ப--பொ). குற்றமின்றி நட்பார்க்கு நட்பா சொல்லுஞ் சொல்லும் அச்சொல்லின் பொருண்முடிவும் தம்முள் ஒன்றே யே இருக்கும். தாம் உரைக்கும் உரையைத் தாம் செய்யும் செய்கையோடு வேறுபட வஞ்சனையால் கொண்டெடுத்துக் கூறுதல், கொடுங்கழித் தண்ணேர்ப்பனே! ஒருவனது பாவினை ஏற்றி மற்றொருவன் பாவாகக் கட்டுதலோ டொக்கும்.

(ப--ரை). கொடுங்கழி தண்ணேர்ப்ப-வனைவான கழியின் குளிர்ந்த சேர்ப்பனே! நட்பா நட்பாககு புரையின்றி உரைத்த உரையும்-ஊண் பினர் நண்பினருக்குக் குற்றமின்றிச் சொல்லும் சொல்லும், பொருள் முடிவும் - பொருள்முடிவும், ஒன்று - தம்முள் ஒன்றேயே யிருக்கும். உரை-தாம்சொல்லும் சொல்லை, பிறிதுகொண்டு-தாம்செய்யும் செய்கையோடு வேறுபட, எடுத்துக்கூறல்-வஞ்சனையாற்கொண்டு எடுத்துக் கூறல், ஒன்று ஏற்றி - ஒருவனது பாவினை ஏற்றி, ஒன்று வெண்படைக்கோள் - மற்றொருவன் பாவாகக் கட்டுதலோ டொக்கும் [ஆல்-அசை].

(ச-து) சினேகரிடம் சினேகர் பேசும்போது தாம் கருகிய பொருளும் முடிபும் அதனைச் சொல்லும் சொல்லும் ஒத்திருக்கும். தம்முடைய செய்கையோடு பொருந்தாமல் வஞ்சனையாகச் சொல்லுதலானது, மற்றொருவனுடைய பாவையேற்றி ஒருவன் பாவாகக் கட்டுவதை ஒக்கும்.

126. நட்பினரைப் பிரிதல் ஒல்லாமை

கிலங்கேயும் தம்மோ டுடனுறைதல் மேவும்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் ஒல்லா. இலங்கருளி
தாஅ யிழியு மலைநாட! இன்னாதே
பேளயோ டானும் பிரிவு.

(ப-பொ). விலங்காயினும் தம்மோடு உடனுறைதல் மேவும் கலந்தாரைக் கைவிடுதல் மாட்டா ஆதலால், இலங்காநின்ற அருவிகள் பாய்ந்து இழியாநின்ற மலைநாடனே! பேயோடாயினும் தான் கலந்தபின்பு பிரிவு இன்னாது.

(ப-ரை). இலங்கு அருவி தாய் இழியும் மலைநாட - விளங்கும் அருவிகள் பாய்ந்து இழியாநின்ற மலைநாடனே! விலங்கேயும் - மிருகமாயினும், தம்மோடு உடனுறைதல் மேவும் கலந்தாரை - தம்மோடு ஒன்றாக வசித்தலைப் பொருந்திய நட்பினரை, கைவிடுதல் ஒல்லா-கைவிடுதல் மாட்டா. (ஆதலால்), பேயோடு ஆ(ய)ினும் பிரிவு இன்னாதே-பேயோடாயினும் தான் கலந்தபின்பு பிரிவு துன்பந்தருவதேயாம்.

(க-து). தம்மோடு கலந்து பழகினவாகளை விட்டுப் பிரிதல் துன்பந்தருவதான காரியம்

“இன்ன செயினும் இனிய ஒழிகென்று தன்னையே தானேவி னல்லது,—துன்னிக கலந்தாரை கைவிடுதல், கானக நாட! விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது” —நாலடியார்.

“பரீஇ யுயிர்செருககும் பாம்பொடு மின்ன மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.” —நாலடியார்

127. துன்புற்ற நட்பினர்க்குப் பொருளுதவி புரிதல்

இனியாரை யுற்ற இடர்தீர் உபாயம்
முனியார் செயினும் மொழியால் முடியா.
துனியால் திரையுலாம் தூங்குரீர்ச் சேர்ப்ப!
பனியால் குளநிறைத லில்.

236

(ப-பொ). தம்முடைய நட்பாரைப் பற்றிய வருத்தம் விடுதற்குச் செய்யும் முயற்சி வெறுப்பின்றியே மொழியாலே செய்தா ராயினும், மெய்வருத்தம நீங்காது. அஃது என் போல என்னின், கடல் தனக்கு உடையாமல் பற்றி உலாவும்

திரைச்சேர்ப்பனே' மழையாலன்றிப் பனியானது பெய்ததனால் குளம் நிறையாது, அதுபோல.

எனவே வார்த்தையால் பயன் இல்லை' கொடைப்பயனே வேண்டும் என்றவாறு.

(ப-ரை). திரை துனியால் உலா(வு)ம் தூங்குநீர் சேர்ப்ப - அலைகள் உக்கிரமாக உலாவுதலான கடற்சோப்பனே! பனியால் குளம் நிறைதல் இல்-(மழைபெய்தா லன்றிப்) பனிபெய்ததனால் குளம் நிறையாது. (அதுபோல), இனியாரை உற்ற இடர்-தம்முடைய நட்பாரைப் பற்றிய வருத்தம், தீர் உபாயம்-தீர்தலான முயற்சியை, முனியார்-வெறுப்பின்றி, மொழியால் செய்யினும்-மொழியாலே செய்தாராயினும், முடியா-மெய்வருத்தம் நீங்காது

(க-து). பனி பெய்து குளம் நிறையாது; மழை பெய்தே நிறையும நட்பார்க்குத் துன்பம் உண்டானால், வாயுபசாரத்தால் பயனில்லை; பொருளுதவி செய்தல் வேண்டுமே

பொருளால் முடியும் என்பது இசையெச்சம்

பழமொழி—Fair words butter no parsnips. The belly is not filled with fair words.

128. நட்பற்குத் தக்கார் தகா என்பதில்லை

தாநட் டொழுகுதற்குத் தக்கார் எனல்வேண்டா.

யார்நட்பே யாயினும் நட்புக் கொளல்வேண்டும்.

காணட்டு நாறும் கதுப்பினாய்! தீற்றுகோ

நாய்நட்டால் நல்ல முயல்?

14

(ப-பொ). தாம் பிறரொடு நட்புக்கொண்டொழுகுதற்குத் தகுவர் தகார் என்று ஆராயவேண்டுவ தில்லை; யாவர் நட்பே யாயினும் நட்பைக் கொளல் வேண்டும். எல்லாப் பூக்களையும் உடைய காட்டினைவென்று நாறுகின்ற மயிரினைபுடையாய்! தம்மைத் தீற்றுகோ நாயோடு நட்பால் அந்நாய் நல்ல முயலினை.

(ப-ரை) காண் அட்டு நாமும் கதுப்பினும் - காட்டின வென்று காறுகின்ற மயிரினையுடையாய்' நட்பால் நாய் நல்ல முயல் தீற்றாதோ-தன்னோடு சினேகம் பண்ணினால் நாயானது நல்ல முயலினை உண்பியாதோ? தாம் நட்டு ஒழுக்குதற்கு-தாம் பிறரோடு நட்புகொண்டொழுக்குதற்கு, தக்காரா என வேண்டா-தக்கவரா என்று ஆராய்தல் வேண்டுவதில்லை யாரா நட்பே ஆயினும்-யாவா நட்பேயாயினும், நட்பு-அந்நட்பை, கொளவ வேண்டி-கொள்ளாதல் வேண்டி

(க-து) தன்னோடு நட்புகொண்டால் நாயானது நல்ல முயலின் மாமிசத்தை உண்பிக்கு மன்றோ ஒருவா தாம் ஈகை முதலிய நற்குணம் உடையவராயின், தமமோடு எவா நட்புகொள்ள விரும்பினும், அவர் நட்புகொள்ளாத தக்கவரா அல்லரா என ஆராயத்தக்க அவசியம் இல்லை

பழமொழி — நாயோடு சோந்தாலும் நல்ல முயல் கிடைக்கும்

பிரதிபேதம் — தானட்.. யார்நட்பு தாயினும்

129). அன்பிலார்நட்பின் பழமைபற்றிப் புதுநட்பை நீக்காமை

தீர்ந்தே மெனக்கருதித் தேற்றா தொழுக்கித்தாம்

ஊர்ந்த பரிவும இலராகிச—சேர்ந்தார்

பழமைகந் தாகப் பரியார புதுமை.

முழநட்பிற சாணுட்கு நன்று.

336

(ப-பொ). இவர்க்கு மிகத் தீர்ந்த நட்பினம் என்று கருதித் தெளிவில்லாதன செய்தொழுகி மனத்தின்கண் செல்கின்ற அனபும் தமமேல் இலராகித் தமமைச் சார்ந்தொழுகினார் பழமையே பற்றுகிய நட்பாகக் கொண்டு புதிய நட்பை நீக்கார். முழநீளம் பொதுநட்பிற் சாணீளம் பொதுவுட்கே நன்று.

(ப-ரை) தீர்ந்தேம் என கருதி - (இவர்க்கு மிகத் தீர்ந்த சினேகமுடையோம் என்று கருதி, தேற்றாது ஒழுகி-தெளிவில்லாதன செய்தொழுகி, தாம் ஊர்ந்த பரிவும் இலராகி-மனத்தின் கண் செல்கின்ற

அன்பும் தம்மேல் இலராசி, சேர்ந்தார் - தம்மைச் சேர்ந்தொழுகினு
ருடைய, பழமை கந்தா(க)-பழமையே பற்றுகிய நட்பாகக் கொண்டு,
புதுமை பரியார்-புதிய நட்பை நீக்கார் முழும் நட்பின்-முழுவீளம்
பொதுநட்பைக காட்டிலும், சாண் உட்கு - சாணீளம் பொது
வுட்கே, நன்று-நன்றும் [உட்கல்-அஞ்சல்-வெட்கல்].

(க-து) வேறுபாடான செய்கை யுடையவராய் மனத்தில் அன்
பில்லாதவரை, இவர் நமக்குத் தீர்ந்த சினேகரென்று நினைத்து,
அவரது பழமையையே நட்புக்குப் பற்றுகக் கொண்டு புதிய நட
பினரை நீக்கவேண்டா

புதிய நட்பினன் நட்புக்குரியவனே அல்லனே என்று அஞ்சி
யிருக்கினும் இருக்கலாம்: பழமையான நட்பாக இருந்தும் மனப்
பற் றில்லாதவனிடத்தில் பொதுநட்பாக இருத்தல் ஆகாது என்று
விளக்கவந்தவா “முழநட்பிற் சாணுட்கு நன்று” என்ற மூதுரை
யைக் காட்டினார்

“தொன்மை மறவேல்” என்பது உண்மையேயாயினும், பழைய
நட்பினரிடத்தில் விசுவாசம் இல்லாமையைய அறிந்தவிடத்து அவரை
நட்பினர் கணக்கில் சேர்க்கவேண்டா; கொள்ளத்தக்க புதிய நட்பி
னரை நீக்கவேண்டா அவரை நெகிழுவிக, இவரைத் தழுவுக
என்றவாறு.

130. நட்பினர் பழியைத் தூற்றுமை

கொழித்துக் கொளப்பட்ட நண்பி னவரைப்
பழித்துப் பலர்நடுவண் சொல்லாடார். என்கொல்?
விழித்தலரும் நெய்தற் றுறைவா! உரையார்
இழித்தக்க காணிற் கனா. 182

(ப-பொ). ஆராய்ந்து தம்மால் கொள்ளப்பட்ட நண்பினை
யுடையாரைப் பலர் முன்னே பழித்துச் சொல்லாடல்
ஆகாது. அது என்னை காரணம் எனின், விழித்தாற்போல
அலராநின்ற நெய்தற் றுறைவனே! பிறர்க்கு உரைக்கத்தகாது
இழிக்கத்தக்கனவற்றைக் கனாகின்கண் காணின், அவற்
றைப் பிறர்க்கு உரையார், அதுபோல.

(ப-ரை) விழித்து அலரும் நெய்தல் துறைவா - விழித்தாற்போல அலராநின்ற நெய்தல் துறைவனே! கொழித்து கொள்ளப்பட்ட நண்பினவரை - ஆராய்ந்து தம்மால் கொள்ளப்பட்ட நண்பினையுடையாரை, பலர் நடுவண் - பலர் முன்னே, பழித்து சொல்லாடார் - பழித்துச் சொல்லாடல் ஆகாது. என்கொல் - அது என்ன காரணம் எனின், இழித்தக்க - பிறர்க்கு உரைக்கத்தகாமல் இழிக்கத்தனவற்றை, கனகாணின் - கனுவின்கண காணின், உரையார் - அவற்றைப் பிறர்க்கு உரையார் (அதுபோல)

(க-து) கனுவில் அனுசுதமானவைகளைக் கண்டால் பிறருக்கு வெளியிடார் அவருணமே தோந்துகொள்ளப்பட்ட சினேகரிடத்தில் பழிக்கத்தககதைக் கண்டால் பிறரிடம் தூற்றார்.

“இலங்குநீர்த் தன்சொப்ப! இனனா செயினும்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர்” — நாலடியார்.

131. நண்பினரிடம் குற்றங்கண்டு கோபியாமை

நண்பொன்றித தமமாலே நாட்டப்பட்டார்களைக்
கண்கண்ட குற்றம் உளவெனினும் காய்ந்தீயார்.

பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைத்தோளாய்' யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறப் பார. 16

(ப-பொ). நண்புசெய்து தமமாலே நாட்டப்பட்டார்களைத் தம் கண் காண அவர்கள் செய்த குற்றம் உளவாயினும் வெகுளார். பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைத்தோளாய்' தம் கன்றிற்குப் பால்கொடாதே அது சாம்வகைப் பசுவினைக் கறப்பார் யாவர் உவர்?

(ப-ரை) பண்கொண்ட தீஞ்சொல் பணைத்தோளாய் - பண்ணின் இயல்பைக் கொண்ட இனிமையான வார்த்தையும் மூங்கில்போன்ற தோள்களும் உடையாய்! நண்பு ஒன்றி தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களை - சினேகம்பண்ணித தம்மாலே நிலைநிறுத்தப் பெற்றவர்களை, கண்கண்ட குற்றம் உள எனினும் - பிரத்தியட்சமான குற்றம் அவரிடம் உண்டாயிருந்தாலும், காய்ந்தீயார் - கோபியார். தம் கன்று

சா(க)க கறப்பார் யார் உனர் - தம் கன்றிற்குப் பால்விடாமல் அது சாகும் வகையாகப் பசுவினைக் கறப்பவா எவர் உளா [ஒ-அசை].

(க-து) தமமுடைய கன்றினிடம் குற்றங்கண்டு வெறுப்புற்று அதற்குப் பால்விடாமல் அது சாகுமாறு இரக்கமின்றி எவரும் பசுவினைக் கறவா அதுபோல, தமமால் நிலநிறுத்தப்பெற்ற சினேகரிடம் குற்றங்கண்டு வெறுப்புற்று அவாகள கேடடையுமாறு தாட்சணியமின்றி எவரும் கோபியார்.

‘காயந்தீயா’ என்பது, சிலப்பதிகாரம் புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 85 - வது வரியில் ‘கைவிடலீயான’ எனபது போன்றது: இதில் காயந்தீ பகுதி காயந்தீ என்பது காய என்னும் முன்னிலையேவற்றிரிசொல் கவிதனொகையில் ‘மதித்தீததை’ எனபதை மதியென்னும் முன்னிலையேவற்றிரிசொல் என்றனர் நச்சினூர்க்கினியா “வல்லீநீ துறப்பையேல் வகைவாடு மிவனென, ஒலலாகியா மிரப்பவும உணர்ந்தீயா யாயின்” எனனும் கலியில ‘உணராம’ என்பது உணர்ந்தீயாய் என வருகின்றது “காயந்திலா” என்றும் பாடம் சா(க)க கறப்பா - சாககறப்பா விகாரம் “கனறுசாவப் பால் கறவாமை” என்பது சிறுபஞ்சமூலம்.

“வெறுப்ப வெறுப்பச் செய்யினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக கொண்டா தொடர்பு.”—நாலடியார்
பழமொழி—கன்று சாகப் பால் கறப்பாரா.
பிரதிபேதம்—நடக்கப்பட்ட டார்களை.

132. நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

,நந்தீமை யில்லாதார் நடடவர் தீமையையும்
எந்தீமை யென்றே உணரபதாம்--அநதண்
பொருகினை வநதுலாம் பொங்குநீர்ச சேர்ப்பு!
ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

247

(ப-பொ). நடடார்க்குத் தம்மால் செய்யப்பட்ட தொரு தீமை இல்லாதார், தமக்கு நடடார் செய்த தீமையும் எம்மால் செய்யப்பட்ட தீமையென்றே தீனைத்துத் தாம் பொறுப்பார்:

அநதண் பொருதிரை வநதுலாம் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே!
•ஒருவர் பொறுக்கும் பொறை இருவாக்கு நட்பாம் ஆதலான்

(ப-ரை). பொரு - கரையோடு பொருதலான, அம் - அழகிய தண் - குளிர்ந்த, திரை - அலைகள், வந்து உலா(வு)ம் - வந்து உலா வும், பொங்கு - பொங்குதலான, நீர்ச்சோப்ப - நீர்ச்சேர்ப்பனே! ஒரு வர் பொறை - ஒருவா பொறுக்கும் பொறுமை, இருவர் நட்பு - இரு வர்க்கு நட்பாம் (ஆதலால்), தம தீமை இல்லாதா - (நட்டார்க்குத்) தம்மால் செய்யப்பட்டதொரு தீமை யில்லாதவா, நட்பவர் தீமையை யும்-தமக்கு நட்டா செய்த தீமையையும், எம் தீமை என்றே-எமமால் செய்யப்பட்ட தீமையென்றே நினைதது, தாம் உணாப - தாம் பொ றுப்பர்

(க-து) சினேகிதாககுத் தாம் யாதொரு தீமையும் செய்யாதிருப்ப வும், அவா ஒரு தீமை செய்தால் அநதத தீமை தம்மால் வந்ததாகவே எண்ணிப் பொறுப்பா நல்லோ

“பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதக்க நட்பா செயின” — திருக்குறள்

“இறப்பவே சீய செயினுமதன் னட்டா
பொறுததல தருவதொன் றன்றே—நிறக்கோங்
குருவவண டாக்கும் உயாவரை நாட!
ஒருவர் பொறையிருவா நட்பு.”—நாலடியா

பழமொழி—When one will not, two cannot quarrel.

133. தீர்க்கத்தக்கவரிடம் உற்ற குறை உரைத்தல்

தெற்றப் பரிநதொருவர் தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க்
குற்ற குறையை உரைப்பதாம். —தெற்ற
அறையார் அணிவனையாய்! தீர்த லுறுவார்
மறையார் மருததுவர்க்கு கோய்.

38

(ப-பொ). மிக இரங்கித் தன் துன்பத்தைக் கேட்டால் தீர்ப்பாரென்று தாம் கருதப்பட்டார்க்குத் தாம் காதலுற்ற

காரியத்தை மறையாதே தாமுரைப்பர்: அறுத்துச் செய்யப் பட்ட அணிவளையை யுடையாய்! நோய் தீர வேண்டுவார், அந்நோயை மருத்துவர்க்கு மறையார், அதுபோல.

(ப-ரை). அறை ஆ அணி வளையாய்-அறுத்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய வளையை யுடையாய்! தீர்தல் உறுவார் மருத்துவர்க்கு நோய் மறையார்-நோய் தீர வேண்டுவோர் மருத்துவர்க்கு அந்நோயை மறையார். (அதுபோல), தெற்ற பரிந்து தீர்ப்பா எனப்பட்டார் ஒருவர்க்கு - மிகவும் பரிந்து தம் துன்பத்தைக் கேட்டால் தீர்ப்பொன்று தம்மால் எண்ணப்பட்டா ஒருவரிடத்தில், தாம் உற்ற குறையை உரைப்பா - தாம் விரும்பிய காரியத்தை மறையாமல் உரைப்பர்.

(க-து) நோயைத் தவறாமல் தீர்ப்பாரென்று துணியப்பட்டவைத்தியரிடம தமது நோயை மறையாமல் விளக்குவர்: தமது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாரென்று துணியப்பட்டவரிடம ஒருவர் தாம் விரும்பிய காரியத்தை மறையாமல் உரைப்பர்.

“வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய உரையற்க—அற்றம்
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே.”—நாலடியார்
என்பா யுகினும் இயல்பிலார் பின்சென்று,
தம்பா றரைப்பரோ தம்முடையார்?—தம்பா
றரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்.”—நாலடியார்

134. கேட்டார்க்கு நட்பார் இல்லாமை

முட்டின் றொருவர் உடைய பொழுதின்கண்
அட்டிற்றுத் தின்பவர் ஆபிரவர் ஆபவே.
கட்டலர்தார் மார்ப! கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்பாரோ இல்.

59

(ப--பொ). ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடைய பொழுதின்கண் அவர் அட்டிலின்கண் உள்ளவதனைத் தின்பவர்

ஆயிரவர் உள்ளாராவர்: கட்டல்தார் மார்பனே! கலியூழி யாகிய காலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்பார் ஒருவரும் இல்லை ஆதலான்.

(ப-ரை) கட்டு அலாதா மாப - கட்டிய பூமலை தரித்த மார்பனே! ஒருவா முட்டு இன்றி உடைய பொழுதின்கண் - ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுள்ள காலத்தில், அட்டிற்று - அவருடைய சமையலறையில் உள்ள உணவை, தின்பவர் - உண்ணுமவர், ஆயிரவர் ஆப - மிகப்பல ராவர் கலியூழி காலத்தா - கலியுகமாகிய காலத்தில், கெட்டார்க்கு நட்பார் இல் - பொருள் கெட்டார்க்கு நண்பினர் ஒருவரும் இல்லை [ஒ-அசை]

அட்டிற்று - (அடு-சமை, அட்டில் - சமையல் வீடு) - சமையல் வீட்டிலுள்ளது - உணவு.

(க-து) வறுமை யடைந்த காலத்தில் எவரும் நெருங்கா: செல்வமுள்ள காலத்தில் ஒருவ ருணவை உண்பவர் பலராவர்

“காலாடு போழ்தில் கழிகிளைஞா வானத்தது
மேலாடு மீனிற் பலராவா—ஏலா
இடரொருவா உற்றககால் சாங்குன்ற நாட!
தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர்.”—நாலடியார்

“உண்டாய போழ்தின் உடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டா யிரவர் தொகுபவே—வண்டாய்த்
நிரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ என்பார்
ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்”—நாலடியார்

“கல்லோங் குயர்வரைமேல காந்தள் மலராககால்
செல்லாவாம் செம்பொறி வண்டினம்—கொல்லை
கலாஅற் கிளிகடியும் காணக நாட!
இலாஅர்க் கில்லை தமர்”—நாலடியார்

பழமொழி.— He that is down, down with him இப்பழ மொழி திருக்குறளிலும் “கெட்டார்க்கு நட்பாரில் என்பதோ நெஞ்சே நீ, பெட்டாங் கவர்பின் செலல்” என்று உதகரித்திருக்கின்றது.

6. நட்பில் விலக்கு

135. காரியம்பற்றி நட்பவா

கண்ணுள் மணியேபோல் காதலால் நட்பாரும்
எண்ணுந் துணையிற் பிறராகி நிற்பரால்.

எண்ணி உயிர்கொள்வான் வேண்டித் திரியினும்
உண்ணுந் துணைக்காக்கும கூற்று. ௨9

(ப-பொ). ஒருவன் தன் கண்ணுள் மணியேபோல் அன்பினால் நண்புகொள்ளப் பட்டாரும் தம் காரியம் முடிய எண்ணிய அளவு வந்தவாறே பின்னை ஒருபொழுதும் நில்லாதே நட்பைவிட்டுப் பிறராய் நிற்பார்: ஆராய்ந்து ஒருவனுயிரைக் கொள்ளவேண்டித் திரியாநின்றதாயினும், அவ்வுயிரைத் தான் உண்ணுங்காலம் வருமளவும் அவ்வுயிராக்குப பிறிகோ இடையூறுவராமல் காத்து, அக்காலம் வந்த அளவிலே கூறுவன் உண்ணும், அதுபோல.

(ப-ரை) கூற்று-யமன், எண்ணி உயிர்கொள்வான் வேண்டி திரியினும் - ஆராய்ந்து ஒருவனுயிரைக் கொள்ளவேண்டித் திரிந்து கொண்டிருந்தாலும், உண்ணும் துணை காக்கும்-தான் உண்ணுங்காலம் வருமளவும் (அவ்வுயிரைக்கு வேறொரு இடையூறும் வராமல்) காதது (அக்காலம் வந்தவளவிலே) உண்ணுவான் (அதுபோல), கண்ணுள் மணியேபோல் காதலால் நட்பாரும்-ஒருவனைத் தம் கண்ணுள் கரு மணியேபோல அன்பினால் நண்புகொண்டவரும், எண்ணும் துணையில் - (தம் காரியம் முடிய) எண்ணிய காலம் வந்த அளவில், பிறராகி நிற்பர் - (பின்பு ஒருபொழுதும் அந்நட்பின்கண் நில்லாதே நட்பை விட்டுப்) பிறராய் நிற்பர். [ஆல்-அசை]

(க-து) காலம் வருகிற வரையில் யமன் காததிரும்பான். காரியம் ஆகிற வரையில் சிலர் சினேகமாயிருப்பர்: அப்பால் வேறாவர்.

“செறிப்பில் பழங்கூரை சேறீணை யாக
இறைத்துநீ ரேற்றுங் கிடப்பா—கறைககுன்றம
பொங்கருவி தாமும புனல்வரை நன்னாட!
தங்கரும முற்றுந துணை” —நாலடியார்

136. உற்றுழி உதவாமை

எய்ப்புழி வைப்பாம எனப்போற்றப் பட்டவர்
உற்றுழி ஒன்றுக குதவலார், பைத்தொடி!
அசசுடை யிட்டிக் திரியின், அதுவன்றோ
மச்சேற்றி ஏணி களைவு.

291

(ப--பொ). நமக்குத் தளர்வு வந்த காலத்துக்கு ஒரு வைப்
பாம் இவரோடு நட்புக்கோடல் என்று கருகிப் பாதுகாத்து
ஒருவரால் ஒழுகப்பட்டவர், அவ்வொழுகினர்க்கு ஒரிடர்
உற்றுழி ஒன்றி) குதவாராய், பசந்தொடியை யுடையாய்!
உதவாமைக்கு இடையூறுக ஓசசத்தின்மேலிட்டு மறுத்
தொழுகின். ஒருவனை ஒருவன் மச்சேற்றிவைத்து ஏணியை
வாங்கும் அதனோடொக்கும்.

பைத்தொடி என்பது பைத்தொடி என வலித்தல விகாரம்
பெற்றது. அசசுடையிட்டிக் திரிதல-மாறாக நீங்கி வேறுபடு
தலுமாம்.

(ப--ரை) பைத்தொடி - பசந்தொடியை உடையாய்! எய்ப்பு
உழி வைப்பு ஆம என போற்றப்பட்டவா-நமக்குத் தளர்வு வந்த
காலதது ஒரு நிதியாம (இவரோடு நட்புகொள்ளாதல்) என்று கருகி
கம்மால் ஆதரிக்கப்பட்டவா, உற்ற உழி - நமக்கு ஒரிடர் உற்றபோது,
ஒன்றுக்கு உதவலா - ஒன்றிற்கும் உதவாராய், அசசு இடையிட்டு -
(இடையில்) ஓ அச்சத்தினை மேலிட்டு, திரியின் - மறுத்தொழுகின்,
அது - அச்செயவை, மச்சு ஏற்றி ஏணி களைவு அன்றோ - ஒருவனை
ஒருவன் மச்சின்மீது ஏற்றிவைத்து ஏணியை வாங்கும் ஓசசுகையோ
டொக்கும்

மெய்

(க-து) ஒருவரை மச்சின்மேல் ஏறவிட்டு ஏணியை நீக்கிவிட்டால், அங்கு நின்றும் இறங்குதற்கு வேறு வழியில்லாமல் அவர் இடர்ப்படுவர் ஆபத்தில் உதவுவாரா என்று நம்பியிருந்த சினேகர், ஆபத்தில் உதவிபெறாதவிடத்து வேறுசெய்ய வழியற்றியாமல் இடர்ப்படுவர்.

பழமொழி — ஏறவிட்டு ஏணியை வாங்கினற்போல.

137. இறுதியில் உதவாமல் இறந்தபின் தவஞ்சேய்தல்

பாப்புக் கொடியாறகுப பான்மேனி யன்போலத
தாக்கி யமருள் தலைப்பெய்யா--போக்கி
வழியராய் நடடார்க்கு மாதவம்செய் வாதே,
கழிவிழாத தோளேற்று வார்.

13

(ப-பொ). பாப்புக் கொடியையுடைய குருகுல வேந்தற்குப் போரின்கண் உதவிசெய்வதற்குத் தொடர்புடையனாகிய பால்வண்ணன் போல, நடடாக்காகத் தாக்கிய போரின்கண் தலைப்பெய்யாதே, தம்முடைய நடடார் பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவஞ் செய்வார், விழாக் கழிந்த ஊரில் புதல்வரை விழாக்காண்டற் பொருட்டுத் தோள்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பார்.

(ப-ரை) பாப்பு கொடியாற்கு - சாப்பகொடியையுடைய குருகுல வேந்தனுக்கு, பால் மேனியான்போல - (போரில் உதவிசெய்தற்கு உரியவனாகிய) பால்வண்ணன்போல, தாக்கிய) அமருள் தலைப்பெய்யார் - தாக்கிய போரின்கண் தலைகாட்டாமல், போக்கி வழியராய் நடடார்க்கு மாதவம் செய்வார் - தம்முடைய நடடார் இறந்தபின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவம் செய்பவர், கழிவிழா தோள் ஏற்றுவார் ஏ - விழாக்கழிந்த ஊரில் புதல்வரை விழாக்காணுதல் நிமித்தமாகத் தோளின்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பார்.

பாப்புக்கொடியான் - தூரியோதனன். பான்மேனியான் - பலராமன்.
ல் சில்

(க-து). சினேகர் துன்ப முற்றபோது உதவாமல் இறந்தபின் அவர்பொருட்டுத் தவம்செய்வோர், விழா நடந்தபின் விழாக்காணும் கிமித்தம் புதல்வரைத் தோளின்மேல் ஏற்றுவாரோ டொப்பர்.

‘திருநாள் கழித்துத் தேரிமுகக வந்தார்’ என்கிற பழமொழிக் கிணங்கக் “கழிவிழாத் தேரேற்று வா” என்றும் பாடபேதம் உண்டு என்று காட்டுகின்றது செந்தமிழ்ப்பதிப்பு

“நறுமலர்த் தண்கோதாய்! நட்பாககு நட்பார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ?—இறுமளவும்
இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇ யவரொடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால்.”—நாலடியார்.

138. பேதையார் நட்பு

இடையீடு மிடையார் இவாவரோ டென்று
தலையாயார் ஆராய்ந்தும் காணா.---கடையாயார்
முன்னின்று கூறும் குறளை தெரிதலால்
பின்னின்று பேதையார் நட்பு.

113

(ப--பொ) தமக்கு நட்பாயினாரைச் சிலர் குறளை உரைத் தால், அவரோடு இவர் வேறுபாடுமிடையாய் உரைத்தா ரென்று கருதி, தலையாயினர் அக்குறளையை ஆராய்ந்து காணார். இனிக் கடையாயினர். தம நட்பாரைப் பிறர் வந்து குறளை சொல்லியக்கால அதனை மெய்யாகக்கொண்டு அநநட்பை விடுவர் ஆதலால், கடைக்கால் இன்னதாயே விடும் பேதையாரோடு கொண்ட நட்பு.

(ப--ரை). (தம்முடைய நண்பர்மேல் சிலர் கோள சொன்னால்), தலையாயார் - தலையாயினர், இவர் அவரோடு இடையீடு உடையார் என்று - இவர் அவரோடு விரோதமுடையவராய்ச் சொன்னாரென்று கருதி, ஆராய்ந்தும் காணார் - அச்சொல்லு ஆராய்ந்தும் பாரார். கடை யாயார் - கடையாயினர், முன்னின்று கூறும் குறளை தெரிதலால் - தம் நண்பர்மேல் பிறர் வந்து சொல்லும் கோளை மெய்யாகக்கொள்

வர் ஆதலால், பேதையா நட்பு பின் இனஞ் - பேதையரோடு
கொண்ட நட்பு முடிவில் துன்பநதருவதே யாகும்

(க-து). மேலானவா தமமுடைய சினேகமீது பிறாசொன்ன
கோள வாராததையைச் சுவனியா கீழானவரோ அந்நவனம் சொன்ன
கோள வாராததையை நம்பிச் சினேகத்தை விடுவா ஆதலால் கீழானவ
ரோடு கொண்ட சினேகம் முடிவில் துன்பநதருவதே யாகும்

139. நன்றொழுகா நண்பினரால் நன்மையின்மை

தாமநததால் நடந்த தமரென் றொழுகியக்கால்
நாணகததுத தாமினறி நன்றொழுகா ராயினென்?
மான்மாலும் கண்ணாய்' மறந்தும் பரிபலரால்.
கானகத துக்க நிலா

210

(ப--பொ). சிலர் தாம் நெஞ்சொடுகூடி நட்புச்செய்து
சுற்றமென்னுமபடி ஒழுகிய விடதது நட்புக கொள்ளப்பட்ட
டார் தமமுடைய மனத்து நாணமினறி நட்புக துததக்க தன்
மையின்கண்ணே நின்றொழுகாராயின, விடவே. மானபோ
லும் முகததுக்கமர்ந்த கண்ணையுடையாய்' அந்நட்புகொண்
டா மறந்தும் இரங்குவாரல்லா. ஆதலால் அதுவன்றோ
காட்டில் ஏறித்த நிலாப போலவது

(ப--ரை) மான மாலும் கண்ணாய் - மானபோலும் முகததுக்
கமர்ந்த கண்ணையுடையாய்' தாம் அநததால் நடந்த - சிலர் தாம் மனப்
பூவாய்ச சினேகமபண்ணி, தமா என்று ஒழுகியக்கால் - உறவின
ரொன்னுமபடி ஒழுகியவிடததும், தாம் அநதது நாண இனறி-தமமால்
சினேகிக்கப்பட்டவா தமது மனத்தில் நாணமினறி, நன்று ஒழுகா
ராயின் - சினேகததுக துத தக்க நன்மையின் கண்ணே நின்றொழுகா
ராயின், என - அநதச சினேகததால் பலன் என்ன' மறந்தும் பரி
யலா - அநதச சினேகத்தைக் கொண்டா மறந்து, இரங்கார கான
கதது உக்க நிலா - அநதச சினேகம் காட்டில் ஏறித்த நிலவை ஒக்கும்.
[ஆல் - அசை]

(க-து) நாட்டில் எறிகரும் நிலவு நாட்டினர்க்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்; தானும் புகழ்பெறும் நல்லாரோடு நட்புகொண்டவர் அவாக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பா, தாமும் சிறப்படைவா காட்டில் எறிகரும் நிலவு ஒருவாக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதில்லை; தானும் புகழ்பெறுதலில்லை சீழ்மக்களிடம் நட்புசெய்தவா அவர்க்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதில்லை; தாமும் சிறப்படைவதில்லை

110. நட்பின்மை செய்வாரிடம் தாமும் அதுசெய்தல்

கண்டறிவா போலார் கெழீஇயின்மை செயவாரைப்
பண்டறிவார் போலாது தாமும் அவரேபோல
விண்டொரிஇ மாற்றி விடுதல, அதுவன்றே
விண்டற்கு விண்டல மருந்து. 251

(ப--பொ). கண்டுவைத்துக் கண்டறிவா போலாதே நட்பின்மை செய்வாரைத் தாமும் பண்டறிவார் போலாதே அவரைப்போலச் செய்து பிரிந்து நீங்கி நட்பினை மாற்றிவிடுதல் அதுவன்றே ஒருவன் அன்பு விட்டதற்குத் தானும் அன்புவிடுதல் மருந்தாவது

(ப--ரை) கண்டு அறிவா போலாகா - தமமைக் கண்டுவைத்தும் கண்டறிவா போலாகாமல், கெழீஇயின்மை செயவாரை-நட்பின்மை செயவாரை, தாமும் பண்டு அறிவா போலாது - தாமும் அவரை மீண்ட அறிவா போலாகாமல், அவரே போல விண்டு ஒரீஇ-அவரைப் போலவே செய்து பிரிந்து நீங்கி, மாற்றிவிடுதல்-நட்பினை மாற்றிவிடுதல் அது - அச்செய்கை, விண்டற்கு விண்டல் மருந்து அன்றே-ஒருவன் அன்புவிட்டதற்குத் தானும் அன்புவிடுதல் மருந்தாவது போலுமன்றே

“தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முனனிகழ்க
என்னை யவரோடு பட்டது” —நாலடியார்.

111. விசுவாசபாதகா

பெரியநட் டாகக்கும் பகைவாக்கும் சென்று
திரிவின்றித் தீர்ததார்போல் சொல்லி அவருள்
ஒருவரோ டொன்றி ஒருபபடா தாதே,
இருதலைக் கொள்ளியென் பா

(ப-பொ). மிகத் தமமை நட்பாகச் சேர்ந்து நட்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவார்க்கும் சென்று, மனத்தால் ஒரு வேறுபாடின்றி மிக நட்பாயினாபோல இருத்திறத்தாரையும் வேறுபடுக்கும் சில சொற்களைச் சொல்லி, மறவருள ஒருவரோடு பொருந்தி ஒருபபட்டு உறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டு தலையானும் சுடுகொள்ளியோ டொப்பா.

(ப-ரை) பெரிய நட்பாகும் - தமமை மிகவும் சினேகிதவருக்கும், பகைவாகும் - தமமுடைய பகைவருக்கும், திரிவின்றி தீநாதார்போல - ஒரு வேறுபாடும் இன்றி மிகவும் சினேகமானவர்போலே, சொல்லி - இருத்திறத்தாரிடத்தும் சென்று இருத்திறத்தாரையும் வேறுபடுக்கும் சில சொற்களைச் சொல்லி, அவருள ஒருவரோடு ஒன்றி ஒருப்படாதாரே - அவருள ஒருவரோடும் பொருந்தி ஒன்றுபட்டு உறுதியாயின செய்யாதவரே, இருசிலைக் கொள்ளி எனப்பா - இரண்டு தலையானும் சுடுகொள்ளியோ டொப்பா

திரிவின்றித் தீநாதா - மனமொத்த நண்பனா

(க-து) தமமோடு நட்புச்செய்தவரிடத்தும் அவருடைய பகைவரிடத்தும் சென்று, தனித்தனியே இருவருக்கும் உரிய நட்புணர்வோல நடத்தி, அவவிருவருடைய பகையை அதிகப்படுத்துவதன்றி, அவவிருவருள ஒருவரிடத்தாயினும் மனம்பொருந்தி நனமை தரத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாதவா, இருதலையாலும் சுடுகொள்ளி கொள்ளியோ டொப்பா இப்படிப்பட்டவாக்கு இடங்கொடுத்தலாகாது என்பதாம்

முதலிரண்டடியின் கருத்தாவது - To be Jack on both sides.

7 பிறியல்பைக் குறிப்பாலறிதல்

142. குணங்களைச் செய்கையால் அறிதல்

பேருலையுள பெய்த அரிசியை வெந்தமை

ஒர்முழை யாலே உணர்ந்தான்—சுயாகண்ணும்

கண்டதலை காண்டலே வேண்டுமாம் யார்கண்ணும்

கண்டது காரணமா மாறு.

(ப--பொ). கொடுக்கின்ற பெரிய உலையின்கண்ணே பெய்த அரிசியை வெந்தவண்ணம் ஒரு மூழையினாலே முகந்து அதனை உணர்ந்தவாறுபோல, யாவாமாடும் கண்ட செய்கைகளைக் கொண்டே அவா மாட்டுள்ள மறறைக் குணங்களையும் அறியவேண்டுமாதும் யாவா மாடும் யாதொரு பொருட்கும் காணப்படாத குணமே, காணாத குணங்களை அறிதற்குக் காணாமா ஆதலான.

(ப--ரை) யா கண்ணும் - யாவரிடத்தும், கண்டது - ஒரு பொருளினிடம் காணப்பட்ட குணமே, காணாம ஆமாறு - காணாத குணங்களை அறிதற்குக் காரணமாக விதம் (ஆதலால்), பேருலையள பெய்த அரிசியை - கொடுக்கின்ற பெரிய உலையின்கண்ணே போகட்ட அரிசியை, வெந்தமை - வெந்தவிதம், ஓர் மூழையாலே உணர்ந்தாங்கு - ஓர் அகப்பையாலே அறிந்த விதம்போல, யா கண்ணும் - யாவர் மாடும், கண்டதனால் - கண்ட செய்கையைக் கொண்டே, காண்டல் வேண்டும் - அவரிட முள்ள மறறக் குணங்களையும் அறிய வேண்டும்

(க-து) உலையிலிட அரிசி வெந்ததை ஓரகப்பையாலே அறிவதுபோல, ஒருவருடைய குணங்களை அவரிடம் கண்ட ஒரு செய்கையால் அறியலாம்

143. கண்ணின் கூடமை

யாதீய செய்த மலைமறைதத தென்றெண்ணித
தாநதீயா தநதீமை தேறறால,--ஆம்பல்
மணவில் கமழும் மலிகிசைச் சோய்ப்!
கணையிலுங் கூரியவாய் கண்.

174

(ப--பொ). யாம் செய்த தீவினைகளைப் பிறாக்கு வெளிப்படாமல் மலை மறைத்ததென்று கருதித் தீயார் தாம் செய்த தீமையைத் தெளியார். ஆம்பற்பூக்கள கலியாணம் செய்யும் மனைபோலக் கமழாநின்ற மலிகிசைச் சேர்ப்பனே! அம்பி

ஹம் கூரியவாய். உட்புக்கு, கண்கள, மஹாயச செய்த
பொருள்களைக் காணவல்லவாம்

அம்பு குறித்தெய்த தானமொழித்ததுப படாது' கண் பல
விடத்தும் படும் என்பதாம்

(ப-ரை). ஆமபல் - அல்லி, மண இல் - கலியாண வீடுபோல்,
கமழும் - கமழாநின்ற, மலி திரை சேர்ப்ப - மிகக அலைகளையுடைய
சேர்ப்பனே' யாம் செய்த தீய - யாம் செய்த தீவினைகளை, மலை
மறைத்தது என்று எண்ணி - (பிறாககு வெளிப்படாமல்) மலை மறைத
தது என்று கருதி, தீயா - தீயவா, தம் தீமை தாம் தேற்றார் - தாம்
செய்த தீமையைத் தெளியா. கண் கணையிலும் கூரியவாம் - மறை
யச் செய்த பொருள்களைக் கண்கள அமயினும் கூரியவாய் உட்புகருக்
காணவல்லவாம்

(க-து). அம்பு குறித்தெய்த இடமனறி வேறிடத்தில் படாது
காணுதலான பலவிடத்தும் கண் படும ஆசுவேப்நாககு வெளிப்
படாவென்று நினைத்தது தீயா செய்யும் தீமைகளைக் குறிப்பால் அறி
யக் கண்ணே சிறந்த கருவியாம்.

“குறிப்பின் குறிப்புணரா வாயின உறுபயினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்”—திருக்குறள்

144. கருத்தை முகம் அறிவித்தல்

வெள்ளம் வருங்காலை ஈரம்பட் டஃதேபோல்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே அறியலாம்.
ஒள்ளமர் கண்ணாய்' ஒளிப்பினும் உள்ளா
படர்ந்ததே கூறும் முகம்.

41

(ப-ரை). அமா ஒள் கண்ணாய் - பொலிவுற்ற ஒள்ளிய கண்ணாய்!
வெள்ளம் வரும் கால-வெள்ளம் வருகிற காலத்தில், ஈரம் பட்டஃதே
போல் - ஆற்றின் நிலத்தில் ஈரம் உண்டானதினால் வெள்ளம் வரப்
போகிறதென்று அறிவதுபோல், கள்ளம் உடையாரை - வஞ்சனை
யான எண்ணம் உடையார்களை, கண்டே அறியலாம் - முகத்தைக்
கண்டே அறிவுடையார் அறிதல் கூடும். ஒளிப்பினும் - ஒருவர் தம்

கருத்தை வெளித்தோன்றாமல மறைப்பாராயினும், உள்ளம் படர்ந்
கதே - அவா மனத்தில் நீனைப்பதையே, முகம் கூறும் - அவருடைய
முகம் வெளிப்படுத்தும்

(ச-து) ஆறறில் முனனே உண்டாகிற் றரத்தினுல பின்னே
வெள்ளம் வருமென்று அறிபலாம் அதுபோல ஒருவா முகக்குறிப்பி
னூல மனதில் உள்ள வெள்ளைபான எண்ணத்தை அறிந்துகொள்ள
லாம், அவா மறைக்கலுற்றாலும் முகம் வெளிப்படுத்தி மாதலால்.

“அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு முகம்”

“முகத்தின் முதுகருறைந்த துண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தானமுந் துறும்”—திருக்குறள்.

பழமொழி —“In the forehead and the eye, the lecture
of the mind doth lie.”

145. முகத்தையறிவார கருத்தையறிதல்

நோக்கி அறிகல்லாத தமமுறுப்புக் கண்ணாடி

நோக்கி அறிப. அதுபோல—நோக்கி

முகனறிவார் முன்னம் அறிப. அதுவே

மகனறிவு தருதை யறிவு.

301

(ப--உபா). தம கண்ணால் நோக்கி அறிகில்லாத தம உறுப்
பாகிய முகத்தைக் கண்ணாடிகண்ணை நோக்கி அறிவர்.
அதுபோல நோக்கி ஒருவன் முகத்தை அறிவார அவனைக்
கருத்தை அறிவார. அத்தன்மை, மகனறிவு அவன் தருதை
யறிவுபோன் றிருக்கும்.

(ப--ரை). நோக்கி அறிகல்லாத தம உறுப்பு - தம கண்ணால் நோக்கி
அறியமுடியாத தம்முறுப்பாகிய முகத்தை, கண்ணாடி நோக்கி அறிப -
கண்ணாடியில் நோக்கி அறிவர் அதுபோல் ஏ - அதுபோலவே,
நோக்கி முகன் அறிவார - நோக்கி ஒருவன் முகத்தை அறிவார, முன்
னம் அறிப - அவன் கருத்தை அறிவார அது - அத்தன்மை, மகன்
அறிவு தருத்தையறிவு - மகனறிவு அவன் தருத்தையறிவுபோன் றிருக்கும்.

(க-து) மகனறிவை அறிதற்குத் தந்தையறிவை அறிவது போதும் ஒருவர் மனக்குறிப்பை அறிதற்கு முக்கருறிப்பை அறிவது போதும் கண்ணாடி முகத்தைக் காட்டுவதுபோல முகம் அகத்தைக் காட்டு மாதலால்

“முன்னம் முகம்போல முன்னுரைப்பதில்” — நான்மண்ககடிகை

“மகனறிவு தந்தையறிவு” எனனும பழமொழி ஆங்கே உவமாமாக வந்திருக்கிறது நாலடியார்’ல் அது

“செந்நெல்லா லாப செழுமுனை மறமச
செந்நெல்லே யாகி விளைதலால், — அந்நெல்
வயளிறையக காயககும் வளவய லூர்
மகனறிவு தந்தையறிவு”

என உவமையமாக வருகின்றது

146. குலத்தால் குணத்தை அறிதல்

ஒரு மொருவா ஒருவர்தம் உள்ளத்தைத்
தேரும் திறமரிதால் தேமொழி! — யாரும்
குலக்குல வண்ணத்தாகுப ஆங்கே
புலப்புல வண்ணத்த புள்.

310

(ப--பொ). ஒருவ நுள்ளக்கிடைப்பாட்டை ஒருவரால் ஆராயு மளவு அரிதாகலான். தேன்போலும் மொழியையுடையாய் யாவரும் தாம் பிறந்த குலத்துக்குத்தக்க தன்மையாய் இருப்பார்: தாம் வாழும் புலத்துக்குத்தக்க தன்மையாய் இருக்கும் புட்கள். அதுபோல

(ப--ரை) தேம மொழி - தேன்போலும் மொழியை யுடையாய் ஒருவர்தம் உள்ளத்தை - ஒருவருடைய உள்ளத்தின் தன்மையை, ஒரும ஒருவா - அறிய விரும்பும் ஒருவரால், தேரும் திறம் அரிது - ஆராயும் திறம் அரிது புலப்புல வண்ணத்த புள் - தாம் வாழும் புலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருக்கும் புட்கள் ஆங்கே-அதுபோல, யாரும் - யாவரும், குலக்குல வண்ணத்தர் ஆகுப - தாம் பிறந்த குலத்துக்குத் தக்க தன்மையாயிருப்பார் [ஆல்-அசை]

(க--து) பறவைகள் தாம் வாழும் புலததுக்குத் தக்க தன்மையா யிருப்பதுபோல, மனிதர் தாம்பிறந்த குலததுக்குத் தக்க தன்மையா யிருப்பா ஆகவே ஒருவருடைய உள்ளத்தின் தன்மையை அறிவதற் குக் குலம்போல மற்றவை கலவ சாதன மாகா.

“குலத்தளவே பாடுங் குணம்”—ஒளவையார்

117. குணத்தால் குலத்தை அறிதல்

காப்பான் மடமகள் காப்பானைக் காட்டி நுநுதம்
மேய்ப்பாடட தென்றுண்ணாளாயினான் --தீப்புகைபோல்
மஞ்சாநி வெறப்' மறைப்பினும் ஆகாதே
தஞ்சாந் மிககு விநிம

255

(ப--பொ) சீரைநாகுதா இடையனுடைய மடமகள், மண்காக்கும மனை நெருவனுக்குத் தேவியாயிருந்தும், ஒரு நாள் பால் உண்ணுகின்றாள். 'மேயாதின்ற ஆட்டினைக் கறந்த பால் இதுவாதலான மதுரமாயிருந்ததிலை' என்று அப்பாலை உண்ணாாயினாள், தான பிறந்த குலத்தை அறிவித்தாள். தீயினது புகையைப்போலும் மஞ்ச சென்று உலாவும வெற பனை' நான மறைக்கா னாயினும் அமமறைப்பின் வழியா காது, தம் சாதித்தன்மை மிககு பிறந்த குலத்தை அறி வித்ததுவிநிம, அவள் அறிவித்தவாறு போல

(ப--ரை) தீ புகைபோல் - தீயினது புகையைப்போலும், மஞ்ச ஆதி - மேகமசென்று உலாவுப, வெறப - வெறப்பனை' காப்பான் மட மகள் - மறதைகாக்குப இடையனுடைய இளம்பெண், காப்பான் கைப்பட்டிருந்தும் - பூங்காக்கும அரசனெருவனுக்கு மனைவியாயி ருந்தும், (ஒருநாள பால் உண்ணும்போது), மேய்ப்பு ஆட்டது என்று உண்ணாள் ஆயினாள் - 'மேயவசாகிய ஆட்டினதுபால் இது ஆதலால் மதுரமாயிலை' என்று அப்பாலை உண்ணவில்லை மறைப்பினும் - ஒருவா மறைத்தாராயினும், ஆகாது - மறைத்தலாகாமல், தம் சாதி - தம் சாதித்தன்மை, மிககுவிநிம - மேறப்பட்ட பிறந்த குலத்தை அறிவித்ததுவிநிம.

பழமொழி --சாதிக்குத் தக்க புத்தி, குலததுக்குத் தக்க ஆசாரம்.

148. இனத்தால் இயல்பை அறிதல்

முயலவோ வேண்டா முனிவரை யானும்

இயல்பினர் எனப் தினத்தால் அறிக.

கயலியலும் கண்ணாய் கரியரே வேண்டா.

அயலறியா அட்டேனே இல.

237

(ப--ரை) இத்தன்மையாகிய இயல்பினையுடையர் என்றறிதற்கு முயன்றால் முயன்ற அறியவேண்டுவதொன்றில்லை வெறுத்தவரையாயினும் வெறுதவரையாயினும் அவர்கூடிய இனத்தாலே அறிநதுவிடுக கயலியேனே மாறுபடுக கண்ணினையுடையாய் அத்தற்கு நடுச்சொல்வார் வேண்டுவதில்லை (அந்த இனத்தாரே சொல்வா) அயல் மனையாரால் அறிப்பபடாத அட்டேன் இல்லை, அதுபோல

(ப--ரை) கயல் (முயலும் கண்ணாய் - கயலியேனே மாறுபடுக கண்ணினையுடையாய்) அயல் அறியா அட்டேன் இல்லை - அயல் மனையாரால் அறிப்பபடாத அட்டேன் இல்லை (அதுபோல), இயல்பு இன்னார் எனபது - இத்தன்மையாகிய இயல்பினையுடையார் என்றறிதற்கு, முயலவோ வேண்டா - மறநென்றால் முயன்றறிய வேண்டுவதொன்றில்லை முனிவரை யானும் இனத்தால் அறிக - முனிவரையேயாயினும் அவர்கூடிய இனத்தாலே அறிநதுவிடுக. கரியர் வேண்டா - அத்தற்குச் சாட்சிசொல்வார் வேண்டுவதில்லை [கரியரே--ஒ-அசை].

இயல்பினர் - இயல்பு இன்னா இன்னா எனபது தொகுத்தலாயிற்று அட்டேன் - சமைத்த உணவு

“மனத்தானும் மாந்தாக குணாச்சி இனத்தானும்

இன்னு னெனப்படும் சொல்” —நிருககுமர்

பழமொழி.—அத்தத்தன் தன்மை ஆததுமா ஆகும் Tell me the company you keep, and I will tell you what you are. Tell me with whom thou goest, and I will tell thee what thou doest. “You may know him by his company.”

III

I முயற்சி

149. தாம் நன்மைபடைதற்குத் தாமே காரணம்

எமக்குத் துணையாவா வேண்டுமென நெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவாத தானதொரிதல வேண்டா.
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோ'மற் றில்லை.
தமக்கு மருததுவர் தாம. 56

(ப--பொ). எமக்கு ஒரிடாவந்தல துணையாவார் வேண்டு
மென்று கருகித் தமக்குத் துணையாவாத தாம தேடல
வேண்டா. பிறாக்குப் பிறாசெய்வது ஒன்றுண்டோ? ஆத
லான மற்றுத் துணையாவாக கண்டிலேம்' தமக்கு மருதது
வா தாமே ஆதலான்

(ப--ரை) தமக்கு மருததுவா தாம-தமக்கு மருததுவராவா தாமே.
(ஆதலால்), எமக்கு துணையாவா வேண்டுமென நெண்ணி - எமக்கு
(ஒரு துன்பம் வந்தால்) துணையாகின்றவா வேண்டுமென்று கருகி,
தமக்கு துணையாவா - தமக்குத் துணையாவாரை, தாம தொரிதல்
வேண்டா-தாமதேடலவேண்டா பிறாக்கு பிறா செய்வது உண்டோ-
பிறர் ஒருவருக்குப் பிறா செய்யலாவது யாதேனும் ஒன்று உண்டோ?
'மற்று இல்லை - (துணையாவாரைக் கண்டிடினும்) ஒரு நன்மையும்
உண்டாகாது

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாகக்கை கருந்திய, தற்றதுபோற்
றியுணின்” என்பவாதலின், நோய் வராமல் பரிகரித்துக்கொள்ளு
தல் ஒவ்வொருவருக்கும் இயலும். “தன்ரோயககுத் தானே மருந்து.”
முற்பிறப்பில் செய்த வினைகட் கேற்றவாறு இப்பிறப்பில் நன்மை
தீமை நடப்பதை அறிந்தவன், இப்பிறப்பில் நன்மையே செய்து
வருபிறப்பில் நன்மையே அடையலாம். எவா துணை நிற்பினும்
நில்லாவிடினும் ஊழ் தவறாது.

(க-து) தம்முடல் நோய் நீங்கியிருப்பதற்குத் தாமே மருததுவ ராதல்போலத் தாம் நனமை பெறுவதற்குத் தாமே காரண மாதலால் பிறாதுணை வேண்டுவதின்று ஆகவே நன்மையின பொருட்டே முயற்சிசெய்க என்பதாம்

“தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானும்
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையும்
தானேதான் செயத வினைப்பயன் துயததலால்,
தானே தனக்குக் கரி” — அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி.—Every man is his own doctor

150. கற்றதீன்றியும் கருமமுடிப்பவன்

கற்றதொன் றினறி விடினும் கருமத்தை
அற்ற முடிப்பான் அறிவுடையான்:—உற்றியமபும.
நீத்தகீர சேப்பனே' இனையானே யாயினும்
மூத்தானே யாடு மகன்

186

(ப-பொ). காலநிகழ்ச்சியும் தேசநிகழ்ச்சியும் முதலாயின அறியத்தக்க நூலகளைக் கற்குந் தன்மை ஒன்றின்றி இருந்தானாயினும், மடியின்றியே எக்காலமும் காரியத்தின்கண்ணே முயலுவான், அறிவுடையான் கருமத்தைக் குறையறவே உற்றுச் சொல்லாநிறுபன். பிரளயகாலம் போலப் பாக்குந் நீரையுடைய சோப்பனே' இனையனையாயினும் ஆடுமகன் மூப்பனாயினுற்போல.

அஃது கல்வி வேறு கருமசூழ்ச்சி வேறு. இனையனாயினும் மூத்தான், மடியின்றிக் காரியத்தின்கண் முயல்வான் என்றுமாம்

(ப-ரை) நீதம் நீ சோப்ப-பிரளயகாலம்போல் பரகரும் நீரையுடைய சோப்பனே! கற்றது ஒன்று இன்றிவிடினும் - கற்றது சிறந்தும் இல்லாவிட்டாலும், கருமத்தை அற்றம் முடிப்பான் - காரியத்தின்கண் சோம்பலின்றி முயல்பவன், அறிவுடையான் - அறிவுடைய

ஏவன் உற்று இயம்பும் - கருமத்தைக் குறையறவே சூட்சுமித்துச்
சூல்வாநிந்பான் ஆடு மகன் - கருமம் செய்பவன், இனையானே
ஆயினும்-வயதில் இனையவனையாயினும், மூத்தானே-முதிர்வயதுடை
யவனே யாவான்

பழமொழி -- அறியாப் பள்ளையானாலும் ஆடுவான மூப்பு
Grey head over green shoulders

171 வருந்தா வாழ்க்கை திருந்தாமை

வேளாண்மை செயது விருந்தோம்பி வெஞ்சமசுது
வாளாண்மை யாலும் வலியாய்த் - தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிக்கோ ளிலாய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்தாத லினறு

175

(ப--பொ) பிறாக கு உபகாரம்செயது, வந்த விருந்தார்களை
மூலம் ஓம்பி, வெய்ய போரினகண வாளாலசெய்யும் ஆண்மை
யாலும் வலியாய், தாளாண்மைபக குறைவிக தும் சோம்பு
கோடலை இலாய முயன்று வருந்தாதாருடைய மனைவாழ்க்கை
கை திருந்தாத லிலலை.

(ப--ரை) வேளாண்மை செயது-பிறாக்கு உபகாரம்செயது, விரு
ந்து ஓம்பி - வந்த விருந்தினரை உபசரித்து, வெஞ்சமசுது வாளாண்
மையாலும் வலியராய் - வெய்ய போரினகண வாளாலசெய்யும் ஆண்
மையாலும் வலியராய், தாளாண்மை காழ்க்கும் மடிக்கோள இலராய் -
முயற்சியைக் குறைவிடும் சோம்பலைக் கொள்ளாதல் இல்லாதவராய்,
வருந்தாதா வாழ்க்கை - முயன்று வருந்தாதாருடைய மனைவாழ்க்கை,
திருந்தாதல் இன்று - செப்பமடைதல் இல்லை

(க-து) சோம்பலுக்கி டுக்கொடாமல் முயன்று வருந்தினால் மனை
வாழ்க்கை செப்பமடையும

பழமொழி -- வருந்தினால் வாழ்ச்சி தில்லை It is perseverance
that prevails.

152. ஒருவகையாலும் முயலாதவா ஒருநாளும் வாழார்

ஒன்றால் சிறிதால் உதவுவதொன்றில்லையால்
என்றாவ் கிருப்பின் இழுக்கம் பெரிதாகும்.
அன்றைப பகலேயும் வாழ்கலார், நின்றது
சென்றது போதவா.

297

(ப-பொ). பொருள் ஒன்றென்றும், சிறிதென்றும், நாம்
எடுத்துக்கொண்டது முடிக்கப் போதாகென்றும். முயலாத
மடிந்திருப்பின். குற்றம் பெரிதாகும். ஒருநாளும் வாழ
மாட்டார், தமமாட்டு நின்ற பொருளைப் பிறர்மாட்டுப்
பெயாததும், பிறர்மாட்டுச் செலலப் பெயாதத பொருளைத்
தமமாட்டு வரப்பெயாததும் ஒருவகையான் முயலவுமாட்
டாதார்.

(ப-ரை) ஒன்று என்று - உள்ள பொருள் ஒன்றென்றும், சிறிது
என்று - சிறிதென்றும், உதவுவதொன்றில்லை என்று - (ஆதலால்)
நாம் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை முடிக்கப் போதுமான உதவி
இல்லையென்றும், இருப்பின் - முயலாமல் சோமயிரூப்பின், இழு+
கம் பெரிதாகும் - குற்றம் பெரிதாகும் நின்றது சென்றது போத
வா - தம்மிடத்திருந்த பொருளைப் பிறரிடத்தாக கொடுத்ததும் பிறரிடத்
திக கொடுத்த பொருளை மீளக்கொண்டும் எவ்விதத்திலும் முயற்சி
செய்ய மாட்டாதவா, அன்றைப பகலேயும் வாழ்கலார் - ஒருநாளும்
வாழமாட்டார். [ஆல்-ஆல்-ஆல்-ஆங்கு-அசை]

(க-து) போதுமான பொருள் இல்லை, போதுமான உதவியில்லை
ஆதலால் எடுத்த காரியம் இனிது முடியாதென்று சோமயிரூப்பின்
குற்றம் தமமுடைய பொருளைப் பிறரிடம் கொடுத்தும் பிறரிடம்
கொடுத்த பொருளைக் கேட்டு வாங்கியும் முயலாதவா ஒருநாளும்
வாழமாட்டார்

“குடிமடிந்த குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்த
மாண்ட உருற்றி லவர்க்கு” — திருக்குறள்.

153. வெறுது முயல்பவர் விரும்பிய தடைவர்

இனியாரு மிலலாதா எம்மிற பிறர்யார்
தனியேமயாம என்றொருவர் தாமடியல் வேண்டா
முனிவில ராகி முயலச. முனிவிலலார்
முன்னிய தெய்தாமை யில்

161

(ப-பொ). இப்பொழுது பற்றுக ஒருவரையும் இல்லாதார் எம்மைப்போல் பிறா யாவா? யாம தனியேம ஆயினேம் என்று ஒருவா நினைத்து முயற்சி தவிரவேண்டா. வெறுப்பில ராய் முடியாதே கருமம் செய்யவே முயல்க: மனத்தின் வெறுப்பில்லாதா தாம நினைத்தது பெறுதொழிதல் இல்லை ஆகலான்.

(ப-ரை). யாம தனியேம - யாம தனியே மாயினேம், இனி யாரும் இல்லாதா எம்மின் பிறா யார என்று - இப்பொழுது (சார்வாக) ஒருவரையும் இல்லாதார் எம்மைப்போல் எவருளா என்று நினைத்து, ஒருவர் தாம மடியல்வேண்டா-ஒருவர் தாம்(முயற்சி தவிர்ந்து) சோம்பு தல் வேண்டா முனிவு இல்லா - (கருமத்தில்) வெறுப்பில்லாதவர், முன்னியது - நினைத்ததை, எய்தாமை இல-பெறுதொழிதல் இல்லை; (ஆதலால்), முனிவு இவராகி முயல்க - வெறுப்பு இல்லாராய் (கரு மம் செய்யவே) முயல்க

(க-து) நமக்குச் சார்பானவர் இல்லையென்று சோம்பலடை யாமலும் வெறுப்படையாமலும் முயற்சிசெய்தால் முடியாத காரியம் இல்லை

“எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியாங்
திண்ணிய ராகப் பெரிள்” — திருக்குறள்

154 காரியசித்தி அடையும் வழி

தொறுக்கித் தன்றுணைபுக தூக்கிப் பயன்றுகந்
மற்றவை கொள்வ மதிவலலா. — அறப்பன்
யாதானும் ஒன்றுகொண் டியாதானும் செய்தக்கால்
யாதானும் ஆகி விடும.

321

(ப--பொ). தான் செய்துகொளளத்தக்க தன்மையும் விசாரித்து, தனக்குத் துணையாவாரையும் விசாரித்து, ஒன்றைச் செய்து முடித்தால் அதனால் பெறும்பயனையும் விசாரித்து, உற்றிருந்தாகில அதனைச் செய்துகொள்ளுவாரா அறிவுடையாரா அபபெற்றியானவை ஆராயாதே தான் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் பொருட்டுத் தகுதியில்லாததோர் கருவிகொண்டு அதற்குத் தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால் தான் நினைந்த பொருளன்றி மற்றொன்று விளைந்து தனக்கு இடம்பைபைத் தரும்

(ப--ரை) தன் தூக்கி - தான் செய்துகொளளத்தக்க தன்மையை ஆராய்ந்து, தன் துணையும் தூக்கி-தனக்குத் துணையாவாரையும் ஆராய்ந்து, பயன் தூக்கி - (நினைந்த காரியத்தை முடித்தலால்) பெறுதலான பயனையும் ஆராய்ந்து, அவை-வாயக்கத்தக்கவைகளை, கொளவா-செய்த, கொளவர், மதிவல்லாரா - அறிவுடையாரா அற்று அன்றி - அவ்வீசுத்தால் அவைகளை ஆராயாதே, யாதானும் ஒன்றுகொண்டு - தம் காரியத்தக்குத் தகுதியில்லாத ஒரு கருவிகொண்டு, யாதானும் செய்க்கால் அதற்குத் தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால், யாதானும் ஆகவீடும் - தான் நினைத்ததன்றி மற்றொன்று விளைந்து தனக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் [மற்று-அசை]

(க-து) அறிவுடையோர், சமமுடைய நிறத்தையும் துணைவருடைய நிறத்தையும் எடுத்த காரியத்தை முடித்தலால் உண்டாகும் பயனையும் ஆராய்ந்து, அப்பால் காரியத்தில் புகுந்து சித்தியடைவா இங்ஙனம் ஆராயாமல், தகுதியில்லாத கருவியைக் கொண்டு தகுதியில்லாத செய்கையைச் செய்தால் நினைத்த காரியம் நினைத்தபடி முடியாமல் வேறாகித் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்

“முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பாததுச செயல.”—திருக்குறள்.

155. முடியுந் திறத்தால் முயலுதல்

வினாசுதோட் செம்பியன் சீரறம் விடல்விசும்பில
தூங்கு மெயிலும் தொலைத்தலால்,—ஆங்கு
முடியும் திறத்தால் முயல்க. தாம் கூடம்
படியிழுப்பின் இலலை யான்.

(ப--பொ). உயர்ந்த தோளையுடைய செம்பியன சீறறம் மிகக விசுமபின்கண் இயங்கியொழுதும் அசாருடைய ஊரினையும் தேவாகட்காக வென்று தொலைத்தலான, எப்பொழுதும் ஒரு கருமத்தை முடியுப திறத்தால எண்ணி அரிதென்னுது முயல் அமைபும். கூரிய அமபை அடிபமைய இழுக்க ந்த தொடுக்கப்பெற்றின அதுபட்டு உருவமாட்டாத கவசம இலலை.

(ப--ரை) வீங்கு தோள செம்பியன் சீறறம் - உயர்ந்த தோளையுடைய செம்பியனது கோபமானது, வீறல் விசுமயில் தூங்கும் வயிலும் - மிகக ஆகாயத்தின்கண் இயங்கியொழுதும் அசாருடைய ஊரினையும், தொலைத்தலால் - (தேவாகட்காக) வென்று தொலைவித்தலால், முடியும் திறத்தால் முயலக - (எப்பொழுதும், ஒரு காரியத்தை முடியும் வகையால் எண்ணி (அரிது என்னுமல்) முயற்சி செய்க. கூர் அமபு - கூரிய அமபை, அடி இழுப்பின் - அடியமைய இழுத்தது தொடுக்கப் பெற்றால், அரண் இலலை - அதுபட்டு உருவமாட்டாத கவசம இலலை. [ஆங்கு-தாம-அசை].

(க-து) அமபைச சரியாகத் தொடுத்து அடியுற இழுத்ததுவிட்டால் உருவமாட்டாத கவசம இலலை சரியான உபாயத்தை அனுசரித்து முயன்றால் முடியாத காரியம் இலலை ஆகாயத்தில் இயங்கும் அசாருரினைச செம்பியன தேவாபொருட்டு வென்று தொலைத்ததே இதற்குப் போதுமான சாட்சி

“ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம பலாநின்ற
போற்றினும் பொத்தப் படும” — திருக்குறள்

இசசெய்தி பல தூல்களில் குறித்திருக்கிறது

“சாதல

ஒன்றர் உட்கும துணைருங் கடுக்திறல்
தூங்கெயில் எறிந்தநின் ஊங்கலோ நனைப்பன்”

(புறம் - 39)

“உயர்விசுமயில்

தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணையானே”

(சிலப - வாழ்த்து - அம்மானை)

“தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்”

(மணிமேகலை - விழாவறை)

“ஒன்றா

ஒங்கெயிற் கதவம உருமுசசுவல் சொறியும்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடககை
நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பியன்”

(சிறுபாண் - 79 - 82)

156. பெறலாகும் பெருமையை முயன்று பெறுதல்

எங்கொணன் நிலலை எமரில்லை என்றொருவர்
தங்க ணழிவுதாம செய்யற்க.—எங்காணும்,
நன்கு திரண்டு பெரியவாம். ஆற்றவும்
முன்கை நெடியார்க்குத் தோள்.

267

(ப--பொ). எமமிடதது ஒருபொருள் இல்லை, எமக்கு ஒரு சுற்றத்தார் இல்லையென்று விசாரித்தது, தாம் மனந்தளர்ந்து தம்மிடத்து வரும் பெருமையை அழிக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்யாதொழிக. (அப்படிச் செய்யா தொழியவே எல்லா நன்மையும் உளவாம்). அஃது என்போல என்னில, எவ்விடத்துப் பிறந்தார்க்காயினும் மிகவும் திரண்டு பெரியவாயிருக்கும், மிகவும் முன்கை நெடியாயினோர்க்குத் தோள்களா, அதுபோல.

(ப--ரை) எங்கண் ஒன்று இல்லை - எம்மிடத்தில் ஒருபொருளும் இல்லை, எமா இல்லை எனறு - எமக்கோ சுற்றத்தாரும் இல்லை என்று, ஒருவர் - ஒருவா, தாம தங்கண் அழிவுசெய்யற்க - ஒருவர் தாம் மனம் தளர்ந்து தம்மிடத்து வரும் பெருமையை அழிக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்யாதொழிக (அப்படிச் செய்யா தொழியவே எல்லா நன்மையும் உளவாம்). (அஃது என்போல என்னில), எங்கா(யினும்) - எவ்விடத்துப் பிறந்தார்க்காயினும், ஆற்றவும் முன்கை நெடியார்க்கு-மிகவும் முன்கை நெடியானவருக்கு, தோள் நன்கு திரண்டு பெரியவாம் - தோள்கள் மிகவும் திரண்டு பெரியவாயிருக்கும்.

(க-து) பெருமையை அடையதக்கவர்க்கு அதற்கேற்ற முயற்சி செய்யும் திறம் அமைந்திருக்கும் ஆகவே அன்றா முயற்சிசெய்து பெருமையை அடைக என்பதாம்

“அருமை யுடைத்தென றசாவாமை வேண்டி
பெருமை முயற்சி தரும்”—திருக்குறள்

157 தொழின்முயற்சியில் நிலையாதவர் நன்மை பெறார்
நிலத்தின் மிகையா பெருஞ்செலவா வேண்டி,
நலத்தகு வேந்தருள நல்லாரச சார்ந்து,
நிலத்து நிலைகொள்ளாக் காலரே காணின்,
உலக்கைமேல் காக்கையென் பார.

328

(ப--பொ) நிலத்தின் கண்ணே வாழ்தற்கு மிகுதியாகிய பெரிய செல்வத்தை விருமபி, நன்மைக்குத் தகுதியையுடைய வேந்தர்க்குள நல்லா யாவொன்று ஒருவரைச் சேர்ந்து வாழாமல் யாவரிடத்தும் சென்று, நிலத்தின்கண் ஓரிடத்தும் நிலைகொள்ளாத காலினையுடையாரை விசாரித்துப் பார்க்கில், அவான்றோ உலக்கைமேல் காக்கை (உலகின்கண் அரிசியை விருமபி அந்நையும் துகர்ப்பெறுது ஒருகாலும் இருக்கவும் பெறாமல்) நின்றுமூல கனமை எதன்நன்மை அதன்நன்மை ? பாலவா.

(ப--ரை) நிலத்தில் மிகையா பெருஞ்செலவம் வேண்டி - நிலத்தின்கண்ணே வாழ்தற்கு மிகுதியாகிய பெரிய செல்வத்தை விருமபி, நலம் தகு வேந்தருள நல்லாரச சார்ந்து-நன்மைக்குத் தகுதியையுடைய வேந்தருக்குள் நல்லவரான ஒருவரைச் சேர்ந்து, (அவரிடம் வாழாமல் யாவரிடத்தும் சென்று), நிலத்து நிலைகொள்ளாக் காலரே - நிலத்தின்கண் ஓரிடத்தும் நிலைகொள்ளாத காலினையுடையவரே, காணின் - விசாரித்துப் பார்க்கில், உலக்கைமேல் காக்கை என்பார் - உலக்கைமேல் காக்கையானது நின்றுமூலம் தன்மை போன்றவராவார்.

(க-து). பெருஞ்செல்வம் அடைதற்குரிய இடத்தைச் சார்ந்து அங்கே நிலைவராமாக நிலையாதவர், உலக்கைமேல் காக்கைபோல் ஒரு நன்மையும் பெறார்.

பழமொழி --A rolling stone gathers no moss.

158. தங்கருமத்தைத் தாமே கடைப்பிடித்தல்

தலைக்கொண்ட தங்கருமம் தாமடி கொண்டு,
கடைப்பிடி யில்லாதார் பால்வைத்துக்—கடைப்பிடி
மிக்கோடி விட்டுத் திரியின், அதுபெரி
துக்கோடிக் காட்டி விடும.

377

(ப--பொ). தாம் செய்ய மேற்கொண்ட கருமத்தைத் தாம் மடிமையினகண்ணே கொண்டொழுகி, கடைப்பிடியில்லாத வாமாட்டே வைத்துத் தாமும் கடைப்பிடி கைவிட்டுச் செருக்கின் மிகுந்தோடித் திரியின, தாட மேற்கொண்ட கருமம் மிகவும் சிந்தையோடிக் காட்டிவிடும.

(ப--ரை) தாம் தலைக்கொண்ட தம் கருமம் - தாம் மேற்கொண்ட தமது கருமத்தை, மடி கொண்ட-சோம்பலு கொண்டு, கடைப்பிடி இல்லாதார்பால் வைத்து - முடிக்கும் துணிபு இல்லாதவரிடம் வைத்து, மிகு ஒடி - செருக்கில் மிகுந்தோடி, கடைப்பிடி விட்டு திரியின் - முடிக்குந் துணியை கைவிட்டுத் திரிந்தால், அது-தாம் மேற்கொண்ட கருமம், பெரிது உக்கு ஒடிக் காட்டிவிடும - மிகவும் சிதைந தமிழியு

பழமொழி — உடையவன போகா வேலை ஒருமுழும கட்டை
Never trust to another what you should do yourself.

159. தம்மால் முடிவதைத் தாமே செய்தல்

தம்மால் முடிவதனைத் தாமாற்றிச் செய்கலலா
பினனை ஒருவரால் செய்வித்து மென்றிருத்தல்,
சென்னீ ரருவி மலைநாட' பாய்ப்பவோ
வெநநீரு மாடாதா னீ.

293

(ப--பொ). தாம் செய்து முடிக்கலானதொரு காரியத்தைத் தாம் முடித்துச் செய்யமாட்டாது வேறொருவரால் செய்விக்கின்றோம் என்று சொல்லியிருத்தல், பரந்துசெல்லும் அருவி நீரையுடைய மலைநாடனே! வெநநீரினும், குளியாதவா தீயிலே பாயவல்லரோ? பாயமாட்டாரே, அதன்னைப் போலும்.

(ப-ரை). செல் நீர் அருவி மலைநாட-பாநது செல்லும் அருவி நீரையுடைய மலைநாடனே! தமமால் முடிவதனை-தாம் செய்து முடிக்க லானதொரு காரியத்தை, தாம் ஆற்றி செய்கல்லா - தாம் முடிக்க மாட்டாது, பின்னை ஒருவரால் செயவித்தும் - வேறொருவ ராலே செய்விப்போம், என்று இருந்தல - என்று சொல்லியிருந்த லானது, வெந்நீரும் ஆடா-வெந்நீரின்னும் குளியாதவா, நீ பாய்பவோ- தீயிலே பாயவல்லரோ? (பாயமாட்டாரே அததனமை போலும்). [அததனமைபோலும் எனபது தோனரூப பயனிலை]

(க-து) பிறரால் ஒரு காரியம் நிறைவேறுமென்று நம்பி யிருக்கவேண்டா

பழமொழி - வெதுவெதுவென்ற தண்ணீர் குளிக்காதவளா உடன் கூட்டை ஏறப்போகிறாள்

160. அல்லலை முயற்சியால் நீக்கல்

முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவ னென்று

தொழுநிருந்தக் கண்ணே ஒழியுமோ அல்லல்?

இழுதினா னாகாப்ப திலையை முன்னம்

எழுதினான் ஒலை பழுது.

29

(ப-ரை). முழுதுலகத்தையும் முன்னே படைத்தவன் நாம் உறுகின்ற அல்லலையும் நமக்குப் படைத்தான் என்று கருதி, அவனே அவ்வல்லலைத் தீர்ப்பானாக அவனைத் தொழுது ஒரு காரியத்தை முயலாதிருந்தால், தம் அல்லல் ஒழி யுமோ? (அவ்வல்லலைத் தப்ப நினைக்கவே, தன்னை அவ்வல்லல் வந்து பிணிக்கமாட்டாது). முற்பட எழுதின ஒலை பழுது பட்டால் அப்பழுதுதீர்ப பிணையும் எழுதுவா ராதலான, முன்செய்த தீவினைப் பயனை இப்பொழுது செய்யும் முயற்சி யானே நீங்கலாம்.

(ப-ரை). முழுதுடன் முன்னே வகுத்தவன் என்று - முழுதுல கத்தையும் முன்னே படைத்தவன் (நாம் அடைகின்ற அல்லலையும் படைத்தான்) என்றெண்ணி, தொழுது இருந்தக் கண்ணே-அவனைத்

தொழுது (ஒரு காரியத்தையும் முயலாமல்) இருந்தால், அல்லல் ஒழியுமோ - தம்முடைய அல்லல் நீங்குமோ? முன்னம் ஒலை பழுது எழுகினான் - முன்னே ஒலையைப் பழுதுபட எழுதினவன், இழுகினான் - தாமதித்தவனாய், ஆ(று) - பழுதுபட்ட விதத்தை, காப்பது - (பரிசுரிக்காமல்) போற்றுதல், இல்லை - இல்லை [ஏ-அசை]

இழுகுதல் - தாமதித்தல், பின்போதல ஆறு என்பது கடைசுறையாய் ஆ என நின்றது இங்ஙனமன்றி, இழுகினானைக் காப்பது என்பது இழுகினானை காப்பது எனத் தொகுத்தலாயிற்றென்று கொள்வது எளிது

(க-து) ஒலையைத் தப்பாக எழுதினவன் உடனே தப்பைத் திருத்திவிடுவான். அங்ஙனமே அல்லலடைந்தவன் உடனே முயற்சி செய்து அவ்வல்லலினின்றும் நீங்குவானாக

“ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பா உலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்” — திருக்குறள்.

161 பொது

முடிந்ததற் கில்லை முயற்சி. முடியா
தொடிந்ததற் கில்லை பெருக்கம். வடிந்தற்
வல்லதற் கில்லை வருத்தம். உலகினுள்
இல்லதற் கில்லை பெயர்.

319

(ப-பொ) ஒருவனால் முடியப்பட்டு முடிந்த கருமத்துக்குப் பின்னை முயலவேண்டிவ தில்லை. முயன்று முடிக்கப்படாது இடையே சிதைந்த கருமத்துக்கு ஆக்கமும இல்லை கோதற ஒன்றை வல்லதற்கு அதனை முடிக்கும்பொழுது வருத்தமும் இல்லை. உலகினுள் இல்லாத பொருட்குப் போ இல்லை, அதுபோல.

(ப-ஊ). முடிந்ததற்கு முயற்சி இல்லை - முடிவுபெற்ற காரியத்துக்குப் பின்னை முயற்சி வேண்டிவதில்லை முடியாது முடிந்ததற்கு

பெருக்கம் இல்லை - முயற்சிசெய்து முடியாது இடையே சிதைந்த காரியத்துக்கு ஆக்கமும் இல்லை வடிவது அற வலதற்கு வருத்தம் இல்லை - தெளிந்து குற்றமற ஒன்றைச் செய்ய வலதற்கு அதனை முடிக்கும்பொழுது வருத்தம் இல்லை உலகினுள் இலததற்கு பெயர் இல்லை - உலகத்தில இல்லாத பொருளுககுப பெயா இல்லை [ஆக கம் இலாபம்]

(க-து) முற்றுப்பெற்ற காரியத்திற்கு முயற்சி வேண்டா. இடையிலே சிதைவுற்ற காரியத்தால இலாபம் இல்லை நன்காராய்ந்து செய்யத் தொடங்கின காரியம் இனிது முடியும் உலகில் உள்ள பொருள்களுக கன்றி) இல்லாத பொருளுக்குப பெய ரில்லை

2. கருமம் முடித்தல்

162. ஏற்றபெற்றி ஒழுகிக் கருமம் முடித்தல்

செந்நீரார் போன்று சிதைய மதிப்பாக்கும்,
பொய்நீரா போன்று பொருளை முடிப்பாக்கும்,
அநீ ரவாவாக்குத தககாங் கொழுக்குபவே.
வெந்நீரிற் தண்ணீர் தெளிதது

90

(ப-பொ). தம் கருமத்தைக் கேட வொழுக்குகின்ற பிறர்க்கும் செவ்விய நீர்மைபினை உடையாரைப் போன்றும், பொருளைப் பாதுகாத்து முடிக்கின்ற பிறர்க்கும் அவர்க்கு அன்பு பட்டில்லாதாரைப் போன்றும், இப்பெற்றியால் அநீர்மை களையுடைய அவாவர்க்குத் தகக பெற்றியால் ஒழுகவேண்டும், வெய்ய நீரில குளிர்ந்த நீரை அளாவி ஆற்றினாற்போல.

(ப-ரை) சிதைய மதிப்பார்க்கு செம்மை நீரார் போன்றும்-தம்முடைய காரியத்தைக் கெடுமபடி செய்கின்ற பிறரிடம் நல்ல தன்மையுடையாரைப் போலவும், பொருளை முடிப்பார்க்கு பொய் நீரார் போன்றும் - பொருளைப் பாதுகாத்து முடிக்கின்ற பிறரிடம் அன்பு உண்டாகாதவரைப் போலவும், வெந்நீரில் தண்ணீர் தெளித்து-வெய்ய

நீரில் குளிர்ந்த நீரைக் கலந்து ஆற்றினாற்போல, அநீ அவரவர்க்கு தக்காங்கு - அநீர்மைகளையுடைய அவரவாக்குத் தக்க பெற்றியால், ஒழுகுப - ஒழுகுவர் [ஏ-அசை].

(க-து) கெட்டவாக நல்லவா போன்றும் அன்புள்ளார்க்கு அன்பில்லார் போன்றும் காட்டிக் கருமம் முடிகக்

163. ஆதரவானவரை விரோதித்தலால் விளையும் கேதீ

தாமாற்ற சிலலாதா தாளுசாரா பட்டாரை
 தீமாற்றத் தானே பகைப்படுத்திட்டு—டேமாப்ப
 முன்னோட்டுக் கொண்டு முண்ணாசிப் போவாரே,
 உண்ணோட்டகலுடைபார் 24

(ப-பொ). தா தாமை ஆற்றமாட்டாதா தா சார பட்டவர்களைத் தீய சொல்லுகளால் பகையாக்கித் தமக்குச் சேமமாக அவர்க்குமுன் ஒட்டுக்கொண்டு பகைகோடீ அஞ்சிப் போவார். தா உண்கின்ற ஒட்டகலை உடைக்கின்றாரோடு ஒப்பார்.

(ப-ரை) தாம் ஆற்றகிலலாதா-தாம் தமமைச் செவ்வை செய்து கொள்ளமாட்டாதா, தாம் சாரப்பட்டாரை - தமக்கு ஆதரவாயிருப்பவரை, தீ மாற்றத்தால் பகைப்படுத்திட்டு - தீய வார்த்தைகளால் பகையாக்கி, முண் அஞ்சி - அவரோடு பகை கொள்ளுதலை அஞ்சி ஏமாப்ப - தமக்குச் சேமமாக, முன் ஒட்டுக்கொண்டு போவாரே - முன் ஒடுதலை மேற்கொண்டு செல்பவர்தாம், உண் ஒட்டகல் உடைபார் - தாம் உண்கின்ற ஒட்டகலை உடைக்கின்றாரோ டொப்பா [ஒட்டகல் - ஓடாகிய அகல்]

(க-து). வலியில்லாராய், தமக்கு ஆதரவாயிருப்பாரைத் தீய வார்த்தைகளால் பகைத்துக்கொண்டு, அப்பால் அப்பகைமைக் கஞ்சி இருந்த இடம்விட்டு ஒடிப்போகின்றவர், தாம் உண்கின்ற ஒட்டகலை உடைக்கின்றவரை ஒப்பவராவார்

164. பதறாமல் நல்வாத்தையால் கருமங்கோள்எல்

புரைய கலந்தவா கண்ணும கருமம்
உரையின் வழுவா துவப்பவே கொள்க.
வரையக நாட' னிரையிற கருமம்.
சிதையூ இடாய் விடும

227

(ப--பொ). உள்ளம் ஒக்க நட்புக கொண்டவரிடத்தும்
கொள்ளும் கருமத்தை தகுதியாக உரைக்கும் உரைகளின்
வழுவாமல் மனம் உவரப்பவே கொள்க மலைமேல் உண்டா
கிய நாடனே' தமக்கு வேண்டியபொழுதே அந்நகர் கருமங்
கொள்ள னிரையிரையின் கருமம் அடும் அது கெடுமாயின்
தமக்கும இடாய்விடும

(ப--ரை) வரை அசும் நாட - மலைமேல் உண்டாகிய நாடனே!
புரைய கலந்தவா கண்ணும் - மனதொக்க நட்புகொண்டவரிடத்தும்,
உரையின் வழுவாது - உரைக்கும் உரைகளின் வழுவாமல், உவப்
பவே - மனம் உவரப்பவே, கருமம் கொள்க - கொள்ளுங் கருமத்தைக்
கொள்க, விரையின் - தமக்கு வேண்டியபொழுதே அக்கருமங்கொள்ள
விரைவாராயின, கருமம் சிதையும் - கருமம் செடும் இடராய்விடும -
அது கெடுமாயின் தமக்கும இடராய்விடும

(க--து) மனதொத்த நண்பினரிடம் கொள்ளலான கருமத்தையும்
அவாமனம் உவக்கும்படி நல்வாத்தை சொல்லிப் பதறாமல் முடித்துக்
கொள்க. பதறிச் செய்கிற காரியம் சிதறிக் கெட்டுப்போகும்:
கெடவே தமக்குத் துன்ப முண்டாகும்.

165. உளைய உரையாது உறுதிகோள்எல்

நிலையுய பண்பிலா நோல்ல அன்றென்
றுளைய உரையா அறுதியே கொள்க.
வளையொலி மீம்பாலாய்' வாங்கி யிருநது
தொனையெண்ணா அபாயநகின் னா

253

(ப-பொ). நிலைநின்ற குண்ட இலலாதவர் நடுவுநிலையை உடையரல்லரென்று ஒரு வாததையும் வெறுக்கத்தக்கது சொல்லாதே, அவர் மாட்டுத் தாம கொள்ளவேண்டும் உறுதியாகிய பயனைக் கொண்டுவிடுக; சுருண்டு தழைத்த ஐந்து பகுதியையுடைய கூந்தலையுடையாய்' அபாபத்தைத் தின்னா கையிலே வாங்கித் தொளையை எண்ணிக் குற்றமென்று நீக்கு வாரிலலை ஆதலான், அதுபோல

(ப-ரை). வளை ஒலி ஐம்பாலாய் - சுருண்டு தழைத்த கூந்தலையுடையாய்' அப்பம் தின்பா வாங்கியிருந்து தொளை எண்ணார் - அபாபத்தைத் தின்ன விருமபினவா அதனைக் கையிலே வாங்கிக்கொண்டு அதிலுள்ள தொளையை எண்ணிக்கொண்டிராமல் அதைத் தின்பா அதுபோல, நிலைய பண்பு தூல்லா - நிலைநின்ற குண்டில்லாதவா, நேர் அல்லா என்று - நடுவுநிலைமை யுடையரல்லரென்று, உளைய ஒன்று உரையாது - வெறுக்கத்தக்கவிதமாக ஒரு வாததையும் சொல்லாமல், உறுதியே கொள்க-அவரிடம் தாம கொள்ளவேண்டும் உறுதியாகிய பயனையே கொண்டுவிடுக

க-து) வடையைப் பெற்றவா அதில் உள்ள தொளையை எண்ணிக் குற்றங் கூறியிராமல் அதைத் தின்பா ஒருவரிடம் நன்மையைக் கொள்ள வேண்டுவோ அவர் வெறுக்கும் விதமாக வாதத்தை சொல்லாமல் நன்மையைக் கொள்வர்?

பழமொழி - வடையைத் தின்னச் சொன்னார்களா, தொளையை எண்ணச் சொன்னார்களா.

166. பிறரிடம் பெறலான நன்மையைச் சமயமறிந்து பெறுதல்
அன்பின் நெகிழ வழிபட்டுக் கொள்ளாது
நின்ற பொழுதின் முடிவிததுக் கொள்வது,
கன்றுவிட் டாககறக்கும போழ்தில் கறவாலாய்
அம்பவிட் டாக்கறக்கு மாறு. 17

(ப-பொ). அன்பினால் ஒருவன் நெகிழும்படி தான் வழிபட்டொழுக அவனாலுள்ள பயன் கொள்ளாது, தான் நினைத்த

பொழுதே முடிததுக்கொள்வேன் என்று கருதி முயறல், ஆவினைக் கறக்கும்பொழுது அறிந்து கன்றுவிட்டுக் கறவாதே, அவ்வாறினை அம்புவிட்டுக் கறக்கும் நெறிபோடொக்குர்.

(ப--ரை) அன்பின் நெகிழ - அன்பினால் ஒருவன் மனம் நெகிழும்படி, வழிபட்டு - தான் வழிபட்டொழுகி, கொள்ளாது - அவனான பயனைக் கொள்ளாது, நின்றபொழுதின் - தான் நினைத்தபொழுதே, முடிவித்துக்கொள்வது - முடிததுக்கொள்வேனென்று கருதி முயலுதல், ஆ கறக்கும்போழ்திவ - பசுவை வழக்கமாகக் கறக்கின்ற வேளையில், கன்றுவிட்டு கறவானாய் - கன்றுவிட்டுக் கறவாமல், ஆ - பசுவை, அம்புவிட்டு கறக்கும் ஆறு - (தான் நினைத்தபோது) அம்புவிட்டுக் கறக்கும் விதத்தை ஒருகும்.

(க--து) ஒருவரிடத்தில் பெறலான நன்மையை ஹிதமாய்ச் சமயமறிந்து பெற்றுக்கொள்ளாமல் தான் நினைத்தபோது பெற்றுக்கொள்ள முயலுதல் உசிதமன்று

167. சோம்பனை ஏவிய காரியம் முடிவபெறது

மடியை விபங்குகொள்ளின் மறநாடு கருமம
முடியாத வாதே முயலும் - கொடியனனாய்
பாரித தவனை நலிந்து தொழிலகோடல,
மூரி உழுது விடல.

339

(ப--பொ). சோம்பனை ஒரு கருமத்தின் கண்ணே ஏவின் அந்தக் கருமங்கள் முடியாதபடியே முயலும். கொடிபோலும் இடையை யுடையாய்! ஒரு கருமத்தைச் செய்யப் பாரித்தவரை நலிந்து தொழிலகொள்ளாதல், மூரியெருத் தான் உழுவதனோடொக்கும்

(ப--ரை) கொடி அனராய - கொடிபோலும் இடையை உடையாய்! மடியை வியம் கொள்ளின் - சோம்பனை (ஒரு கருமத்தின்கண்) ஏவினால், மற்றை கருமம முடியாத ஆறே முயலும் - அந்த ஏவலை யடுத்த காரியம் முடியாத விதமாகவே (அவன்) முயல்வான். பாரித்

தவனை - (ஒரு காரியம் செய்யப்) பாரித்தவனை, நலிந்து தொழில் கோடல் - வருத்தித் தொழில்கொள்ளாதலானது, மூரி உழுதுவிடல் - கிழவெருதுகொண்டு உழுவதனே டொக்கும்

பாரித்தவன் - (பாரி - பருமன்) - பருமனானவன் மனத்தில் ஊக்க மில்லாது உடல் பருமனானவன் வியம்-ஏவல்

(க--து). சோம்பனை ஏவிய காரியம் முடிவுபெறாது ஊக்கமில்லானாய் உடல் பெருத்தவனை வருத்திக்கொள்ளும் தொழில் செவ்வி பெறாது

“இன்ன மூரியெருத்தா லுழவு” — இன்னாநாற்பதா

168. காணிகோடாமல் காரியம் முடியாமை

ஆணியாக் கொண்ட கருமம் பதிறாண்டும்
பாணிததே செய்ப வியங்கொள்ளின — காணி
பயவாமல செய்வாரா? தஞ்சாகா டேனும்
உயவாமல சேரலோ வில். 308

(11-பொ). படியாணிபோலக் கொண்ட கருமத்தைச் சிலர்க்கு ஒன்றைக் கொடாதே செய்ய ஏவினால், அவ்வேவப்பட்டவர் பதிறியாண்டைக காலமும் இவர்க்குக் கருமஞ் செய்வோமென்று காலத்தை நீட்டித்துப் படியாணி செய்வார் ஆதலால், காணிப்பொருளாயினும் கொடாமல் செய்வார் யாவா உளர்? தமமுடைய சகடமாயினும் உயவுநெய் இடாமல் செல்லாது, அதுபோல.

(12-ரை) தம் சாகாடு ஏனும் - தமமுடைய சகடமாயினும், உயவாமல் - உயவுநெய் யிடாமல், சேறல் இல் - செல்லுதல் இல்லை (அதுபோல), காணி - காணியளவு பொருளாயினும், பயவாமல் - கொடாமல், செய்வார் ஆர் - கருமம் செய்பவர் இல்லை ஆணியாக் கொண்ட கருமம் - படியாணிபோலக் கொண்ட கருமத்தை, வியம்கொள்ளின்—சிலர்க்கு ஒன்றும் கொடாமல் செய்ய ஏவினால், பதிறாண்டும் பாணிததே செய்ப - (ஏவப்பட்டவர்) பததுவருஷ கால

மும் (இவர்க்குக் கருமம் செய்வோமென்று) காலதாமதம் பண்ணியே (படியாணி) செய்வார் [ஒ-அசை] உயவுருெய்- Grease.

(க--து) சிறிது பொருளாயினும் கொடாமல் ஏவிய காரியம் எவ்வளவு காலமாயினும் இனிது முடியாது

பழமொழி — கையிலே மஞ்சள் ஆனால் காரியம் மஞ்சூதான்.
Money is the best bait to fish for man with. Money makes the old wife trot

169. காரியம் செய்பவனை எச்சரித்தல்

நி க கருமம் செயவைத்த பின்னரும்

முட்டா தவரை வியங்கொளல் வேண்டுமால்.

தொட்டககால மாழ்கும் தளிர்மேலே நிறபினும்

தட்டாமல் செல்லா துளி

279

(ப-உபா) ஒருவாமைலே கருமத்தை விட்டுச் செய்ய வைத்த பின்னரும் இடையறவுபடாதே அவரை உளி ஆராய வேண்டும். தொட்டவாடே, தவரும் தளிர்மேலே நின்றதாயினும் தன்னை, தட்டாமல் அகதனிரை அறுது உளி ஆகலான.

(ப-ரை) தொட்டககால மாழ்கும் - தொட்ட அளவிலே தவருதலான, தளிர்மேலே - தளிர்மேலே, நிறபினும் - நின்றதாயினும், உளி - உளியானது, தட்டாமல் - தன்னை ஒருவன் தட்டாமல், செல்லாது - (அக்தனிரை) அறுததுச் செல்லாது (ஆதலால்), கருமம் விட்டு செயவைத்த பின்னரும் - (ஒருவர் மேலே) ஒரு காரியத்தை விட்டுச் செயவைத்த பின்னரும், அவரை முட்டாது வியங்கொளல் வேண்டும் - அவரை இடையறவுபடாது ஏவியாராய்தலவேண்டும. [ஆல - அசை]

(க-து) மிகவும் கொப்பமான தளிர்மேலே நின்ற உளியும் தட்டாமல் தளிர்மேல் இறங்காது. ஒருவரை ஒரு காரியத்தில் ஏவிச் செய்ய வைத்த பின்னரும் அவரை அடிக்கடி எச்சரிக்கை பண்ணிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்

“தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமல செல்வா
உளிநீரா மாதோ கயவர்” —நாலடியா.

170. கயவர்மேல் காரியம் வைத்தவர் நன்மையடையார்

காட்டிக் கருமம கயவாமேல வைத்தவா
ஆக்குவ ராறற எமககெனபோ அமர்நதிருததல்,
மாப்புரை நோக்கின் மாரிலன்னாய்! பூசையைக்
காப்பிடுதல் புன்மீன றலை.

127

(ப--பா). தம கருமத்தைக் கீழ்மக்களிடமட்டே காட்டி, கொடுத்தது மறறவா தம் கருமத்தை ஆக்குவர் என்று நினைத்து மேவியிருததல், மான்விழியை ஒவ்வாசின்ற மாரிலன்னாய்! பூசையைப் புன்மீன் உணங்குகின்றவிடத்துக் காக்கவைத்ததனோ டொக்கும்.

(ப--ரை) மா புரை நோக்கின மயில அனரூய - மான்விழியை ஒரும விழியையுடைய மயிலபோன்றவனே! கருமம - தம்கருமத்தை, கயவர்மேல காட்டிவைத்தது - கீழ்மக்களிடம காட்டிககொடுத்து, அவா எமககு ஆற்ற ஆக்குவா - அவர் எமக்குக் கருமத்தைச் செவ்வையாகச் செய்துகொடுப்பா, என்று அமாந்திருததல் - என்று நினைத்துச் சும்மா உடகாந்திருத்தலானது, பூசையை - பூனையை, புன் மீன் தலை - அலபமான மீன் (உலாகின்ற) இடத்தில், காப்பு இடுதல் - காவல வைத்ததனோ டொக்கும்

(க--து) தமமுடைய காரியத்தைக் கீழ்மக்களிடம ஒப்பித்திருப்பவர் ஒரு நன்மையும் அடையார்

பழமொழி —நாறல் மீனைப் பூனை பாப்பதுபோல. “காக்கையைக் காப்பிட்ட சோறு” நரியின் கையிலே குடலைக் கழுவக் கொடுத்தாற்போல. To set the fox to keep the geese. Give never the wolf the wether to keep.

171. கருமஞ்செய்ய அறிவுள்ளாரை நீடமித்தல்

தெற்ற அறிவுடையார்க கல்லால் திறனிலா
முற்றலை நாடிக கருமஞ் செய்வையா,
கற்றென் நற்றிநது கசடாற காலையும்
மற்றதன் பாறமேம்பல நன்று.

373

(ப-பொ). தெளிய அறிந்த அறிவுடையார்க்கன்றித் திறப்
பாடில்லாத அறிவோடு பொருந்திய முற்றனவுடையோனை
நாடித் தம கருமத்தைச் செய்யவையா. ஒன்றைக் கற்றறி
நது கல்வியின்கண் கசடாறவிடத்தம குணமற்றார்பால்
கொண்ட நட்புத் தேய்புதல் நன்று

(ப-ரை) தெற்ற அறிவுடையாககு அல்லால் - தெளிய அறிந்த
அறிவுடையாரிடத்தன்றி, திறன் இலா முற்றலை - சாமர்த்தியமில்லாத
அறிவோடு பொருந்திய முற்றனவுடையோனை, நாடி-நாடி, கருமம-
தம கருமத்தை, செய்வையா - செய்யவையா ஒன்று கற்றறிந்து-
ஒன்றைக் கற்றறிநது, கசடு அற்ற காலையும்-கல்வியின்கண் குற்ற
மற்றவிடத்தம, மற்றதன்பால்-குணமற்றாரிடம் கொண்ட நட்பு, தேம்
பல் நன்று-மெலிதலே நன்று [திறனிலா முற்றல - அறிவின்மை
முற்றியவன் முற்றனவு-முற்றல்-முதிர்ச்சி]

(க-து) தம் கருமத்தைச் செய்ய அறிவுள்ளாரையே நியமித்தல்
வேண்டிம கற்றவிடத்தம குணமில்லாரிடம் நட்பு வளர்தலாகாது

172. கற்றவனுக்குக் கோடுத்த பொருள்

உற்றான் உற அன் எனல்வேண்டா ஒன்பொருளைச்
கற்றானை நோக்கியே கைவிடுக்க. - கற்றான்
கிழவ னுரைகேட்கும். கோரா எனினும்
கிழவன் நெருதுண்ட உபபு.

38

(ப-பொ). தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன என்று ஆராய
வேண்டுவ தில்லை. தனது ஔளரிய பொருளைக் கற்றறிந்தோனை
நோக்கியே அவன் மாட்டே கைவிடுக்க. கற்றவன், தன்னை

யாக்கிய தலைவன் சொல்லைக் கேட்டுச் செய்யு ரு. செய்யானு யினும், எருதுண்ட உபபு ஒருவரகு இழவனமு. (ஆதலால் அவன் கொண்ட பொருளும் கடைக்கால தனக்கே உதவுபு)

(ப-ரை). உற்றான்-இவன் தனக்குச் சுற்றத்தான், உறன்-இவன் அயலான், எனல் வேண்டா-என்று ஆராய வேண்டிவதில்லை. ஒன் பொருளை-ஒள்ளிய பொருளை, கற்றானையே நோக்கி - கற்றறிந்தவனையே நோக்கி, கைவிடுக - கொடுக்க சுற்றன்-கல்விமான, கிழவன் உரை-தன்னையாக்கிய தலைவன் சொல்லை, கேட்கும்-கேட்டுச் செய்யும் கேளான் எனினும்-கேட்டுச் செய்யானுயினும், எருது உண்ட உப்பு இழவு அன்று-எருதுண்ட உபபு நஷ்டமாகாமையேபோல அது ஒருவனுக்கு நஷ்டமன்று

(க-து) கொள முதலியவற்றை உபட்டு உண்ப்பது ஸ்நாயைத் தவிர்த்து எருதுக்கு உரஞ்செய்வதால் எருது சல்ககாமல் தலைவனுக்கு வேலைசெய்யும் அதுபோல் கற்றவன் காரியம் செய்யும்போது அவனுக்கு ஈந்த பொருள் நஷ்டமாகாமல் தலைவனுக்கு லாபத்தையே உண்டாகும்

173. கருமஞ்செய்ய அயோக்கியரை வையாமை.

கட்டுடைத் தாகக் கருமஞ் செய்வையின

பட்டுண்டாங் கோடுப. பரியாசை வையாக.

தொட்டாரை ஒட்டாப் பொருளில்லை இல்லையே

அட்டாரை ஒட்டாக கலா.

118

(ப-பொ). அரணுடைத்தாய் வகை ஒரு கருமத்தை ஒரு வரைச் செய்யவையின' அக்கருமத்தை உள்பட்டதன்கண் உள்ள பயனைத் தாங் உண்டு செல்லுமா. பரிவிலாதாரை அக்கருமத்தின் கண்ணே வையாதொழிக. ஒரு பொருளைக் கையால் தொட்டாரை ஒட்டாத பொருள் இல்லை: அட்டாரைப் பொருந்திப் பயன்படாத கலமும இல்லை, ஆதலால்.

(ப-ரை) தொட்டாரை - கையால் தொட்டவரை, ஒட்டா-ஒட்டாத, பொருள்-பொருள், இல்லை - இல்லை அட்டாரை-சமைத்தவரை, ஒட்டா-பொருந்திப் பயன்படாத, கலம்-கலமும், இல்லை-இல்லை. (ஆதலால்), கட்டு உடைத்தாக - அரண உடையதாம் வகை, கருமம் - ஒரு கருமத்தை, செய்வைப்பின்-ஒருவரைச் செய்யவைப்பின், பட்டு-அக்கருமத்தை உள்பட்டி, ஆங்கு உண்டு - அதன்கண் உள்ள பயனைத் தாம் உண்டு, ஒடும-செல்லும், பரியாரை - பரிவிலாதாரை, வையற்க-அக்கருமத்தின்கண் வையாதொழிக. [கட்டு என்பது காவல்]

(க-து). தான் செய்யுமபடி நியமிக்கப்பட்ட காரியத்தால் உண்டாகும் பயனைக் கைக்கொள்பவனைக் காரியத்திலே நியமிக்கலாகாது

174. நன்மையில்லாதவனைக் காரியத்தினின்று களையுமாறு.

நாட்டிக் கொளப்பட்டார நன்மை இலாரின்
காட்டிக் களைதுமென வேண்டா—ஒட்டி
இடம்பட்ட கண்ணாய்' இறக்குமை யாட்டை
உடம்படுதது வெளவுண்டா ரில். 39

(ப-பொ). தம்மாலே ஆக்கிக் கொள்ளப்பட்டார் தம்வெவப்பட்ட காரியத்தின்கண் நின்று தம்மை ஏறினாக்கு நன்மைபாவதைச் செய்யிலாயின, அச்செய்ப்பாமைப்பைப் பிறர்க்கறிவித்துக் காரியத்தின் நிறுத்தத்தலைக் களைவேம என்று கருதாதே. குழைகளை யோட்டி, இடமுண்டாகவே அகன்ற கண்ணினையுடையாய்' சாவக்கடவ மைப்பட்டை உடன்படுத்திக் குருகிகொள்வார இல்லை

(ப-ரை) ஒட்டி-குண்டலங்கள் ஒட்டி, இடம்பட்ட - இடமுண்டாகவே அகன்ற, கண்ணாய-கண்ணினையுடையாய்' இறக்குமை யாட்டை உடம்படுதது - சாவக்கடவ காராட்டை உடன்படுத்தி, வெளவுண்டா இல் - அதன் இரத்தத்தை வெளவுவார இல்லை. (அதுபோல), நாட்டிக் கொளப்பட்டார்-தம்மாலே ஆக்கிக் கொள்ளப்

பட்டவர், நன்மை இலராயின் - (தாம் வலிய காரியத்தின் கண் நினற
ஏவினார்க்கு) நன்மையாவதைச் செய்யிலராயின், காட்டி - அச்செய்யா
மையைப் பிறர்க்கு அறிவித்து, களைதும்-காரியத்தின்கண் நிறுத்து
தலைக் களைவேம், எனவேண்டா - என்று கருதவேண்டா

(க-து) தாம் வளர்த்த வெள்ளாடு பயன்படுதலின்றி இறப்பதா
யின், இறப்பதற்குமுன்னே அதற்கு ஆதாரமான அதன இரத்தத்தை
வெளவுதல் இல்லை தாம் ஆதரித்து நட்பாகக் கொள்ளப்பட்டவா,
தாம் வலிய காரியத்தில் நின்று நன்மையானதைச் செய்யாவிட்டால்,
அதனைப் பிறர்க்கறிவித்து அக்காரியத்தில் நின்றும் அவரைக் களைய
வேண்டா அவா குற்றத்தைப் பிறரறிய வெளியிடாமலே அவரை
நீக்கிவிடுக என்பதாம்

175. வஞ்சகர் தூரத்தில் ஏவப்பட்ட கருமமுடித்துத் திரும்பார்

அகந்தாய்மை யில்லாரை ஆற்றப் பெருக்கி

இகநதுழி விட்டிருப்பின் அஃதால்—இகநது

நினைநது தெரியானாய் நீள்கயத்துள் யாமை

நனைந்துவா என்று விடல்.

263

(ப-பொ). மனததால் தூய்மை யில்லாதாரை மிகப் பெரு
கப்பண்ணித் தனக்குச் சேய்ததாய இடத்திலே போய்த் தன
க்கு ஒரு கருமம் செய்ய ஒருவன் ஏவியிருப்பானாயின், அஃது,
ஆராய்ந்தறியானாய் யாயை அகப்படுத்தாந் ஒருவன் நீள
கயத்துள்ளே புக்கு நனைந்துவா என்றொசால்வி அவ்வாமை
பை விட்டதனோ டொககும்

(ப-ரை) அகம தூய்மை இல்லாரை-மனததால் தூய்மையிலலாத
வரை, ஆற்ற பெருக்கி - மிகப் பெருகப்பண்ணி, இகந்த உழி - தனக்
குத் தூரமாகிய இடத்திலே, விட்டிருப்பின் - தனக்கு ஒரு கருமஞ்
செய்ய ஒருவன் ஏவியிருப்பானாயின், அஃது-அது, நனைந்து தெரியா
னாய்-ஆராய்ந்தறியானாய், யாமை-(யாமையைப் பிடித்த ஒருவன் அந்த)

யாமையை, இகந்து-போய், நீள்கயத்தன் நனைந்துவா-நீண்ட கயத்தன் ளே புகுந்து நனைந்துவா, என்று-என்றுசொல்லி, விடல்-விட்டதனோ டொக்கும்.

(க-து). ஆமையைப் பிடித்தவன் அதனைக் குளித்தவா என்று பெரிய குளத்தில் விட்டால், அது திரும்பவும் அவன் கைக்கு அகப் படாது சுதமன மில்லாதவரைத் தூரமாகிய இடத்தில் தனக்கு ஒரு கருமம் செய்யும்படி ஏவினால், அவர் அக்கருமத்தை முடித்து அவனிடம் திரும்பார்.

176. நுண்ணறிவுடையானுக்கும் கருமங்கேதேல்

உழையிருந்து நுண்ணிய கூறிக் கருமம்
புரையிருந்த வறறியான் புக்கான விளிதல்,
நிரையிருந்து மாண்ட அரங்கினுள் வட்டுக்
கரையிருந்த தாக்கெளிய போர்.

86

(ப-பொ) முதன்மைபுடையா னொருவன் அருகிருந்து நுண்ணிய காரியங்களை ஆராய்ந்துசொல்லிக் குற்றமிருந்த நெறியறியாதே அக்கருமத்தைச் செய்யப்புக்கவன் கெடுதல் உளதாம். மக்களாக நிரையிருக்கப்பட்டு மாட்சிமைப்பட்ட வட்டாடும் அரங்கினகண் பொராதே மருங்கிருந்தார் கூறு தற கெளியவாய்த் தோன்றும் வட்டுப் போர்கள் பொருதல் அறியவாமாறு போல.

(ப-ரை) நிரை இருந்து-வரிசையாக இருந்து, மாண்ட அரங்கினுள் - மாட்சிமைப்பட்ட அரங்கினகண், வட்டு போர் - வட்டுப் போர்கள், கரை இருந்தாககு எளிய-பொராது பக்கத்திருந்தவா சொல் லுதற் கெளியவாய்ப் பொருதல் அறியவாம் (அதுபோல), உழை இருந்து - முதன்மைபுடையான் ஒருவன் அருகிலிருந்து, நுண்ணிய கூறி-நுண்ணிய காரியங்களை ஆராய்ந்து சொல்லி, புரை இருந்த ஆறு அறியான்-குற்றமிருந்த நெறியறியாதே, கருமம் புக்கான்-கருமத்தைச் செய்யப் புக்கவன், விளிதல்-கெடுதல் உளதாம்.

(விளிதல்) உளதாம் எனப் பயனிலை வருவித்துக்கொள்ளவேண்டுமாய் அரங்கு-வகுத்த தானம். வட்டாடுதல்-உண்டையுருட்டல் “கட்டினாயன்ன வட்டாங்கிழைத்துக், கல்லாச சிரு அா நெல்லிவட்டாடும” என நற்றிணையில வருகின்றது “அரங்கினறி வட்டாடி யறறே” எனப் பதிருககுறள்.

(க-து) பக்கத்திலிருந்தவா இது செய் அது செய்யென்று சில நுட்பங்களைச் சொல்வது எளிதாயினும், அரங்கிலே வட்டாடுகோ தமது தவறு இன்னதென றறியாமல் தோல்வியடைவ துண்டு முத்தன்மையுடையோ அருகிலிருந்து சில நுட்பங்களைச் சொல்வது எளிதாயினும் குற்றமிருந்த வகையை அறியாமல் காரியஞ்செய்யப் புகுந்தோ கெடுவதுண்டு ஆகவே கருமத்துக்குரியவர் அததவற்றைப் பொறுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

3. மறை பிறறியாமை.

177. மறைவான காரியத்தில் எவரையும் நம்புதலாகாது

சுற்றத்தார நட்டா எனசசென றெருவரை
அற்றத்தால தேறா அறிவுடையார்.—கொற்றப்புள
ஊர்நதுலகம தாவின அண்ணலே யாயினும்
சீர்நத்து செய்யாதா ரில்.

67

(ப-பொ). சுற்றத்தாரென்றும் நட்டாரென்றும் கொண்டு ஒருவரை மறைத்துச் செய்யும் காரியத்தின்கண் அறிவுடையார தேறா. வென்றியையுடைய புளை ஊர்வதுஞ் செய்து உலகத்தைக் காலால் கடப்பதுஞ் செய்த உயர்ந்த முதலவனேயாயினும் தனக்குச் சீக்கப்பெற்ற தொன்றை ஒழிய விடுவா ரில்லை.

தனப்பேறு சீரிதா யிருந்ததாயின் பழிபும் பாவமும் பாராத யாவாயினும் மனந்திரிந்து வெளவுவா.

(ப-ரை) கொற்றம் புள் ஊர்ந்து-வெற்றியையுடைய பறவையை ஊர்வதும் செய்து, உலகம் தாவின - உலகத்தைக் காலால் கடப்பதும்

செய்த, அண்ணலே ஆயினும் - முதல்வனேயாயினும், சீந்தது - தன
 க்கு மிக்க ஊதியம் தருவதொன்றை, செய்யாதா இல-ஒழியவிடுவார்
 இலலை (ஆகையால்), அறிவுடைபா - அறிவுள்ளவா, அறறத்தால் -
 பிறறியாமல மறைத்துச் செய்யும் காரியத்தின்கண், ஒருவரை - ஒரு
 வரை, சுற்றத்தா நட்பா எனச்சென்று-சுற்றத்தாரென்றும் சினேக
 ரென்றும் கொண்டு, தேறா-தெளியா

கொற்றப்புள-கருடன (பெரிய திருவடி) உலகம் தாவின அண்
 ணல-திரிவிசுரமன (திருமால்).

(க-து) மிக்க செவ்வம் பெறுவதாயிருப்பின பழிபும் பாவமும்
 பாராதே யாவராயினும் மனம் வேறுபட்டு அதனை வெளவுவர்
 ஆகையால், பிறறியாமல தாம் மறைத்துச் செய்யும் காரியத்தை எவ
 ரையும் நம்பி வெளியிடவேண்டா.

174 மறைவான சூழ்ச்சியில் மாண்பிலாரை நீக்குக

வெள்ளமாண் பெல்லாம உடைய தமரிருப்ப,
 உள்ளமாண் பிலலா ஒருவரைத—தெள்ளி
 மறைக்கண் பிரித்தவரை மாற்ற தொழிதல்,
 பறைக்கண் கடிப்பிடு மாறு.

180

(ப-பொ), வெள்ளமபோல அளத்தற்கரிய மாண்ட குண
 மெல்லாம உடைய தமா அவ்விடத் திருப்பக்கொண்டு, உளத்
 தின்கண் மாட்சிமையிலலாத ஒருவரை ஆராய்ந்து சூழ்ச்சிக்
 கண் நீக்கி அவரை மாற்றதொழிதல், பறையின்கண் கடிப்
 பிட டெறிதலோ டொகரும்

(ப-ரை) வெள்ளம் மாண்பு உடைய தமா இருப்ப - வெள்ளம்
 போல் அளத்தற்கரிய சிறந்த குணமெல்லா முடைய உறவினா இருப்ப
 வும், உள்ளம் மாண்பு இல்லா ஒருவரை-மனத்தின்கண் மாட்சிமையில்
 லாத ஒருவரை, தெள்ளி-ஆராய்ந்து, மறைக்கண் பிரித்து அவரை மாற்
 ருது ஒழிதல்-சூழ்ச்சிக்கண் நீக்கி அவரை விலக்காது விடுதல், பறைக்
 கண் கடிப்பு இடம் ஆறு-பறையின்கண் குறுந்தடியிட்டு எறிதலோ
 டொகரும்.

(க-து). இரகசியமான ஆலோசனையில் மாட்சிமையுள்ள உறவினரைக் கூட்டிக்கொள்ளலாம், மாட்சிமையில்லாரை நீக்கிவிடவேண்டும் அந்நகனம் செய்யாககால் பறையறைந்தாற்போல இரகசியம் வெளியாகிவிடும்

“அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறாக குயததுரைகக லான்”—திருக்குறள்

179. அன்பறியுமுன் மறையை வெளியிடலாகாது

அன்பறிந்த பின்னல்லால் யார்யார்க்கும் தம்மறையே
முன்பிறர்க் கோடி மொழியறக —தின்குறுவான
கொல்வாங்குக் கொன்றபி னல்ல துயக்கொண்டு
புல்வாய் வழிபடுவா ரில

257

(ப-பொ). தம்மேலுள்ள அன்பு அறிந்த பின்பன்றி யாவா யாவாக்காயினுட தம்மற்றதை முந்தறவே பிறரொருவர்க்கு உள்ளஞ்சென்று உரையாதொழிக. தின்னவேண்டிக் கொல்லுமபடியே கொன்றபி னல்லது உய்நதுபோன பின்பு புல்வாயின் ஊனை அடுதறகு வேண்டும் நெறியாகிய காயமுதலிய அரைபபா ரில்லை.

“கொன்றபி னல்ல” தென்று பாடமாயின், கொல்லுமத துணையல்லதே வழிபடுவா ரில்லை என்றவாறு.

(ப-ரை) தின்குறுவான் - தின்னவேண்டி, கொல்வாங்கு கொன்ற பின் அல்லது-கொல்லும்படியே கொன்றபின் அல்லது, உயக்கொண்டு - தப்பிப்போன பின்பு, புல்வாய் வழிபடுவார் இல் - மானின் ஊனை அடுதறகுவேண்டுமென்றியாகிய காயம் முதலியனவற்றை அரைப்பாரில்லை யார் யாாகும் பிறாககு-யாவர் யாவாக்காயினும் பிறாக்கு, அன்பு அறிந்தபின் அல்லால் முன் - தம்மேலுள்ள அன்பை அறிந்த பின்பன்றி முந்தற, தம் மறை-தம்முடைய ரகசியத்தை, ஓடி-உள்ளஞ்சென்று, மொழியறக-சொல்லாதொழிக [ஏ-அசை].

தின்குறுவான் - தின்ன (வினையெச்சம்). கொல்வாங்கு - செல்வழி என்பதிற்போல வகரம் உடம்படுமெய் யல்லாதமெய் புல்வாய் - கலைமான்

(க-து) மானைத் தின்னவேண்டினோ மானைக கொன்றபினல்
லது கொல்லுமுன அதைச் சமைததற்குரிய காயவகைகளைத் தேடா
பிறா நம்மிடம் வைத்துள்ள அன்பின் ஆழத்தை அறிந்தபி னலலது
அறியுமுன் நமமுடைய ரகசியங்களை அவரிடம் சொல்லுதலாகாது

140 கயவாக்கு மறையுரையாமை

நயவா நட்டொழுது வாருமதாம் கேட்ட
துயவா தொழிவா ரொருவரு மிலலை.
புயலமை கூந்தற பொலந்தொடி! சானரோ
கயவாக துயாயார் மறை.

229

(ப-பொ). அனப்புடத் தமமோடு நட்டொழுதுவாரும
தாம் கேட்ட மறையைப் பிறரோடு சொல்லி ஆராயாதொழி
வார் ஒருவரு மிலலை. ஆகலால், புயல்போல அமைந்த கூந்
தலையுடைய பொலந்தொடி! அறிவினா னமைந்தார் தாம்
மறைத்துச்செய்யும் காரியங்களைக் கீழ்மக்கட்கு உரையா.

(ப-ரை) புயல் அமை கூந்தல பொலம் தொடி - மேகம்போல்
அமைந்த கூந்தலையும் பொன்னாலாகிய தொடியையும் உடையாய்!
நயவா நட்டொழுதுவாரும-அனப்புடத தமமோடு சினேகமபண்ணி
நட்ப்பவரும, தாம் கேட்டது-தாம் கேட்ட ரகசியத்தை, உயவாது
ஒழிவா-பிறரோடு சொல்லி ஆராயா தொழிவா, ஒருவரும் இல்லை -
எவரும் இல்லை (ஆகையால்), சானரோ நயவாக்கு மறை உரை
யா-அறிவினா அமைந்தா தாம் மறைத்துச் செய்யும் காரியங்களைக்
கீழ்மக்கட்கு உரையா

நயவா - நயமவா - அன்புண்டாக உயவாது - உயாவாது - உசா
வாது

(க-து) அன்புள்ள சினேகரே யாயினும் தாம் கேட்ட ரகசியத்
தைப் பிறரிடம் சொல்லி உசாவாம லிருப்பவா இல்லை ஆகையால்
கீழ்மக்களிடம் ரகசியத்தை வெளியிடவேண்டா

181. சிறியா ரறிந்த மறை வேளிப்படும்

பெருமலை நாட' பிறாறிய லாகா

அருமறையை அன்றாரே காப்பா.--அருமறையை

நெஞ்சிறு சிறியாக குரைத்தல், பனையின்மேல்

பஞ்சிவைத தெஃகிவிட டுறு

91

(ப-பொ). பெருமலை நாடனே! பிறா அறியலாகாத அருமறையை அமைந்த அறிவுடையாரே காக்கவல்லா அறியமறையை நெஞ்சிறு சிறிய குரைத்தாராக குச சொல்லுதல நெடுமபனையின்மேல் பஞ்சியை வைத்து எஃகிறு போலும்

(ப-ரை) பெருமலை நாட - பெருமலை நாடனே! பிறா அறியலாகாத அருமறையை-பிறா அறியத்தகாத அறிய ரகசியத்தை, ஆன்றாரே-அமைந்த அறிவுடையாரே, காப்பா-(வேளிவிடாமல்) காக்கவல்லா நெஞ்சின சிறியாக கு-நெஞ்சினால் சிறிய குரைத்தாராக கு, அருமறையை உரைத்தல் - அறிய ரகசியத்தைச் சொல்லுதல், பனையின்மேல் பஞ்சி வைத்து எஃகிவிட்டற்று-உயரமான பனையின்மேல் பஞ்சியை வைத்து எஃகிறு போலும் [எஃகுதல்-பஞ்சிகொட்டுதல்]

(க-து) பனையின்மேல் வைத்துக் கொட்டிய பஞ்சி ஊரெல்லாம் பரத்தல்போல, அறபரிடத்தில் வெளியிட்ட ரகசியம் ஊரெல்லாம் பரவிவிடும்

182. பிறரை நம்பி மறையை வேளியிட்டவன் கேடுதல்.

விளிந்தாரே போலப் பிறாசு நிறுதம்

முளிந்தாரைத் தஞ்சம மொழியலோ வேண்டா.

அளிந்தாரை ஸையினும் ஆராயா னுகித

தெளிந்தான விளிந்த விடும்.

42

(ப-பொ). எப்பொழுதும் வெகுண்டாரே போலப் பிறாசு நிற்கும் சாமுறையைத் தேறவேண்டா என்று எளிதாக மொழிந்தது கற்பிக்கவேண்டிவ தில்லை. தமக்கு அன்புடையாய் ஈரமுடையார் மாட்டும் ஆராயா னுகித தெளிந்தான் கெடும்.

(ப-ரை) அளிந்தார கண் ஆயினும்-தமக்கு அன்புடையராய் ஈர முடையாரிடத்தும், ஆராயானகி தெளிந்தான - ஆராயானகி நம்பின வன, விளிந்துவிடும்-கெடுவான விளிந்தாரே போல-எப்பொழுதும் வெகுண்டாரே போல, பிறராகி நிற்கும் முனிந்தாரை-பிறராகி நிற்கும் சரமற்றாரை, தஞ்சம் மொழியிலோ வேண்டா-(நமபவேண்டா என்று) எளிதாக மொழிந்து கற்பிக்கவேண்டுவ திலலை [முனிதல் - காயதல் சஞ்சம-எளிமை]

(க-து) அனபரை நம்பி ரகசியம் வெளிவிட்டவன் கெடுவா ளென்றால், பிறரை நமபலாகாது எனபது சொல்லவேண்டா

“அருமறை சோரு மறிவிலான செய்யும்
பெருமறை தானே தனக்கு”—திருக்குறள்

4. தேரிந்து செய்தல்

183 அவரவா துன்பத்துக்கு அவரவரே காரணம்

ஆ அ மெனக்கெளி தெனறுலக மாண்டவன்
மேஎந துணைபறியான் மிக்குநீ பெய்திழநதான்.
கோல முடைய தொடங் துவாக் கிலையே
தாஅம தாவா ரைய

7

(ப--பொ) மூவடி நிலம் கொடுப்பது எனக்கு எளிதாம் என்று சொல்லிப்பாண்டா நான உலகமுழுதானாட மாவலியும் தனமந்திரி சொல்லி விநாடிமாவ அறியானாய்ச் செருக்கினால் மிகுநிரத்தானமாக விவாதது உலகமெல்லாம் இழந்தான ஆகலால் தமமுடைய காரியங்களைச் செய்யத தொடங்குவதாக தமக்குத தாமதா வாராக நோய்கள இலலை.

(ப-ரை) உலகம் ஆண்டவன் - உலகமுழுதாண்ட மாவலியும், மே(வு)ய துணை அறியான - தன மந்திரி சொல்லிக கேட்கும் அளவு யானாய், எனக்கு எளிதாம் என்று - (மூவடி நிலம் கொடுப்பது) எனக்கு எளிதாம் என்று சொல்லி, மிகு - செருக்கினால் மிகு,

நீர் பெய்து - நிர்ந்தானமாக நீர்வார்த்து, இழந்தான் - உலகமெல்லாம் இழந்தான் (ஆதலால்), தோம் உடைய தொடங்குவார்க்கு, குற்றமுடைய காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்க்கு, தாம் தர வாரா நோய் இல்லையே-தமக்குத் தாமே தர வாராத நோய்கள் இல்லை

(க-து) முன்பின் ஆராயாமல் குற்றமுள்ள காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குவார் தாமே துன்பங்களை வருவித்ததுகொளவா. அவர்களுக்கு வரும் துன்பங்களுக்கு அவர்களே காரணமன்றி வேறில்லை இவ்வண்மைக்கு மாபலி சரித்திரம் உதாரணம்

மாபலியினது செருக்கை ஒழிக்கத் திருமால் காசிபருக்கும் அதிதிக் கும் வாமனரூபமா யவதரித்து, அவனிடஞ்சென்று மூன்றடி மண இரந்தபோது, அது வஞ்சனையென்றறிந்த சுககிரன் கொடுக்க வேண்டா என்று தடுத்தானாகவும், அதனை ஆராயாது மாபலி தானநீர் வார்த்தான் என்பது இங்கே சுட்டிய புராண கதை

பழமொழி.—A man may cause his own dog to bite him

181 சொற்சோராமையின் அருமை

நற்பால கற்றாரும் நாடாது சொல்லுவா.

இற்பால ரல்லா இயல்பின்மை நோவதென்?

கற்பால இலங்கருவி நாட'மற நியாநாம

சொற்சோரா தாரோ இலர்.

94

(ப--பொ). நல்ல குடிப்பிறந்து கற்றாரும் ஆராயாது சில சொல்லுவா. ஆம் குடிப்பிறவாதா ரியல்பின்மை நோவது என்? கற்பால இலங்கருவி நாடனே! சொல்லினகண சோவு படாதார் உலகின்கண் யாவரும் இல்லை.

(ப--ரை) கலபால் இலங்கு அருவிநாட - மலையினிடம் விளங்கும் அருவி பாயும் நாடனே! நற்பால கற்றாரும்-நல்ல குடியில் பிறந்து கற்றவரும், நாடாது - ஆராயாது, சொல்லுவா - சில சொற்களைச் சொல்லுவார் (ஆகவே), இற்பாலர் அல்லா இயல்பின்மை - குடிப்பிறவாதவரிடம் இயல்பின்மையை, நோவது என்-நோவதனால் நன்மை

என்ன? யாரானும் - எவராயினும், சொல் சோராதா - சொல்லின்
கண் சோவுபடாதவா, இலா - (உலகில) இலா [மற்று-ஒ-அசை].

(க-து) கல்விமான்களும் ஆராயாது பேசுவதுண்டு என்றால், மற்ற
வர்கள் அங்ஙனம் பேசுவதை நோவதில் என்ன பயன்? யாதேனும்
பேசாத தகர்த்தைப் பேசிவிட்டால் நாம் அதைப் பொறுப்பதே தகுதி.

“அரியகற் றுசற்றா கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை யரிதே வெளிது” — திருக்குறள்

பழமொழி — Good Homer sometimes nods. ஓவையாரர்
மேலும் குற்றம் உண்டு, அண்ணாவியாமேலும் பழுதுண்டு

135. கண்டதையும் எண்ணிச் சொல்லல்

பூநதண் புனறபுகாப பூமிகுறி காண்டறகு
வேந்தன் வினாயினான் மாநதரைச்—சான்றவன்,
கொண்டதனை நாணி மறைததலால், தன்கண்ணிற்
கண்டதூஉம எ னா னிச் சொல்ல.

153

(ப--பொ). பூநதண் புனலையுடைய புகாரின்கண் உள்ள
வினாநிலத்தை இன்ன துணை என்றறிதற்கு அங்கு வாழும்
மாநதரை வேந்தன் வினாவினவிடத்து, மறறொருவன் களவி
னால ஆண்டு வருகின்ற நிலத்தை அறிநது அநநிலத்தை நீக்கிக்
காநது இததுணை நிலம் உள்ளதென்று ஒரு சான்றவன் அரசு
குச சொல்லி அநநிலங் காநதாக்கின்றவனைப் பிழையித்
தான். ஆதலால், தன் கண்ணால் கண்டு தெளியவறிநததனை
யும் சொல்லலாம சொல்லலா காதென்று ஆராய்நது சொல்லுக.

(ப--ரை) பூ தண் புனல் புகா - அழகிய குளிர்நத புனலையுடைய
புகாரின்கண் உள்ள, பூமி - வினாநிலத்தை, குறிகாண்டற்கு - இன்ன
அளவினதென்று அறிதற்கு, மாநதரை - அங்கு வாழும் மனிதரை,
வேந்தன் வினாயினான் - அரசன் கேட்டான். (கேட்டவிடத்து),
கொண்டதனை - ஒருவன் களவினல்கொண்டு அனுபவித்தது வருகின்ற
நிலத்தை, நாணி - காட்டிக்கொடுக்க அஞ்சி, சான்றவன் - ஒரு சான்ற

வன், மறைததலால் - அந்நிலத்தை நீக்கி மறைத்து அரசனுக்கு வேறு கச் சொல்லி நிலத்தைக் களவினாறு கொண்டவனைப் பிழைப்பிதான (ஆதலால்), தன் கண்ணின் கண்டதும் - தன கண்ணால் கண்டு தெளிய அறிந்ததையும், எண்ணி சொல்ல - சொல்லலாம் சொல்லலாகாதென்று ஆராய்ந்து சொல்லுக.

“வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும் தீமையிலாத சொல்ல” என்னும் குறளின் உரையில் “இதனால் நிகழ்ந்தது கூறல் என்பது நீக்கப்பட்டது” என்றா இசைனால் “கண்டதூஉம எண்ணச் சொல்ல” எனபது நன்கு விளங்கும்

பழமொழி—Tell not all you know.

18b சொல் கேளாதவனைத் திருத்தப் புகலாகாது

ஒருவன உணரா தூடன்றெழுநத போருள்

இருவ ரிடையடபான் புக்கால்,—பெரிய

வெறுப்பினால் பேர்த்துச் செறுப்பின், தலைபுள

நறுககண்ணி யாகி விடும.

291

(ப--பொ) ஒருவன விசாரியாமல் இருவா வேறுபட்டெழுநத போரினகண்ணே அவ்விருவருக்கு நடுவே நட்பாககு வான சென்று புகுந்தால். அவனசொல் கேளாதே பெரிய வெறுப்பாலே மீண்டும செறுத்துப் போராசெய்யும் உள்ளத்த ராயின, பெறுத்தின தலையில் கைககெட்டாத குறிய கணலி யாய்விடும

குறுககண்ணி ‘குறுககண்ணி’ என வலித்தது தன் சொல் கேளாதவரைத் திருத்தப் புகலாகாது எனபதாம் ‘தலைபுள குறுககண்ணி’ எனவே பெறுதமாயிற்று.

(ப--ரை) ஒருவன உணராது - ஒருவன் விசாரியாமல், உடன்று எழுந்த போருள் - இருவா வேறுபட்டெழுந்த போரின்கண், இருவா இடை - அவ்விருவருக்கு நடுவே, நட்பான் புக்கால் - நட்பாககுவான் சென்று புகுந்தால், பெரிய வெறுப்பினால் - (அவன் சொல்லுக

கௌமல்) பெரிய வெறுப்பாலே, போதது செறிப்பின - அவா மீண்டிம் செறுததுப போசெய்யும் மனமுடையவராயின், (நட்பாகும்படி புநத செய்ை), தலைபுள் குறுங்கண்ணி ஆகிவிடும் - எருதின தலையில் கைக்கெட்டாத குறிய கண்ணியாயவிடும்

(க-து இருவா வேறுபட்டுப் போசெய்யும்போது ஒருவன் அவர்களை நட்பாகக் முயன்றவிடத்தில், அவன் சொல்லிக் கௌமல் அவர்கள் மீண்டும போசெய்யும் மனத்தராயின, எருதின தலையில் ஈட்டியிருக்கும் குறிய கயிறறைத திருச்சலாகாத வாறுபோல, அவர்களைத் திருத்தவது முடியாத காரியம்

177 அண்மையிற் கொள்ளும் நன்மையை நாடல்

எனைப்பலவே யாரினும் செய்ததாற் பெறலின
 தினைத துணையே யானும் அணிகந் நாடல் நனறே
 இனக்கலை தேனகிழிகரு மேகலநுழ் வெற்பு
 பனைப்பதித துணையா பழம்

68

(ப--பொ). எததுணைப்பலவாரினும் காலம் செடிது சென்றல் பெறும்பதனின தினைப்பாலே யாரினும் அணிகந்நாக ஒரு பொருளைப் பெற்றுத் தான கோடல் மிகவும் நன்று இனக்கலைகள தேன்பொதிகளைக் கிழிகரு மெய்க்கிய கற்கள் சூழ்நத வெற்பனை' பனையை நட்புப் பனை பழுத்தால் பழம் உண்போம் எனறிருப்பார் ஒருவரு மில்லை

(ப--ரை) இனம் கலை - இனயாகிய கலைகள், தேன் - தேன்கூடுகளை, கிழிகரும கிழிகரும, மே கல சூழ்-ஒக்கிய கற்கள் சூழ்நத, வெற்ப - வெற்பனை' எனை பலவே அயினும் - எததுணைப் பலவாரினும், செய்ததால் பெறலின - நெடுங்காலத்தாக கப்புறம் பெறுவதைக் காட்டிலும், தினை துணையே அனும் - தினையளவெயாயினும், அணிகோடல்-சமீப காலத்தில் ஒரு பொருளைத் தான பெற்றுக்கொள்ளுதல், நனறே - மிகவும் நன்று பனை பதித்த பழம் உண்போ-பனையை நட்புப்பனை பழுத்தால் பழம் உண்போ மென்றிருப்பார் ஒருவரு மில்லை (கலை-ஆண் முசு' முசு-ஒரு சாதிக குரங்கு).

பழமொழி—நானேக்கு வருகிற பலாககாயினும் இன்றைக்கு வருகிற களாககாய் நல்லது. A bird in the hand is worth two in the bush (ten fleeing).

188. சனங்கள் உவந்தன செய்தல்

மனங்கொண்டக கண்ணும் மருவில செய்யார்.
கனங்கொண்டுரைத்தவை காக்கவே வேண்டும்
சனங்கள் உவப்பன செய்யாவும செய்க.

இனங்கழு வேற்றின ரில்.

2311

(ப--பொ). தம்முடைய மனம் விருமபிகொண்ட விடந் தும் பழகசெய்து வாராதனவறறைச் செய்யார். நல்லா ஆகாவென்று உரைத்தனவறறைத் திணமைகொண்டு காக்க வேண்டிவா. நல்லா செய்பவேண்டாவென்று உரைத்தவறறையும், சனங்கள் உவநதுரைத்தனவாயின. செய்க: செய்யா விடின் தமமைத் தண்டம் செய்தலால். அச்சனங்களாகிப் பகணங்களைத் தண்டமாகக் கழுவேற்றுவார இல்லை ஆகலான

(ப--ரை) மனம் கொண்டககண்ணும் - தம்முடைய மனம் விரும பினும், மருவில செய்யார் - பழகியும் வாராதனவறறைச் செய்யார் உரைத்தவை-நல்லா ஆகாதனவென்றுரைத்தவைகளை, கனங்கொண்டு காக்கவே வேண்டும்-உறுதிக்கொண்டு காக்கவேண்டும் செய்யாவும-நல்லா செய்யவேண்டா என்றுரைத்தவைகளிலும், சனங்கள் உவப்பன செய்க - சனங்கள் உவப்பனவறறைச் செய்க இனம் கழு வற்றினா இல்-(செய்யாவிடின் தமமை அவா தண்டம் செய்வதல்லது அச்சனங்களைத் தண்டமாகக் கழுவேற்றுவார் இல்லை

(க-து) விருமபிப் பழகியும் வாராதனவறறைச் செய்யலாகாது நல்லார் விலக்கியவற்றையும் செய்யலாகாது நல்லா விலக்கியவறறையும், சனங்கள் உவநதுரைத்தால், செய்க: செய்யாவிடின் சனங்கள் தன்னைத் தண்டஞ்செய்வார அதுபற்றிச் சனங்களைக் கழுவேற்றுவார் இல்லை.

189. துன்பம்பட வருவன செய்யாமை

கடுப்பத் தலைக்கீறிக் காலும இழநது
நடைத்தாரா எனபதுஉம பட்டு—முடததோடு
போபிறி தாகப பெறுதலால், போகாரே
நீர் குறி தாகப புகல்.

146

(ப--பொ). மிகத் தலைகிழிநது, தம காலும இழநது, அக் கால்கள நடையைத் தரா என்று சொல்லவும் பட்டு, முடத துடனே பிறிதொரு பெயர் பெறுவா ராதலால், நீர் சுருங்கி அளவுபட்ட வழி இழிநது போகலாயிருக்கப போதல் அரிய பண்பு முதலாயினவற்றால் போகாரா.

இதனாற போநத பொருள், தமமுயிரககு ஏதமபட வரு வன செய்யலாகா என்பதாம்.

(ப--ரை) தலை கடுப்ப கீறி-தம தலை மிகவும் கிழிநது, காலும இழந்து-தம காலும இழநது, நடைத்தாரா எனபதம் பட்டு- அக்கால் கள நடையைத் தரா என்று சொல்லவும்பட்டு, முடததோடு - முடத துடனே, பிறிது போ ஆக பெறுதலால் - வேறொரு பெயர் பெறு வாராதலால், நீர் குறிதாக புகல் போகாரா - ஒருவா இழிநது போகத் தக்க அளவாக நீர் சுருங்கியவிடத்தம் போவதன அபாயத்தை நோக்கி இழிந்துபோகாரா

(க-து). இதனால் ஆசிரியர் சொல்லக் கருதிய பொருளாவது, தம் உயிருக்குத் துன்பம்பட வருவனவற்றைச் செய்யலாகாது என்பதாம்.

இங்ஙனம் கூறுதலால் இச்செய்யுள் (ஒட்டணி) பிறிது மொழி தல் என்னும் அலங்காரமாகும்

190. இருக்க இடம் பெற்றால் படுக்க இடம் பெறுவார்.

சிறிதாய கூழ்பெற்றுச் செல்வரைச் சேர்ந்தார்
பெரிதாய கூழும் பெறுவர்.—அரிதாம்
இடத்துள் ஒருவன் இருப்புழிப் பெற்றால்
கிடப்புழியும் பெற்று விடும்.

235

(ப-பொ). செலவரைச சோந்தவாகள் முன் சிறிதாகிய கூழ் பெற்றால் பின்னைப் பெரிதாகிய கூழும் பெறுவா. பெறுதற்கரிய இடத்தினா ஒருவன் இருபுழிப் பெற்றால் கிடப புழியும் பெறுவான் ஆதலான.

(ப-ரை) அரிதாம் இடத்தின் - பெறுதற்கரிய இடத்தின, ஒருவன்-ஒருவன், இருபுழி பெற்றால் - இருக்க இடம் பெற்றால், கிடப புழியும்-படுக்க இடமும், பெறுவீடும - பெறுவான் (ஆதலால்), செலவரை சோந்தா - செலவரைச சோந்தவாகள், சிறிதாய் கூழ் பெற்று-முன் சிறிதாகிய கூழ் பெற்றால், பெரிதாய் கூழும் பெறுவா - பின்னைப் பெரிதாகிய கூழும் பெறுவா

பழமொழி—இருக்க இடங்கொடுத்தால் படுக்க இடம் தேடிக்கொள்வான் கொஞ்ச இடம் கொடுத்தால் மிகுந்த இடம் தேடிக்கொள்வான் என்றபு நுழைய இடங்கொடுத்தால் எருதும் பொதியும் உள்ளே செலுத்தவான Give him an inch and he will take an ell.

191. இன்சொல் இடர்ப்படுக்காமை

புன்சொல்லு நன்சொல்லும் பொய்யின் நுணாகிற்பா
வன்சொல் வழியாய் வாழ்தலும் உண்டாமோ?
புன்சொல் இடர்ப்படுப்பதல்லால் ஒருவனை
இன்சொல் இடர்ப்படுப்பதில். 277

(ப-பொ). புன்சொல்லால் வரும் பயனையும் நன்சொல்லால் வரும் பயனையும் ஆராய்ந்து பழுதின்றி உணரவல்லா, பிறரை வன்சொல் சொல்லி ஒழுகு நெறியாய் ஒழுகுகலுண்டாமோ? தான் பிறரைச் சொல்லும் புன்சொல் தன்னை இடர்ப்படுப்பதல்லது, தான் பிறரைச் சொல்லும் இன்சொல் தனக்கு இடரைத் தருவதொன்றில்லை.

(ப-ரை) புன்சொல்லும் நன்சொல்லும் - புன்சொல்லால் வரும் பயனையும் நன்சொல்லால் வரும் பயனையும், பொய்யின்று-பழுதில்லா

மல், உணாகிறபா-உணரவல்லவா, வன்சொல் வழியராய் வாழ்தலும் உண்டாமோ-பிறரை வன்சொல் சொல்லி ஒழுதநெறியராய் ஒழுதலும் உண்டாமோ? ஒருவனை-ஒருவனை, புன்சொல்-தான் பிறரைச் சொல்லும் புன்சொல், இடாப்படுபது அல்லால்—துன்பத்துட்படுததுவதன்றி, இன்சொல்-தான் பிறரைச் சொல்லும் இன்சொல், இடாப்படுபது-தன்னைத் துன்பத்துட்படுததுவது, இல்-இல்லை

“இன்சொல் இனிதீனறல் காண்பான எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது” —திருக்குறள்

பழமொழி — Politeness costs nothing, and gains every-
thing.

192 தம் தம் தன்மையராய் ஒழுததல்

மெயநீர ராகி விரியப் புகுவார்க்கும்

பொயநீர ராகிப் பொருளை முடிப்பார்க்கும்

எநநீர ராயினு மாக. அவரவா

தநநீர ராதல் தலை

395

(ப-பொ). உண்மையொழுக்கத்தை உடையராகி மேன்மைக்குணத்தின் விரியப் புகுவார்க்கும், வஞ்சனை நீர்மையை உடையராகித் தாம் கருதிய பொருளை முடிப்பார்க்கும், அவர்கா எத்தன்மையாராயினும் ஆக. அவரவர் தம்முடைய தன்மையராய் ஒழுததல் தலைமை.

(ப-ரை) மெய்நீரா ஆகி விரியப் புகுவார்க்கும் - உண்மையொழுக்கத்தை உடையராகி (மேன்மைக் குணத்தின்கண்) நிரம்பப் புகுவார்க்கும், பொய் நீரர் ஆகி பொருளை முடிப்பார்க்கும் - வஞ்சனைத் தன்மையை உடையராகித் தாம் கருதிய பொருளை முடிப்பார்க்கும், எந்நீரா ஆயினும் ஆக-எத்தன்மையர் ஆயினும் ஆக அவரவா தம் நீரர் ஆதல் தலை-அவரவர் தமக்கியல்பான தன்மையராய் ஒழுததல் சிறந்தது.

(க-ரை) காரியம் முடிக்கு மனவில் அவரவருக்கு ஏற்றதன்மையராய்த் தோன்றினும், ஒழுக்கவளவில் எவரும் தம்முடைய தன்மையராய் ஒழுததலே சிறந்தது

193. தம்மை ஐயுற்றவனைப் பொறுத்தல்

யாவரே யானும் இழந்த பொருளுடையார்
தேவரே யாயினும் தீங்கோர்ப்பார்.—பாவை
படத்தோன்று நல்லாய்! நெடுவேல் கெடுத்தான்
குடத்துளு நாடி விடும். 179

(ப-பொ). கெடுத்ததொரு பொருளையுடையார், எல்லா வறிவினை உடையராயினும், தேவர்களேயாயினும், தீங்குசெய்தாராக மனத்தின்கண் கருதுவர். சித்திரப பாவையின் தன்மை உளதாகத் தோன்றும் வடிவையுடைய நல்லாய்! நெடுவேலைக் கெடுத்தவன் குடத்துள்ளே நாடு மாதலால், தம்மை அயிர்த்தானென்று அவனைக் குற்றங்கொள்ள அடாது.

(ப--ரை). பாவை பட தோன்றும் நல்லாய் - பாவையின் தன்மை உளதாகத் தோன்றும் வடிவையுடைய நல்லாய்! இழந்த பொருள் உடையார் - தொலைந்ததொரு பொருளுக் குரியவர், யாவரே ஆயினும் - எல்லா அறிவினை உடையராயினும், தேவரே ஆயினும்-தேவர்களே யாயினும், தீங்கு ஓப்பார் - தீங்கு செய்தாராக மனத்தின்கண் கருதுவர் நெடுவேல் கெடுத்தான் - நெடுவேலைத் தொலைத்தவன், குடத்துளும் - குடத்துள்ளேயும், நாடிவிடும் - நாடுவான் (ஆதலால் தம்மைச் சந்தேகித்தானென்று அவனைக் குற்றங் கொள்ளாது பொறுக்க என்பதாம்)

(க-து) தன் பக்கத்திலுள்ளவர் மிக்க அறிவினராயினும் தேவரே யாயினும், ஒருபொருளை இழந்தவன் அவர்கள்மேல் சந்தேகங்கொள்வது இயற்கை. ஆகையால், சந்தேகங்கொண்டானே யென்று அவனை வெறுக்காமல் பொறுக்க

194. மயில்போலும் கள்வர்

துயிலும் பொழுதத் துடைவூண்மேற் கொண்டு
வெயில்விரி போழ்தின் வெளிப்பட்டா ராகி
- அயில்போலும் கண்ணாய்! அடைந்தார்போல் காட்டி
மயில்போலும் கள்வ ருடைதது. 353

(ப-பொ). பலரும் உறங்குகின்ற அரையாமத்துக் களவு கண்ணெண்ணும் உணவை மேற்கொண்டு செய்து, ஞாயிறு எழுந்து வெயில் விரிந்த பொழுதின்கண் உறக்கந தவிர்ந்து புறப்பட்டாராகி, அயில்போலும் கண்ணாய்! எல்லார்க்கும் தம்மை நட்பார்போல அறிவித்தது, பாம்பை விழுங்கிக் கண்டார்க்கு அடக்கமுடைத்தாம் மயில்போலும் களவரை உலகம் உடைத்தது. ஆதலான் அவரை அறிந்து பாதுகாக்க.

(ப-ரை) அயில்போலும் கண்ணாய்-வேல்போலும் கண்ணையுடையாய்! துயிலும் பொழுதத்து-பலரும் உறங்குகின்ற நடுராத்திரியில், உடைவு ஊண் மேற்கொண்டு-களவுகண் இண்ணும் உணவை மேற்கொண்டு செய்து, வெயில் விரி போழ்தின-ஞாயிறு எழுந்து வெயில் விரிந்த பொழுதின்கண், வெளிப்பட்டா ஆகி - உறக்கநதவிாந்து வெளிப்பட்டவராகி, அடைந்தார் போல்-எல்லார்க்கும் தம்மை நட்பார்போல, காட்டி-அறிவித்தது, மயில்போலும் களவா-பாம்பை விழுங்கிக் கண்டார்க்கு அடக்கமுடைத்தாகிய மயில்போலும் கள்வரை, உடைத்தது-உலகம் உடைத்து [உடைவு-தகாததல்: கதவு முதலியன தகர்த்துக் களவு செய்தல்].

(க-து). மயில்போலும் வஞ்சக களவரை அறிந்து தம்மைப் பாதுகாக்க.

195. பொது

செல்லற்க சேர்ந்தார் புலம்புறச். செல்லாது
நிலலற்க நீதநா நெறியொரீஇப்.-பல்காலும்
நாடுக தான்கண்ட நுட்பத்தைக. கேளாதே
ஒடுக ஊரோடு மாறு.

392

(ப-பொ). தம்மை அடைந்தார் துன்புற ஒழுகாதொழிக. நீதநார் ஒழுகிய நெறியை நீங்கி நில்லாதொழிக. தான் கறறு வல்லனான பொருளின் நுட்பத்தைப் பலகாலும் ஆராய்க. ஊர் ஒடும நெறியில் கேளாது ஒடுக.

(ப-ரை). சேர்ந்தார் புலம்புற செல்லற்க - தம்மை அடைந்தவர் துன்புற ஒழுகவேண்டா. நீத்தார் நெறி செல்லாது ஓர்ஐ நில்லற்க - துறவிகள் ஒழுகிய நெறியில் நடவாமல் நீங்கி நிற்கவேண்டா. தான் கண்ட துட்பத்தை பலகாலும் நாடுக - தான் கற்றுவல்லாணை பொருளின் துட்பத்தைப் பலகாலும் ஆராய்க. ஊர் ஒடுமாறு கேளாதே ஓடுக - ஊரினர் நடக்குமாறு அது தக்கதா என்று ஒருவரையும் கேளாமலே நடக்க.

“உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றும்
கல்லா ரறிவிலா தா” — திருக்குறள்

பழமொழி — ஊரோட ஒக்க ஒடு, நாடோட நடுவே ஒடு. When you are at Rome, do as Rome does. Do as most men do, and men will speak well of thee.

5. பொருள்

196. பொருளின் வலிமை

தெருளா தொழுகும் திறனிலா தாரா।
பொருளா லறுத்தல் பொருளே — பொருளாகொடுப்பின்
பாணித்து நிற்கிற்பார் யாருளரோ? வேற்குத்தின்
காணியின் குத்தே வலிது. 32

(ப-ரை). தன்னைத் தேறா தொழுகும் திறனில்லாத பகைவரைப் பொருளாலே கோறல் காரியமாவது. அப்பகைவரைக் கோறற்குச் சிலர்க்குப் பொருள் கொடுத்தால் அவரைக் கொல்லாது நீட்டித்து நிற்பார் யாவர் உளர்? வேற்குத்தின் காணியின் குத்தே வலிதாக.

(ப-ரை தெருளாது ஒழுகும் - தன்னைத் தெளியாமல் ஒழுகும், திறன் இலாதாரை - திறனில்லாத பகைவரை, பொருளால் அறுத்தல் - பொருளாலே கொல்லுதல், பொருளே - காரியமாவது. பொருள் கொடுப்பின் - (அப்பகைவரைக் கொல்லுதற்குச் சிலர்க்குப்)

பொருள் கொடுத்தால், பாணித்து நிற்கிற்பார் - (அவரைக் கொல்
லாது) தாமதம் செய்து நிற்பார், யார் உளர் - யாவர் உளா? வேல் குத்
தின் - வேலின் குத்தைக்காட்டிலும், காணியின் குத்தே - காணிப்
பொருளின் குத்தே, வலிது - வலியதாம்.

காணி என்பது, “முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்” எனப்பதிற்
போல், பொருளின் சிற்றளவைக குறித்துநின்றது.

“செய்க பொருளைச் செலுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரிய தில்”—திருக்குறள்

பழமொழி — ஈட்டி எட்டினமட்டும் குத்தும், பணம் பதின்காதமட்
டும் குத்தும் A golden dart kills where it pleases.

197 பொருளுடையார் காரியம் நன்குமுடிதல்

ஒல்லாத வின்றி உடையார் கருமங்கள்
நல்லவாய் நாடி நடக்குமாம்.—இல்லார்க்
கிடரா வியலும். இலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
கடலுள்ளும் காண்பவே நன்கு.

145

(ப-பொ). இயலாதவின்றிப் பொருளுடையார் செய்
யத் தொடங்கிய கருமங்களை நல்லனவே பெற்று நடக்கும்.
பொருளில்லாதார்க்குச் செய்யாத தொடங்கிய கருமங்கள் இட
ராயே நடக்கும். இலங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! அவ்வுடையார்
கடலுள்ளே புக்காலும் தமக்கு நல்லனவாவனவே செய்து
கொள்வர்.

(ப-ரை). இலங்குநீர் சேர்ப்ப - விளங்கும் நீர்ச் சேர்ப்பனே!
உடையார் கருமங்கள் - பொருளுடையார் செய்யாததொடங்கிய கரு
மங்கள், ஒல்லாத இன்றி - முடியாதன இல்லாமல், நல்லவாய் நாடி
நடக்கும் - நல்லனவே பெற்று நடக்கும். இல்லார்க்கு - பொருளில்
லாதவர்க்கு, இடரா(க) இயலும் - இடராயே நடக்கும். கடலுள்ளும்
நன்கு ஏ காண்ப - (அவ்வுடையார்) கடலுள்ளே புக்காலும் (தமக்கு)
நல்லனவாவனவற்றையே செய்துகொள்வர். [ஆம் -- அசை].

(க--து) பொருளுடையாருக்கு முடியாத காரியங்கள் இல்லை. கடவுள்ளே புகுந்தாலும் அவருடைய காரியங்கள் நல்லனவாகவே முடியும் பொருளில்லாருடைய காரியங்கள் முட்ப்படும்

198 பொருளுடையாரிடம் கருமமுள்ளவர் தேடிவருவர்

அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கண் கரும முடையாரை நாடா.—எருமைமேல் நாரை துயில்வதியும் ஊர' குளந்தொட்டுத தேரை வழிச்சென்றா ரில. 23

(ப--பொ). பெறுதற்கரிய பொருள் யாதானும் ஒன்றனை யுடையார், தம்மாட்டுக கொள்ளும் கருமமுடையாரை ஆராய வேண்டுவ தில்லை. எருமைமேல் நாரை துயில்வதியும் ஊர' குளத்தைத் தோண்டி அதன்கண் உறைவதற்குத் தேரையுள்ள இடம் தேடிச்செல்வார் இல்லை

(ப--ரை) எருமைமேல் நாரை துயில்வதியும் ஊர - எருமையின் மேல் நாரை தாங்கும் ஊரனே! அருமையுடைய பொருளுடையாரை - பெறுதற்கரிய பொருள் யாதானும் ஒன்றையுடையாரை, தங்கண் கருமம் உடையாரை-தம்மிடத்துக் கொள்ளும் கருமமுடையவரை, நாடா - ஆராய வேண்டுவ தில்லை. குளம் தொட்டு - குளத்தைத் தோண்டி, தேரை வழி சென்றா - (அதன்கண் உறைவதாகத்) தேரையுள்ள இடத்தைத் தேடிச்செல்வாரா, இல் - இல்லை

(க--து) குளம் தோண்டித் தவணையைக் கூப்பிட வேண்டுமா? தவணை தானே வந்துசேரும் அதுபோல அருமையான பொருளுடைய வாரிடம் கருமமுள்ளவா தாமே தேடிவருவா.

199. பொருளுடையாரை எல்லாரும் புகழ்தல்

அருளுடை யாரும் றல்ல தவரும் பொருளுடை யாரைப் புகழாதா ரில்லை பொருபடைக் கண்ணாய்! அதுவே திருவுடையார் பண்டம் இருவர் கொளல். 269

(ப--பொ). அருளுடைய நல்லவரும் அல்லாதவரும் பொருளுடையாை மதித்துப் புகழாதார் இல்லை. பொரு படைக் கண்ணாய்' புண்ணிய முடையோர் விற்கின்ற பண்டத்தை விரும்பி இருவர் மாறுபட்டுக் கோடல் எத்தன்மை அத்தன்மை போலும்.

(ப--ரை) பொரு படை கண்ணாய் - சண்டை செய்தலான வேல் போன்ற கண்ணாய்' அருள் உடையாரும் அல்லாதவரும்-அருளுடைய நல்லவரும் அல்லாதவரும், பொருள் உடையாரை - பொருளுடைய வர்களை, புகழாதார் - மதித்துப் புகழாதவர், இல்லை - இல்லை திருவுடையார பண்டம் இருவர் கொளவ் அதுவே - புண்ணியமுடையோர் (விற்கின்ற) பண்டத்தை (விரும்பி) இருவர் (போட்டி போட்டுக் கொண்டு) கொள்ளுதல் எத்தன்மை அத்தன்மையே போலும்

“இல்லாரை யெல்லாரும் எள்ளுவர்: செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு” — திருக்குறள்.

“அத்திட்ட கூறை அரைசசுற்றி வாழினும் பததெட் டிடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும் ஒத்த குடிப்பிறந்தக கண்ணுமஒன் றில்லாதார் செத்த பிணத்திற் கடை” — நாலடியார்

200. பொருளும் உடையானும்

உடையதனைக் காப்பான் உடையான்: அதுவே உடையானைக் காப்பதா உமாகும். -- அடையின் புதற்குப் புலியும் வலியே: புலிக்குப் புதலும் வலியாய் விடும்.

28'

(ப--பொ). தானுடைய பொருளைச் சோர்வுபடாமல் காப்பான் அதனை உடையானே: அப்பொருளாதானே தன்னை யுடையானைக் காப்பதுமாகும். சென்றனைபு மாகில், புதற்குப் புலியும் வலியாகும்: புலிக்குப் புதலும் வலியாம், அப்போல.

(ப--ரை) அடையின் - சென்றடைந்தால், புதற்கு - புதருக்கு, புலியும் - புலியும், வலியே - வலியாகும் புலிக்கு - புலிக்கு, புதலும் - புதரும், வலியாய்விடும் - வலியாம் (அதுபோல), உடையதனை காப்பான் - கையிலுள்ள பொருளைச் சேர்வுபடாமல் காப்பவனே, உடையான் - அதனை யுடையானாவான் அதுவே - அப்பொருள்தானே, உடையானை - தன்னையுடையானை, காப்பதும் ஆகும் - காப்பதற்கும்

(க--து) காட்டுக்குப் புலி ஆதரவு; புலிகளுக்கு காடு ஆதரவு. அது போல் உடையவனுக்குப் பொருள் ஆதரவு, பொருளுக்கு உடையவன் ஆதரவு பொருளை ஒருவன் காப்பாற்றினால் அவனைப் பொருள் காப்பாற்றும்

பழமொழி—The great and the little have need of one another.

201. சிறிதுசிறிதாய்ச் சேர்ந்து பெருஞ்செல்வ மாதல்

வருவாய் சிறிதெனினும் வைகலு மீண்டின்
பெருவாய்த்தாய் நிறகும் பெரிதும்.—ஒருவா
றொளியீண்டி நின்றால் உலகம் விளக்கும்.
துளியீண்டில் வெள்ளை தரும்.

160

(ப--பொ). ஒருவர்க்குப் பொருள்வருவாய் சிறிதாயினும், நாடோறும் துஞ்சாமல் சிறிதாயினும் ஈண்டின், பெரிய அளவினை உடைத்தாய்ப் பெரிதும் தமக்குச் செல்வம் உளதாம். ஒரு படியே பல மீன்களும் ஈண்டி வெளிப்பட்டு நின்றால் உலகமெல்லாம் இருள்நீங்க விளக்கும்: மழைபெய்யும் துளிகளும் விடாதே நின்ற ஈண்டின் கடல்போலும் நீரையும் தரும் ஆதலான்.

(ப--ரை) ஒருவாறு - ஒருபடியே, ஒளி ஈண்டி நின்றால் - பல நட்சத்திரங்களும் ஈண்டி வெளிப்பட்டு நின்றால், உலகம் விளக்கும் - உலகமெல்லாம் இருள்நீங்க விளக்கும். துளி ஈண்டில் - மழைபெய்யும் துளிகளும் நெருங்கிநின்ற ஈண்டில், வெள்ளம் தரும் - கடல் போல் நீரையும் தரும். (அதுபோல), வருவாய் சிறிது எனினும் -

ஒருவர்க்கு வருமானம் சிறிதாயினும், வைகலும் - நாடோறும், ஈண்டின் - (சிறிதாயினும்) கூடின், பெருவாய்ததாய் - பெரிய அளவினையுடையதாய், பெரிதும் நிற்கும் - தனக்குச் செல்வம் மிகும்

வருவாய் - பொருள் வருகின்ற வழி - வருமானம்.

(க--து) வருமானம் கொஞ்சமாயினும் நாடோறும் சிறிதுசிறிது சேர்ந்துவந்தால் ஒருவனுக்குச் செல்வம் வளர்ந்து பெரிதாகும்

“ஆகா நளவிட்டி தாயினும் கேடில்லைப்
போகா நகலாக கடை”—திருக்குறள்

பழமொழி—ஒன்றொன்றாய் தூற ஒருமிக்க தூற? பல துளி பெருவெள்ளம். சன்னம் சன்னம் பாவதம். Drops of water make an ocean.

202. சிறிய முதற்பொருளால் பெரிய தனிகளுதல்

உள்ளூ ரவரால் உணர்ந்தா முதலெனினும்
எள்ளாமை வேண்டும். இலங்கிழாய்!—தள்ளா
தழுங்கல் முதுபதி அங்காடி மேயும்
பழங்கன்றே றுதலும் உண்டு.

108

(ப--பொ). தன் உள்ளூரின்கண் வாழும்வர்களாலே ‘அவனுக்குள்ள முதலாகிய பொருளின் சிறுமையை உணர்ந்தேம்’ என்று மனத்தின்கண் கொண்டாராயினும், அவனைப் பொருளிலென்று இகழாமை வேண்டும். இலங்கிழாய்! ஒலியினை யுடைய முதுபதி அங்காடியின்கண் ஒவாதே மேய்ந்து திரியும் முதுகன்று வளர்ந்து வலிய ஏறுதலும் உண்டு.

(ப--ரை). இலங்கு இழாய்-விளங்கும் ஆபரணம் அணிந்தாய்! அழுங்கல் முதுபதி அங்காடி - ஒலியிளையுடைய பழைய நகரின் அங்காடியின்கண், தள்ளாது மேயும் பழங்கன்று - ஒழியாமல் மேய்ந்து திரியும் முதுகன்றானது, ஏறு ஆதலும் உண்டு - (வளர்ந்து) வலிய ஏறுதலும் உண்டு. (ஆதலால்), முதல் உள்ளூரவரால் உணர்ந்தாம் எனினும்- (ஒருவனுக்குள்ள) முதலாகிய பொருளின் சிறுமையை தன் உள்ளூரின்கண் வாழும்வர்களாலே அறிந்தேமென்று மனத்தின்கண் கொண்

டாராயினும், எள்ளாமை வேண்டும் - (அவனைப் பொருளிலனென்று) இகழாமை வேண்டும்.

(க-து) ஒருவன் சிறிது பொருள் உடையவனாயினும், அவன் அதனைப் பெருக்கிப் பெரிய தனிகன் ஆதலுங் கூடும் ஆதலால் அவனை இகழற்க

203. வற்றாத செல்வம்.

களமர் பலராணும் களமம் படினும்

வளமிக்கார் செல்வம் வருந்தா.—வினாநெல்

அரிநீர் அணைதிறககும் ஊர' அறுமோ

நரிநக்கிற நென்று கடல.

177

(ப-பொ). தமக்குத் தொழில் செய்வார பலராணும் களவு காணப்படினும், பொருள் வருவாய்ப்பான் மிக்கார் செல்வம் குறைந்து வருந்தா. வினாநத நெல்லையே அறுக்கப் புகுவார் நீர் வடிய அணையைத் திறககும் ஊரனே! நரி நக்கிறநென்று கடல்நீர் அறுமோ? அதுபோல

(ப-ரை) வினா நெல் அரி நீர் அணை திறககும் ஊர - வினாநத நெல்லையே அறுக்கப்புகுவார் நீர் வடிய அணையைத் திறககும் ஊரனே! நரி நக்கிறநென்று கடல அறுமோ-நரி நக்கினது காரணமாகச் சமுத்திர சலம் குறையுமோ? (அதுபோல), களமா பலராணும்-தமக்குத் தொழில் செய்வார் பலராலும், கள்ளம் படினும்-களவு காணப்பட்டாலும், வளம் மிக்கார் செல்வம் - பொருள் வரவு மிக்கவருடைய செல்வம், வருந்தா-குறைந்து வருந்தா

பழமொழி—நாய் நக்கிச் சமுத்திரம் குறையுமா? An inch breaketh no square.

204. பெருஞ்செல்வர் தரித்திரப்பட்டாலும் தாழார்.

நாடறியப் பட்ட பெருஞ்செல்வர் நல்கூர்ந்து

வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ!—வாடி

வலித்துத் திரங்கிக் கிடந்தே விடினும்

புலித்தலையை நாய்மோத்த வில்.

278

(ப-பொ). உலகம் அறியப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை உடையவர் நல்குரை உடையராய்த் தளர்ந்த காலத்தும் பிறொருவருக்குத் தாழ்வாரோ? ஊனொழுகி வாடி நாயபு வலிததுத திரங்கிக் டுடந்துவிட்டதாயினும், புலிததலையை நாய் அஞ்சாது சென்று மோவாத தன்மைபோல.

(ப-ரை) நாமு அறியப்பட்ட பெருஞ்செல்வா - உலகத்தாரால் அறியப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை உடையவா, நல்கூந்து வாடிய காலத்தும் - தரித்திரமடைந்து தளர்ந்த காலத்தும், வட்குப்பவோ - பிற ரொருவருக்குத் தாழ்வாரோ? வாடி - வாட்டமுற்று, வலிதது - நரம்பு வலிதது, திரங்கி-சுருங்கி, கிடந்தேவிடினும் - படுததுவிட்டதாயினும், புலிததலையை - புலியின் தலையை, நாய - நாயானது, மோததல்-(அஞ்சாது சென்று) மோந்துபாாததல், இல-இல்லை

6. பொருளைப் போற்றுதல்

205. வேண்டும் அளவாகப் பொருள்செய்து பாதுகாத்தல்

தந்தம் பொருளும் தமர்கண் வளமையும்

முநதுற நாடிப புறந்தர லோமபுக.

அநதண் அருவி மலைநாட! சேனோக்கி

நநதுநீர் கொண்டதே போன்று.

69

(ப--பொ). தந்தமது பொருளின் அளவினையும் தமர்கள் செல்வத்தினது அளவினையும் முநதுறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்குத் தக்கவகை புறந்தருதற்குப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க. அநதண் அருவி மலைநாடனே! பின் தனக்கு நீர்பெறலாம் காலநெடுமையைப் பார்த்து நநதுநீரைத் தாங்கியது போல.

(ப-ரை) அம் தண் அருவி மலைநாட - அழகிய தட்பமான அருவிகள் உள்ள மலைநாடனே! நந்து - நததையானது, சேண் நோக்கி - (பின் தனக்கு நீர் பெறலான) கால நெடுமையைப் பார்த்து, நீர்வொண்டது போன்று - நீரைத் தாங்கியதுபோல, தந்தம் பொருளும் - தந்தமது

பொருளின் அளவையும், தமர்கண் வளமையும் - உறவினரிடத்துள்ள பொருளின் அளவையும், முந்தாற நாடி - முற்படவே ஆராய்ந்தறிந்து, புறந்தரல் - தாம் உய்தற்குத் தக்க வகை காப்பாற்றுகு, ஓம்புக - பொருள் செய்து பாதுகாக்க [ஏ - அசை]

(க-து) பின்னால் நீபெறுகலான காலம் நெடிதாயின் அதற்கேற்ற அளவாக நததையானது நீரைக்கொண்டு தாங்கியிருக்கும். அதுபோல், பினனால் தனக்கும் உறவினருக்கும் போதுமான பொருள் இல்லையாயின் ஏற்ற அளவாகப் பொருள்செய்து பாதுகாக்கவேண்டும்

206. தம்பொருளைத் தாமே போற்றல்

மறந்தானும் தாமுடைய தாம்போற்றி னல்லால்
சிறந்தார தமரென்று தேற்றார்கை வையார்.
கறங்குநீர்க் காலலைக்கும் கானலஞ் சேர்ப்பு'
இறந்தது பேர்த்தறிவா ரில். 43

(ப--பொ). தாமுடைய பொருளைத் தாம் பாதுகாத்தலல்லது, நமக்குச் சிறந்தார் இவர் தமர் இவரென்று தேறி, தேறப்பட்டார் கையின்கண் மறந்தானும் வைக்கலாகாது. கறங்குநீர் காலலைக்கும் கானலஞ் சேர்ப்பனே' தம் கையினின்றும் போய பொருளை மீட்டறிவார இல்லை ஆதலால்.

(ப--ரை) கறங்கு நீர்க்கால் - ஒலித்தலான நீர்க்கால்கள், அலைக்கும் - அலைவீசுதலான, அம-அழகிய, கானல் சேர்ப்ப-கானல் சேர்ப்பனே! இறந்தது - தமது கையினின்றும் போன பொருளை, பேர்த்தது அறிவார் இல்லை - மீட்டறிவார இல்லை (ஆதலால்), தாம் உடைய - தாம் உடைய பொருளை, தாம் போற்றின் அல்லால் - தாமே பாதுகாத்தலல்லது, சிறந்தார் தமர் என்று - நமக்குச் சிறந்தார் இவரென்றும் உற்றார் இவரென்றும், தேற்றார் கை-நம்பலாகாதவர் கையின்கண், மறந்தானும் வையார் - மறந்தாயினும் வைக்கலாகாது.

(க-து). கையைவிட்டுப் போன பொருள் திரும்புவது அரிது. தம்பொருளைத் தாமே பாதுகாக்கவேண்டும்: சிறந்தாரென்றும் சுற்றத்தாரென்றும் நம்பலாகாதவரிடம் வைக்கவேண்டா.

207. அரியபொருளை அரணை இடத்தில் வைத்துக்காத்தல்

அமையா இடத்தோர் அருமபொருள் வைத்தால்
இமையாது காப்பினும் ஆகா.—திமையோரும்
அக்காலத் தோம்பி அமிழ்துகோட் பட்டமையால்,
நற்காப்பின் தீச்சிறையே நன்று. 336

(ப--பொ). காவல் அமையாத இடத்திலே ஓரிய பொருளை வைத்தக்கால இமையாது காப்பினும் ஆகா தேவர்களும் முற்காலத்துப் பாதுகாத்தோம்பியும் கருடனால் தம் அமிழ்து கோட்பட்டமையால், சிறைசெய்யாது காக்கும் காவலின் எளிய அரணே நன்று, ஆதலால்.

(ப--ரை). அக்காலத்து - முற்காலத்து, இமையோரும் - தேவர்களும், ஒம்பி - பாதுகாத்தோம்பியும், அமிழ்து கோட்பட்டமையால் - தன் தாயான விநதையைச் சிறைமீட்கும்படி கருடனால் தம் அமிழ்து கொள்ளப்பட்டமையால், நல் காப்பின-சிறைசெய்யாது காக்கும் காவலை விட, தீச்சிறையே-எளிய அரணே, நன்று-நன்று. (ஆதலால்), ஓர் அரும் பொருள் - ஓர் அரிய பொருளை, அமையா இடத்து வைத்தால்-காவல் அமையாத இடத்திலே வைத்தக்கால், இமையாது காப்பினும்-இமைகொட்டாது காவல்செய்யினும், ஆகாது-நன்மை உண்டாகாது.

(க-து). அருமையான பொருளை அரணை இடத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டுமே அரணாக இடத்தில் வைத்துக் கண்ணிமையாமல் காத்தாலும் வல்லார் எளிதில் கொள்வா

208. கீழ்மக்களிடம் வைத்தபொருள் தீரும்பாது

ஊக்கி உழந்தொருவர் ஈட்டிய ஒண்பொருளை
நோக்குமின் எனறிகழ்நது நொவ்வியார் கைவிடுதல்
போக்கினீர் ஊஉம் பொருகழித் தண்சேர்ப்ப!
காக்கையைக் காப்பிட்ட சோறு. 315

(ப--பொ). ஒருவர் தாம் முயன்று வருந்திக் குவித்த ஒண்பொருளைப் பாதுகாத்துத் தாருமென்று அப்பொருளை இகழ்

நது கீழ்மக்களாயினர் வசத்திலே விடுதல, போக்கிலலாத நீரைக் கரைமேலே துவாநின்ற கரைபொரு கழிகூழ்நத¹ குளிர்நத சேர்ப்பனே! காக்கையைக் காவலாகவைத்த சோறு போலும்.

(ப-ரை போககு இல் நீர் - போககில்லாத நீரை, துவம் - கரை மேலே துவாநின்ற, பொரு - கரைபொருதலான, கழி - கழி கூழ்ந்த, தண்-குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - சோப்பனே! ஒருவா ஊக்கி உழந்து-ஒருவா தாம் முயன்று வருநதி, ஈட்டிய - தேடிய, ஒண் பொருளை - ஒள்ளிய பொருளை, இகழ்ந்து - 'தாம் காததலை' இகழ்ந்து, நோகருமின் என்று-பாதுகாததுத் தாரும் என்று சொல்லி, நொவ்வியா கை விடுதல்-கீழ் மக்கள் வசத்திலே விடுதல், காககையை காபிட்ட சோறு - காககையைக் காவலாகவைத்த சோறு போலும்

(க-து). கீழ்மக்களைக் காவலாக வைத்த பொருள், காககையைக் காவலாக வைத்த சோறு போலும்.

“பண்டாரம பலகணககுக கண்காணி பாததிலலார்
உண்டா ரடிசிலே தோழனிற்—கண்டாராய்
யாககைககுத தகக அறிவில்லாக காப்படுப்பின்
காக்கைககுக காப்படுத சோறு.”—சிறுபஞ்சமூலம்

209). கீழ்மக்களிடம் வைத்தபொருள் தமக்குப் பயன்படாது

தொடிமுன்கை நல்லாய்! அத தொக்க பொருளைக்
குடிமக னல்லான்கை வைத்தல்,—கடிநெய்தல்
வேரி கமமும் விரிதிரைத் தண்ணேப்ப!

மூரியைத் தீற்றிய புல்.

396

(ப-பொ). தொடிபொருந்திய முன்கையைபுடைய நல லாய்! தான் தேடித் திரண்டபொருளை நற்குடிக்கண் பிறந்த மகனல்லாதவன் கையிலே வைத்தல், புதிய நெய்தல் மணங் கமமும் விரிந்த திரையைபுடைய கடற்சேர்ப்பனே! மூரி யெருத்தைத் தீற்றிய புல்லோ டொக்கும்.

(ப-ரை). தொடி முனகை நல்லாய் - தொடிபொருந்திய முன் கையையுடைய நல்லாய்! கடி நெய்தல - புதிய நெய்தல, வேரி கமழும்-மணம் வீசும், விரி திரை-விரிந்த அலையுடைய, தண சேர்ப்ப - கடற் சேர்ப்பனே! தொக்க அப்பொருளை - தான்தேடித் திரண்ட அப்பொருளை, குடிமகன அல்லான கை வைத்தல் - நறகுடியில் பிறவாதவன் வசத்திலே வைத்தலானது, மூரியை சீற்றிய புல - மூரியெருதை உண்பித்த புல்லோடொகுகும்.

(க-து) கீழ்மகன வசத்தில் வைக்க பொருள, கிழவெருதை உண்பித்த புல்லோ டொகுகும்.

210) கைவிட்ட பொருளைத் தேடிக் கொள்ளுதல் முடியாது

முனனை யுடையது காவா திகநதிருநது
பின்னை பஃ தாராய்நது கொள்குறுதல்—இன்னியல்
மைத்தடங்கண் மாதராய்! அஃதாதல் வெண்ணெய்மேல்
வைத்து மயில்கொளளு மாறு 325

(ப--பொ). தனக்கு முனனா உண்டாகிய பொருளைக் காவாதே சோரவிட்டிருநது பின்னா அதனைத் தேடிக் கொள்ளுதலை விசாரித்தல். இனிய இயல்பினையுடைய மைத்தடங்கண்மாதே! மயிலைப் பிடித்துக்கொள்வான் வேண்டி அதன் தலையினகண்ணை வெண்ணெயை வைத்து உருகி அதன்கண்ணின்கண் புகுதல் அதனைப் பிடித்துக்கொள்ள நினைக்குமாறு போலும்

ப-ரை). இன இயல்-இனிய இயல்பினையுடைய, மை-மையிட்ட, தட கண் மாதராய - பெரிய கண்களையுடைய மாதே! முன்னை உடைய - தனக்கு முனனா உண்டாகிய பொருளை, காவாது இகந்திருந்து - காவாமல் சோரவிட்டிருநது, பின்னை - பின்னா, அஃது - அதனை, ஆராய்நது - விசாரித்தது, கொள்குறுதல் அஃது - தேடிக் கொள்ளுதலாகிய அத்தன்மை, மயிலமேல் வெண்ணெய் வைத்து கொள்ளும் ஆறு ஆதல்-மயில் தலையினமேல் வெண்ணெயை வைத்து (வெண்ணெய் உருகி அதன் கண்ணில் புகுந்தால் அப்பொழுது) அதனைப் பிடித்துக்கொள்ள நினைக்குமாறு போலும்.

(க-து). கையிலுள்ள பொருளைக் கைவிட்டிருந்து பின் அதனைத் தேடிக்கொள்ளாதலானது, மயிலின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்து அது உருகிக் கண்ணில் விழும்பொழுது மயிலைப் பிடித்துக்கொள்வது போலும் இது முடியாத காரியம் என்பதாம்.

பழமொழி.—கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்துக் கொகைப் பிடிக்கிறதுபோல

211. கடன்கோடாமை

கைவிட்ட ஒண்பொருள் கைவா னில்லென்பார்
மெய்ப்பட்ட வாறே உணர்ந்தாரால்.—மெய்யா
மடம்பட்ட மாணோக்கின் மாமயி லன்றாய்'
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம். 57

(ப-பொ). தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட ஒண்பொருள் பின்னைத தன்கையின்கண் வருவதில்லை என்று சொல்லுவார் மெய்ம்மைப்பட்ட நெறியானே அறிந்தார்கள் மெய்ம்மையாகவே. மடமையை உடைத்தாகிய மாணோக்கினையுடைய மாமயில் போலவாய்' பிறர்க்குத் தனிசிட்டான் அத்தனிசு பெற்றபடியாவது சூளுறுதற்குப் பாம்புக் குடத்தைப் பெறுதல்.

“பாழ்ந்தனிசு வேண்டிய பாம்புக்குடம் பெற்றான்” என னும் பழமொழி இது.

(ப-ரை). மடம்பட்ட - மடமையை உடைத்தாகிய, மான் நோக்கின் - மானின் நோக்கினையுடைய, மா மயில் அன்றாய் - சிறந்த மயில் போலவாய்! கைவிட்ட ஒண் பொருள் - (கடனென்று ஒருவர் பிறருக்குக்) கைவிட்ட ஒள்ளிய பொருள், கைவரவு இல்லென்பார் - பின்பு தன் கையின்கண் வருவதில்லை என்று சொல்லுவார், மெய்ப்பட்ட ஆறே உணர்ந்தார் - உண்மையாகிய நெறியாலே உணர்ந்தவராவர், மெய்யாக - உண்மையாகவே, கடம்பெற்றான் - பிறர்க்குக் கடன் கொடுத்தவன் அக்கடனைப் பெற்றபடியாவது, குடம்பெற்றான் - பிரமாணம் செய்வதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப் பெறுதலே [ஆல்-அசை].

முன்னாளில் வழக்கு விசாரணையில் பாம்புக்குடத்தில் கையிடுவது சிவ்வியப் பிரமாணங்களில் ஒன்று.

(க-து) கையைவிட்டுக் கடனாகக் கொடுத்த பணம் திரும்பிக் கைக்கு வருவதில்லை என்பது உண்மை. கடன் கொடுத்தவன் பெறுவது (பிரமாணம் செய்வதற்குப்) பாம்புகு குடமேயன்றி வேறொன்றும் இல்லை.

பழமொழி.—குமபிட்டுக கடன் கொடாதே, கும்பிட்டுக் கடன் வாங்காதே. Lend and lose, so play fools.

212. கொடுத்த கடன் கேட்டால் கைப்பாதல்

கடன்கொண்ட ஒன்பொருளைக் கைவிட்டிருப்பார் இடங்கொண்டு தம்மினே என்றால்—தொடங்கிப் பகைமேற்கொண்ட அப்போலக் கொண்டார் வெகுடல் நகைமேலும் கைப்பாய் விடும். 304

(ப--பொ). தாம் கடனாகக் கொண்ட ஒள்ளிய பொருளைக் கைவிட்டிருப்பாரா தாம் இருந்த இடத்தின்கண் சென்று “எம்பால் கொண்ட பொருளைத் தரலவேண்டும்” என்று சொன்னால், தம்மோடு பகைமை மேற்கொண்டாற் போலத் தொடங்கி, தனிசுகொண்டவர்கள் அவரைச் சீறுதல் விளையாட்டினும் இன்னுதாய்விடும்.

(ப--ரை) கடன் கொண்ட ஒன்பொருளைக் கைவிட்டிருப்பார் இடங்கொண்டு-தாம் கடனாகக்கொண்ட ஒள்ளிய பொருளைக் கைவிட்டுச் செலவு செய்திருப்பவரிடத்தில் சென்று, தம்மின் என்றால் - வாங்கின கடனைக் கொடும் என்று கொடுத்தவா கேட்டால், கொண்டார் - கடன்வாங்கினவர், பகை மேற்கொண்டா போலத் தொடங்கி-தம்மோடு விரோதம் கொண்டவாபோலத் தொடங்கி, வெகுடல் - கோபித்தல், நகைமேலும்-விளையாட்டாகச் செய்தவிடத்தும், கைப்பு ஆய்விடும் - துன்பந்தருவதாய்விடும் [வெகுடல்-வெகுள்தல்].

பழமொழி—கடன் வாங்குகிறபோது இனிப்பு; கடன் கொடுக்கிறதென்றால் கசப்பு. கொடுத்தது கேட்டால் அடுத்தது பகை. Sweet is the wine, but sour is the payment.

7. நன்றியில் செல்வம்

213. பாவத்தால் வந்த பொருள் அறத்துக்கு ஆகாமை

அல்லது செய்வார் அரும்பொரு ளாக்கத்தை
நல்லது செய்வார் நயப்பவோ?—ஒல்லொலிநீர்
பாய்வதே போலும் துறைவ'கேள் தீயன
ஆவதே போன்று கெடும்.

173

(ப--பொ). பாவத்தைச் செய்வா ரரும்பொருள் தீட்
டத்தை நல்ல அறத்தைச் செய்வா விருட்புவரோ? ஒல்
லொலி நீர் பார்மேல் ஏறிப் பாய்வதே போலும் துறைவனே!
கேளாய்! தீய கருமங்கள் செலவ மாவதொரு கருமம்போலே
யிருந்து கெட்டுப்போம, ஆதலான்.

(ப--ரை) ஒல்லொலி நீர் - ஒல்லென்றெலிகும நீர், பாய்வதே
போலும்-பாமேல ஏறிப் பாய்வதேபோலும், துறைவ-துறைவனே!
கேள் - கேளாய —தீயன - தீய கருமங்கள், ஆவதேபோன்று-செலவ
மாவதொரு கருமம்போலே காணப்பட்டி, கெடும் - கெட்டுப்போம
(ஆதலால்), அல்லது செய்வா - பாவத்தைச் செய்வாரது, அரும்
பொருள் ஆக்கத்தை - அரிய பொருளின் ஈட்டத்தை, நல்லது செய்
வார் - நல்லறத்தைச் செய்வோ, நயப்பவோ - விருட்புவரோ!

(க-து) பாவச்செய்கை உடையாரது பொருள் பாவவழியிலே
தேடியதாகும்: அறஞ்செய்யும் பொருட்டு அப்பொருளை விருட்புத
லாகாது, அப்பொருள் ஆவதுபோல் கெடுமாகையால்

“களவினா லாகிய வாககம் அளவிற்
தாவது போலக கெடும்”—திருக்குறள்

214 அறிவில்லா செல்வம்பெறுதல் துன்பம் பெறுதலே

தொன்மையின மாண்ட துணிவொன்றும் இல்லாதா
நனமையின் மாண்ட பொருள் பெறுதல்--இன்னொலிநீர்
கன்மேல் இலங்கு மலைநாட்' மாக்காய்ததுத்
தனமேல குணிலகொளளு மாறு.

129

(ப--பொ). பழைய நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட துணி வினையில்லாதார் நன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செல்வத்தைப் பெறுதல், இனிய ஒலியையுடைய அருவிநீர் கற்பாறை மேல் வந்திழியாநின்ற மலைநாடனே! மா மிகக் காய்த்துத் தன்மேல் பிறர் எறியும் கல்லை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலும்.

(ப--ரை). இன் ஒலி நீர் - இனிய ஒலியையுடைய அருவிநீர், கல் மேல் இலங்கும் - கற்பாறைமேல் வந்திழியாநின்ற, மலைநாட - மலை நாடனே! தொன்மையில் மாண்ட துணிவு ஒன்றும் இல்லாதார் - பழைய நூல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட துணிவு யாதொன்றும் இல்லாதவர், நன்மையின் மாண்ட பொருள் பெறுதல்-நன்மையால் மாட்சிமைப்பட்ட செல்வத்தைப் பெறுதல், மா காய்த்து-மா மிகவும் காய்த்து, தன்மேல் குணில் கொள்ளும் ஆறு - தன்மேல் பிறர் எறியும் கல்லை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு போலும். [குணில்-கவண்கல்-கல்]

(க-து). ஏழைகளுக்கு உதவாமையால் அறிவிலிகளுடைய செல்வம் தாயத்தார் முதலியோரால் வலிந்துகொள்ளப்பெறுகின்றது.

“இன்னுதே கல்லார்கட் பட்ட திரு” — திருக்குறள்.

215. இவறன்மை

பெற்றாலும் செல்வம் பிறர்க்கியார் தாநதுவ்வார்

கற்றாரும் பற்றி இறுகுபவால்.—கற்றா

வரம்பிடைப் பூமேயும் வண்புனல் ஊர்!

மரங்குறைப்ப மண்ணு மயிர்.

107

(ப--பொ). செல்வம் பெற்றாலும் அச்செல்வத்தைப் பிறர்க்கும் இடார், தாமும் நுகராது, கற்றவர்களும் பற்றுள்ள முடையவராய் நெகிழாதே இறுகாநிற்பார்: கன்றினையுடைய ஆ வரம்பின்கண் கிடந்த பூவினை மேயும் வண்புனல் ஊரனே! மரத்தைக் குறைக்கவல்ல கருவிகார் மயிரினை மண்ணமாட்டா, அதுபோல.

(ப-ரை). கற்ற - கன்றினையுடைய பசு, வரம்பிடை பூ - வரம்பின்கண் கிடந்த பூவினை, மேயும் - மேயும், வண் புனல் ஊர-வளவிய புனலூரானே! மரம் குறைப்ப - மரத்தைக் குறைக்கவல்ல கருவிகள், மயிர் மண்ணு - மயிரினை மண்ணமாட்டா. (அதுபோல), செல்வம் பெற்றாலும் - செல்வத்தைப் பெற்றாலும், பிறாக்கு ஈயா - அச்செல்வத்தைப் பிறர்க்கும் இடாராய், தாம் துவ்வார் - தாமும் அனுபவியாமல், கற்றாரும் - கற்றவர்களும், பற்றி - பற்றுள்ளமுடையராய், இறுகுப - தளரவிடாமல் இறுகப் பிடிப்பர் [மண்ணல் - வெட்டுதல்]

தென்னாட்டில் 'மயிரைக் கததி மண்ணவில்லை' என்கிற வழக்கு இன்றும் உண்டு

(க-து) சில கருவிகள் மரமவெட்ட உதவுவதன்றி மயிரை வெட்ட உதவா அதுபோல, சிலா கற்ற.கல்வி தமமுடைய செல்வத்தை இறுகப் பிடிப்பதற்கு உதவுவதன்றிப் பிறாக்குக் கொடுத்தும் தாம் உணம இலவாழ்க்கையை இனிது நடத்தாதற்கு உதவுவதில்லை.

216. லோபி செல்வம்

வழங்கலும் துய்த்தலும் தேற்றாதான் பெற்ற
முழங்கு முாசடைச் செல்வம்,—தழங்கருளி
வேய்முற்றி முததுதிரும் வெற்ப' அதுவன்றே
நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்.

151

(ப-பொ). பிறர்க்குக் கொடுத்தலும் தான் றுகர்தலும் செய்யமாட்டாதான் பெற்ற முழங்கு முாசினையுடைய செல்வம், முழங்காநின்ற அருவிகளையுடைய வேய்முற்றி முததுதிரும் வெற்பனே' அது நாய் பெற்ற தெங்கம்பழத்தோடொக்கும்.

(ப-ரை). தழங்கு அருவி - முழங்காநின்ற அருவிகளையுடைய, வேய் முற்றி முத்து உதிரும் - மூங்கில் முற்றி முத்து உதிர்தலான, வெற்ப - வெற்பனே! வழங்கலும் - பிறர்க்குக் கொடுத்தலும், துய்த்தலும் - தான் அனுபவித்தலும், தேற்றாதான் - செய்யமாட்டாதவன்,

பெற்ற - பெற்ற, முழங்கு முரசு உடை செல்வம் அது - முழங்கும் முரசினையுடைய செல்வமானது, நாய் பெற்ற தெங்கம்பழம் - நாய் பெற்ற தெங்கம்பழத்தோ டொக்கும் [முழங்கு முரசுடைச செல்வம் அரச்ச்செல்வம்]

“அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
ஒண்பொருள கொள்வா பிறா.”—திருக்குறள்.

பழமொழி—நாய்க்கு முழுத்தேங்காய தககுமா?

217. ஈயாதான் செல்வம் பொலிவு பெறுது

முழவொலி முநரீ முழுதுட ணண்டா
விழவுநில கூத்தேபோல் வீழ்நநவிதல கண்டும்,
இழவென் றொருபொருள ஈயாதான் செல்வம்,
அழகொடு கண்ணி னீழவு.

343

(ப-பொ). முழவோசைபோலும் ஒலியையுடைய முநரீ ரால சூழப்பட்ட உலகம் முழுதையும் ஆண்ட மன்னவர்கள் திருநாள் நடந்த ஊரின் கண் ஆடிய கூத்துப்போல பொலி விழந்து அழகின்றிக் கெடுமாறுபோலச செல்வமும் கெட்டுப் போமாறு கண்டிருந்தும், யாழும் இப்பொருளைக் காததீருந் து இழந்துபோவதொழியக் கொண்டுபோவ திலையென்று இரந்தோர்க் கொருபொருளைக் கொடாதவன் செல்வமும், அழகும் வடிவும் உடையானொருவன் கண்ணிழந்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) முழவு ஒலி முநரீ முழுதுடன் ஆண்டா-முழவோசை போலும் ஒலியையுடைய கடலால் சூழப்பட்ட உலகமுழுதையும் ஆண்ட அரசர்கள், விழ ஊரில் கூத்துபோல்-திருநாள் நடந்த ஊரின் கண் ஆடிய கூத்துப் பொலிந்த அழகின்றிக் கெடுமாறுபோல், வீழ்ந்து அவிதல் கண்டும-செல்வமும் கெட்டுப்போமாறு கண்டிருந்தும், இழவு என்று - கொடுத்தமட்டில் நஷ்டநதானே என்றெண்ணி, ஈயாதான் செல்வம்-இரந்தவர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடாதவனுடைய செல்வ மும், அழகொடு கண்ணின் இழவு-அழகும் வடிவமும் உடையானொரு வன் கண்ணிழந்ததனோ டொக்கும்.

பேரரசர் செல்வமிழந்து சீர் கெடுவதற்குத் திருவிழா நடந்த ஊரில் ஆடிய கூத்து அழகுக்கெடுவது உவமானம்.

(க-து) அழகும் வடிவமும் கண்ணினிற் பொலிவு பெறாமையோல், செல்வம் ஈகையினிற் பொலிவு பெறாது

214. ஈயாத பொருள் இருந்தும் பயன்படாது

நாவின் இரந்தார் குறையறிந்து தாமுடைய

மாவீனை மாணப் பொதிகிற்பார்—தீவினை

அஞ்சிலென் அஞ்சா விடிலென்? குருட்டுக்கண்

துஞ்சிலென் துஞ்சாக்கா லென்?

238

(ப-பொ). வந்த குறிப்பை முகத்தால் அறிதலேயன்றி, வாக்கால் இரந்தவர் குறையை அறிந்தும், தமது குண்டாகிய செல்வத்தை மாட்சிமைப்படப் பொதிநதுவைப்பார், மறைத்துத் தீவினைக்கு அஞ்சில் என்? அஞ்சாதொழிந்தால் என்? குருடாகிய கண் துஞ்சில் என்? துஞ்சாமலிருந்து என்? அதுபோல.

(ப-ரை) நாவின் இரந்தார் குறை அறிந்து - வாயாலே சொல்லி இரந்தவருடைய குறையை அறிந்து, தாம உடைய மாவீனை-தமக்குண்டாகிய செல்வத்தை, மாண-மாட்சிமைப்பட, பொதிகிற்பார்-பொதிநதுவைப்பார், தீவினை - தீவினைக்கு, அஞ்சில் என் - அஞ்சினால் என்ன? அஞ்சாவிடில் என் - அஞ்சாதொழிந்தால் என்ன? குருட்டுக்கண் - குருடாகிய கண், துஞ்சில் என் - தூங்கினால் என்ன? துஞ்சாக்கால் என் - தூங்காதிருந்தால் என்ன?

மா-செல்வம் அஞ்சில் (நன்மை) என், அஞ்சாவிடில் (தீமை) என் என எழுவாய் வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும்

ஏழைகளுக்குப் பொருள் உதவுவது தீவினையை ஒழிக்கும் உபாயம் உதவாத பொருள் குருட்டுக்கண் போன்றது: இருந்தும் பயன் தருவதில்லை

(க-து). தீவினைப் பயனை அனுபவிக்கவேண்டுமே என்றஞ்சுகின்றவன் ஏழைகளுக்குத் தன் பொருளை உதவுவான்: அஞ்சாதவன் உத

வான்: குருட்டுக்கண் தூங்கினால் உண்டாகும் நன்மையும் இல்லை; தூங்காவிட்டால் உண்டாகும் கெடுதியுமில்லை பொருள் உதவாதவன் தீவினைக்கு அஞ்சாதவால் அடையும் நன்மையும் இல்லை; அஞ்சாமையால் அடையும் தீமையும் இல்லை

பழமொழி — குருட்டுக்கண் தூங்கியென்ன? தூங்காதென்ன?

219. ஈயாது பொருளைவைத் திறப்பவர்

படரும் பிறப்பிற்கொன றீயார பொருளைத
தொடருநதம் பற்றினால் வைத்திறப பாரே,
அடரும் பொழுதின்கண் இடடுக் குடரொழிய
மீவேலி போக்கு பவர்.

379

(ப-பொ). இனிவரும் பிறப்பிற்கு உதவுவதாய் ஒரு பெர்ருளைத தாம் கொடாது தம் பொருளைத தொடர்ந்த பற்றுள் ளத்தால் ஈட்டிவைத்து இறந்துபோவாரா, வயிற்றின்கண் புண்பட்டிருக்கும் பொழுதின்கண் குடர் புறத்தாக மற் றொன்றினை உள்ளேயிட்டுப் போர் வழங்குங்கால் வல்லே வள நெடிது கோளோ டொப்பா.

(ப-ரை). படரும்-இனி வருதலான, பிறப்பிற்கு-பிறப்பிற்கு உதவு வதாய், ஒன்று ஈயா-ஒன்றுங் கொடாமல், தொடரும் பற்றினால்-மேன் மேல் தொடர்தலான பற்றுள்ளததால், பொருளை வைத்து-பொருளைப் பத்திரப்படுத்திவைத்து, இறப்பார் - சுமமா இறப்பவர், அடரும் பொழு தின்கண் - சததுருக்கள் சண்டைசெய்யும் பொழுதின்கண், குடர் ஒழிய.வயிறு புண்பட்டுக் குடல் சரிந்து புறத்ததாக, இட்டு-மற்றொன் றினை உள்ளேயிட்டு, மீவேலி போக்குபவர் - மேலே கட்டுக்கட்டி வைத்திருப்பவரோ டொப்பர் [ஏ-அசை].

'க-து'. யுத்த களத்தில் ஒருவனுக்குக் குடல் சரிந்தொழிய வே றொன்றை உள்ளிட்டிக் கட்டிவைத்தாலும் அதனால் அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது அதுபோல மறுமையின் பொருட்டுச் செல் விடாமல் ஒருவன் பத்திரப்படுத்திவைத்த பொருளால் அவன் இறத்த யின் அவனுக்கு ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது.

“வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான் செய்ககிடந்த தில்”—திருக்குறள்.

220. உற்றுநறவினர்க்கு உதவாமல் வம்பர்க்கு உதவுதல்

விருமபி அடைநதார்க்கும் சுற்றத் தவாக்கும
வருந்தும் பசிகளையார் வம்பாக் குதவல,
இரும்பணைவில் வென்ற புருவததாய்! ஆற்றக
கரும்பணை யன்ன துடைத்து.

286

(ப-பொ). தமமைக் காதலித் தடைநதார்க்கும் கிளைசட்கு
மே வருந்தும்பசி களையாராய்ப் புதிய அயலார்க்கு உதவுதல்,
இரும்பணையாற செய்யப்பட்ட வில்லினைவென்ற புருவத
தாய்! மிகவும் அது தன்னை வித்திட்டு ஆக்கினார்க்கு உறுங்
காலத் துதவாது நெடுங்காலம் சென்றால் பிறர்க்குப் பயன்
படும் கரும்பணைபோலும் தன்மையை உடைத்து.

(ப-ரை) இரு பணை வில் வென்றபுருவததாய-பெரிய மூங்கிலால்
செய்யப்பட்ட வில்லினை வென்ற புருவத்தாய்! விருமபி அடைநதாக
கும்-தம்மை விரும்பி அடைநதவார்க்கும், சுற்றததவாக்கும்-சுற்றத்தார்க்
கும், வருந்தும் பசி களையார்-வருந்தும் பசியை நீக்காதவராய், வம்பர்க்கு
உதவல் - புதிய அயலார்க்கு உதவுதல், ஆற்ற கரும்பணை அன்னது
உடைத்து-மிகவும் (தன்னை வித்திட்டு ஆக்கினார்க்கு உறுங்காலத்துத
வாது நெடுங்காலஞ் சென்றால் பிறர்க்குப் பயன்படும்) கரிய பணைபோ
லும் தன்மையை உடையது

(க-து) நட்டுவளர்த்தவர்க்குப் பயன் தராமல் பிறர்க்குப் பயன்
தரும் கரும்பணையைப் போலவா, உற்றார் உறவினர்க்கு உதவாமல்
பிறர்க்கு உதவுவோ

“ஏதிலார் ஆரத தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை.”—திருக்குறள்

“பொன்னிறச் செந்நெல் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்றுகுக்கும்.
வெண்மையுடையார் விழுச்செல்வம் எய்தியக்கால்
வண்மையு மன்ன தகைத்து.”—நாலடியார்.

221. பூர்வ புண்ணியத்தால் பொல்லார் பொருள் பெறுவர்
வழங்கார், வலியிலார் வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்,
உழந்தொருவர்க் குற்றால் உதவலு மில்லார்.
இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலும் இன்றார்,
பழஞ்செய்போர் பின்று விடல். 292

(ப-பொ). ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடார், தாமும் வலியில்லாமையால் சொல்லும் சொற்களானும் பொல்லார், ஒருவர்க்கு இடர் உற்றால் வருநதியாகிலும் அவர்க்கு ஒன்றை உதவமாட்டார். இப்பெற்றிப் பட்டார் கேடில்லாத செல்வம் பெறுதல், பழைதாசி உரம்பெற்று வந்த செய் இப்பொழுது ஒருமும் பெறாதே மிகப்போர் இடும்படி விளைந்ததனோடொக்கும். [பழஞ்செய் - முன்செய்த நல்வினைப்பயன்].

(ப-ரை) வழங்கா - ஒருவர்க்கு ஒன்றைக் கொடா வலியிலார் வாய்ச் சொல்லும் பொல்லார்-தாமும் வலியில்லாமையால் சொல்லும் சொற்களானும் பொல்லார்: ஒருவர்க்கு உற்றால்-ஒருவர்க்கு இடர் உற்றால், உழந்து உதவலும் இல்லார்-வருநதியாகிலும் அவர்க்கு ஒன்றை உதவமாட்டார் இன்றார்-இத்தன்மையர், இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலும்-கேடில்லாத செல்வத்தைப் பெறுதலும், பழஞ் செய் - பழைய தாசி உரம் பெறுவந்த வயல், பின்று-உரம்பெறாத பிற்காலத்தில், போர்-போரிடும்படி, விடல்-(கதிர்விட்டு) விளைந்ததனோடொக்கும். [பின்று-பின்றை-பின்னைநான்-பிற்காலம்]

(க-து) முன்னே உரம் பெற்றுக் கொழுமையடைந்த வயல், பின்னே உரம் பெறாவிடினும், முன்னே பெற்ற உரத்தின் பயனால் போரிடும்படி தானியக் கதிர்களை விளைத்தாற்போல, முன்பிறப்பில் புண்ணியஞ் செய்தோ, இப்பிறப்பில் புண்ணியஞ்செய்யாது பாபிகளாயிருப்பினும், பூர்வ புண்ணியபலத்தால் மிகக் திரவியம் பெற்றிருப்பார்.

“நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக
கல்லார்க்கொன் றுகிய காரணம்—தொல்லை
விளைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்!
நினைப்ப வருவதொன் றில்”—நாலடியார்

222. உதவி செய்வார்போல் காட்டி/ஒன்றும் செய்யாமை

ஒற்கப்பட்ட டாற்றார் உணர உரைத்தபின்,
நற்செய்கை செய்வார்போல் காட்டி, நசையமுங்க
வற்கென்ற செய்கை யதுவால், அவ் வாயுறைப்
புற்கழுத்தில் யாத்து விடல்.

283

(ப-பொ). வறுமைப்பட்ட ததனுக்கு ஆற்றாதவர் தம் வறுமையை ஒருவர்க்குத் தெளிய உரைத்தவிடத்தும், பின்னை அவர்களுக்கு நல்ல செய்கையைச் செய்வார்போலச் சொல்லிக் காட்டி, அவர் நச்சுதல கெட வலிதாகிய செய்கையைச் செய்யுமது, பசுவின் கழுத்திலே வாயுறைப்புலலைக் காட்டிக் கட்டிவிடும் தன்மையோ டொக்கும்.

(ப-ரை) ஒற்கப்பட்டு-வறுமைப்பட்டு, ஆற்றார்-அதற்கு ஆற்றாதவர், உணர உரைத்தபின்-தம்வறுமையை ஒருவர்க்குத் தெளிய உரைத்தவிடத்தும், நல் செய்கை செய்வார்போல் காட்டி - அவர்களுக்கு நல்ல செய்கையைச் செய்வார்போலச் சொல்லிக்காட்டி, நசை அமுங்க - அவர் விருப்பம் கெடும்படி, வற்கென்ற செய்கை அது-வலிதாகிய செய்கையைச் செய்யுமது, கழுத்தில் - பசுவின் கழுத்தில், அவ் வாயுறைப்புல்-பசுவிற்குரிய வாயுறைப்புல்லை, யாத்துவிடல்-காட்டிக் கட்டிவிடும் தன்மையோ டொக்கும் [ஆல்-அசை].

வாயுறை - பசு முதலியவற்றிற்குக் கொடுக்கும் கைத்தின்.

(க-து) வறியவருக்கு ஒருதவி செய்வதாகப் போக்குக்காட்டி ஒன்றும் செய்யாதிருப்பது, பசுவுக்கு வாயுறைப்புல்லைக் காட்டி அதற்கிடாமல் அதன் கழுத்தில் கட்டிவைப்பது போலும்.

223. இயலாததை இயல்வதாக ஒட்டேல்

அடையப் பயின்றாட்சொல் ஆற்றுவராக் கேட்டால்
உடையதொன் றில்லாமை யொட்டின்,—படைபெற்ற
றடைய அமர்த்தகண் பைநதொடி! அஃதால்
இடைய னெறிந்த மரம்.

314

(ப-பொ). தம்மை அடைதற்பொருட்டுப் பலநாளும் பயின்றவர் ஒரு பொருளைப் பெறவேண்டிச் சொல்லிய சொல்லைக் கேட்டால், தமக்கில்லாத பொருளை உடைய தொன்றாக அவர்க்குச் செய்வாராக உடன்பட்டாராயின், படைத்தன்மையைப் பெற்று முகமடைய நிறைந்த கண்ணையும் அழகிய தொடியையும் உடையாய்! அஃதன்றே இடையன் கொன்ற மரம்போ லாகும் தன்மையை உடைதது.

அல்லதூஉம், உடையதொன்றில்லாமை யொட்டின என் பதற்குத் தம்மை அடைநது வாழ்வார்க்குத் தாம் செய்யக் கடவதாக வைத்துக் கொடுத்ததனை இல்லையாக மறுப்பின் என்றுமாம்.

(ப-ரை). படை பெற்று-படைத்தன்மையைப் பெற்று, அடைய-முகமடைய, அமாதத கண்-நிறைந்த கண்ணையும், பைந்தொடி - அழகிய தொடியையும் உடையாய்! அடைய-தமமையடைய, பயின்றார்-பலநாளும் பயின்றவர், சொல்-ஒருபொருளைப் பெறவேண்டிச் சொல்லிய சொல்லை, கேட்டால் - கேட்டால், இல்லாமை - தமக்கில்லாத பொருளை, உடையது ஒன்று - உடையதொன்றாக, ஆற்றுவராக ஒட்டின் - அவாகுச செய்வாராய் உடன்பட்டால், அஃது - அது, இடையன் எறிந்த மரம் - இடையன் வெட்டிய மரம்போ லாகும் தன்மையையுடைத்து

இடைய னெறிந்த மரம்—ஆடுமொடுகள் எட்டித் தழை மேயலாம் படி இடையன் கிளைகளை வெட்டிச் சாய்த்த மரம். இடையன் வெட்டிய மரம் ஒருபுறம் வாடி ஒருபுறம் தளிர்ந்திருக்கும்.

படைநின்ற பைந்தா மரையோ டணிரீலம்
மடைநின் றலரும் வயலாவி மணாள!

இடைய னெறிந்த மரமேயொத் திராமே
அடைய வருளா யெனக்குன்ற னருளே

8-ம் திருமொழி, 11-ம் பத்து, பெரிய திருமொழி.

(க-து). கிளைகளை வெட்டிச் சாய்த்த மரத்தில் தளிர்ந்துள்ள பக்கம் களிப்புடன் மேய்ந்த ஆடுமொடுகள், வாடியிருந்த பக்கத்தில் ஒன்

றும் பெறாமல் வெறுப்படைவதுபோல், பொருள் உடையராக நடித் தவர் உதவிசெய்ய உடன்பட்டதைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர், அப்பால் ஒன்றும் பெறாமையால் வெறுப்படைவர்

224. வன்னெஞ்சரிடம் இரந்தவா ஒன்றும் பெறா

மரம்போல் வலிய மனததாரை முன்னின்
நிரந்தார் பெறுவதொன றிலலை.—குரங்கூசல்
வளளியி னுடு மலைநாட' அஃதன்றே
பள்ளியுள ஐயம புகல.

140

(ப-பொ) மரம்போலே வலியதொரு மனததையுடையாரை முன்னே நின்று இரந்தார அவரால் பெறுவதொரு பொருள இலலை குரங்குகள் வள்ளிக்கொடியின்கண் இருந்து ஊசலாடும் மலைநாடனே' அது வன்றே அருந்தவர் இருந்தேவாமும் பள்ளியுள ஐயமபுகுதல்.

(ப-ரை) குரங்கு வளளியின் ஊசல் ஆடும் மலைநாட - குரங்குகள் வளளிக்கொடியின்கண் இருந்து ஊசலாடும் மலை நாடனே' மரம்போல் வலிய மனததாரை - மரம்போலே வலிய மனததையுடையாரை, முன் நின்று இரந்தார - எதிரே நின்று இரந்தவா, பெறுவது - அவரால் பெறுவது, ஒன்று இலலை - ஒரு பொருளும் இல்லை அது - அச்செய்கை, பள்ளியுள - அருந்தவா இருந்து வாழும் பள்ளியில், ஐயம் புகல் - பிச்சையெடுத்தலோ டொகரும்

பள்ளி - ஆசீவகப்பள்ளி - (ஆசீவகா - சமணமுனிவா) - சமண முனிவா இருக்கும் மடம்

(க-து) சமணமுனிவர் பிச்சையெடுத்த துண்பவர் அவரிருக்கும் மடத்தில் பிச்சையெடுப்பவர்க்கு ஒன்றும் கிடைக்காது வன்னெஞ்சுடையாரிடம் பிச்சையெடுப்பவர்க்கும் ஒன்றும் கிடைக்காது

225. நம்பிவந்தவனை ஆதரியாதவனுக்கு மோகும் இல்லை

இசைவ கொடுப்பதூஉம் இல்லென் பதூஉம்
வசையன்று வைபத் தியற்கை. அஃதன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ணு னாயின்.
நசைகொன்றான் செல்லுலக மில்.

24

(ப-பொ). தனக்கு இயன்றன கொடுத்தலும் இல்லாதன இல்லையென்றலும் ஒருவற்குக் குற்றமன்று, உலகத்தார் செயலே அவ்வகையன்றி, இவன் எனக்குப் பசைப்படுவன என்று தனமனதிற கொண்டு ஒருவன நிற்பக்கண்டும் அவனுக்குப் பகுத்ததுண்ணு அதலை தவிர்க்க. நசையாற் பிறரைத் துன்பமுறுத்தினாற்குச் செல்லும் மறுமைபுலகத்தின்கண் இன்ப மில்லை (ஆதலால் பசை கொண்டவற்குப் பகுத்ததுண்க).

(ப-ரை) இசைவ கொடுப்பதும் - தன்னால் கூடுமானவைகளைக் கொடுப்பதும், இல் என்பதும் - இல்லாதவைகளை இல்லை யென்பதும், வசை அன்று - ஒருவனுக்குக் குற்ற மன்று, வையதது இயற்கை-உலகத்தாரா செயலேயாம் அஃதே அன்றி - அவ்வகையன்றி, பசை கொண்டவன் நிறக - இவன் எனக்கு உதவுவானென்று நம்பி ஆசை கொண்டவன் எதிரில் நிற்கக்கண்டும், பாதது உண்ணாஸாயின் - அவனுக்குப் பகுத்ததுண்ணாஸாயின், நசை கொன்றான் - அவன் ஆசையைக் கெடுத்தவனாதலால், செல் உலகம் இல் - அப்படிப்பட்டவன் சென்று பெறுதலான மோகூவினபம் இல்லை

(க-து) இவன் உதவுவான என்று நம்புவநதவனை ஆதரிக்காதவன் மோகூம பெறுவதில்லை.

“இசையா ஒருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும் வசையன்று வையத நியற்கை—நசையமுங்க நின்றோடிப் பொய்ததல் நிரைதொடஇ! செய்நநன்றி கொன்றாரிற் குற்ற முடைதது” —நாலடியார நட்டார்க்கும் நள்ளா தவர்க்கும் உள்வரையால் அட்டது பாததுண்டல் அட்டுண்டல்—அட்ட தடைத்திருந் துண்டொழுகும் ஆவதின் மாக்கட்கடைககுமாம் ஆண்டைக டதவு—நாலடியார.

“ஒல்லுவ தொல்லும் என்றலும் யாவர்க்கும் ஒல்லா தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும் ஆள்வினை மருங்கில் கேண்மைப் பாலே

ஒல்லா தொல்லும் என்றலும் ஒல்லுவ
 தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும் வல்லே
 இரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
 புகழ்குறை பழேம் வாயி லத்தை” —புறம்.

226. திருப்தியடையார்க்கு ஈந்தபொருள் இழந்தபொருளே

தமராலும் தம்மாலும் உறறாலொன் றுற்றி
 நிகராகிச் சென்றாரு மல்லா. இவர்திரை
 நீத்தநீர்த் தண்ணீர்ப்பு செய்த துவவாதார்க்
 கீததை யெல்லாம இழவு.

307

(ப--பொ) சுற்றத்தாலாயினும் தம்மாலாயினும் அவர்க்கு
 ஓரிடர் உற்றால் முன்பு அவர்க்கு ஒன்றை உதவி அவர்க்கு
 நிகராக ஒழுகினாரு மல்லர். பரந்த திரைவெள்ளம் பாக்கு
 நீரையுடைய குளிர்ந்த சோப்பனே! செய்த மாத்திரத்தானே
 உவததலைச் செய்யாதிருப்பார்க்குக் கொடுத்த பொருளெல்
 லாம் இம்மைக்கும் இல்லை மறுமைக்கும் இல்லையாதலால்
 இழந்த பொருள்.

(ப-ரை) இவர்திரை-பரந்த அலை, நீத்தம்நீர்-வெள்ளம்போல் பாக்
 கும் நீரையுடைய, தண் சேர்ப்ப-குளிர்ந்த சோப்பனே! தமராலும்-சுற்
 ரத்தாலாயினும், தம்மாலும் - தம்மாலாயினும், உற்றால் - ஒருவர்க்கு
 ஓர் துன்பம் உற்றால், ஒன்று ஆற்றி - முன்பு அவர்க்கு ஒன்றை
 உதவி, நிகராகி சென்றாரும் அல்லா - அவர்க்கு நிகராக ஒழுகினாரு
 மல்லர் செய்தது உவவாதார்க்கு - செய்த அளவால் உவத்தலைச்
 செய்யாதிருப்பார்க்கு, ஈததை எல்லாம் - கொடுத்த பொருளெல்லாம்,
 இழவு - (இம்மைக்கும் இல்லை மறுமைக்கும் இல்லையாதலால்) இழந்த
 பொருளே. [ஐ-சாரியை].

(க-து). தம்மாலாயினும் சுற்றத்தாலாயினும் துன்பமடைந்தார்க்கு
 உதவிய பொருள் இம்மை மறுமைக்கு நன்மை தருதலால், அது
 தனக்கு மீண்டும் உதவத்தக்க பொருளாம். கொடுத்த அளவில்
 திருப்தியடையாதவர்க்குக் கொடுத்ததெல்லாம் இம்மை மறுமைக்கு
 நன்மை தாராமையால் அது தன் கையைவிட்டு இழந்த பொருளே
 டொக்கும்.

8. ஊழ்

227. முயற்சியினும் முன்னேவினை வலியது

எவ்வந துணையாய்ப் பொருள்முடிக்கும் தாளாண்மை
தெய்வ முடிபபுழி என்செய்யும்?—மொய்கொண்டு
பூபுக்கு வண்டார்க்கும் ஊர' குறும்பியங்கும்
கோபபுக குழிசசெய்வ தில. 63

(ப-பொ). துன்பமே தனக்குத் துணையாக ஒருவன் நினைத்த பொருளை முடிக்கும் தாளாண்மை, முற்பிறப்பில் செய்த தீவினை வந்து இடையூறு செய்தால் அவ்வினை வலிந்து என்செய வற்று? பூ புக்கு வண்டார்க்கும் ஊரனே' எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்ட நாட்டின் கண் குறும்பன் வலிந்து செய்வதொன் நிலை ஆதலான்.

(ப-ரை) பூ புக்கு வண்டு ஆர்க்கும் ஊர - பூககளில் புக்கு வண்டு கள் ஒலிகரும் ஊரனே' இயங்கும் கோ புகக உழி - எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக்கொண்ட நாட்டின்கண், குறும்பு-குறும்பன், செயவது-வலிந்துசெயவது, ஒன்று இல் - ஒன்றுமில்லை. (ஆதலால்), எவ்வம் துணையாய் - தன்பமே தனக்குத் துணையாக, பொருள் முடிகரும் தாளாண்மை - தான் நினைத்த பொருளை ஒரு வன் முடிகரும் முயற்சியானது, தெய்வம் முடிபபுழி - முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினை வந்து இடையூறு செய்தால், மொய்கொண்டு என் செய்யும் - தான் வலிந்து என்செய வல்லது? [குறும்பன்-குறநிலமன் னன்-தூர்ச்சனன்].

(க-து). பேராசன் அரசுசெய்யும் நாட்டின்கண் குறும்பன் செய்ய லாவது ஒன்றுமில்லை தீவினைப்பயன் இடையூறு செய்யுமிடத்தில் ஒருவன் தன் முயற்சியால் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை.

“ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
குழினும் தான்முந் துறும்.”—திருக்குறள்.

பழமொழி.—Tis vain to quarrel with our destiny.

228. கருமங்கள் வினையின் வகைய

சுட்டிச் சொல்லப்படும் பேரறிவி னூர்கண்ணும்
 பட்ட விருத்தம் பலவானால், -பட்ட
 பொறியின் வகைய கருமம். அதனால்
 அறிவினை ஊழே அடும்

203

(ப-பொ). மதித்துச் சொல்லப்படும் முன்புள்ள பேரறி
 வினூர்கண்ணும் உளவாய குற்றங்கள பலவானால், தமக்கு
 முற்பிறப்பின் உள்ளவாய வினையின் வகையவா யிருக்கும்
 கருமங்கள். ஆதலால் தமது நல்லறிவினை முன்செய்த ஊழ்
 வினையே அடும்.

(ப-ரை). சுட்டி சொல்லப்படும் பேர் அறிவினா கண்ணும் - மதித்
 துச் சொல்லப்படும் முன்புள்ள பேரறிவினாவிடத்தும், பட்ட விருத்
 தம் - உளவாய குற்றம், பல ஆனால்-பலவாயின், கருமம் - கருமங்கள்,
 பட்ட பொறியின் வகைய - (தமக்கு முற்பிறப்பின்) உள்ளவாகிய
 வினையின் வகையினவா யிருக்கும். அதனால்-ஆதலால், அறிவினை -
 தமது நல்லறிவினை, ஊழே - முன்செய்த ஊழ்வினையே, அடும் -
 அடும்

“பேதைப் படுகும் இழுவூழ் அறிவகற்றும்
 ஆகலூழ் உற்றக கடை” — திருக்குறள்

பழமொழி—விதி எப்படியோ மதி அப்படி No man can
 be wiser than destiny.

229. உறற்பால உறுதல்

அங்கண் விசும்பின அகனிலாப் பாரிக்கும
 திகளும் தீங்குறுதல் காண்டுமால். - பொங்கி
 அறைப்பாய் அருவி அணிமலை நாட'
 உறற்பால யார்க்கு முறம.

15

(ப-பொ). அங்கண் விசும்பில் நின்று மிக்க நிலாவைப்
 பரப்பும் மதியமும் பாம்பினால் தீங்குறுதல் காணுகின்றேம்.

ஆதலால், கற்பாறையின்கண் மிக்குவநது பாயாநின்ற அரு
விபையுடைய மலைநாடனே! தமக்கு உறக்கடவ துன்பங்கள்
யாவர்க்கும் வநதுறும்.

(ப-ரை) அறை பொங்கி பாய் அருவி அணி மலைநாட - கற்பாறை
யின்கண் மிகருவநது பாயாநின்ற அருவியையுடைய அழகிய மலை
நாடனே! அம் கண் விசுமபின் - அழகிய இடமகன்ற ஆகாயத்தினின்
றும், அகல் நிலா பாரிககும-மிகக சநதிரிகையைப் பரப்பும், திங்களும் -
சநதிரனும, தீங்குறுதல-பாம்பினால் தீங்குறுதலை, காணடும் - காண்கி
றோம் (ஆதலால்), உறற்பால - தமக்கு உறக்கடவ துன்பங்கள்,
யாககும-யாவாககும, உறும் - வநதுறும்.

(க-து). சநதிரனுகும இராகுடீடை உள்ளது அங்கனமே
வரும் வினை வழியில் நிற்காது: வரக்கடவ துன்பங்கள் வருவது
நிச்சயம்.

திருப்பாற்கடலைக கடைந்துண்டான அமுதத்தை விண்டுவிண்
ஓரமிசம ஜகன்மோகினியாக உருவங்கொண்டு தேவாக்குப் பகிரந்து
வருகையில், ஆதிசேடன் சகோதரரிருவா தேவருபம பூண்டு அமுதம்
வாங்கி உண்டான அருகிலிருநத சநதிரனும சூரியனும அதனை
உணாநது ஜகன்மோகினிககுக் குறிப்பாக உணாததின அளவில்,
அவள் அவாகளைப் புடைத்தாள் புடைத்தும் அமுதமுண்ட பலத
தால் அவாகள் உயிரிங்காமல் பிழைத்தது, சநதிரசூரியாகளிடைம பகை
பாராட்டி அவாகளை உட்கொண்டு கான்று வருத்திவருகின்றனர்.
இவாகளே இராகு கேதுக்கள்.

பழமொழி.—அம்புலியையும் அரவு விழுங்கும் வருவது வழி
யில் நிற்காது. No flying from fate.

“உறற்பால நீக்கல் உறுவாககும ஆகா” —நாலடியார்.

“அங்கண் விசுமபின் அகனிலாப் பாரிககும, திங்களும்” என்று
தொடங்கி நாலடியாரில் ஒரு வெண்பா உண்டு “தம்மை யிகழ்வா
ரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க....உறற்பால யார்க்குமுறும்” என
நாலடியிலும் இப்பழமொழி வருகின்றது

230. உறற்பால தீண்டாது விடாமை

கழுமலத்தில் யாதத களிற்ம கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனல்,—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினும், உறற்பால
தீண்டா விடுதல் அரிது. 62

(ப-பொ). கழுமலமென்னும் ஊரின் கண்ணே பிணித்து
நின்ற களிற்ம, கருவூரின் கண்ணே இருந்த கரிகால்வளவன்
கடிதீனாயனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால், அவன்
மேற் சென்று தன்மிசை எடுத்துக்கொண்டு அரசிற் குரிமை
செய்தது. ஆதலால். விழுமிய பொருளைக் காதலிப்பினும்
காதலியாது விடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய் விடுதல்
அரிது.

(ப-ரை). கழுமலத்தில் யாதத களிற்ம-கழுமலம் என்னும் ஊரின்
கண்ணே கட்டியிருந்த யானையும், கருவூர்-கருவூரின் கண்ணே யிருந்த,
விழுமியோன்மேல்-சிறப்புடையவனான கரிகால்வளவனிடம், சென்ற
தனல் - சென்று தன்மேல் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அரசிற் குரிமை
செய்த தாதலால், விழுமிய - விழுமிய பொருள்களை, வேண்டினும்
வேண்டாவிடினும் - விரும்பினும் விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால -
உறக்கடவன, தீண்டாவிடுதல் - தீண்டாவாய்விடுதல், அரிது - அரிது.

சீகாழியை ஆட்சிசெய்திருந்த அரசனொருவன் சந்ததியின்றி
இறந்தானாக, மனக்கவலைகொண்ட மந்திரிமார்கள் பட்டத்து யானை
யைக் கண்களைக் கட்டி “இது எவரைத் தாங்கிவருகிறதோ அவரையே
அரசனாக்குவோம்” என்று சொல்லி விடுத்தனர். அந்த யானை கரு
வூரிற் சென்று கரிகாற்சோழனை எடுத்து முதுகின்மேல் தாங்கிவந்தது.
மந்திரிமார்கள் அவனை அரசனாகக் கொண்டனர்.

“ஈண்டுநீர் வையத்துள் எல்லாரும் எத்துணையும்
வேண்டார்மன் தீய: விழைபமன் நல்லவை:
வேண்டினும் வேண்டா விடினும் உறற்பால
தீண்டா விடுதல் அரிது.”—நாலடியார்.

“பரியினும் ஆகாவாம் பால்ல. உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.”—திருக்குறள்.

231. தீண்டேற்குரியாரை இலக்குமி தீண்டேல்

ஆயு வளர்ந்த அணிநெடும் பெண்ணையை
ஏய் இரவெல்லாம காததாலும் -வாஅய்ப்
படற்பாலார் கண்ணே படுமே. பொறியும்
தொடற்பாலார் கண்ணே தொடும். 205

(ப-பொ) ஆய்வளர்ந்த அணிநெடும் பெண்ணையை மருவி
இராப்பொழுதெல்லாம அதன் பழத்தின் பொருட்டுக் காத்
தாலும். பெண்ணைப் பழங்களை தந்து விழற்பாலார கண்ணே
விழும் திருவும் சென்று தீண்டற்பாலார் கையே சென்று
தீண்டும், அதுபோல.

(ப-ரை) ஆய வளர்ந்த-உண்டாகி வளர்ந்த, அணி நெடும் பெண்
ணையை - அழகிய நெடிய பனைமரத்தை, ஏய் - அடைந்தது, இரவெல்
லாம்-இராப்பொழுதெல்லாம், காததாலும் - அதன் பழத்தின் பொருட்
டுக் காத்திருந்தாலும், வாய் - தம் வாயில், படல் பாலார கண்ணே -
படுதற்குரிய பான்மை யுடையாரிடத்தே, படும் - அப்பழம் விழும்.
(அதுபோல), பொறியும் - இலக்குமியும், தொடலபாலார கண்ணே -
சென்று தீண்டெற்குரியார கையின்கண்ணே, தொடும் - சென்று
தீண்டும்.

பொறி என்பது இலக்குமியைக் குறிப்பதற்கு மேற்கோள்
“பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே.”

232. பெரிய செல்வம் பெறுதற்கு முன்வினை காரணம்

முற்பெரிய நல்வினை முட்டின்றிச செய்யாதார்,
பிற்பெரிய செல்வம் பெறலாமோ? --வைப்போ
டிகவிப் பொருளசெய்ய எண்ணியக்கால் என்னும்?
முதலிலார்க் கூதிய மில். 312

(ப-பொ). முன்னர்ப் பிறப்பின்கண் நன்றாகிய புண்ணி
யத்தை இடையறாமல் செய்யாதார், பின்னைப் பிறக்கும் பிறப்

பின்கண் பெரிய செலவத்தைப் பெறுதல் கூடுமோ? பிறர் வைக்க நிதியுடன் மாறுபட்டுச் செய்வோமென்று நினைத்தகால எத்தன்மை கூடும? கூடாதே முகலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லையானா போல.

(ப-ரை) முன் - முன்பிறப்பில், பெரிய நல்வினை - மிக்க புண்ணியத்தை, முட்டு இன்றி - இடையறாமல், செய்யாதா - செய்யாதவர், பின் - பின்னைப் பிறக்கும் பிறப்பில், பெரிய செலவம் - மிக்க செல்வத்தை, பெறல ஆமோ - பெறுதல் கூடுமோ? வைப்போடு - பிறருடைய நிதியுடன், இகலி - மாறுபட்டு, பொருள் செய்ய எண்ணியகால் - பொருள் செய்வோமென்று நினைத்தகால், என் ஆம் - என்ன உண்டாகும்? (ஒன்றும் உண்டாகாது) முதல் இலாக்க - முதற்பொருள் இல்லாதவாக்கு, ஊதியம் இல் - இலாபம் கிடைப்பதில்லை

முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை முதற்பொருளும் பிற்பிறப்பில் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் ஊதியமுமாகக் கொள்ளலவேண்டும்

“பெற்றி கருமம் பழையாமல செயகுறின்
பற்றின்கண நீலலா தறஞ்செயக—மற்றது
பொன்றாய் புகழ்நிறுத்திப் போயப்பிறந்த ஊநாடிக
கன்றுடைத தாயபோல வரும” —அறநெறிச்சாரம்

“முதலிலாக கூதிய மில்லை” என்கிற பழமொழி திருக்குறளிலும் வருகிறது

233 கூடுங்காலத்தில் செல்வம் வந்து கூடுதல்

பனனாளும நின்ற ஊடததும் கணிலேவங்கை
நனனாளோ நாடி மலாதலால், - மனனா
உவாய வழிபட் டொழுதினும், செல்வம்
தொகற்பால போழ்தே தொகும. 120

(ப-பொ). பலநாளும் தான் உலாதாய் நின்றவிடத்தும கணிகளைப்போல நாளை அறிவிக்கும் வேங்கை தாம் மலரக் கடவ நாளை அறிந்து புகுதலால், அரசர் மனமகிழும்படி வழி

பட் டொழுகிஞ ராயினும், செல்வம் ஒருவர்க்குக் கூடுங்
கூலாததே வநது கூடுமல்லது கூடாது.

(ப-ரை) பல் நாளும-பல நாளும, நின்ற இடத்தும் - தான் உள
தாய் நின்றவிடத்தும், கணி வேங்கை-கணிகளைப்போல நாளை அறி
விகும் வேங்கை, நல் நாளை நாடி மலர்தலால் - தான் மலரக்கடவ
நாளை யறிநது பூததலால், மனனா உவப்ப-அரசர் மனம மகிழும்படி,
வழிபட்டு ஒழுகினும்-வழிபட் டொழுகினூராயினும், செல்வம்-செல்வ
மானது, தொகல்பால போழ்தே - ஒருவாககுக் கூடுங் காலத்தே,
தொகும் - வநது கூடும்

“கணி-சோசியன் கணிவேங்கை - உவமத்தொகை “வேங்கை
மாமு மருதமுங் கணியெனல்” (பீங்கலம் ஆதலால், இருபெயரொட்
டாகக் கொள்ளலுமாம் இங்கே உவமத்தொகையாகக் கொள்ளுதலே
பொருட்பொருத்த முடைத்து கணிகளைப்போல நாளை அறிவிகும்
வேங்கை என்பது, கந்தபுராணம்-வளளியமமை திருமணப்படலம்-
148-வது விருத்தம்

குறற வாணாகள யாவரும் கொடிச்சியை நோக்கித்

“துன்று மேனல்கள விளைநதன, கணிகளும் சொற்ற

இன்று காறிது போற்றியே வருநதினை: இனிநீ

சென்றி டமமஉன் சிறுகுடிக” கெனஉரை செயதார

என்பதனால் நனகு விளங்கும்

“ஆமிடத்தே யாகும் சிறுகூலைப் படட பொறியும்” என்றது
நாலடியார

334. உய்வதற்கு உய்யுமிடம் உளதாதல்

குரைத்துக் கொளப்பட்டார் கோளிமுக்குப் பட்டுப்

புரைத்தெழுந்து போகினும் போவர். -அரக்கில்லுள்

பொய்யற்ற ஐவரும் போயினார். இல்லையே

உய்வதற சூய்யா விடம

280

(ப-ரை). சிலாகுக் கடநிரை பயிற்றி அவரால் அகப்
படப் பிணித்துக் கொள்ளப்பட்டவா அநதக் கோளிலே விட

னப்பட்டுத் தப்பியெழுந்த போகினும் போகாநிற்பர். தாரியோதனன் அரக்குமாளிகையிலே தீயிடுகிறப்பகனைத் தப்பிக்குற்றமற்ற பாண்டவர்கள் ஐவரும் போயினர்கள். அது போல உய்யக்கடவ உரிாக்கு உய்யமுடியாத இடம் இல்லை.

(ப-ரை) அரக்கு இல்லுள்-தாரியோதனன் கட்டுவித்த அரக்கு மாளிகையில் இருந்த, பொய் அற்ற ஐவரும் - குற்றமற்ற பாண்டவர் ஐவரும், போயினர் - அவன் இடுவித்த தீயினின்றும் தப்பிப் போயினர். (ஆகவே), குரைத்து - (வஞ்சகரால்) கட்டுரை சொல்லி, கொளப்பட்டவர் - பணித்துக்கொள்ளப்பட்டவர், கோள் இழுக்குப பட்டு-(அவ்வஞ்சகருடைய) பணிப்பினின்றும் தவறி, புரைத்து எழுந்தபோகினும் போவா-தப்பியெழுந்து போகினும் போகாநிற்பா. (ஆதலால்), உய்வதற்கு - பிழைக்கக் கடவதான உயிருக்கு, உய்யா இடம்-பிழைக்கமுடியாத இடம், இல்லையே - ஒன்றும் இல்லை.

(க-து) புண்ணியம் பலிததலான விதியுடையா பெரிய ஆபத்தில் அகப்பட்டாலும் அதினின்றும் தப்பிப் பிழைப்பர்.

தருமர் இளவரசு பட்டம பெற்றுத் தம்பிமாரோடு வாரணவதத்துக்கு அனுப்பப்பெற்றனர் தாரியோதனன் பொறாமையொண்டுகனகன் என்னும் சிற்பியால் அவ்விடத்தில் ஓர் அரக்குமாளிகை கட்டுவித்து, அதில் பாண்டவரைவரையும் இருக்கச் செய்து, அதைத் தீமூட்ட ஓர் தினத்தைக் குறித்திருந்தான். அவ்வஞ்சகம் அறிந்த மீமன் அன்று நள்ளிரவில் தானே அம்மாளிகைக்குத் தீயிட்டு, அயர்ந்து தூங்கியிருந்த சகோதரர்களையும் தாயையும் தூக்கங் கொடாமல் தூக்கிக்கொண்டு அம்மாளிகையில் அமைத்திருந்த சுரங்கத்தின் வழியாக இடம்பவனம் சென்றடைந்தான். யாவரும் உயிர் துறவாது உய்ந்தனர்.

235. ஆவார்க்குத் தீமையும் நன்மையாதல்

இதமன்னுந் தீதென் றிசைநததூஉம் ஆவார்க்கு
கதுமன்னும் நல்லதே யாகும்.—மதுமன்னும்

வீநாறு கானல் விரிதிரைத் தண்ணீர்ப்ப!

தீநாள் திருவுடையார்க் கில்.

(ப-பொ). இவ்வினை இவர்க்கு மிகவும் தீங்கினைத் தருவ தொன்றே பென்று பிறர் சொல்லும் வகை வந்துபொருநதிய வினையும், செல்வம் ஆகக்கடவார்க்கு நல்லதேயாய் வினையும்: தேனையுடைய நெய்தற்பூக்கள் நாறாநின்ற கடற்சோலையை யுடைய விரிதிரைத் தண்சோப்பனே! தீமையைப் பயக்கும் நாட்கள் புண்ணிய முடையார்க்கு இல்லை, அதுபோல.

(ப-ரை). மது மன்னும் வீ - தேனையுடைய நெய்தற் பூக்கள், நாறு - மணம் வீசும், கானல - கடற்சோலையையுடைய, விரிதிரை - விரிந்த அலைகள் வீசும், தண் - குளிர்ந்த, சோப்ப - சேர்ப்பனே! இது மன்னும் தீது என்று இசைந்ததும் அது - இவ்வினை இவர்க்கு மிகவும் தீங்கினைத் தருவதொன்றேயென்று பிறர் சொல்லும் வகை வந்து பொருநதியதாகிய வினையும், ஆவார்க்கு - செல்வம் ஆகக்கட வார்க்கு, மன்னும் நல்லதே ஆகும் - மிகவும் நல்லதேயாய் வினையும். (ஆதலால்), திருவுடையார்க்கு-புண்ணியமுடையார்க்கு, தீ நாள் இல்- தீமையைத் தரும் நாட்கள் இல்லை

(க-து). புண்ணிய முடையார்க்குத் தீயனவும் நல்லனவேயாய் வினையும்; ஆதலால் அவர்க்குத் தீயநாள் என்பதே இல்லை

“நல்லவை யெல்லாம் தீயவாம், தீயவும் நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு” — திருக்குறள்.

“நல்வினை யுடைய நீரா நஞ்சனின் அமுத மாக்கும் இல்லையேல் அமுது நஞ்சாம் இன்னதால் வினையி னாக்கம்.”
— சிந்தாமணி.

“அஞ்சமிகு தீவினையின் ஆரமிழ்து நஞ்சாம் நஞ்சமமிழ் தாமுரிய நல்வினையு மாதோ” — வில்லிபாரதம்.

பழமொழி.—If God be with us, who will be against us?

236. விதிவழி யல்லது வேண்டியன கைகூடாமை

ஆற்றுந் தகைய அரசுடைநதாராக் காயினும் வீற்று வழியல்லால் வேண்டினும் கைகூடா. தேற்றார் சிறிய றெனல்வேண்டா. நோற்றார்க்குச் சோற்றுள்ளும் வீழும் கறி.

(ப-பொ). எல்லாச் செல்வங்களையும் தரவல்ல தகைமையையுடைய அரசுகளை அடைந்தார்க்கே யாயினும், புண்ணியம் உள்ளவழியல்லது விரும்பி முயலினும் செல்வங்களைக் கைகூடா. அறிவுடையல்லார் குணத்தால் சிறியரேயாதலின் இவர்க்கு ஆவதொரு செல்வம் இல்லையென்று இகழ்வேண்டா. நோற்றார்க்குத் தாம் உண்கின்ற சோற்றுள்ளேயும் தேடிவருந்தாமே கறி வந்துவீழும் ஆதலானே.

(ப-ரை) நோற்றார்க்கு - தவம் செய்தார்க்கு, சோற்றுள்ளும் - தாம் உண்கின்ற சோற்றுள்ளேயும், கறி வீழும்-(தேடி வருந்தாமலே) கறி வந்து வீழும். (ஆதலால்), ஆற்றும் தகைய அரசு அடைந்தார்க்கு ஆயினும் - எல்லாச் செல்வங்களையும் தரவல்ல தகைமையையுடைய அரசுகளை அடைந்தவர்க்கேயாயினும், வீற்றுவழி அல்லால் - புண்ணியம் உள்ளவழியல்லது, வேண்டினும் விரும்பி முயன்றாலும், கைகூடா - செல்வங்கள் கைகூடா தேற்றார் - அறிவிலாதார், சிறியா - குணத்தால் சிறியரே, எனல் வேண்டா - (ஆசலின் இவர்க்கு ஆவதொரு செல்வம் இல்லை) யென்று இகழ்வேண்டா

(க-து) சிறியராயினும் புண்ணியமுள்ளவர்க்குச் செல்வம் உண்டாகும். அது இல்லாதவர்க்கு அரசு சாபாலும் முயற்சியாலும் செல்வம் உண்டாகாது

2:37 ஆகாதார்க்கு ஆகுவ தில்லாமை

ஆகும் சமயத்தார்க் காளவினையும் வேண்டாவாம்.

போகும் பொறியார் புரிவும் பயமின்றே.

ஏகல் மலைநாட' என்செய்தாந் கென்பெரினும்

ஆகாதார்க் காகுவ தில.

127

(ப-பொ). செல்வம் ஆகக்கடவ காலத்தை வந்தெய்தினார்க்கு முயன்று வருந்தவும் வேண்டா: செல்வம் போகக்கடவ வினையையுடையார் முயன்று புரிந்தாலும் அவர்க்குப் பயன் இல்லை: பிறங்கிய கற்களையுடைய மலைநாடனே! எல்லா

முயற்சி செய்து எல்லாச செலவழும் பெற்றாராயினும், ஆகக் கடவ ராலாதாக்கு நன்றாகுவ தில்லை ஆதலான்.

(ப-ரை) ஏ - ஒங்கும், கல் - கற்கையுடைய, மலைநாட - மலை நாடனே! என் செய்து - எல்லா முயற்சியும் செய்து, என் பெறினும் - எல்லாச செல்வமும பெற்றாராயினும், ஆகாதாக்கு - ஆகக்கடவரல்லாதாக்கு, ஆகுவது-நன்றாகுவது, இல்-இல்லை (ஆதலால்), ஆகும் சமயத்தாக்கு - செல்வம் ஆகக்கடவ காலம் வந்தடைந்தவர்க்கு, ஆள் வினையும் - வருநதி முயலுதலும், வேண்டா - வேண்டிவதில்லை. போகும் பொறியா - செல்வம் விட்டு நீங்கும் வினையையுடையா, புரிவும் - முயன்று செய்தலும், பயம இன்று - அவாககுப் பயனில்லை. [ஆம் - ஏ - அசை]

(க-து) ஆகூழ் உள்ளவாக்கு முயற்சி வேண்டா போகூழ் உள்ள வாக்கு முயற்சியாலும் பலன இல்லை

238 பகைவா துன்புறுப்பது பழவினைப் பயனே

பண்ணிருக்காச செய்த பழவினை வந்தெம்மை
இன்றொறுக நின்ற தென்வறியா -- துன்புறுக்கும்
மேவலரை நோவதென்? மின்னோ மருங்குலாய்!
ஏவலாள் ஊருஞ் சுடும.

191

(ப-பொ). முன்பு பிறந்து செய்த பழவினை வந்து எம்மை இப்பொழுது ஒறுக்கின்றதென்று உணராதே, தம்மைத துன்பஞ்செய்யும் பகைவரை நோவது என்னை? மின்னேரிடையாய்! ஒருவனால் ஏவப்பட்ட ஏவலாள் இது மிக்க கொடிய செயலென்று பாராதே ஊரையும் சுடும் ஆதலான்.

(ப-ரை). மின் நோர் மருங்குலாய் - மின்னலை ஒத்த இடையை யுடையாய்! ஏவலாள் - தனக்கு ஏவல்செய்பவன், ஊரும் சுடும் - (நீவினை வந்த காலத்தில் தன்னைச் சடுவதன்றித் தன் ஊரையும் சடுவான். (ஆதலால்), பண்டு உருத்து செய்த பழவினை-யாம் முன்பு பிறந்து செய்த பழவினை, இன்று வந்து எம்மை ஒறுக்கின்றது - இப்பொழுது வந்து எம்மை வருத்துகின்றது, என அறியார் - என்று எண்ணாதவ

ராய், துன்புறுக்கும் - தம்மை துன்பஞ்செய்யும், மேவலரை - பகை வரை, நோவது - நோவது, என் - என்னை?

“வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா
மனத்தின் அழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணா வாரே தமொற்றத
தெல்லை யிகந்தொருவு வா” —நாலடியார்.

239. உயிருடையார் எய்தா வினை யில்லை

சுடப்பட்ட டியிருய்ந்த சோழன் மகனும
பிடர்த்தலைப் பேராணப் பெற்ற - கடைக்கால்
செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான். இல்லை
உயிருடையார் எய்தா வினை.

105

(ப-பொ). இளமைப் பருவத்துப் பிறரால் சுடப்பட்டும் உயிருய்ந்ததுபோகிய கரிகாலனும் இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும் பெயரையுடைய தன் மாமனைத் தனக்குத் துணையாகப் பெறுதலால். பின்னொரு காலத்தின்கண் தன் உரிமையரசு பெற்றுக் குற்றமற்ற செங்கோலை நடத்தினான்: ஆதலால். உயிருடையார் எய்தாததொரு நல்வினைப் பயன் இல்லை.

(ப-ரை). சுடப்பட்ட-இளமைப் பருவத்தில் பிறரால் சுடப்பட்டும், உயிர் உய்ந்த-உயிர் பிழைத்த ப்போகிய, சோழன் மகனும்-கரிகாலனும், பிடர்த்தலைப் பேராண-இரும்பிடர்த்தலையார் என்னும் பெயரையுடைய தன் மாமனை, பெற்ற - தனக்குத் துணையாகப் பெற்ற, கடைக்கால்-பிற்காலத்தில், செயிர் அறு செங்கோல் செலீஇயினான்-(தன் உரிமையரசு பெற்றுக்) குற்றமற்ற செங்கோலை நடத்தினான். (ஆகவே), உயிர் உடையார்-உயிருடையார், எய்தா - அடையாத, வினை-ஒரு நல்வினைப்பயன், இல்லை-இல்லை

“சுடப்பட்ட டியிருய்ந்த சோழன் மகன்” கரிகாற் பெருவளத்தான் என்பது, பொருநராற்றப்படை யுரையின் இறுதியிலும் பட்டினப் பாலை யுரையின் இறுதியிலும் காட்டியிருக்கும் வெண்பாக்கள் மூன்றில் ஒன்றான

“முச்சக்கரமும் அளப்பதற்கு நீட்டியகால்
இச்சக்கரமே அளந்ததால்—செய்ச்செய்
அரிகான்மேல் தேன்தொடுக்கும் ஆய்புணரீர் நாடன்
கரிகாலன் கானெருப் புற்று.”

இதனால் விளங்கும். பொருநராற்றுப்படை 148—வது வரியின் உரையில் நச்சினூக்கினியா “ ‘முச்சக்கரமும்’ என்னும் கவியானே கரிகாலாதல் உணாக” என்றனர்.

செவ்வந்திப் புராணம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:—சாராமுனிவர் சிவபெருமானுககுச் செய்துவந்த புஷ்ப கைங்கரியததுக்கு இடையூறு செய்த பராந்தக சோழனுடைய ராஜதானியான உறையூரில் மண்மாரி பொழிந்தது உடனே சோழன் கருவுற்றிருந்த தன் மனையாளோடு குகிரைமீதேறிக் காவிரியாற்றைக் கடக்கலுற்றான் கடக்கையில் வழுவியிருந்த மனைவியை ஆற்றுநீர் நெடுந்தூரத்தில் கரையின்பால் ஒதுக்கியது அவள் பிரமமாந்தி முனிவரது பாதுகாப்பில் இருந்து சில மாதங்கள கழிந்தவளவில் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றாள் அம்முனிவா அப்பிள்ளையைக் கலைகள் கற்பித்தது வளர்த்துவந்தார் இங்ஙனம் அரசினங்குமரன் வளர்ந்திருக்கையில், உறையூரில் வசித்திருந்த சில முகியோர்கள் ஊரைச் சீர்திருத்தி, ஒருநாள பட்டத்து யானையை விடுத்தனா அந்த யானை, காவிரியாற்றின் கரையிலே விளையாடியிருந்த ராசகுமாரனிடம் சென்று அவனை எடுக்கலுற்றது. எடுக்கமுடியாமல் நிற்கையில், அச்செய்தி உணர்ந்த அரசி முனிவரிடம் முறையிட்டாள் முனிவர் அவனுக்குப் பெருவாழ்வு வந்தது. அவன் காவில் கரிககோ டிகு” என்றா கரிககோ டிட்டவளவில் யானை அவனை எடுக்கக்கூடியதாகி அவனைக் கொண்டுபோய் உறையூரில் சிங்காதனத்தில் இருத்தியது. கரிககோடிட்ட காரணத்தால் அவனுக்குக் கரிகாற்சோழன் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று

240. அறிவுடையார் உறுகண் அஞ்சாயம

நனியஞ்சத தக்க அவைவநதால தங்கண்
துனியஞ்சார் செய்வ துணர்வரா. பனியஞ்சி
வேழம் பிடிதமுஉம் வேய்குழ் மலைநாட!
ஊழம்பு வீழா சிலத்து.

(ப-பொ). மிகவும் தம்மால் அஞ்சத்தக்க வினைகள் வருதால் தமது உறுகண் அஞ்சார் உணர்வுடையா: பனியான் வரும் துயரை அஞ்சிப் பிடியை வேழம தழுவும் வேய்குழம் மலைநாடனே! தனக்கு இறுதியைத் தரும் ஊழினால் வரும் அம்பு தன்மேலல்லது நிலத்தின்மேல் வீழாவாம்: ஆதலால் தாம் ஒளித்திருப்பினும் வருவது வரும் என்ப தறிபாராகில்

(ப-ரை). வேழம் பனி அஞ்சி - ஆணயானை பனியால் உண்டாகும் துயரை அஞ்சி, பிடி தழுவும் பெணயானையைத் தழுவும், வேய்குழம் - மூங்கில சூழ்ந்த, மலைநாட மலைநாடனே! ஊழ் அம்பு-தனக்கு இறுதியைத் தரும் ஊழினால் வரும் அம்பு, நிலத்து வீழா-தன்மேலல்லது நிலத்தின்மேல் வீழாவாம் (ஆகையால் தாம் ஒளித்திருப்பினும் வருவது வரும் என்பதைக் கவனிக்காமல்), செய்வது உணாவா-செய்யத்தக்கதைச் செய்வதான உணாவுடையா, நனி அஞ்சத்தக்க அவையி-மிகவும் தம்மால் அஞ்சத்தக்க வினைகள், வருதால்-வருதாலும், தம் கண் துனி-தமது உறுகண்ணுக்கு, அஞ்சார்-அஞ்சார்

(க-து) அறிவாளா தங்கண் வருதலான உறுகண்ணுக்கு அஞ்சார்.

“சாதலும் பிறதத ருணும் தமவினைப் பயதநி னாகும்
ஆதலும் அழிவு மெல்லாம் அவைபொருட் சியல்பு கண்டாய்
நோதலும் பரிவு மெல்லாம் துண்ணா வின்மை யன்றே”-சிந்தாமணி.

IV

1. அ ர ச ி ய ல் ப

111. குற்றஞ் செய்தவரை ஒறுத்தல் அரசியல்பு

எங்கண் இனையர் எனக்கருதின் ஏதமால்:
தங்கண்ண ரானும் தகவில கண்டக்கால்,
வன்கண்ண னாகி ஒறுக்க. ஒறுக்கல்லா
மென்கண்ணன் ஆளான அரசு

322

(ப-பொ). தமது கண்போலவா ராயினும் தகைமையே யின்றி ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைக் கண்டால், 'எமது கண்போல வார் இவா இநதக குறையைப் பொறுக்கவேண்டும்' என்று உள்ளங்கொள்ளில், அது செங்கோன்மைக்குக் குற்றமாம். ஆதலால், தான் வன்கண்மைபை உடையனையாகிச் செய்த குற்றத்தக்குத் தக்க தண்டம் செய்க. செய்யாதே கண்ணோட்டம் உண்டாபிரக்தமவன் அரசின ஆளமாட்டான்

(ப-ரை) தம் கண்ணா ஆனும் - தமது கண்போல்வா ராயினும், தகவு இல கண்டகால் - தகுதியில்லாத செயல்களை (அவரிடம்) கண்டால், எம் கண் இனையா என-எம் கண்போல்வா இவா (இந்தக் குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டும) என்று, கருதின் - உள்ளங்கொள்ளின், ஏதம் - அது செங்கோன்மைக்குக் குற்றமாம் (ஆதலால்), வன்கண்ணன் ஆகி-தான் வன்கண்மை உடையனாகி, ஒறுக்க-(செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க) தண்டம் செய்க ஒறுக்கல்லா - தண்டியாத, மென்கண்ணன் - கண்ணோட்ட முள்ளவன், அரசு ஆளான் - அரசின ஆளமாட்டான் [ஆல் - அசை]

(க-து) கண்போல்வா ராயினும் குற்றஞ் செய்யக் கண்டால் அரசன் தாட்சணியமின்றி அவரைத் தண்டித்தல் வேண்டும்: தாட்சணிய முள்ளவன் அரசாட்சிக்கு அருகனாகான்

“ஒர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியாமாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை”—திருக்குறள்.

“குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்”—திருக்குறள்.

“நீமெய் கண்ட சீமை காணின்
ஒப்ப நாடி அதக்க ஒறுததி”—புறம்

242. மூப்பிளமை முறைமையில் பரிகாரம் ஆகா

சால மறைத்தோம்பிச சான்றவர் கைகரப்பிச
காலை கழிந்ததன் பின்றையும மேலைக்
கறவைக்கன் றார்ந்தானைத் தநதையு மூர்ந்தான.
முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில். 93

(ப-பொ). மிகவும் மறைத்தோம்பிச சான்றோராயிருப
பார் புலனாகாமை அச்செயலை ஒளிப்பவும், பலகாலம கழிந்த
தன்பின்பு, முன்னொரு காலத்துக் கறவையின் கன்றை
ஊர்ந்த புதலவனைத் தநதையாகிய சோழனும் தேரால் ஊர்ந
தான். ஆதலால் வழக்கிற்கு மூப்பிளமை இல்லை.

(ப-ரை) மேலை - முன்னாளில், கறவைக கன்று ஊர்ந்தானை -
கறவைக்கன்றின்மேல தேரூர்து அககன்றைக் கொன்றவனாகிய தன்
மகனை, சான்றவர் - சான்றோரான மந்திரிமார், சால மறைத்து ஒம்பி
கைகரப்ப - மிகவும் மறைத்தோம்பி அச்செயலை வெளிப்படாமல்
ஒளிப்பவும், காலை கழிந்ததன் பின்றையும் - நெடுங்காலம சென்ற
பின்பும், தநதையும் - தநதையாகிய சோழனும், ஊர்ந்தான - தேரைச்
செலுத்திக கொன்றான (ஆதலால்), முறைமைக்கு - வழக்கிற்கு,
மூப்பு இளமை-மூப்பென்பதும் இளமையென்பதும், இல்-இல்லை.

(க-து). மனுநீதிகண்ட சோழமகாராசன் பசுக்கன்றைத் தோக்கா
லின் கீழ்க் கொன்ற தன் இளங்குமாரனையும் தோக்காலின் கீழிட்டிக
கொன்றான். ஆதலால் இளையோன் முதியோன் என்ற பேதங் கொள்
ளாது நடுநிலைமையாடு நீதிசெலுத்தல் வேண்டும்.

இச்செய்தி பெரியபுராணத்தில் பின்வருமாறு உரைத்திருக்கின்
றது:- மனுநீதிகண்ட சோழனது குமாரன் ஒருகாள் ஆலயஞ் செல்
லும்பொருட்டுத் தேரேறிப் போகையில் ஒரு பசுக்கன்று தள்ளிவந்து

அத்தோர்க்காலி னடியில் அகப்பட்டிறந்தது. அதுகண்ட தாய்ப்பசு கதறிச்சென்று அரமனையின் ஆசாரவாசலில் ஆராய்ச்சிமணியைக் கொம்பினால் அடித்தது மணியொலி கேட்ட சோழன் வந்து, பசுவின் துன்பத்துக்குக் காரணமான செய்தியை அறிந்து, தன் மகனைத் தேர்க்காலிலிட்கொல்லுமபடி கட்டளையிட்டான் மந்திரிகள் அது செய்யாமல் விலகச் சோழன் தானே தன் மகனை அங்ஙனம் செய்தான்.

சிலப்பதிகாரம் வாழ்த்துக காதையில், அம்மானை வரியில், “குறை விழுடம்பரிந்த கொற்றவன் முன்வந்த, கறவை முறைசெய்த காவலன் காணம்மானை” என்றும், கட்டுரை காதையில் “கறவை முறைசெய்தோன்” என்றும், இசைசெய்தி குறித்திருக்கின்றது

243 ளூவுநிலைமை

முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நலகூர்ந்தவர்க்கும
இறைதிரியான் நேரொகக வேண்டும். முறைதிரிந்து
நேரொழுகா னாயின் அதுவாம ஒருபக்கம்
நீரொழுகிப் பாலொழுகு மாறு.

206

(ப-பொ). செல்வர்க்கும் வறியார்க்கும் செய்யு முறைமைபைத் தெரிந்து அரசன் வழுவாதே நடுவாகச் செய்யவேண்டும் முறைபை வழுகி அரசன் நடுவாகச் செய்யானாயின், அதுவாம் ஒருபிள்ளை பக்கத்துத் தாய்தன் முலைபால் நீரொழுகி ஒரு பிள்ளை பக்கத்துப்பாலொழுகுமாறு போலும்.

(ப-ரை) முறைதெரிந்து-செய்யும் முறைமையைத் தெரிந்து, இறை-அரசன், திரியான்-வழுவாறாய், செல்வர்க்கும் நல்கூர்ந்தவர்க்கும்-செல்வர்க்கும் ஏழைகளுக்கும், நேர் ஒககவேண்டும்-நடுவாகச் செய்யவேண்டும். முறை திரிந்து-முறைதவறி, நேர் ஒழுகான் ஆயின்-அரசன் நடுவாகச் செய்யானாயின், அது - அது, ஒரு பக்கம் நீர் ஒழுகி-தாயினது மார்பினின்று ஒருபிள்ளையின் பக்கம் நீர் ஒழுக, (ஒரு பக்கம்) பால் ஒழுகும் ஆறு - மற்றொருபிள்ளையின் பக்கம் பால் ஒழுகு மாறு போலும்.

(க-து) தாய் மார்பு ஒரு பக்கம் உண்கின்ற குழந்தைக்குப் பாலும் மறுபக்கம் உண்கின்ற குழந்தைக்கு நீருமாகச் சரப்பதில்லை. அரசனும் செல்வர்க்கு ஒருவகையும் வறியர்க்கு வேறுவகையுமாக நீதி செலுத்தாமல் நடுவாகச் செலுத்தவேண்டுமென எல்லாக் குடிகளையும் அரசன் பெற்ற தாய்போல் பாராட்டுக என்பதாம்

“தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்”—திருக்குறள்

244. வருத்தாமல் வசி வாங்குதல்

பொருத்த மழியாத பூநதண்டார் மன்னர்

அருத்தம் அடிநிழ லாடை - வருத்தாது

கொண்டாரும் போலாதே கோடல் அதுவன்றே
வண்டுதா துணி விடல். 242

(ப-பொ) உலகத்துப் பொருந்திய செங்கோல் முறைமை கோடாத பூவாரசெய்த குளிர்ந்த மாலையையுடைய மன்னர், இறைகொள்ளும் பொருளைத் தம் அடிநிழலுள் வாழும் குடிகளை வருத்தாதே, கொள்வதும் போலக் கொள்ளாதே, கொள்ளத்தக்க ஆறினொன்றும் கொள்வா. அதுவன்றே வண்டு தாதுண்ணும் பூவை வருத்தாதே விடுதல் போலவது.

(ப-ரை). பொருத்தம் அழியாத-செங்கோல் முறைமை கோடாத, தன் பூதார் மன்னர் - குளிர்ந்த பூமாலையணிந்த அரசர், அடிநிழலாரை-தம் அடிநிழலுள் வாழும் குடிகளை, வருத்தாது - வருத்தாமல், கொண்டாரும் போலாதே - வருத்தி வாங்கினவரும்போலாகாமல், அருத்தம்-இறைப்பொருளை, கோடல் - காலமறிந்து கொள்க. அது-அங்கனம் செய்வது, வண்டு-வண்டானது, தாது உண்டுவிடல் அன்றே-தாதுண்ணும்பூவை வருத்தாதே உண்டுவிடுதலோடொகும்.

(க-து) வண்டு மலரினின்று தேனை மொளளக் கிரகிப்பதுபோல அரசர் குடிகளிடத்தினின்று வரிப்பொருளை வருத்தாமல் வாங்குக.

பழமொழி—The orange that is too hard squeezed yields a bitter juice.

245 நிலுவை வைக்காமல் வரி தண்டீடு

பாற்பட்டு வாழ்ப வெனிணும குடிகண்மேல
மேற்பட்ட கூட்டு மிகநிறைவ் வேண்டாவாம.

கோற்றலையே யாயினும் கொண்டுக. காணுங்கால்
பாற்றலைப் பாறாற லில்

333

(ப-பா). தன ஆணை வழுவாது வாழத்தக்கவர்களே யாயினும் குடிமக்களாயினாகாமேல தாம் கொள்ளும் இறை மிகுதியாக நிறுத்த வேண்டாவாகும் சூடு மிதிக்கும தலைபையாயினும் நின்ற அந்த இறையைக் கொள்க ஆராயுகால பாலேக கறவாடல நிறுத்திச சேரக் கறக்கவென்றால் அஃது ஊறுதவாறுபோல் அவரால் கொள்ளத்தக்கன மேல் இல்லையாம்

கோற்றலை யெனபது நெல்லரிவதற்கு முன்னே தாட்டலை யிலே நிற்கச்செய்தே எனறமாம்

(ப-ரை) பால் பட்டு வாழ்ப எனினும் - தன ஆட்சிகருட்பட்டு வழுவாது வாழத்தக்கவர்களேயாயினும், குடிகளமேல் - குடிகளமீது, மேற்பட்ட - நிலுவையாயுள்ள, கூட்டு - இறைப்பொருள், மிக நிறைவ் வேண்டா - மிகுதியாக நிறைவ் வேண்டா காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, பால் தலை பால் ஊறல் இல் (சேரக் கறக்கலாமென்று கறவாது விட்ட) பாலின்மேல் (அதிகமாகப்) பால் சுரத்தல் இல்லை (ஆகவே), கோல் தலையேயாயினும் சூடுமிதிக்கும இடத்திலேயாயினும் நின்ற, கொண்டுக அந்த இறையைக் கொள்க

சூடுமிதித்தல் - சூடித்தல், சூடு - அரிக்கட்டு.

(க-து). சிலவேளை சேர்த்துவைத்துப் பாலேக கறந்தால், சுரத்தலான அளவு சரியாகச் சுரவாது (குறைந்துபோகும்) கறப்பது கொஞ்சமே யாயினும் உரிய காலத்தில் அதனைக் கறந்துகொள்க அங்ஙனமே, அதிகம் நிலுவையாக வைத்து இறைப்பொருளை ஒருசேரத் தண்டினால், சேரவேண்டிய அளவு சரியாக வராது: குடிகள் தரக்

கடவது தானடிப்போர் நெல்லேயாயினும் அரசர் காலமறிந்து அதனைத் தண்டிக்கொள்க

இங்ஙனம் செய்யாககால குடிகளை வீணாக வருத்துதலான நிமித்தம் நேரிடும்: அல்லது அரசன் பெறக்கடவ இறைப்பொருளை இழத்தலான நிமித்தம் நேரிடும்

பழமொழி—சேர்த்துவைத்துப் பசு கறக்கலாமா Quick landlords make careful tenants.

246. அதிகப்படி வரிகொண்டு அளிசெய்தல்

அடைய வடைந்தாரை அல்லவை செய்து
கொடைவேந்தன் கோல்கொடிய னாகிக் குடிகண்மேல்
கூட்டிறப்பக் கொண்டு தலையளிப்பின அஃதன்றே
சூட்டறுத்தது வாயி லிடல். 329

(ப-பொ). தன்னைச் செறிய அடைந்தவரைத் தீங்கு செய்து, கொடைத்தொழிலையுடைய வேந்தன் கொடுங்கோலை உடையனாகிக் குடிமக்களால் கொள்ளும் இறையை அடைவிற் கொள்ளாது மிகக்கொண்டு, அந்தக் குடிமக்களைப் பின்னை அளிசெய்யின், அதுவன்றே, கோழியினது சூட்டை அறுத்து அந்தக் கோழிக்கு இரையாக அதனை வாயுள் இடுதல் போலும்.

(ப-ரை). அடைய அடைந்தாரை - தன்னை நெருங்க அடைந்தவரை, அல்லவை செய்து - தீங்கு செய்து, கொடை வேந்தன் - கொடைத்தொழிலையுடைய அரசன், கோல் கொடியன் ஆகி - கொடுங்கோலையுடையனாகி, குடிகள்மேல் - குடிமக்களிடம், கூட்டு-கொள்ளும் இறையை, இறப்ப கொண்டு-அடைவிற் கொள்ளாது மிகக் கொண்டு, தலையளிப்பின் - அந்தக் குடிகளைப் பின்னை அளிசெய்யின், அஃது - அது, சூடு அறுத்து வாயில் இடல் அன்றே - கோழியினது சூட்டையறுத்து அந்தக் கோழிக்கு இரையாக அதனை வாயுள் இடுதல்போலும்.

(க-து). இறுத்தலான அளவைக் கடந்து இறைகொண்டு பின் குடிகளுக்கு அளிசெய்வதானது, சேவற்சூட்டை அறுத்து அந்தச் சேவலுக்கு இரையாக இடுதல்போலாம்.

247. கொங்கோலுக்கு குடிகர்செய்யும் பரிசாரம் இல்லை

வெண்குடைக்கீழ் வாழும் குடிகடகு வேந்தனும
செங்கோல நல்லாக்கால செய்வதென்? பொங்கு
படுதிரைச சோபப'ம) றிலையே யானே
தொடுவுணணின் மூடுங் கலம.

391

(ப-பொ). தனது தவளச சந்திரத்தின் கீழ் வாழத்தக்க குடிகளாயுள்ள நாகர்க்கு வேந்தனானவன் செங்கோன்மை நடாத நாமல கொடுங்கோன்மையைச் செய்வானாயின அகநகுச் செய்யும் பரிசாரம் யாதும் இல்லை அஃது, மிக்க திரை பொங்கி எழாபடாநின்ற கடறசேர்ப்பனே' யானே உருட்டி உண்ணின் அதனை மூடுங்கலம. இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) படு திரை பொங்கு சோபப - மிக்க அலைகள் பொங்கியெழாநின்ற கடறசேர்ப்பனே' வெண்குடைக்கீழ் வாழும் குடிகடகு - தனது வெண்குடையின்கீழ் வாழத்தக்க குடிகளுக்கு, வேந்தன் - அரசனானவன், செங்கோலன் அல்லாக்கால - செங்கோன்மை நடாதநாமல கொடுங்கோன்மையைச் செய்வானாயின, செய்வது என் - அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் யாதும் (யாதும் இல்லை) யானே தொடு உண்ணின் மூடுங் கலம மற்று இல்லை-யானே உருட்டி உண்டால் அதனை மூடுங்கலம வேறில்லை (அதுபோல)

(க-து) கலத்தி லிருப்பதை யானே உருட்டி உண்ண லுற்றால் அதனை உண்ணாதபடி மூடத்தக்க கலம வேறில்லை அரசன் கொடுங்கோலனாயின குடிகள் செய்யலான பரிசாரம் இல்லை

248. பகைவரை அடாதவரும் நீதி தவறினவரும் எளியராவர்

ஒளியாடை மீதுநாந தொழுகுவ தல்லால்
களியானை மன்னர்க்கோ கைகடத்தல் ஏதம்.
துளியுண் பறவைபோல் செவ்வனோர்ப் பாரும்
எளியாடை எளவாதா ரில்.

297

(ப-பொ). ஒளியிணையுடைப பிற மன்னரை அடர்த்தொழுகாமையன்றிக் களியாணை மன்னாக்குத தம் அரசநீதி கெடவொழுகுதலும் தமக்கு இனிவாவேபாம (ஆதலால் தாம எளிய ராகாதவகை இவ்விருதிறமும ஒழியவேண்டும்): துளியுண் பறவையாகிய வானம்பாடிபோல ஒருபாங்கு கோடாமல் செவ்வையே பார்ப்பாரும் எளியாரை இகழாதார இலலை, ஆதலான்.

(ப-ரை). ஒளியாரை - புகழ் பொருந்திய பிற மன்னரை, மீதார்த்து ஒழுகுவது அல்லால் - அடாததொழுகாமையோடு, கைகடத்தல்தம் அரசநீதி கெட ஒழுகுதலும், களியாணை மன்னாக்கு - மதமயக்கமுள்ள யானைச் சேனையையுடைய மன்னாக்கு, ஏதம-கௌரவக் குறைவேயாம். (ஆதலால், தாம் எளியராகாத வகை இவ்விருணமொழியவேண்டும்) துளி உண் பறவை போல் - மழைத்துளியை உண்ணும் பறவையாகிய வானம்பாடிபோல, செவ்வன ஒப்பாரும் - (ஒரு பாங்கு ஓடாமல்) செவ்வையே பாப்பாருளளும், எளியாரை எள்ளாதார - எளியாரை இகழாதவா, இல - இலலை [ஒ-அசை]

(க-து). பிற மன்னரை அடர்த்தொழுகாமையும் நீதிக்கெடவொழுகுதலும் அரசா எளியராதற்குக் காரணமாம் எளியாரை எல்லாரும் இகழ்வராதலால், அரசா எளியராகாதபடி இவ்விருணமொழியவேண்டும்.

‘ஒழுகுவதல்லால்’ எனபதில் ‘அல்’ என்பதை ‘ஒழுகுவது’ எனபதோடு ஒட்டி எதிர்மறையாகக் கொண்டால், ‘ஒழுகாமையன்றி’ என்ற பழைய வுரை பொருத்தமாகும்

பழமொழி — ஏழையக கண்டால் மோழையும் பாயும் ஏழையென்றால் எவாகும் எளிது. Every poor man is counted a fool.

249. பகைவரை வெல்லும் படை அரசனுடைய அன்பே

மறுமனதத் தல்லாத பரிசுலகத் வேந்தன

உறுமனதத் னுகி ஒழுகின், - செறுமனத்தார

பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கால் என்செய்ப?

ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல.

(ப-பா) குற்றமுடைய மனத்தனல்லாத பெரிய நலத்தினைபுடைய வேந்தன் எல்லார்மேலும் அன்புற்ற மனத்தனாகி ஒழுக்குவனூரில், செறுமனத்தையுடைய பகைவர் வீரத்துக்கு வேண்டும் முகவுரைகள் சொல்லித் தம் பட்டையைத் திரட்டினால், அவ்வேந்தனை என்செய்ய வல்லார்? ஆயிரம் காக்கைக்கும ஒரு கல்லேறுபோல நிற்கும் அவ்வரசு.

(ப-ரை) மறு மனத்தன் அல்லாத - குற்றமுடைய மனத்தானல்லாத, மா நலத்த வேந்தன் - பெரிய நலத்தினையுடைய அரசன், உறு மனத்தனாகி ஒழுக்கின் - எல்லாமேலும் அன்புற்ற மனத்தையுடையவனாய் ஒழுக்குவனூரில், செறு மனத்தாரா - கொல்லும் மனத்தையுடைய பகைவா, பாயிரம் கூறி - வீரத்துக்கு வேண்டும் முகவுரைகள் சொல்லி, படைதொட்கால - தம்பட்டையைத் திரட்டினால், என் செய்ப-அவ்வரசனை யாது செய்ய வல்லார்? ஆயிரம் காக்கைக்கு ஓர் கல் - ஆயிரம் காக்கையை ஒட்டிதற்கு ஒருகல போதுமன்றே

(க-து) கூவிவந்த ஆயிரம் காக்கைகளை ஒட்டிதற்குப் பெரிய படைகலங்கள் வேண்டா கல் ஒன்றே போதும் பாயிரங்கூறிப் படையெடுத்தவந்த பகைவரை ஒட்டப் பெரிய படைவேண்டா: அன்பொன்றே போதும்.

“நான்குடன் மாண்ட தாயினும் மாண்ட
அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்” —புறநா

“வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதுஉம கோடா தெனின்” —திருக்குறள்.

“தீர்வி வன்பு செலுத்தலிற் செவ்வியோர்
ஆர்வ மன்னவர் காயுத மாவதே” —கம்பராமாயணம்

250). பகைவர் வலியைக் கேடுப்பது கோலின் தட்பமே

அங்கோ லனீர்தொடி! ஆழியா னாயினும்
செங்கோல் னல்லாககால் சேர்நகாரும் எள்ளுவரால்.
வெங்கோன்மை வேந்தாகண வேண்டும் சிறிதெனினும்
தண்கோ லெடுக்குமா மெய்.

(ப-பொ). அழகிய கோலபோலும் திரண்டு விளங்கிய வளையை யுடையாய்' தன் பகைவேந்தர்மாட்டு வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டினு னாயினும், தன்கீழ் வாழ்வாக சூச செங்கோல னல்லாதவிடத்துச், சகராபபடையை யுடையவனையாயினும் சோந்தாரும (சேராதவரும்) இகழ்வாதண்ணளியையுடைய கோல தானே தன் பகைவரது வளிபைக கெடுககும போரைத தரும் மெய்யாக.

(ப-ரை) அம் கோல அலர் தொடி - அழகிய கோல்போலும் திரண்டு விளங்கிய வளையை யுடையாய்' வேந்தர்கண் வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டும் எனினும் - சன் பகைவேந்தரிடத்து வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டினுமாயினும், செங்கோலன் அல்லாக்கால - (தன்கீழ் வாழ்வாக(சூச) செங்கோல னல்லாதவிடத்து, அழியான ஆயினும் - சகராபபடையை உடைவனையாயினும், சோந்தாரும எள்ளவா - சோந்தாரும (சேராசுரும) இகழ்வா. தன் கோல் - தண்ணளியையுடைய கோலதானே, மெய் மெய்யாக, எடுக்குமாய் தன் பகைவரது வலியைக கெடுககும போரைத தரும் [ஆல அசை]

ஆம-பிறாபத்தை விளக்கும் இடைச்சொல் அழியான-திருமால்

(க-து) செங்கோல னல்லாத அரசன் திருமாலேயாயினும் அவனை எல்லாரும் இகழ்வா பகைவாப்பொருட்டு அரசனிடம் வெங்கோன்மை சிறிது வேண்டுமாயினும், பகைவரை வெல்வதற்குச் செங்கோன்மையே சிறந்ததாம்

251. அரச னுணையின்கீழ்ப் பிறராணை நடவாமை

மன்னவ னுணைக்கீழ் மற்றையார் மீக்கூற்றும்

என்ன வகையால் செயப்பெறுப?--புணைப

பாப்புரீ தாவும படுகடல தண்ணோப்ப'

மாததின்னீழ் ஆரா மாம.

311

(ப-பொ). அரசனுணை செல்கின்றவிடத்து மற்றுள்ளார் தமமை மிகுத்துக் கூறும் தமதாணையை எப்பெற்றியால் செய்யப்பெறுவார்? (கமதாணை நடத்தப்பெறா) புணைப் பரப்

ரினகண வந்து நீர் பாடுகின்ற மிக்க கடறசோப்பனை' ஒரு வாழ்மாதகினை நீழ் ஒருவாழ்மாம வைததால் ஆகா, ஆதலான்.

(ப-ரை) புனை பரப்பு நீர் தாவும் படு கடல தண் சோப்ப-புனைப் பரப்பினகண வந்து நீர் பரவுதலான மிக்க கடலின குளிர்ந்த சோப்பனை' மரத்தினகீழ் மரம் ஆகா - ஒரு மரத்தினகீழ் வேறு மரங்கள் வைததால் அவை ஒங்கி வளரமாட்டா (ஆதலால்), மன்னவன் ஆணை கீழ் - அரசன் ஆக்கினை செலுத்தாமிடத்தில், மறறையார்-மற்றுள்ளாரா, மீக்கடற்றிட - தமமைச்சிறப்பத்துச் சொல்லும் தமமுடைய ஆக்கினையை, எனன வகையால் எவ்விதத்தால், செயப்பெறுப - செயயப் பெறுவா (தமமுடைய ஆக்கினை நடத்தப்பெறா) [ஆ-அசை].

(க-து) ஒரு மரத்தினகீழ் வைத்த சுவறு மரம் ஒங்காதவாறு போல, அரசனாணையன் கீழ்ப் பிறராணை நடவாறு

25) அரசா ஆக்கவும் அறித்தவும்

வழிபபட்டவரை வலியராச செய்தார்

அழிப்பினும் ஆக்கினும் மாறும் விழுதக்க

பையமர் மாலைய பணைத்தோளாய்' பாத்தறிவென

மெல்லக் கவுடகொண்ட நீர்.

..64

(ப-ரை). தமமை வழிபபட்டா முகிபவரை வலியாரம் வகை அவர்க்கு முதன்மையைக் கொடுத்தார். தாமே பின்னை யும் அவரை ஆக்கிசெய்யினும் அழியசெய்யினும் அவர் விண்ணும் தமக்கியலும் விழுதக்க மெத்தெனவுள்ள மாலைய பணிந்த பணைத்தோளாய்' இன்னுககு மெல்ல ஆராய்நதறிவ தெனனை? கவுளிலே கொண்டடக்கிய நீர் குடித்தலுமாம உமிழ்தலுமாய். அதுபோல

(ப-ரை) விழுதக்க பை ஆயா மாலைய பணைத்தோளாய் - மேனமையான மிருதுவுள்ள மாலையரித்த பெரிய தோளையுடையாய்' கவுள் கொண்ட நீர் - கவுளில கொண்டடக்கிய நீரைக் குடிக்கலுமாய் உமிழ்தலுமாகும் (அதுபோல), வழிபபட்டவரை தமமை வழிப்பட்டு முகியவரை, வலியராச செய்தார் - வலியாரம் வகை அவர்க்கு முதன்மையைக் கொடுத்தார், அழிப்பினும் ஆக்கினும் ஆகும் - தாமே

பின்னையும் அவரை அழியச்செய்யினும் ஆகச்செய்யினும் அவ்விரண்டும் தமக்கு இயலும் மெல்ல பாததறிவு இதற்கு மெல்ல ஆராய்ந்தறிவு, என் என்னை?

(க-து) நீரை வாய்ல்கொண்டவா அந்நீரை உட்கொள்ளலும் கூடும், உயிழ்தலும் கூடும் ஒருவருக்கு முதனமை செய்த அரசா அவரை அழித்தலும் கூடும், ஆகலும் கூடும் இது அரசா மனம் போனவாறு

பெரிய திருமொழி 10 ம பதது 9 ம திருமொழி 8-ம பாசரம் “பெருந்தடங் கண்ணு கருப்புறு கோதை பெருமையை நினைந்திலை பேசில, கருங்கடல் வண்ணு சவுட்கொண்ட நீரா மிவளெனக கருதுகின் றறயே” என வருகின்றது இதற்கு “வாய்ல போகட்ட நீரா இழிச்சவுமாம் சொப்பளிகவுமாம்” என்பது பொருள்

253. தலைமை கருதுவோரை நோசெய்திருத்தலின் அபாயம்

தலைமை கருதும் தகையாரை தலைமை

தலைமையால் நோசெய்திருத்தல் மலைமியைக்

காம அனுசூய மெனதேறாய் அஃகன்றேற ஞானபுள்ள
பாமபொடுகட னுடையும ஆறு 349

(ப-பொ). முன்னமே தமக்குத் தலைமை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கருதியிருக்கும் தலைமைப்பாட்டையுடையாரை வேந்தனுனவன் பாலவரிசை நிலைமையைத் தன்னை டொக்கச்செய்து மறவயோடு கூடியிருத்தல். மலைமேல் உண்டாகிய மூங்கிலை அழகழிக்கும் தோளையுடையாய் பாம்பு வாழுவதோர்நது அவ்வறையின்கண்ணே பாம்பொடுகூட உறையும் தன்மை போலவது.

(ப-ரை) மலை மியை காமபு அனுசூய மலைமேல் உண்டாகிய மூங்கிலை அழிகும், மென் தோளாய் - மெல்லிய தோளையுடையாய் தலைமை கருதும் தகையாரை - தமக்குத் தலைமை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கருதியிருக்கும் தன்மையுடையாரை, வேந்தன் - அரசனுனவன், நிலைமையால் நோசெய்திருத்தல் அஃது - பல

கொளவ நிலைமைபசு தனக்குச சமானமாகச் செய்து அவரோடு கூடியிருத்தலாகிய அது, ஸ்ரீ அறையுள் பாம்போடு உடனுறையம் ஆறு அண்டிரு பாம்பு வாழத் தறிந்த அவ்வறையன் கண்ணே பாம்போடு கூடி உறைமட தண்டைபாட்டுடாகும்

1-ஆது தமக்குத சலவை செய்துகொள்ளக் கருதியிருப்பவரை அரசன் தனக்குச சமானமாகச் சிறப்புச் செய்து அவரோடு கூடியிருப்பது, பாம்போடு சம்பாசம் செய்வதை அரசு அசனால அரசனுக்கு விறுதி உண்டாடுப என்பதாய்

‘உடம்பாடி வரசல்’ வாழ்க்கை துடங்குநாள்
பாம்போடு உடனுறைந் தாறு” — திருக்குறள்

பிரயத்னிகுயொது 11-ர பசது 8-1 திருவெழுத்து 3-1 பாக்யம்

“தாந்நா பிவநக் ள்ளைய பு-படுபபர்,
வாந்நாமயனர சிபுக்க காளதர கஞ்சர்
பாம்போடு உரு சரையல் பய்னருட்பா
தாந்நாதுள்ளம் சாருமன தாமரை சாறு”
வன்றிப் படிவாழிய உளளிட்டு வருகின்றது

211 அரசன் அடிமைகொண்டால் ஒருப்படுதல்

கூற்றம் உயிரகொள்ளுந் போழுது குறிப்பிந்தது
மாற்ற முடையாரை ஆராய்ந்தன்று கொள்வது
முல்லை புறையும் முறுவலாய்’ செய்வகென்
வலலை அரசாட கொளின.

110

(ப-பொ) கூற்றம் தமதுயிரைக் கொள்ளும்போழுது அவர் சொல்லும் மாற்றத்தை ஆராய்ந்தன்று கொள்வது அதுபோல, முல்லை புறையும் முறுவலையுடையாய்’ செய்வகொன்றாண்டோ? பிசுவம் வினாத்து அரசனே பிறரை முறையவாழி அடிமையாகக் கொளின

(ப-ரை) முல்லை புறையும் முறுவலாய் - முல்லை முகையை ஒத்த பல்விரிசையை யுடையாய்’ உயிர கொள்ளும்போழுது - உயிரைக் கொள்ளுந் போழுது, கூற்றம் - யமனும், மாற்றம் உடையாரை -

வார்த்தை சொல்லுகின்றவர்களை குறிப்பு அறிந்து ஆராயாது வார்த்தையின் குறிப்பை ஆராயாதறிவ நிலை அதுபோல, அரசு - அரசன், ஆற்றவும் வலி - மிகவுய விரைந்து, ஆட்கொளின பிறரை முறையன்றி அடிமைகொண்டால், செய்வது என செய்வதொன்றை றுண்டோ?

(க-து) யமன் உயர்கொள்ளும் போதும் அரசன் ஒருவரை அடிமைகொள்ளும் போதும் மறுக்குமா நிலை ஒருபடுதல் வேண்டாம்

255 அறபரிடத்தில் அதிகாரம் கொடா

உடைபபெருநு செல்வத துயரநத பெருமை
அடக்கநில உளாதத னுகி நடக்கையின
ஒள்ளிய னலலானமேல வைத்தல், குரங்கின்கைக
கொள்ளி கொடுத்தது விடல். 200

(ப-பொ). உடைபபெருநு செல்வதான் வரும் உயர்ந்த முத்தன்மைபக நான நல்லாறல் அடக்கவுய அடங்காத உளாததனாகி ஒழுக்கத்தால் நல்லனலலாதான் பக்கத்தே வைத்தல், குரங்கின கையிலே ஒரு கொள்ளிபைக கொடுத்தது விட்டதனே டொக்கும.

(ப-ரை) அடக்கம் இல் உளாததனாகி-சான (நல்லாரால் அடக்கவும்) அடங்காத மனதுறறவனாகி, நடக்கையன் ஒள்ளியனலலான் மேல - ஒழுக்கத்தால் மேனமையல்லாதவன் போலே, உடைபபெருநு செல்வதது உயர்ந்த பெருமை உடைபபெருநு செல்வததான் உரு உயர்ந்த முத்தன்மையை, தைத்தல் வைத்தலானது, குரங்கின்கை குரங்கின கையிலே, கொள்ளி கொடுத்ததுவிடல் - கொள்ளிக் கட்டையைக கொடுத்ததனே டொக்கும

(க-து) அறபரிடத்தில் அதிகாரம் கொடுப்பது குரங்கின் மையில கொள்ளி கொடுப்பது போலாம்

பழமொழி—தேனுககு மணியம் கொடுத்தால் நிமிஷத்தக்கது நிமிஷம் கொட்டும் நரிக்கு நாட்டாணமை கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டாடு கேட்கும் An ill man in office is a mischief to the public.

256 பொல்லாங்கு செய்தாரும் வணங்கும்படி செயதல்

எலையென் றின்றியே இன்னஞ்செய் தாரையும்
ஒல்லை வெகுளார். உலகாடு மென்பவர்,
சொல்லின் வளா அய்தகம தாணிழல் கொளபவே
கொல்லுள கூழ்பாடே போன்று. 272

(ப-பொ) எண்ணுதற்கு அளவெனப் தொன்றின்றிப்
பொல்லாது செய்தாரையும் வினாத்து கோபியார். உலகை
ஆளவேமென்னும் வேதகா. தமது ம்சாலலாலே வளைத்துத்
தம அடிக்கீழ்வினகண்ணை ஒங்குகும்படி கொளவர். பணரு
செய்து கொல்லாரினகண்ணை தமக்கு உண்கைக்கு இட
பாக நிறுத்திய பாம்போலும்

(ப-சொ) மகாலையை புலத்தினகை கூழ்மரபே போன்று -
தமக்கு உண்கை கூழ்மரபே நிறுத்திய பாம்போலும், உலகு ஆடும்
வன்பவர் உலகை ஆளவேமென்னும் அரசர், எல்லை ஒன்று
புள்ளியே இன்னஞ் செய்தாரையும் அளவென்று மின்றியே பொல்
லாது செய்தாரையும், ஒல்லை வெகுளார் வினாத்து மகாயாராய்,
மொல்லின் வளம்ப தமது மொல்லாலே வளைத்து, தம தாள்கீழ்-
சம அடிக்கீழ்வினகண்ணை, கொளப வேகுதும்படி கொளவர்

ஆடிய (புள்ளி - அம்) - அளவென தன்மைப் பன்மை

(ப-பா) கல்லாசா தாக்கு மீது பொல்லாங்கு செய்தாரையும்
மகாயாமல் மகப்படுத்தித் தமது ஆசரவில் ஒதுக்கும்படி செய்வார்,
மகப்படுத்தியையும் தம கீழ்வின கொள்ளும் கூழ்மரபே போல

257 பெரியாரைச் சாராந்து பயன்பெறுதல்

பொலகா ரிராமன துணையாகத் தாலேயாக
நிலங்கைக் கிழவற கிணையான் இலங்கைக்கே
கோந்திறை யாயதூஉம பெற்றான் பெரியாசை
சாராந்து கெழீஇயிலா ரில. 93

(ப-பொ) நான் தாரையுடைய இராமனைத் தனக்குத் துணையாகக் கருதிப் போந்தது இலங்கைக் கிழவனாகிய இராவணன் தனையான இலங்கைக்கே மீட்டிய இறைவனான ஆதலால், பெரியாரிருப்பாரைச் சாராதால் அச்சாரசியால் பயன் பெறாதா இல்லை

(ப-ரை) பொல்லாதா இராமன்-பொன்னமலையுடைய இராமனை, தான் துணையாகப் போகத் தனக்குத் துணையாகக் கருதிப் போந்து, இலங்கைக் கிழவனாகிய இராவணன் தனையான இலங்கைக்கே மீட்டிய இறைவனாகிய இராவணனுக்கு இரையான விஷ்ணுன, இலங்கைக்கே போந்து இறையாய்தம் பெற்றான - இலங்கைக்கே மீட்டிய அரசனாகும் பதவியையும் பெற்றான (ஆதலால்), பெரியாரை சாராத - பெரியாரிருப்பாரைச் சாராதால், கெழு இலா - அந்தச் சாரியினாலே பயன் பெறாதவா, இல் - இல்லை [கெழு (கெழுபை வளம்) பயன்]

“குன்றிய சாமைய ராய்நாம சீபெறுவா
குன்றனனா ழ்ணமை சொளிந” - சிந்தாமணி

2. அமைச்சர்

255. அரசன் திறத்துக்கு அவன் சபை அறிஞர்

கலன் யசலமு கட்டுரை வாய்பாடும

கொலசின வேந்தன் அவைகாட்டு மல்கி

தலைபாய் இழிதரு தண்புனல நீக்கம்

மலைமொயல் காட்டு துணை

261

(ப-பொ) பகைவரிடத்துக் கொலை செய்தாழிலையும் சினததைமுமுடைய வேந்தனது கலன்யின பெருமையையுடைய அவன் செல்லும் சொல்வன்மையையுடைய அவனைச் சுற்றியிருந்த அவையார் களம் அறிவிக்கும். அஃது எவ்வாறெனில், திறந்து குன்றினிடமெல்லாம் பாடுகுவந்து வீழ்நின்ற குளிராத வெள்ளத்தினது பெருமை மலையிலே மழைபெய்த பெயலை அறிவிக்கும் அளவுபோல.

(ப-ரை). மல்கி-நிறைந்து, தலை பாய்-குன்றிடமெல்லாம் பரந்து, லுழிதரு - வந்து வீழாநின்ற, தண் புனல் நீதம - குளிர்ந்த வெள்ளத்தி னாற பெருமை, மலை பெயல-மலையிலே மழைபெய்த பெயலை, காட் டிா கிணை-அறிவிக்கும் அளவாம் (அதுபோல), கொல சின வேந்தன்- பகைவரிடசதுக கொலைதொழிலையும் சோபததையும் உடைய அரச னாய், கல்வி அகலமும் - சலவியின் பெருமையையும், கட்டுரை வாய பாடம் - அவன சொல்லும் சொல்வனையையும், அவை-அவனைச் சுற்றியிருக்கூட அவையா களா, காட்டு-அறிவிக்கும்

“கலைய நதகலமுட” எனறார் சிந்தாமணியில்

(க-து) மழையின் அளவை வெள்ளத்தால் அறியலாம் அரச னுடைய மானத்தையும் சொல்வனரையுட அவனுடைய சபை மால் அறியலாம்

“எரச மெனய வெள்ளமே தலைவல

ந்சசயித தததல மழைநிகழ் வரைததல”--மண்பேகலை

254 அரசன் எப்படி அமைச்சரும் அப்படி

செயிரறு செங்கோல் சினவேந்தன் தீமை

பயிரறு பககத்தார் கொளவர் துகிர்புரையும்

செவ்வாய் முறுவனா சிவமொழியாய்! செய்தாளை

ஒவ்வாத பாவையோ வில

226

(ப-ரை). குற்றமற்ற செங்கோலையுடைய சினவேந்த னது கொடிய தொழிலை யீபற்ற அறிவால் அவன் மருங்கு வாழ்வாரும் செய்வா. பவனத்தை ஒருகுப சிவந்த வாயை யும் வெள்ளிய முறுவலையும் நல்ல மெல்லிய மொழியையும் உடையாய்' எழுதுமவன கருத்துக்கு ஒவ்வாத சித்திரம் இல்லை, அதுபோல

கருத்தாவது சோகம வீரம் இன்பம் முதலிபன.

(ப-ரை) துகிர்புரையும் செவ்வாய் முறுவல் நல சில் மொழியாய்- பவனத்தையொக்கும் சிவந்த வாயையும் வெள்ளிய பல்வரிசையையும் நல்ல மெல்லிய மொழியையும் உடையாய்! செய்தாளை ஒவ்வாத

பாவையோ இல்-எழுதுமவன கருத்துக கொவ்வாத சித்திரம் இல்லை (அதுபோல), செயிர் அறு செக்கோல-குற்றமற்ற செக்கோலையுடைய, சினவேந்தன சீமை-சினவேந்தனக் கொடிய தொழிலை, பயிர் அறு-அருவருப்பற்ற, பக்கத்தார்-அபைச்சரும, கொளவா-செய்வா

மந்திரிகளைப் பக்கத்தார் என்றும் உடையார் என்றும் வழங்குவார் அமைச்சர் (அமாதயார்) என்றும் உடையார் அப்பொருளுள்ளதாகலின்

(சு-து) எழுதிய சித்திரம் எழுதினவன் பாவையை ஒட்டியிருக்கும் மந்திரி முகலானோ டார்-ந தனமையை ஒட்டிநடப்பார்

260. அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொள்ளாத அரசன்

கற்றார பலரைத்தன் கண்ணாக இல்லாதான
உறவிடாப் பட்ட பொழுதினகண் தேற்றம்,
மரையா துணைபயிரும மாமலை நாட'

சுரையாழ் நாமபயித் தற்று.

225

(ப-பொ). இராசநீதிக் கேற்ற நூலகளைக் கற்ற மந்திரிகளால் பலரைத்தனக்குக் கண்ணாக இல்லாத வேந்தன், தனக்கு யார் தானும் ஓரிடர் வந்துறப் பொழுதின்கண், தான் ஒருதலையாகத் துணியும் தெளிவு, மரையாக்கள் தம் துணைகளை அழைக்கும் பெரிய மலைநாடனே' ஒரு நாமபையுடைய செக்கோடிய யாழின அந்த ஒரு நாமபையும் அறுத்தார்போலும்.

(ப-ரை) மரையா-மரையாக்கள், துணை பயிரும-தம் துணைகள் அழைக்கும், மா மலைநாட-பெரிய மலைநாடனே' கற்றார பலரை-இராசநீதிக் கேற்ற நூலகளைக் கற்ற மந்திரிகள் பலரை, தன் கண்ணாக இல்லாதான்-தன் கண்ணாக இல்லாத அரசன், உற்று ஓடாப்பட்ட பொழுதின்கண் - தனக்கு உதாயினும் ஒரு துன்பம் வந்தபோது, உதாயம்-தான் ஒருதலையாகத் துணியும் தெளிவு, சுரையாழ்-(ஒரு நாமபையுடைய) செக்கோட்டியாழின, நாமபு-(அந்த) ஒரு நாமபையும், அறுத்தற்று-அறுத்தாற்போலும்.

(க-து) மதிமநதிரிகள் பலரைத் தனக்குக் கண்ணாகப் படைத்துக் கொள்ளாத அரசன் இடருற்றபோது சயயத்தகுவி ஆனன்தென்று தானே துணிவும் துணிபு, உளர் ஒரு பரிபு அற்ற விசுவகாடம் யாடிபோல பயன்படாது

“சூழ்வா கண்ணை வொழுக்கான மனைவன்
சூழ்வாரை சூழ்ந்து கொள்வ” திருக்குறள்

261 அமைச்சரை ஆராய்ந்து வசப்படுத்தல்

நல்லவும் சீயவும் நாடிப் பிறந்தவர்க்கு
நல்ல பிறவும் உணர்வாராக் கட்டுரையின
வல்லிதி னுடி வலிபபுகு-சம வயமாகை
புல்லா புறமுல்லு மாறு

104

(11-111) இவை நல்லவென்றும் இவை சீயவென்றும் ஆராய்ந்து பிறா உரைகின்ற நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாத வற்றையும் அறியவல்லாமைக் கட்டுரைவலத்தால் விவாத காராய்ந்து தம வயக்காகச் செய்வது ஆனேற்றும் ஆனேற்றி னுடைய கவமாட்சி அணைக்குமாறு போலும்.

(ப-ரை) நல்லவும் சீயவும் நாடி - இவை நல்லவென்றும் இவை சீயவென்றும் ஆராய்ந்து, பிறா உரைக்கும் நல்ல (உம) பிறவும் உணர்வாரை - பிறா உரைக்கும் நல்லவற்றையும் நல்லவல்லாதவற்றையும் அறியவல்லாரை, வல்லிதின நாடி-விரைந்து ஆராய்ந்து, கட்டுரையின- கட்டுரைவலத்தால், வலிபபுகு-சம வயமாகச் செய்வது, புலசெய்க எருதை, பல்லம் - எருதால், புறமுல்லு அற்ற தனாட்டணைக்கு மாறு போலாம் [ஏ-அசை]

(க-து) அரசன் மதிமநதிரிகள் ஆராய்ந்து நற்சொல்லால் தன் வயமாகச் செய்வது, எருதை எருதால் தன்னிடம் அணைக்குமாறு போலாம்

“நன்மையுந் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும்”---திருக்குறள்.

262. உயிர்கள் இனிது வாழ்தற்கு அமைச்சா காரணம்

மனத்தினும் வாயினும் மெய்யினும் செய்கை
அனைத்தினும் ஆனறவிந்தா ராகி - நீனைத்திருந்
தொன்றும் பரிபலாய் ஒம்புவா இல்லெனின.
சென்று படுமாம உயிர.

354

(ப-பொ) செய்கை யனைத்தினகண்ணும மனத்தானும
வாயானும் மெய்யானும் அடங்கியவிந்தாராய் ஓரத்திருந்த
ஏதும் பரியாராய்க் காக்கும் பெரியோர் இல்லையாயின, எல்லா
உயிரும் இடர்ப்படும.

(ப-ரை) செய்கை அனைத்தினும்-செய்கை எல்லாவற்றின் கண்
ணும், மனத்தினும் வாயினும் மெய்யினும் மனத்தாலும் வாயாலும்
உடம்பாலும், ஆனறவிந்தா ஆகி - அடங்கியொடுங்கினவராய், நீனைத்
திருந்து - நனமையே கருதியிருந்து, ஒன்றும் பரிபலாய - ஏதற்கும்
வருந்தாமல், ஒம்புவா-காக்கப் பெரியோர், இல்லெனின - இல்லையா
யின், உயி-எல்லா உயிரும், சென்றுபடும-அழிவதும் [ஆம-அசை

(க-து) மட்டு வாக்குக காயகளை அடங்கி நனமையே நாடு
மந்திரிமாரை மனனுயர்கள் ஒளிது வாழ்த்துக காரணமாவா

263. அமைச்சா சொல்லை அரசன் கொள்ளுதல்

செயலவேண்டா நல்லன செய்விக்ஞம் தீய
செயலவேண்டி திற்பின விலகுகும இகலவேந்தன
(உ) தன்னை நலிந்த தனக்குறுதி கூறலால்
முன்னின்ன முத்தாரவாய்ச சொல

355

(ப-பொ). செய்யப்படா நல்லனவற்றைச் செய்விக்ஞம்
பிறரோடு பகைமை செய்யவேண்டி திற்பின அதனை விலக
கும்; இகல்வேந்தன்தன்னை நலிந்த தனக்கு உறுதியாய்
னவே சொல்லும்; ஆதலான், அறிவினால் முத்தார் வாய்ச
சொல் முன் இன்னு.

(ப-ரை). சூத்தார் வாய்ச்சொல் - பெரியோரது வாய்ச்சொல்லானது, செயல் வேண்டா நல்லன - தான் செயதலை விரும்பாத நல்லனவற்றை, செயல்க்கும் - செய்யும்படி செய்யும், தீய செயல் வேண்டி நிற்பன - தீமைகளைச் செய்தலை விரும்பிற்றின, விலகும் - அதனை விலகும் இகல வேந்தன தனனை - வலிபை பொருந்திய அரசனை, ஈலிநது - வருத்தி, தனக்கு - அவனுக்கு, உறுதி கூறலால் - நனமையாய்னவற்றையே சொல்லுதலால், முன் இன்ன அலா சொல் முன்னே துன்பம் தருவதாகும்

(க-து) மூத்தார வாய்ச்சொல், நல்லன செயல்க்கும்; தீயன விலகும். ஆயினும் அரசனை வருத்தி உறுதி கூறுதலால், அது முன்னே துன்பமாகத் தோன்றும். அதனைப் பொறுத்தது அரசன் அவர் சொல்லுக கொள்க

“உறறநோய் நீக்கி உறஅமை முற்காக்கும்

பெற்றியாப பேணிக கொளவ.”—திருக்குறள்

264. பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை நல்வழிப் படுத்தல்

செறிவுடைய தாயவேந்தன் செவ்வியல் பெற்றால் அறிவுடையார் அவனியமும் செய்வா.—வறிதுரைத்தாப பிள்ளை களைமருட்டிம தாயர்போல அம்புலிமேல். ஒள்ளியகாட டாளாக் கரிது. 323

(ப-ரை). அறிவுடைய மந்திரிகள், செறிதலையுடைய மாலையையுடைய வேந்தன் (நாங்கள் இன்னபடி செய்கவென்று கறபித்தவதனைச் செய்யாது) நெறியல்லா வழியிலே நடக்கக் கண்டால், பொய் உரைத்து வஞ்சித்தாயினும் (அதனகணின்று மீளவித்து) நல்ல வழியின்கண் ஒழுக்கு விப்பார்; அம்புலியைக் காட்டிப் பயனல்லாதன சொல்லித் தாயார் பிள்ளைகளை மருட்டுமாறு போல அலைதன்றி உண்மையாய் ஒள்ளியவா யிருப்பனவற்றால் தெருட்டுதல் அவனின் ஆளப்பட்ட மந்திரிகட்கு அரிதாகலான்.

(ப-ரை) செறிவு உடை நெருங்கியுள்ள, தாவேந்தன் - மாலை தரித்த அரசன், செவவ் அல பெற்றால் - தகுதி அல்லாதவைகளைச் செய்யப்பெற்றால், அம்புலிமேல் வறிது உரைத்தது - சந்திரனைக் காட்டிப் பயனல்லாததைச் சொல்லி, பிள்ளைகளை மருட்டிம தாயாபோல - பிள்ளைகளை மருட்டிம தாயமாபோல, அறிவுடையா-அறிவுடைய மா திரிகள், அவ்வியமும் செய்வா-பொய்யுரைத்து வஞ்சித்தாயினும் அரசனை (அச்செயல்களினின்றும் விலக்கி) நல்லவற்றை விருமபி நடக்குப படிசெய்வா ஆளாககு - அவனால் ஆளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு, ஒளனியகாட்டு - (உண்மையாய்) ஒளனியவற்றால் தெளிவித்தல், அரிது அரிதாகும் [அவ்வியம-மனக்கோட்டம் அவ்வியம் செய்தலாவது வஞ்சகமாகப் பொய்யுரைத்தல்]

(க-து) அடாத காரியங்களை அரசன் செய்யலுநின், உண்மை சொல்லி அவனைத் தெளிவிப்பது அரிதாகலால், சந்திரனைக் காட்டிப் பொய்வாரச்சை சொல்லிக் குடிநதைகளை மருட்டிம தாயமாபோல, மந்திரிமாபுள் ஒரு போகனாக காட்டிப் பொய்யுரைத்தாயினும் அரசனை நல்லவற்றை விருமபி நடக்கும்படி செய்வா

255 அரசன் செய்த தீங்கைக் கல்விமான்கள் போறுக்க

தீயன வல்ல செயினும் திரல்வேந்தன்

காயவன சிந்தியார் சுற்றறிந்தார். -பாயும

புலிமுன்னாப புல்வாய்க்குப் போக்கில். அதுவே

வளிமுன்னர் வைப்பாரம் இல.

254

(ப-பொ). தீமையைத் தருவனவாகிய பாவங்களை வெறுதிக் கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் செய்தானாயினும், அவன் வெறுக்கத்தக்கன செய்தொழுகார் சுற்றறிந்தவாகள். அஃது என்னென்னில், புலி பாயும தன்மை கொண்டொழுகதால் அதன்முன் நின்ற புல்வாய்க்குப் போக்கில்லாத வாறுபோலவும், அதுபோலவே மிக எழுந்த காற்றின்முன்னா நிற்குபவைக்கோற் பாரமும் இல்லாதவாறு போலவும்.

(ப-ரை). பாயும் புலிமுனனா - (தன்மீது) பாய்தலான புலியின் முன், புலவாய்க்கு-மானுககு, போககு இல் - தப்பிப்போகும் உபாயம் இல்லை வளிமுன்னா - மிகவெழுந்த காற்றின்முன், வை பாரம் இல் - வைக்கோல் சுமை நிலைத்துநின்றல் இல்லை அதுவே - அது போலவே, தீயனஅல்ல - தீமையைத் தருவனவாகிய பாவங்களை, திறல் வேந்தன்-வெற்றிபெறும் இயல்புள்ள அரசன், செய்யினும்-செய்தானாயினும், கற்றறிநரா - கற்றறிந்தவர்கள், காய்வன சிந்தியார் - அவன் வெறுக்கத்தக்கனவற்றைச் செய்ய நினையார்

அல்ல - நல்ல வல்லாதன், பாவச் செய்கைகள். “அல்லவை செய்தாக கறங்குற்றம்” என்பதிற்போல தீயன அல்ல என்பது இருபெயரோட்டு

(க-து) புலியை எதிரில் அகப்பட மான் தப்புமா நிலைக் குறைககாற்றின் எதிரில் உள்ள வைக்கோல் சுமை நிலைத்துநிற்குமா நிலை அங்ஙனமே, அரசனது கோபத்துக திலக்கானவன் தப்புமா நிலை ஆகையால், அரசன் தீய பாவங்களைச் செய்தாலும், கல்வி மான்கள அவன் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்ய நினையார்

“யாண்டுச்சென் றியாண்டும உளராகா வெந்தப்பின் வேந்து செறப்பட்டவா” - திருக்குறள்

3. மன்னரைச் சேர்க்க்தொழுகல்

266 பேரரசா ஏவியதைச் சோம்பாமற் செய்க

கொடித்திண்டோ மன்னரால் கூட்டுண்டு வாழ்வார்

எடுததுமே, கொண்டவ யே வினையை

மடித்தொழிதல என்னுண்டாம்? மாணியாய்' களனைக்

குடித்துக் குழைவாரோ இல்.

331

(ப-பொ). கொடிபையுடைய சிக்கென்ற தேரையுடைய மன்னவராலே திறைகொள்ளப்பட்டு உயிர்வாழ மன்னவர் என், ஒரு காரியத்தை உட்கொண்டு அம்மன்னர் ஏவிய வினை

பைச செய்யாதே மடித்திருந்து அதனைத் தவிர்ந்தலால் எனை பயன் உண்டாம்? மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையாய் கள்ளைக் குடித்துவைத்துக் குடித்தோமென்று வருந்தவா ஒருவரும் இல்லை, அதுபோல

(ப-ரை) மாண் இழாய் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை உடையாய்! கள்ளை குடித்து - கள்ளைக் குடித்துவைத்து, குழைவார் - (குடித்தோமென்று) வருந்துவார், இல்-ஒருவரும் இல்லை. கொடி திண்டே மன்னரால் - கொடிகட்டிய திண்ணிய தேரையுடைய அரசரால் கூட்டுண்டு வாழ்வார்-பருதிப்பணம் கொள்ளப்பட்டு உயிர்வாழ்கின்ற, சிற்றரசர்கள், அவர் எடுத்தது மேற்கொண்டு ஏ(வி)ய வினையை - அவரசர் ஒரு காரியத்தை உட்கொண்டு ஏவிய வினையை, மடித்தொழிதல் - செய்யாமல் சோம்பியிருத்தலால், என் உண்டாம் - எனை பயன் உண்டாகும்' (ஒன்றும் இல்லை), [ஆ-அசை]

(க-து) கள்ளைக் குடித்தவர்களைக் குடித்ததைக் குறித்து வருந்தாயினும் கள்ளினு லுண்டான கஷ்ட நஷ்டங்களால் வருந்துவார் பேராசர் ஏவிய காரியத்தைச் செய்யாமல் சோம்பியிருந்த சிற்றரசர் சோமட யிருந்ததற்காக வருந்தாராயினும் பேராசர் ஒழுகும்போது கமக்குள் டான துன்பத்தால் வருந்துவார் ஆதலால், செய்வது செய்யாமல் சோம்பியிருப்பதில் நன்மையிலலை

267. அரசன் ஏவியது செய்வோர் நன்மை பெறுதல்

பெறறிவேல வேந்தன் வியங்கொண்டால் யாமொன்று
பெறறிலே மென்பது பேதைமையே. --மறுநகளை
எவ்வ மிலராகிச் செய்க. அதுவன்றே
செய்கென்றன் உண்கென்னு மாறு

(ப-பொ). வென்றியையுடைய வேலவேந்தன் ஒன்றைச் செய்கவென்று ஏவல்கொண்டால், யாம் ஒன்றும் பெறறிலே! மென்று மறுத்தல் ஒருவர்க்கு அறிபாமையே யாம் அவர் ஏவிய கருமத்தைத் துன்பம் இலராகிச் செய்க. ஒரு கருமத்தைச் செய்க என்றவன் உண்க என்னுமா நன்றே அது.

(ப-ரை). வெற்றி வேல் வேந்தன் - வெற்றியையுடைய வேல் வேந்தன், வியமகொண்டால்-(ஒன்றைச் செய்கவென்று) வவல்கொண்டால், யாம ஒன்றும் பெற்றிலேம் என்பது-யாம் ஒன்றும் பெற்றிலோமென்று மறுததல், பேதைமையே-அறியாமையேயாம் அதனை-அவா வவிய காரியத்தை, எவ்வம இலராகி-தூன்பம் இலராகி, செய்க-செய்க அது-அது, செய்க என்றான் - ஒரு காரியத்தைச் செய்க என்றவன், உண்க என்னும் ஆறு அன்றோ-உண்க என்னுமா நன்றோ.

(க-து) ஒரு வேலையைச் செய்பென்றவன், வேலையைச் செய்த பின், உண்ணென்பான் ஆதலால், அரசனிடம் எவல் செய்வோர் ஒரு நன்மையும் பெற்றிலோமே என்று வெறுமல் செய்க

264 அரசன் வவியதைத் தமா செய்யாமை தவறு

எமரிது செய்க எமக்கென்று வேந்தன்

தமரைத் தலைவைத்த காலை - தமரவரகு

வேலினவா வாயினும் வீழார் மறுகதுரைப்பின

ஆலெனனிற் புலெனறு மாறு.

31

(ப-ரை) "நீ எமரநலன் எமக்கு இக்காரியத்தைச் செய்து தாவேண்டும" என்று வேந்தன் தமரைத் தலைவைத்து அக்காரியத்தி னிடத்தே வலிய காலை, அவ் வவரட்ட தமர் கள் அவ்வேந்தரைக் வேலினகரையினும் இறவாது "எமக்கு இயலாது" என்று மறுகதுரைப்பின, ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமாமென்று சொல்லின மறநொருவன் புலமாம என்ற தனோ டொக்கும.

(ப-ரை) எமா எமக்கு இது செய்க என்று நீ உறவின ராதலால் எமக்கு இக்காரியத்தைச் செய்து தாவேண்டு மென்று, வேந்தன் - அரசன், தமரைத் தலைவைத்த காலை - உறவினரை அக்காரியத்தி னிடத்தே வலிய காலை, தமா-எவப்பட்ட அந்த உறவினர்; வேலின் வாய் ஆயினும் வீழார் - அவ்வரசனுக்காக வேலின் வாயின்கண்ணாயினும் இறவாது, மறுதது உரைப்பின் - எமமால் முடியாதென்று மறுத் துரைப்பின், (அது), ஆல் என்னில் - ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமா

மென்று சொன்னால், பூல் என்னும் ஆறு - மற்றொருவன் பூலாமரம் என்றதனோடொகும்

(க-து). அரசன் வியதைச் செய்யாது மறுதலரைக்கின்ற உறவினா ஆலென்னில் பூலென்பாரை ஒப்பா

ஒருவன் தன் வலலாளை அழைத்து, “ஆலமவிழுது அறுத்துவா அதோ இருக்கிறது ஆலமரம்” என்றான வலலாள் “பலவிளக்கப் பூலம் வளர் நல்லது இதோ இருக்கிறது” என்றான் ஒன்று சொன்னால் மற்றொன்று சொல்லும் வலலாளைச்சுட்டி இவ்வைதிகமே “ஆலே பூலே என்று அலப்பிக்கொண்டிருக்கிறது” எனப் பழமொழியாக வழங்கலுற்றது

269. அரசு நுவப்பன சேய்பவா அரிய பொருள் பெறுவா

விடலமை செய்து வெருண்டகன்று எல்லா

துடலரு மன்னா உவப்ப அவா முகன்.

மடலணி பெண்ணை மலிந்திரைச சோப்பா

கடல்படா வெல்லாம பதிரா

225

(ப-பொ). பிதிரால் உடலறுத்துகரிய அறிவினைபுடைய மனனா விடலமையச செய்துமனைய வெருள் அகவறு செல்ல நிலலாதே பிணனும அவா உவப்பானவே செய்துமுழு குவாராகில், மடலுடைய பெண்ணைகள் மலிந்திரைச சோப்பானே! அவ்வாறு ஒழுகினவாகுதக கடலி லுண்டாகாதன வெல்லாம் உண்டாய்.

(ப-ரை) மடல் அணி பெண்ணை மலிந்திரைசோப்ப-மடலுடைய பனைமரங்கள் மலிந்திரைசசோப்பானே! உடல அருமனனா-பிறால் வருத்தமுடியாத அறிவினையுடைய அரசர், விடலமை செய்து-விடலமையச் செய்தாரென்று, வெருண்டு-அஞ்சி, அகன்றுநிலலாது-விட்டு நீங்காமல், உவப்ப ஒழுகின் பின்னும் அவா உவப்பனவே செய்தொழுதுவாராகில், (அங்கனம் ஒழுகினவருக்கு), கடல்படா எல்லாம்-கடலில் உண்டாகாதனவெல்லாம், படும - உண்டாய்

விடலமைய-விதெல் அமைய-விட்டுநீங்குதல் பொருந்த. கடல்படா எல்லாம் என்றது பல அரிய பொருள்களை

(க-து) பராக்ரம முள்ள அரசரை விட்டு நீங்காமல் அவருக்கு உவப்பானவற்றைச் செய்வாருக்கு அரிய பொருள்கள் கிடைக்கும்.

270) கரும முடித்தவன்மேல் முடித்த புகழ் நிற்கும்

உவப்ப உடன்படுத்தித் தர சகா ச நுமா

அவற்றை அந்நுணைய வாகிய பயத்தால்

நீனை முதிரின மசயகாண்மே ல்லமும பனை முதிரின

தாய்தாண்மேல் வீழ்ந்தது விநிம.

327

(ப-ரா) அரசன் தான் உவக நுமடி செய்து முடித்த நுமடி நுவினை எரிய காரியங்கள், அந்நவந்த ந நுமங்களின் அளவாகிய பயனே னிக கூடி அவ்வினையை முடித்த பயனாலே செய்து முடிவில், அவ்வினை மசயதான்மேல் நிறும. அஃகா. பன்னரினது பழா முடிநினை நாயது தான்மேலே வீழ்ந்ததுவிடு மாறுபோல

(ப-ரை) பனை முதிரின பனையினது பழம முற்றின, தாய தாள மேல்-தாய்ப்பனையது தாளினமேலே, வீழ்ந்ததுவிடும - விழும (அந்நவந்தமே), உவப்ப உடன்படுத்தற்கு எய கருமம்-அரசன் தானுவகரும படி செய்துமுடித்தற்கு ஒருவினை எவிய காரியங்கள், அவற்றைவற் றந்நுணைய பயத்தால் ஆகி - அந்ந அந்நக காரியங்களின் அளவாகிய பயனாலும் கூடி, வீனை முதிரின - அவ்வினை செய்துமுடியில், செய தான்மேல் ஏறும் அவ்வினை செய்தான்மேல் நிற்கும்

(க-து) அரசன் எவிய கருமங்கள் பயன்பட முடிந்தால், முடிந்த புகழ் முசவியன முடித்தசன்மேல் நிற்கும்

பழமொழி -- மரத்தது பழம மரத்தடியிலே விழும

271. பேரரசரை யடைந்தவா பிறரை யஞ்சா

செருக்கெழு மன்னா திறலுடையாச சோந்தா

ஒருத்தரை யஞ்சி உலைதலும உண்டோ?

உருத்த சணங்கினை ஒரியிழாய்' கூர்

செருத்து வலிபதன் கொம்பு.

76

(ப-பொ). திருலுடைய செருமேளாருந்த மன்னவரை
அடைந்தவர்களை சிறப்பாருவரை அஞ்சிக் களாதலும் உண்
டோ? தோன்றிய சுணங்கிணையுடைய ஸ்ரீமேளாய' வலிய
எருத்தின் கொம்பு நிகாகலாவ

எருத்து வலியான கொம்பு என்பதனைச் சிறப்பிப்பதற்கு
கொம்பு என்பாரு முயர்

(ப-ரை) உருத்த சுணங்கிணையுடைய ஸ்ரீமேளாய-சுணங்கிணையுடைய ஸ்ரீமேளாய' வலிய எருத்தின் கொம்பு கூர்ந்து-வலிய எருத்தின் கொம்பு கூர்ந்து (ஆசலால்), சிறப்பு உடைய செருக்கெழு மன்னா சோந்தா-வலியுள்ள சோந்தியருந்த அரசரை அடைந்தவர்கள், ஒருத்தரை அஞ்சி-புறொருவருக்கு அஞ்சி, உலகலும் சுணங்கிணையுடைய கொம்பு

(ச-சு) எருத்து வலியான கொம்பு கூர்ந்துருக்கும் அரசரை பராக் கிரம முன்னராய்ருந்தால் அவரையடைந்தவா சிறந்த குத்தளராத பராக் கிரம முன்னராய்ருப்பார்

212. மன்னன் மதித்தவனை மாந்தரும் மதிப்பார்

வேந்தனை மதித்தவரையா மாட்டானை கொண்டேனை
மாந்தரும் ஆங்கே மதித்தவரையா ஆயந்த
மலமென கதுப்பினும்' நாயுள்ள பெய்த
கலனெனெய் பெய்து வந்தி

397

(ப-பொ). வேந்தனால் மனமுமதித்து நனமுன்னவரையா
வரை எருப்பிடுகொண்டு மாறுள்ள மாந்தரும் அவனை
போல மனமுமதித்துண்பாடுவார். ஆராயாட்ட கல்ல
மெலவிய கூந்தலையுடைய' நிராரிகலை நிராரிட்டு கலமெ
ருப்பிட்டு வருமாறுபோல.

(ப-ரை) ஆயந்த ந(ல)ல மென் கதுப்பினும்-ஆராயந்த நல்ல மெல
விய கூந்தலையுடைய' நிராரிகலை, நெய் பெய்த கலனை-
நெய்யிட்ட கலம், நெய் பெய்துவிடும்-நெய்யிட்டி வரும் (அது

பால்), வேந்தன மதிதது உவப்பப்பட்டாரை - வேந்தனால் நன்கு
 மதித்து நன்றெனப்பட்டவரை, கொண்டு விருமபிக்கொண்டு, ஏனை
 மாந்தரும் - மற்றுள்ள மாந்தரும், ஆங்கு அவினைப்போல், மதிதது
 உணாவா நன்குமதித துணாவா

(க-து) முன்னே நெயயட்டு வந்த சுவம பின்னும் நெய்யடுதற
 உற்றதாக மதிக்கப்படும் முன்னே அரசன் எனக் மதித்தவனையே
 பின்னும் மற்றவர்கள் நன்குமதிப்பா

273 அரசனை மனைந்தவா ஒன்றும் வேண்டாமை

ஆண்டுகை மன்னரைச் சாரந்தாரும் அல்லலறினும
 ஆண்டொன்று வேண்டிது மெனப் துறையறக
 பூண்டாங்கு மாபு' பொருட்க்கா வேண்டாமை
 வேண்டிய தெல்லாத நரும் !74

(11-13). ஆண்டுகையையடிமைய அரசரைச் சேர்ந்
 தாழுதுவார தார வறுமையால் அல்லல உற்றாராயினும்,
 அவர் மீட்கப்படான்றனை வேண்டுமொ ல்லனபதனை மனத்தால்
 சீனையாதொழிக. பூண்டாங்கு மாபு' பிறால் மதிக்கப்
 பரிவா ஒன்றனை வேண்டா தொழுதல் தாரந்தார வேண்
 டா பொருளெல்லாவற்றையுப தரும் ஆகலான்

(ப-ரை) பூண்டுகு மாப அணிகலன்களைத் தந்த மாபனே!
 ஆண்டுகை மன்னரைச் சாரந்தார - ஆண்டுகைமையையுடைய அரச
 ரைச் சேர்ந்தொழுதுவார, தார அல் உறினும தாம் வறுமையால்
 அல்லலுற்றாராயினும், ஆண்டு அவர் மீட்டு, ஒன்று வேண்டுதும் என்
 பது ஒன்றனை வேண்டுமொ எனபதனை, உரையறக - சொல்லறக,
 பொருள் சுககா - பிறால் மதிக்கப்படுவார, வேண்டாமை - ஒன்றனை
 வேண்டா தொழுதல், வேண்டியது எல்லாம் தரும் - தாம் வேண்டிய
 பொருளெல்லாவற்றையுட தரும்

(க-து) நன்குமதிக்கப்படுபவா ஒன்று வேண்டுமென்று சொல்லா
 வருந்தாலும், அவர்க்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் வந்துசேரும்
 ஆகலால், அரசரைச் சேர்ந்தொழுதுவார வறுமையால் வருந்தினும்
 இன்னது வேண்டுமென்று அரசரிடம் சொல்லவேண்டா

271 சேவகரால் காரியங்கொள்வது சேவ்விதன்று

காவலனை ஆக வ பிபாட்டா மறாவ
 னெவல் வினை செய்கி நகதாச குகவநிததல்
 ஆவணைய சின்புதவ கனறு முல்பரி நுபய
 தாயணல தான சுவத கறு 241

(11-பொ). அபாணை நகமககு நடபாப வகை வ பிப
 டொ முகினா மறாவவவாசலை வவாபா ட வினை செய்கி நக
 பிபாசுத உதவியை ஆந்தா மறாவால் காரியங்கொள்
 தவனை அணையாதினறு ஆவனை அகன கனறு முல்பரிபக
 தவித தாயணலை சுவதததாய போல வ தாயண

(ப-ரை) காவலனை அரசனை, நக தமக்கு நடபாம வ
 வழிபட்டா - வழிபட்டொ முகினா அவன எவல் வினை செய்கிரு
 தார்க்கு அவனால் எப்பபட்ட உக செய்கிருக நிறுக்கு உசவ
 அடுத்தல்-உதவியை அந்தா அக்தால் காரியங்கொள், அணையகனறு
 ஆ - தன்னை அணையகனறு பகவனை, தன கனறுதான - அதன கனறு
 தாய முல்பரி இருபப தாயின மடி யிருக்க (அதனைத் தவிதது), அணைய
 தாயின அணலை, சுவதததாய சுவதத துபோலவ, மறறு - அவச
 அணலை - கீழ்வாய, மிடறு

(க-து) அரசனுக்கு நடபாணை அவனால் காரியங் கொள்ளாது
 அவனுடைய சேவகரால் காரியங் கொள்ளுத, கனறுனது தாயபடக
 லின் மடியைச் சுவதகாமல் அதன அணலை சுவதபட து போலு

272 காலமறிந்து சொல்வோக்குக் கருமம் முடிதல்

சிறப்புடை மனன வரை செவ்விரி சேனுககித
 திறகதின உடையாபாகக்கான் முகாத சிலலை
 விற்றபுகழ் மனனாக குழிவனன போறு
 புறத்தமைசசின கவந்தததுக கனறு 242

(11-பொ) சிறப்புடை நகாகிய மனவவரைச வவன்
 புள்ள காலம அறிந்து நோக்கி நெறிபாடல உடையாபாககு ஒந

சுடமப புயமாத, நிலை. நிகக புகழைமுடைய மன்னாசுக்கு உயிரிசொலவசொய்யினுடல் அமைச்சுபுறந்தே ஒழுக்கலாள். அவ்வமைச்சரின சோயினுள்ளே நாபுடல் கூணெ நன்று

(ப-ரை) சிறப்புடைமன்னவரை-சிறப்புடைப அரசரை, செவ்வியின் கோக்கி - செவ்வியள்ள சால்மறிந்து பகாக்கி, திரத்தின் - ரைபயாகக்கு, திறப்பட உரைப்பாக்ககு, ஆதாத்து ஒன்று இலலை - முடிபுறந்த நுடல் மன்ன மிலலை விறல் புகழ மிக்க புகழையுடைம, மன்னாசுக்கு அரசருக்கு, உயிர அன்னரேனும் உயிர பொலவலரே மாயிலா, மாதசு அமைச்சரின - சோயினின் புறத்தே ஒழுக்கும உரைச்சு கரக பர உலுய, ஆதாத்து மன்ன நன்ற சோயினினுள்ளே வாயுமடல் கூணெ நன்று

(க-ரை) அரசர் மட சமமந்த சோயினுக்கு முடிபுறந்த மாயிலா இலலை அமர்ணயிலே உழுபுறந்த அலவிற சமயம வாயுபது எளிது, புறத்தே ஒழுக்கும அமைச்சாக்கு மது அரிது இவர்களு முடிபுறந்த நுடல் அவர்களு எளிசெல் முடிபுற

பழலொட - The servant of a king is a king

276 மன்னா விரும்புவதைத் தாமும் விரும்பற்க

இந்நகுடைத்தேகா மன்னா மகசமை, மென்ற
 சய, தவா, தாம காதலிப்ப, தாம காதல் மகாநாதி
 புயுடல் கணைத்தும உணர்வு முடிபுறல்.

கடிய கணைத்து விடல்

276

(ப-ரை) இப்பாபநிய தவா நடைபய யுடைப தேகா மன்னா எமககு இது பொருந்துமென மிகவும அனா தாம விநாமசின பொருளைத் தாமும் விநாபுறகொண்டு தமகர, அப்பொருட முடிபுறல் ஆயாபுற எத்துணையும் முடிபுறல், கடிய புலி முகலாயின வறறைத் தமமாதல் வ நுகரு அணைத்துக்களை டொக்கு

(ப-ரை) இந்நகுடை சோ மன்னா - ஓடபகிர தவளக்குடை யையுடைய தேகா மன்னா, எமகர, அமைப்புமென்று - எமகர நுக

சுக்கத்தென்று, அவா தாம் கடிது காதலிப்பது) - அவா தாம் மிகவும்
 விரும்பின பொருளை, தாம்-தாமும், காதல் கொண்டு - விரும்பி,
 எனைத்தும் உணரா(து) - எவ்வளவும் ஆராயாது, முடிய முயறல் -
 தமக்கு அப்பொருள் முடியும்படி முயற்சிசெய்தலானது, கடியன் -
 கடிய புல் முதலாய்னவற்றை, கனைத்த விடல் - தம்மிடம் வா
 அழைத்தசேனோ டொக்கும

“மன்னா விழைப ல்லையாயை. மன்னரால்
 மன்னிய ஆக்கந் தரும்” -- திருக்குறள்.

“பெரியா ருபுபபன தாமுவவா” -- ஆசாரககோவை

277. அரசன் சீர்கெட்டவிடத்தும் அவனை இகழா

சீர்ததரு மன்ன சிறந்தனைததுங் கெட்டாலும்
 நோததுதை தெளளா நீலநோக்கிச் - சீர்தத
 கிளையின்றிப் போய்க் தனிததாயக கண்ணும்
 இளைதென்று பாம்பிகழவா ரில். 323

(ப-பொ). சீர்மைதக மன்னவா எல்லாங் கெட்ட
 விடத்தும். அநநிலையை நோக்கி அவரோடு மாறுபட்டுரைத்து
 இகழா. மிக்க கிளையின்றிப் போய் ஒன்றியானவிடத்தும்,
 இளைபதென்று பாம்பினை இகழ்ந்திருப்பா இல்லை. அது
 போல.

(ப-ரை) சீர்தத கிளை இன்றி போய தனித்த ஆயக்கண்ணும் -
 மக்க சுற்றம் இல்லாதொழிந்து ஒன்றியானவிடத்தும், பாம்பு - பாம்பு
 மீனை, இளைதென்று - சிறிய தென்று, இகழ்வா - (எச்சரிகையைன்றி)
 இகழ்ந்திருப்பவா, இல - இல்லை (அதுபோல), சீர்தரு மன்னர் -
 சீர்மை தக்க அரசா, சிறந்த அனைத்தும் கெட்டாலும் - சீரமைகளெல
 லாம் கெட்டவிடத்தும், நீலநோக்கி - அநநிலையை நோக்கி, நோதது
 உரைத்து - அவரோடு மாறுபட்டுரைத்து, எள்ளா - இகழார்

(ச-து) பாம்பு சிறியதென்று இகழ்ந்து எவரும் எச்சரிகையில்
 லாம் விரா அரசன் சீர்கெட்டிருக்கிறு வென்று இகழ்ந்து எவரும்
 மாறுபட்டுரையார்

“இனையர் இனமுறையா எனறிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்.”—திருக்குறள்

“அனையுறை பாம்புட அரகம் நெருப்பும
முழையுறை சீயமுடி என்றிவை தான்கும்
இனைய வெளிய பயின்றனவென் நெண்ண
இகழின இழுககை தரும”—ஆசாரககோவை

274. அரசா இருவரிடையில் புகுந்தவன் தீமையடைவான்

செருககுடைய மனன ிடைப்புத கவரு
ஒருத்தகுடி குதவாத சொல்லின் தனக்குக
திருத்தலு மாகாத தீதாம் அதுவே
எருத்திடை வைக்கோல் தினல்.

187

(ப-பா) களிப்புடைய மனன ிருவரிடையே ஒருவன்
புகுது அவருள் ஒருத்தகுடி பயன டாத சொற்களைச்
சொல்லுகலான் அவர்க ளிருவரும் வேறுபட்டுண்பவரைத்
தனனால் திருத்தலு மாகாத தீதாம் விளையும். இரண்டேற்
றின் நடுவே இட்ட வைக்கோலை ஒருமுடிப்பருது புகுத்
தின்னலுற்றால் அவ்விரண்டாலும் துன்பமுறுத தின்னவும்
பெறாது: அதுபோலாம்

(ப-ரை) செருககுடை மனனா இடை புகு - களிப்புடைய
அரசா இருவரிடையே ஒருவன் புகுந்து, அவருள் ஒருத்தற்கு
உதவாத சொல்லின் - அவருள் ஒருவனுக்கு ஆகாத சொற்களைச்
சொன்னால், அவர்கள் இருவரும் வேறுபட்டுண்டான விரோதத்
தை, தனக்கு திருத்தலும்: ஆகாத - தனனால் திருத்தலும் ஆகாமல்,
சீத ஆம் - தனக்குத் தீமையாய் விளையும் அது எருத்திடை வைக்
கோல் தினல் - அது இரண்டெருதின் நடுவே யிட்ட வைக்கோலை ஒர்
முடிப்பெருது புகுந்து தின்னலுற்றால் அவ்விரண்டாலும் துன்பமுற்
றுத் தின்னவும் பெறாது போலும். [எ-அசை]

(க-து) இரண்டெருதுகளின் இடையில் வைக்கோலு திண்டை புகுந்த வேறொருது வைக்கோலு திண்டைபெருது அவ்விரண்டிலும் துன்பமடையும். அதுபோலவே, பேரரசரிடையில் புகுந்த ஒருவன ஒருசனிடம் உதவாத வார்த்தை சொல்லின், அவ்வொருவர்க்கும் விரோத முண்டாக, அதனையும் திருத்தமுடியாமல் அவ்வொருவராலும் அவன் சீரையடைவான்

279. அரசனிடம் கவாந்த பொருளால் அவனை வசப்படுத்தல்

பன்னா கொட்டில் 333 துடைபு கவாந்துண்டா
இனனாமை செய்யாமை வேண்டி இறைவாருது
பொன்யாததுக் கொண்டு புருதல், குவளையைத்
தன்னால் யாதது விடல் 333

(ப-பொ) அரசாருது பலநாளுய காரியஞ்செய்து அவருடைய பொருளை விருது நகராகவா, அவ்வரசா தாமமைப்பின்னைப் பொல்லாங்கு செய்தயாமையைக் கருதித் தமமாட்டுண்டாகிய பொருளைச் சீராக கட்டிக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்தல். செங்கழிநா அதன் நாளே தொடுபுகறே டொக்கும.

(ப-ரை) இறைவாக்கு பல நாள் தொழில்செய்து அரசாக்குப் பலநாளும் காரியஞ்செய்து, உடைய அவருடைய பொருள்களை, கவர்ந்து உண்டா - விருது உண்டா, இனனாமை செய்யாமை வேண்டி - அவ்வரசா பின்பு பொல்லாங்கு செய்யாமையைக் கருதி, பொன் - தமமிடத்தண்டாகிய பொருளை, யாததுக்கொண்டு சீராக கட்டிக்கொண்டு, புருதல் - கட்டிக்கொடுத்தல், குவளையை - செங்கழி நீர்மலரை, தன் நாளே - அதன் நாளே, பாத்துவிடல் - தொடுபுகறே டொக்கும

(க-து) பறித்த குவளைமலரை அதன் தண்டிலுள்ள நான்கு கொண்டே மாலையாகத் தொடுப்பர் அங்ஙனமே சிலா அரசனிடம் தொழில்செய்து கவர்ந்த பொருளையே அவனுக்குக் கொடுத்து அவனை வசப்படுத்திக்கொள்வர்

240) தம்மை யாக்கிய அரசனை வஞ்சித்துக் கொன்றவர்

மெய்மமையே நின்று மிகநோக்கப் பட்டவா
கைமேலே நின்று கறுப்பான செய்தொழுகிப் பாய
பாயமேலே கொண்டவ் விவைவர்கொன றார் குறை
தமமேலே வீழ்ப பனை 201

(ப-பா) தமமைத தெரிதற்கணணே நின்று மிகுதியை
பட்டையாக நோக்கி அரசனால் சிறப்பாசெய்யப்பட்டவா,
தமமகாம திறத்தினமேலே நின்று தாமடைபாக்கின அரசனை
வெஞ்சு வனவற்றைச் செய்தொழுகி, வஞ்சனை மேற்கொண்டு
அவ்வரசனைக் கொன்றவாகந, பனை தமமேலே வீழும்படி
புறந்தொடரொடொப்பா

(ப-ரை) மெய்மமையே நன்று - மதனிதற்கணணே நன்று,
மிக நோக்கப்பட்டவா - மிகுதியை உடையரச நோக்கி அரசனால்
சிறப்புச் செய்யப்பட்டவா, கைமேலே நன்று - தமமகாம திறத்தின்
மேலே நன்று, கறுப்பான செய்தொழுகி - (தமமை உயாவாக்கிய) அர
சனை கோப்பவற்றைச் செய்தொழுகி, பாய மேலே கொண்டு -
வஞ்சனையை மேற்கொண்டு, அ லிறைவன் கொன்றா - அவ்வரச
னைக் கொன்றவா, பனை தம்மேலே வீழ் குறைபா - பனை தம்மேலே
வீழும்படி வெட்டினவரொடொப்பா

(க-சு) தமமை உயாவாக்கிய அரசனை வஞ்சித்துக் கொன்றவர்
தமக்குத் தாமே கேடு விளைவித்துக்கொள்பவ ராவா

251. அரசன் கறுவு கொள்ளத்தக்கன செய்யா

வெஞ்சின மனனவன வேண்டாத நிவசெயினும
கெஞ்சுததுட் கொளவ சிறிதும செயலவேண்டா
என்செய் தகப்பட்டக கண்ணூர் வழாபுபவோ
கஞ்சு புலியைத் தூரில் 33

(ப-பா). வெய்ய சினதகையுடைய அரசன் தன்கீழ்
வாழ்வாரைத் தகாதன செய்தானுரினும. அவன மனதறித்

கறுவுகொள்ளாததககன சிறிதும் அவனகீழ் வாழ்வாககுச் செய்யல் ஆகாது எல்லாத் துன்பங்களை யுடதமக்குச் செய்து அகப்பட்டக் கண்ணுய எழுப்புவரோ உறவுகுன்ற புலியைத துயில்.

(ப-ரை) என் செய்து அகப்பட்டகண்ணும் - எல்லாத் துன்பங்களை யுடதமக்குச் செய்து அகப்பட்ட விடத்தூர, துஞ்ச புலியை - உறங்குகின்ற புலியை, துயில் எழுப்பவவோ - நய்வெழுப்புவரோ? வெஞ்சினம் மன்னவன் - கொடிய போபத்தையடைய அரசன், வேண்டாதன செய்யும் - தன்கீழ் வாழ்வாரை - தகாதன செய்தாலுயினும், நெஞ்சத்துள கொளவ - அவன் மனத்தில் கறுவுகொள்ளாததக்கவற்றை, சிறிதும் செயல் வேண்டா - சிறிதும் 'அவன் கீழ் வாழ்வார்' செய்யலாகாது

(க-து). தன்கீழ் வாழ்வாககு அரசன் அடாதன செய்தாலுய, அவன் கறுவுகொள்ளாத தக்கவைகளை அவர் செய்யாதொழிக.

பழமொழி—துங்குகிற புலியைத் தட்டி யெழுப்புவா னேன்? Wake not a sleeping lion.

282. அரசனைக் கோபிப்பது உயிர்க்கிறதியாகும்

காமேபும் தமமைப் புறந்த வாரூதார
வாமானறோ மன்னரைக் காய்வ தெவன் கொலோ?
ஆமா உகளும அணிவரை வெற்புகேள்
ஈமார் கோங்கேறி னார்.

341

(ப-பொ). தம்மைத் தாமாடுவா பாதுகாத்துக் கொள்ள மாட்டாதார், வாவும பரி பூண்ட கேரையுடைய மன்னரை வெகுளவது எனன பயனை நோக்கி? தம உயிர்க்கு இறுகியாகிய பயனை நோக்கிப் போலும் ஆமாப பாயும் அழகிய மலைநாடனே! கேட்பாயாக. கோங்கு மரத்தை ஏறினார் தம முயிர்க்குக் காவலிலாவ ததுபோலும்.

(ப-ரை). ஆமா - காட்டுப்பசு, உகளும் - பாயும், அணி - அழகிய, வரை வெற்ப - மலைநாடனே! கேள் - கேட்பாயாக கோங்கு

ஏறினா - கோங்கமரத்தை ஏறினா, ஏமரா - தமமுயிரகருக் காவல் இலராவா. தம்மை தாமேயும் புறநதர ஆற்றாதா - தமமைத தாமாகவும் பாதுகாத்துக்கொள்ள மாட்டாதா, வா(வு)மமான் தோ மன்னரை-வாவிப்பாயும் சூதிரை கட்டிய தேரையுடைய அரசரை, காய்வது - சோபிப்பது, எவன் - என்ன பயனை நோக்கி? (தம உயிரகரு இறுதியாகிய பயனை நோக்கிப் போலும்) [கொல்-ஒ-அசை]

ஏமரா - ஏமம மருவார் - (ஏமம-காவல்)-காவல் பொருநதாதவா, காவல் இல்லாதவா திருக்குறளில் "ஏமரா மன்னன்" என வருகின்றது

(க-து) கோங்கமரத்தில் ஏறுவது தீமையை உண்டாக்கும் தமமைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள மாட்டாதவர் அரசனைக் கோபிப்பது உயிரகறுதியை உண்டாக்கும்

283. அரசன் பொறுத்தானென்று மேலும் பொருதன செய்தல்

உற அ வகையது செய்தாரை வேந்தன்

பொறு அன போலப் பொறுததால் - பொறு அமை

மேன்மேலும் செய்து விடுதல் அதுவன்றே

கூன்மேல் எழுந்த புது.

305

(ப-பொ) உறுதியில்லாத கருமத்தைச் செய்தாலா வேந்தன புறத்தாற் பொறுதனைப் போல மனத்தால் பொறுத்தால், பின்னும் அவன் பொறுதன மேன்மேலும் செய்து விடுதல் லதுவன்றே கூனின் மேலே எழுந்த கழலையோ டொட்டது.

(ப-ரை) உற வகையது செய்தாரை - உறுதியில்லாத கருமத்தைச் செய்தாரை, வேந்தன் அரசன், பொறுன்போல பொறுத்தால் - வெளியில் பொறுதனைப்போலக் காட்டி மனத்தால் பொறுத்தால், பொறுதவை - பின்னும் அவன் பொறுதனவற்றை, மேன்மேலும் செய்துவிடுதல் மேன்மேலும் செய்தலாகிய அது, கூன்மேல் எழுந்த குரு அன்றே - கூனின்மேல் எழுந்த கழல்க்கட்டியோ டொக்கும்

(க-து) அரசன் ஒருமுறை பொறுத்தானென்று மேன்மேலும் பொறுத்தவைகளைச் செய்வது கூனினைமேல் எழுந்த கழலைக்கட்டி போல துன்பந்தருவதாம்

241. குறையைப் பொய்யென்று அரசனைத் தேருட்டல்

பொருளல்லா - கூறிய பொய்க் குறையை வேந்தன்
தெருளுந் திறந்தெரிந் தல்லால் - வெருளவெழுந்
காடு பவரோடே ஆடா உணர்வுடையார்
ஆடுபீணை - பொய்க்காலே போன்று

147

(ப-பொ). ஒருபொருளிற கொள்ளப்படாதோ சொல்ல
பொய்யாகிய குறையைப் பொய்யென்று வேந்தன் தெளி
யும் சிறங்களை ஆய்ந்து வேந்தனைத் தெருட்டுதல்லால்,
குறையைச் சொல்லப்படவாகும் வெருளுமெழு ஆசன
மருங்கே யிருந்த உணர்வுடையார், குறையைச் சொல்லி ஆடு
கின்றவர்களுடைய தாயும எழுந்தது ஆடுபீணை பொய்க
காலே போன்று, ஆடார் - ஆடா

(ப-ரை) பொருளல்லா - ஒருபொருளாகக் கொள்ளப்படாதோ,
கூறிய - சொல்லிய, பொய் குறைய-பொய்யாகிய குறையை, வேந
தன் தெருளும் திறம் - (பொய்யென்று) அரசனை தெளியும் திறங்களை,
தெரிதல் அல்லால் - ஆராய்ந்து அரசனைத் தெளிவித்தல்லால்,
உணர்வுடையார் - (அரசனிட முள்ள) உணர்வுடையார், வெருள -
குறையைச் சொல்லப்பட்டவர் அருகமபடி, ஆடுபவரோடு குறைய
சொல்லி ஆடுகின்றவர்களைவிட, எழுந்த தாயும் எழுந்தது, ஆடு
பீணை பொய்க்காலே போன்று - மூங்கிலால் செய்த பொய்க்கால் ஆடு
வதுபோன்று, ஆடார் - ஆடா

குறையைச் சொல்லப்பட்டவர் - எவாமேல் குறைய சொல்லப்
பட்டதோ அவர்

(க-து). பொய்க்கால் பொய்க்காலே; ஒருவன் மற்றொருவனைக்
குறித்து அரசனிடம் சொன்ன பொய்யான குறைய பொய்யே அது
மெய்யாகாது. ஆகவே அரசனிடம் உள்ள உணர்வுடையார், குறைய
சொன்னவனோடு தாமும் கூடிக்கொள்ளாமல், அரசன் உண்மையைத்
தெளியும்படி செய்வர்

4. பகைத்திறம்

245. தம்வலியில்லார் புகழெய்தாமை

வன்சார் புடைய ரெனினும் வலிபெய்து
தஞ்சார் பிலாதாதை தேசுன்ற லாகுமோ?
மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட்' யார்க்கானூ
அஞ்சுவார்க கிலலை யாண்

254

(ப-பொ). வலியாயினுரைச சாப்பாக உடையாயினும் தம்வலி இல்லாதாது வலியுண்டாகுவித்துப் புகழாக்கும செயலின்கண்ணே ஊன்றுவிக்க ஒருவரால் முடியுமோ? முடியாது. அஃது ஏதென்னில், மேகம் தங்கும் சோலையை புடைய மலைநாடனே' யாவாககாயினும் அஞ்சுவார்க்கு ஓர் அரண் இல்லை

(ப-ரை) மஞ்சு சூழ் சோலை மலைநாட்-மேகம் தங்கும் சோலையை புடைய மலைநாடனே' வன்சாப்பு உடையா எனினும் - வலியாரைச் சாப்பாக உடையவராயினும், தம் சாப்பு இலாதாரை - தம்வலி இல்லாதாரை, வலி பெய்து - வலி உண்டாகுவித்து, தேசு ஊன்றல் - சூழ்மோ புகழை உண்டாகும் செயலின்கண்ணே ஊன்றுவிக்க ஒருவரால் முடியுமோ? யார்க்கானும் - யாவாககாயினும், அஞ்சுவார்க்கு அரண் இல்லை - அஞ்சுவார்க்கு ஓர் அரண் இல்லை.

(க-து) தம்வலியில்லாக்காத துணைவலியால் மாதிரிமே தலைதத புக்கு உண்டாகாது

“அச்ச முடையாக கரணில்லை” எனபது திருக்குறள்

பழமொழி - தம் பலவகொண்டு அம்பல மேறவேண்டும். Self do, self have.

246. உண்டான போதே பகையைக் களைதல்

எதிர்தத பகையை இளைதாய போழ்தே
கதித்துக் களையின் முதிராதே. தீர்த்து
நனிநயப்பச் செய்தவா நண்பெல்லாந தீர்த
தனிமரம் காடாத வில்.

390

(ப-பொ). தம்மோடு மாறுபட்டுத் தோன்றிய பகையை அந்தப் பகையினது தோற்றத்தே மிக் குக களைநதால் அந்தப் பகை முதிராது அது களையுமிடத்து மாற்றவருடைய நண்பினையெல்லாம் தம்மொடு நயப்பச்செய்து பிரிக்கப் பிரித்தால், தனியே ஒருமாம சினறு காடாவதில்லை. அதுபோல

(ப-ரை) எதிர்த்த பகையை-தம்மொடு மாறுபட்டுத் தோன்றிய பகையை, இளைதாய போழ்தே - அது உண்டான போதே, கதிதாய்களையின - விரைந்து களைந்துவிட்டால், முதிராது - அது முதிராத அவர் நண்பெல்லாம் - அவருடைய நண்பினையெல்லாம், நன் நயப்ப செய்து - தம்மொடு நயப்பச் செய்து, சீராத தீராதது - பிரிக்கப் பிரித்தால், தனிமரம காடு ஆகல இல - தனியே ஒரு மரம நின்று காடாவதில்லை [அதுபோல் அவா தான அஞ்சத்தக்க பகைவராகார்]

(க-து) பகை உண்டான போதே அதை முதலறக களைதல் வேண்டும்; பகைவருக்கு நட்பாய உதவ்செய்வாரை அவரினினறும் பிரித்ததத்தனக்குரியராகச் செய்துகொள்ளல் வேண்டும் ஆங்கனம் செய்தால் தனியாகிய அப்பகைவா தான அஞ்சத்தக்க பகைவராகார்

“இளைதாக முணமரங் கொலக: களையுநா
கைகொலலும காழ்த்த விடசது”--திருக்குறள்

பழமொழி.--ஒருவனும் பிற்பா, ஒன்றிமரம தோப்பா ஒரு பகையையும் பிள்ளையல்ல, ஒரு பரமும தோப்பல்ல One and none is all one.

237. நலிந்த பகைவரை உடனே நலிதல்

முன்னவிர தாறு முரண்கொண் டெழுநதோரைப்
பின்னவிரி மென்றி நுததல பேசைமையே -மின்னின்
காமபன்ன தோளி! கலத்தூ கடித்தோடும
பாமபின்பல் கொள்வாரோ இல

115

(ப-பொ). முரண்கொண் டெழுநது முநதுறத தம்மை நலிந்தாரைப் பொறுதே தாமும் நலிவேமென்று கருதுபுரைத்தல அறிவின்மையே யாம் முங்கிலன்ன தோள்களையுடை-

யாய்! கடித்தோடும் பாம்பினை பின்னேடிச சென்று பலவினைப பறித்துக்கொளவார இல்லை, ஆதலான

(ப-ரை.) மின் நின்று - மின்னல்போல் காந்தி நிலைபெற்று, காம்பு அன்ன தோளி - மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையாய்! கலத்தின் - கலத்தினின்றும், கடித்தது - ஒருவரைக் கடித்ததுவிட்டு, ஒடும் - ஒடும், பாம்பின்பல் - பாம்பின் பல்லை, கொளவார - பிடுங்குவார, இல் - இல்லை ஆற்ற முரண கொண்டு - மிகவும் மாறுபாடு கொண்டு, முன் நலிந்தோரை - முந்தாத தம்மை நலிந்தவரை, பின் - பின்பு, நலிதும் என்று நலிவோமென்ற, ஆருத்தல் - ஆருதியருத்தல், பேதைமையே அறியாமையே யார

(க-ஆ.) கடிப்பதற்கு முன்ன பாம்பின் பல்லைப் பிடுங்கிவிட்டவேணமும் தமமை நலிவதற்கு முன்ன பகைகரை நலிசுட வேணமும்

பகைவரை வேரறுத்தல்

நிரமப நிராயத்தைக் கண்ட நிராயம்
வரம்பில் பெரியானும் புககான. இரங்கார,
கொடியா மாப' குடிக்கெட வந்தால்.
அடிக்கெட மன்றி விடல்.

103

(ப-ரை.) தான் பொய்யுரைத்தால் புகும நிராயத்தை அறிந்தும் அந்நிராயம் புகுதற்கே அமைந்த தொரு பொய் உரைத்துக் குணத்தால் வரம்பில் பெரியானாகிய தருமனும் தான காணக்கடவதல்லாத நாகம் புககான ஆதலால், முதலாக நனிவடதையுடைய மாபனே! தாம் பிறந்த குடிக்கெடுவ தொருகாலம் வந்தால், அது கெடாதவகை, தம் பகைவாக்கு இரங்காரதே அவா வேரறுத்த தண்டம் செய்துவிடுக

(ப-ரை) ஆரம் கொடி மாப முதலாக தனிவடத்தைபுடைய மாப்பனே! வரம்பு இல் பெரியானும் குணத்தால் அளவில்லாத பெரியானாகிய தருமனும், நிராயத்தை (பொய் உரைத்தால் புகும) நாகத்தை, நிரமப கண்டு-நன்றாக அறிந்திருந்தும், அ நிராயம் புகுந்தான - (ஒரு பொய் உரைத்தது) அந்த நாகத்தில் புகுந்தான (ஆதலால்), குடிக்கெட வந்தால் - தாம் பிறந்த குடிக்கெடுவதொரு காலம் வந்தால் (அது

கெடாத வகை), இரங்கார் - பகைவர்க் கிரங்காமல் அடிகெட - அவர்
வேற, மன்றிவிடல் - தண்டஞ்செய்துவிடுக.

தருமன் உரைத்த பொய்யாவது, துரோணன் இறககுமாறு கண்ணன்
செய்த சூழ்ச்சியால், “அச்வத்தாமோ ஹத: குஞ்சர:” என்ற
கூறியது.

(க-து) பாரத யுத்தத்தில் வெற்றி பெறும்பொருட்டுத் தான்
உரைத்த பொய்யினிமித்தம் தருமபுத்திரனும நாகில் புகுந்தான் ஆத
லின், பகைவரால் தன் குடிக்குத் துன்பம் வருவதாயின, அவர்கள்
நிர்மூலமாகும்படி இரககமின்றித் தண்டம் செய்துவிடுக.

229. பகைவர் ஒட்டாமை

தமால் லவரைக தலையளித்தகக் கண்ணும

அமராக குறிப்பவாக் காகாதே தோன்றா.

சுவர்நிலம் செய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும

உவர்நிலம் உட்கொதிசகு மாறு.

141

(ப-பொ). தமக்கு உறவல்லாத பகைவரைத் தம தலை
யளித்தாலும் அததலையளிப்பு ஆகாதே விரும்பாத குறிப்ப
பாய்ப் பகைவர்க்குத் தோன்றும். சுவர்நிலமாகச் செய்த
நிரம்பச் செறியக் கூட்டினவிடத்தும் அவ்வுவாழ்வு உட
கொதித்து உதிருமாறு போலும் அது.

(ப-ரை) சுவர்நிலம் செய்து அமையக் கூட்டியகண்ணும்-சுவர்
மண்ணாகச் செய்து நிரம்பச் செறியும்படி கூட்டினவிடத்தும், உவர்
நிலம் - உவர்மண், உட்கொதிக்கும் ஆறு - உட்கொதித்து உதிருமாறு
போல, தமர் அவ்வவரை உறவல்லாத பகைவரை, தலையளித்த
கண்ணும் - தாம் காத்தாலும், ஆகாதே - அததலையளிப்பு ஆகாதே.
அமராக குறிப்பு தோன்றும் - விரும்பாத குறிப்பாகப் பகைவர்க்குத்
தோன்றும்

(க-து) உவாமண்ணைச் சுவர்மண்ணாகப் பிசைந்துவைத்தாலும்
அது ஒட்டியிராமல் உதிரும். பகைவரைக காத்துப் போற்றினாலும்
அவர் நட்பினராக ஒட்டியிராமல் வேறுபடுவர்.

“இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மணம்போல வேறு படும்.”—திருக்குறள்.

290 பகைவரை வசப்படுத்த லாகாமை

முகமபுறத்துக கண்டால் பொறுக்கலா தாரை
அகமபுகுது மென்றிரக்கும் ஆசை, இருங்கடத்துக
தக்க நெறியிடைப பின்னும் செலப்பெறா
ஒசகலை வேண்டி அழல. 16

(ப-பா) தமமுந்நதைப புறத்துக கண்டாலும் பொறுக்
கிலாதாரை எமமனையின கண்ணெ புதுதுமின என்று அவரை
இரந்துரைக்கும் ஆசை, பெரிப சுதந்தினகண பின்செல்ல
எளிதாம வழியினகண தமயின செல்லப்பெறாத புதலவர்
அவருடைய மருங்கிலே ஏறிப்போக வேண்டி அழுதலோ
டொகுகும்.

(ப-ரை) முகம புறத்து கண்டால் பொறுக்கலாதாரை தம்
முக்கதைப் புறத்துக கண்டாலும் பொறுக்காதவரை, அகம புகுதும்
என்று இரக்கும் ஆசை எமமனையின் கண்ணெ ஒன்று வாரும் என்று
அவரை வேண்டிக்கொள்ளும் ஆசையானது, இரு கடத்து - பெரிய
காட்டில், தக்க நெறியிடை - (பின் செல்ல எளிதான) தகுந்த வழி
யினகண், பின்னும் செலப்பெறார் - பெற்றோர்பின்னும் செல்லப்பெ
றாத புதலவர், ஒசகலை வேண்டி - அவருடைய இடுப்பிலே ஏறிப்போக
வேண்டி, அழல - அழுதலோ டொகுகும்

“ஒசகலை மருங்கின பக்கமாகும்” என்பது பிங்கலம்

(ச-து) பெரிய காட்டில் பின் செல்வது எளிதான வழியின்கண்
னும் பெற்றோரின் செல்லப்பெறாத புதலவர், தமமை இடுப்பிலே
ஏற்றிக்கொள்ளும்படி அழுதாலும் பெற்றோர் அதற்கு இசையார் தம
மைக கண்டால் பொறுத பகைவரை ஒருவா தமமகத்து வருமாறு
அழைத்தாலும் அதற்கு அவர் இசையார்

291. பெரியாரோடு பகைகொள்ளாமை

ஆறறப் பெரியார் பகைவேண்டிக கொள்ளாங்க
போற்றுது கொண்டாக்கன் போரின அகாபட்டான.
நோற்ற பெருமை யுடையாரும் கூறாம
புறங்கொம்மை கொட்டினு ரில. 126

(ப-பொ). மிகவும் வலியாற் பெரியாரோடு கொள்ளும பகையை விருமடிக் கொள்ளாதொழிக அறிவினில் ஆராய்ந்து பாதுகாவாது பண்டு ஓராககன் போரின் கண்ணே அகப்பட டிந்துபோயினான்; தவமபண்ணின பெரியோரும் கூற்றததை முதுகினைக் கொமமைகொட்டிப் பிழைத்தா ரில்லை. ஆதலான்

(ப-ரை) நோற்ற பெருமை உடையாரும் - தவமபண்ணின பெரியோரும், கூற்றம் புறம் - பமனுடைய முதுகில, கொமமை கொட்டினார் - கொமமைகொட்டிப் பிழைத்தவா, இல - இல்லை (ஆதலால்), ஆற்ற பெரியா பகை - மிகவும் (வலியால்) பெரியாரோடு கொள்ளும பகையை, வேண்டி - விருமட, கொள்ளறக - கொள்ளா தொழிக அரக்கன் - (முற்காலத்தில்) ஆராககன், போற்றுகு கொண்டு - அறிவினிலாராய்ந்து பாதுகாவாது பெரியாரோடு பகைகொண்டு, போரின் போரின் கண்ணே, அகப்பட்டான் அகப்பட்டிற்றுபோயினான்

(க-து) தன்னின வலியாரிடம் சாம தானங்களை அனுசரிப்ப தல்லது தண்டததை விருமபலாகாது

“கூற்றததைக கையால் விளித்தறறால் ஆற்றுவாக காற்றதா இன்னு செயல்.”—திருக்குறள்.

“கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை”.—நாலடியா

292 பெரியாரைச் சாந்தாரோடு மாறுகொள்ளாமை

பெரியாரைச் சாந்தார்மேல பேதைமை கந்தாச சிறியா முரண்கொண டொழுகல், -வெறியொலி கோண யினமவெருஉம வெற்பு புலம்புகின்
நீநாய் எழுப்பும் எண்கு

139

(ப-பொ). வலியாற் பெரியாரைச் சாந்தார்மேல தமது அறியாமையே கந்தாசப் பற்றாத வலியாற சிறியா மாறு கொண்டொழுகுதல், வெறியாட் டொலியை ஒணாினங்கள் வெருவா தின், வெற்பனே' எண்கு உறையும காட்டினகளை

தீய நாய புகால். அங்கு வாழும் எண்கிணைத தூத்து அங்கு
கிணைம எழுப்புதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை). வெறி ஒல் - வெறியாட் டொலியை, கோரைய இனம்-
ஒனையினங்கள், வெருவும் அஞ்சாநின்ற, வெறப - வெற்பனே! பெரி
யாரை சாந்தாமேல வல்யாற பெரியாரை சாந்தவாமேல, சிறி
யா - பற்றாத வல்யாற சிறியா, பேதைமை கூடு ஆ(க) - தமது
அறியாமையே பற்றுக்கோடாக, முரண கொண்டு ஒழுசல் - மாறு
கொண்டொழுதுதல். புலம் - (காடி வசிகுதம்) காட்டின கண, தீநாய்
புகின் தீய நாய புகால், எண்கு எழுப்புமாம் - அங்கு வாழும் கரடி
பை எழுப்புமதனோ டொக்கும் [வெறியாட்டு - சீவலாடல்]

(க-ப) காட்டை சாந்தவாமும் கரடியை நாய சென்று எழுப்பு
சலபோலும், வல்யாற பெரியாரை சாந்திருப்பாமேல வல்யாற
சிறியா விரோதகொண்டு செல்வது

243 வலியாரோடு போருதல் குற்றம்

இகலின வலியாரை எள்ளி எளியா

இகலின எதிர்திறல் ஏதம் - அகலபோய்

என்செய்கே யாயினும் உய்க்க சாவாதான்

முன்கை வலையுக் தொடும்.

384

(ப-பொ). இகலின வலியாரை எள்ளி எளியா இகலின்
எதிர்திறல் ஏதம். அகலபோய்க் தானும் ஒன்றைச் செய்
தேயாயினும் உய்க்க சாவாதவன் தன் முன்கையினிடும்
கடகமும் பெறும்

(ப-ரை). எளியா - எளியா, இகலின வலியாரை - போரில் வல்
லவரை, எள்ளி - இகழ்ந்து, இகலின - போரில், எதிர்திறல் - அவ
ரெதிரி நின்று பொருதல், ஏதம் - குற்றமாம் என் செய்தேயாயினும்-
ஏதோ உபாயம் செய்தேயாயினும், அகல போய் - தூரப்போய், உய்க்
க - பிழைக்க சாவாதான் - சாவாதவன், முன்கை வலையும் - சன் முன்
செய்யினிடும் கடகமும், தொடும் - பெறுவான்

(க-து). வலியில்லாத காலத்தில் உயிர் தப்பிப் பிழைத்திருக்கும் எளியா, வலிபெற்ற காலத்தில் பகைவரை வென்று கடகம் அணிதலுங் கூடும். ஆகையால் எளியா வலியாரை இகழ்ந்து போர்செய்யப் புரு தல் குற்றமாம்

“ஒல்லுமவா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாககால்
செல்லுமவாய நோக்கிச் செயல” — திருக்குறள்.

294. வலிய பகைவருக்குக் கோபம் உண்டாக்காமை

வென்றடு கிறபாரை வெபாடுத தவாகாய்வ
தொன்றெடு நின்று சிறியா பலசெய்தல்,
குன்றெடு தேன்கலாம் வெற்பு! அதுபெரிதும்
நன்றெடு வந்ததொன் றன்று. 65

(ப-பொ). வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனததைக் கொதிப்பித்து அவர் வெகுளவதொரு காரியத்தோடு நின்று எளியாய்ப் பல குற்றங்களைச் செய்தல், குவடுகளும், தேன்பொதிகளும் தம்முள் விர்வி நெருங்கிய வெறபையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றெடு வந்ததன்று.

குன்றென்பதும் வரும்.

(ப-ரை). குன்றெடு தேன் கலாம் வெற்பு - குவடுகளும் தேன பொதிகளும் தம்முள் விர்வி நெருங்கிய வெற்பை யுடையானே! வென்று அடுகிறபாரை - வென்று தம்மைக் கொல்ல வல்லவரை, வெப்பித்து மனததைக் கொதிப்பித்து, அவர் காய்வது ஒன்றெடு நின்று - அவர் கோப்ப தொரு காரியத்தோடு நின்று, சிறியா - எளியார், பல செய்தல் அது - பல குற்றங்களைச் செய்தலாகிய அது, பெரிதும் நன்றெடு வந்ததொன் றன்று தனக்கு மிகவும் நன்மையோடு சேர்ந்ததொன் றன்று.

(க-து) தம்மை வென்றடர்க்கவல்ல பகைவருக்கு மனக்கொதிப்புண்டாக்கிக் கோபமுட்டுதலான செய்கைகளைச் செய்வது எளியாருக்கு நன்றன்று.

“ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.” — திருக்குறள்.

215) வலியாரை வெகுள்வித்து உயிரிழத்தல்

உரைத்தவர் நாவோ பருந்தெறியா தென்று
சிலைத்தெழுநது செம்மாப பவரே—மலைத்தால்
இழைத்த திகவா தவரைக் கன்றறிப்
பலிப்புறத் துண்பார் உணு.

176

(ப-பொ). பிறரை உரைக்கத் தகாதனவற்றை உரைத்
தவர் நாவினைப் பருந்தெறியா தென்று சொல்லி எல்லாருட
னும் வெகுண்டெழுநது களிப்பாரே, தம்மோடு மாறுபட்டால்
அமமாறுபட்டாரைச் செய்ய நினைத்தன செய்து முடிக்கவல
லாரை வெகுள்வித்தது, மற்றவால் தாம் இறந்ததுபோய்ப் பலி
பிரிம கல்வின்புறத்திட்ட உணவினை உண்பார்.

(ப-ரை) உரைத்தவா நா பருந்து ஏறியாதென்று-பிறரை உரைக்க
தகாதனவற்றை உரைத்தவரது நாவினை(ச செத்தபிறகு) பருந்தும்
ஏறியாதென்று கருதி, சிலைத்த எழுநது - எல்லாருடனும் கோபித்
தெழுநது, செம்மாப்பவரே கர்வீதநிருப்பவரே, மலைத்தால் - தம்
மோடு மாறுபட்டால், இழைத்தது (அமமாறுபட்டாரைத் தாம்)
செய்ய நினைத்ததை, இகவாதவரை - தப்பாது முடிக்க வல்லவரை,
கன்றறி - வெகுள்வித்தது, (மாறுபட்டாரால் தாம் இறந்துபோய்), பலி
ப்புறத்து - பலியிடும கல்வின்புறத்திட்ட, உணு - உணவினை, உண்பார்
பா - உண்பவ ராவா

பலியிடும கல்-நடுகல் பெரிசில் வீரா இறந்தவிடத்து அவருரு
வஞ்செய்து பெயரைப் பொறித்து நட்ட கல் “விழுத்தொடை மற்ற
வா வில்விடத் தொலைந்தோ, எழுத்தொடை நடுகல்” என்பது ஐங்குறு
நூறு அவரால் கொலையுண்டல் நிச்சயம் என்பதைப் “பலிப்புறத்துண்
பாருண” என உரைத்தார் [ஓ-அசை]

(க-து). எல்லாரையும் இகழ்ந்து உதாசீனமாய்ப் பேசிச் செருக்
குற்றிருப்பவர், தம்மின் வலிய பகைவரைக் கோப மூட்டி, அவரால்
உயிரிழப்பார்.

“எரியாற் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம்: உய்பா
பெரியாப் பிழைத்தொழுகு வா” — திருக்குறள்

296 பழம் பகைவரை நள்ளாமை

தழங்குதூல் வானத்துத் தண்பெயல் பெற்றால்
கிழங்குடைய வெல்லாம் முளைக்குமோ ராற்றால்.
விழைந்தவரை வேசுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழம்பகை நட்பாத லில் 97

(ப-பொ). முழங்குப ஓசையை யுடைய முகிடுகண் உவ்வ
தண்பெயலைப் பெற்றால் கிழங்குடைய புல முதலாயின வெல்
லாம் ஒருவகையான் முளையாநிற்கும். பழைதாக்கப் பகைவ
ராய் வாழ்கின்றாரை விருமபி ஒருவரும் நட்பாக்கக் கொண்
டொழுக வேண்டா பழம்பகை நட்பாதல இல்லை. ஆதலான

(ப-ரை) தழங்கு குரல் வானத்து தண்பெயல் பெற்றால் - முழங்
கும் ஓசையை யுடைய மேகத்தின்கண் உள்ள தளிர்நத பெயலைப்
பெற்றால், கிழங்கு உடைய எல்லாம் கிழங்குடைய புல முதலாயின
வெல்லாம், ஓர் ஆற்றால் - ஒரு வகையால், முளைக்கும் - முளையாநிற்
கும் பழம் பகை நட்பு ஆதல் இல்லை - பழம் பகைவா நட்பாதல்
இல்லை (ஆகையால்), அவரை விழைந்து பழம் பகைவரை விரு
மபி, வேசுற்றக் கொண்டொழுகல் வேண்டா - வேரூன்றுமபடி ஒரு
வரும் நட்பாக்கக் கொண்டொழுக வேண்டா

நட்பிற்குத் தண்பெயலும், பழம்பகைவாக்கிடு கிழங்குடையனவும்,
நட்பின் சார்பால் பழம் பகைவா தலைவெடுத்ததற்கு மழையின் சா
ர்பால் கிழங்குடையன முளைப்பதும், உவமானமாகப் பொருத்திடு
கொள்ளவேண்டும்

(க-து) நட்பாகிய ஆதரவைப் பெற்றுத் தலைவெடுத்தபொழுது,
பழம் பகைவா கீங்கிழைக்கவே முயல்வர் ஆதலால் அவரிடம் நட்பா
தல் விரும்பற்பால தன்று

சீவக சிந்தாமணியில், கனகமாலையா ரிலம்பகத்தில், “பழம்பகை
நட்புமாமே” என வருகின்ற இடத்தில், நச்சினூக்கினியர் “பழம்

பகை நட்பாதலில என்னும் பழமொழியும் உளதன்றே” என்றுரைக்கின்றனர்

“பகைநட்பாங் காலம் வருங்கால் முகநட
டகநட் பொரீஇ விடல்”—திருக்குறள்

பழமொழி—பகைவா உறவு புகையெழு நெருப்பு He that
dallies with his enemy gives him leave to kill him

297 உட்பகை துன்பந்தரும்

வெள்ளம் பகைமெனினும் வேறிடத்தா செய்வதென்?
கள்ளம் உடைத்தாகிச சார்ந்த கழிப்பு
புள்ளொலி பொய்கைப புனலா அஃகன்றே
அள்ளில்லத துண்ட தனிச 92

(11-பொ) தமசகு இடையிட்ட நாட்டினகண உள்ள
பகைவா வெள்ளம்போல மிகப் பலராயினும், அவர்கள் வந்து
தமமை நலிந்து செய்யும் துன்பமென்? மனத்தின்கண் வஞ்சனை
புடைத்தாய்த் தமமைச சார்ந்த மிகநட்டார் செய்யும்
துன்பத்தைச செய்யமாட்டார ஆதலால். புள்ளொலிப்
பொய்கை நலலாரனே! அநநட்புத தமமோ டொக்க ஒரிலலின்
கண் இருந்தா மாடநிக கொண்ட தனிசபோலும்.

(ப-ரை) புள் ஒல்' பொய்கை - பறவைகளின் ஒலி பொருந்திய
தடாகங்கள் உள்ள, புனல் ஊர புனலாரனே! வேறு இடத்தார் பகை-
தமசகு இடையிட்ட நாட்டினகண உள்ள பகைவா, வெள்ளம் எனி
னும் - வெள்ளம் என்கிற கணகைய மிகப் பலராயினும், செய்வது -
அவர்கள் வந்து (தமமை நலிந்து) செய்யும் துன்பம், என் - என்ன?
கள்ளம் உடைத்தாகி சார்ந்த கழி நட்பு அஃது - மனத்தில் வஞ்சனை
பொருந்தித் தமமைச் சார்ந்த உட்பகையுள்ளவரது) மிக நட்பானது,
அள் இல்லத்து உண்ட தனிச அன்றே மனப் நெருங்கினவராய்
வீட்டிலுள்ளாரிடம் கொண்ட கடன்போலும்

தமக்கு இடையிட்ட நாட்டின்கண் உள்ள பகைவர் - தமது நாட்
டுக்கப்பால காடு மலை முகலியன இடையிட்ட வேறு நாட்டிலுள்ள

பகைவர். “ஊரிடையிட்ட நாடு” என்றும் “ஊரிடையிட்டகாடு” என்றும் வருகின்றன அள் - நெருக்கம் (அள்ளல் - நெருங்கல்; அள்ளில்லம் - இல்லில் நெருங்கி யிருப்பவா; தமமோ டொக்க ழூரில் லின்கண் இருந்தா தனிச - கடன

(க-து) காடு மலைகள் இடையிட்ட நாட்டிலுள்ள பகைவர் மிகப் பலராயினும் அவரால் துன்பம் உண்டாகாது உட்பகை யுள்ளவா நட்பானது உள்வீட்டுக கடன்போல் துன்பநருவதா

“வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவா தொடாடி”--திருக்குறள்

பழமொழி.—உள்வீட்டுக கடனும் உள்ளங்கைச சிரங்கும ஸகட
டது

298. வேளிப்பகை தீயதன்று

இம்மைப் பழியா மறுமைக்குப் பாவமும்
தமமைப் பரியா தமாயடைநதாரின்
செமமைப் பகைகொண்டு சேராதா தீயரோ?
மைம்மைப்பின் நன்று குருடு.

188

(ப-பொ) இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத்தையும் தமமாட்டு நின்று நீக்காயத தமாய்போல் உட்பகையாய் வாழ்வார்போல, நேரே பகைக்கொண்டு சேர்ந்தொழுகாதா தீயரோ? தீயரல்லா: தோன்றியுந் தோன்றாதுமாம் கண்ணின் தன்மைப்பின் குருட்டுக கண்ணின் தன்மையே நன்றாதலான்.

(ப-ரை) இம்மை பழியும் - இம்மைக்கு விளையும் பழியையும் மறுமைக்கு பாவமும் மறுமைக்கு விளையும் பாவத்தையும், தமமை பரியார்-தம்மிடத்தினின்றும் நீக்காராய், தமராய அடைநதாரின்-(உட்பகைக்கொண்டு) உறவினராய் வாழ்வார்போல, செமமை பகைகொண்டு நேரே பகைகொண்டு, சேராதார் - சேர்ந்தொழுகாதா, தீயரோ தீயரா? (தீயரல்லர்). மைம்மைப்பின் - தெரிவதும் தெரியாது மாசும்

கண்ணின் தன்மையைக் காட்டிலும், குருடு நன்று - குருட்டுக்கண்ணின் தன்மையே நன்று

மைம்மைப்பு - (மை - இருள் மைகாரம்-மயக்கம் மைமல் - மாலை (நேரம்)-மாலைநேரத்தில் இதுவோ அதுவோ என்று மயங்குந தன்மை: அங்ஙனம் மயங்குதலான கண்ணின் தன்மை - மாலைக்கண் (மாலைக் கண்ணன் - a purblind person) சீவக சிந்தாமணியில், பூமகளி லம்பகத்தில், “மைததுன நீண்டவாட்கட்டடங்கண்ணா” என்பதற்கு (வாள் மைதது உன்ன நீண்ட கண்) வாள் ஒளிமயங்கி நினைக்கும்படி நீண்ட கண் என்று பொருள் கூறி, நச்சினாகுகினியா “மைததல் - ஒசிகெடுதல் ‘மைம்மைப்பி’ னன்று குருடு” என்றழைப்பால்” என்பர்

(க-து) அந்தரங்க விரோதிகள் போல பிரதமியட்ச விரோதிகள் சீயரல்லர்.

“உட்பகை அஞ்சிததற் காகக: உலைவிடசது
மட்பகையின் மாணத தெழும்” - திருக்குறள்

210). வென்ற பகைவரை வெகுளல்

பொநகதாதவரை பொருதட்ட கண்ணும்
இருந்தமைபா ராகி இறப்ப வெகுடல்.
விரிந்தருவி வீழ்தரும் வெற்பு! அதுவே
அரிந்தரிகால் நீர்ப்படுக்கு மாறு.

241

(ப-பொ). தம்முடன் மாறுபட்டவரை பொருதுவென்று விடத்தாம் தபிபிபோனதொரு மனம் பொருநகியிருத்தலைச் செய்யாராகி. இறக்குமாடி. மேலுய கோபத்தைச் செலுத்தாதல், அருவி பாருவீழும் வெற்பனே! அதுவன்றே கெல்லி முன்னர்த் தலையரிந்துவைத்த அரிகாலை உழுது நீரிலே அழு கப புதைக்கும் தன்மைபோல்வது

(ப-ரை). அருவி விரிந்து வீழ்தரும் வெற்பு - அருவி பார்த்து வீழும் வெற்பனே! பொருந்தாதவரை - பகைவரை, பொருது அட்ட கண்ணும் - போர்செய்து வென்றவிடத்தாம், இருந்து அமையாராகி - அவ்வளவோடு பொருந்தியிருத்தலைச் செய்யாராகி, இறப்ப வெகு

டல் அது - இறககும்படி மேலும் கோபத்தைச் செலுத்தலானது, அரிந்த அரிகால் - முன்னே தலையரிந்து லவதத அரிகால், நீர்ப்பொகும் ஆறு - உழுது நீரிலே அழுக்கப் புதைககும் தன்மைபோலாம் [ஏ-அசை].

அரிகால் - நெறகதிரை அரிந்துவிட்ட தாள

(க-து). பகைவரை வென்ற பிறகும் அவர் இறககும்படி அவர் மீது கோபஞ் செலுத்தலானது, தலையரிந்துவைத்த அரிகால் உழுது நீரிலே அழுக்கப் புதைககும் விதம்போலும்

300. வலியிலாரோடு பகைகொள்ளல் பயனின்று

வன்பாட் டவர்பகை கொள்ளினும் மேலாயார்

புன்பாட் டவர்பகை கோடல் பாபினரே

கண்பாட்ட பூங்குழி கானலந தண்சேர்ப்பனே'

வெண்பாட்டம் வெள்ளந தரும்.

71

(ப-பொ). வலிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொள்ளினும் மேலாயார் எனிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கோடல் ஒருபயனும் படாது, கண்களின் தகைமையுள்ள பூங்குவளைகளை யுடைய கானலநதண் சேர்ப்பனே' பருவமழை யன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள்ளந தரும், ஆதலான்.

(ப-ரை). கண் பாட்ட பூ கழிக்கானல் அம் தண் சேர்ப்ப - கண்களின் தன்மையுள்ள பூங்குவளையுடைய கானலநதண் சேர்ப்பனே' வெண்பாட்டம்-(பருவமழை யன்றியே) வெண்பாட்டமும், வெள்ளந தரும் - வெள்ளநதரும் (ஆதலால்), மேலாயார் மேலானவர், வன்பாட்டவர் பகை கொள்ளினும் - வலிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொண்டாலும், புன்பாட்டவர் பகை கோடல் - எனிய தகைமையை யுடையாரோடு பகை கொள்ளாதல், பயம் இன்றே-யாதொடு பயனும் படாது.

பாட்டம் - அச்சல் மழை (அச்சல் - தரம், முறை) சிறிது சிறிது தரக் முறை முறையாகப் பெய்யும் மழை. மழை பாட்டம் பாட்டமாகப் பெய்தது என் றால், மழை பலதரம் முறை முறையாகப் பெய்தது என்பதாம் வனபாட்டம் (வனபாடு - வல்மை யுண்டாதல்) வலிய தனமை உண்டானவா

(க-து) வலியுளரோடு பகைகொண்டாலும் வலியிலாரோடு பகை யுள்ளன்றி

பருவகாலத்தில் காட்டம்கூட ஒருமுறையாகப் பெய்ய வெள்ளம் பெருகிச் சேதம் உண்டாயினும், நனமையும் உண்டாவ தியல்பு அகாலத்தில் வெணமேகமும் சிறிது சிறிதாய் அச்சலச்சலாகப் பெய்ய வெள்ளமுண்டாகி அதனால் மிகக் சேதம் உண்டாகுமே யன்றி நனமை உண்டாகாது. அதுபோல, வலியாரோடு பகைகொண்டால் கெடுதி விளையினும் நனமையும் உண்டாம் வலியிலாரோடு பகை கொள்ளின கெடுதியன்றி நன்மை விளையாது

5 பகையறுக்கும் உபாயம்

301. உருவு பகை தவிர்த்தல்

வாட்டிற லானை வளைந்ததற்கு அருளுனறு

வீட்டிய சென்றார் விளங்கொளி - காட்டி

பொருவறு தன்மைகண்ட டஃதொழிந்தார். அஃதால்

உருவு திருஆட்டு மாறு.

106

(11-பொ). நாநதகம் எனனும் வாளினால் திறலுடைய மாயவனைப்பண்டொருகால கடலினகண் புகரு வளைத்தமது வும் கைடவனும் என்னும் ஆசார் இருவரும் கொல்லவேண்டிச் சென்றவிடத்து, அம்மாயவன் திருவுருவம் விளங்கி நின்று ஒளியைக் காட்ட, அவ்வொப்பில்லாத வடிவின் தன்மை கண்டு நினைத்துத் தாம் சென்ற கொலையைத் தவிர்த்தார்

கள். அதுவன்றே. அழகிய தன்னுருவே செல்வத்தை நுகா
விக்கும் நெறியாம்.

(ப-ரை). வாள் திறலானை - நாந்தகம் என்னும் வாளினால் வலி
யுள்ள விஷ்ணுவை, அ ஞான்று - முன்னொருகால், வீட்டிய சென்
றார் வீளைத்தார்கள் - கொல்லவேண்டிச் சென்று கடலின்கண் புகுந்து
வீளைத்த மதுவும் கைடவனும என்னும் அசுரா இருவரும், விளங்கு
ஒளி காட்ட அவ்விஷ்ணு திருவுருவம விளங்கநின்ற ஒளியைக்
காட்ட, பொருவு அறு - அவ்வொப்பல்லாத, தனமை - வடிவின்
தன்மையை, கண்டு - கண்டு, அஃது - தாய் நீளைத்துச் சென்ற
கொலையை, ஒழித்தாரா - தவிர்ந்தார்கள் அஃது உருவு திரு ஊட்டிம
ஆறு - அது அழகிய தன உருவே செல்வத்தை நுகாவிக்கும் நெறி
யாம். [ஆல்-அசை].

பழமொழி—உருவேறத திருவேறம உருப்படத திருப்பதிய
A fair face is half a portion Beauty is potent.

இன்ன விழைததுவந்த இவ்வசுர சகோதரா விஷ்ணுவின் சூழ்ச
சியால் “உன்னால் நாங்கள் இறக்க” என்று வரம்பெற்று மாண்ட
தாகப் புராணம் கூறும்

302. வலியாரிடம் அடங்கி மெலியாரை மீதூதல்

வலியாரைக் கண்டக்கால் வாய்வாளா ராகி
மெலியாரை மீதூரு மேன்மை யுடைமை,
புலிகலாங் கொளயாரின்ப பூங்குன்ற நாட!
வலியலாந்தா யக்கு வலிது. 157

(ப-பொ). தமயில் வலியாரைக் கண்டக்கால் வாயால்
ஒன்றும் பேசாராகித் தம்மின் மெலியாரைக் கண்டால் அடா
த்துச் சொல்லும் மேம்பாடுடைமை, புலியொடு கலாங்கொள
ளும் யானையை யுடைய பூங்குன்ற நாடனே! வலிதன்று
மக்காலம் வலிதாயின வாறு போலும்.

(ப-ரை). புலி - புலியொடு, கலாங்கொள் யானை - பகைகொள்
ளும் யானையையுடைய, பூ குன்றம் நாட-அழகிய குன்றநாடனே!

வலியாரை தமமின் வலியாரை, கண்டககால - கண்டால், வாய்
வாளா சூகி - வாயால் ஒன்றும் பேசாராகி, மெலியாரை - தம்மின்
மெலியாரை(க கண்டால்), மீதாரும் மேன்மையுடைமை - அடாததுச்
சொல்லு உமேம்பாடுடைமையானது, வலியலாம தாயக்கு வலிது-வலி
தனரு பகைகாலம் வலிதாயின வாறுபோலும் [தாயம்-சமயவாய்ப்பு
-காலம்]

வலியல்லாத காலத்தில் அரசன பகைவரிடம் அனுசரிக்க
வேண்டிய உபாயம் கூறியவாறு உபாயமாவது வலியாரிடம்
அடங்கி நடத்தலும் மெலியாரை மீதாரு மேன்மையுமாம்

“வலியாக்கு மாற்றற்றல் ஸ்யபுச ஓபா
மெலியாரேவ மேக பகை” — திருக்குறள்

303. பலரைத் துணையாகக் கொள்க

ஒன்றார் அடநின்ற போழ்தின் ஒருமகன்
தன்னை எனைத்தும் வியவற்க - - தன்னினார்
பன்மை விலராய விடினும். நனிபலராம்
பன்மையிற பாடுடைய தில்

306

(ப-வா). தனது பகைவர் போர்செய்யத தொடங்கிய
பொழுதில் தனியனாயுள்ளவன். தான் பகைவரை வெல்ல வல்
லனாகத் தன்னை எததுணையும் வியவாதொழிக. தன்மேல்
போர்செய்யச் செறிந்தவர் வீரத்தினகண் நன்மையிலராயி
னும். அவர் மிகவும் பலராம் பன்மையின் பெருமையுடைய
இல்லை. (ஆதலால், தான் வீரத்தன்மையுடையனாயினும் பல
ரைத் துணையாகக் கொள்க).

(ப-ரை). ஒன்றார் அடநின்ற போழ்தின் - தனது பகைவர் போர்
செய்யத் தொடங்கிய பொழுதில், ஒரு மகன் - தனியனாயுள்ளவன்,
தன்னை எனைத்தும் வியவற்க - தான் பகைவரை வெல்ல வல்லனாகத்
தன்னை எததுணையும் வியவாதொழிக துன்னினார் - தன்மேல் போர்
செய்யச் செறிந்தவர், நன்மை இலராய்விடினும் - வீரத்தினகண்
நன்மை இலராயினும், நனி பலராம் பன்மையின் - அவர் மிகவும் பல
ராம் பன்மையின், பாடு உடையது இல் - பெருமையுடையது இல்லை.

(க-து). தான் வீரத்தன்மை உடையவனாயினும் பலரைத் துணையாகக் கொள்க.

“அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்”—திருக்குறள்

“எழுந் தவரினும் வழை தமிழனும்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்”—திருக்குறள்

304. வலிய பகைவனைத் தமது துணைவலியால் தவிர்த்தல்

தன்னலி கிற்பான் தலைவரின் தானவற்குப்
பின்னலி வாணைப் பெறலவேண்டும் --என்னதாமதம்
வாய்முன்னதாக வலிபரினும் போகாதே
நாய்பின்னதாகத் தகர்.

15b

(ப-பொ). தன்னை நலியவல்லான் தன்மேல் படைவெய்யுடைய
புறையில், அவற்குப் பின்னை நின்று நலிவாணைத் தான அடைய
புறள் னுக்கவேண்டும். முன்னதாமதம் பிணித தீர்பரினும்
தகர் தனபின்னை நாய வரயாதும் போகாது. ஆகலான.

(ப-ரை) வாய் முன்னது ஆக - வாய முன்னது ஆம்படி, வலி
பின்னம் - கட்டியிருத்தாலும், தகா - ஆடு, நாய் பின்னது ஆக - த
பின்னை நாய வர, என்னதும் - யாதும், போகாது-போகாது (ஆன
யால்), தன் நலிகிற்பான் - தன்னை நலியவல்லான், தலைவரின்
தன்மேல் படைவெய்யுடையின், அவற்குப் பின் - அவனுக்குப் பின்
னை நின்று, நலிவாணை - வருத்தும் பகைவனை, தான் பெறல்வே
டும் - தான் தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும் [ஏ-அசை].

(க-து). வாய முன்னதாமபடி ஒருவன் வலியக கட்டியிருத்த
லும், ஆட்டுக்கடாவானது, தன்பின் நாய்வரின், நின்ற நிலவிட்டு
பெயராது. அதுபோல், தன்மேல் படைவெய்யுடையுடைய வலிய
பகைவனுக்குப்பின் நின்று வருத்தத்தக்கவனை தான் துணையாக
தேடிக்கொண்டால், அந்தப் பகைவனை வலியப் போருக்கு அழைத்த
லும் அவன் வரமாட்டான்.

305. பகைவரைச் சாந்தாரை வசப்படுத்தல்

யானுமற நிவ்நிருந்த எமமுனுப ஆபககால
 வீரந் செயக்கிடநக தில்லென்று கூடப
 படைமாறு கொள்ளா பகைதூண்ட லஃதே
 இடைநாழிற் கென்பிடு மாறு.

73

(ப-பொ). “யானும இவ்விடத்திருந்த என் முன்னேனு
 யாக ஒரு வினை செய்யத் தொடங்கியக்கால், பகைவரால்
 வீரம் செய்யக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை” என்று சொல்லிப் பிற
 ரும் தமமொடு கூடிப் படைதொழிலின்கண் மாறுகொள்
 றும் வகை பகைமையை மிகச் சொல்லுதலாகிய அது, ஆடு
 காத்துக்கிடக்கும் இடையாநாய்க்குக் களளர் எனும்பிடுமாறு
 போலும்.

(ப-ரை) யானும - யானும, இ இருந்த எமமுனும - இவ்விடத்
 திருந்த என தமயனுமாக, ஆயககால - ஒருவினை செய்யத்தொடங்கி
 னால், வீரம் செய்யக்கிடந்தது - பகைவரால் வீரம் செய்யக் கிடந்தது,
 இல் என்று - ஒன்றுமில்லைபென்று சொல்ல, கூட பகைவருக்குத்
 தூண்ட செய்யத்தக்கவருப தமமொடுகூடி, படை மாறுகொள்ள -
 படைதொழிலின்கண் மாறுகொள்ளும் வகை, பகை தூண்டல்
 அஃது - பகைமையைத் தூண்டிதலானது, இடை நாய்க்கு-இடைய
 ருடைய நாய்க்கு, என்பு இடும் ஆறு (களள்ள) எனும்பிடுமாறு போலும்

(ச-து) ஆடுதிருட விருமபுல கள்வன், இடையருடைய மந்தை
 யைக் காக்கின்ற நாய்க்கு எனும்பிட்டு வசப்படுத்திக்கொள்வான் அது
 போல், பகைவரை அடக்க விரும்பும் அரசன், பகைவருக்குத் துணை
 செய்யத்தக்கவரைப் புகழ்ந்து தனக்குத் துணையாக வசப்படுத்திக்
 கொண்டு, பகைவரிடம் விரோதம் கற்பிக்கவேண்டும்

306. பகைவனுக்கும் மற்றொருவனுக்கும் பகையாக்கல்

இயறாபகை வெல்துறவா நேமாபய முன்னே
 அயறாபகை தூண்டி விடுததோர்—பயத்தால்
 கறுவழங்கிக் கைக்கெளிதாய்ச் செய்க. அதுவே
 சிறுசூரங்கின் கையாற் றுழா.

51

(ப-பொ) தனக்கு இயற்பகையாகிய பகையை வெல்லுதலுற்று நொருவன். முன்னே தனக்கு அரணாகத் தன் பகைக்கு வேறே ஒரு பகை வளர்த்துவிட்டு, ஒரு நெரியால் கறுவீனா லொழுதித் தன் கைக்கு எளிதாகத் தன பகையை நெருக்குக. அப்பொறி செயதல், முதுகுாங்கு சிறுகுாங்கின் கையாலே வேவுறு கூழைத் துழாவிச் செயலை ஒக்கும்.

(ப-ரை). இயற்பகை வெல்குறுவான் - தனக்கு இயல்பான பகையாகிய பகைவனை வெல்லத் தொடங்கினவன், முன்னே மொப்ப - முன்னே தனக்கு அரணாக, அயல் பகை தூண்டிவிடுத்தது - (தன் பகைவனுக்கு) வேறொரு பகைவனை ளொத்தவிட்டு, ளா நயத்தால் - ஒரு வழியால், கறு வழங்கி கறுவினால் ஒழுகி, கைக்கு எளிதாய் தனக்கைக்கு எளிதாக, செயல் தன பகைவனை நெருக்குக. அது அநுநமம் செய்தல், சிறு குாங்கின் கையால் துழா - பெரிய குாங்கு குட்டிக்கூரங்கின் கையாலே வேகின்ற கூழைத் துழாவிச் செயலை ஒக்கும் [கறு-கோபம்]

(க-து) தன் பகைவனை மெல்லவதற்கு உபாயமாகி, அவனுக்கு நயமற்றொருவனுக்கும் பகையை உண்டாக்கி, அவனை நெருக்குவதாம்

பழமொழி - குட்டியின் கையைப் பிடித்து உதூகித் கொள்ளிக் கட்டையைச் சூடுபாததாற் போல

307. தம்பகைவரை அவாபகைவரைக் கொண்டு களைதல்

மாற்றத்தை மாற்றப் உடைத்தலான், மாற்றவாக்காற்றாப் பகையால் அவாக்கையை வேண்டுமே, வேற்றுமை யார்க்குமுண்டாகலான். ஆற்றவான நூற்றவரைக் கொன்று விடு 334

(ப-பொ) உணர்வு வேறுபாடு யாவர்க்கும் உண்டு ஆகலானும், அவ்வணர்வு வேற்றுமை ஒருவர் மாற்றத்தை ஒருவர் முடித்தலானும். அவ்வாறு மாறுபட்டவர்க்கு ஆற்றவல்லானே அவர்களை மாற்றத்தால் வென்று களையவேண்டுமென்று வல்லா நொருவன் நூற்றவரை ஆற்றவல்லான் ஆகலான்.

(ப-ரை வேற்றுமை - உணாவு வேறுபாடு, யார்க்கும் உண்டு ஆகலான் - யாவார்க்கும் உண்டு ஆகையாலும், மாற்றத்தை-பகையை, மாற்றம் - பகை, உடைக்கலான் - கெடுத்தலாலும், மாற்றவர்க்கு தம பகைவருக்கு, ஆற்றும் பகைபால் - அவ்வாறு கெடுத்தியசெய்யக் கூடியபகையால், அவர் தமபகைவரை, களையவேண்டும் - ஒழிக்க வேண்டும் ஆற்றுவான் - அந்நன்ம செய்வல்லவன், நூற்று வரை பல பகைவரை, கொன்றுவிடும்-நாசம் செய்வக்கூடும்

(க-து) தம் பகைவரை அவாபகைவரைக் கொண்டு கெடுத்தி செயலிதது ஒழிக்கவேண்டி அது செய்பவல்லவன் பல பகை வரையும் நாசம் செய்வான்

பழமொழி.—One man is sufficient for revenge.

308 உட்பகையுடையாரைக் கொண்டு பகைவரைக் களைதல்

தெள்ளி யுணரும் திறனுடையார் தமபகைக்

குளவாழ் பகையைப் பெறுதல் உறுதியே.

கள்ளினால் களையுதல் காண்டும் அதுவன்றே

முள்ளினால் முட்களையு மாறு.

54

(ப-பொ). ஆராய்ந்துணரும் திறந்தையுடையார் தம பகை வாக்குள்ளே வாழும் உட்பகையைப் பெறுதல் தமக்கு உறுதியே. தான் முன்பு குடித்தொரு கள்ளை மற்றொரு கள்ளைப் பின் குடித்ததுத்தல் காண்கின்றேம் அதுவன்றே மற்றொரு முள்ளினாலே தன காலில் பாய்ந்த முள்ளைக் களையு மாறு.

(ப-ரை) தெள்ளி உணரும் திறன் உடையார் - ஆராய்ந்துணரும் திறந்தையுடையார், தம் பகைக்குள் வாழ்-தம் பகைவருக்குள்ளே வாழும், பகையை - உட்பகையாரை, பெறுதல்-(தமக்கு வசமாகப்) பெறுதல், உறுதியே - தமக்கு நன்றாய்தே கள் - முன் குடித்த ஒரு விதமான கள்ளின் வெறியை, கள்ளினால் அறுத்தல் - பின் குடிக்கும் மற்றொரு விதமான கள்ளினால் நீக்குதலை, காண்டும் - காண்கின்றோம். அது முன் முள்ளினால் களையுமாறு அன்றே - அது தன காலில் பாய்ந்த முள்ளை மற்றொரு முள்ளினாலே களையும் விசமாகும்

(க-து). தமது பகைவரிடத்தில் உட்பகை யுடையாரைக் கொண்டு தம பகைவரைக் களைவது முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களைவது போலாம்.

சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகத்தில், “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் பேது செய்து” என வருகின்றது. “முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக் களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவாயிருப்பவரைத் தம்மிற் பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதி யிடுதல்” என்பது பொருள்.

பழமொழி.—முள்ளாலே முள்ளை எடுக்கவேண்டும். One nail drives out another.

309. நலிந்த விடத்துத் தளராதவனை நட்டல் நன்றன்று

நலிந்தொருவர் நாளும் அடுபாக்குப புக்கால்
மெலிந்தொருவா வீழாமை கண்டு—மலிந்தடைதல்
பூபபிழைத்து வண்டு புடையாடும் கண்ணினாய்!
வபபிழைத்துக் காக்கொள்ளு மாறு. 354

(ப-பொ). ஒருவர் ஒருவனை நாடோறும் நலிந்து கெடுக்கப் புக்கால், அப்படி கெடுக்கப் புக்கவன் தான் நலியப்பட்டாரால் தளர்ந்து வீழாமையைக் கண்டு, பின்னை அவரை மிக் குச் சென்று நட்பாக அடைதல், பூக்களைத் தப்ப உணர்ந்து வண்டிகள் இவை பூவென்று தெளிந்துவந்து புடையாடப்படும் கண்ணையுடையாய்! முநதற ஒருவனை எய்தால் அநத அம்பு தப்புதலானே எய்யப்பட்டவனைப் பின்னைத் தனக்கு அரணாகக் கொண்டதனே டொக்குட.

(ப-ரை) பூ பிழைத்து வண்டு புடையாடும் கண்ணினாய் - பூக் களைத் தப்ப உணர்ந்து வண்டிகள் (இவை பூ வென்று தெளிந்து வந்து) பக்கத்தில் ஆடப்பெறும் கண்ணையுடையாய்! ஒருவர் நாளும் நலிந்து அடுபாக்கு புக்கால் - ஒருவர் ஒருவனை நாடோறும் நலிந்து கெடுக்கப் புகுந்தால், ஒருவர் மெலிந்து வீழாமை கண்டு - அவன் தளர்ந்து வீழாமையைக் கண்டு, மலிந்து அடைதல் - பின்பு அவனிடம் மிக் குச்

சென்று நட்பாக அடைதல், ஏ பிழைத்து கா கொள்ளும் ஆறு-முந்தற்
ஒருவனை எய்த அம்பு தப்புதலால் எய்யப்பட்டவனைப் பின்பு தனக்கு
அரணாகக் கொண்டதனே டொகும்

(க-து). ஒருவனை வருத்தப் புகுந்து, அதற்கு அவன் தளராமை
யைக் கண்டு, அவனை நட்பாக அடைதலானது, தான் எய்த அம்புக்குத்
தப்பிப் பிழைத்தவனைத் தனக்கு ஆதரவாகக் கொள்வது போலும் அந்
புத்த தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதாம்

310 சத்துருவை வெல்லும் சதுாவித உபாயம்

மறையா தினிதுரைத்தல், மாண்பொரு ளீதல,
அறையா னகபாபிததுக் கோடல.—முறையால்
நடுவணைச சென்றவரை நனகெறித லல்லால்,
ஒடியெறியச தீரா பகை.

387

(ப-பொ) நாவாதே வெளிப்பட இன்சொல் சொல்லுதல்,
மாட்சிமைப்பட்ட பொருளைக் கொடுததல், சூழ்ச்சி பொருந்
திய வஞ்சனையால் தமக்கு எளிப நட்பாக வேறுபடுத்திக்
கோடல. முறைமையாலேபினைககெட்டார்க்கு நல்ல நடுநிலை
மையாம்படி மேலடர்த்துச சென்று பகைவரை மிகவும் எறி
தல என்று சொல்லப்பட இந்நான்கு பெற்றியாலு மன்றி,
இடையன் மாததை வெட்டி ஒடிபெறிநது வைக்குமாறுபோ
லப் பகைகொண்டு வைதகால் பகை தீராதது.

இனி துரைத்தல்-வழிபாடுரைத்தல். பொருளிதல்-திறை
யிடுதல்.

(ப-ரை). மறையாது இனிது உரைத்தல் - ஒளிக்காமல் வெளிப்
படையாக இன்சொல் சொல்லுதல், மாண் பொருள் ஈதல் - மாட்சி
மைப்பட்ட பொருளைக் கொடுத்தல், அறையான் அகப்படுத்துக்கோ
டல - சூழ்ச்சி பொருந்திய வஞ்சனையால் பகைவருடைய நட்பின
ரைத் தமக்கெளிய நட்பாக வேறு படுத்திக கொள்ளுதல், முறையால்
நடுவணை (க) சென்று அவரை நன்கு எறிதல் - முறைமையாலே
பினைக் கெட்டார்க்கு நல்ல நடு நிலைமையாம்படி மேலடர்த்துக்

சென்று பகைவரை மிகவும் எறிதல், அல்லால் - ஆகிய இந்நான்கு விதத்தாலுமன்றி, ஒடி எறிய - இடையன் மரத்தை வெட்டி ஒடியெறிந்து வைக்குமாறுபோலப் பகைகொண்டு வைத்தால், பகை தீரா(து)-பகை தீராது.

அறையான் அகப்படுதற்குக் கொள்ளுதல் என்றது பகைவரைச் சாந்தாரை

(க-து) சாம தான பேத தண்டமாகிய சதூலிச வுபாயதசால் பகைவரை வசப்படுத்தல் வேண்டும்.

பெரிய திருமொழி, 11-ம் பதது, 8-ம் திருமொழி, 8-ம் பாட்டில் “இடைய னெறிந்த மரமேயொத திராமே, அடைய வருளா யெனக்குன்ற னருளே” என்பது வருகின்றது. “இடையரானவர்கள் ஆடுகளமேய்வதற்குக் கையில் சுதிரியை யிட்டு ஒடியெறிந்து சாய்சுடிப்போவாக ளாயிற்று மரங்களை அமை ஸரிடம் பசுசையாய் ஓரிடம் உலாந்து கிடக்கும்” என்பது பொருள். 223 ம் பாட்டில் “இடைய னெறிந்த மரம்” என வருகின்றது.

6. படை வீரர்

311. பகைவரைத் தாக்கி வெல்பவரே வீரா

தாக்கி அவர்வெலினும் தாராவெலினும் வெஞ்சமுதது ||
தாக்கி எதிர்ப்படுவா சக்கவர். அஃதன்றிக்
காப்பி னகத்திருந்து சாய்வா மிகவுரைத்தல
யாப்பினுள அடடிய கீர. 256

(ப-பொ) வெவ்விய களத்துப் போசெய்ய ஒருவரையொருவர் தலைப்படின, அவர் வெலலினும், தாம் வெலலினும், அடர்த்துததன்றித தோற்றமிகுவா வீரத்துக்குத் தக்கவர். அததன்மையின்றி. அரணகத்திருந்து வெகுளவாராய் மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதல், அமுநகக கட்டிய கட்டிலே குகதின நீர்போலப் பகைவரைத் தமமேல் மிகக் சினம உண்டாக்கு மததுணை.

(ப-ரை). வெம் சமததன் - வெவ்விய போக்களத்திலே, அவர் வெலினும் தாம் வெலினும் - பகைவர் வென்றாலும் தாம் வென்ற

லும. தாககி தாககி - அடாத்துத் தள்ளி, எதிர்ப்படுவர் - தோற்றம்கு
 லோர், தக்கவர் - வீரத்துக்குத் தக்கவர் அஃதன்றி - அத்தன்மை
 யினறி, காப்பின் அகத்து இருந்து - அரணகத்திருந்து, காய்வா -
 கோபிப்பவராய், மிக உரைததல் - மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதலானது,
 யாப்பினுள் - அமுநதக் கட்டிய கடடிலே, அட்டிய நீர்-குத்திய நீர்
 போல் பகைவரைத் தம்மேல் மிகக் சினமுண்டாககு மவ்வளவே

(க-து). போமுகத்தில் இருநிறத்தாரில் அடாதது மிககவா எவ
 ராயினும் அவரே வீரத்தக குரியவா அரணகத்திருந்து மிகவும் வீரம
 பேசுவோர், அமுநதக் கட்டிய கட்டிலுள்ள நீர் குத்தினபோது வீறிட்
 டிப் பாய்வதுபோல், பகைவருடைய கோபத்தைத் தமமிது வீறிட்டிப்
 பாயும்படி செய்பவராவா

“நோக்கினுள் நோக்கி இறைஞ்சினுள், அஃதவள் யாப்பினுள்
 அட்டிய நீர்” எனனுங் குறளில், ‘அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய
 நீர்’ எனபதைப் பரிமேலழகர் “அககுறிப்பு இருவேமிடையும் தோன
 றிய அழ்ப்பயிர் வளர அதன்கண் அவள் வாதத் நீராயிற்று” என்று
 விளக்குதலால், இச்செய்யுளின் பின்பாதிக்கு, அரணகத்திருந்து
 கோபிப்பார் மிகவும் வீரஞ்சொல்லுதலானது பகைப்பயிர் வளர
 அகன்கண் அவர் வாதத் நீராயிற்று என்று பொருள்கொள்வதும்
 பொருத்தம்

312 தன்அரசனுக்குத் தன்உடம்பை உதவல்

உற்ற லீழைவற குடமடி கொடுக்கிறபான

மற்றவற கொனனோ டொன்றுமோ? -தெற்ற

முரண்கொண்டு மாறய உண்ணுமோ? உண்ணு

இரண்டே ரெருதுறையுள் நீர்.

2:31)

(ப-பொ). தன்னுடைய இறைவற்கு ஓர் இடையூறு வந
 துற்றால் தன்னுடம்பை அவற்குக் கொடுக்கவல்லவன்,
 மற்றவற்குப் பகைவராயினோடு பொருந்துமோ? தெளியாத
 தமமுள் பகைகொண்டு மாறய இரண்டெருதுகள் ஒருதுறை
 யில் புக்கு நீர் உண்ணுமோ? அவ்விரண்டேறுகள் தமமிற்
 பொருந்தி உண்ணு அதுபோல.

(ப--ரை). தெற்ற - தெளிவாக, முரண்கொண்டு - தம்முள் விரோதங்கொண்டு, மாறாய இரண்டு ஏறு - மாறாகிய இரண்டெருதுகள்; ஒரு துறையுள் - ஒரு துறையில் (புகுந்து), நீர் உண்ணுமோ - நீர் உண்ணுமோ? உண்ணு - (அவையிரண்டும் தம்மிற் பொருந்தி) உண்ண மாட்டா (அதுபோல), இறைவற்கு உற்றால் - தன்னுடைய அரசனுக்கு ஒரு துன்பம் உற்றால், உடம்பு - தன்னுடம்பை, கொடுக்கிற பான் - அவனுக்குக் கொடுக்கவல்லவன், மற்றவற்கு ஒன்றரோடு - அவ்வரசனுக்குப் பகைவரானவரோடு, ஒன்றுமோ-பொருந்தவானோ?

(க-து) தம்முள் விரோதங்கொண்ட இரண்டெருதுகள் ஒரு துறையில் நீர் உண்ணமாட்டா தம்முள் விரோதங்கொண்ட இரண்டரசர் ஒரு வீரனுடைய உதவியை நாடா ஆகையால், வீரனாகின்றவன் தன்னரசனுக்கு ஒரு துன்பம் நேரிட்டால் அவனுக்குத் தன்னுடம்பையானாலும் உதவுவதன்றிப் பகையரசனோடு சேர்ந்தகொள்ள மாட்டான்.

313. வீரமில்லாதா சிறப்படையார்

ஆற்ற வினைசெய்தார் நிற்பப் பலவுரைத்
தாற்றாதா வேந்தனை நோவது சேற்றுவ
வழாஅமைசு காத்தோம்பி வாங்கும எருதாங்
கெழாஅமைசு சாக்கா டெழல்.

155

(ப--பொ). போரின்கண் ஆற்றவல்லாராய் வினைசெய்தார் சிற்ப, போரின்கண் புக்கு ஒருவினை செய்யமாட்டாதா, வேந்தனைப் பலவுரைத்து ஒரு சிறப்புச் செய்தில் னென்று நோவது; சேற்றின்கண் வழுவி யழுங்காமைக் காத்துப் போற்றி ஈர்க்கும் எருது புடை பெயர்ந்து செல்லாமைச் சாக்காடு சென்றதுபோலும்.

(ப--ரை) ஆற்ற வினைசெய்தார் நிற்ப - போரின்கண் ஆற்றவல்லாராய் வினைசெய்தார் ஒன்றும் நொந்துகொள்ளாமல் நிற்ப, ஆற்றாதா - போரின்கண் புக்கு ஒருவினை செய்யாதார், வேந்தனை பல உரைத்து நோவது - வேந்தனைப் பலவார்த்தை கொல்லி ஒரு சிறப்பும் செய்

நிலனென்று நோவதானது, சேற்றழன் - சேற்றின்கண், வழாமை காத்து ஒம்பி வாங்கும் எருது - வழுவியழுந்தாதபடி காத்துப்போற்றி சாக்கக்கூடிய எருது, எழாமை-புடைபெயர்ந்து செல்லாமல், சாககாடு எழல்-சாதுபோலும்

(க-து) சேற்றில் அழுந்தாமல் இழுகக்கூடிய எருது ரெட்டியி முக்காமல் சாகுமாறுபோல், போரில் வினைசெய்யாமல் அரசன் யாதொரு சிறப்புச் செய்திலனென்று நொந்துகொளபவன் தீமையடைவான்

314. அரசன் நன்குமதிக்காவிட்டாலும் வீரா வீனை செய்குநாரேறற நீண்மாபின் தம்மிறைவன நோக்கியக்கால் போரேறறு மென்பார் பொதுவாக்கல் வேண்டுமோ? யாமேறறக் கொள்ளினும் கொண்டுக. காணுங்கால் ஊரமேறற தாமமணர்க கோடு. 231

(ப-பொ). மாலிபொருந்திய பெரிய மாப்பையுடைய தம்முடைய வேந்தன் பகைவரை வெல்வான் வேண்டித் தனது வீரரைக் குறித்து நோக்கியக்கால், போரை ஏற்றுக்கொண்டு பொருவேமென்று தமமை மதித்துரைப்பார், அந்த நோக்கினைத் தமமேல் கொள்ளாது பொதுப்பட நோக்கினான் என்று கொள்ளவேண்டா. யாவர் மேறறாக நோக்கினாயினும், தமமேலே நோக்கினாகக் கொண்டு, அதனை முற்றுப்பெறச் செய்யாத தொடங்குவர். ஆராயுங்கால், காட்டுள இருந்துக் கவஞ்செய்யும் அமணர்க்கும் இரநதுண்ணும் ஒட்டாற்பயன்பலர் உறையும் ஊரின் கண்ணது ஆதலால்.

(ப-ரை) காணுங்கால்-ஆராயுங்கால், அமணாககு-காட்டிலிருந்து தவஞ்செய்யும் அமணர்க்கும், ஒடு - இரநதுண்ணும் ஒட்டாற்பயன், ஊர்மேற்றது - பலர் உறையும் ஊரின் கண்ணது. தார் ஏற்ற நீண்மாப்பின் தம் இறைவன் - மாலிபொருந்திய பெரிய மாப்பையுடைய அரசன், நோக்கியக்கால் - பகைவரை வெல்லவேண்டித் தனது வீரரைக் குறித்து நோக்கியக்கால், போர் ஏற்றும் என்பார் - போரை ஏற்றுக்கொண்டு போர்செய்வோமென்று தம்மை மதித்துரைப்பார், பொது

வாக்கல் வேண்டுமோ-அந்த நோக்கினைத் தம்மேற் கொள்ளாது பொதுப் பட நோக்கினுனென்று கொள்ளவேண்டா. யார் மேற்றா(க)க கொள் ளினும் - யாவர்மேற்றாக நோக்கினுயினும், கொண்டக-தம்மேலே நோக்கினுைக் கொண்டு அதனை முற்றுப்பெறச் செய்யத்தொடங்குக

'க-து) தம்முடைய வீரத்தன்மையை அரசன் தமமைகருதித்து நோக்கவில்லை என்றிராமல் வீரர் அரசனுடைய பகைவரை வெல் வதற்குப் போர் செய்ய ஒருப்படுதல் வேண்டும்

பலர் உறையும் ஊரில் இடுபவர் இடாதவரை அறியாமல் தவசிகள் பொதுவாகப் பிஷாபாததிரததை எந்திச்சென்றாலும், “நம்மை நோக கிப் பிஷை கேட்கவில்லையே” என்றிராமல் புண்ணியத்தைப் பெரி தாக நினைத்து இடுவா இடுபவா பேரில் பகைவரோடு பொரவல்லா ரையும் அல்லாரையும் அரசன் பொதுவாக நோக்கினாலும், பொரவல்ல வீரர் “நம்மைக கருதி அரசன் நோக்கவில்லையே பொதுவாகத்தானே நோக்கினான்” என்றிராமல் பகைவரை வெல்வதைப் பெரிதாக நினைத் துப் போர்செய்யப் புகுவா

ஒடு ஊரின் மேலதாவதுபோல் வெற்றி சேனையின் மேலது தூி வா இடுவதனால் ஒடு நிரமபுதுவபோல், பொருவா பொருவதனால் வெற்றி உண்டாகும்

315. தம் வீரத்தைத் தாமே புகழ்த லாகாது

செம்மாந்து செல்லும் செறுநரை அட்டவர்
தம்மேல் புகழ்பிறர் பாராட்டத்—தம்மேற்றாட
வீரஞ்சொல் லாமையே வீழ்க. களிப்பினும்
சோரப் பொதியாத வாறு.

131

(ப-பொ). செம்மாந்து செருக்குடையாய் ஒழுக்கும் பகை வரை வென்று கொன்றவர் தாங்கள் தம்மேலுள்ள புகழைட பிறர் பாராட்டத் தம்மாட்டுள்ள வீரத்தைத் தாம சொல்லா தொழிக. கள்ளுண்டு மிகக் களித்தாராயினும் தம்பொரு ளைச் சோரப் பொதியாதவாறு போலும் அது.

(ப-ரை) செம்மாந்து செல்லும்-கர்வமுடையவராய் நிமிர்த்தொழு
 கும, செழுநரை - பகைவரை, அட்டவா - வென்று கொன்றவர், தம்
 மேல் புகழ் - தமமே லுள்ள புகழை, பிறர் பாராட்ட-பிறா பாராட்ட,
 தமமேற்று ஆய வீரம் - தம்மிடத்துள்ள வீரத்தை, சொல்லாமையே
 வீழ்க - தாம் சொல்லாதொழிக (அநுநம சொல்லாமை), களிப்பி
 னும் - களஞ்ஞண்டு மிக்ககளித்தாராயினும், சேர பொதியாத ஆறு -
 சம்பொருளைச் சேரப்பொதியாத வாறுபோலும்

சேரப் பொதியாத வாறு-விழும்படி திணிக்காக வாறு: அதாவது
 விழாதபடி திணிக்கொன்று

(க-து). பகைவரை வென்றபோதும் தம் புகழைத் தாமே எதெ
 துச் சொல்லாமையானது, களஞ்ஞண்டு களித்த விடத்தும் தம்பொருளை
 விழாதபடி திணிக்கொடுத்தனோ டொகரும்

316. சொல்லாலன்றிப் பகைவரைச் செயலால் அடேதல்

உரைத்தாடை மீதூரா மீக்கூற்றம், பல்லி
 நெரித்த சீனையோலும் நீரிரும புன்னைப்
 பொரிப்பூ இதழுகைகருப் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
 நரிக்கூக கடற்கெய்தா வாறு. 22

(ப-ரை). தம்மால் அடர்த்துச் சொல்லப்பட்டாரைச்
 செயலால் அடர்க்கமாட்டாது வாயால் அடர்த்துச் சொல்
 லும் சொல்லு, பல்லியினுடைய முட்டையை நெரித்தாறபோ
 லும் மலர்ந்த நீரிரும் புன்னையினுடைய பொரிநிறம் போன்ற
 பூக்களினுடைய இதழ்க்கா பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர்
 பனே! நரியின் கூப்பிடு கடலினுடையதைத் தாழ்படுக்க
 மாட்டாதவாறு போலும்.

(ப-ரை). பல்லி சீனை நெரித்தது போலும்-பல்லியினுடைய முட்
 டையை நெரித்ததுபோல, நீள் இரு புன்னை பொரி பூ-மலர்ந்த நீண்ட
 பெரிய புன்னையின் பொரிநிறம்போன்ற பூக்களின், இதழ் உறைக்
 கும் - இதழ்கள் பெய்யாநின்ற, பொங்குநீர் சேர்ப்ப - பொங்குநீர்ச்
 சேர்ப்பனே! உரைத்தாரை - தம்மால் அவுமதித்துச் சொல்லப்பட்
 டாரை, மீதூரா மீக்கூற்றம் - செயலால் அடர்க்கமாட்டாது வாயால்

முயர்ந்துச் சொல்லும் வார்த்தை, நரிக்கூ கடற்கு எய்தாத ஆறு - நாயின் கூப்பிடு கடலின் ஓசையைத் தாழ்விக்கமாட்டாத வாறுபோலும்.
 (க-து). நரி கூப்பிட்டிக் கடல் முட்டிமா? ஒருவரை அவமதித்தபு பேசினால் அவர் அடங்கிவிடுவாரா? அவரைச் செயலால் அடிதல வேண்டும்

317. வலிய பகைவர்மேல் எளிய வீரா படை விடுதல்

அமர்நின்ற போழ்தின்கண் ஆற்றுவா ரேனும்.
 நிகரின்றி மேல்விடுதல ஏதம—நிகரின்றி
 விலலொடுநே ரொத்த புருவத்தாய்' அஃகன்றே
 கல்லொடு கையெறியு மாறு. 382

(ப-பொ). முட்டின தாமவர்க்கு நிகரோகா திருந் துவைத்து அவாமேல் சென்ற படைவிடுதல தமக்கு ஏதமாம். 'விலலொடு நேரொத்த புருவத்தினையுடையாய்' கல்லுடனே தன்னை எறியுமாறு போலும் அது.

(ப-ரை). வில்லொடு நேர் ஒத்த புருவத்தாய்-வில்லொடு நேரொத்த புருவத்தினையுடையாய்! அமாநின்ற போழ்தின்கண் - யுத்த மில்லா-காலத்தில், நிகர் இன்றி ஆற்றுவாரேனும் - சமானமில்லாமல் படைவர்மேல் வீரம் காட்டத்தக்கவரெனினும், (அமா முட்டின்), நிகர் இன்றி - தாம் அவர்க்கு நிகர்போகா திருந்துவைத்து, மேல்விடுதல - அவர்மேல் சென்று படைவிடுதல், ஏதம - தமக்குத் துன்பமாய் அஃது கல்லொடு கையெறியும் ஆறு அன்றே - அது கல்லுடனே தன்னை எறியுமாறு போலும்.

(க-து) யுத்தமில்லாத காலத்தில் சமானமில்லாமல் வீரம் காட்டத்தக்கவரானாலும், யுத்தம் நேரிட்டபோது பகைவருக்கு இளைத்திருநால், அவர்மேல் படைவிடுதல் துன்பம் தருவதாகும்.

318. வலியடங்கியுபின் பகைவரை வெல்வோமென்பது வீண்

வரைபுரை வேழத்த வன்பகையென்றஞ்சா
 உரையுடை மன்னருள் புக்காங் கவையுள்
 விரையுரைத்துப் போகாதொன் றுற்றத் துணிக.
 திரையகித் தாடார் கடல்.

(ப-பொ). புகழுடைய மன்னர்நடுவே புக்கு, அவ்விடத் திருநத அவையுள் நிரையாகச் சில சொற்களைப் 'பகைவரை வெல்லக்கடவோம்' என்று சொல்லிவைத்து, போரின்கண் புகாராய், 'மலைபோலும் யானைகளை உடையவாயிருந்தன வரிய பகை: இப்பொழுதைக்கு வெலல முடியாது' என்று நினைத்து அஞ்சிப்போகாதே, ஒரு வெற்றியைச் செய்யத் துணிக: திரையை நீக்கிக கடலாடுவம என்று பார்த்திருப்பார இல்லாதவாறு போல.

: (ப-ரை). திரை அவித்து கடல் ஆடா - அலையை நீக்கிச் சமுத்திரத்தில் நீராடுவோம் என்று பார்த்திருப்பார் இல்லை (அதுபோல), உரை உடை மன்னருள புக்கு - புகழுடைய மன்னர்நடுவே புருந்து, ஆங்கு அவையுள் நிரை உரைத்து - அவ்விடத்திருந்த சபையுள் 'பகை வரை வெல்லக்கடவோம்' என்று ஒழுங்காகச் சில சொற்களைச் சொல்லிவைத்து (போரின்கண் புகாராய்), வன்பகை வரைபுரை வேழத்த என்று அஞ்சா - வலியபகை மலைபோலும் யானைகளை உடையவாயிருந்தன (ஆதலால் இநதச சமயம் வெல்ல முடியாது) என்று நினைத்து அஞ்சி, போகாது - ம்பாய்விடாமல், ஒன்று ஆற்ற துணிக - ஒரு வெற்றியைச் செய்யத் துணிக

(க-து) தந்திரியானவன், இராச்சபையில் வீரம பேசிவிட்டு, அப் பால் பகைவருடைய வலிமையைக் கண்டு அஞ்சிப்போகாமல் வெற்றி பெறத் துணிதல்வேண்டும். அலை ஓய்ந்தபின் கடலாடுவோமென்று காத்திருப்பது வீணையாதல் போல், பகைவா வலியடங்கியபின்பு வெல்வோமென்று காத்திருப்பது வீணை

இப்பழமொழி நாலடியாரில

“பெருங்கட லாடிய சென்றா ஒருங்குடன்
ஓசை அவிந்தபின் ஆடுது மென்றற்றால்
இத்செய் குறைவினை நீக்கி அறவினை
மற்றறிவாம் என்றிருப்பார் மாண்பு”

1. இன் வழங்கியிருக்கின்றது.

பழமொழி—அலை ஒய்நது கடலாடலாமா? அலை எப்பொழுது ஒழியும், தலை எப்பொழுது முழுகிறது?

319. எளிய பகைவரை இரக்கமின்றி அதேல் இழிவே

காத்தாறறு கிறபாரைக் கண்டால் எதிருரையார்
பார்த்தாற்றா தாரைப் பரியாது மீதூர்தல்,
யாத்ததே சில்லா படையாண்மை, நாவிதன்வாள்
சேப்பிலைக்குக் கூர்த்து விடல். 284

(ப-மொ). போரைக் காத்து ஆற்றவல்லாரைக் கண்டால் எதிர் உரையாராய்த் தமக்கு ஆற்றாநாறைப் பார்த்திரங்காது அடர்க்கும், தமக்குளதாகிய புகழில்லாதார் செய்யும் படையாண்மை, நாவிதனது வாள் சேப்பிலையை அறுக்கக் கூர்ந்ததகனே டொக்கும்.

(ப-ரை) காத்து ஆற்றுகிற்பாரை கண்டால் - போரைக் காத்து ஆற்றவல்லாரைக் கண்டால், எதிர உரையார் - எதிருரையாராய், ஆற்றாநாறை-தமக்கு ஆற்றாநாறை, பார்த்து பரியாது-பார்த்து இரங்காது, மீதூர்தல் - அடர்த்தலாகிய, யாதத தேச இல்லா படையாண்மை தமக்குளதாகிய புகழ் இல்லாதவா செய்யும் படையாண்மையானது, நாவிதன் வாள் - அம்பட்டன் கத்தி, சேப்பிலைக்கு - சேப்பிலையை அறுக்க, கூர்த்துவிடல் - கூர்த்ததனே டொக்கும்

மீதூர்தலாகிய படையாண்மை எனக் கூட்டிக்கொள்க

(க-து) வலிய பகைவரைக் கண்டால் எதிருரையாது எளிய பகைவரைக் கண்டவிடத்து இரக்கமின்றி அதெலாகிய ஆண்மையானது, மயிர்வினைக் குரிய கூாமையின்றிச் சேப்பிலையைக் கொய்வதற்குரிய கூர்மையுடைய அம்பட்டன் கத்தி போலாம்

பழமொழி—சேம்பு கொய்யச் சிற்றரிவாள் என.

320. ஆற்றாதார் பகைவர்கையில் அகப்படுதல்

இஞ்சி அடைததுவைத் தேமாந் திருப்பினும்
அஞ்சி அகப்படுவார் ஆற்றாதார்.—அஞ்சி
இருள்புக் கிருப்பினும் மெய்யே வெருஉம்புள்
இருளி னிருந்தும் வெளி.

(ப-பொ). மதிலினை அடைத்துவைத்து அரணுடையேம் என்றிருப்பினும் பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார் அஞ்சி அகப்படுவர். இரவின்கண் இருளிலே இருந்ததாயினும் தன் அச்சத்தாலே வெளியின்கண் இருந்தாற்போலக் கூகை சாக் கைக்கு அஞ்சும்.

(ப-ரை). இஞ்சி அடைத்துவைத்து-மதிலினை அடைத்துவைத்து, ஏமாந்திருப்பினும் - காவலுடையேம் என்றிருப்பினும், ஆற்றாதார் - பகைவர்க்கு ஆற்றமாட்டாதார், அஞ்சி அகப்படுவார் - அஞ்சி அகப்படுவர். இருள் புக்கிருப்பினும் - இரவாகியிருந்தும், இருளின் இருந்தும் - இருளாகிய இடத்தில் இருந்தும், புள்-கோட்டான், அஞ்சி வெளி - அச்சங்கொண்டு வெளியிலிருந்தாற்போல, மெய்யே வெருவும் - உள்ளபடி காககைக்குப் பயப்படும்.

(க-து). இரவில் இருட்டான இடத்தில் உட்பொருந்தி யிருந்தும் கோட்டான் வெளியில் இருந்தாற்போல் காககைக்கு அஞ்சும். அதுபோல், அரணு இடத்தில் அடைபட்டிருந்தும் வீரமில்லாதவர் வெளியிலிருந்தாற்போல் அஞ்சிப் பகைவர் கையில் அகப்படுவர்

321. ஆடம்பரங்காட்டி அரசனிடம் சோறுண்ணல்

உருத்தெழு ஞாட்பினுள் ஒன்றார் தொலையச
செருக்கினால் செய்கல்லார் செய்வாரே போலத
தருக்கினால் தம்மிறைவன் கூழுண் பவரே
கருக்கினால் கூறைகொள் வார்.

378

(ப-பொ). வெகுண்டெழுந்த போரினகண் பகைவர் தொலையும்படி தம் படைச்செருக்கினால் போர் செய்ய மாட்டாதார் செய்வாரைப் போலே வலிசொல்லி அவ்வலியினால் தம் இறைவன் கூழ் உண்பவரே,.....கூறைவாங்கு வாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை). உருத்து எழுந்த ஞாட்பினுள் - வெகுண்டெழுந்த போரின்கண், ஒன்றார் தொலைய - பகைவர் தொலையும்படி, செருக்கினால்

செய்கல்வார் - தம் படைச்செருக்கினால் போர்செய்ய மாட்டாராய், செய்வாரேபோல - செய்வாரைப்போலே வலிசொல்லி, தருக்கினால்- ஆடம்பரத்தால், தம் இறைவன் கூழ் - தம் அரசன் சோற்றை, உண்பவரே - உண்ணும் போலிவீரரே, கருக்கினால் - படாடோபத்தால், கூறைகொள்வார் - புதுவஸ்திரம் பரிசுபெறுபவரோ டொப்பர்.

(க-து). வீரங்கொண்டு போர்செய்ய மாட்டாமல் ஆடம்பரத்தால் அரசன்சோறுண்பவர், திறம் ஒன்றும் காட்டாமல் படாடோபத்தால் புதுவஸ்திரம் பரிசுபெறுவாரோ டொப்பர்.

322. முன்னோ பெருமையைச் சொல்லி வயிறுவளாத்தல்

அமர்விலங்கி ஆற்ற அறியவும் பட்டார்
எமர்மேலை இன்னால் யார்க்குரைத்தும் என்று
தமர்மறையால் கூழுண்டு சேறல் அதுவே
மகன்மறையத் தாய்வாழு மாறு.

116

(ப-பொ). “போரின்கண் பகையை விலங்கி மிகவும் எல்லாரானும் அறியவும் பட்டார் எங்குடியினுள்ளார் பண்டு இப்பெற்றியாரால்; இத்தன்மையை யாவர்க்குச் சொல்லுவோம்” என்று பிறர்க்குச் சொல்லி, தங்குடியில் வந்து முன்மேம்பட்ட தமராலே சோறுபெற யுண்டு ஒழுக்குதலான பெற்றி, மகனால் பெற்ற தாய் தன் கணவனோடு வாழுமாறு போலும்.

(ப-ரை). “அமர் விலங்கி - போரின்கண் பகையை விலங்கி, ஆற்ற அறியவும் பட்டார் - மிகவும் எல்லாராலும் அறியவும் பட்டார், மேலை எமர் இன்னர் - பூர்வத்தில் எங்குடியினுள்ளார் இத்தன்மையா யார்க்கு உரைத்தும் - இத்தன்மையை யாவர்க்குச் சொல்லுவோம்”, என்று - என்று பிறருக்குச் சொல்லி, தமர் மறையால் கூழ் உண்டு சேறல் அது - தம் குடியில் பிறந்து முன்மேம்பட்ட உறவினராலே சோறுபெற்று உண்டொழுக்குதலான தன்மை, தாய் மகன் மறைய வாழும் ஆறு - பெற்ற தாய் மகனால் தன் கணவனோடு வாழுமாறு போலும்.

(க-து). போரில் சென்று நிற்கத் துணிவில்லாத வீரர் “எம்முன் னோர் போரில் வெற்றிபெற்றவா என்பது பூர்வத்தில் பவர் அறிந்ததே. இது இப்பொழுது எவருக்குத் தெரியும்? நாங்கள் யாரிடத்தில் சொல்லிக் கொள்வோம்?” என்று முன்னோர் பேரைச் சொல்லி, அந்த ஆதரவால் சோறுபெற்றுண்பது, கற்பு மாட்சிமையில்லாத மனைவி தான் பெற்றுக்கொடுத்த பிள்ளையின் ஆதரவால் கணவனிடம் சோறுபெற்று வாழமுதலே டொக்கும்

323. பேதை தறுகண் ஆகான்

உறுகண் பலவும் உணராமை கந்தாத

தறுகண்மை யாகாதாம் பேதை—தறுகண்

பொறிப்பட்ட வாறல்லால் பூணுகென் மெண்ணி

அறிவசசம் ஆற்றப் பெரிது.

220

(ப-பொ). வந்து தனக்குற்ற உறுகண் பலவற்றை உணராத தக்க அறிவில்லாமையே பற்றுக்கோடாகத் தறுகண்மையினை உடைத்தென்று சொல்லப்படாத பேதை, தறுகண்மை புண்ணியம் உண்டான வழியல்லால் பொருந்தாதென்று விசாரித்த அறிவினால் வந்த அச்சம் பேதைக்கு மிகப் பெரிது.

(ப-ரை). உறுகண் பலவும் உணராமை - வீரது தனக்குற்ற உறுகண் பலவற்றையும் உணராததக்க அறிவில்லாமையே, கந்து ஆ(க) பற்றுக்கோடாக, தறுகண்மை ஆகாதாம் பேதை-தறுகண்மை உடையனென்று சொல்லப்படாத பேதை, தறுகண்-தறுகண்மை, பொறிப்பட்ட ஆறு அல்லால் - புண்ணியம் உண்டான வழியல்லது, பூணுகு - பொருந்தாது, என்று எண்ணி - என்று விசாரித்து, அறிவு அச்சம் - அவ்வறிவினால் வந்த அச்சம், ஆற்ற பெரிது - பேதைக்கு மிகப் பெரிது. [ஆம்-அசை].

(க-து). பல துன்பங்களைப் பட்டறியாமையாலேயே பேதை தறுகண்மை உடையனாகான். பூர்வ புண்ணியம் இல்லாவிட்டால் அது உண்டாகாது என்பதறிந்த அளவில் அவனுக்கு அச்சம் பெரிதாம்.

324. வலிய பகைவ ரில்லாதார் படைவீரரை வேண்டார்

தன்னின் வலியானைத் தானுடைய னல்லாதான்
என்ன குறையன் இனையரால்? மன்னும்
புலியிற் பெருந்திறல் வாயினும் பூசை
எலியில் வழிப்பெறா பால். 331

(ப-பொ). தன்னின்மிக்க வலியுடையனாகிய பகைவனைத் தான் உடையனல்லாத வேறதன் என்ன காரியம் உடையன் இனையராயுள்ள படையாளரால்? புலிபோல் மன்னுபு பெரிய திறலை யுடையவாயினும் எலியால் நலிவில்லாத மனையின்கண் பூனைகள் பாலைப் பெறுதவாறு போல.

(ப-ரை). புலியின் மன்னும் பெருந்திறல் வாயினும் - புலிபோல மன்னும் பெரிய வலியை உடையனவாயினும், பூசை - பூனைகள், எலி இல் வழி - எலியால் நலிவில்லாத மனையின்கண், பால்பெறா - பாலைப் பெறா. (அதுபோல), தன்னின் வலியானை-தன்னைக் காட்டிலும் மிக்க வலியுடையனாகிய பகைவனை, தான் உடையனல்லாதான தான் உடையனல்லாத அரசன், இனையரால் - இனையராயுள்ள படைவீரரால், என்ன குறையன் - என்ன காரியம் உடையன்?

(க-து) எலியால் வருந்துத லில்லாத வீட்டில் பூனைக்குப் பால் கிடைக்காது. தம்மின் வலிமிக்க பகைவ ரில்லாத அரசரிடத்தில் இனைய படைவீரருக்குச் சேவை கிடைக்காது.

325. வலியிலார் தம் படையைப் போலியச்செய்தல் நன்று

கொடையும் ஒழுக்கமும் கோளுள் ஞ்ணர்வுமும்
உடைய ரெனப்பட் டொழுகிப் பகைவர்
உடையமேற் செல்கிற்கும் ஊற்றம் இலாதார்
படையின் படைததகைமை நன்று. 332

(ப-பொ). கொடைத் தொழிலும் செங்கோன் முறைமையும் படையுடைய முதலியவற்றும் கோட்பாடுள்ள உணர்வுடைய இவர் உடையார் என்னும்படி தாம் ஒழுக்கி, மாற்றலர் கெட்டு

டோட மேற்சென்றுவிடுதற்கு மிகுதி வலி யில்லாதவர், படையெழுந்து சென்று வலியப் போர்செய்தவின், தம்படையைப் பொலிவுடைத்தாகப் பண்ணிப் பாதுகாத்திருக்குமதுவே நன்று.

(ப-ரை) கொடையும் - கொடைதொழிலும், ஒழுக்கமும் - செங்கோன் முறைமையும், கோளுள் உணாவும் - படை குடி முதலியவற்றால் கோட்பாடுள்ள உணாவும், உடையா எனப்பட்டுடொழுகி - இவா உடையர் என்னும்படி தாம் ஒழுகி, பகைவர் உடைய - பகைவா கெட்டோட, மேல் செல்கிறதும் ஊற்றம் இலாதவர் - மேற்சென்றுவிடுதற்கு மிக வலியில்லாதவர், படையின் - படையெழுந்து சென்று வலியப் போர் செய்தவின், படைத்தகைமை - தம்படையைப் பொலிவுடைத்தாகப் பண்ணிப் பாதுகாத்திருக்குமதுவே, நன்று - நன்றும்

(க-து) வலியில்லாதவர் பகைவாமிது படையெடுத்தவர் செல்வதைக் காட்டிலும் தமது படையைப் பொலிவுடைத்தாகச் செய்து பாதுகாத்திருப்பதே நன்றும்.

326. மகண் மறுத்து மொழிதல்

இருகயல உண்கண் இனையவனை வேந்தன் தருகென்றும் நன்னையரு நோரா: - செருவறைந்து பாழித்தோள் வட்டித்தார். காண்பாம். இனிதல்லால் வாழைக்காய் உப்புறைத்த வில. 338

(ப-பொ). இரண்டு கயல்போன்ற மையுண்ட கண்களை புடைய இனையளாயினு ளிவனை வேந்தன் தருகுவென்று தூது வாவிட்டால், இவளன்னையாரும் கொடுத்தற்கு உடம்படா ராகிச் செருவிற்குப் பறையறையப்பண்ணி, வலிமையுடைய தோள்களைப் புடைத்தார்கள். நாம் இதனால் பின் விளைவதனைக் காண்போம். எக்காலத்தும் இனிதாயிருப்ப தல்லது வாழைக்காய் உப்புறைத்தல இல்லை.

அதுபோல மறக்குடியில் பிறந்தார்க்கு மகளிர்க்கே யாயினும் மறத்தன்மை ஒழிந்துண்டாமோ என்றவாறு.

காண்பாம் இனியென்றார், “வேந்தனும் வென்று இவனைக் கொண்டல்லது போகான்: மேல் விளைவதொன்று காண்பாம்” எனத் தாமும் போருக்குத் துணிந்தார் என்பது குறித்தற்கு இது மகண்மறுத்துமொழிதல் அறம் பொருள் இன்பம விடு என்னும் நான்கும் சொன்னாராதலால், அகப்புறமும் இதனுள் அடங்கும் என்பது தோன்றக கூறினாராம்.

(ப-ரை) இருகயல் உண்கண் இளையவளை - இரண்டு கயல் போன்ற மையுண்ட கண்களையுடைய இளையவளாகிய இவளை, வேந்தன் தருக என்றால்-வேந்தன் தருக என்று தூதனுப்பினால், தன்மையரும் - இவள் அன்னையாரும், நேரார் - கொடுத்தற்கு உடம்படாராய், செரு அறைந்து - செருவிற்குப் பறையறையப் பண்ணி, பாழிதோள் வட்டித்தா - வலியுள்ள தோள்களைப் புடைத்தனா. காண்பாம்-நாம் இதனால் பின் விளைவதனைப் பார்ப்போம். வாழைக்காய் இனிதல்லால் உப்பு உறைத்தல் இல் - வாழைக்காய் எககாலத்தும் இனிதாயிருப்பதல்லது உப்பு உறைத்தல் இல்லை.

மகண்மறுத்து மொழிதலுக்கு இலக்கணம்:—“வெம்முரணன் மகள்வேண்ட, அம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று” —புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

“வாழைக்காயில் உப்புறைப்பதில்லாமைபோல நம்மறக்குடியில் பிறந்த மகளிரிடத்தில் இரக்கம் உண்டாவதில்லை நம்மறக்குடியில் பிறந்த இவ்விளையானைத் தருகவென்று அரசன் தூதுவிட்டானாகவும், இவளுடைய தாய்மார் அதற்கு உடன்படாமல் போருக்கு ஆயத்தம் செய்விக்கின்றனர் அரசன் இவளைக் கொள்ளாமல் விடான் இது எங்ஙனம் முடிகின்றதோ பார்ப்போம்” என்று தாமும் போருக்குத் துணிந்தாராய் உடனிருந்த சில மறவீரர் தம்முள்ளே கூறிக்கொண்டதாகக் கூறியது இச்செய்யுள்

1. இல்வாழ்க்கை

327. பொது

நாணினிற் ஆகாது பெண்மை. நயமிசூ

ஊணினிற் ஆகா துயிர்வாழ்க்கை.—பேணுங்கால்

கைத்தினிற் ஆகா கருமங்கா. காரிகையாய்!

வித்தினிற் சமபிரத மில.

400

(ப--பொ). நாணினிற் ப பெண்மைக்குணம் உளதாகாது. இனிய ஊணினிற் உயிர்வாழ்க்கை உளதாகாது ஆராயுங்கால், கைப்பொருளினிற் காரியங்கள் உளவாகா. வித்தினிற் வினையும் வினையும் இல்லை.

(ப--கா). காரிகையாய - பெண்ணே! பேணுங்கால் - ஆராயுங்கால், பெண்மை - பெண்மைக்குணம், நாண் இன்றி - நாணினிற், ஆகாது - உளதாகாது

உயிர்வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, நயம் மிசூ - சுவைமிக்க, ஊண் இன்றி - உணவின்றி, ஆகாது - உளதாகாது.

கருமங்கள் - காரியங்கள், கைத்து இன்றி - கைப்பொருளினிற், ஆகா - உளவாகா.

வித்து இன்றி - வித்தினிற், சமபிரதம் - வினையும் வினையும், இல் இல்லை

“உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்”.—புறம்

பழமொழி.—வித்தில்லாத சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை கீழுமில்லை.

Of nothing comes nothing.

328. பெற்ற அளவால் உவக்க

உரிதனிற் றம்மோ முழந்தமை கண்டு

பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்

தாம்பெற் றதனால் உவவார். பெரிதாகழின்

பாம்புகாண் பாரும உடைத்து.

25

(ப--உபா). உரிமையால் தமமோடு பிரிவின்றிப் பயின்று பழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவாரா. மனத்தின்கண் ஒரு வேறுபாடின்றிப் பாதுகாப்பானால் தாம் பெற்ற பொருளினால் உவவாது பின்பும் ஆசைப்படாநிற்பாரா. பெரிதகழ்ந்தால் பாம்பு காண்பாரையும் உலகம் உடைதகாதலால், பெறுதலால் உவக்க

(ப--ரை) உரிதனில் - உரிமையால், தமமோடு பிரிவின்றி உழாதமை கண்டு - தம்மோடு பிரிவின்றிப் பழகினமை கண்டு, போற்றப்படுவார் - பாதுகாக்கப்படுவாரா, திரிவு இன்றி - மனத்தின்கண் ஒரு வேறுபாடின்றி, தாம் பெற்றதனால் - பாதுகாப்பானால் தாம் பெற்ற பொருளினால், உவவார் - உவவாது பின்பும் ஆசைப்படாநிற்பா பெரிது அகழின்-மிகவும் அகழ்ந்தால், பாம்பு காண்பாரும் உடைதகாபாம்பு காண்பாரையும் உலகம் உடைத்து

(க-து) இரத்தினாகரத்தை கிண்டினால் அதனிடத்துப் பொருந்திய ரத்தினத்தின் அளவிலே திருப்தியடைதல் வேண்டும் பேரவாவால் பின்னும் கிண்டினால் அங்குநின்றும் பாம்பு வெளிவந்து துரத்தல் கூடும் அதுபோல, நாம் பிறரிடம் உதவிபெறுங் காலத்தில் பெற்ற அளவால் உவத்தல் வேண்டும் மேலும் பெறும்பொருட்டு வருத்தினால் அவா நம்மை வெறுத்தல் கூடும்

“எலிச்செலவென்று தோண்டப் பாம்பு புறப்பட்டாற்போலும்” என்று கிராமய வழக்காக வழங்கப்படுகிறது” என்று செந்தமிழ்ப் பதிப்பு எடுத்தாக்காட்டுகின்றது

329. புறத்தாற் போலிவுறல்

அகத்தா லழிவு பெரிதாயக் கண்ணும்
புறத்தாற பொலிவுறல் வேண்டும் எனினத்தும
படுக்கை இலாயக கண்ணும், உடுகதாரை
உண்டி வினவுவா ரில்.

185

(ப--உபா). தம மனையிலுள்ள வறமை பெரிதாயின விடத்தும, புறத்தால் காணாத தமமுடைய மேனி பொலிவு பெறு

நிருதலைச் செய்பவேண்டும், எப்படி யானும். பாயலுள்ள படுகரும ஆடையில ராகியவிடத்தும், உடுத்த உடையால் பொலிந்தாரை உண்டி வினவுவார் இல்லை ஆதலான்.

(ப-ரை). படுகை இவர் ஆயக்கண்ணும் - பாயலுள் படுகரும ஆடை இலராகியவிடத்தும், உடுத்தாரை-உடுத்த உடையால் பொலிந்தாரை, உண்டி வினவுவார் இல்-உண்டிரோ என்று கேட்பவர் இல்லை. (ஆதலால்), அகத்தால் அழிவு - தம் வீட்டிலுள்ள வறுமை, பெரிது ஆயக்கண்ணும் - பெரிதாயின விடத்தும், எனைத்தும் - எவ்விதத்தானும், புறத்தால் பொலிவு உறலவேண்டும் - புறத்தால் காணாத தமமுடைய மேனி பொலிவுபெற்றிருதலைச் செய்யவேண்டும்

(க-து) உள்ளபடி வறியராயினும் இலவாழ்வாரே தோற்றப்பொலிவுக் குரியவற்றைச் செய்தல்வேண்டும்

330. நன்மனைவிய ருடையாரா

சொல்லாமை நோக்கிக் குறிப்பறியும் பண்பிற்றம்
இல்லாளே வந்த விருந்தோம்பிச - செல்வத்
திடரின்றி எமாந்து இருந்தாரே, நாளும்
கடலுள் துலாம்பண்ணினார் 255

(ப-பொ). தாம் நினைத்த காரியத்தைத் தாம் சொல்லாமைத் தம்முகத்தை நோக்கித் தம் கருத்தறியும் குணத்தை யுடைய மனையாளே வந்த விருந்துகளை ஒம்பிச் செல்வ முடையராய் அரண்பெற்று இடரின்றி யிருந்தார். நாளும் இறைத்தற்குக் கடலமருங்கிலே ஏற்றமிட்டாரோ டொப்பர்.

(ப-ரை) சொல்லாமை நோக்கிக் குறிப்பறியும் பண்பின் - தாம் சொல்லாமலே தாம் நினைத்த காரியத்தைத் தமமுடைய முக்ககுறிப்பால் அறிந்துகொள்ளும் குணத்தையுடைய, தம் இல்லாளே - தம்முடைய மனையாளே, வந்த விருந்து - தம்மிடத்துவந்த விருந்தினரை, ஒம்பி - உபசரிக்க, இடர் இன்றி செல்வத்து எமாந்து இருந்தாரே - யாதோர் இடரு மின்றிச் செல்வத்தில் அரண்பெற்றிருந்தவரே, நாளும் கடலுள் துலாம்பண்ணினார் - நாளும் இறைத்துக்கொள்வதற்குக் கடலினிடத்தில் ஏற்றமிட்டாரோ டொப்பர்.

(சு-து) கொண்டவன் குறிப்பறிந்து நடப்பவளாய் வந்த விருந்தினரை உபசரிக்கும் மனைவியோடு இலவாழ்க்கையை நன்கு நடத்தவோர், கடலில் ஏறமல்ட்டி டிறைப்பாபோல், எனறும் குறைவுடையவராகா

“கொண்டான் குறிப்பறிவாள பெண்டாட்டி” — திரிகடுகம்

331. நெறிமேல் மக்களை நிற்பச் செய்தல்

எந்நெறி யானும் இறைவன்றன் மக்களைச்
செந்நெறிமேல் நிற்பச் செயலவேண்டும் — அந்நெறி
மான்சோந்த நோக்கினாய்! ஆங்க வணங்காகும்
தான்செய்த பாவை தனக்கு 8

(ப--பா) எல்லாவற்றானும் தந்தை தன் புதல்வனைச் செவ்விய நெறிமேல் நிற்கும்வகை அறிவுண்டாகச் செய்யவேண்டும். அசு செய்த நெறி. மான சோந்த நோக்கினாய்! தாளைக்கே தெய்வமாகும் தானசெய்த பாவை; அதுபோலும் அத்தந்தை தனக்கு

தாதை - தெய்வம்பததைப் பிரதிபடை செய்தவன்.

(ப--ரை) மான் சேர்ந்த நோக்கினாய் - மானின கண்ணையொத்த நோக்கினாயுடையாய்! இறைவன் - தந்தை, தன் மக்களை - தன் புதல்வரை, எந்நெறியானும் - எல்லா விதத்தாலும், செமமை நெறிமேல் நிற்ப - நல்வழியில் நிற்கும் வகை, செயலவேண்டும் - அறிவுண்டாகச் செய்தலவேண்டும் தான் செய்த பாவை - தான் அமைத்த அர்ச்சாவிக்கிரகம், தனக்கு அணங்காகும் - அமைத்த தனக்கே தெய்வமாகும் அ நெறி-மக்களைச் செந்நெறியில் நிற்பச்செய்தல், ஆங்க - அதுபோலும் அத்தந்தை தனக்கு

(சு-து) பிரதிஷ்டைபெற்ற ஒரு விக்கிரகம் அதனை நியமித்த சிலப்பியால் வணங்குதற்கு உரியதாதல்போல, நன்னெறியில் நிற்கும் படி செய்யப்பட்ட புத்திரா பெற்ற பிதாவால் போற்றுதற்கு உரியவராவா

“சன்று புறநதருதல் எனறலைக கடனே;
சான்றோ னுககுதல் தநதைககு கடனே”—புறம்

332. தாயர்க்குச் சில பிள்ளைகளிடம் கண்ணோட்டம்

ஒக்கும் வகையான் உடன்பொருடும் சூதின்கண்
பக்கத கொருவன ஒருவன்பா) பட்டிருக்கும்

மிக்க சிறப்பின ராரினும் தாயர்க்கு

மக்களுள் பக்கமோ வேறு

260

(ப-பொ). தமமுள் ஒக்கும்படி சிலருடனே பொருடும் சூதின்கண் மருங்கிருந்தான ஒருவனபால் அன்புபட்டுப் போர் காட்டும். அதுபோலத் தமபுதலவ டெல்லார்க்கும் ஒக் ந்த தாயாகச் சிறந்தாராயினும் புதலவருள் சிலர் பக்கததே அத்தாயாககுத கண்ணோட்டத்தின் வேறுபா ளெதாம்.

(ப-ரை) ஒக்கும் வகையான தமமுள் ஒக்கும்படி, உடன் பொருடும் சூதின்கண்-சிலருடனே பொருதலான சூதின்கண், பக்கத்து ஒருவன் - பக்கத்திலிருந்தவ னொருவன், ஒருவன்பால் பட்டிருக்கும்- ஒருவனிடம் அன்புபொருந்திப் போசெய்யும் விதத்தைக காட்டுவான். (அதுபோல), மிக்க சிறப்பினராயினும் - தம் புதல்வரெல்லார்க்கும் ஒக்கத் தாயாகச் சிறந்தாராயினும், தாயாககு - தாயமாருககு, மக்களுள் பக்கமோ வேறு - புதலவருள் சிலர் பக்கததே கண்ணோட்டத்தில் வேறுபா ளெதாம்

(க-து) இருவா சூதாடுகையில் பக்கத்திலிருப்பவன் அவவிருவ ருள் ஒருவன்பால் அன்புடையவாய்ப் போ காட்டுவான். அங்ஙனமே பெற்ற பிள்ளைகளை ஒப்பப் பாககத்தக்க தாயமா சில பிள்ளைகளிடம் கண்ணோட்டங் கொண்டிருப்பர்

333. பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது

த்தாடித்தோள் மடவார் மருமந்தன் ஆகம

மடுத்தவர் மார்பில் மகிழ்நன் மடுபா

நெறியல்ல சொல்லனீ பாண்' அறிதூரில்

ஆர்க்கும் எழுப்பால் அரிது.

222

(ப-பொ). தொடியணிந்த தோளினை உடைபராகிய மடவாருடைய மருமம் தன்னுடைய ஆகத்திலே மடுப்ப, அவருடைய ஆகத்திலே மகிழ்நன் தான் மடுப்ப நிகழ்ந்ததொன்றை நெறியல்லவென்று சொல்லா தொழிவாயாக பாணனே! பொய்யுறக்கம் உறங்குவாரை யாவராலும் எழுப்பல் அரிது [அதுபோலும் நீ சொல்லும் வாததை எங்களுக்கும்]

(ப-ரை) தொடி தோள மடவா மருமம் - தொடியணிந்த தோளிளையுடையாராகிய மடவாருடைய மருமம், சன ஆகம் மடுதது - தன்னுடைய மாபிலே மடுப்ப, அவா மாபில் மகிழ்நன் மடுப்ப - அவருடைய மாபிலே மகிழ்நன் தான் மடுப்ப, நெறியல்ல சொல்லல் நீ - (நிகழ்ந்ததொன்றை) நெறியல்லவென்று நீ சொல்லா தொழிவாயாக, பாண - பாணனே! அறிதயில் எழுப்பல் ஆககும் அரிது - பொய்யுறக்கம் உறங்குவாரை எழுப்பல் யாவர்க்கும் அரிது (அதுபோலும் நீ சொல்லும் வாததை எங்களுக்கு)

இது பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது

“தொடியவை கூறாதி பாணநீ கூறின்
அடிபைய விட்டொதுங்கிச சென்று—துடியின
இடக்கண் அனையம்யாம் ஊரற் கதனல்
வலககண் அனையார்க் குரை” —நாலடியாரா.

334 மகளிரைச் சார ஒழுகாமை

விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோல நோக்கம்
கெழுமிய நாணை மறைக்கும்.—தொழுநையுள்
மாலையுள் மலை மயக்குறுத தாள். அஃதால்
சாலபிணைச சால்பறுக்கு மாறு

12

(ப-பொ) விழுமிய அணியிணையுடைய நல்லார வெருண்டமானபிணை போன்று நோக்கங்கள், ஆடவா மாட்டுச செறிந்த நாணினைக் கெடுதது மயக்கவல்ல. பழுனை என்கிற ஆற்றின்கண் மாயவீனையும் மயக்கத்தின்கண்ணே விழுப

பிஞ்சு எனப்பாசு தன் அழகினால் மயக்குறது, திணை அம
பிஞ்சுதியை அதனினூடாக மிக்கதொன்று கெடுகது நெறி அது
வன்றே.

இதனற போந்த பொருள் - நிறையினால் மிக்கம் ஆத்
லான் மயங்குகென்று அறிவுடையார் மகனிரைச் சாரவொழு
நல ஆகாது என்பதாம்.

(ப-ரை) விழும் இழை நல்லா-சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்த
பெண்களது, வெருள் பிணைபோல நோக்கம் - வெருண்ட மான்பிணை
போன்ற நோக்கங்கள், கெழுமிய நாணை - அடவரிடம் செறிந்த
நாணை, மறைகதும் - கெடுகதும் தொழுவையுள் யமுனை என்கிற
ஆற்றின்கண், மாலு - மாயவனையும், மாலையுள் - மடக்கத்தின்கண்ணே
விழ, மயக்குறதுதாள - பின்னை என்பாள் தன் அழகினால் மயக்குறது
திணை அஃது - அசசெய்கை, சாலபிணை - விஞ்சியை, சாலபு -
அதனினும் மிக்கதொன்று, அறுகதும் அறு கெடுகதும்பற்றன்றே
[ஆல்-அசை]

சிலப்பதிகாரத்தில ஆய்ச்சியா குரவையில்

வஞ்சஞ் செயதான் தொழுநைப புனலுள
நெஞ்சங் கவர்ந்தாள் நிறையென் கோயாப்
நெஞ்சங் கவர்ந்தாள் நிறையும் வளையுட
வஞ்சஞ் செயதான் வடிவென் கோயாம்

என்றும்

வைய மளந்தான்றன் மாபிற நிருநோக்காப
பெய்வளைக் கையாள்நம் பின்னைதா னுமென்றே
ஐயென்றாள்

என்றும் வருகின்றன

“ஒப்புயாவில் வேட்டோன் ஒருநிலைப்பட்ட டாழ்ந்தசெயல்
நப்பின்னை ஞாலம் ஒருங்கறிக . ”—ஆன்னிலை

335 பிறர் மனையில் தமிழராய்ப் புகாமம்

தூய்மை மனததவர் தோழர் மனைபகததும்
தாமே தமிழர் புகல்வேண்டா.--சீமையான்
ஊர்மிகின் இல்லை கரியோ. ஒலித்துடன்
நீர்மிகின் இல்லை சிறை.

(ப--பொ). தூய்மையையுடைய மனததார தம் தோழர் மனையின்கண்ணும் தமிழராகத் தாமே புகலவேண்டா. ஒரு வன் செய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடனபட்டு மிகுமாயின், பிறிதொரு சான் றில்லை; நீர் மிகுன சிறையு மில்லை. ஆதலான்.

(ப--ரை) தீமையான ஊர் மிகின்-ஒருவன் சீமையெய்தானென்று ஊரெல்லாம் உடனபட்டு மிகுமாயின், கரியோ லுலலை - (அதனைத் தவிரகத்தகக வேறொரு) சாட்சி யில்லை நீர் ஒலித்த உடன்மிகின் - நீர் ஒலிசெய்து மிக்கால், சிறை இலலை - (அதனைத் தவிரகத்தகக) சிறையு மில்லை (ஆதலால்) தூய மனததவா - சுதமன மனமுள்ளவா, தோழர் மனையகத்தம - தம்முடைய தோழர்தாரணையின் கண்ணும், தமிழா - தமிழராக, தாமே புகலவேண்டா - தாபொ புகுதல வேண்டா

(க--து) ஒருவன் கெடுதி செய்தானென்று ஊரெல்லாம் நயப் விட்டால், அதனைப் பரிகரிக்கும் சாட்சி கிடைக்காது. ஆகையால், நல்லார் தோழருடைய மனையின் கண்ணும் தனியாகப் புகுதல தகுந் யன்று.

336. நிறை காவாரைச் சிறை காவாமை

நிறையான் மிகுகல்லா நேரிழை யாசை
சிறையான் அகப்படுததல் ஆகா.—அறையோ!
வருந்த வலிதினின் யாப்பினும், நாய்வால்
திருந்துதல் என்றுமோ இல்.

30

(ப--பொ). மீமொறிகளையும் நிறுத்தும் சிறையால் மிக மாட்டா நேரிழையாரைக் காவலான் அகப்படுக்க இயலா: அகப்படுக்கலாம் என்பாக்கு அறையுடையினறேன. வருந்த வலிபெறக் கட்டினும், நாயின்வால் செவ்வே றின்று திருந்து தல் என்றும் இல்லை, அதுபோல.

(ப--ரை). வருந்த - வருந்தும்படி, நாய்வால் - நாயின் வால், வலி தினின் யாப்பினும் - வலிபெறக் கட்டிவைத்தாலும், திருந்துதல் - அது ஒழுங்காக நின்று திருந்துதல், என்றும் இல் - என்றும் இல்லை. (அது

போல), நிறையால் - மீம்பொறிகளையும் நிறுத்தும் நிறையால், மிகு கல்லா - மாட்சிமைப்படமாட்டாத, நேரிழையா தமமை - நேரிழையாரை, சிறையான - காவலால், அகப்படுத்தல் ஆகா(து)-வசப்படுத்துதல் முடியாது அறையோ - முடியுமென்பார்க்கு அறைகூவுகின்றேன [ஒ-அசை]

அறைகூவுதல் - பொர அழைத்தல், Challenge

“சிறைகாசும காப்பெவன செய்யும்” பகளிரி
நிறைகாசும காப்பே தலை’—நிருகூகுடி

“உண்டியுட காப்புண றுறபொருட் காப்புண்டு
கண்ட விழுப்பொருட கலவிக்ருக காப்புண்டு
பெண்டிரைக காப்ப திலமென்று வைத்தாக
கண்டு மொழிந்தனா கற்றறிந தோரே”—உளையாபதி

பழமொழி—நாயின வாலக குணக்கெடுக்க லாமா Crooked by nature is never made straight by education. A bag of fleas is easier to keep guard over than a woman.

337. வறியாரிடம் செல்வா விருந்து செல்லவேண்டா

நல்கூர்ந்தவாககு நனிபெரிய ராயினா
செலவிருந தாகிச செலவேண்டா - ஓலவ
கிறந்தவர் செய்யும் வருத்தம் குருவி
குறங்குறுப்பச சோருங் குடா

100

(11-பொ). மிகப்பெரிய செலவாராயினா வறுமையுடையதாகு விருநதாகிச செலவேண்டா. செலவாராயின் அச்செல்லப்பட வறுமையுடையாராயினா தமக்கு இயல்வதனைக் கடந்து விருந்துசெய்யும் வருத்தம். குருவி குறங்குறுப்பவே குடா சோருமது போலும்

(ப-ரை) நனி பெரிய ராயினா - மிகப் பெரிய செல்வாராயினர், நல்கூர்ந்தவாககு - வறுமையுடையாருக்கு, செலவிருந்து ஆகி செ(ல்)வ வேண்டா - விருநதாகிச் செலவேண்டா. (செலவாராயின்), அவர்-அவ்வறியவர், ஒவ்வது இறந்து - தமக்குக் கூடுமானதைக் கடந்து,

செய்யும் - விருந்து செய்யும், வருததம் - வருததமானது, குருவி குறங்கு அறுப்ப குடா சோரும் - குருவியின் தொடையை அறுத்த வளவில் அதன குடல சோருவது போலும்

(க-து) தமமுடைய சகதியைக் கடந்து விருந்திட்டால வறியவா யிகவும் நொந்துபோவ ராதலால், செல்வா அவாக்கு விருந்தாகிச் செல்லவேண்டா

333. ஏனைய ஈந்தும் இன்சொல் ஈயாமை

உடுக்கை மருந்துறையுள் உண்டியோ டின்ன
கொடுததுக் குறைதீர்த்த லாற்றி - விடுததின்சொல்
ஈயாமை யென்ப, எருமை எறிந்தொருவர்
காயக்கு லோபிக்கும் ஆறு. 167

(ப-பொ). உடுக்கையும் மருந்தும் உறையுமிடமும் உணவும் என இப்பெற்றிப்பட்டனவற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுதது மறவர் வறுமை தீர்த்தலை வல்லராய் விடுததுவைதது இனிய சொற்களைச் சொல்லாமை என்று சொல்லுவர், தின்ன வேண்டி எருமையறிந்த ஒருவா காயக்கு லோபஞ் செய்யு மாறுபோலும்.

(ப-ரை). உடுக்கை மருந்து உறையுள் உண்டியோடு - உடுக்கையும் மருந்தும் உறைவிடமும் உணவும், இன்ன - என இப்பெற்றிப்பட்டவைகளை, கொடுத்து - பிறர்க்குக் கொடுத்து, குறை - அவா வறுமையை, தீர்த்தல் ஆற்றி விடுத்து - தீர்த்தலை வல்லராய் அனுப்பி வைத்தது, இன்சொல் ஈயாமை - இனிய சொற்களைச் சொல்லாமை யானது, எருமை எறிந்த ஒருவா - தின்ன வேண்டி எருமையைக் கொன்ற ஒருவர், காயக்கு - (அதனைச் சமைத்தற்குரிய) காயத்துக்கு, லோபிகும் ஆறு - லோபஞ் செய்யுமாறு போலும், என்ப - என்று பெரியோர் சொல்லுவர். [காயம் - Condiments].

(க-து). பிறருடைய வறுமையைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவு செய்தும் இனிய வார்த்தை சொல்வதற்குப் பின்வாங்குவதானது, உண்ணும்படி எருமையைக் கொன்றவர் அதைச் சமைப்பதற்குரிய காயம் வாங்க லோபஞ்செய்வது போலும்

339) நடுவு நிலைமை

தத்தமக்குக் கொண்ட குறியோ தவமல்ல
செத்துக, சாநது படுக்க, மனன்—ஒத்துச
சகத்தனாய் நின்றொழும சாலபு தவமே,
நுகத்துப் பகலாணி போன்று.

95

(ப-பொ). தத்தமக்குச சமயத்தாரா கொண்ட வேறுபட்ட குறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது. தன்னை ஒருவன் வாசசியால செத்துக, சந்தனக் குழம்பை மேலே பூசுக, தான மனம்பொருநதி அவ்விரு திறத்தாருக்கு நடுவனாய் நின்றொழும அமைதி தவமாவது; நுகத்தின்கண் நடுவுநிறகுப் பகலாணி போல

(ப-ரை தத்தமக்குக் கொண்ட குறி அல்ல தவம் - தத்தமக்குச சமயத்தாரா கொண்ட வேறுபட்ட குறிகளையுடைய வேடங்களன்று தவமாவது செத்துக - தன்னை ஒருவன் வாசசியால கொல்லுக; சாநது படுக்க சந்தனக்குழம்பு தனமேலே பூசுக; நுகத்து பகலாணி போன்று நுகத்தின்கண் நடுவுநிற்கும் பகலாணிபோல, மனன் ஒத்து சகத்தனாய் நினது - தான மனம்பொருநதி அவ்விரு திறத்தாருக்கும் நடுவனாய் நின்று, ஒழுமும் சால்பே தவம் ஒழுமும் அமைதியே தவமாவது [ஒ-அசை].

(க-து) இன்னு செய்வோனுகும் இனிது செய்வோனுகும், நடுவு நிலைமையாய் ஒழுமுவதே ஒருவனுக்குத் தவமாம்

‘சமத்தனாய்’ என்றும் பிரதிபேதம் உண்டு

340. அடைக்கலப் பொருளைக் கொள்ளாது கோடுத்தல்

உள்ள தொருவா ஒருவர்கை வைத்தக்கால்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாம்—கொள்ளாரா
நிலைப்பொருள் ளென்றதனை நீட்டித்தல் வேண்டா,
புலைப்பொருள் தங்கா வெளி.

17

(ப-பொ). தமக்கு உள்ளதொரு பொருளை ஒருவர் தமக்கையின்கண் வைத்தக்கால், அப்பொருளை வைத்தவர்கள்

வேண்டிய போதே வைக்கப்பட்டார் தாம் கொள்ளாதே கொடுக்க. தமக்கு நிலைமையுடைய பொருளென்று கருதி அவர்க்குக் கொடாதே நீட்டித்தல் வேண்டா. புலையாமாட்டுள்ள பொருள் அடங்காவாய் வெளிபாம் ஆதலான் அடைக கலப் பொருளை மறைக்க இயலாது.

(ப-ரை). உள்ளது - தனக்குள்ள தொருபொருளை, ஒருவா - ஒருவர், ஒருவர்கை - மற்றொருவர் கையின்கண், வைத்தககால் - வைத்தால், கொள்ளும் பொழுதே-அப்பொருளை வைத்தவர் கொள்ளவேண்டிய பொழுதே, தாம் கொள்ளார் கொடுக்க - வைக்கப்பட்டார தாம் அப்பொருளைக் கொள்ளாமல் கொடுத்துவிடுக நிலைப்பொருள் என்று-தமக்கு நிலைமையுடைய பொருளென்று நினைத்தது, அதனை நீட்டித்தல் வேண்டா - அதனைக் கொடாமல் தாமதித்தல் வேண்டா புலைய பொருள் தங்கா வெளி - புலையமாட்டுள்ள பொருள் அடங்காவாய் வெளியாம்

(க-து) வைத்தவா கேட்டபோதே அடைக்கலப் பொருளைக் கொடுத்துவிடுக கொடாவிட்டால் அப்பொருள் வெளிப்பட்டிவிடும்

341. துணையுடைமை

நன்றே ஒருவர்த துணையுடைமை. பாப்பிடுககண
நண்டேயும் பார்ப்பான்கண் தீர்த்தலான், —விண்டோ
குன்றகல் நன்னாட! கூறுங்கால இல்லையே [யும்
ஒன்றுக் குதவாத ஒன்று 111

(ப-பொ). ஒருவரைத் துணையாகக் கொண்டு ஒருவன் துணையுடையனாவது நல்லதொன்றே காண. பாம்பிற் கடியுண்டொரு பார்ப்பான் பட்ட இடும்பையை அவனால் உதவியைப்பெற்ற ஞெண்டு தீர்த்தலான், விண்டோயும் குன்றகல் நன்னாடேன! சொல்லுங்கால் ஒன்றற்குதவாத ஒன்று இல்லை.

(ப-ரை). விண் தோயும் குன்று அகல் நன்னாட - ஆகாயத்தை அளாவிய குன்றுகளுள்ள அகன்ற நன்னாடேன! ஒருவா துணையுடைமை நன்றே-ஒருவரைத் துணையாகக்கொண்டு ஒருவன் துணையுடைய

ளுவது நல்லதொன்றே. பார்ப்பான்கண் ணண்டேயும் - ஒரு பாப்பா னிடத்து (அவன் தாய் துணையாகக் கொடுத்த) ணண்டு தானும், பாப்பு இடுககண் - ஒரு பாம்பினாலே நோதலான துன்பத்தை, தீர்த்தலான் - ஒழித்தலால், கூறுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஒன்றுக்கு உதவாத ஒன்று இல்லை - ஒன்றற குதவாத ஒன்று இல்லை [ஏ-அசை]

கதை பஞ்சதந்திரத்தில் உரைத்திருக்குமாறு.—தத்தன் என்னும் பார்ப்பனச சிறுவன் அன்னையிடம் சென்று “யான் ஆசிரியன கரும மாய வேற்றார்க்குச் செல்லுதல வேண்டிம் கட்டமுது முடிந்து தருதி” என்று வேண்டினான் அன்னை, “நன்று ‘துணையோடல்லது நெடுவழி போகேல்’ என்பா உனக்கு வேறு துணை இல்லாமையால் ஒரு ணண்டை ஒரு மட்கலயத்தில் பெய்து தருவேன் அதையேனும் துணையாகக் கொண்டுசெல்க” என்று சொல்லிக் கட்டமுதோடு ணண்டு பெய்த கலயத்தையும் கொடுத்தாள சிறுவன் சென்ற கருமத்தை முடிசுத்து திருமயவருகையில் வேனிலால் இளைப்பிண்டு ஒரு மரநிழ லில் அயர்ந்து கண்வளாநதான கண்வளராநிறகையில் ஒரு பாமபு அலனைத தீண்ட வந்தது, அருகிலிருந்த கலயத்தை ஆராய்தற்பொரு ட்டு அதனுள் தலையை நீட்டியது அப்போது கலயத்திருந்த ணண்டு பாமபின் தலையைத் தன் கொடுக்கால் இடுக்கிக் கொன்றது

பழைய பொழிப்புரையில் சுட்டிய கதை வேறாக இருக்கிறது

பழமொழி.—Nothing so bad as not to be good for something Even a pin is good for something

342. புலான் மறுத்தல்

விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கி

படர்வரிய நன்னெறிககண் சினறர்-இடருடைததாய்ப்

பெற்ற விடக்கு நுகர்தல, கடனீந்திக

ஊற்றடியு ளாழ்ந்தது விடல்.

26

(ப-பொ). விடுதற்கரிய நுகாவினை விருமபும வேட்கை யை நீக்கி ஒழுக்குதற்கரிய நன்னெறி யாகிய தவத்தின்கண் சினறர், மெய்ப்பிணியால் தமக்கு இடாவநக காலத்தின்கண்

அழிந்து, தாம கொண்ட சீலததுககுக் குற்றமாமபடி பெற்ற தொரு விடக்கைத தின்றுய்தல, கடலை நீந்தி ஏறிக் கன்றின உளாடியின் நீரிலே அழுந்தியதனே டொக்கும்.

(ப-ரை) விடல அரிய துபபுடைய வேட்கையை நீக்கி - விடுதற் கரிய துகர்ச்சியை விருமபும் விருப்பத்தை நீக்கி, படாவு அரிய நன் னெறிக்கண நினரா - ஒழுததற்கரிய நன்னெறியாகிய தவததின்கண நினரா, இடா உடைத்தாய - (வியாதியால் துன்பம் நேரிட்டபோது) தாம் கொண்ட ஒழுக்கத்துககுக் குற்றமுண்டாமபடி, பெற்ற விடககு- பெற்ற மாமிசத்தை, துகாதல - உண்டு பிழைத்தல், கடல் நீந்தி கற் றடியுள் ஆழ்ந்துவிடல் - கடலை நீந்தியெறிக் கன்றின் குளமபடி நீரிலே அழுந்தியதனே டொக்கும்.

(க-து) எல்லா ஆசையும் விட்டுத் தவநெறியிலே நிற்பவர், வியாதி யின கொடுமையால் மாமிசம் உண்ண விரும்புதல், கடனீரைக் கடந்த வன் பின் கனறடிநீரிலே அழுந்துதல் போலாம்.

343 அருள்புரியாது உயிர்ப்பலி கொடுத்தல்

செறவின கொலைபுரிந்து சேணுவப்பா ராகி
அறிவின அருள்புரிந்து சொல்லார் - பிறிதின்
உயிர்செகுத துன்றுய்த் தொழுது, லோமார்,
தாரிசுகைதது மற்றென் றடல. 164

(ப-பொ) செறம கொண்டாடைய் போலக் கொலையை விருமபி, தமக்கு மறுமையின்கண்ண தாம மேற்செய்தகா தின்ற இன்பத்தைப் பெற உவப்பாராகி, தம அறிவினால் பிறாக்கு அருளைச் செய்து விருமபிச சொல்லாராய், பிறி தொன்றினுடைய உயிரை மறுமைக்கு நனமைக்குக் காரண மாமென்று அதனைக் கொன்று ஊனினை துகர்ந்து, லோ ராய் ஒழுதுதல் பாதுகாவாதே தான் சோற்றுக்குக் கறியாகிய தயிரைச் சிதைத்து மற்றொரு கறியாக அடுதலோ டொக்கும்.

(ப-ரை) செறலின் கொலை புரிந்து - கோபங் கொண்டாரைப் போல் கொலையை விருமப், சேண் உவப்பா ஆகி - தாம் மறுமையினகண் இன்பத்தைப் பெற உவப்பாராகி, அறிவின அருள் புரிந்து சொல்லா - தம அறிவினூல ப்றாகரு அருளைச்செய்து விருமபிச் சொல்லாராய, ப்றிதின் உயா செகுசது - ப்றிதொன்றி னுடைய உயிரை (மறுமையினபததுக்குக காரணமாமென்று அதனைக்) கொன்று, ஊன சூய்தது - ஊனை உண்டு, ஓம்பா ஒழுகு தல - (நல்லாராய் ஒழுகுதலைப்) பாதுகாவாதே இங்ஙனம் ஒழுகும ஒழுக்கம், தயா சிதைதது-சோற்றுக்குக கறியாகிய தயிரைச் சிதைதது, மற்றொன்று அடல் - மற்றொரு கறியாக அடுதல்போலும்.

இது உயிர்ப்பலி கொடுத்த உண்டலை விலக்கியது

(க-து) அருள்செய்து பெறலான நனமையை விட்டு உயிர்ப்பலி கொடுத்துப் பெறலான நனமையானது, தன்னியல்பில் கறியாகத்தக்க தயிரைச் சிதைதது மற்றொரு கறியாக அடுதல்போலாம்

314. நன்மை செயதவாக்கு உறுதி சூழ்தல்

நன்கொன் றறிபவா நாழி கொடுப்பவாக
கென்றம உறுதியே சூழ்க. எறிதிரை
சென்றுலாம சோப்ப' அதுபோல நீர்போயும்
ஒன்றிரண்டாம வாணிக மில

275

(ப-பொ). நன்றாக ஒன்றை உணாதவா நாழி அரிசியே யாரினும் தருவாக்கு ஒருநாள ஒழியாதே உறுதியே நினைக்க. எறிதிரை சென்றுலாம சோப்பனே' கடலின் நடுவே போயும் ஒன்று இரண்டாம வாணிகம் அதுபோலவது இலலை.

(ப-ரை) எறி திரை சென்று உலாவு)ம சோப்ப - எறியும் அலைகள் போய் உலாவும்கடற்சோப்பனே! ஒன்று நனகு அறிபவர்-(ஒருவர் செய்த) ஒரு நன்றியை மறவாதவா, நாழி கொடுப்பவர்க்கு - நாழி அரிசியேயாயினும் தருவாருக்கு, என்றும் - ஒருநாளொழியாமல், உறுதியே சூழ்க - உறுதியே நினைக்க நீ போயும் - கடலின் நடுவே

போயும், ஒன்று இரண்டாம் வாணிகம் - ஒரு பொருள் இரட்டித்த லான லாபத்தைக் கொடுக்கும் வியாபாரம், அதுபோல இல்லை - அது போல வேறில்லை

(க-து). வைத்த முதற்பொருள் இருமடியாகத்தக்க வர்த்தகம், நன்றி செய்தவர்க்கு என்றும் நன்மை நினைத்தலே

345. நன்மை செய்தவா காயினும் அவரைக் காயாமை

தமனென் றிருநாழி ஈத்தவ னல்லால்

நமனென்று காயினும் தான்காயான் மனனே

அவனிவ னென்றுரைத தெள்ளி.மடி) நியாரே

நமநெய்யை நக்கு பவர்.

35

(ப--ரை). தன்னை உறவென்று தனக்கு இருநாழியாயி னும் உதவினவன் தன்னைக் காயு மததுணைபல்லது, நம சுற் றத்தானென் றிகழ்ந்து தனக்கு உதவியவன்நன்னை அவ னிவனென்று இகழ்ந்துரைத்துத் தான் காயல் ஆகாது: தெய்வத்தை ஆட்டிய நெய்யைக் கூசாதே நக்குவார் யாவ் றும் இல்லை. ஆதலால்.

(ப-ரை) தமன என்று - தன்னை உறவினனென்று, இருநாழி - இருநாழியாயினும், ஈத்தவன் - உதவினவன், காயினும் (காய்தல்) அல் லால் - காய்ந்தாலும் காயும்வ்வளவல்லது, நமன் என்று எள்ளி - நம் சுற்றத்தான் என்றிகழ்ந்து, அவன் இவன் என்று மன் உரைத்த - (உதவினவனை) அவனிவனென்று மிகவும் உதாசினமாகப் பேசி, தான் காயான் - ஒருவன் காய்தல் ஆகாது நம நெய்யை நக்குபவர் யார் - தெய்வத்தை முழுக்காட்டி அதன்மேல் ஒட்டியுள்ள நெய்யைக் கூசாமல் நக்குவார் யாவரு மில்லை. [ஏ-மற்று-ஏ-அசை].

(க-து). தமக்கு நன்மைசெய்யும் தெய்வம் தம்மை ஒறுத்தாலும், அதனை முழுக்காட்டி அதன்மேல் ஒட்டியுள்ள நெய்யைக் கூசாமல் நக்கார் தமக்கு நன்மை செய்தவர் தம்மைக் காய்ந்தாலும், தாம் அவரை இகழ்ந்து காயார்

346. உபகாரத்துக்கு அபகாரம்

நாடி நமரென்று நன்குபுறந தநதாடைக்
கேடு பிறரோடு சூழ்தல். கிளர்மணி
நீடுகல் வெற்பு' நினைப்பின்றித் தாமிருந்த
கோடு குறைதது விடல

41

(11-பொ). ஆராய்ந்து நமக்கு இவா தமயாவரென்று மதி
தது மிகவும் தம்மைப் புறநதநதாடைப் பிறரோடு கேடு சூழ்
தல், கிளர்மணி நீடுகல் வெற்பு' உணர்வின்றித் தாம் ஏறி
நிருந்த மாக்கொம்பினைக் குறைததுவிட்டதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கிளர் - விளங்குதலான, மணி - மணிகள் பொருந்திய,
நீடு கல் - நீண்ட பாறைகள் உள்ள, வெற்பு-வெற்பு! நமர் என்று
நாடி - இவர் நம் உறவினரென்று கருதி, நன்கு புறந்தந்தாரை - மிகவும்
தமமைக் காப்பாற்றினவருக்கு, பிறரோடு கேடு சூழல் - அயலவரோடு
கூடிக் கேட்டைத் தருவனவற்றைச் செய்ய எண்ணுதலானது, தாம்
நிருந்த கோடு - தாம் ஏறியிருந்த மாக்கொம்பினை, நினைப்பு இன்றி -
உணர்வின்றி, குறைததுவிடல் வெட்டிவிடுவதனோ டொக்கும்.

(க-து) தான் ஏறியிருந்த மாக்கிளையை நினைவின்றி வெட்டின
வன் அங்குநின்றும் விழுந்து அழிவது போல், ஒருவர் செய்த உப
காரத்தை மறந்து அவருக்கு அபகாரத்தைச் செய்தவன் அழிவடை
வது நிச்சயம்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம: உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”-திருக்குறள்.

347. நன்மை செய்தவரைப் புறங்கூறுதல்

பண்டின்ன ரென்று தமமையும் தம்மையும
கொண்ட வகையால குறைகீர நோக்கியக்கால்,
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பின், அஃதாலவ்
உண்டவில் தீயிடு மாறு.

133

(ப--பொ). பண்டு இவா இப்பெற்றியார் என்று தம சுற்றத்தாரையும் தமமையும் மனத்தின மதித்துக்கொண்ட வகைக்குத் தக்கபடியான் தம் வறுமை தீரச சிலரைச் சில நோக்கினால், அந்நோக்கப்பட்டவாகள் அந்நோக்கினுடைய பகைவருடனே ஒன்றிப் புறங்கூறின அதுவன்றோ தாம் உண்ட இல்லைத தீயிடு மாறு.

(ப--ரை) பண்டு - முன, இன்னா என்று - இவா இச்சிறப்புடையாரென்று, தமரையும் - தம சுற்றத்தாரையும், தமமையும் - தம்மையும், கொண்ட வகையால் - மனத்தில் மதித்துக்கொண்ட விதத்துக்கு ஏற்றபடி, குறைதீர - தம் வறுமை தீர, நோக்கியக்கால் - தமமைச் சில நோக்கினால், விண்டவரோடு ஒன்றி-அவ்வாறு நோக்கப்பட்டவா (அந்நோக்கினுடைய) பகைவருடனே இணங்கி, புறன் உரைப்பின - புறங்கூறினால், அஃது - அது, உண்ட அ இல - தாம் உண்ட அவ வீட்டை, தீ இடுமாறு-தீயிடுவதனோடொக்கும். [ஆல்-அசை]

(க-து). தன்னையும் தன் சுற்றத்தாரையும் ஆதரித்தவருடைய பகைவரோடு தான் சேர்ந்துகொண்டு அவரைப் பழிதூற்றுதல், உணவீட்டவர் வீட்டிலே தீவைப்பது போலாம்

2. உறவினர்

348. அநுதாபம் இல்லாதவர் உறவு

தமக்குற்ற தேயாகத் தமமடைந்தார்க்கு குற்ற
தெமக்குற்ற தென்றுணரா விட்டக்கால் என்னும்?
இமைத்தருளி பொன்வரனறும் ஈர்வகுனற நாட!
உயிக்குறறுக் கைவருந்து மாறு. 364

(ப--பொ). தமமை யடைந்தார்க்கு வருதுறவு துன்பம் அவர் தமக்கு வருதுற்றதாகக் கருகி எமக்கு வருதுறவு தென்று நினையாமல் இருந்துவிடுவாராகில், அவரை அடைந்தார்க்கு அதனால் என்ன பயன் உண்டாகும்? அருளி விளங்கி! பொன்னைக் கொழிக்கும் ஈரபாகமுடைத்தாகிய குன்றநாடனே! உயியைக் குறறுக் கைவருந்தும் நெறியோ டொக்கும்.

(ப-ரை). அருவி இமைத்து பொன வரன்றும் நாம் குன்றமநாட-
அருவி விளங்கிப் பொன்னைக் கொழிகும குளிர்ந்த குன்றநாடனே!
தம் அடைந்தார்க்கு உற்றது-தம்மை யடைந்தார்க்கு வந்ததுற துன்பம்,
தமக்கு உற்றதே ஆக-தமக்கு வந்துற்றதாகவே எனணி, எமக்கு உற்ற
சென்று உணராவிட்டக்கால்-எமக்கு வந்தற்றதென்று ஒருவா நினையா
மல இருந்துவிடுவாராகில், என ஆம-அவரை அடைந்தார்க்கு அதனால்
என்னபயன் உண்டாம்? உமி குற்ற கைவருநகம் ஆறு - உமியைக்
குற்றுக கைவருநதம் நெறியோ டொகுகும்

(க-து) உற்றராக குற்ற துன்பத்தை தமக்குற்றதாகக் கள்ளளாத
வரோடு உறவாடுதல், உமிக் குற்று ஒரு நன்மையும் பெறாமல் கைசலிப்
பதுபோல், ஒரு நன்மையும் பெறாமல் மனஞ்சலிப்பதற்கு இடமாகும

திரிகடுகத்தில் “வெலவது வேண்டி” எனனும் பாட்டில் “உமிக்
குற்றுக கைவருநது வா” என ஆப்பழமொழி வருகின்றது

349) வறுமையை உறவினா தீராவிடத்துச் செய்யத்தக்கது
சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழுகப் பட்டவர்
தீர்ந்தாராக கொண்டு தெளியினும், - தேர்ந்தவர்க்குச்
செல்லாமை காண்ககால் செல்லுமவாய் என்னுண்டாம்?
எல்லாம்பொய் அடரீணே வாய் 213

(ப-பொ). தம்மைச் சேர்ந்தா ரொருவரை அவரால் சேர்ந்த
தொழுகப்பட்டவர் தமக்குத் தீர்ந்த உறவாகக்கொண்டு ஒழு
கினாராயினும், ஆராய்ந்து அச்சேர்ந்தவர்க்குச் செல்லாத
வறுமையைக் கண்டு தீராககால், அவர்க்குச் செல்லுந்நி
மற்றென் உண்டாம்? யாவரும் அட்டுணனும ஊனுக்கு
ஆவன செய்வது மெய், அல்லாத செயலெல்லாம் பொய்

(ப-ரை) சேர்ந்தா ஒருவரை - தம்மைச் சேர்ந்தா ஒருவரை,
சேர்ந்தொழுகப்பட்டவர்-அவரால் சேர்ந்தொழுகப்பட்டவர், தீர்ந்தாரா
(க)க் கொண்டு தெளியினும்-முடிந்த உறவினராகக்கொண்டு ஒழுகி
னாராயினும், தேர்ந்து-ஆராய்ந்து, அவர்க்கு அவருக்கு, செல்லாமை-
செல்லாத வறுமையை, காண்ககால்-கண்டு தீராககால், செல்லுமவாய்-

அவா செல்லும் நெறி, என் உண்டாம்-வேறு என்ன உண்டாம்? அட(ரீ) ணே வாய்-யாவரும் சமைத்துண்ணும் உணவினுக்கு அவசியமானவை களைச் செய்வதே மெய்: எல்லாம் பொய்-அல்லாத செயலெல்லாம் பொய்

(க-து). தீர்ந்த உறவினராகத் தமமைக கொண்ட செல்வர் தமது வறுமையைத் தீர்க்காவிட்டால், தாம் செய்யலாவது உணவுபெறுதற் கான முயற்சியைத் தாமே செய்தலாம். அச்செல்வரால் நன்மைபெற முயல்வது வீணே.

350 சுற்றத்தா ரிலக்கணம்

அல்ல லொருவாக் கடைந்தக்கால மறறவாக்கு
நல்ல கிளைகள் எனப்படுவார்—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கும அதுவே
மனைமர மாய மருந்து

53

(ப-பொ) ஒருவாக்குத துன்பம் வந்தக்கால அவாக்கு மிக்க கிளைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவாகள் நல்ல செய கை மரபினாலே அததுன்பத்தை நீக்கிய செய்கை, மனைமரபின் கண் தின்ற மருந்தாய மாததோ டொக்கும்.

(ப-ரை). ஒருவாககு அல்லல் அடைந்தக்கால் - ஒருவாக்குத் துன்பம் வந்தக்கால், அவாக்கு நல்ல கிளைகள் எனப்படுவார் - அவாக்கு மிக்க உறவினரென்று சொல்லப்படுகின்றவர், நல்ல வினை மரபின்-நல்ல செய்கை மரபினாலே, அதனை-அத்துன்பத்தை, நீக்கும்-நீக்குதலான, அது-அச்செய்கை, மனை மருந்து ஆய மரம்-மனையின்கண் தின்ற மருந்தாய மாததோ டொக்கும். [மற்று-ஏ-அசை].

(க-து). தன்னை அடைந்தாருடைய நோயைத் தீர்ப்பது மருந்து மரத்துக் குரிய தன்மை. அங்ஙனமே தம்மை அடைந்தாருடைய துன்பங்களைக் களைதலே சுற்றத்தாருக குரிய இலக்கணம்.

“மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின” — திருக்குறள்

351. உதவுவோர் உறவினரே

மெய்யா உணரிற் பிறர்பிறர்க்குச் செய்வதென்?
 மையார் இருங்கூந்தல் னுபந்தொடி' எக்காலும்
 செய்யா ரெனினும் தமர் செய்வர். பெய்யுமாம்
 பெய்யா தெனினு மழை.

109

(ப--பொ). உண்மைத் தன்மையால் ஆராயின் பிறர்க்குப் பிறா செய்வது என்னுண்டாம்? மையார்ந்த பெரிய கூந்தலை யும் பைந்தொடியையும் உடையாய்! எப்பொழுதும் செய்யார் என்று கருதுமபடி இருந்தாராயினும் தமராயினரே தமக்கு ஒன்றைச் செய்வார் தன்பருவத்தில் பெய்த தில்லையாயினும் பின்னையும் பெய்வது மழையே. அதுபோல

(ப--ரை). மை ஆர் இருங் கூந்தல் பைந்தொடி - கருமை ஆர்ந்த பெரிய கூந்தலையும் பைந்தொடியையும் உடையாய்! மெய்யா உணர்வின்-உண்மைத் தன்மையால் ஆராயின், பிறர்க்கு பிறர் செய்வது தான் - பிறர்க்குப் பிறா செய்வது என்னுண்டாம்? மழை பெய்யாது எனினும் பெய்யும்-மழை பருவத்தில் பெய்ததில்லையாயினும் பின்னையும் பெய்யும் (அதுபோல), எக்காலும் - எப்பொழுதும், செய்யா எனினும் - செய்யாரென்று எண்ணும்படி இருந்தாராயினும், தமர் - உறவினரே, செய்வா - தமக்கு ஒன்றைச் செய்வா.

(க-து). ஒருதலியும் செய்யார்போல தோன்றினும் உறவினர் போல் மற்றவர் உதவிசெய்யார்

352. உறவினர் பிரியாமல் பொருந்துதல்

முன்னினன ராயினும் மூடும் இடர்வந்தால்
 பின்னினன ராகிப் பிரியார் ஒருகுடியார்.
 பொன்னைச் செயினும் புகாஅர், புனலூர்'
 துன்னின ரல்லார் பிறர்.

66

(ப--பொ). முன்பு ஒரு காரணத்தால் இன்னாராயினும் கம்மை முழுத்தும் இடர் வந்தால் பின் இன்னாராகிப் பிரி

யாதே பொருந்துவா ஒருகுடிப் பிறந்தார். பொன்னாகப் பிறரைச் செய்யினும் பிறர் தமக்கு ஓரிடா வந்தால் அவனிடத்தின் வந்து புகுதார புனலுரனே! ஒருகுடிப் பிறவாதா துன்னினூரல்லா ஆகலான்.

(ப-ரை) புனல் ஊர - நீவளம உள்ள ஊரனே! ஒரு குடியா ஒரு குடிப்பிறந்தா, முன இன்னா ஆயினும் - முன்பு ஒரு காரணத்தால் இன்னராயினும், மூடும இடா வந்தால்-தமமை முழுத்தும் துன்பம் வந்தால், பின் இன்னராகி பிரியார் - பின் இன்னராகிப் பிரியாமலே பொருந்துவா பிறா துன்னினூர் அல்லா - ஒருகுடிப் பிறவாதவா துன்னினூரல்லர் ஆகலால், பொன்னா செய்யினும்-பொன்னாகப் பிறரைச் செய்யினும், புகார - தமக்கு ஓரிடா வந்தால் பிறா அல்லாதத்தில் வந்து புகுதார

(க-து) பிறருக்கு ஒருவா எவ்வளவு நன்மை செய்திருப்பினும் அவருக்குப் பேரிடர் வந்தபோது சுற்றத்தார்போல் பிறா உதவியாகா

“பறறற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தாரா கண்ணே புள்” —திருக்கருள்

353. உறவினா உரைக்கும் உறுதியைக் கேட்டல்

உனைய உரைத்து விடினும் உறுதி

கிளைகனவாய்க் கேட்பதே நன்றே. -- வினையலுள்

பூமித்தித்துப் புட்கலாம் பொய்கைப் புனலுர!

தாய்மிதித்த ஆகா முடம.

299

(ப-பொ). தமமை உனைய உரைப்பா ராயினும் தமக்கு உறுதியாயினவற்றைத் தம கிளைகள்வாய்க் கேட்டுக்கொள்வது நன்று. வினையலுள் பூக்களை மிதித்துப் புள்ளினங்கள் தமமில் செறியும் பொய்கைப் புனலுரனே! தாய் மிதித்தன முடமாகா, ஆகலான்.

(ப-ரை) வினையலுள் - தானியங்கள் விளைகின்ற வயலில், பூமித்தித்து - பூக்களை மிதித்து, புள் கலாம்-பறவைகள் தமமில் செறியும்,

பொய்கை புனல் ஊர - பொய்கைப் புணலூரனே! தாய் மிதித்த - தாய் மிதித்தன, முடம ஆகா - முடமாகா (ஆதலான), உனைய உரைத்தது விடினும் - தம்மை மனம் வருந்த உரைப்பாராயினும், உறுதி தமக்கு உறுதியாயினவற்றை, கிளைகள்வாய் கேட்பது - தமது உறவினரிடம் கேட்டுக்கொள்வது, நன்று - நன்றாகும் [வ-வ-அசை]

(க-து) தனது நன்மையின் பொருட்டு உறவினா கடினவாததை சொன்னாலும் தான் அதைக் கேட்டலவேண்டும.

பழமொழி — கோழி மிதித்தது தஞ்சு முடமாகா The kick of the dam hurts not the colt

354. உறவினா செய்வதை உற்றா செய்க

தன்னை மதித்தது தமரென்று கொண்டககால

என்ன படினும் அவாசெய்வ செய்வதே.

இன்னொலி வெறப்! இடரென்னை? துன்னாசி

போமவழி போகு மிழை.

358

(ப-பொ). ஒருவர் தாம் தன்னை மதித்து எமக்கு இவன் தமனாவா எனன்று கொண்டககால எல்லாத் துன்பமும் படினும் அவா செய்வனவற்றைத் தானும் செய்வதே தகுதி பாவது: இனிய ஓசையை யுடைய வெறப்பனே! அதனால் வரும் இடர் என்னை? துன்னாசி போமவழியே இழையும் போவது. அதுபோல.

(ப-ரை) இன் ஒலி வெறப் - இனிய ஓசையையுடைய வெறப்பனே! துன்னாசி போம் வழி இழை போகும்-தையலாசி போகின்ற வழியே இழையும் போகும் (அதுபோல), தன்னை மதித்து - ஒருவர் தன்னை மதித்தது, தமா என்று கொண்டககால - எமக்கு இவன் உறவினனாவானென்று கொண்டககால், என்ன படினும்-எவ்வகை ஆபத்த நேர்ந்தாலும், அவர் செய்வ செய்வதே - உறவினா செய்வனவற்றைத் தானும் செய்வதே தகுதியாவது இடர் என்னை - அதனால் வரும் இடர் என்ன உண்டு?

(க-து). தன்னை உறவாக மதித்தவர்க்குத் துன்பம் நேர்ந்தால் அவர்க்குத் தானும் உறவினன்போல் உதவிசெய்வதே நன்று அதனூடாக இடர் இல்லை

355. நெடுநாள் சேர்ந்துறைதலால் நேரும் துன்பம்

கருவினுட் கொண்டு கலந்தாரும் தம்முள்

ஒருவழி நீமும் உறைதலோ துன்பம்.

பொருகடல் தண்ணீர் போல ஓங்கா மரைமேல்

திருவொடும் இன்னது துச்சு.

123

(ப--பொ). தாய் வயிற்றினுள் கருவினுள் தங்கிய பொழுதே தொடங்கிக் கலந்தவர்களும், ஒரிடத்தே தம்முள் நெடுநாள் உறைந்தால், அவ்வுறைவு தாக்குத் துன்பமாம். பொருகடல் தண்ணீர் போல ஓங்காமரைமேல் வாழும் திருவொடாயினும் கூட நெடுநாள் சேர்ந்துறைதல் இன்ன தாதலான

(ப--ரை). பொருகடல் தண்ணீர் போல - கரையோடு அலைபொருசுலான கடலின் குளிர்ந்த நீர் போல! பூ தாமரைமேல் திருவொடும் அழகிய தாமரைமேல் வாழும் இலகருமியோடாயினும், துச்சு - கூட நெடுநாள் சேர்ந்துறைதல், இன்னது - துன்பந்தருவதாம் (ஆதலால்) கருவின் உட்கொண்டு கலந்தாரும்-தாய் வயிற்றினுள் தங்கியபொழுதே தொடங்கிக் கலந்தவர்களும், ஒருவழி-ஒரிடத்தே, தம்முள் நீமும் உறைதல் - தம்முள் நெடுநாள் உறைந்தால் அவ்வுறைவு, துன்பம் - தமக்குத் துன்பமாம். [ஒ-அசை].

(க-து). சகோதரரும் ஒரிடத்து ஒன்றாய் நெடுநாள் வசிப்பது துன்பந்தருவதாம்

பழமொழி.—தூர இருந்தால் சேர உறவு.

356. சுற்றத்தாரோடு சூதாட லாகாதது

பாரதக் துள்ளும் பணையம்தம் தாயமா

ஈரைம் பதின்மரும் போரெதிர்த் தைவரோ

டேதில ராகி இடைவிண்டார். ஆதலால்

காதலோ டாடார் கவறு.

52

(ப-பொ). பாரதத்துள்ளும் சமமுடைய தாயமே ! நீ யமாகக் கொடுத்து ஈரைமபதின்மரும் சூதுபோரை எதிர்த்து மற்றை ஐவரோடும் பகைவராகி வேறுபட்டு நீங்கினர்கள் ஆதலால் உற்றரோடு கவறாடார்.

(ப-ரை). பாரதத்துள்ளும் தம் தாயம் பணயமா(க) - பாரதத்துள்ளும் தம்முடைய தாயப்பொருளே பந்தயப்பொருளாகக் கொடுத்து, ஈர் ஐம்பதின்மரும் - கௌரவரான நூற்றுவரும், போா எதிர்த்து - சூதுபோரை எதிர்த்து, ஐவரோடு - மற்றைப் பஞ்சபாண்டவரோடும், எதிலர் ஆகி - பகைவராகி, இடைவிண்டார் - வேறுபட்டு நீங்கினா ஆதலால் - ஆகையாலே, காதலோடு கவறு ஆடா - உற்றரோடு சூதாடார்.

(க-து). கௌரவா பாண்டவரோடு சூதாடிப் பகைகொண்டு வேறாயினா ஆகையால் உற்றரோடு சூதாடுத லாகாது

3. அறஞ்செய்தல்

357. செல்வர் அறஞ்செய்து அருளுடைய ராகுதல்

சிறந்த நுகர்ந்தொழுஞ் சமமுடையார்
செல்வமுடையார் அறத்தையும் செய்து யாவர்மாட்டும்
அருளுடைமை பூண்டொழுஞ்சுவா ராதல, மலையில் மூங்கி
லுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும் வெற்பனே! அது
வன்றோ பொன்னைச் சமநதுபோவான் அதற்குமேல பார
மாக மாணிக்கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும்.

215

(ப-பொ). புகழுக்கு வேண்டுவன செய்து அதனாலே சிறப்புடையராய்த் தாம் வேண்டிப் போகாததை நுகர்ந்தொழுஞ் சமமுடையார் அறத்தையும் செய்து யாவர்மாட்டும் அருளுடைமை பூண்டொழுஞ்சுவா ராதல, மலையில் மூங்கிலுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும் வெற்பனே! அது வன்றோ பொன்னைச் சமநதுபோவான் அதற்குமேல பாரமாக மாணிக்கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும்.

(ப-ரை). பிறங்கல் அமையொடு வேய் கலாம் வெற்ப - மலையில் மூங்கிலுடனே வேய்கள் நெருங்கிச் செறியும் வெற்பனே! சிறந்த -

(கீர்த்திக்ரு வேண்டுவன செய்து அதனாலே) சிறப்புடையராய், துகர்ந்தொழுகும் - தாம் வேண்டிய போகத்தை துகர்ந்தொழுகும், செல்வம உடையார்-செல்வமுடையோர், அறம் செய்து-அறத்தையும் செய்து, அருள் உடையராகுதல் அது - யாவரிடத்தும் அருளுடைமை பூண்டொழுகுவா ராதலாகிய அசசெய்கை, சுமையொடு மேல்வைப்பாம் ஆறு - பொன்னாகிய சுமையினமேல் அதற்கு மேற்பாரமாக மாணிக்கத்தை வைத்துப் போமாறு போலும்

வேய் - உட்டுளையுள்ள மூங்கில்: இது வடமொழியில் கீசகம எனப்பெறும் அமை-கெட்டி மூங்கில். இது வடமொழியில் மஸ்கரம எனப்பெறும் பொன் மறுமையாகவும் மாணிக்கம மோக்ஷமாகவும் கொள்ளலாம்

(க-து) சீருஞ் சிறப்புமாய வாழ்கின்றவா அறஞ்செய்தலோடு அருள்பூண் டொழுகுதலானது மறுமையோடு நன்மையோடு மோக்ஷமும் தருவதாகும்

“ஆற அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின்” —நாலடியார்.

355 செய்த அறமே எய்ப்பினில் வைப்பாம்

வைத்ததனை வைப்பென றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்தது வழங்கி இருபாலும்—அத்தகை
தக்குழி நோக்கி அறஞ்செய்யின், அஃதன்றோ
எய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

37

(ப-பொ). தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்த பொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்று கருதற்க; தாம் அப்பொருளை துகர்ந்தொழுகி இருமைக்கும் அழகிதாகத் தகுதியுள்ள இடம்பார்த்து அறத்தைச் செய்க. அவ்வறஞ் செய்கையன்றோ தாம் தளர்ந்த காலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லாபடுவது.

(ப-ரை). வைத்ததனை - தாம் தேடிப் பத்திரப்படுத்தி வைத்த பொருளை, வைப்பென்று உணரற்க-தமக்குதவும் நிதியென்று எண்ண வேண்டா. அதனை - அந்தப் பொருளை, தாம் துய்த்து வழங்கி -

தாமும் அனுபவித்துப் பிறருக்கும் கொடுத்து, இருபாலும் அத்தக
கக்குழி நோக்கி - இருமைக்கும் அழகிதாகத் தகுதியுள்ள இடம்
பார்த்தது, அறம் செய்ப்பின - அறம் செய்தால், அஃது அன்றோ -
அநவனம் செய்வதன்றோ, எயப்பினில வைப்பு என்பது - தாம்
தளாந்த காலத்துக தமக்கு உதவும் நிதியென்று சொல்லப்படுவது.

(க-து). தானும் அனுபவித்துச் சற்பாததிரத்திலே தானஞ்செய்த
பொருளே ஒருவனுக்கு நிக்ஷபதனமாவது

“அற்ற ரழிபசி தீர்த்தல் அஃகொருவன்
பெற்றான் பொருளவைப்புழி” — திருக்குறள்

செல்வத்தைப் பெற்றா சினங்கடிநது செவ்வியராய்ப்
பல்கினையும் வாடாமற பாததுண்டு—நல்ல
தான மறவாத தன்மையரேல் அஃதென்பா
வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு.—அறநெறிச்சாரம்

“ஈசனை இலங்கும் சுடர்ச்சோதியை எந்தையை எனக்கெய்ப்பி
னில் வைப்பின” என இப்பழமொழி பெரிய திருமொழி 7-ம்
பதில் 10-ம் திருமொழி 4-ம் பாசுரத்தில வருகின்றது

359. அறத்தால் மறுமையின்பம் பெறுதல்

மல்லற பெருஞ்செல்வம் மாண்டவர் பெற்றககால்
செல்வுழியும் ஏமாப்பச செய்வதாம் --மெல்லியல்
சென்றொசின் தொலகு நுகப்பினாய்' பைங்கருமடி
மென்றிருந்து பாகு செயல்

259

(ப-பொ). மாட்சிமை யுடையார் முன்செய்த நல்வினை
யால் வளவிய பெரிய செல்வத்தை இமமையின் கண்ணே
பெற்றவிடத்து, மறுமையும் இன்புறும்படி அறத்தைச் செய்
வதாவது, மெல்லிய இயல்பினையும் தேய்ந்தொசினது வருந்
தும் மருங்கையும் உடையாய்! அழகிய கருமபைத் தானும்
தின்றுவைத்து மேலும் பயன்படும பாகைச் செய்வதனோ
டொக்கும்.

(ப-ரை) மெல் இயல் சென்று ஓசிந்து ஒல்கும் துசுப்பினாய் - மெல்லிய இயல்பினையும் தேய்ந்து துவண்டு சிறிதான இடையையு முடையாய்! மாண்டவர்-மாட்சிமையுடையவா, மல்லல் பெருஞ்செல்வம் பெற்றககால் - வளமான பெருஞ் செல்வத்தை (இம்மையில்) பெற்றவிடத்தது, செல்வழியும் - மறுமையிலும், ஏமாப்ப - இன்புறுமபடி, செய்வது - அறத்தைச் செய்வது, பைங்கரும்பு மென்றிருந்து பாசுசெயல் ஆம் - அழகிய கரும்பைத் தானும் தின்றுவைத்தது மேலுபயன்படும் பாகைச் செய்வதனோ டொகரும்

(க-து) கரும்பு இப்பொழுது தின்பதற்கும் ஆகும: பாகாகக் காச்சிவைத்தால் பின்னால் உண்பதற்கும் ஆகும் அங்ஙனமே, செல்வம் இம்மையின்பம் பெறுதற்கும் ஆகும் அறஞ்செய்தால் மறுபையின்பம் பெறுதற்கும் ஆகும்.

ஆற்ற முடியா தெனினுநதா மாறறுவா
மாற்றா மறுமைகாண் பாரா” —அறநெறிச்சாரம்

360. அறம் இம்மைப்புகழும் மறுமையின்பமும் தரும்

ஈனுலகத் தாயின இசைபெறுஉம அஃதிறந
தேனுலகத் தாயின இனிதனூஉம —தாஃனொருவன்.
நாள்வாயும் நல்லறஞ் செய்வாற சிரண்டுலகும்
வேளவாய் கவடடை நெறி

6

(ப-பொ). இவ்வுலகின் திறத்தது ஆராய்வோமாயின் புகழைப் பெறும. புகழைத் தவிர மறுமையுலகின் திறத்து ஆராய்வோமாயின் மறுமைபுலகமும் இனிதாம். ஆதலால் நாள்தோறும் நல்லறம் செய்யும் ஒருவற்கு இரண்டுலகமும் கவட்டை நெறியின்கண் உளவாகிய கல்யாணங்கள் போலும்.

(ப-கை). ஒருவன் தான் - தினம் நல்லறம் செய்வா னொருவன், ஈனுலகத்தாயின் - இவ்வுலகத்திலாயின், இசைபெறும் - புகழைப் பெறுவான்: அஃது இறந்து-புகழைத் தவிர, ஏனுலகத்தாயின்-மறுமையுலகத்திலாயின், அது உம் இனிது - மறுமையுலகும் இனிதாகும் (ஆதலால்), நாள்வாயும் நல்லறம் செய்வாற்கு - நாள்தோறும் நல்லறம்

செய்யுமவனுக்கு, இரண்டு உலகம் - இரண்டிலகமும், கவட்டை நெறி வாய் வேள் - கவட்டை நெறியில் உளவாகிய கல்யாணங்கள் போலும்

ஈனலகம் - இ + உலகம் ஏனலகம் - (வீன + உலகம்) - இவ்வுலகமல்லாத வீனயுலகம்-மறுமையுலகம். இரண்டிலகம் வேள்வாய் கவட்டைநெறி எனபதற்கு இரண்டிலகம் கல்யாணங்கள் நடக்கும் கவட்டை நெறிபோலும் எனவும் கொள்ளலாம்

(க-து) வழிப்பட்டவன், கவட்டை வழியில் நடக்கும் கல்யாணங்களில் விருந்தாண்டு சுகிபபதுபோல, அறவழியற்ற பட்டவன் இமமையிலும் புகழடைவான் மறுமையிலும் இன்புறவான்

361. இறக்குமுன்னே அறஞ்செய்க

மாய்வதன முன்னே வகைப்பட்ட நல்வினையை
ஆய்வின்றிச செய்பாதார், பின்னை வழிநினைநது
நோய்காண் பொழுதின் அறஞ்செய்வார்க் காணமை,
நாய்காணின் கறகாண வாறு. 261

(ப-பொ) தமக்கிடட நாள் மாய்வதனமுன்னே கூறு பாட்டையுடைய புண்ணியத்தை இன்னநாள் செய்வேமென்று விசாரியாமல கையில் ஈறிது பொருள் பெற்ற பொழுதே செய்யாதா, பின்பே செய்வேமென்று நினைத்திருநது, தமக்கு ஒரு நோய் இறுதியாகி வந்தாற பொழுதே அறஞ்செய்யக் கருதி, தமபொருளைக் கொண்டு அறஞ்செய்க என்று சொன்னால் அவா சொன்ன வகையே அறஞ்செய்வாரைப் பெறாமை, நாய்கண்ட பொழுது கல காணாதவாறு போலும்.

(ப-ரை). மாய்வதன் முன்னே - இறப்பதன் முன்னே, வகைப்பட்ட - பலவகைப்பட்ட, நல்வினையை - புண்ணியத்தை, ஆய்வு இன்றி-இன்ன காலத்தில் செய்வோமென்று விசாரியாமல், பின்னை

வழி நினைந்து - பின்பே செய்வோமென்று நினைத்திருந்து, செய்யாதார் - கையில் பொருள் பெற்றபோதே செய்யாதவர், நோய் காண்பொழுதின் - தமக்கு ஒருநோய் இறுதியாகி வந்துற்றபோதே, அறம் செய்வார் காணாமை-(அறஞ்செய்ய நினைத்தத தம்பொருளைக் கொண்டு அறஞ்செய்க என்று சொன்னால் அவ்விதம்) அறஞ்செய்வாரைப் பெறாமை, நாய் காணின். கல் காணா ஆறு - நாய் கண்டபொழுது கல்லைக் காணாத விதம்போலும்

“அறம்புரிந் தாற்றுவ செய்யாது நாளும்
உறங்குதல் காரணம் என்னை?—மறந்தொருவன்
நாட்டு விடககூர்தி அசசிறுங் காலத்தக
கூட்டுந் திறமின்மை யால்”—அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி—நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணாம, கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணாம பிள்ளையாரைக் கண்டால் தேங்காயைக் காணாம, தேங்காயைக் கண்டால் பிள்ளையாரைக் காணாம
தந்தல் பாரணம் காணும், வாரணம் அடங்கல் வாரணம்
362. உடையானை அறஞ்செய்யத் தூண்டேல்

தக்கமில் செய்கைப் பொருள் பெற்றால், அப்பொருள் தொக்க வகையும் முதலும் அதுவானால், மிக்க வகையால் அறஞ்செய் கெனவெகுடல், அக்காரம் பாலசெருக்கும் ஆறு

199

(ப-பொ). நிலையில்லாத செய்கையையுடைய பொருள் தமக்கு வந்து கிடைத்தால், அப்பொருள் தமக்குத் திரண்ட திறத்தின் அருமையும் அதுவானால், அப்பொருள் தமக்குத் தொகுதற்குக் காரணமும் அவ்வறமானால், மிக்க தன்மையால் அறத்தைச் செய் எனவெகுடல், அக்காரத்தையும் பாலையும் செருக்கிக்காலு மதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை). தக்கம் இல் செய்கை பொருள் பெற்றால்-நிலையில்லாத செய்கையையுடைய செல்வத்தை ஒருவன் அடைந்தால், அ பொருள் தொக்க வகையும் - அச்செல்வம் தன்னிடம் திரண்ட காரியமும், முதலும் - காரணமும், அதுவானால் - அவ்வறமேயானால், அறம் -

அறத்தை, மிக்க வகையால் - சிறந்த விதங்களால், செய்க என - செய்கவென்று, வெகுடல் - கோபித்துத் தூண்டிதல், அக்காரம் பால்-சர்க்கரையையும் பாலையும், செருக்கும் ஆறு - மயங்கிச் சொரியும் விதத்தை ஒக்கும்

அறத்தைச் சுட்டிநின்ற 'அது' முன வந்தது, செய்யுளாதலின்

(க-து). அறம் காரணமாகச் செலவம் தூரளபெற்றவன் தானே அறஞ்செய்வான். அவனை அறஞ்செய்யும்படி தூண்டுவது அக்காரமும் பாலும் சேர்ந்தது போலும்

363. நல்லோர் மற்றவரை அறநெறிப் படுத்தல்

உலப்பி லுலகத துறுதியை நோக்கிக்

குலைத்தடக்கி நல்லறம் கொள்ளாக் கொளுத்தல்,

மலைத்தழு துண்ணாக் குழவியைத் தாயா

அலைத்துப்பால் பெய்து விடல்.

212

(ப-பொ). முடிவில்லாத உலகத்தின்கண் உறுதியாகிய நன்மையை நோக்கி நல்லறம் கொள்ளாதாரைக் குலைத்தடக்கி நல்லறத்தை அவர்க்கு நல்லார் கொளுத்துதல், மாறுபட்ட முதுதுண்ணாத குழவியைத் தாயார் ஓறுத்துப் பால் ஊட்டிய தனே டொக்கும்.

(ப-ரை). உலப்பு இல் உலகத்து-முடிவில்லாத உலகத்தின்கண், உறுதியை நோக்கி - உறுதியாகிய நன்மையை நோக்கி, நல்லறம் கொள்ளார் - நல்ல அறநெறியை அடையாதவரை, குலைத்து அடக்கி- (நல்லார்) அந்நிலையினினும் பிரித்து அறநெறியில் சேர்த்து, கொளுத்தல் - அவரை நல்லறத்தை அடையும்படி செய்தலானது, மலைத்து அழுது உண்ணு (த) குழவியை-மாறுபட்டமுது முலையுண்ணாத குழந்தையை, தாயா அலைத்து பால் பெய்துவிடல் - தாயார் வருத்திப் பாலு ஊட்டுதலோ டொக்கும்

(க-து). தாய்மார் குழந்தைகளை வருத்திப் பாலூட்டுதல் போல, நல்லோர் மற்றவரை வற்புறுத்தி அறநெறியில் சேர்ப்பார்.

364. பொருளை அறத்துறையில் செலவிடுதல்

அறஞ்செய் பவர்க்கும் அறவுழி நோக்கித்
 திறநதெரிநது செய்தக்கால் செல்வுழி நன்றும்.
 புறஞ்செய்யச் செல்வம் பெருகும் அறஞ்செய்ய
 அல்லவை நீங்கி விடும். [59]

(ப-பொ). அறத்தைச் செய்பவர்க்கும், அறத்தைச் செய்யுமிடத்தைப் பார்த்து வேறுபாடு தெரிநது செய்தக்கால், செல்லும் மறுமையுலகத்தின்கண் மிகவும் நன்றும்: செல்வத்துக்கு வேண்டும் அரண் செய்யச செலவம பெருகுவதுபோல, அறத்தைச் செய்யப் பாவங்கள் நீங்கும் ஆதலான்.

(ப-ரை) புறம்செய்ய - வேண்டிய பாதுகாப்பைச் செய்ய, செல்வம் பெருகும்-செல்வம் வளரும் அறம் செய்ய - அறத்தைச் செய்ய, அல்லவை நீங்கிவிடும் - பாவங்கள் நீங்கிப்போம் (ஆதலால்), அறம் செய்பவர்க்கும்-அறத்தைச் செய்பவர்க்கும், அறம் உழிநோக்கி - அறத்தைச் செய்யுமிடத்தைப் பார்த்து, திறம் தெரிநது செய்தக்கால்-வேறுபாடு தெரிநது செய்தால், செல்வுழி நன்றும்-செல்லும் மறுமையுலகத்தில் நன்மை உண்டாகும்.

(க-து) பாதுகாத்தல் செய்தால் கள்வர் பயம் இன்றிச் செல்வம் பெருகும்: செளக்கியம் உண்டாகும் செல்வத்தை அறத்துறையில் செலவிட்டால் பாவம் நீங்கிப் புண்ணியம் பெருகும் மறுமையுலகில் நன்மை உண்டாம்

365. ஆற்றந் துணையும் அறஞ்செய்தல்.

தோற்றம் அரிதாய மக்கட் பிறப்பினால்
 ஆற்றந் துணையும் அறஞ்செய்க.—மாற்றினின்று
 அஞ்சும் பிணிமூப் பருங்கூற் றுடனியைந்து
 தஞ்ச வராமே துயக்கு.

137

(ப-பொ). தோற்றுதற் கரிதாய மக்கட்பிறப்புப் பெற்றதனாலே தமக்கு இயலுமளவும் நல்லறத்தைச் செய்க. தடையின்றி அஞ்சப்படும் பிணியும் மூப்பும் அருங்கூற்றுடனே

கூடித் தனக்கு அறிவு திரிவாகிய மயக்கத்தான இறந்தபடவரும

(ப-ரை) அஞ்சும பிணி மூப்பு - அஞ்சப்படும் நோயும் மூப்பும், அருங் கூற்றுடன் இயைந்தி-தடுததற்கரிய யமனோடு சேர்ந்து, துயக்கு- (தனக்கு அறிவு மாறுதலாகிய) மயக்கத்தால், மாற்றின்றி-தடையின்றி, துஞ்சவரும் - இறக்குமபடி நேரிடும் (அதலால்), தோற்றம் அரிதாய மக்கட்பிறப்பினால்-தோற்றுதற கரிதாகிய மக்கட்பிறப்பைப் பெற்றதனால், அறம்-நல்லறத்தை, ஆற்றும் துணையும் செட்க-தமக்குக் கூடிய அளவு செய்க

“அரும்பெறல் யாககையைப் பெற்ற பயத்தால், பெருமபயனும் ஆற்றவே கொள்க” —நாலடியார்

“ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஒவாதே செல்லும்வா யெல்லாம செயல்” —திருக்குறள்.

“மூப்பொடு சீப்பிணி முன்னுரிபு பின்வந்த கூற்ற வரசன குறுமபெறியும் —ஆற்ற அறவரண மாராய்ந தடையினஃ தல்லால் பிறவரண மில்லை உயிக்கு” —அறநெறிச்சாரம்

366. இடை தவிர்தலின்றி அறஞ்செய்தல்

பட்ட வகையால் பலரும் வருந்தாமல்
கட்டுடைத் தாகக் கருதிய நல்லறம்
முட்டுடைத் தாகி இடைதவிர்தது வீழ்தலின்
நட்டறா னாதலே நன்று.

197

(ப-பொ). உண்மையாகிய வகையால் பலரும் வருந்தா வகை வரம்புடைத்தாகத் தமமால் கருதிச் செய்தொழுகுகின்ற நல்லறத்தை இடையூறுடைத்தாக நடுவே தவிர்த்து தான் நீங்குமதனின் செய்யை நட்டுவைத்துப் பயன் கொள்ளாததுவே நன்று.

(ப-ரை). பட்ட வகையால் - உண்மையாகிய வகையால், பலரும் வருந்தாமல் - பலரும் வருந்தாதபடி, கட்டுடைத்தாக கருதிய நல்லறம்-

வரம்புடையதாகத் தான் கருதிச் செய்தொழுகும் நல்லறத்தை, முட்டு உடைத்தாக-இடையூறு உடையதாக, இடைதவிர்ந்து-நடுவே தவிர்ந்து, வீழ்தலின்-தான் நீங்குவதைக் காட்டிலும், நட்டு அறுதைவே-வயலில் நட்டுவைத்துப் பயன் கொள்ளாததுவே, நன்று-நன்றும்.

(சு-து). பயிரை நட்பால் அதனை இடையில் உலரவிடாமல போற்றி விளைப்பதே தகுதி ஒரு நல்ல தருமத்தைத் தொடங்கினால் அதனை இடையில் தவிர்விடாமல் கடைபோக முடிப்பதே தகுதி.

367. சிலநாளாயினும் சிறந்த வழிகளில் அறஞ்சேய்தல்

பலநாளும் ஆற்ற ரெனினும் அறத்தைச்
சிலநாள் சிறந்தவற்றை செய்க. —கலைதாங்கி
ரைவது போலும் நுகுப்பினும்! நல்லறம்
செய்வது செய்யாது கேள்.

134

(ப-பொ). அறஞ்செய்யப் பலநாளும் ஆற்றரெனினும் மிக்க அறத்தைச் சிலநாளாயினும் செய்க. மேகலை தாங்கி இறுவதுபோலும் நுகுப்பினை உடையாய்! தான் செய்த நல்லறம். செய்வது தன் நற்கேளும் செய்யாது.

(ப-ரை). கலைதாங்கி - மேகலை தாங்கி, ரைவது போலும்-இறுவது போலும், நுகுப்பினும் - இடையையுடையாய்! நல்லறம் செய்வது-தான் செய்த நல்லறம் செய்யும் நன்மையை, கேள் செய்யாது - தன் சுற்றத்தாரும் செய்யார். (ஆதலால்), அறத்தை-அறத்தை, பலநாளும் ஆற்றார் எனினும்-பலநாளும் செய்யாரெனினும், சில நாள்-சில நாளாயினும், சிறந்தவற்றால் - சிறந்த வழிகளால், (செய்க-செய்யக்கடவா

(சு-து). அறத்தால் உளதாகும் நன்மை சுற்றத்தாராலும் உளதாகாது. ஆகையால் பலநாள் செய்யாவிடினும் சிலநாளாயினும் சிறந்த அறம் செய்க.

368. பொருளைக் கரத்தலைவிட அறஞ்சேய்தல் நன்று

நோக்கி யிருந்தார் இமைக்கும் அளவின் கண்
நோக்கப் படினும் உணங்கலைப் புட்கவரும்.
போற்றிப் புறந்தந் தகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும்
காப்பாரிற் பார்ப்பார் மிகும்.

259

(ப--பொ). உணங்கலை நோக்கியிருந்தாரா இமைக்கு மளவில், ஒழியாமல் விழிக்கப்பட்டனவாயினும், பறவைகள் உணங்கலைக் கவருமதுபோல், பாதுகாத்து அரண்செய்தே தனக்காக வைத்திருக்கப்பட்ட ஒண்பொருட்கும் காத்திருப்பாரில் அதனைக் களவுகொள்ளப் பார்த்திருப்பார் பலர்.

(ப--ரை). உணங்கலை நோக்கியிருந்தார் - வெய்யில் காயும் பண்டங்களை நோக்கியிருந்தவர், இமைக்கும் அளவின்கண் - கண்ணிமை கொட்டும் அளவிலே, புள்-பறவைகள், நோக்கப்படினும் - ஒழியாமல் விழிக்கப்பட்டனவாயினும், கவரும்-காயும் பண்டங்களைக் கவர்ந்து செல்லும் (அதுபோல்), போற்றி புறந்தந்து அகப்பட்ட ஒண்பொருட்கும் - பாதுகாத்து அரண்செய்தே தனக்காக வைத்திருக்கப்பட்ட ஒளிய பொருளுக்கும், காப்பாரின் - காத்திருப்பாரைவிட, பார்ப்பார் - அதனைக் களவுகொள்ளப் பார்த்திருப்பவா, மிகும் - மிகப்பலராவார்.

ஆதலால் அறஞ்செய்துவிடுதல் நன்று என்றவாறும். -

“விழித்திருக்க மிண்டையைக் கொள்வான்” எனபது ஒரு பழமொழி — இதனை நச்சினூக்கினியர் 8-வது முல்லைக் கலியில் காட்டியிருக்கின்றனர், “கட்குத்திக் கள்வன்” என்பதை விளக்குமிடத்து.

369. பொருளைப் போற்றுது தக்க வழியில் அறஞ்செய்தல்

இன்றி யமையா இருமுது மக்களைப் [வோ?
பொன்றினமை கண்டும் பொருள்பொருளாக் கொள்பு
ஒன்றும் வகையான் அறஞ்செய்க. ஊர்நதுருளின்
குன்று வழியடுப்ப தில். 303

(ப--பொ). தம்மையின்றி உயிர்வாழாத தாயும் தந்தையும் இறந்துபோயினிமை கண்டிவைத்தும் பொருளைப் பொருளாக மனத்தில் கொள்வோ? தமக்குப் பொருந்திய வகையால் அறத்தைச் செய்க. மலை ஊர்நதுருளுமாயின் அஃது உருளும் வழியின்கண் அடையடுக்கலாவது ஒன்றில்லை. [அது

போலத தாம் இறக்கும்பொழுது முன் தேடிவைத்த பொருளால் தடுக்க இயலாது].

(ப-ரை) இன்றியமையா இருமுதமக்கள் - தம்மையின்றி உயிர் வாழாத தாயும் தந்தையும், பொன்றினமை ஐ கண்டும் - இறந்தமையைக் கண்டிவைத்தும், பொருள் - பொருளை, பொருளாக(க) - பொருளாக, கொள்பவோ - மனத்தில் கொள்வரோ? ஒன்றும் வகையான் - பொருந்திய வகையால், அறம் செய்க - அறத்தைச் செய்க. குன்று ஊர்ந்து உருளின் - மலை நகாந்து உருளுமாயின், வழி அடுப்பது இல் - அஃதுருளும் வழியின்கண அடை அடுக்கலாவதொன் றில்ல. (அது போலத்தாம் இறக்கும்பொழுது முன் தேடிவைத்த பொருளால் இறப்பைத் தடுப்பது முடியாது)

(க-து) மலை உருண்டால் அதைத் தவிர்க்கத்தக்க பொருள் இல்லை. தாய் தந்தையா இறந்தபோது தம்முடைய பொருளால் அவர்களை இறவாமல் தடுப்பது முடியாமற்போயிற்று தாம் இறக்கும் பொழுதும் தம்முடைய பொருளால் இறவாதபடி தடுப்பது முடியாது. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பொருளைப் போற்றாது தக்க வழியில் அறஞ்செடக

370. அருளோடு படாத அறம்

அறறாக நோக்கி அறத்திற் கருளுடைமை
முற்ற அறிந்தார் முதலறிந்தார்.—தெற்ற
முதல்விட் டஃதொழிந்தோர் ஒம்பா வொழுக்கம்,
முயல்விட்டுக் காக்கை தினல். 141

(ப-பொ). அறத்திற்குப் பண்பாவது அருள் என்று அத்தன்மைத்தாக ஆராய்ந்து நிரம்ப அறிந்தார், அறத்திற்குக் காரணமறிந்து அறஞ்செய் தொழுகுவார். தெளிய அறத்திற்குக் காரணமாகிய அருளைப் பிரதால் விட்டு, அதனோடு கூடி அறத்தையொழிந்தாருடைய பாதுகாவாத கொடையாளர் அறவொழுக்கத்தைச் செய்தல், முயலைவிட்டுக் காக்கையைத் தின்னுமதனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) அறத்திற்கு அருளுடைமை அற்றாக நோக்கி-அறத்திற்குக் காரணமாவது அருளுடையென்று அததன்மைத்தாக ஆராய்ந்து, முற்ற அறிந்தார் - நிரம்ப அறிந்தவா, முதல் அறிந்தார் - அறத்திற்குக் காரணமறிந்து அறஞ்செய்தொழுதுவா தெற்ற - தெளிய, முதல் விட்டு - அறத்திற்குக் காரணமாகிய அருளை விட்டு, அஃ தொழிந்தோ - அதனோடுகூட அறத்தை ஒழிந்தாருடைய, ஒம்பா ஒழுக்கம்-பாதுகாவாத ஒழுக்கம், முயல் விட்டு-முயலைவிட்டு, காக்கை தினல் - காக்கையைத் தின்னுமதனோ டொகரும

(ச-து) அறத்துக்கு அருள் காரணமாதலால் அருளோடுகூடி அறஞ்செய்யாமல் வேறுகாரணம் பற்றிச் செய்வா அறப்பயனை அடையார்.

அப்பா தேவாரத்தில்,

“என்பிருத்தி நரமபுகோல் புகப்பெய்தித்
 டென்னையோ உருவமாகி
 இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்தித்
 டென்னுள்ளங் கோயிலாகி
 அன்பிருத்தி அடியேனைக் கூழாட்கொண்
 டருளசெய்த ஆரூர்தம்
 முன்பிருக்கும் விதியின்றி முயலவிட்டுக்
 காக்கைப்பின் போனவாறே”

என இப்பழமொழி வருகின்றது

371. அறநெறியிலும் தவநெறியிலும் படிற்றொழுக்கம்

இம்மைத தவமும் அறமும் எனவிரண்டும்
 தம்மை யுடையா அவற்றைச சலமொழுகல்,
 இம்மைப பழியேயு மன்றி, மறுமையும்
 தம்மைத்தீர்தம் ஆர்க்குங் கயிறு.

346

(ப-பொ). தம்மை வீட்டின்கண்ணே செலுத்துதற்குத் தக்க தகுதியையுடையார் இப்பிறப்பின்கண்ணே தாம் செய்யும் தவநெறியும் அறநெறியு மாகியவற்றைப் படிற்றுபட ஒழு

குதல், இம்மையின்கண் விளையும் பழியை ஆக்குதலேயன்றி, மறுமையின் கண்ணும் தம்மைப் பிறப்பின்கண்ணே கட்டப் பட்ட கயிறும்.

(ப--ரை) தம்மையுடையா - தம்மை வீட்டின்கண்ணே செலுத்தத்தக்க தகுதியை உடையார், இம்மை தவமும் அறமும் என இரண்டும் - இப்பிறப்பின் கண்ணே தாம்செய்யும் தவநெறியும் அறநெறியுமாகியவற்றை, சலம் ஒழுகுதல் - பொய்பட ஒழுகுதலானது, இம்மை ஏயும் பழி அன்றி - இம்மையின்கண் விளையும் பழியை யாக்குதலேயன்றி, மறுமையும்-மறுமைக்கண்ணும், தாம் தம்மை ஆர்க்கும் கயிறு - தாம் தம்மைப் பிறப்பின்கண்ணே பந்திகரும் கயிற்றை ஆக்குதலுமாம்.

(க-து) வீடு பெறுதலான தகுதியுள்ளவர்கள் தவநெறியிலும் அறநெறியிலும் வஞ்சகமாக ஒழுகுதலானது, இம்மையில் பழியும் மறுமையில் பிறப்பும் அடைவதற்குக் காரணமாகும்.

“பற்றற்றே மெனபா படிற்றொழுககம் எற்றெற்றென்
றேதம் பலவும் தரும்.”—திருக்குறள்

4. ஈ கை

372. சிறிய பொருள் கோத்துப் பெரிய பேறு பெறுதல்

சிறிய பொருள்கொடுத்துச் செய்த வினையால்

பெரிய பொருள்கருது வாரே—விரிபு

விராஅம் புனலூர்! வேண்டாரை யிட்டு

வராஅஅல் வாங்கு பவர்.

302

(ப--பொ). ஒருவர்க்குச் சிறிய பொருளைக் கொடுத்துச் செய்த லுண்டாகிய கருமத்தாலே மறுமைக்குப் பெரிய பொருளையும் பெறுத தன்மையைக் கருதுவாரீ, முகையவிழ்ந்த பல பூவும் விரவும் புனலையுடைய ஊரேனீ! விரும்பத்தக்க அயிரையை இரையாகக் கோத்துப் போகட்டுத் தூண்டிலானே வராலை வாங்குமவரோ டொப்பர்.

(ப-ரை). விரி பூ - மலர்ந்த பல பூவும், விரா(வு)ம் - கலந்துள்ள, புனல் ஊர - புனலையுடைய ஊரானே! சிறிய பொருள் கொடுத்தது - ஒருவருக்குச் சிறிய பொருளைக் கொடுத்து, செய்த வினையால்-சம்பாதித்த நல்வினையாலே, பெரிய பொருள் கருதுவாரே - மறுமையில் பெறலான பெரும்பேற்றைக் கருதுவாரே, வேண்டு அயிரை இட்டு-விரும்பப்படும் அயிரையென்னும் சிறிய மீனை தூண்டலில் இரையாகக் கோததுப்போட்டு, வரால் - வரால் என்னும் பெரிய மீனை, வாங்குபவா - பிடிப்பவரோ டொப்பா

(க-து) பெரிய மீனைப் பிடிக்க விரும்புவோர் சிறிய மீனை இரையாக இடுவர் மறுமையில் பெரிய பேறு பெறவிரும்புவோர் இம்மையில் ஏழைகளுக்கும் பொருளைக் கொடுப்பா. சிறிய மீனில் பெரிய மீன் கிடைப்பதுபோல் சிறிய பொருளால் பெரிய பேற்றைப் பெறலாம்.

பழமொழி.—கெண்டையைப் போட்டு வரால் வலிக்கவேண்டும்
Venture a small fish to catch a great one. You may lose a fly to catch a trout

373. வழியவர்க் கீதல்

கரப்புடையார் வைத்த, கடையும் உதவா:
தூர்ப்புடை மன்னர்க்கே தூர்ப்புவ தல்லால்.
நிரப்பிடுமபை மிக்காக குதவஒன் றீதல்
சுரத்திடைப் பெய்த பெயல்

169

(ப-பொ). பகைவரைத் தூக்கும் தூர்ப்பையுடைய அரகர்க்கே உதவுவதன்றி, பிறர்க்கு இல்லை யென்று கரக்கும் கரப்புடையார் வைத்த பொருள்கள், பின்பும் தமக்கு உதவ மாட்டா. இடும்பை மிக்கார் இடும்பைக்கு உதவ ஒரு பொருளை ஈதல், வெயிலாம் சுடப்பட்ட வெஞ்சுரத்தின்கண்ணே மிகவும் மழை பெய்ததனோ டொக்கும்.

(ப-ரை) கரப்பு உடையார் - பிறருக்கு இல்லையென்று மறைத்து வைப்பவர், வைத்த - தேடிவைத்த பொருள்கள், தூர்ப்பு உடை மன்-

னர்க்கே - பகைவரைத் தூரத்தும் தூர்ப்புடைய அரசர்க்கே, துப்புரவு-
உதவுவனவாம் அது அல்லால் - அதுவன்றி, கடையும் - இறுதிக
காலத்திலும், உதவா - தமக்கு உதவுவன ஆகா நிர்ப்பு இடும்பை மிக
கார்க்கு - வறுமையால் துன்பம் மிக்கவர்க்கு, உதவ - உதவியாம்படி,
ஒன்று ஈதல் - ஒரு பொருளைக் கொடுத்தல், சரத்திடை பெய்த
பெயல் - வெயிலால் சுடப்பட்ட வெஞ்சரத்தின்கண மிகவும் மழை
பெய்ததனோடொகும்

(க-து). ஏழைகளுக்காக கொடாமல் மறைத்துவைத்த பொருள்கள்
கடைசியாய் அரசர்க்கே உதவுவனவாம் வைத்தவாக்கு உதவியாவ
தில்லை ஏழைகளுக்காக கொடுத்த பொருள் பாலவனத்தில பெய்த
மழைபோல நன்மையைச் செய்யும்

‘வறியாகுகொன் நீவதே யீகை.’—திருக்குறள்.

“உலர்ந்த பாலவனத்தில் பெய்யும் மழைபோலவும், பசியுடையா
னுக்குக் கொடுக்கும் உணவுபோலவும், தரித்திரனுக்குக் கொடுக்கும்
கொடையே பயனுடையது” —மஹாபாரதம்

374. பாத்திர மறிந்து கொடுத்தல்

பல்லாண்டு மீண்டிப் பழுதாய்க் கிடந்தது
வல்லான் தெரிந்து வழங்குங்கால்--வல்லே
வளநெடிது கொண்ட தறாஅ தறுமோ
குளநெடிது கொண்டது நீர்.

380

(ப-பொ). பலவாண்டும் ஈண்டிப் பலன்படாதே பழு
தாய்க் கிடந்த பொருளினைக் கொடுக்கவல்லவன் அறந்தெரி
ந்து வழங்குங்கால், அதனை வரும் ஆக்கம் நெடிதாகக்
கொண்டு கடிதாக அறாது, நெடிதாகக் கொண்டு நிறைந்த
குளம் நீரறாத வாறுபோல.

(ப-ரை). நெடிது கொண்டது குளம் நீர் அறுமோ - நெடிதாகக்
கொண்டு நிறைந்த குளம் நீர் வற்றாதவாறுபோல, பல் ஆண்டும் ஈண்டி-
பல வருஷ காலமும் சேர்தலாகி, பழுதாய் கிடந்தது - பலன்படாமல்

பழுதாய்க் கிடந்த பொருளினே, வல்லான் - கொடுக்க வல்லவன்,
தெரிந்து வழங்குங்கால் - பாத்திரமறிந்து கொடுக்கும்போது, வளம்
வல்லே அறது செழுதுகொண்டது (ஆம்) - அதனால் வரும ஆக்கம்
விரைவில் நீங்காது நீடித்து நிற்பதாம்

(க--து) பெரிதாய் நீரிற்றைநதுள்ள குளத்தை நிலவளத்துக்
கேற்றபடி இறைத்துவந்தால் நல்ல விளைவை விளைவிக்கலாம்: அக்
குளமும் சீக்கிரத்தில் வற்றாது அங்ஙனமே நெடுங்காலமாய் வளர்ந்து
வீரையககிடந்த செலவத்தைப் பாத்திரமறிந்து கொடுத்துவந்தால் அதிக
நன்மை உண்டாகும் அசசெல்வமும் சீக்கிரத்தில் வற்றாது

375 குறிப்பறிந்து கோடுத்தல்

நினைத்த திதுவென்றந நீர்மையை நோக்கி
மனத்த தறிநதீவார மாண்டாரா.--புனத்த
குடிஞை யிரட்டிம குளிராவரை நாட!
கடிஞையில கலையிடுவா ரில

246

(ப--பொ). இவன் குறித்துவந்த திதுவென்று அவன் வந்த
நீர்மையைப் பார்த்துக் குறித்து வந்தபொருளை முகத்தால்
அறிந்து கொடுப்பா அறிவால் மாடசிமையபடடாரா: புனத்த
திடத்துக் கூகை கூப்பிடும குளிராத மலைமேல் உண்டாகிய
நாடனே! ஒருவன் பிச்சையேற்கும் பாத்திரத்தில் அவன்
இரந்த பொருளை இடுவ தொழிந்து கலையிடுவார் இல்லை,
ஆதலால்.

(ப--ரை) புனத்த குடிஞை இரட்டிம குளிராவரை நாட - புனத்
திடத்துக் கோட்டான் கூப்பிடும குளிரந்த மலைமேல் உண்டாகிய
நாடனே! கடிஞையில் கல் இடுவார் இல் - ஒருவன் பிச்சையேற்கும்
பாத்திரத்தில் அவன் இரந்த பொருளை இடுவதல்லது கலை இடுவார்
இல்லை (ஆதலால்), நினைத்தது இது என்று - இவன் குறித்து
வந்தது இதுவென்று, அ நீர்மையை நோக்கி - அவன் வந்த தன்மை
யைப் பார்த்து, மனத்தது அறிந்து - மனத்தில் குறித்துவந்த பொருளை

முகத்தால் அறிந்து, ஈவார் - கொடுப்பர், மாண்டா - அறிவால் மாட்சிமைப்பட்டவர்.

(க-து). குறிப்பறிந்து கொடுப்பவரே அறிவாற் சிறந்தவர்.

376. பிறர் துன்பம் நீக்க வல்லவர்

கூஉய்க் கொடுப்பதொன் றில்லெனினும் சார்ந்தார்க்குத்
தூஉய்ப் பயின்றாரே துன்பந் துடைக்கிற்பார்.

வாய்ப்பத்தான் வாடியக் கண்ணும பெருங்குதிரை
யாப்புள்வே ருகி விடும். 162

(ப--பொ). பிறரை அழைத்துக் கொடுப்ப தொருபொருள் தமக்கு இல்லையாயினும், தம்மை அடைந்தார்க்குப் பொருளைத் தூவிப் பயின்று வந்தாரே பிறர் துன்பம் துடைக்கவல்லார்: வாய்ப்பத் தான் வாடியவிடத்தும், சிறப்புடைய குதிரை பண்ணிட்டு விசித்தவிடத்து வாடாக் குதிரைபோல் வேறாய் வினைக்கு உரித்தாம, அதுபோல.

(ப--ரை) பெருங்குதிரை - சிறப்புடைய குதிரை, வாய்ப்ப தான் வாடியக்கண்ணும் - பொருந்தத் தான் வாடியவிடத்தும், யாப்புள் - பண்ணிட்டுக் கட்டியவிடத்து, வேறு ஆகிவிடும் - வாடாத குதிரை போல் வேறாயத் தொழிலுக்கு உரித்தாம (அதுபோல), கூய் - பிறரை அழைத்து, கொடுப்பது ஒன்று - கொடுப்பதொரு பொருள், இல் எனினும் - தமக்கு இல்லையாயினும், சார்ந்தார்க்கு - தம்மை அடைந்தார்க்கு, தூய் - பொருளைத் தூவி, பயின்றார் - பயின்று வந்தார், துன்பம் - பிறர் துன்பத்தை, துடைக்கிற்பார் - நீக்கவல்லார். [பண்ணிடுதல் - சேணமிடுதல்].

(க--து) பண்ணிட்டுப் பழகிய குதிரை இளைத்தகாலத்தும் உபயோகமான வேலைசெய்ய வல்லதாம். அதுபோல், ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துப் பயின்றவர் பொருள் வற்றியகாலத்தும் பிறர் துன்பத்தை நீக்கவல்லவ ராவார்.

“வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி

பண்பிற் றலைப்பிரிதல் இன்று” — திருக்குறள்.

377. ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து ஏழையாவா ரில்லை

அடுத்தொன் றிரந்தாக்கொன் றீந்தாரைக் கொண்டாப் படுத்தேழை யாமென்று போகினும் போக. அடுத்தேறல ஐம்பாலாய்' யாவாககே யானும் கொடுத்தேழை யாயினா இல. 218

(ப-பொ). தமது வறுமைகூறிக் சென்றடைந்து ஒரு பொருளை இரந்தவாக ஒரு பொருளைக் கொடுத்தவரை இரந்தவா அறியாமையிலே தாழ்வுபடுத்தி இவன் ஏழையாதலால் தந்தானென்று மனங்கொண்டு போகினும் போக. இருள் செறிந்து ஏறப்பட்ட ஐந்து பகுதியாகிய குழலினையுடையாய்! இரந்துவந்தோ எவாக்கே யாயினும் கொடுத்த ஏழையாயினா இல்லை, (கொண்டவ தேழை பொழிந்து).

(ப-ரை). அல் அடுத்தது ஏறு ஐம்பாலாய் - இருள்செறிந் தேறப் பட்ட குழலினையுடையாய்! அடுத்தது - சென்றடைந்து, ஒன்று இரந்தாக்கு - (தமது வறுமையைச் சொல்லி) ஒரு பொருளை இரந்தவாக்கே, ஒன்று இரந்தாரை - ஒருபொருளைக் கொடுத்தவரை, கொண்டார் - இரந்தவா, படுத்து - அறியாமையிலே தாழ்வுபடுத்தி, ஏழையாம் என்று - இவன் ஏழையாமென்று மனங்கொண்டு, போகினும் போக - போயினும் போக யாவாககே ஆயினும் - இரந்துவந்தோ எவாக்கே யாயினும், கொடுத்த ஏழையாயினா இல - கொடுத்த ஏழையானவர்கள் ஒருவரு மில்லை

(க-து) பொருள் பெற்ற யாசகா கொடுத்தவரை ஏழைகளென்று தாழ்த்திப் பேசினும் பேசுக. அதைப் பாராட்டாமல் தமமால் இயன்ற மட்டும் தானம்செய்வதே செலவா கடமை, கொடுத்த ஏழையாவது இல்லையாதலால்

பழமொழி—Alms-giving never made any man poor.

378. கொடுக்கக் கொடுக்கச் செல்வம் பெருகும்

இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடுமென் றெண்ணிக் கரப்பவர் கண்டறியார் கொல்லோ?—பரப்பிற் றுறைத்தோணி சின்றுலாம் தூங்குரீர்ச் சேர்ப்ப! இறைத்தோறும் ஊறுங் கிணறு.

344

(ப-பொ). தம்மாட் டிரந்தவர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுத்தால் நாம் எண்ணிவைத்ததனிலே சில குறைநதுபடும் என்று விசாரித்துக் கொடாதே ஒளிப்பவர் கண்டறியார்போல இருந்தது, பாப்பெங்கும் துறைத்தோணி நின்று உலாவுதலைச் செய்யும் செறிந்த நீரையுடைய சேர்ப்பனே! இறைக்குந்தோறும் மேன்மேல ஊறும் கிணற்றை.

(ப-ரை). பாப்பின் - பாப்பெங்கும், துறைத்தோணி - துறைத்தோணி, நின்று உலா(வு)ம் - நிலைபெற்று உலாவுதலான, தூங்குநீர் - செறிந்த நீரையுடைய, சேர்ப்ப - சேர்ப்பனே! இரப்பவர்க்கு - யாசித்தவர்க்கு, ஈய - பொருள்கொடுக்க, குறைபடும் - நாம் எண்ணிவைத்தில் சிறிது குறையுமே, என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, கரப்பவர் - கொடாமல் ஒளிப்பவா, இறைத்தோறும் - இறைத்தல்தோறும், ஊறும் கிணறு - மேன்மேல் சுரக்கின்ற கிணற்றை, கண்டறியாரோ - பார்த்தறியாரோ [கொல் - அசை]

1161-வது குறளில் "இறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் போல் மிகும்" என்பது வருகின்றது.

பழமொழி—இறைக்க ஊறும் மணற்கேணி, ஈயப் பெருகும் பெருஞ்செல்வம்

379. கோடையளவு கோடுப்போருடைய சீமையின் அளவே

இவலர் தமவரிசை யென்பார் மடவார்:

காவலராய்க் கைவண்மை பூண்ட--புரவலர்

சீவவரைய வாசுமாம, செய்கை சிறந்தெனைத்தம.

நீவரைய வாரீ மலர்.

381

(ப-பொ). கொடுக்கும் கோடையின தளவு வருதிரந்த இரவலர்க்குத் தக்க அளவாயிருக்கும் என்ப அறியார். கையிலுள்ளதை ஒளியாராய்க் கொடைவண்மையைப் பூண்ட புரவலருடைய சீர்மையின் அளவதாம் அவ் விரவலர்க்குச் சிறந்த செய்யும் செய்கையளவுகளெல்லாம்: நீளவினவாம் நீரின்கண் உள்ள மலர்கள், அதுபோல.

(ப--ரை). செய்கை - கொடுக்கும் கொடையினதளவு, இரவலர் தம் வரிசை - வந்திரந்த யாசகர்க்குத் தக்க அளவாயிருக்கும், என்பார் மடவார் - என்று சொல்லுவர் மூடர் (அது அங்கனமன்று). நீர் மலர் நீர் வரையவாம் - நீரின்கண் உள்ள மலர்கள் நீரளவினவாம். (அதுபோல), சிறந்து செய்கை அனைத்தும் - யாசகர்க்குச் சிறந்து செய்யும் செய்கையளவுக ளெல்லாம், கரவலராய் - பொருளை மறை யாதவராய், கை வண்மை பூண்ட - கைவண்மையை மேற்கொண்ட, புரவலர் சீர் - அரசருடைய சீர்மையின், வரைய ஆகும-அளவினவாம். [ஆம்-அசை]

(க-து). யாசகரது தகுதிக்குத் தக்கபடி யிருக்கும் கொடையின தளவு என்பர் அறியார். கொடையினதளவு கொடுப்போருடைய பெருமையின் அளவாயிருக்கும்

380 சேரன் குட்டுவனுடைய கொடை

தொடுத்த பெரும்புலவன் சொற்குறை தீர
அடுத்தா என்றற்கு வாழியரோ என்றான்.
தொடுத்தின்ன ரென்னலோ வேண்டா. கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தஞ்சீ ரளவு. 316

(ப--பொ) சேரன் குட்டுவன் புகழைச் செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமனென்னும் பெரிய புலவன், “யானும் என் சுற்றமும் துறக்கம் புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத் தா” என்றறகு, அவன் சொற்குறை தீர்ப்பான் பொருட்டு உவந்து யாசங்களை நடத்தி, “நீ வேண்டிய துறக்கத்தின்கண் நீடு வாழ்வாயாக” என்றான். ஆதலால் புனைந்து இப்பெற்றியாரென்று புகழவேண்டிவ தில்லை: இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சீலத்தார் தமமளவினால் கொடுக்க வல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்.

(ப--ரை). தொடுத்த பெரும்புலவன் - சேரன் குட்டுவனுடைய புகழைச் செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமன் என்னும் பெரிய புலவன், அடுத்தா என்றற்கு - (யானும் என் சுற்றமும் மோகும் பெறுமாறு பொருந்திய அறங்களை முடிவித்து) மோகூத்தைத் தா என்றவ

னுக்கு, சொல் குறை தீர - சொற்குறை தீரக்கும்பொருட்டு, வாழியரோ என்றான் - (உவந்து யாகங்களை நடத்தி) நீ வேண்டிய மோக்ஷத்தின்கண் நீடுவாழ்வாயாக என்றான். (ஆதலால்), தொடுத்து - புனைந்து, இன்னர் என்னலோ - இப்பெற்றியாரென்று புகழ்தலோ, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை கொடுப்பவா - இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சீலத்தார், தம் சீர் அளவு தாய அறிவா - தம்மளவினால் கொடுக்கவல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பா

அடு என்பது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயராகத் திறக்கத்தை உணர்த்துகின்றது போலும்

இச்செய்தி பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாமத்தின் இறுதியில் உள்ள பதிகத்தால் விளங்கும் —பல்யானைச் செகுகெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினா பததுப்பாட்டு பாடிப் பெற்ற பரிசில்: நீர் வேண்டியது கொண்மின என, 'யானும் என் பாப்பனியும் சுவர்க்கம் புகல்வேண்டும்' என, பாப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பதசாம் பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பாப்பனியையும் காணாராயினர்.

381. பாரி மகளுடைய கோடை

மாரியொன நின்றி வறநதீருநத காலத்துப
பாரி மடமகன பாண்மகற்கு—நீருலையுள்
பொன்றிறநது கொண்டு புகர்வாக நல்கினா
ஒன்றுமு முன்றிலோ இல்.

171

(ப--பொ). மாரி என்பதொன் நின்றி உலகம் வறியிருநத காலத்துப பாரி மடமகன. இந்நது வறதானொரு பாண்மகற்குச் சோறு பெறாமையால், உலையுள் பொனைநீப் பெய்து கொண்டு திறநது சோறாகவே நல்கினா ஆதலால் ஒரு துன்பம் உறாத மனை இல்லை.

அல்லது உம, சோறும் அரிதாகிய காலத்துப பொன்னே சோறாக உதவினா ஆதலால், சென்றிரநதால் ஒரு பயன்படாத மனை இல்லை எனறுமாப்.

(ப-ரை) மாரி ஒன்றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும் - மாரியென்ற தொன்றின்றி உலகம வற்றியிருந்த காலத்தும், பாரி மடமகள் - பாரியின் மடமகள், பாண்மகற்கு - இரந்து வந்தவனுளை ஒரு பாண்ணுக்கு, (சோறு பெருமையால்), நீர் உலையுள் - நீர் பொருந்திய உலையிலே, பொன் கொண்டு - பொண்ணைப் பெய்துகொண்டு, திறந்து புகர்வாக நல்கினாள் - திறந்து சோறாகவே நல்கினாள். (ஆதலால்), ஒன்று உற(த)முன்றில் இல்லை - சென்றிரந்தால் ஒரு பயன்படாத மனை இல்லை. [ஒ-அசை].

ஒரு துன்பம் உறாத மனை இல்லை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

பழமொழி - வீட்டுக்கு வீடு மண்ணடுபுத தான-There is a skeleton in every house.

382. வள்ளன்மை

ஏற்றூர்கட் கெல்லாம இசைநிற்பத தாமுடைய
மாற்றா கொடுததிருப்ப வள்ளன்மை—மாற்றாரை
மண்ணகற்றிக் கொள்கிறகும் ஆறறலார்க் கென்னரிதாம்.
பெண்பெற்றான் அஞ்சான் இழவு. 318

(ப--பொ). இரந்தவர்க்கெல்லாம தமது புகழ் உலகத்தின் கண்ணே நிலைநிற்பத தம்மிடத்துள்ள பொருளகளையெல்லாம் இல்லையென்றமல் கொடுப்பது வள்ளற்றன்மை. தமது பகைவரை வென்று அவர்கள் ஆண்ட பூங்கிழத்தியை அவர்பாவின்று நீக்கித் தமதாக்கிக்கொள்ளும் வெற்றியையுடையார்க்கு எப்பொருளும் அரிதாகாது எளிதாம்; பெறுதற்கரிய வனப்பையுடைய பெண்ணைத் தனக்கு நுகர்த்திருப்ப பெறலாவதா யிருந்தான், தன்பா லுற்ற எல்லாப்பொருளையும் கொடுத்து அவரைக் கொண்டால் வரும் பொருளிழவுக்கு அஞ்சான் ஆதலால்.

(ப-ரை). இசை நிற்ப - தமது புகழ் உலகத்தில் நிலைநிற்கும்படி, ஏற்றூர்கட்கு எல்லாம் - இரந்தவர் எல்லாருக்கும், தாம் உடைய -

தம்மிடத்துள்ள பொருள்களையெல்லாம், மாற்றார் - இல்லையென்று மறுக்காமல், கொடுத்திருப்ப - கொடுத்திருப்பதே, வள்ளன்மை - வள்ளற்றன்மை. மாற்றாரை மண் அகற்றி கொள்கிற்கும் - பகைவரை வென்று அவர்களாண்ட பூமியை அவரிடத்தினின்று நீக்கித் தமக்காக்கிக்கொள்ளும், ஆற்றலார்க்கு - வெற்றியை யுடையார்க்கு, என் அரிது ஆம் - எப்பொருளும் அரிதாகாது (எளிதாம்). பெண் - பெறுதற்கரிய அழகுள்ள பெண்ணை, பெற்றான் - (மனைவியாகப்) பெறலாவதாயிருந்தான், இழவு -- (தன்னிடத்துள்ளதையெல்லாம் கொடுத்து அவளைப் பெறுதலான) பொருள் இழவுக்கு, அஞ்சான் - அஞ்சான்

(க-து). வள்ளற்றன்மைக் குரியார் பேராசரே என்றவாறு

“ஏற்றகை மாற்றமை என்னும் தாம்வரையா
தாற்றதார்க் கேவதா மாண்கடன்.”—நாலடியார்.

383. இசைநோக்கி ஈதலின் பயன்

பயனோக்கா தாறறவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
இசைநோக்கி ஈகின்ற ரீகை,—வயமாப்போல்
ஆலித்துப் பாயும் அலைகடற் றன்சேர்ப்ப!
கூலிக்குச் செய்துண்ணும் ஆறு.

40

(ப-பொ). அருளிஞால் பிறர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தால் தமக்கு மறுமைக்கண் பயக்கும் பயனை ஆராயாதே மிகவும் பகுத்தறியும் அறிவொன் றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றார் ஈகை, புலிபோல ஆலித்துப் பாயாநின்ற அலைகளை யுடைய கடற்சேர்ப்பனை! கூலிக்குத் தொழில்செய்து உண்ணுகறியோ டொக்கும்.

(ப--ரை). வயமாபோல் - புலிபோல், ஆலித்து - ஒலித்து, பாயும்-பாயாநின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, தண் - குளிர்ந்த, கடல் சேர்ப்ப-கடற் சேர்ப்பனை! பயன் நோக்காது - (அருளிஞால் பிறர்க்கு ஒன்றைக் கொடுத்தால்) தமக்கு மறுமைக்கண் கிடைக்கும் பயனை ஆராயாமல், ஆற்றவும் பாத்தறிவு ஒன் றின்றி - மிகவும் பகுத்தறியும் அறிவு ஒன்றுமின்றி, இசை நோக்கி - புகழையே எண்ணி, ஈகின்றார்

சு கை - கொடுப்பவர் கொடையானது, கூலிக்கு செய்து உண்ணும் ஆறு - கூலிக்குத் தொழில்செய்து உண்ணும் நெறியோ டொக்கும்.

(க-து) புகழையே ஈருதிப் பொருள் கொடுத்தல் கூலிகரு வேலை செய்வது போலாம்

“வறியார்க்கொன் றீவதே சுகை மற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்தது” — திருசுருறள்

384. ஒருவனிடத்தில் பலா ஒன்றிரத்தல் ஆகாது

மற அ தவனும். பலொன் றிரந்தால்,
பெற அ அன் பேதுறுதல் எண்ணிப், — பொற அ அன்
காந்துள்ள தூஉட மறைக்கும். அதனால்
இரந்துட்கு பனமையோ தீது. 240

(ப--பொ). ஒருவன் சென்றிரந்தால் இல்லை என்மமல் கொடுக்கப்பட்ட குணத்தையுடையவனும், பலராகச் சென்று ஒரு பொருளை இரந்தாராகில், அப்பொருளைச் சிலர்க்குக் கொடாதிருந்ததே உண்டானால், அது பெறாதவன் மபக்க முறுதலைக் கருதி, உள்ள பொருளையும் சிலர்க்குக் கொடுக்கப் பொறாதுப் இல்லையென்று கரந்து மறையாநிற்கும் ஆதலால், இரந்துண்ணு மதற்கே பலராக ஒரிடத்துச் செல்லுதல் தீது.

(ப--ரை). மறாதவனும் - ஒருவர் சென்றிரந்தால் இல்லையென்னு மல் கொடுக்கும் குணத்தையுடையவனும், பலர் ஒன்று இரந்தால் - பலராகச் சென்று ஒரு பொருளை இரந்தாராகில், பெறான் - (சிலர்க்குக் கொடுத்துச் சிலர்க்குக் கொடாவிடின்) அதனைப் பெறாதவன், பேதுறு தல் - மயக்கமுறுதலை, எண்ணி - எண்ணி, உள்ளதும் - உள்ளபொரு ளையும், பொறான் - சிலர்க்குக் கொடுக்கப்பொறாமல், கரந்து மறைக் கும் - இல்லையென்று கரந்து மறையாநிற்பன். அதனால் - ஆதலால், இரந்துட்கு - இரந்துண்ணுமதற்கு, பன்மை தீது - பலராக ஒரிடத் துச் செல்லுதல் தீது. [ஒ-அசை]

(க-து). ஒருவனிடத்து ஒருபொருளை யாசிப்பதற்குப் பலர் செல் வது தீது.

385. தம் விருப்பத்தைத் தீர்க்காதவரை அடைதல் ஆகாது
தோற்றம் பெரிய நசையினா அநநசை
ஆற்றா தவரை அடைந்தொழுகல்,—ஆற்றுள்
கயல்புரை உண்கண் கனங்குழாய்? அல்கால்
உயவுநெய் யுட்குளிக்கும ஆறு.

103

(ப-பொ). தோற்றத்தால் பெரிய ஆசையை உடையார்
அவ்வாசையைத் தீர்க்கலாற்றாதவரை அடைந்து வாழ்தல்,
யாற்றின்கண் கயலை ஒவ்வாநின்ற உண்கண் கனங்குழாய்!
தேருருட்கு நடத்தற் கிடும் உயவுநெய்யின்கண் ஒருவன்
குளிக்குமதனே டொக்கும்.

(ப-ரை). ஆற்றுள் கயல் புரை - ஆற்றிலுள்ள கயலை ஒத்த, உண்
கண் - மையுண்ட கண்களையும், கனங்குழாய் - கனமான குழையை
யும் உடையாய்! தோற்றம் பெரிய நசையினா - தோற்றத்தால் பெரிய
ஆசையை உடையார், அ நசை ஆற்றாதவரை அடைந்து ஒழுகல்
அஃது - அவ்வாசையைத் தீர்க்கமாட்டாதவரை அடைந்து வாழ்த
லானது, உயவு நெய்யுள் குளிகும் ஆறு - தேருள் நடத்தற்கு
இடும் உயவு நெய்யின்கண் ஒருவன் குளிகுமதனே டொக்கும்.
[ஆல-அசை]

(க-து) ஒரு பெரிய காரியத்தை முடிக்கவேண்டும் எனகிற
ஆசையுள்ளவர் அதனைத் தீர்க்கமாட்டாதவரை அடைந்து வாழ்தலா
னது, குளிக்க விரும்பினவன் உயவு நெய்யின்கண் குளிகுமதனை
ஒக்கும்.

336. செலவாகாமல் மிகுதியாக உள்ள செல்வம்

காப்பிகர தோடிக் கழிபெருஞ் செல்வத்தைக்
கோபபெரியான் கொள்ளக் கொடுததிரா தென்செய்வர்?
நீத்த பெரியார்க்கே யாயினும் மிக்கவை
மேவிற்பரிசாரம் இல்.

320

(ப--பொ). தான் காக்கும் காவலைக் கடந்து கொடுங்கோல் நெறியிலே ஓடி, ஒருவன்மாட்டுள்ள மிக்க பெரிய செலவத்தை அரசனானவன் மனம் வருந்தானாய் வாங்கினால், அவன் கீழ் வாழ்வார் கொடுத்த உயிர்பிழைத்திராமல் என்ன பரி காரம் செய்வார். பிறாக்குப் பயன்பட்டியல்பாகவே ஆகக் கடவ நிலம் முதலாயின தாம் பயந்த பொருள்களைத் தாமே விரும்பி நுகரின் அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் இல்லை, எல்லாப் பொருளையும் நீததே யிருந்த துறந்தாக்கே பாயினும், அதுபோல.

(ப--ரை). காப்பு இகந்த - தானகாகும் காவலைக் கடந்து, ஓடி - கொடுங்கோல் நெறியிலே ஓடி, கழிபெருகு செலவத்தை - குடிகளிடத்தான மிக்க பெரிய செலவத்தை, கோப்பெரியான - அரசனானவன், கொள்ள - வாங்கினால், கொடுத்த இராத - கொடுத்த உயிர்பிழைத்திராமல், என்செய்வா - என்ன பரிசாரம் செய்வார்? நீதத பெரியாக்கே ஆயினும் - எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்த துறவிகளுக்கே பாயினும், மிக்கவை - பிறாக்குப் பயன்படாத தாம் தானமாக கொடுத்த மிக்க பொருள்களை, மேலின - தாமே விரும்பி அனுபவித்தால், பரிசாரம் இல் - அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் இல்லை

(க-து) தாம் தேடிய பொருள்களில் தாம் உண்ணாமலும் ஏழைகளுக்காகக் கொடாமலும் குடிகள் வைத்திருக்கும் மிக்க செல்வத்தை அரசன் கொண்டால் அதற்குச் செய்யும் பரிசாரம் இல்லை

5. வீட்டுநெறி

387. தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தல்

எண்ணக் குறைபடாச செல்வமும் இறப்பிறப்பும்

மன்ன ருடைய உடைமைபும--மன்னரால்

இன்ன ரொனல்வேண்டா இமமைக்கும் உமமைக்கும்

தம்மை புடைமை தலை.

(ப-பொ). எண்ணுகைக்கு அளவுபடாத செல்வத்தானும், குடிப்பிறப்பினும். மன்னரைத் தமக்கு உறுதியாக உண்டாக்கிக்கொண்ட உடைமையானும், பிறமன்னராலே தம்மை இத்தன்மைய தலைமைபுடையவென்று மதிக்கும்படி நாம் மதிப்புப் பிடிக்கவேண்டுமென்று புகழக்காயின செய்தல்வேண்டும் தன்னை யாதும் வேண்டா. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதியாய்க்கும் தலைமையாகத் தம் மனத்தைத் தமவயப்பாக்கிக் தம்மை உணர்தலே தலையாய காரியம்

(ப-ரை) எண்ண குறைபடா செல்வமும்-எண்ணுகைக்கு அளவுபடாத செல்வத்தாலும், இற்பிறப்பும்-உயர்குடிப் பிறப்பாலும், மன்னருடைய உடைமையும் - மன்னரைத் தம்வயப்படுத்திக்கொண்ட உரிமையாலும், மன்னரால் இன்னர் எனல்-மன்னராலே தம்மை இத்தன்மையவென்று புகழப்பெறுதல், வேண்டா - விரும்புவதன்று. இம்மைக்கும் உடமைக்கும் - இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதியாக, தம்மை உடைமை-தம் மனத்தைத் தம்வயத்தாக்கித் தம்மை உணர்தலே, தலை - தலையாய காரியம்

(க-து). மன்னராலே புகழப்பெறுதலும் விரும்பத்தக்க தன்று தம் மனத்தைத் தம்வயப்படுத்தித் தம்மையுணர்தலே முக்கியமான காரியம்.

“தன்னொக்குந் தெய்வம் பிறிதில்லை தான்றனைப்
பின்னை மனமறப் பெற்றானேல்.”—அறநெறிச்சாரம்

பழமொழி. — தன்னையறிந்தவன் தானே தலைவன். Know thyself. All our knowledge is ourselves to know.

388. மறுமைக் கானவைகளைக் காலத்திலே செய்க

அடங்கி அகப்பட ஐந்தினைக் காத்தாத்
தொடங்கிய மூன்றினால் மாண்டீண்—புடம்பொழியச்
செல்லும்வாய்க் கேமம் சிறுகாலைச் செய்தாரே
கொல்லிமேல் கோட்டுவைத் தார்.

(ப-பொ). தாம் அடங்கித் தம் ஐம்பொறியும் தமக்கு அகப்படப் பாதுகாத்து, தாம் தொடங்கிய ஒழுக்கங்களை மன மொழி மெய்களால் மாட்சிமைப்பட்டு இவ்வுலகத்தின் கண் உடம்பொழியாத தாம் செல்லும் மறுமையுலகத்துக்கு ஆம் உறுதியைக் காலத்தாலே செய்தார் கொல்விமேல நெற்கூடு புரிந்துவைத்தார். [கோட்டு-நெற்கூடு. கிழங்கு அகழ்ந்து உண்டற்குக் கருவியாம் கொட்டு என்பாரும உளர்].

(ப-ரை) அடங்கி - தாம் அடங்கி, ஐந்தினை அகப்பட காத்த-தம் ஐம்பொறியும் தமக்கு அகப்படப் பாதுகாத்து, தொடங்கிய மூன்றினால் மாண்டு-தாம் தொடங்கிய ஒழுக்கங்களில் மன மொழி மெய்களால் மாட்சிமைப்பட்டு, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தின்கண், உடம்பு ஒழிய - தேகம் நீங்க, செல்லும் வாய்க்கு - தாம் செல்லும் மறுமையுலகத்துக்காகிய, ஏமம் - உறுதியை, சிறுகால - காலத்தாலே, செய்தாரே - செய்தவரே, கொல்விமேல் - கொல்லி மலையின்மேல், கோட்டு - நெற்கூடு, வைத்தார் - கட்டிவைத்தவ ராவர்

கொல்லிமலை-சேரனது ராசதானிக்கு அணித்தான மலை. அதனால் சேரனுக்குக் கொல்லிவெற்பன் என்றொரு பெயர் உண்டு.

(க-து). கொல்லி மலையீது நெற்கூடு கட்டிவைத்தவர் தாம் வேண்டினபோது நெல்பெறுதல் நிச்சயமாதல் போல, மறுமைக் கானவைகளைக் காலத்தாலே செய்தவர்கள் மோகும் பெறுவது நிச்சயம்.

339. இல்லறம் நடத்திப் பின் துறவறம் மேற்கொள்க

நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணிதது வையெயிற்றுப்

பட்டார் துடியிடை யார்ப்படர்ந்—தொட்டித்

தொடங்கினு ரில்லத்த தன்பின் துறவா

உடம்பினுன் என்ன பயன்?

398

(ப-பொ). தன்னுடன் நட்புச்செய்தானை ஆக்கிச்செய்து, பகையாயினாரைக் கெடுத்து, கூரிய எயிற்றையும் பட்டார்ந்த துடியிடையுமுடைய மகளிர்மேல் காதலுள்ளம் சென்று, மனைவாழ்க்கையின்கண்ணே பொருந்தி நடத்தினூர்க்கு, “கா

மஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை, ஏமஞ்சான்ற மக்களொடு துவன்றி, அறமபுரி” யுள்ளததராய், அதன் பின்பு துறகிற் செல்லாத உடம்பின் பயன் ஏது?

(ப--ரை). நட்பாரை - தனனேடு சினேகம செயதவரை, ஆக்கி - செல்வமுடையராகச் செய்து, பகை - பகைததவரை, தணித்து - கெடுத்து, வை எயிறு பட்டுஆ தடியிடையா படாந்து - கூரிய பல்லையும் பட்டார்ந்த தடியிடையையும் உடைய மகளிர்மேல் காதலகொண்டு, இல்லதது ஒட்டி தொடங்கினா - மனைவாழ்க்கையின் கண்ணே பொருந்தி நடத்தினார்க்கு, அதன்பின் - அதன்பின்பு, துறவா உடம்பினால் - துறவிற்கெல்லாத உடம்பால், பயன் எனன - பயன் என்ன உண்டு

“காமஞ்சான்ற . ” என்பது தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் கற்பியல் 51-வது சூததிரம

(க--து) இல்லறம இனிது நடத்தினபின்பு துறவறம மேற்கொள்க

390 இல்லறமேனும் துறவறமேனும் தழுவாதவா

இல்வாழ்க்கை யானும் இலதானும் மேற்கொள்ளார்
நல்வாழ்க்கை போக நடுவுதின்—றெல்லாம்

ஒருதலையாச சென்று துணியா தவரே

இருதலையும் காக்கழித நார்

208

(ப--பா). இல்லறத்தை யாயினும் துறவறத்தை யாயினும் தமமிடத்துக கொள்ளாராய், தமக்குள்ள நல்ல நாட்கள் போக, ஒன்றிற் படாதே இடையே நின்று, தருமா தருமத்தின் பகுதியெல்லாம் தோநது ஒருநெறியாக ஒழுக்கிசென்று துணிதற்கு உள்ளமில்லாதவ ரன்றே. காவில் இருதலைப் பார்த்தி னுள்ள பொருளைப் போக்கிக் காத்தண்டைக் கொண்டு நின்றவர் போல்வர்.

(ப--ரை) இல்வாழ்க்கையானும் - இல்லறத்தையாயினும், இலதானும் - துறவறத்தையாயினும், மேற்கொள்ளார்-தமமிடத்துக் கொள்ளாராய், நல்வாழ்க்கை-தமது நல்ல வாணட்கண், போக - வீணாகக்கழிய,

நடுவநின்று - இடையே நின்று, எல்லாம் ஒருதலையா சென்று துணியாதவரே - தருமாதருமத்தின் பகுதியெல்லாம் தோந்து ஒருநெறியாக ஒழுகிச்சென்று துணிதற்கு மனமில்லாதவரே, கா இருதலையும் கழித்தார் - காவடியின் இரண்டிபக்கத்துப் பாரத்தினுள்ள பொருளைப் போக்கிக் காவடியாகிப் கம்பைக்கொண்டு நின்றவா போல்வாரா

(க-து) தருமாதருமங்களை அறிந்து இல்லற நெறியையாவது துறவற நெறியையாவது துணிந்துகொள்ளாமல் வீணிலே காலங்கழிப்பவா, காவடியின் இருதலைப் பொருளையும் போக்கினவா போல், இம்மைப்பேறு மினறி மறுமைப்பேறு மின்றி ஒழிவா

391 செல்வ முதலியன நிலையாமை

வளமையும் தேசம் வலியும் வனப்பும

இளமையும் இற்பிறப்பும எல்லாம்—உளவாய்

மதித்தஞ்சி மாறுமஃ சினமையால் கூற்றங்

குதித்துய்ந தறிவாரோ இல

183

(ப-பொ) செல்வமும் விளக்கமும் வலியும் அழகும இளமையும் குடிப்பிறப்பும் என்ற இவையெல்லாம் ஒருவாக்குக் கூட உளவாயினும், இவற்றை மதித்து அஞ்சி நீங்கும் செய்கை கூற்றிற் சினமையால், அககூற்றைக் கடந்து பிழைத்தறிவார் இல்லை.

(ப-ரை) வளமையும் - செல்வமும், தேசம் - விளக்கமும், வலியும் - வலியும், வனப்பும - அழகும, இளமையும் - இளமையும், இற்பிறப்பும - குடிப்பிறப்பும, எல்லாம் - என்ற இவையெல்லாம், உளவாய் மதித்து - ஒருவனுக்கு உள்ளனவாய் மதித்து, அஞ்சி மாறும் அஃது - அஞ்சி நீங்கும் இயல்பு, இன்மையால் - யமனிடத்து இல்லாமையால், கூற்றம் குதித்து உய்ந்தறிவார் இல் - யமனைக் கடந்து பிழைத்தறிவார் இல்லை [ஒ-அசை]

“இழைத்தநாள் எல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக் கூற்றங் குதித்துய்நதா ஈங்கில்லை” —நாலடியார்

“கூற்றங் குதித்தலும் கைகூடும்” எனத் திருக்குறளிலும் வருகின்றது

“இல்லம் இளமை எழில்வனப்பு யீக்கூற்றம்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம் - மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயா தாமுயயக கொண்டு.”—நாலடியார்.

392. ஆசையைத் தவிர்த்தல்

கொண்டொழுகு மூன்றற சூதவாப் பசித்தோற்றம்
பண்டொழுகி வந்த வளமைத்தங்—குண்டது
கும்பியிலுந் திச்சென் றெறிதலால் தன்னாசை
அம்பாயுள புக்கு விடும்

363

(ப-பொ). தான் கொண்டொழுகுநின்ற விருந்து புறந
தருதலும் தெய்வச சிறப்பும இரந்தார்க சூதவலும் என்னும்
மூன்றறகும் உதவவொட்டாத ஆசையால் உளவந்த பசித்
தோற்றம், முன்பில தொழுகிய நல்வினையான் வந்த செல்
வத்தைத் தன்னை உண்ணப்பண்ணி, பசித்தோற்றம் கும்பிரா
கத்தில் உந்தித் தன்னைக் கொண்டு சென்று எறிதலால், தன்
ஆசையானது அம்பாய்த தன்மனத்தினுள்ளே புக்குவிடும்.

(ப-ரை). கொண்டொழுகும்-தான் கொண்டொழுகுகின்ற, மூன்
றற்கு - (விருந்து புறநதருதலும் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச் செய்தலும்
இரந்தார்க சூதவலும் என்னும்) மூன்றற்கும், உதவா-உதவவொட்டாத,
பசித்தோற்றம் - ஆசையால் உள்வந்த பசித்தோற்றம், பண்டு ஒழுகி
வந்த வளமைத்து - முன்பிறப்பில் தான் ஒழுகிய நல்வினையால் வந்த
செல்வத்தை, அங்கு உண்டு - தன்னை உண்ணப்பண்ணி, அது - அப்
பசித்தோற்றம், சென்று கும்பியில் உந்தி எறிதலால் - தன்னைக்
கொண்டுசென்று கும்பி நாகத்தில் தள்ளி எறிதலால், தன் ஆசை - தன்
ஆசையானது, அம்பாய் உள் புக்குவிடும்-அம்பாய்த் தன் மனத்தினுள்
ளே புக்குவிடும்.

(க--து): முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினையால் வந்த செல்வத்தை
நல்ல வழிகளில் செலவிடாமல் ஒருவன் தான் ஆசைப்பட்டவைகளை
அனுபவிப்பதில் செலவிட்டால் அவனுக்கு நாகத்துன்பம் உண்டா

கும. ஆகையால் மனத்தில் சென்று புகுதாதபடி ஆசையாகிய அம
பைத தவிர்த்தல்வேண்டும்.

393. துறவாமல் இல்லிருந்து வாழ்தல்

செல்வத துணையுந்தம வாழ்நாட டுணையுந்தாம
தெள்ளி உணராரா, சிறிதினால செம்மாநது,
பள்ளிப்பால் வாழாரா, பதிமகிழ்நது வாழ்வாரே
முள்ளித்தேன உண்ணு மவா

274

(ப-பொ). செல்வத்தினுடைய நிலையாத தன்மையினை
யும் தமவாழ்நாள நிலையாத தன்மையினையும் ஆராய்நது தாம்
உணராதே. இவை சிறிது பெற்றதனாலே களித்தது, அருந்தவர்
உறையும் பள்ளிமருங்கு வாழாரே மனையின்கண் மகிழ்நது
வாழ்கின்றார், முள்ளிப்பூவில் தேனை உண்டு இன்புறுவாரோடு
ஒப்பர்.

(ப-ரை). செல்வத்துணையும் - செல்வம் நிலையாத தன்மையினை
யும், தம் வாழ்நாள் துணையும் - தமது வாழ்நாள் நிலையாத தன்மையினை
யும், தாம் தெள்ளி உணராரா - தாம் ஆராய்நது உணராமல், சிறிதினால்-
இவை சிறிது பெற்றதனாலே, செம்மாநது - களித்தது, பள்ளிப்பால் -
அருந்தவா உறையும் பள்ளியிடம், வாழாரா - வாழாமல், மகிழ்நது பதி
வாழ்வாரே - மகிழ்நது மனையின்கண் வாழ்கின்றவாரே, முள்ளி தேன்
உண்ணுமவர்-முள்ளிப்பூவின் தேனை உண்டு இன்புறுவாரோடு ஒப்பர்.

(ச-து). துறவறம் மேற்கொள்ளாமல் இல்லறத்தில் மகிழ்ந்திருப்
பது, முள்ளிப்பூவின் தேனை உண்டு இன்புறுவ தொக்கும்.

394. இல்வாழ்க்கையில் அழிவுறாமல் துறத்தல்

வன்னெஞ்சி னாப்பின வழிநினைநது செல்குவை
என்னெஞ்சே! இன்றிழிவை யாயினாய்.-சென்னெஞ்சே!
இல்கட்டி நீயும் இனிதுகாத்துச சாவாதே.
பல்கட்டப் பெண்டிர் மகார்.

374

(ப-பொ). இரங்காத வலிய நெஞ்சையுடையார் பின்னே செல்லும் நெறியினை நினைத்திருந்து செல்குவையாயின், எனது நெஞ்சே! இன்றே அழிவாயினாய். மனைவாழ்க்கையை நன் குமதித்துப் பிராக்கு இனிய சொல்லை உரைத்து இறந்து போகாதே இவகு நின்று துறந்துபோவாயாக அநதப பெண்டிரும் பிள்ளைகளும் பல தனை காண்

(ப-ரை) என் நெஞ்சே - எனது நெஞ்சே! வல் நெஞ்சினா பின்- இரங்காத வலிய நெஞ்சையுடையார் பின்னே, வழி நினைந்து செல்குவை - செல்லும் நெறியை நினைத்திருந்து செல்குவையாயின், இன்று - இன்றே, இழிவை ஆயினாய் - அழிவாயினாய் நீயும் - நீயும், இல்சட்டி-மனைவாழ்க்கையை நன் குமதித்து, இனிது உரைத்து-பிறர்க்கு இனிய சொல்லை உரைத்து, சாவாதே - இறந்துபோகாமல், நெஞ்சே செல நெஞ்சே! இவகு நின்றும துறந்துபோவாயாக அ பெண்டிரா மகா - அநதப பெண்டிரும் பிள்ளைகளும், பல கட்டு - பல தனைகளாவா.

(க-து) வன்னெஞ்சினாரைப் பின்பறறி மனைவாழ்க்கையை நன் குமதித்து அழிவுருமல துறவை மேற்கொள்வது நன்று

பழமொழி - பெண்டாட்டி காற்கட்டு பிள்ளை வாய்க்கட்டு பெண்டாட்டி காவலிலங்கு: பிள்ளை சளளாணி Wedlock is a padlock.

395 எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கித் தேகாபிமானம் நீங்காமை

சிறந்ததம் சுற்றமும செய்பொருளும் நீக்கித்

துறந்தார் தொடர்ப்பா டெவன்கொல? - கறங்கருவி

ஏனலவாய வீழும் மலைநாட! அஃதன்றே

யானைபோய் வால்போகா வாறு.

342

(ப-பொ) சிறப்புடைத்தாகிய தமது சுற்றத்தையும் தாம் செய்யப்பட்ட பொருள்களையும் கைவிட்டு மனையைத் துறந்தவர் யாககைமேலே தொடர்ச்சியுடையாய் வாழ்தல், எவ்வாறு போல்வதெனில், முழங்காநின்ற அருவி தினைப்புனத்தின் கண்ணே வீழும் மலைநாடனே! அதுவன்றே ஒருவாயி லின் கண்ணே யானைபோக அதன்வால் போகாமல் தகைப்புண்டு சிற்றுமாறு போலும்.

(ப-ரை). கறங்கு அருவி ஏனல்வாய் வீழும் மலைநாட - முழங்கா
நின்ற அருவி தினைப்புனத்தின்கண்ணே வீழும் மலைநாடனே! தம்
சிறந்த சுற்றமும்-தமது சிறப்புடைததாகிய சுற்றத்தையும், செய்பொரு
ளும் - தாம் ஆகிய பொருள்களையும், நீக்கி துறந்தார் - கைவிட்டு
மனையைத் துறந்தவர், தொடர்பாடு எவன்கொல் - யாக்கைமேலே
தொடாச்சியுடையவராய வாழ்தல் எவ்வாறு போலவதெனில், அஃது-
அது, யானே போய - ஒரு வாயிலின்கண்ணே யானே போக, வால்
போகா ஆறு அன்றே - அதன் வால் போகாமல் தகைப்புண்டு நிற்கு
மாறு போலும்.

(க-து). எல்லாப் பந்தங்களும் நீங்கிய துறவிகளுக்குத் தேகாபி
மானம் மாத்திரம் நீங்காதிருப்பது, யானே துழைதலான வாயிலில்
அதன் வால்மாதிரம் போகாமல் தகைப்புண்டு நிற்பது போலாம்

“மற்றந் தொடர்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக
ஹற்றாக குடமு யிகை”—திருக்குறள்

396. தீவினை கழிவதற்கு நல்லினை போதாமை

எனைப்பல் பிறப்பினும் எண்டிததாம் கொண்ட
வினைப்பயன் மெய்யுறுதல் அஞ்சி—எனைத்தும்
கழிப்புழி ஆற்றாமை காண்டும். அதுவே
குழிப்புழி ஆற்ற குழிக்கு.

362

(ப-பொ).
அஞ்சித் தாம் அவரை நுகாந்து கழிக்கும் காலத்திற்கு
எனைத்தும் ஆற்றாமை காணுகின்றேம குழித்தோண்டின
பூழி அத்தோண்டப்பட்ட குழிக்கு ஆற்றமாட்டா. [பிறப்
பறுததல் ஒருகாலத்தும் கூடாது என்பதாம்].

ஆதலால், கன்மம் தொலையொத்துச் சத்திரிபாதம் உண்
டாய தேசிகனைத் தேடி வழிபட்டு அவனாலே சஞ்சித கன்
மத்தை நீக்கிப் பிராரத்துவ கன்மத்தைப் பொசிதது ஆகா
மிய கன்மம் வந்தேறாமல் காத்தாலொழியப் பிறப்பு அருது
என்பது கருத்தாம்.

(ப-ரை) எனை பல் பிறப்பினும்-எவ்வளவான பலவகைப் பிறப்பிலும், ஈண்டி - அடைந்து, சாம் கொண்ட வினைப்பயன் - தாம் தேடிக்கொண்ட தீவினைப் பயன்கள், மெய் - உண்மையாக, உறுதல்-மேல் வந்துசேருதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, கழிப்பு உழி - தாம் அனுபவித்துக் கழிகருங்காலத்தில், எனைததம்-தாம் செய்யும் அவற்றை நல்வினையின் பயன் எவ்வளவும், ஆற்றமை - போதாமையை, காண்மெ - கண்டோம் அது அநவனம் போதாமை, குழி பூழி குழிக்கு ஆற்ற - ஒருகுழியில் தோண்டிய புழுதி அக்குழியைத் தூர்த்தற்குப் போதாமை போலும்.

பழமொழி.—தோண்டக் குறுணி; தூர்க்க முககுறுணி

397. வினையற்றால் பிறப்பறுதல்

திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும்சார வாக
எரியும் சுடரே அனைத்தாய்த—தெரியுங்கால்
சார்வற ஓடிப் பிறப்பறுக்கும். அஃதேபோல
நீரற நீர்ச்சார் வறும. 219

(ப-பொ). விளக்கு எரியுமிடத்துத திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும் சார்வாகவல்லது எரியாது. அவ்வாறு தெரியுமிடத்து அம்மூன்றும் அறவே, விளக்கும அனியும் அதுவே யன்றிப் பிறப்புக்குச் சார்வாயுள்ள மறறெல்லாம் அறவே, பிறப்பும் அறும். அவையிரண்டுமேபோல, நின்ற நீர் வற்றவே அந்நீரைச் சாரவாக வாழ்கின்ற சாதியெல்லாம் கெடும்.

(ப-ரை) நீர் அற நீர்ச்சார்வு அறும் - நின்ற நீர் வற்றவே அந்நீரைச் சார்வாக வாழ்கின்ற சாதியெல்லாம் கெடும் திரியும் இடிஞ்சிலும் நெய்யும் சார்வாக சுடா ஏர் எரியும் - திரியும் அகலும் நெய்யும் சார்வாக விளக்கானது அழகாக எரியும்; (அம்மூன்றும் அறவே விளக்கு அவிந்தொழியும்). அஃதேபோல்-அநவன்மே, தெரியுங்கால்-ஆராய்ந்துபார்க்குங்கால், சார்வு அனைத்தாய் அற - பிறப்புக்குச் சார்வாயுள்ள மறறெல்லாம் அறவே, ஓடி-அவ்வறவானது வினாந்து, பிறப்பு அறுக்கும் - பிறப்பை ஒழிக்கும்.

(க-து). நீர் வற்றினால் குளத்திலுள்ள மீன் முதலியன கெடும். திரி முதலியன அற்றால் விளக்கு அவியும் அங்கனமே வினை அற்றால் பிறப்பு ஒழியும்.

398. யாதொரு நெறியிலும் பயிலாமை

ஓதநீர் வேலி உலகத்தாரா அநநெறி
காதலர் என்ப தறிந்தலால்,—யாதொன்றும்
கானக நாட! பயிலார். பயின்றது
வானக மாகி விடும்.

393

(ப--பொ). ஒலி பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலகத்துள
ளோர் யாவரும் தாம் பயின்றொழுதுகின்ற அநநெறியைக்
காதலிப்பார் என்பதனை அறிந்தன்றி, யாதொன்றும் பயிலார்:
கானகநாடனே! யாதோர் உலகத்து வாழ்வா ரெல்லாரும்
தாம் பயின்ற செய்கை பொல்லாதாயினும் துறக்கம்போல
இனிதாய்ப் பின்னை விடுதல் அரிதாம் ஆதலின்.

(ப--ரை) கானக நாட - கானக நாடனே! பயின்றது வானகம்
ஆகிவிடும் - யாதோர் உலகத்து வாழ்வோர் எல்லோரும் தாம் பயின்ற
செய்கை பொல்லாதாயினும் துறக்கம்போல இனிதாய்ப் பின்னை
விடுதல் அரிதா மாகலின், ஓத நீவேலி உலகத்தாரா - ஒலிபொருந்திய
கடல்சூழ்ந்த உலகத்துள்ளோர் யாவரும், அ நெறி - தாம் பயின்
றொழுதுகின்ற அநநெறியை, காதலா என்பது - காதலிப்பா என்ப
தனை, அறிந்தலால் - அறிந்தன்றி, யாதொன்றும் பயிலார் - யாதொரு
நெறியிலும் பயிலார்

(க-து) பழகிய செய்கை பொல்லாதாயினும் சுவர்க்கம்போல்
இனிதாய்ப் பின் விடுதல் அரிதாதலால், தாம் மேற்கொண்ட நெறியை
உலகத்தார் விரும்புவ ரென்பதை அறிந்தன்றி அநநெறியில் பயிலார்

பழமொழி —பழக்கம் கொடியது பாறையினும் கோழி சீக்கும்.

399. சமயக்கொள்கைகளில் நல்லவைகளை மேற்கொள்க

பரந்தவா கொள்கைமேல் பல்லாறும் 'ஓடார்

நிரம்பிய காட்சி நினைந்தறிநது கொள்க.

வரம்பில் பெருமை தருமே. பிரம்பூரி

என்றும் பதக்கேழ் வரும்.

143

(ப--பொ). பலவேறு வகைப்பட்டுப் பரந்த சமயத்தாரா ஒழுக்கத்தின்மேல் பல நெறிக்கண்ணும் ஓடாதே, அச்சமயத்தார் கொள்கைக்குள் நன்மை நிரம்பிய கொள்கையை ஆராய்ந்தறிந்தே தமக்குக் கொள்கையாக ஒழுக்கு, ஒழுகினால் அவ்வொழுக்கம் எல்லையில்லாத பெருமையைத் தரும்; பிரம்பூரி என்னும் பெயருடைய நெல் என்றும் பதக்கேழ் வருமால், அதுபோல.

(ப--ரை). பரந்தவர் கொள்கைமேல் - பலவேறு வகைப்பட்டுப் பரந்த சமயத்தாருடைய ஒழுக்கத்தின்மேல், பல் ஆறும் ஓடார் - பல நெறிக்கண்ணும் ஓடாராய், நிரம்பிய காட்சி - (அச்சமயத்தாருடைய கொள்கைகளுள்) நன்மை நிரம்பிய கொள்கையை, நினைந்து அறிந்து-ஆராய்ந்தறிந்தே, கொள்க - தமக்குக் கொள்கையாக ஒழுக்கு. (ஒழுகினால் அவ்வொழுக்கம்), வரம்பு இல் பெருமை - எல்லையில்லாத பெருமையை, தரும் - கொடுக்கும். பிரம்பூரி - பிரம்பூரி என்னும் நெல், என்றும் - எக்காலத்தும், பதக்கு ஏழ் வரும் - பதக்கு ஏழாக விளையும்.

(க-து) பலசமயக் கொள்கைகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றில் நல்லதையே மேற்கொண்டொழுதுதலானது, பிரம்பூரி என்னும் நெல் பதக்கேழாக விளையுமாறுபோல், மிக்க பெருமையைக் கொடுக்கும்.

பழமொழி

அரும்பத அகராதி

பதம்	செய்யுள்	பதம்	செய்யுள்
அகத்தாலழிவு - மனையினுள்ள		அறையோ - அறை கவுகின்	
வறுமை	329	றேன	.. 836
அகனுணர்-ஊரவாரிரீ	98	அறமம் - மறைத்துச் செய்யும்	
அடு-துறக்கம்	380	காரியம்	... 177
அட்டவா-வென்றகொன்றவா	315	ஆட்டியக்கால-நவிநதால்	.. 47
அட்டிய-குத்திய	... 311	ஆணம்-நயப்பு (அன்பு)	... 29
அட்டிற்று - அட்டிவின சண		ஆணி-படியாணி	... 168
உள்ளது	... 184	ஆலித்து-களித்து	... 888
அணிகரோடல் - அணித்தாக		ஆழி-வட்டம்	... 39
ஒரு பொருளைப் பெறுதல்	... 187	இகநதுழி-சேயத்தாயவிடம்..	175
அரண்-சவசம்	.. 155	இடிஞ்சில - விளக கொரிக்கும்	
அரிகால்-அரிதாள்	... 110	அகல	... 397
அரிநதரிகால் - அரிந்துவைத்த		இடை நாய-இடையா நாய	.. 305
அரிகால்	... 299	இடையனெறிநத மரம்-இடை	
அலப்பின-வறுமையுறநூல	101	யன கொன்ற மரம். இது	
அலவலைத்தல் - நாணமில்லாத		ஆடுமாடுகள் எட்டி மேய	
தன்மையைச் செய்தல்	.. 23	லாமபடி அரைவாரி வெட்டி	
அவயியம் செய்வா-வஞ்சித்தா		டிச சாயத்திருத்தலால், பாதி	
யினும் நலவழியின்கண் ஒழு		பசுமையாகவும் பாதி உலர்ந	
குவிப்பர்	... 264	தம் இருக்கும்	... 223
அழுவுசு-தவிர	... 222-111	இடையீடு-வேறுபாடு	... 188
அளிந்தார - அன்புடையராய		இருங்கடய-பெரியசரம்	... 290
இரமுடையார	... 182	இருபால்-இருமை	.. 458
அள்ளில்லம் - (அள - நெருக		இருப்புழி - உட்கார்ந்நிருசுக	
கம்)-ஒரே வீடு	... 297	மிடம்	... 190
அறிமட்டம்-அறிவின்கண் உள		இவாதல-விரும்புதல், 14. பரத்	
ள மட்டம்	.. 74	தல்	... 226
அறை - குழ்ச்சி பொருந்திய		இழுத்துதல்-தாமதித்தல்	... 160
வஞ்சனை	... 810	இறைகொண்ட-ச்சிவிய	... 92
அறையோதல்-அரசனைவிட்டுப்		இறைவன்-தந்தை	... 881
பகையரசனைச் சேர்த்தல்	... 88	இற்பாலர்-குடிப்பிறந்தவர்	... 184

பதம்.	செய்யுள்.	பதம்.	செய்யுள்.
இன்சொலீயாமை-இனியசொ		எஃகுதல்-பஞ்சிகொட்டுதல் ...	181
ற்களைச் சொல்லாமை ...	338	ஏகல்-பிறங்கிய கல் ..	237
இடு-வலி ..	40-71	ஏமரார் - காவல இலார (ஏ	
இரைப்பிணமா-செளரவா	356	மம+மருவார)	282
இணுகம்-இவ்வுலகம் ..	860	ஏமாநதிருத்தல் - அரணுடை	
உடைவூண் - களவு கண்ணீன்		யோ மென்றிருத்தல்	320-330
ணும் உணவு	194	ஏமாப்ப-சேமமாக 163, அர	
உணங்கல்-வெயிலில் உலரும்		ணாக 306, இனபுறமபடி	359
வற்றல் முதலிய பண்டம்	368	ஏறறுகனறு-நல்ல ஏறறுக்குப	
உண்ணோட்டகல் - (உண்+		பிறந்த கனறு	81
ஒடு + அசல்) - உண்கின்ற		ஏணுகம்-மழமை	360
ஒட்டகல்	163	ஒசகல்-மருவகு	290
உதவிகேதல்-உதவியை யடுத்த		ஒடியெறிதல்-இடையன மரத	
துக் காரியவ கேட்டல்	274	தை வெட்டி ஒடியெறிந்து	
உயவாது-சொல்லி ஆராயாது	180	வைத்தல்போல பகை கொ	
உயவாமல்-உயவு பெயயிடா		ண்டி வைத்தல்	310
மல்	168	ஒளி-விண்மீன்-நட்சத்திரம்...	201
உயவுபெய் - தேருருள் நடத		ஒசகம்-உயாவு-பெருமை [செயுள	
தற்கு இடம் பெய்...	385	வணக்கம்]	
உரி-உரிமை	328	ஒதரீ-ஒலிபொருநதிய கடல்,	398
உருத்த-தோனறி-பிறந்து	238-271	ஒத்தத்து-கருதியது	37
உருத்த-வெகுண்டு	321	ஒப்பார-பாப்பவா	248
உழந்தமை-பயின்று பழகின		கடன-செய்யக்கடவன	82
மை	328	கடிபெய்தல்-புதிய பெய்தல்	209
உளு-புழு	23	கடுபட-மிச	169
உறுமக்கள் - தனக்கு உறுதி		கடைபோராத - கடைபோக	
செய்தார்	121	நிலலாத	28
உறைக்கும்-பெயயாநின்ற	316	கட்டகம்-தண்டம்-சிவனடி	
ஊழம்பு-தனக்கு இறுதியைத்		யார திருவோடடைத தொக	
தழுவும் ஊழிலால் வரும		கவிட்டுசெகொண்டு போகும்	
அம்பு	240	தண்டம்	124
ஊழ்-முறை	104	கட்டியடை - பாகு பெய்த	
எமா-எம்முடையவா - எமது		அடை	108
சுற்றத்தவா	268	கட்டு-தனை	394
எம்முன்-எம் அண்ணன	805	கட்டு-அரண	173
எய்ப்புழி வைப்பு-சாம தனா		கட்டு-வரம்பு	366
ந்த காலத்துத் தமக்குதவ		கட்டுரைவாய்ப்பாடு - சொல்	
வைப்பு	186	றும் சொல்வண்மை	258
எல்-விளக்கம்	20	சணக்கு-நூல்	5
எனை-எதனை	187	கணிகை-கணிகைப்போல	
		நாளை அறிவிக்கும் வேவகை	238

பதம்.	செய்யுள்	பதம்	செ
கண பாட்ட-கண்களின தகை		கிழவன-தனனை பாகியதலைவன்	172
மையாயுள்ள	300	குணில-சல	214
கதிதது-மிகரு	286	குறிதது-கடநது	391
கதாபயு-மயிர் 128. கூநதல்	272	குரு-கழலைக்கடடி	288
கரியா-நடுச்சொல்வார்-சாட்சி		குறுக்கண்ணி - குறுங்கண்ணி-	
கள	148	மாட்டின தலையில கட்டும	
கருந்தொழில் } -கொலைதொ		கயிறு	186
கருவினை		குறுமக்கள-பிளன்கள	121
ழில்	97	குறுமபு-குறும்பன	227
கருவூ விழுமியோன-கரிகால		கூ-கூப்பிடு-கூப்பாடு	316
வனவன	230	கூட்டு-வரி-பிறை	245-266
கலவியகலம-கலவியின பெரு		கூதரை-முறைமையின ஒழுகா	
மை	258	தவர்	106
கவடடைநெறி-கவாவழி பல		கூழ்மரம்-கூழுணகைசகு இட	
கவராய்ப போம பாதை .	360	மாக நிறுத்திய மாம	258
கவுட் கொண்ட நீர் - கவுளில		கெழீஇயிலா - (கெழு-கெழு	
கொண்டடகிய நீர்	252	மை-வளமை)-பயன பெரு	
கழுமலம்-சீகாழி	230	தார்	257
களமா-தொழில் செய்வார	203	கெழீஇயினமை-நட்பினமை,	140
கறவைக கனறாந்தான - விதி		கெழு-மேவிய	271
விடங்கன	242	கை - செயல 109 ஒழுககம்	
கூற-தணியாக கோபம்	306	கைப்பொருள் ..	83-56
கறமடி - (கனறு + அடி) - கன		கைகாவா-பாதுகாவாத	50
நின குளம்பு அழுந்திய குழி		கைத்து-கைப்பொருள்	327
யிலுள்ள நீர்	342	கைமமேலே நினறு-தமக்காம்	
கற்றுறறுவார் - கறறுவல்லவ		நிறத்தின மேலே நினறு	280
ராயக் கலவியை நடத்தவல		கையிகத்தல்-அகனறு நினறல	10
லார	16	கொககு-மாமரம்	91
கனறவிடல்-கினர்விததல்	276	கொடுமபாடு-கொடியதனமை,	64
கா-காத்தண்டு-காவடி	390	கொண்டுக-கொள்ள	245
காடு-தரால்-தரும்பு	78	கொமமை கொட்டுதல்-கைவி	
காட்சி-கொள்ளை	399	ரித்துக்கொட்டுகை (கும்மிய	
காணி-காணியனவுபொருள்	168-196	யடித்தல்)	291
காதலா-உறரா	856	கொலலி-கொல்லிமலை	388
காயம்-சமபாரம்	338	கொழித்து-ஆராய்நது	130
காயந்தியாரீ-கோபியரீ	131	கொற்றம்புன-கருடன	177
காரதிவு-அஞ்சானம்	102	கொட்டு-நெறகூடு	388
காழ்-வடம்	50	கொவாத-பொருந்தாதன	116
கிடப்புழி-கிடக்கும்(படுகரும்)		கொறறலை-குடுமிதிசுகும் இடம்	245
இடம்	190	சகத்தன-நடுவன	339

பதம்.	செய்யுள்	பதம்.	செய்யுள்.
சலமொழுக்கல்-படிதுபட	ஒழு	தலைப்படுதலை-தமமோடுசேர்த	
குதல்	371	தலை	... 29
சம்பிரதம்-வினையும் வினையு	... 827	தலைப்பாடு-பெறுதலை - அறிந்து	
சா மா-சாவக்கடவமாகள	... 81	செலுதலை 11
சிலைத்து-வெகுண்டு	... 295	தனிச்-கடன 297
சிறிதுரைத்தலை - சிறுமைப்பட		தன்னையா-தன அனனையா	... 326
உரைத்தலை 123	தாயம்-சமயவாயப்பு-காலம்,	802
சினை-முட்டை	... 316	தாலவடைக்கலம் - அடருவை	
சுடப்படட்டுயிருயநத சோழன		தத நிலம் (தாலம்-பூயி)	.. 87
மகன்-எரிசாலன	.. 239	தாருப்படினும் - தாற்றிப்போ	
சுரையாழ-ஒருநரமபையுடைய		கப்பட்டதாயினும்	... 69
செங்கோட்டியாழ	... 260	தாற்றுதலை-கொழித்தலை	.. 16
சுனைத்தெழுதலை - மனவெழுச்சி		திரு-புண்ணியம்	33-199
யால் மிக்கெழுதலை	... 16	திரு-செல்வம்	33-301
செத்தலை-தம்மை ஒருவன் வீர		துச்ச - சிலையுற்றிருத்தலை-நெடு	
ச்சிபால செத்தலை	.. 340	நான சோநதுறைதலை	... 355
செம்மாநது-இறுமாநது	315	தடுமபலெறிநதுவிடல் - உட	
கனித்திருநது	.. . 393	மபு சுத்தம் பெறுத்தற்கு	
செம்மாப்பவர்-எளிப்பவர்	.. 295	குளித்தது தினைத்தலை	... 98
செருவறைந்து - செருவிற்குப்		தப்புரவது-உதவுவது	.. 373
பகற அறையப்பண்ணி	.. 326	துயகரு-நளவு - அறிவுநிரிவா	
செவ்வியல - நெறியலலாநெறி		சிய மயக்கம் 385
யில் ஒழுக்கு ஒழுக்கங்கள்	.. 284	தலாம்-ஏற்றம் 330
சேண்-காலநெடுமை	344	துளக்கம்-ஈயம்-கலக்கம்	.. 3
சேய்த்தாற பெறல்-காலம் நெ		துளியுண்பறவை-வானம்பாடி	248
டிது சென்றால் ஒரு பொரு		துணி-சினம் 127 உறுகண்	... 240
தைப் பெறுதலை 187	துணுளி-தையாதுளி	78-354
சொல்லினை வளர் - சொல்லி		துவரும் எயில-துயவகியொ	
னூலே வளைத்து	... 256	முக்கும் அசுரருடைய வகர்	... 155
சொற் குறறுக்கொண்டு-சொல		தேச-விளக்கம் 391 புகழ	285-
லைக் கொழித்துக்கொண்டு	.. 16 319
தச்சம்-சிலை 362	தேம்பலை-மெலிதலை-வாடலை	... 171
தஞ்சம்-எளிமை	.. 182	தொல் வந்தா - பழைய குடி	
தனித்து-கெடுத்து	.. 389	யுள்ளே தோன்றி வந்தவர்	34
தன்வீரா - தம்முடைய தன்மை		தொழுதை-பழுதியாறு	... 334
யர் 192	நகை-வினையாட்டு 212
தம்-தம்முடைய	.. . 66	நடலை-கவலை-தன்பம்	... 25
தமன்-உறவினன் 345	நடுவண்-நடுவுநிலைமை	... 310
தம்மையுடைமை - தம்மனத்		கம் நெய் - தெய்வத்தையாட்	
தைத் தம்வயத தாக்குதல்	... 387	டிய நெய் 345

பதம்.	செய்யுள்	பதம்.	செய்யுள்.
நமன்-நம் சுறத்தான	... 845	பாணித்தல - காலகீட்டித்தல்-168-	...
நவைக்க-தயர் செய்ய	.. 86 196
நனி-பெரிய 48	பாணசேரி - பாணரிருந்தசேரி.	115
நராயம்-நாராயணத்திரம்	... 50	பாதி-பகுதிபண்ணி	.. 93
நாவாய-நாவினிடம்	.. 116	பாவை-தித்திரம்	... 193-259
நாவாய-கப்பல	... 116	பானமேனியான - பாலவண்	
நாறும்-மணம் வீசம்	128	ணன்-பலராமன்	... 137
நிரையுளரல்லா-ஆய குடிமர		பிடிப்பூணி-கைப்பாணிகொண	
பின உளரல்லாத கீழோர்	122	திவழ்வான 16
நீர்ச்சாவு-நீரைச்சாரந்து வாழ		பிரம்பூரி-ஒருவகை நெல	.. 399
இன்ற சாதி	.. 397	புகாவு-சோறு 381
நாககி-அடாததை தள்ளி	311	புகுதய-புகுதயின...	.. 290
நெடுவரை-பெரிய சக்கரவான		புலம்ம-ஆனேறு	... 261
மாகிய மலை 39	புலைப்பொருள் - புலையாமாட	
நொவ்வியா-கீழ்மக்கள்	208	டுள்ள பொருள்	.. 840
நோவசசெய நோயினமை-		புறம்-அரண 364
நோவச செயதால் பொறுக		புறமுதி-புறங்கூறி	.. 115
கும் பொறை 43	பூமி குறிகாண்டல-வினைநிலை	
நோனநல்-பொறுத்தல்	... 59	தை இன்னதணியென நறி	
பகலாணி-றுகத்தி னேவாணி...	339	தல 185
படு-மிகக	.. 247-251	பூல-பூலா-ஓர் மடி	... 268
படைத்தகைமை - படையை		பொதும்க்கள் - சிறப்பிலலாத	
பொலிவுடைத்தாகப் பண		மக்கள்	7-11)
ணிப பாதுகாத்திருப்பது	.. 325	பொறி-வினை	228-237
பதிப்படல-நிலைமைப்படல	... 10	பொறி-புண்ணியம்	... 323
பயிரு-அழைக்கும்	... 260	பொறி-திரு 231
பயிர்-ஐயம் 259	பொறித்தல - பொலிவுபெறச்	
பரியலா-இரங்குவாரலலா	.. 139	செய்தல... 26
பரியாதார்-தன்புருதார	55	பொறப்-மாடசுமைப்பட	.. 73
பரியா-நுண்ணறிவில்லார	.. 30	பொறப்-நல்லன்	... 31
பரிவில்லாதார்-கனியார	117-129-	போகும் பொறியார-செலவம்	
...	.. 298	போக்ககடவ வினையை	
பலி-பலியிடுங்கல	... 295	டையார 237
பள்ளி - (முனிவா வாசம்)-		மடியல்-முயற்சி தவித்தல	.. 153
அருந்தவர் இருந்த வாழும்		மடிகோள்-சோம்புகோடல்	... 151
பள்ளி 224-393	மண்ணை-வெட்டுதல	.. 215
பணி-தயர் 42	மரட-ஓடம் 1
பணிப்ப-தயருதவன்	... 44	மரிசாதி-மரியாதி-மரியாதை-	
பாகம்-செம்பாகம் 6	கீதி 118
		மரையா-பெணமான	... 79

பதம்.	செய்யுள்	பதம்	செய்யுள்.
மனைமரமாயமருந்து-மனைபின்		பாண்டு-காலம் 161
கண் நின்ற மருந்தாய மரம்.	350	வடிந்தற-கோதற 161
மன்றிவிடல் - தண்டஞ் செய		வட்டித்தார-புடைத்தார	826
தல்	288	வட்டு-வட்டாட்டம்	... 176
மா-செல்வம்	... 218	வரையகம்-எலையிட்டம்	39
மாணடிலாரா-மாட்சிமைபுடை		வலியலாந் தாயம்-வலிதனரூ	
யரல்லார 84	மக்காலம் 302
மாலை-மயக்கம்	.. 834	வல-கடிதாக 374
மால்-பெரிய	. . 78	வளா-வளைத்து	.. . 256
மாற்றம்-பகை	... 307	வழிப்படரும்-பிணசெல்லும்...	17
மாற்றல்-வார்த்தை சொல்லல்	20	வளி-வாதநோய	... 38
மீக் கூற்றம்-வாயாலடாத்தச		வறகென்ற-வலிதாகிய	... 222
சொல்லும் சொல்லு. தம்மை		வறபம்-பஞ்சம் 70
மிருத்தக கூறும் தமதானை	251	வனபாட்டவா - வலிய தகை	
மீதுர்தல்-அடாததல்-நெருவ		மையை யுடையார்	... 300
கல்-கொல்லல் 248-302-316-		வாங்குநீர்-வளைந்தநீர்	... 52
... 319	வாய-அளவு-மெய...	... 349
மீன்-நட்சத்திரம் 27	வாயவாளார்-வாயாலொன்றும்	
முசு-ஒருசாதிக் குரவகு	57	பேசாதவா 302
முடலை-(மன) வலிமை	... 25	விண்டல்-விடுத்தல் 140
முட்டு-குறைவு 134 இடை		வியம்-ஏவல்	... 167
பூறு	... 366	விரகா-சுறத்தார	... 123
முனிந்தார்-இரமற்றார	... 182	விழுதொடையா-சீரிய தொ	
முற்றல்-முற்றனவுடையோன	171	டாசலியை யுடையார்	.. 84
முற்றம்-குழந்த	... 39	விளிந்தார-வெருண்டார	.. 182
முன்றில்-மனை 381	விறல் விசம்பு-மிசக விசம்பு	155
முன்னி-முந்நி	19	வீற-புண்ணியம் 286
முன்ற-மனமொழிமெய-388-		வெண்படைக்கோள்-பாவாகக்	
விருந்துபுறந்தருதல் தெய		கட்டுதல்	.. 125
வச்சிறப்பு இரந்தவர்க்குத்		வெண்பாட்டம்-(பாட்ட-அ	
வல்	392	சசல்) வெண்மேகம்	... 800
மென கண்ணன்-கண்ணோட்ட		வெள்ளபு-நூரெண்	... 297
முள்ளவன 241	வெறியொலி-வெறியாடடொலி	292
மே கல்-பிறங்கிய கல்	. 187	வேள்-விவாணம்	. 360
மைம்மைப்பு - தோன்றிறந		வேற்றமை-பகை	. 44
தோன்ருதமால் கண்ணின		வை-வைக்கோல் 265
தன்மை	298	வைப்பு - உதவும வைப்பு -	
மைபல்-பித்த 119	நிதி	282-858

பழமொழி

செய்யுள் முத்தூறிப்பகராதி

முத்தூறிப்பு	செய்யுள்	முத்தூறிப்பு	செய்யுள்
அகநகாலழிவு	.. 329	ஆண்டகைமன்னரை	... 278
அசநதூயமை	175	ஆண்டமண்டென	... 84
அசுலமுடைய	21	ஆமாலோவெனறு	... 61
அவகணவிசுப்பின	229	ஆயிரவராணு	... 27
அவகோலகிரதொடி	250	ஆயநதவறிவி	... 57
அடகுகியகப்பட	.. 388	ஆவிறகருமபனி	.. 41
அடாநதுவறியராய	82	ஆருசுசினததன	.. 52
அடுசுதொன	377	ஆறறப்பெரியார	.. 291
அடையப்பயின்	223	ஆறறவினைசெய	.. 313
அடையவடைநதாரை	246	ஆறறவுகசுறறா	.. 4
அமர்சினறபோழி	.. 317	ஆறறரிவரென	.. 45
அமர்விலகி	322	ஆறறந்சகைய	.. 286
அமையாவிடந	207	ஆறறமுமினமை	... 1
அருமையுடைய	198	ஆகலினவலியாரை	... 293
அருவிலைமாண	33	ஆசைவகொடுப்ப	.. 225
அருளுடையாரு	... 199	ஆசுசியடைநது	.. 320
அலலையசெய்வார	213	ஆடுசுடைத்தோ	.. 276
அலலொருவா	350	ஆடையீடுடையபூ	.. 188
அலலவைசெய்ப	101	ஆணைராவகி	.. 72
அலலவையுள்	... 23	ஆதமனனும்	.. 235
அறஞ்செய்பவா	.. 364	ஆமமைததவம	.. 371
அறிவனறழகன	... 60	ஆமமைப்பழியும்	.. 298
அறிவினூல	26	ஆயறப்பகைவெல	.. 306
அறநுகநோகி	370	ஆரப்பவாசுடைய	.. 378
அன்பறிந்தபின்	179	ஆரவலாதமவரிசை	.. 379
அன்பின	166	ஆருகயனுணக	.. 326
ஆஅமெனக்	... 183	ஆலவாழககை	.. 390
ஆஅயவனாநசு	231	ஆறப்பசுசிறியவா	.. 51
ஆகுஞ்சமயத்தார	.. 237	ஆறப்பவெமக	.. 87
ஆண்டமுடைய	.. 29	ஆனியாருயிலலாதார்	... 153
ஆணிபாக்கொண்ட	168	ஆனியாரையுற்ற	.. 127

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
இன்றியமையா	.. 869	என்கருத்தவன	.. 76
சாட்டியவொண்	... 81	எண்பபலவே	... 187
சானுலகத்தாயி	.. 360	எண்பபலபிறப்பினும்	.. 396
உடுககைமருநது	... 338	ஏறநூகட்கெலலாம்	.. 382
உடைப்பெருஞ்	255	ஒக்கும்வகையானு	... 332
உடையதனை	200	ஒட்டியகாதல	... 124
உணறவினிய	... 5	ஒருவருரைப்ப	.. 18
உரிஞ்செருட்பு	... 41	ஒருவனுணரா	... 186
உரிதனிற்	... 328	ஒலையவினறி	... 197
உருசுதெழு...	... 321	ஒளியாரை	... 248
உரைசான்ற	... 122	ஒழைப்பட்டாறநூ	... 222
உரைத்தவா	.. 295	ஒழைநகாழுறற	.. 70
உரைத்தாரை	.. 316	ஒழைநூல்கிரிதால	... 152
உரைமுடிவு	... 6	ஒழைநூல்கிரித	.. 303
உலப்பினிலகத்	... 363	ஒழைநூல்கிரித	.. 398
உலப்பலுடன்	.. 270	ஒருமொறவா	... 146
உழைத்தாடெம்	... 100	ஒர்நகருத்தம	... 94
உழையிருநது	... 176	கடவகொண்ட	.. 112
உழையவுரைத்த	.. 353	கடுப்பதற்குகிறி	.. 189
உள்ளதொரு	... 340	கட்டுடைத்தாக	.. 173
உள்ளுரவரால	... 202	கண்டறிவார்	.. 140
உரு அவகையது	... 283	கண்ணிலகயவா	... 109
உறுகண்பலவு	.. 323	கண்ணுணமணி	... 135
உறுமக்களாக	... 121	கரப்புடையா	... 373
உறறத்தெல	... 53	கருநதொழிலராய	... 97
உறருவிறைவற	... 312	கருவினுடகொண்டு	.. 355
உற்றுநுரு அன்னல	172	கலலாதவரிடை	.. 15
உறுககிஉழைத்தொரு	... 208	கலலாதான கண்டகழிமுட்டல்	
உறுமாயினரை	... 104	கறநூர்	... 12
எங்கொணன்றிலலை	... 156	கலலாதான்கண்ட கழிமுட்டல்	
எங்கண் இனைய	... 241	காட்டரிதால்	... 13
எண்ணகருறைப்பா	.. 387	கல்லாதவகொளாம	... 20
எழிர்ந்தபகையை	.. 286	கல்லியகலமும்	... 258
என்றொறியானும்	... 331	கலவியாசுய	... 14
எமக்குரதனை	... 149	கழுமலதநில	... 230
எமரிதுசெய்க	... 268	களமா	.. 203
எய்தாநகை	... 54	கனையகிலும்	... 85
எய்ப்புழி	... 136	கயத்தாறறி	... 59
எல்லாதிறந்து	... 62	கந்தொன்றின்றுவிடினும்	.. 390
எல்லையொன்	... 256	மத்தை	... 150
எய்வந்தனை	... 227		

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
கற்றதொன்றினறிவிடினுகுடி		செயலவேண்டா 268
ப்பிறந்தார 73	செயிரறுசெவ 259
கறநறிந்தார 9	செய்தகருமம 65
கறராபலரை 260	செய்தகொடுமை 118
கற்றூற்ற 16	செருககுடைய 278
கறநூலம் 11	செருககெழு 271
கனறிமுநிரந்த 80	செலலறக 195
காடுறைவாழ்கை 96	செலவத்தனை 398
காட்டிக்கரும்வ 170	செறலிறகொலைபுரி 348
காத்தாறறு 319	செறிவுடைத்தார 264
காப்பானமடகன 147	சோந்தாரொரு 349
காப்பிகந்தோடி 386	சொல்லாமை 350
காவலனையாக 274	சொல்லெதிராந்து 112
காழாரமாடப 50	சொற்றொறும் 2
குரைத்துக்கொள 234	தககமில் 362
குலத்துசெறியார 111	தக்காரோ 91
கூஉய்க்கொடு 378	தவகுறறம் 38
கூறறிவினா 102	தத்தமக்கு 339
கூற்றுமுயிர 254	தந்தம்பொருளும 205
கெடுவில 39	தந்திமையிலலாதார 182
கேட்பாரை 17	தந்தொழிலாறறம் 92
கையார 56	தந்தடைநோசகார 36
கைவிட்ட 211	தமக்குறறதே 348
கொடித்தினை 266	தமரல்லவரை 289
கொடையம் 325	தமராஹந்தம் 226
கொண்டொழுகு 392	தமரேயுந் 66
கொழித்துக்கொள 130	தமனெனறிரு 345
கோவாதசொலஹம் 116	தம்மானமுடிவ 159
சாலமறைத 242	தற்குகியொழுதி 120
சிறப்புடை 275	தலைக்கொண்ட 158
சிறந்ததஞ் 395	தலைமைகருதம் 253
சிறந்தவகா 357	தழுவகுருரல 296
சிறிதாயகூழ 190	தற்றாகதி 154
சிறியபொருள 372	தன்னலிற்பான் 304
சிறியவரெட்டிய 89	தன்னினவலியானை 324
சீர்த்தருமன்னர் 277	தன்னிமதித்து 354
சுடப்பட்ட 289	தாக்குறறப்பொழில் 115
சுட்டிச்சொல 228	தாநட்டொழுகுதற்கு 128
சுற்றத்தார 177	தாமகததால் 139
செங்கிரா 162	தாமாறறகில் 163
செம்மாந்து 315	தாமேயும்தம்மை 282

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
தாயாணம் 67	நாடறியப்பட்ட 204
தாரேறறணீன்மாயி 314	நாடிநமரென்று 346
திரியுமிடிஞ்சினு 397	நாடடிககொன 174
திருநதாயீ 110	நாணாபரியார 113
தீபபாலவினை 77	நாணினறியா 327
தீர்ந்செமென 129	நாவின 218
தீயனவலல 265	நிராதுவழி 103
தீயினமபொழுத்தது 184	நிரமபநிரைய 288
தூனனியிருவா 19	நிரைதொடி 79
தூயமைமனச்சுவா 335	நிலநினையிகை 157
தெரியாதவா 55	நிலலுய 165
தெரியாதாா 117	நீயையானயிரு 336
தெரிவுடையாரோடு .	.. 30	நினைத்ததிது 375
தெருளாதொழுகும .	.. 196	நீர்த்தகவில 49
தெளனியுணரும்	308	நீர்த்தனரெருரு 37
தெற்றபபகைவரிடா 86	நீராநதம 69
தெற்றபபரிநதொரு 133	நாகசியவா 311
தெற்றவறிவுடையாா 171	நெடியதுகாண 46
தெற்றவொருவரை .	.. 95	நெடுவகாலம 64
தோநதுகண .	.. 123	நெறியாணுணராது 107
தொடித்தொள 333	நோகசியறிகலலா .	.. 145
தொடிமுனகை 209	நோகசியிருந்தாா 368
தொடுதத்பெரும் 380	நோவவுரைத்தாரை 58
தொனமையின 214	பட்டாமபிறப்பிற 219
தோற்றத்தால 47	பட்டவகைபால 366
தோற்றமரிதாய .	.. 365	பணமுன்னரென்று 347
தோற்றம்பெரிய 385	பண்டுருத்தது 238
நடலையிலராடு 25	பயனுகைகா 383
நட்டாரையாகி 389	பரநத்திறலாரை 32
நண்பொன்றி 131	பரநதவா 399
நயவநடடொழு 180	பரியப்படுபவா 85
நலிந்தொருவா 309	பலநாருமாறரு 367
நல்கூர்ந்தவா 337	பலகிளையுள 68
நல்லவுந்தீயவும் 261	பலலாண்டு 374
நல்லவைகண்ட 24	பலலாரவை 75
நல்லார்நலத்தை 8	பனனூமநின்று 233
நற்கறிவில்லாரை 28	பனனூனதொழில 279
நற்பாலகற்றொரு 184	பாபபுக்கொடியாற்கு 137
நனியஞ்சத்தகை 240	பாரத்தனனூம 356
நன்கொன்றறி 344	பாற்பட்டுவாழ்ப 245
நன்றேயொருவர் 341	புரையககலந்தவர் 164

முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்	முதற்குறிப்பு.	செய்யுள்.
புரையினறிநட்டார்.	125	மிககுப்பெருகி ...	90
புலமிச்சவரை	7	முகமபறத்து ...	290
புனசொலனு	191	முடிந்தத்தக்கிலை	161
பூத்தானுகாயா ...	93	முட்டினொருநுவா	134
பூந்தண்புனறபுகார் ..	185	முதுமச்ச	119
பூவுக்குகண்ணாய ..	43	முயலவோ	148
பெரியகுழப்பிறந்தார்	88	முலைகருச்சேரு	74
பெரியநட்டார்	141	முழவொலி	217
பெரியாசுரச்சாரந்தார்	292	முழுதடன	160
பெரியாசுருச்செய்யுள்	105	முறைபெரிய	243
பெருமலைநாட ..	181	முனைவிந்தாற்ற	287
பெற்றன்குச்செலவம்	215	முன்னினனார்	152
பேதுறவதீர	106	முனைய	63
பேருழையுட்பெய்த ..	142	முன்னையுடை	210
பொருத்தமிழியாத	244	மெயநகீராசி	192
பொருந்தாதவரை	299	மெயமமையேகின்ற	260
பொருந்தாப்பழி	40	மெயயாவுணரிற	351
பொருளல்லார	284	மொய்கொண்டெழுந்த	83
பொலந்தாரிராமன் ..	257	யாந்தீயசெய்த	143
பொலந்தொலலி	114	யாவரேயாஹம்	193
பொறப்பும்பொல்லாத	31	யானுமற்றிவவிருந்த	305
மடங்கிப்பசி	78	வருவாய	201
மடியையியவ	167	வரைபுகை	318
மரம்போல	224	வலியாரை	302
மலையிற்பெருகு	359	வழங்குஹம்	216
மறந்தாஹம்	206	வழங்கார்	221
மருஅதவஹம்	384	வழிப்பட்டவரை	252
மறுமனத்த	249	வளமையு	391
மறுமையொன	108	வனசார்பு	285
மறையாதினிதுரைத்தல்	310	வனபாட்டவா	300
மனகொண்ட	188	வனனெருகினார்	394
மனத்தினுமவா	262	வாட்டமுலாண்	301
மன்னவனாண்	251	விடலரிய	342
மாட்டமிழந்தகால்	71	விடலமை	269
மாண்புபகைவரை	99	விட்டுக்கருமம்	169
மாடவதன்முன	861	விதிப்பட்ட	10
மாரியொன்றினறி	381	விரும்பி	220
மாற்றத்தை	307	வில்லக்கெயும்	126
மாணமுநாஹம்	22	விழுந்தொடை	84
மிக்கபழி	98	விழுமிழைகலலார்	334
மிகளுடையாராசி	48		

